

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

61. årgang

18. juli 2018

Indhold

EUROPA-PARLAMENTET

SESSIONEN 2016-2017

Mødeperioden fra den 1. til den 2. februar 2017

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 397 af 23.11.2017.

VEDTAGNE TEKSTER

Mødeperioden fra den 13. til den 16. februar 2017

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 407 af 30.11.2017.

VEDTAGNE TEKSTER

I Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

Europa-Parlamentet

Torsdag den 2. februar 2017

2018/C 252/01	Europa-Parlamentets beslutning af 2. februar 2017 om en integreret tilgang til sportspolitikken: god forvaltning, tilgængelighed og integritet (2016/2143(INI))	2
2018/C 252/02	Europa-Parlamentets beslutning af 2. februar 2017 med henstillinger til Kommissionen om grænseoverskridende aspekter af adoptioner (2015/2086(INL))	14
2018/C 252/03	Europa-Parlamentets beslutning af 2. februar 2017 om krisen med hensyn til de retsstatslige forhold i Den Demokratiske Republik Congo og i Gabon (2017/2510(RSP))	26

2018/C 252/04	Europa-Parlamentets beslutning af 2. februar 2017 om gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1288/2013 af 11. december 2013 om oprettelse af »Erasmus+«: EU-programmet for uddannelse, ungdom og idræt og om ophævelse af afgørelse nr. 1719/2006/EF, 1720/2006/EF og 1298/2008/EF (2015/2327(INI))	31
---------------	---	----

Tirsdag den 14. februar 2017

2018/C 252/05	Europa-Parlamentets ikke-lovgivningsmæssige beslutning af 14. februar 2017 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af partnerskabsaftalen om bæredygtigt fiskeri mellem Den Europæiske Union og Cookøernes regering og den tilhørende gennemførelsesprotokol (07592/2016 — C8-0431/2016 — 2016/0077(NLE) — 2016/2230(INI))	48
2018/C 252/06	Europa-Parlamentets beslutning af 14. februar 2017 om kontrol af registret over og sammensætningen af Kommissionens ekspertgrupper (2015/2319(INI))	52
2018/C 252/07	Europa-Parlamentets beslutning af 14. februar 2017 om whistlebloweres rolle for beskyttelsen af EU's finansielle interesser (2016/2055(INI))	56
2018/C 252/08	Europa-Parlamentets beslutning af 14. februar 2017 om revisionen af den europæiske konsensus om udvikling (2016/2094(INI))	62
2018/C 252/09	Europa-Parlamentets beslutning af 14. februar 2017 om årlig beretning om EU's konkurrencepolitik (2016/2100(INI))	78
2018/C 252/10	Europa-Parlamentets beslutning af 14. februar 2017 om fremme af ligestilling mellem kønnene i forbindelse med mental sundhed og klinisk forskning (2016/2096(INI))	99

Onsdag den 15. februar 2017

2018/C 252/11	Europa-Parlamentets ikke-lovgivningsmæssige beslutning af 15. februar 2017 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af rammeaftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Mongoliet på den anden side om partnerskab og samarbejde (08919/2016 — C8-0218/2016 — 2015/0114(NLE) — 2016/2231(INI))	113
2018/C 252/12	Europa-Parlamentets beslutning af 15. februar 2017 om Kommissionens 2016-rapport om Albanien (2016/2312(INI))	122
2018/C 252/13	Europa-Parlamentets beslutning af 15. februar 2017 om Kommissionens 2016-rapport om Bosnien-Hercegovina (2016/2313(INI))	129
2018/C 252/14	Europa-Parlamentets beslutning af 15. februar 2017 om det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker: Årlig vækstundersøgelse 2017 (2016/2306(INI))	138
2018/C 252/15	Europa-Parlamentets beslutning af 15. februar 2017 om det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker: Beskæftigelse og sociale aspekter i den årlige vækstundersøgelse for 2017 (2016/2307(INI))	148

2018/C 252/16	Europa-Parlamentets beslutning af 15. februar 2017 om den årlige rapport om forvaltningen af det indre marked i forbindelse med det europæiske semester 2017 (2016/2248(INI))	164
2018/C 252/17	Europa-Parlamentets beslutning af 15. februar 2017 om bankunionen — Årsberetning 2016 (2016/2247(INI))	171
2018/C 252/18	Europa-Parlamentets beslutning af 15. februar 2017 om lavrisikopesticider af biologisk oprindelse (2016/2903(RSP))	184
Torsdag den 16. februar 2017		
2018/C 252/19	Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2017 om situationen for menneskerettighederne og demokrati i Nicaragua, sagen om Francisca Ramirez (2017/2563(RSP))	189
2018/C 252/20	Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2017 om henrettelser i Kuwait og Bahrain (2017/2564(RSP))	192
2018/C 252/21	Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2017 om Guatemala, især situationen for menneskerettighedsforkæmpere (2017/2565(RSP))	196
2018/C 252/22	Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2017 om mulige udviklingstendenser og justeringer i Den Europæiske Unions nuværende institutionelle struktur (2014/2248(INI))	201
2018/C 252/23	Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2017 om forbedring af Den Europæiske Unions funktionsmåde ved at drage fordel af Lissabontraktatens potentiale (2014/2249(INI))	215
2018/C 252/24	Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2017 om budgetmæssig kapacitet for euroområdet (2015/2344(INI))	235
2018/C 252/25	Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2017 med henstillinger til Kommissionen om civile bestemmelser om robotteknologi (2015/2103(INL))	239
2018/C 252/26	Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2017 om det europæiske cloudinitiativ (2016/2145(INI))	258
2018/C 252/27	Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2017 om investering i beskæftigelse og vækst — maksimering af bidraget fra de europæiske struktur- og investeringsfonde: en evaluering af den i artikel 16, stk. 3, i forordningen om fælles bestemmelser nævnte rapport (2016/2148(INI))	273
2018/C 252/28	Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2017 om en luftfartsstrategi for Europa (2016/2062(INI))	284
2018/C 252/29	Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2017 om den forsinkede gennemførelse af ESI-fondenes operationelle programmer — indvirkning på samhørighedspolitikken og vejen frem (2016/3008(RSP))	294

HENSTILLINGER

Europa-Parlamentet

Tirsdag den 14. februar 2017

2018/C 252/30	Europa-Parlamentets henstilling af 14. februar 2017 til Rådet om EU's prioriteringer for den 61. samling i FN's Kommission for Kvinders Status (2017/2001(INI))	298
---------------	---	-----

III Forberedende retsakter

EUROPA-PARLAMENTET

Torsdag den 2. februar 2017

2018/C 252/31	<p>P8_TA(2017)0014</p> <p>Bilateral beskyttelsesklausul og stabiliseringsmekanisme for bananer i handelsaftalen mellem EU og Colombia og Peru ***I</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 2. februar 2017 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 19/2013 om gennemførelse af den bilaterale beskyttelsesklausul og stabiliseringsmekanismen for bananer i handelsaftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Colombia og Peru på den anden side, og om ændring af forordning (EU) nr. 20/2013 om gennemførelse af den bilaterale beskyttelsesklausul og stabiliseringsmekanismen for bananer i aftalen om oprettelse af en associering mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Mellemamerika på den anden side (COM(2015)0220 — C8-0131/2015 — 2015/0112(COD))</p> <p>P8_TC1-COD(2015)0112</p> <p>Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 2. februar 2017 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/... om ændring af forordning (EU) nr. 19/2013 om gennemførelse af den bilaterale beskyttelsesklausul og stabiliseringsmekanismen for bananer i handelsaftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Colombia og Peru på den anden side, og om ændring af forordning (EU) nr. 20/2013 om gennemførelse af den bilaterale beskyttelsesklausul og stabiliseringsmekanismen for bananer i aftalen om oprettelse af en associering mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Mellemamerika på den anden side</p>	303
2018/C 252/32	<p>P8_TA(2017)0015</p> <p>Bæredygtig forvaltning af de eksterne fiskeflåder ***I</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 2. februar 2017 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en bæredygtig forvaltning af de eksterne flåder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1006/2008 (COM(2015)0636 — C8-0393/2015 — 2015/0289(COD))</p> <p>P8_TC1-COD(2015)0289</p> <p>Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 2. februar 2017 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/... om en bæredygtig forvaltning af de eksterne flåder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1006/2008</p>	306

2018/C 252/33	P8_TA(2017)0016	
	Tredjelande, hvis statsborgere er underlagt eller fritaget for visumkrav: Georgien ***I	
	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 2. februar 2017 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 539/2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (Georgien) (COM(2016)0142 — C8-0113/2016 — 2016/0075(COD))	
	P8_TC1-COD(2016)0075	
	Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 2. februar 2017 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/... om ændring af forordning (EF) nr. 539/2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (Georgien)	338

Tirsdag den 14. februar 2017

2018/C 252/34	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. februar 2017 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af partnerskabsaftalen om bæredygtigt fiskeri mellem Den Europæiske Union og Cookøernes regering og den tilhørende gennemførelsesprotokol (07592/2016 — C8-0431/2016 — 2016/0077(NLE))	339
2018/C 252/35	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. februar 2017 om udkast til Rådets gennemførelsesafgørelse om ændring af afgørelse 2009/935/RIA, for så vidt angår listen over de tredjelande og organisationer, hvormed Europol skal indgå aftaler (15778/2016 — C8-0007/2017 — 2016/0823(CNS))	340
2018/C 252/36	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. februar 2017 om udkast til Rådets gennemførelsesafgørelse om at underkaste methyl-2-[[1-(cyclohexylmethyl)-1H-indol-3-carbonyl]amino]-3,3-dimethylbutanoat (MDMB-CHMICA) kontrolforanstaltninger (12356/2016 — C8-0405/2016 — 2016/0262(NLE))	342
2018/C 252/37	Europa-Parlamentets beslutning af 14. februar 2017 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om mobilisering af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (ansøgning fra Nederlandene — EGF/2016/005 NL/Drenthe Overijssel Retail) (COM(2016)0742 — C8-0018/2017 — 2017/2014(BUD))	343

Onsdag den 15. februar 2017

2018/C 252/38	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 15. februar 2017 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af den samlede økonomi- og handelsaftale (CETA) mellem Canada på den ene side og Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den anden side (10975/2016 — C8-0438/2016 — 2016/0205(NLE))	348
2018/C 252/39	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 15. februar 2017 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Unionens vegne af den strategiske partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Canada på den anden side (14765/2016 — C8-0508/2016 — 2016/0373(NLE))	349
2018/C 252/40	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 15. februar 2017 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af rammeaftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Mongoliet på den anden side om partnerskab og samarbejde (08919/2016 — C8-0218/2016 — 2015/0114(NLE))	350

2018/C 252/41	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 15. februar 2017 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af protokollen (2015) om ændring af bilaget til aftalen om handel med civile luftfartøjer (11018/2016 — C8-0391/2016 — 2016/0202(NLE))	351
2018/C 252/42	Europa-Parlamentets ændringer af 15. februar 2017 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2003/87/EF for yderligere at fremme omkostningseffektive emissionsreduktioner og lavemissionsinvesteringer (COM(2015)0337 — C8-0190/2015 — 2015/0148(COD))	352
Torsdag den 16. februar 2017		
2018/C 252/43	P8_TA(2017)0046 Bekæmpelse af terrorisme ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 16. februar 2017 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om bekæmpelse af terrorisme og erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA om bekæmpelse af terrorisme (COM(2015)0625 — C8-0386/2015 — 2015/0281(COD)) P8_TC1-COD(2015)0281 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 16. februar 2017 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/... om bekæmpelse af terrorisme og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA og ændring af Rådets afgørelse 2005/671/RIA	428
2018/C 252/44	P8_TA(2017)0047 Styrkelse af kontrollen i relevante databaser ved de ydre grænser ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 16. februar 2017 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 562/2006 for så vidt angår en styrkelse af kontrollen i relevante databaser ved de ydre grænser (COM(2015)0670 — C8-0407/2015 — 2015/0307(COD)) P8_TC1-COD(2015)0307 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 16. februar 2017 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/... om ændring af forordning (EU) 2016/399, for så vidt angår en styrkelse af kontrollen i relevante databaser ved de ydre grænser . . .	431

Tegnforklaring

- * høringsprocedure
- *** godkendelsesprocedure
- ***I almindelig lovgivningsprocedure (førstebehandling)
- ***II almindelig lovgivningsprocedure (andenbehandling)
- ***III almindelig lovgivningsprocedure (tredjebehandling)

(Den angivne procedure beror på retsgrundlaget i den foreslåede retsakt)

Parlamentets ændringer:

Ny tekst markeres med ***fede typer og kursiv***. Udeladelser markeres med symbolet **■** eller ved udstregning. Erstatning af tekst angives ved markering af den nye tekst i ***fede typer og kursiv*** og ved udeladelse eller udstregning af den tekst, der er erstattet af en ny.

EUROPA-PARLAMENTET

SESSIONEN 2016-2017

Mødeperioden fra den 1. til den 2. februar 2017

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 397 af 23.11.2017.

VEDTAGNE TEKSTER

Mødeperioden fra den 13. til den 16. februar 2017

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 407 af 30.11.2017.

VEDTAGNE TEKSTER

Torsdag den 2. februar 2017

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

EUROPA-PARLAMENTET

P8_TA(2017)0012

En integreret tilgang til sportspolitikken: god forvaltning, tilgængelighed og integritet

Europa-Parlamentets beslutning af 2. februar 2017 om en integreret tilgang til sportspolitikken: god forvaltning, tilgængelighed og integritet (2016/2143(INI))

(2018/C 252/01)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 165 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), hvori formålet med EU's sportspolitik fastlægges,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 18. januar 2011 med titlen »Udvikling af sportens europæiske dimension« (COM(2011)0012),
- der henviser til rapporten fra EU's ekspertgruppe om god forvaltningspraksis »Principperne for god forvaltning inden for sport i EU« fra oktober 2013,
- der henviser til rapporten fra Gruppen på Højt Plan vedrørende Breddeidræt om breddeidrættens bidrag til dannelsen af Europa fra juni 2016,
- der henviser til rapporten fra Gruppen på Højt Plan vedrørende Sportsdiplomati fra juni 2016,
- der henviser til programmet Erasmus+, som har til formål at håndtere grænseoverskridende trusler mod sportens integritet, fremme og støtte god forvaltningspraksis inden for sport, dobbelte karrierer for sportsudøvere og frivillige aktiviteter inden for idræt samt social inklusion og lige muligheder;
- der henviser til Kommissionens hvidbog om idræt (COM(2007)0391),
- der henviser til sin beslutning af 11. juni 2015 om de seneste afsløringer af korruption på højt niveau i FIFA ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 23. oktober 2013 om organiseret kriminalitet, korruption og hvidvaskning af penge: henstillinger om foranstaltninger og initiativer ⁽²⁾,

⁽¹⁾ EUT C 407 af 4.11.2016, s. 81.

⁽²⁾ EUT C 208 af 10.6.2016, s. 89.

Torsdag den 2. februar 2017

- der henviser til sin beslutning af 10. september 2013 om onlinespil i det indre marked ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 14. marts 2013 om matchfixing og korrupsion inden for sporten ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 2. februar 2012 om sportens europæiske dimension ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 8. maj 2008 om hvidbog om idræt ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 29. marts 2007 om professionel fodbolds fremtid i Europa ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 17. juni 2010 om spilleragenter inden for sport ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 21. november 2013 om Qatar: Situationen for vandrende arbejdstagere ⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 19. januar 2016 om betydningen af interkulturel dialog, kulturel mangfoldighed og uddannelse for fremme af EU's grundlæggende værdier ⁽⁸⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner af 31. maj 2016 om fremme af integritet, gennemsigtighed og god forvaltningspraksis i forbindelse med store sportsbegivenheder,
- der henviser til Rådets konklusioner af 26. maj 2015 om maksimal udnyttelse af den rolle, som breddeidræt spiller i udviklingen af tværfaglige kvalifikationer, især blandt unge,
- der henviser til Rådets resolution af 21. maj 2014 om EU-arbejdsplanen for sport (2014-2017),
- der henviser til Rådets konklusioner af 26. november 2013 om sportens bidrag til EU's økonomi og navnlig til at bekæmpe ungdomsarbejdsløshed og skabe social inklusion,
- der henviser til Rådets henstilling af 25. november 2013 om fremme af sundhedsfremmende aktiviteter på tværs af sektorer,
- der henviser til Rådets konklusioner af 18. november 2010 om sportens rolle som kilde til og drivkraft for aktiv social inklusion ⁽⁹⁾,
- der henviser til Europarådets konvention af 3. juli 2016 om en integreret strategi for sikkerhed og tjenesteydelser i forbindelse med fodboldkampe og andre sportsbegivenheder,
- der henviser til Europarådets konvention af 18. september 2014 om manipulation af idrætskonkurrencer,

⁽¹⁾ EUT C 93 af 9.3.2016, s. 42.

⁽²⁾ EUT C 36 af 29.1.2016, s. 137.

⁽³⁾ EUT C 239 E af 20.8.2013, s. 46.

⁽⁴⁾ EUT C 271 E af 12.11.2009, s. 51.

⁽⁵⁾ EUT C 27 E af 31.1.2008, s. 232.

⁽⁶⁾ EUT C 236 E af 12.8.2011, s. 99.

⁽⁷⁾ EUT C 436 af 24.11.2016, s. 42.

⁽⁸⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0005.

⁽⁹⁾ EUT C 326 af 3.12.2010, s. 5.

Torsdag den 2. februar 2017

- der henviser til Den Europæiske Unions Domstols og Rets praksis og Kommissionen afgørelser om idrætsspørgsmål, væddemål og spil,
 - der henviser til den globale 2030-dagsordens mål for bæredygtig udvikling,
 - der henviser til artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Kultur- og Uddannelsesudvalget (A8-0381/2016),
- A. der henviser til, at Den Europæiske Union efter Lissabontraktatens ikrafttræden i 2009 har fået specifik kompetence inden for sport til at udarbejde og gennemføre en sportspolitik, der er samordnet på EU-plan, og som understøttes af en særskilt budgetpost, og til at udvikle samarbejdet med internationale organisationer, der beskæftiger sig med sport, idet der tages hensyn til sportens specifikke forhold, og sportens ledende strukturers selvstændighed respekteres;
- B. der henviser til, at sport spiller en vigtig rolle i millioner af EU-borgeres liv; der henviser til, at amatøridræt og professionel sport ikke blot er et spørgsmål om atletiske evner, sportspræstationer og -konkurrencer, men også yder betydelige sociale, økonomiske, kulturelle og enhedsskabende bidrag til EU's økonomi og samfund samt til EU's strategiske mål og sociale værdier;
- C. der henviser til, at sport repræsenterer en betydelig og hurtigt voksende sektor i EU's økonomi, som bidrager væsentligt til vækst, beskæftigelse og samfundet som helhed, bl.a. på lokalt plan, med merværdiskabende og beskæftigelsesmæssige virkninger, som overstiger de gennemsnitlige vækstrater; der henviser til, at det skønnes, at sportsrelateret beskæftigelse tegner sig for 3,51 % af den samlede beskæftigelse i EU, og at sport bidrager med en bruttoværditilvækst på 294 mia. EUR (2,98 % af EU's samlede bruttoværditilvækst);
- D. der henviser til, at sport ikke blot er en økonomisk realitet i vækst, men også et socialt fænomen, som yder et væsentligt bidrag til Den Europæiske Unions strategiske mål og til sociale værdier såsom tolerance, solidaritet, velstand, fred, respekt for menneskerettigheder og forståelse mellem nationer og kulturer;
- E. der henviser til, at man ved at dyrke sport får en bedre livskvalitet og forebygger sygdomme, og at sport spiller en grundlæggende rolle for styrkelsen af ens personlige udvikling og sundhedstilstand;
- F. der henviser til, at overholdelsen af grundlæggende arbejdstagerrettigheder er afgørende for professionelle sportsudøvere;
- G. der henviser til, at sport også bidrager til integration af mennesker og rækker ud over race, religion og etnicitet;
- H. der henviser til, at sportens integritet er af afgørende betydning for at fremme dens troværdighed og tiltrækningskraft;
- I. der henviser til sportens specifikke forhold, der er baseret på frivillige strukturer, og at dette er en forudsætning for dens uddannelses- og samfundsmæssige funktion;
- J. der henviser til, at nylige korruptionsskandaler inden for sportens verden og i sportsorganisationer på europæisk og internationalt plan har skadet sportens image og rejst krav og spørgsmål om behovet for reelle og strukturelle reformer af sportens styrelsesorganer og organisationer, idet der tages hensyn til den store mangfoldighed af sportens strukturer i de forskellige europæiske lande og det forhold, at sportsorganisationer i sigens natur i høj grad er selvstyrende;

Torsdag den 2. februar 2017

- K. der henviser til, at både professionel sport og breddeidræt spiller en hovedrolle i fremme af fred og respekt for menneskerettighederne og solidaritet på globalt plan og bidrager med sundhedsmæssige og økonomiske fordele til samfund samt spiller en afgørende rolle ved at styrke grundlæggende sundhedsmæssige og kulturelle værdier og fremme social inklusion;
- L. der henviser til, at god forvaltning af sport bør respektere en passende regulering på grundlag af principperne for effektiv, gennemsigtig, etisk og demokratisk forvaltning, deltagerorienteret forvaltning samt processer og strukturer, der inddrager interessenter;
- M. der henviser til, at sportsorganisationerne er ansvarlige for at sikre høje standarder for forvaltning og integritet og bør højne disse yderligere og under alle omstændigheder overholde dem med henblik på at genskabe borgernes tillid og styrke befolkningens tro på sportens positive værdier;
- N. der henviser til, at afbalancerede politikker, der sigter mod at øge den finansielle gennemsigtighed, stabilitet og troværdighed i sportens verden, er afgørende for at forbedre de finansielle og forvaltningsmæssige standarder;
- O. der henviser til, at den europæiske model for organiseret sport er baseret på principperne om territorialitet og nationalitet med ét forbund pr. sportsgren og solidaritetsmekanismer mellem professionel sport og breddeidræt samt oprykning-nedrykning, åbne konkurrencer og finansiell omfordeling;
- P. der henviser til, at anerkendelsen af princippet om ét forbund pr. sportsgren er særligt afgørende og er baseret på sportens sociale betydning som det bedste middel til at beskytte dens interesser og de fordele, som den bidrager med til samfundet;
- Q. der henviser til, at det er berettiget og nødvendigt for alle interessenter at kræve, at alle sportskonkurrencer spilles og afgøres i overensstemmelse med de internationalt anerkendte regler for spillet;
- R. der henviser til, at sportslige tribunaler spiller en central rolle med hensyn til at sikre, at spillets regler følges overalt, samt retten til en retfærdig rettergang i sportsrelaterede tvister og god forvaltning, eftersom de udgør det bedste middel til bilæggelse af tvister inden for sport i overensstemmelse med EU's grundlæggende proceduremæssige rettigheder;
- S. der henviser til, at de stigende pengebeløb, der cirkulerer inden for sportens verden og i de involverede organisationer, fremkalder krav om bedre forvaltning og mere gennemsigtighed; der henviser til, at sport som en økonomisk aktivitet står over for en række skandaler med matchfixing, som involverer mange andre kriminelle og ulovlige aktiviteter såsom hvidvaskning af penge, korruption og bestikkelse;
- T. der henviser til, at den stadig stigende udbredelse af doping fortsat udgør en trussel mod sportens integritet og omdømme, idet doping krænker sportens etiske værdier og principper såsom fairplay, og der henviser til, at anvendelsen af doping bringer de berørte sportsudøvers sundhed i alvorlig fare og ofte forårsager alvorlige og permanente skader, og der henviser til, at bekæmpelsen af doping er et anliggende af offentlig og folkesundhedsmæssig interesse;
- U. der henviser til, at enhver voldshandling, hooliganisme og forskelsbehandling, der er rettet mod en gruppe mennesker eller et medlem af en sådan gruppe, uanset om det er inden for amatøridræt eller professionel sport, skader sportens image og afskrækker tilskuere fra at møde op til sportsbegivenheder;
- V. der henviser til, at fremme af sport for mennesker med psykiske eller fysiske handicap bør være en nøgleprioritet på europæisk, nationalt og regionalt plan;
- W. der henviser til, at kvinders deltagelse og synlighed i sport og i sportskonkurrencer skal styrkes;

Torsdag den 2. februar 2017

- X. der henviser til, at sportsudøvere, især mindreårige, i stigende grad oplever økonomisk pres og behandles som varer, og at de derfor skal beskyttes mod enhver form for misbrug, vold eller forskelsbehandling, som måtte finde sted i forbindelse med deres deltagelse i sport;
- Y. der henviser til, at der er en stigende og bekymrende tendens til tredjepartsejerskab i holdsport i Europa, hvorved spillere, som ofte er meget unge, delvist eller fuldt ud ejes af private investorer og ikke længere kan bestemme deres egen fremtidige karrierevej;
- Z. der henviser til, at skadelig praksis i forbindelse med anvendelse af agenter og overførsel af spillere har ført til sager med hvidvaskning af penge, svig og udnyttelse af mindreårige;
- AA. der henviser til, at breddeidræt giver mulighed for at imødegå forskelsbehandling, fremme social inklusion, samhørighed og integration og i betydelig grad bidrager til udviklingen af tværfaglige kvalifikationer;
- AB. der henviser til, at et stigende antal klubber i forbindelse med sammensætningen af deres hold hovedsagelig forlader sig på markedet for overførsler, mens de burde lægge mere vægt på den lokale træning;
- AC. der henviser til, at sport betragtes som en grundlæggende rettighed for alle, og til, at alle bør have lige muligheder for at deltage i fysisk aktivitet og sport;
- AD. der henviser til, at folks fysiske aktivitet overordnet set er stagnerende, selv om der findes sikre beviser for, at fysisk aktivitet forbedrer folks personlige sundhed, herunder deres mentale sundhed, og velvære, og at medlemsstaterne som følge heraf kan opnå betydelige besparelser på de offentlige sundhedsbudgetter, og på trods af den stigende tendens til fritidssport, f.eks. jogging, som også dyrkes uden for organiserede strukturer;
- AE. der henviser til, at sportsbegivenheder og -aktiviteter, især store internationale konkurrencer, viser fordelene ved sport og har en positiv social, økonomisk og miljømæssig virkning;
- AF. der henviser til, at nationale sportshold spiller en afgørende rolle ikke blot med hensyn til fremme af national identitet og som inspiration for unge sportsudøvere til at nå op på højeste niveau, men også ved at fremme solidariteten med breddeidrætten;
- AG. der henviser til, at det er afgørende at sikre yderligere uddannelse og erhvervsuddannelse af sportsudøvere og således forberede dem til en karriere, når deres sportskarriere er ovre;
- AH. der henviser til, at investeringer i og fremme af uddannelse af talentfulde unge sportsudøvere på lokalt plan er afgørende for udviklingen af sport og dens samfundsmæssige rolle på lang sigt;
- AI. der henviser til, at frivillige udgør ryggraden i organiseret sport, idet de sørger for udviklingen af og adgangen til sportsaktiviteter, især på græsrodsniveau; der henviser til, at sport desuden frembyder fremragende muligheder for uddannelse og ikkeformel uddannelse for unge, også internationalt og i tilknytning til samarbejds- og udviklingsprogrammer i områder uden for EU, hvor dialogen skal styrkes, og hvor EU's politik udadtil skal støttes;
- AJ. der henviser til, at sport i sin bredeste betydning repræsenterer et værdisystem for et samfund, og til, at disse værdier udgør grundlaget for et fælles sprog, som rækker ud over alle kulturelle og sproglige barrierer; der henviser til, at sport kan hjælpe til og bør betragtes som en mulighed for at styrke dialogen og solidariteten med tredjelande, fremme beskyttelsen af grundlæggende menneskerettigheder og frihedsrettigheder og støtte EU's politik udadtil;

Torsdag den 2. februar 2017

- AK. der henviser til, at krænkelse af sportsorganisationers intellektuelle ejendomsrettigheder, herunder i form af digital piratkopiering, især uautoriseret live-transmission af sportsbegivenheder, vækker alvorlige bekymringer for sportens finansiering på lang sigt og på alle niveauer;
- AL. der henviser til, at der skal sikres pressefrihed ved alle sportsbegivenheder;
- AM. der henviser til, at sport kan bidrage til at opfylde målene i Europa 2020-strategien;

Integritet og god forvaltning af sport

1. gentager, at bekæmpelse af korruption inden for sport kræver en tværnational indsats og samarbejde mellem alle interessenter, herunder de offentlige myndigheder, retshåndhævende myndigheder, sportsindustrien, sportsudøvere og -tilhængere;
2. opfordrer internationale, europæiske og nationale sportsorganisationer til at forpligte sig til god forvaltningsskik og til udvikling af en åbenhedskultur og bæredygtig finansiering ved at gøre deres finansielle oplysninger og aktivitetsrapporter, herunder oplysninger om deres forpligtelser med hensyn til kompensation til den øverste ledelse og tidsbegrænsningen af dennes mandat, tilgængeligt for offentligheden;
3. er af den opfattelse, at udviklingen af en åbenhedskultur skal suppleres af en bedre deling af magten inden for sportens styrelsesorganer, en bedre opdeling af kommercielle og velgørende aktiviteter samt bedre procedurer for intern selvstyring med henblik på at forebygge, opdage, efterforske og sanktionere kriminelle handlinger og ulovlige aktiviteter i sportsorganisationerne;
4. minder om, at god forvaltning, som burde være en prioritet i den kommende EU-arbejdsplan for sport, skal være en betingelse for sportsorganisationernes selvstændighed under overholdelse af principperne om gennemsigtighed, ansvarlighed, lige muligheder, social inklusion og demokrati, herunder tilstrækkelig inddragelse af interessenter;
5. understreger behovet for en nultolerancepolitik over for korruption og andre typer kriminalitet inden for sport;
6. understreger, at anvendelsen af principperne for god forvaltning inden for sport samt overvågning, kontrol og passende retlige instrumenter er en afgørende faktor for udryddelse af korruption og andre former for misbrug;
7. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne samt sportsorganisationerne og bydende enheder til at sikre, at bud om at blive vært for store begynder afgives under overholdelse af god forvaltningsskik, menneske- og arbejdstagerrettigheder og demokratiske principper for at sikre positive sociale, økonomiske og miljømæssige virkninger for lokalsamfundene, samtidig med at mangfoldigheden og traditionerne respekteres med henblik på at garantere et bæredygtigt eftermæle og sportens troværdighed;
8. er af den opfattelse, at lande, der afgiver bud på eller er vært for sportsbegivenheder, skal gennemføre en socialt, miljømæssig og økonomisk ansvarlig planlægning, organisation, opfølgning af og deltagelse i sådanne begivenheder; opfordrer sportsorganisationer og lande, der er værter for sådanne begivenheder, til at undgå uønskede ændringer i de lokale indbygges boligmiljø, herunder fordrivelse af lokalbefolkningen;
9. opfordrer Kommissionen til at udvikle en tilsagnstavle og til at udforske muligheden for at etablere en adfærdskodeks på området for god forvaltning af sport og sportens integritet; mener, at sportsorganisationerne bør fastlægge gennemsigtighedsregler, etiske standarder, en adfærdskodeks for deres tilsynsorganer, forretningsudvalg og medlemmer samt operationelle politikker og praksis for at garantere deres uafhængighed og overholdelse af de fastlagte regler; mener desuden, at man ved at udforske nye instrumenter til samarbejde mellem regeringer, sportsorganisationer og EU kan bidrage til at imødegå nogle af de aktuelle udfordringer, som sportsindustrien står over for;
10. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at gøre offentlige midler til sport betinget af overholdelse af fastlagte og offentligt kendte mindstekrav til forvaltning samt overvågnings- og rapporteringsstandarder;

Torsdag den 2. februar 2017

11. mener, at god forvaltning af sport og sportens integritet kræver en holdningsændring hos alle relevante interessenter; støtter de initiativer, der er iværksat af sportsorganisationer og andre relevante interessenter med henblik på at forbedre forvaltningsstandarder inden for sportens verden og forbedre dialogen og samarbejdet med lokale og nationale myndigheder;
12. opfordrer sportsorganisationerne til inden 2018 at fremsætte forslag til og behørigt at gennemføre konkrete forslag til forbedring af forvaltningsstandarder for sportsorganisationer, sportens styrelsesorganer og deres medlemsorganisationer og til at offentliggøre resultaterne; understreger, at passende overvågning i denne henseende er afgørende;
13. opfordrer medlemsstaterne til at udpege matchfixing som en særskilt strafbar handling og til at sikre, at enhver kriminel aktivitet såsom matchfixing og korrupsion inden for sport underkastes retslige procedurer og passende sanktioner, hvor dette ikke allerede er tilfældet, eftersom matchfixing og manipulation af idrætskonkurrencer krænker sportens etik og integritet og allerede er underlagt sanktioner af sportsmyndighederne;
14. påpeger, at udfordringerne i forbindelse med efterforskning af internationale sager om matchfixing kræver en grænseoverskridende udveksling af oplysninger og samarbejde mellem sportsorganer, statslige myndigheder og spil- og tipningsoperatører inden for rammerne af nationale platforme med henblik på at afdække, efterforske og retsforfølge matchfixing; opfordrer medlemsstaterne til at overveje at oprette særlige anklagemyndigheder — hvis de ikke allerede har gjort det — som har til opgave at efterforske svindelsager inden for sport; minder om, at der ved det fjerde direktiv om bekæmpelse af hvidvaskning af penge er indført et krav til spiludbydere om at foretage due diligence-kontroller af højværditransaktioner;
15. opfordrer indtrængende Rådet til at finde en løsning, som vil gøre det muligt for EU og medlemsstaterne at undertegne og ratificere Europarådets konvention om manipulation af idrætskonkurrencer, med henblik på at sikre en fuld gennemførelse og ratificering, og opfordrer indtrængende Kommissionen til at støtte og fremme denne proces og sikre, at den følges effektivt op;
16. minder Kommissionen om, at den har lovet at udstede en henstilling om udveksling af bedste praksis med hensyn til forebyggelse og bekæmpelse af aftalt spil i forbindelse med væddemål, og opfordrer den indtrængende til straks at offentliggøre denne henstilling;
17. opfordrer Kommissionen til at styrke de interinstitutionelle forbindelser med Europarådet og derefter at udvikle samordnede operationelle programmer, som sikrer den mest effektive udnyttelse af ressourcerne;
18. støtter og tilskynder endvidere til forebyggelses-, uddannelses- og oplysningskampagner og informationsprogrammer, som har til formål at rådgive sportsudøvere, trænere, tjenestemænd og andre relevante interessenter på alle niveauer om truslerne i forbindelse med matchfixing, doping og andre forhold vedrørende integritet, herunder om hvilke risici de kan møde, og hvordan de kan indberette tvivlsom praksis; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at foreslå konkrete foranstaltninger, som skal medtages i den næste EU-arbejdsplan, såsom pilotprogrammer og -projekter, der har til formål at sikre, at unge modtager undervisning i medborgerkundskab inden for sport i en så tidlig alder som muligt;
19. opfordrer Kommissionen til fortsat at støtte projekter til bekæmpelse af doping gennem programmet Erasmus+, samtidig med at dets virkninger evalueres, og det sikres, at programmet på en hensigtsmæssig måde supplerer eksisterende finansieringsordninger for bekæmpelse af doping;
20. opfordrer Kommissionen til at støtte god forvaltning i sportsforvaltningsprojekter gennem hele programmet Erasmus+;
21. opfordrer medlemsstaterne til at støtte dopingkontroller, nationale testprogrammer og lovgivning, som gør det muligt at samordne og udveksle oplysninger mellem statslige myndigheder, sportsorganisationer og antidopingagenturer; opfordrer medlemsstaterne til at gøre det muligt for antidopingagenturerne at etablere omfattende overvågningsprogrammer for doping og til at behandle og udveksle oplysninger i overensstemmelse med gældende og fremtidige EU-regler om databeskyttelse;

Torsdag den 2. februar 2017

22. påpeger betydningen af Det Internationale Antidopingagentur (WADA) i forbindelse med overvågning og koordination af antidopingpolitikker og -regler over hele verden; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at arbejde tæt sammen med WADA, UNESCO og Europarådet med henblik på at forebygge og bekæmpe doping på en mere effektiv måde ved at styrke de juridiske og politiske forpligtelser i den internationale antidopingkodeks (WADAC); opfordrer EU til at fremme udveksling af oplysninger og bedste praksis om sundheds- og forebyggelsespolitikker i den globale kamp mod doping;
23. opfordrer Kommissionen og Rådet til at tilskynde til og fremme forhandlinger af aftaler mellem lande, som gør det muligt for behørigt autoriserede dopingkontrolteams fra andre lande at foretage test — under respekt for sportsudøvernes grundlæggende rettigheder — i overensstemmelse med den internationale konvention mod doping i idræt;
24. er af den opfattelse, at doping også er et stigende problem inden for fritidssport, hvor der er behov for uddannelses- og oplysningskampagner og erfarne og professionelle instruktører og trænere for at hjælpe med at fremme en sund adfærd med hensyn til doping;
25. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at arbejde tæt sammen med WADA og Europarådet for at fastlægge en politik til beskyttelse af whistleblowere;
26. tilskynder sportsorganisationer og nationale offentlige myndigheder til at oprette samordnede systemer til bekæmpelse af doping for at sikre grænseoverskridende overvågning og træffe konkrete foranstaltninger mod fremstilling og handel med ulovlige præstationsfremmende midler inden for sportens verden;
27. gælder sig over den nye konvention fra Europarådet om en integreret strategi for sikkerhed og tjenesteydelser i forbindelse med fodboldkampe og andre sportsbegivenheder og opfordrer indtrængende medlemsstaterne til uden forsinkelse at undertegne og ratificere denne; gentager sit forslag om at indføre en gensidig anerkendelse af adgangsforbud til stadions i Europa og udveksle oplysninger i denne sammenhæng;
28. opfordrer Kommissionen til at undersøge, hvordan man kan udveksle oplysninger om vold inden for sportens verden via de eksisterende netværk;
29. bemærker, at truslen fra terrorisme kræver en ny indsats for at sikre operationel sikkerhed i forbindelse med sportsbegivenheder;
30. understreger, at sportsorganer bør sikre, at uafhængige nyhedsmedier får den nødvendige adgang til og de tilstrækkelige muligheder for nyhedsindsamling ved alle sportsbegivenheder, så de fuldt ud kan udøve deres rolle som vigtige og kritiske observatører af sportsbegivenheder og af sportsadministrationen;
31. fordømmer på det kraftigste alle former for forskelsbehandling og vold i sportens verden — både på banen og uden for banen — og understreger behovet for at forebygge en sådan adfærd på alle niveauer, at forbedre rapporteringen og overvågningen af sådanne hændelser og fremme kerneværdier såsom respekt, kammeratskab, tolerance og fairplay; er af den opfattelse, at sportsorganisationer, der overholder høje standarder med hensyn til god forvaltning, er bedre rustet til at fremme sportens samfundsmæssige rolle og bekæmpe racisme, forskelsbehandling og vold;
32. minder om behovet for at styrke bekæmpelsen af menneskehandel inden for sport, navnlig handel med børn;
33. glæder sig over gode, selvstyrende praksis såsom initiativet finansiel fairplay, idet de tilskynder til mere økonomisk rationalitet og bedre standarder for finansiel forvaltning inden for professionel sport og har et mere langsigtet end kortsigtet fokus og således bidrager til en sund og bæredygtig udvikling af sporten i Europa; understreger, at finansiel fairplay har tilskyndet til højere standarder for finansiel forvaltning og derfor bør overholdes nøje;
34. glæder sig over gennemsigtige og bæredygtige investeringer i sport og sportsorganisationer, forudsat at disse er underlagt streng kontrol og strenge krav om offentlighed af oplysninger og ikke skader konkurrencens og sportsudøvernes integritet;

Torsdag den 2. februar 2017

35. mener, at en ejerskabsmodel, hvor klubbens medlemmer bevarer kontrollen over klubben (ved hjælp af 50+1-reglen), er en god praksis i EU, og opfordrer medlemsstaterne, sportens styrelsesorganer, nationale forbund og ligaer til at indlede en konstruktiv dialog om og udveksling af denne model;

36. understreger, at sportsudøvere, især mindreårige, skal beskyttes mod misbrug såsom tredjepartsejerandele, som giver anledning til en række spørgsmål med hensyn til integriteten og mere almene etiske bekymringer; støtter afgørelser fra styrelsesorganer om at forbyde tredjepartsandele af spillere og opfordrer Kommissionen til at overveje at forbyde tredjepartsandele i EU-retten og anmoder medlemsstaterne om at træffe yderligere foranstaltninger til håndhævelse af sportsudøvernes rettigheder;

37. mener, at der er behov for en revurdering af reglerne for fremme af lokale spillere med henblik på at give talentfulde unge spillere flere muligheder for at spille på deres klubs førstehold og dermed forbedre den konkurrencemæssige balance på tværs af Europa;

38. opfordrer styrelsesorganer og nationale myndigheder på alle niveauer til at træffe foranstaltninger, som garanterer kompensation til træningsklubber med henblik på at tilskynde dem til at rekruttere og træne unge spillere i overensstemmelse med Den Europæiske Unions Domstols afgørelse i Bernard-sagen af 16. marts 2010;

39. gentager sit engagement i den europæiske sportsmodel, hvor forbundene spiller en central rolle, eftersom den sikrer en balance mellem de mange forskellige interesser hos bl.a. spillere, klubber, ligaer, foreninger og frivillige med passende og demokratisk repræsentation og gennemsigtighedsmekanismer i beslutningstagningen og med åbne konkurrencer baseret på sportslige præstationer; opfordrer til mere finansiel solidaritet på alle niveauer;

40. glæder sig over det årlige europæiske sportsforum, som fremmer dialog mellem interessenter fra internationale og europæiske sportsforbund, den olympiske bevægelse, europæiske og nationale sportslige paraplyorganisationer og andre sportsrelaterede organisationer; påpeger, at strukturen for dialogen mellem interessenter, forummets funktioner og opfølgningen på drøftelserne skal forbedres yderligere;

41. glæder sig over Kommissionens og alle berørte interessenters indsats for at fremme den sociale dialog inden for sportens verden, hvilket er en fremragende anledning til at sikre balance mellem sportsudøvernes grundlæggende rettigheder og arbejdsstagerrettigheder på den ene side og sportens økonomiske karakter på den anden side ved at inddrage alle interessenter, herunder arbejdsmarkedets parter, i drøftelserne om og indgåelsen af aftaler; erkender, at sportsorganisationerne har et ansvar for at forpligte sig til udviklingen af en åbenhedskultur; insisterer på, at EU aktivt bør fremme minimumsstandarder for beskæftigelse og ansættelse af sportsudøvere i hele Europa;

42. gentager sin opfordring til at oprette et åbenhedsregister for betaling af sportsagenter, som underbygges af et effektivt overvågningssystem, f.eks. et clearinginstitut for betalinger og passende sanktioner, i samarbejde med de relevante offentlige myndigheder med henblik på at imødegå agents misbrug; gentager sin opfordring til at udstede licenser til og registrere sportsagenter samt indføre et minimumskrav til deres kvalifikationer; opfordrer Kommissionen til at følge op på konklusionerne i sin undersøgelse om sportsagenter i Den Europæiske Union, navnlig med hensyn til den konstatering, at spilleragenter er centralt involveret i pengestrømme, der ofte ikke er gennemsikrelige, og som gør, at de let forfalder til ulovlige aktiviteter;

43. mener, at en integreret tilgang til lighed mellem kønnene inden for sport kan bidrage til at overvinde stereotyper og skabe et positivt socialt miljø for alle; glæder sig over initiativer, der tilskynder til lighed mellem kønnene og lige deltagelse i beslutningstagningen inden for sport, og som gør det muligt for kvindelige sportsudøvere at forene deres familieliv og professionelle sportskarriere og forsøger at reducere kønsbaserede forskelle i løn og tildelingen af udmærkelser samt alle former for stereotyper og chikane inden for sport; opfordrer sportsorganisationer til især at rette opmærksomheden mod kønsdimensionen ved at tilskynde kvinder til at deltage i sport;

Torsdag den 2. februar 2017

Social inklusion, social funktion og tilgængelighed i forbindelse med sport

44. mener, at investeringer i sport vil bidrage til at skabe forenede og inklusive samfund, fjerne barrierer og få folk til at udvise respekt for hinanden ved at bygge bro mellem kulturer og på tværs af etniske og sociale skel samt fremme et positivt budskab om fælles værdier såsom gensidig respekt, tolerance, medfølelse, lederskab, lige muligheder og retsstatsprincippet;

45. glæder sig over de tværnationale sportsbegivenheder, der indtil videre er blevet afholdt i flere europæiske lande, eftersom de bidrager til fremme af EU's fælles kerneværdier såsom pluralisme, tolerance, retfærdighed, lighed og solidaritet; minder om, at sportsaktiviteter og -begivenheder fremme turismen i europæiske byer og områder;

46. understreger værdien af tværfaglige færdigheder, der erhverves gennem sportsaktiviteter som en del af ikkeformel og uformel læring, og understreger endvidere forbindelsen mellem sport, beskæftigelsesegnethed, uddannelse og erhvervsuddannelse;

47. fremhæver den rolle, som sport spiller i forbindelse med inklusion og integration af ugunstigt stillede grupper; glæder sig over initiativer, der giver flygtninge, migranter og asylansøgere mulighed for at deltage som sportsudøvere i sportskonkurrencer;

48. understreger betydningen af uddannelse gennem sport og sportens potentiale til at hjælpe socialt udsatte unge tilbage på ret kurs; erkender betydningen af breddeidræt i forebyggelse og bekæmpelse af radikaliserings og tilskynder til og støtter initiativer i denne henseende; glæder sig over de to pilotprojekter, der er vedtaget af Europa-Parlamentet: »Sport som redskab til integration og social inklusion af flygtninge« og »Overvågning og vejledning gennem sport for unge i risiko for radikaliserings«;

49. minder om, at unge europæiske sportsudøvere ofte har vanskeligt ved at kombinere deres sportskarriere med uddannelse og arbejde; erkender, at videregående uddannelse og erhvervsuddannelse er afgørende for at forbedre chancerne for inklusion af sportsudøvere på arbejdsmarkedet i fremtiden; støtter indførelsen af effektive dobbelte karrieresystemer med mindstekrav til kvaliteten og passende overvågning af udviklingen af programmerne for dobbelte karrierer i Europa samt tilvejebringelse af karrierevejledningstjenester gennem aftaler med universiteter eller videregående uddannelsesinstitutioner; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme grænseoverskridende mobilitet for sportsudøvere, til at harmonisere anerkendelsen af sportslige og uddannelsesmæssige kvalifikationer, herunder ikkeformel og uformel erfaringer, der er erhvervet gennem sport, og til at styrke udvekslingen af god praksis;

50. understreger behovet for at sikre bæredygtig finansiel støtte til udvekslingsprogrammer med dobbelte karrierer på EU-plan og nationalt plan gennem kapitlet om sport i Erasmus+ samt behovet for at tilskynde til yderligere forskning på dette område; opfordrer medlemsstaterne til i samarbejde med uddannelsesinstitutioner at fremme grænseoverskridende udveksling af sportsudøvere og give sportsudøvere adgang til stipendier;

51. støtter træneres og andre tjenesteyderes (f.eks. fysioterapeuters og dobbelte karrierevejlederes) mobilitet og udveksling af god praksis med fokus på anerkendelse af kvalifikationer og tekniske innovationer;

52. opfordrer sportsorganisationer til sammen med medlemsstaterne at fremme minimumsstandarder for trænere, som omfatter kontrol af deres straffeattest, undervisning i beskyttelse af mindreårige og udsatte voksne samt i forebyggelse og bekæmpelse af doping og matchfixing;

53. understreger, at manglen på fysisk aktivitet af WHO er udpeget som den fjerdestørste risikofaktor for tidlig død på verdensplan med væsentlige direkte og indirekte sociale og økonomiske virkninger og omkostninger for medlemsstaterne; er bekymret over, at niveauet for fysisk aktivitet i flere medlemsstater er dalende, selv om der er blevet investeret betydelige summer i fremme af fysisk aktivitet og på trods af de omfattende virkninger for folkesundheden;

54. opfordrer sportsorganisationer og medlemsstaterne til at samarbejde om at støtte træneres beskæftigelsesegnethed og mobilitet, når de søger arbejde i EU, gennem et tilsagn om at sikre kvalitetskontrol af trænerens kompetencer og standarder for deres kvalifikationer og træning;

Torsdag den 2. februar 2017

55. tilskynder medlemsstaterne og Kommissionen til at gøre fysisk aktivitet til en politisk prioritet i den næste EU-arbejdsplan for sport, især for unge og udsatte samfundsgrupper fra socialt dårligere stillede områder, hvor deltagelsen i fysisk aktivitet er lav;
56. opfordrer internationale og nationale forbund og andre uddannelsesudbydere til at sikre, at spørgsmål i forbindelse med sportens integritet indgår i undervisningen af kvalificerede sportstrænere;
57. understreger, at fremme af idrætsundervisning i skolen er et afgørende udgangspunkt for børn i forbindelse med indlæring af livsfærdigheder, holdninger, værdier, viden og forståelse samt for at få dem til at sætte pris på fysisk aktivitet gennem hele livet; minder om, at deltagelse i sportsaktiviteter på universitetet samt ældre menneskers deltagelse i sport spiller en afgørende rolle for at opretholde en sund livsstil og fremme social interaktion;
58. bemærker, at EU's befolkning bliver ældre, og at der derfor bør rettes særlig opmærksomhed mod de positive virkninger, som fysisk aktivitet kan have for de ældres sundhed og velvære;
59. understreger, at sport og fysisk aktivitet bør fremmes på en mere hensigtsmæssig måde på tværs af alle politiske sektorer; opfordrer de lokale myndigheder og kommunerne til at fremme lige adgang til fysisk aktivitet; henstiller til medlemsstaterne og Kommissionen at tilskynde borgerne til mere regelmæssig udøvelse af fysisk aktivitet ved hjælp af sundhedspolitikker og -programmer, der tilpasset borgernes hverdagsliv;
60. opfordrer medlemsstaterne til i højere grad at fremme sport blandt socialt udsatte grupper og blandt mennesker, der bor i socialt dårligere stillede områder, hvor deltagelsen er lav, og til at forbedre samarbejdet med NGO'er og skoler, som er aktive i disse områder, navnlig i forbindelse med byplanlægning og opførelse af idrætsanlæg, så der tages hensyn til borgernes, og især de udsatte gruppers, særlige behov; opfordrer medlemsstaterne til at sikre fuld og lige adgang til offentlige idrætsanlæg på alle områder og til at fremme oprettelsen af nye sportsklubber, navnlig i landområder og dårligere stillede byområder;
61. understreger, at handicappede bør have lige adgang til idrætsanlæg og til de transportydelser og andre faciliteter og det kompetente støttepersonale, som dette kræver, og opfordrer til bedre integration af alle sportsrelaterede komponenter i henhold til princippet om, at idrætsanlæg bør være tilgængelige for alle; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at gennemføre inkluderende sportssprogrammer for handicappede på skoler og universiteter, herunder ved at tilvejebringe kvalificerede trænere og tilpassede programmer for fysisk aktivitet, som påbegyndes på de laveste klassetrin, så elever og studerende med handicap kan deltage i idrætstimer og i sportsaktiviteter uden for skolen;
62. erkender, at De Paralympiske Lege spiller en afgørende rolle for at øge bevidstheden om og bekæmpe forskelsbehandling inden for samt fremme handicappedes adgang til sport; opfordrer medlemsstaterne til at øge indsatsen for at sikre inklusion af personer med handicap i sportsaktiviteter og til at øge synligheden i de offentlige medier og deres transmission af De Paralympiske Lege og andre konkurrencer med handicappede sportsudøvere;
63. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at sikre, at børn kan dyrke sport i et trygt miljø;
64. glæder sig over initiativer, der fremmer inklusion, integritet og adgang til sport gennem anvendelse af ny teknologi og innovation;
65. glæder sig over den vellykkede europæiske idrætsuge, som sigter mod at fremme idræt, fysisk aktivitet og en sundere livsstil for alle i hele Europa, uafhængigt af alder, baggrund og fysisk form, og opfordrer alle EU-institutioner og medlemsstater til at deltage i denne og yderligere at fremme dette initiativ, idet det sikres, at det er tilgængeligt for flest muligt, navnlig i skolerne;
66. mener, at traditionelle sportsgrene udgør en del af den europæiske kulturarv;
67. glæder sig over Kommissionens undersøgelse om sportens særlige kendetegn; opfordrer Kommissionen og sportsorganisationerne til at overveje yderligere skridt for at udvikle sportens særlige kendetegn;

Torsdag den 2. februar 2017

68. understreger, at finansiering er et vigtig politisk instrument for EU, som anvendes til at forbedre nøgleområder inden for EU's aktiviteter på sportsområdet; opfordrer Kommissionen til at afsætte flere midler til sport under Erasmus+ med fokus på breddeidræt og uddannelse og til at fremme programmets synlighed og tilgængelighed med henblik på at forbedre integrationen af sport i andre finansieringsprogrammer såsom ESIF eller sundhedsprogrammet; opfordrer til bedre kommunikation mellem Kommissionen og medlemsstaterne med henblik på at sikre en bedre udnyttelse af disse fonde og mindske den administrative byrde for breddeidrætsorganisationer;
69. tilskynder medlemsstaterne og Kommissionen til at støtte foranstaltninger og programmer, der fremmer mobilitet, deltagelse, uddannelse, kompetenceudvikling og undervisning for frivillige inden for sport samt anerkendelse af deres arbejde; opfordrer til udveksling af bedste praksis inden for frivilligt arbejde, som bidrager til fremme af sportsaktiviteter og sportskultur, herunder ved hjælp af budgetposterne under programmet Erasmus+;
70. anmoder Kommissionen om at udstede retningslinjer for anvendelsen af statsstøtteregele inden for sport, som tager hensyn til de sociale, kulturelle og uddannelsesmæssige mål, for at skabe større retssikkerhed; mener i denne forbindelse, at det bør sikres, at sportsorganisationer, især breddeidrætsorganisationer, ikke forskelsbehandles, når de ansøger om offentlig finansiering på nationalt og lokalt plan;
71. finder det afgørende, at finansielle solidaritetsmekanismer inden for sport etablerer den nødvendige forbindelse mellem professionel sport og amatøridræt; glæder sig i denne forbindelse over det bidrag, der leveres af de nationale lotterier til breddeidrættens, og opfordrer medlemsstaterne til at pålægge spiludbydere med licens at tilbagebetale et rimeligt finansielt afkast til breddeidrættens og projekter, der sigter mod at forbedre adgangen til sport for den brede befolkning, med henblik på at sikre, at disse projekter er bæredygtige, gennemsigtige og sporbare, og som et supplement til de finansielle bidrag, der allerede opnås gennem salget af medie- og transmissionsrettigheder;
72. fastholder, at salg af tv-rettigheder på et centralt, eksklusivt og territorielt grundlag med en retfærdig fordeling af afkastet er afgørende for en bæredygtig finansiering af sport på alle niveauer og for at sikre lige vilkår;
73. understreger, at krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder inden for sport truer finansieringen af sporten på lang sigt;
74. henstiller til medlemsstaterne at indføre og aktivt at anvende deres respektive skattesystemer til at støtte momsfrigørelse, skattelettelse og andre former for finansielle incitamenter til gavn for breddeidrættens; erkender, at statsstøtteregele ikke bør finde anvendelse på denne form for støtte;
75. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at afsætte flere midler til åbne offentlige idrætsanlæg og legepladser med henblik på at sikre nem adgang til breddeidræt;
76. mener, at bæredygtighed og miljøbeskyttelse bør udgøre en integreret del af sportsbegivenheder, og at aktører fra sportens verden bør bidrage til den globale 2030-dagsordens mål for bæredygtig udvikling;
77. opfordrer de nationale olympiske komitéer og sportsforbund i medlemsstaterne til at anvende EU-flaget og -symbolet sammen med de enkelte nationale flag og symboler i forbindelse med internationale sportsbegivenheder;
78. understreger, at sport er en stærk faktor i skabelsen og styrkelsen af en følelse af lokal, national og endda europæisk tilhørighed;
79. understreger betydningen af at sikre fuld gennemsigtighed med hensyn til ejerforholdene i professionelle sportsklubber;

o

o o

80. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter samt til de europæiske, internationale og nationale sportsforbund og -ligaer.
-

Torsdag den 2. februar 2017

P8_TA(2017)0013

Grænseoverskridende aspekter ved adoptioner

Europa-Parlamentets beslutning af 2. februar 2017 med henstillinger til Kommissionen om grænseoverskridende aspekter af adoptioner (2015/2086(INL))

(2018/C 252/02)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 225 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til artikel 67, stk. 4, og artikel 81, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til De Forenede Nationers konvention om barnets rettigheder af 20. november 1989, navnlig artikel 7, 21 og 35,
- der henviser til artikel 2 i den valgfrie protokol til De Forenede Nationers konvention om barnets rettigheder vedrørende salg af børn, børneprostitution og børnepornografi af 25. maj 2000,
- der henviser til Wienerkonventionen om konsulære af 24. april 1963,
- der henviser til Haag-konventionen af 29. maj 1993 om beskyttelse af børn og om samarbejde med hensyn til internationale adoptioner,
- der henviser til dokument fra menneskerettighedskommissæren om adoption og børn i forbindelse med menneskerettighederne (Adoption and Children: a Human Rights Perspective), offentliggjort den 28. april 2011,
- der henviser til forretningsordenens artikel 46 og 52,
- der henviser til betænkning fra Retsudvalget og udtalelse fra Udvalget for Andragender (A8-0370/2016),

Fælles minimumsstandarder for adoptioner

- A. der henviser til, at det på adoptionsområdet er afgørende, at enhver afgørelse træffes i overensstemmelse med princippet om barnets tarv, ikke-forskelsbehandling og respekt for barnets grundlæggende rettigheder;
- B. der henviser til, at formålet med adoption ikke er at give voksne retten til et barn, men at give barnet et kærligt og omsorgsfuldt miljø at vokse op og udvikle sig i;
- C. der henviser til, at adoptionsproceduren angår børn, som på det tidspunkt, hvor der ansøges om adoption, ikke er fyldt 18 år eller ikke har nået myndighedsalderen i deres oprindelsesland;
- D. der henviser til, at der bør sikres en god balance mellem det adopterede barns ret til at kende sin sande identitet og de biologiske forældres ret til at beskytte deres;
- E. der henviser til, at de relevante myndigheder ikke bør betragte de biologiske forældres økonomiske forhold som eneste grundlag og begrundelse for frakendelse af forældremyndighed og frigivelse af et barn til adoption;
- F. der henviser til, at der ikke bør indledes adoptionsprocedurer, før der er truffet en endelig afgørelse om at frakende de biologiske forældre forældremyndigheden, og før disse har haft mulighed for at udtømme alle retslige klagemuligheder mod denne afgørelse; der henviser til, at andre medlemsstater kan afvise at anerkende en adoptionsbevilling, der er tilkendt uden disse proceduregarantier;

Torsdag den 2. februar 2017

- G. der henviser til, at der med større effektivitet og gennemsigtighed vil kunne opnås forbedringer i de nationale adoptionsprocedurer, og internationale adoptioner vil kunne blive lettere, hvilket vil kunne øge antallet af børn, der bliver adopteret; der henviser til, at efterlevelse af artikel 21 i FN's konvention om barnets rettigheder, som alle medlemsstater har ratificeret, bør være det primære benchmark for alle procedurer, foranstaltninger og strategier i forbindelse med adoptioner i en grænseoverskridende kontekst, samtidig med at barnets tarv respekteres;
- H. henviser til, at der bør gøres en mere beslutsom indsats for at forhindre, at personer, der ønsker at adoptere et barn, udnyttes af skrupelløse formidlingsorganisationer, og til, at det derfor er nødvendigt at styrke samarbejdet om bekæmpelse af kriminalitet og korruption i denne forbindelse i Unionen;
- I. der henviser til, at det bør fremmes, at søskende så vidt muligt kommer til samme adoptionsfamilie for at skåne dem mod et yderligere trauma ved at blive adskilt;

Internationale adoptioner under Haag-konventionen fra 1993

- J. der henviser til, at Haag-konventionen af 29. maj 1993 om beskyttelse af børn og om samarbejde med hensyn til internationale adoptioner (Haag-konventionen), som alle medlemsstater har ratificeret, opstiller rammer for administrativt samarbejde om og anerkendelse af internationale adoptioner, dvs. adoptioner, hvor adoptanterne og barnet eller børnene ikke har deres sædvanlige bopæl i samme land;
- K. der henviser til, at Haag-konventionen fastsætter, at internationale adoptioner automatisk anerkendes i alle signatarstater, uden at det er nødvendigt med en særlig procedure for at effektuere anerkendelsen;
- L. der henviser til, at anerkendelse under Haag-konventionen kun kan nægtes, hvis en adoption åbenlyst er i modstrid med den pågældendes stats grundlæggende retsprincipper, under hensyntagen til barnets tarv;

Civilretsligt samarbejde om adoptioner

- M. der henviser til, at juridisk uddannelse i videste forstand er afgørende for gensidig tillid på alle retsområder, herunder adoption; der henviser til, at der derfor i de eksisterende EU-programmer om juridisk uddannelse og støtte til Det Europæiske Retlige Netværk bør være en kraftigere fokus på specialretter såsom familiedomstole og ungdomsdomstole;
- N. der henviser til, at borgerne bør have bedre adgang til detaljeret information om de retslige og proceduremæssige aspekter af national adoption i medlemsstaterne; der henviser til, at e-justiceportalen kunne udbygges i denne sammenhæng;
- O. der henviser til, at der i 1997 blev etableret et samarbejde med Det Europæiske Netværk af Børneombudsmand i Europa, og at de europæiske børneombudsmand bør tilskyndes til at samarbejde og koordinere tættere i dette forum; der henviser til, at der i bestræbelser herpå kunne indgå at inddrage dem i eksisterende EU-finansierede juridiske uddannelsesordninger;
- P. der henviser til, at der bør gennemføres en dybtgående analyse, da det er nødvendigt at gøre mere for at forebygge og bekæmpe den ulovlige grænseoverskridende handel med børn til adoption og forbedre en korrekt og effektiv gennemførelse af de eksisterende regler og retningslinjer til bekæmpelse af handel med børn; der henviser til, at det derfor er nødvendigt at styrke samarbejdet om bekæmpelse af kriminalitet og korruption i Unionen på dette område for at forhindre bortførelser og salg af og handel med børn;

Grænseoverskridende anerkendelse af nationale adoptionsbevillinger

- Q. der henviser til, at princippet om gensidig tillid mellem medlemsstaterne har fundamental betydning i Unionen, da det muliggør, at der skabes og opretholdes et område uden indre grænser; der henviser til, at princippet om gensidig anerkendelse, der bygger på gensidig tillid, forpligter medlemsstaterne til at efterkomme en dom eller afgørelse, der er afsagt i en anden medlemsstat;

Torsdag den 2. februar 2017

- R. der henviser til, at selv om der findes internationale regler på dette område, er der stadig forskellige holdninger i medlemsstaterne til de principper, der bør gælde for adoptionsprocessen, ligesom der også er forskelle med hensyn til adoptionsprocedurerne og retsvirkningerne af adoptionsprocessen;
- S. der henviser til, at Den Europæiske Union har beføjelse til at træffe foranstaltninger med henblik på at styrke retssamarbejdet mellem medlemsstaterne, uden at det påvirker national familielovgivning, inklusive på adoptionsområdet;
- T. der henviser til, at undtagelser fra de grundlæggende almindelige retsprincipper har til formål at værne om medlemsstaternes identitet, som er afspejlet i medlemsstaternes materielle familielovgivning;
- U. der henviser til, at der i øjeblikket ikke findes nogen europæiske bestemmelser om anerkendelse, hverken automatisk eller på anden vis, af nationale adoptionsbevillinger, dvs. vedrørende adoptioner, der finder sted ind for en enkelt medlemsstat;
- V. der henviser til, at fraværet af sådanne bestemmelser forårsager betydelige problemer for europæiske familier, som flytter til en anden medlemsstat efter at have adopteret et barn, da der er risiko for, at adoptionen ikke anerkendes, hvilket betyder, at forældrene kan få problemer med at udøve deres forældremyndighed i retslig henseende og også finansielt besvær i forbindelse med de forskellige afgifter, der gælder på dette område;
- W. der henviser til, at fraværet af disse bestemmelser således bringer barnets ret til en stabil og permanent familie i fare;
- X. der henviser til, at forældre, når de flytter til en anden medlemsstat, kan blive tvunget til at gennemgå særlige nationale anerkendelsesprocedurer eller endda til at genadoptere barnet, hvilket skaber en betydelig retsuisikkerhed;
- Y. der henviser til, at den nuværende situation kan forårsage problemer og afholde forældre fra at gøre fuld brug af den frie bevægelighed;
- Z. der henviser til, at der kan blive behov for at revidere og vurdere den generelle situation gennem høringer blandt medlemsstaternes kompetente myndigheder;
- AA. der henviser til, at Bruxelles II-forordningen ikke forholder sig til spørgsmålet om anerkendelse af adoptionsbevillinger, da den udelukkende dækker forældreansvar;
- AB. der henviser til, at det derfor er særdeles vigtigt, at der vedtages en lovgivning, der sikrer automatisk anerkendelse i en enhver medlemsstat af en national adoption, der er bevilget i en anden medlemsstat, på betingelse af, at der sikres fuld respekt for nationale bestemmelser om grundlæggende retsprincipper og nærheds- og proportionalitetsprincipperne;
- AC. der henviser til, at denne lovgivning vil være et supplement til Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 ⁽¹⁾ (Bruxelles IIa) om kompetence og forældreansvar og udfylde det eksisterende tomrum med hensyn til anerkendelse af adoptioner som foreskrevet i international ret (Haag-konventionen);

Fælles minimumsstandarder for adoptioner

1. opfordrer medlemsstaternes myndigheder til at træffe alle afgørelser i adoptionssager under hensyntagen til barnets tarv og dets grundlæggende rettigheder og til altid at tage højde for de særlige omstændigheder i de enkelte sager;
2. understreger, at børn, der er frigivet til adoption, ikke bør betragtes som en stats ejendom, men som individer med internationalt anerkendte grundlæggende rettigheder;
3. understreger, at hver enkelt adoptionssag er forskellig og bør vurderes ud fra sine individuelle forhold;

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabsager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 (EUT L 338 af 23.12.2003, s. 1).

Torsdag den 2. februar 2017

4. mener, at der skal tages mest muligt hensyn til og udvises respekt for barnets kulturelle og sproglige traditioner i adoptionsager med grænseoverskridende aspekter;
5. mener, at barnet i forbindelse med adoptionsprocedurer altid bør gives mulighed for at blive hørt uden at blive udsat for pres og for at tilkendegive sine synspunkter om adoptionsprocessen under hensyntagen til dets alder og modenhed; mener derfor, at det er af allerstørste betydning, at man, så vidt det er muligt og uanset barnets alder, søger at opnå barnets samtykke til adoptionen; opfordrer i denne forbindelse til særlig opmærksomhed over for mindre børn og spædbørn, som ikke kan give deres besyv med;
6. mener, at der ikke må træffes nogen afgørelser om adoption, før de biologiske forældre er blevet hørt, og, såfremt det er relevant, alle retsmidler i forbindelse med deres forældremyndighed er udtømt, og frakendelsen af forældremyndigheden fra de biologiske forældre er endelig; opfordrer derfor medlemsstaternes myndigheder til at træffe alle nødvendige foranstaltninger til at sikre barnets trivsel, mens retsmidlerne udtømmes, og under hele retsproceduren i forbindelse med adoptionen og sørge for, at barnet får den beskyttelse og omsorg, der er nødvendig for en harmonisk udvikling;
7. opfordrer Kommissionen til at overveje at udarbejde en sammenlignende undersøgelse af klager om adoptioner, der har fundet sted uden samtykke, og som har grænseoverskridende aspekter;
8. understreger, at de relevante myndigheder altid først bør overveje muligheden for at anbringe barnet hos slægtninge, også selv om slægtningene bor i et andet land, hvis barnet har et forhold til disse familiemedlemmer og efter en individuel vurdering af barnets behov, inden barnet frigives til adoption hos en tredjepart; mener, at den sædvanlige bopæl for familiemedlemmer, der ønsker at overtage ansvaret for et barn, ikke bør betragtes som en afgørende faktor;
9. opfordrer til lige behandling af forældre med forskellig nationalitet i sager vedrørende forældremyndighed og adoption; opfordrer medlemsstaterne til at sikre lighed i de proceduremæssige rettigheder for slægtninge, der er involveret i adoptionsprocedurer, og som er statsborgere i en anden medlemsstat, herunder ved at tilbyde juridisk bistand og rettidig information om høringer, retten til tolkebistand og alle relevante dokumenter på deres modersmål;
10. understreger, at i tilfælde, hvor et barn, der påtænkes frigivet til adoption, er statsborger i en anden medlemsstat, bør de konsulære myndigheder og barnets familie, der er bosat i den pågældende medlemsstat, informeres og høres, inden der træffes afgørelser af nogen art;
11. opfordrer desuden medlemsstaterne til at være særligt opmærksomme på uledsagede mindreårige, som har ansøgt om eller har opnået flygtningestatus, og sikre, at de modtager den beskyttelse, bistand og omsorg, som medlemsstaterne skal yde i henhold til deres internationale forpligtelser, fortrinsvis ved at anbringe dem i plejefamilier i den mellemliggende periode;
12. understreger betydningen af at sikre socialarbejdere passende arbejdsvilkår til at foretage deres vurdering i de enkelte tilfælde uden nogen form for økonomisk eller juridisk pres og under fuld hensyntagen til barnets tarv på kort, mellemlang og lang sigt, alt taget i betragtning;

Internationale adoptioner under Haag-konventionen fra 1993

13. bemærker den succes, som Haag-konventionen har opnået, samt vigtigheden af at anvende den, og opfordrer alle lande til at undertegne, ratificere eller tiltræde den;
14. beklager, at der ofte opstår problemer med udstedelse af adoptionspapirer; opfordrer derfor medlemsstaternes myndigheder til at sikre, at de procedurer og garantier, der er fastsat i Haag-konventionen, altid følges for at sikre, at anerkendelsen foregår automatisk; opfordrer medlemsstaterne til ikke at skabe unødige bureaukratiske hindringer for anerkendelse af adoptioner under Haag-konventionen, da det kan forlænge sagen og fordyre den;
15. påpeger, at der bør gøres mere for at sikre respekt for og en nøje håndhævelse af Haag-konventionens bestemmelser, eftersom nogle medlemsstater kræver supplerende administrative procedurer eller opkræver uforholdsmæssige gebyrer i forbindelse med anerkendelse af adoptioner, f.eks. for at fastsætte eller ændre civilstatus eller opnå statsborgerskab, selv om dette er i modstrid med Haag-konventionens bestemmelser;
16. opfordrer medlemsstaterne til at respektere de procedurer vedrørende rådgivning og samtykke, der er fastsat i artikel 4 i Haag-konventionen;

Torsdag den 2. februar 2017

Civilretsligt samarbejde om adoptioner

17. opfordrer medlemsstaterne til at intensivere deres samarbejde om adoptioner, herunder både om de retslige og de sociale aspekter, og opfordrer til et øget samarbejde mellem de ansvarlige myndigheder om opfølgende vurderinger, hvor det er nødvendigt; opfordrer i denne forbindelse desuden Unionen til at fastholde en konsekvent tilgang til barnets rettigheder i alle sine overordnede interne og eksterne politikker;

18. opfordrer Kommissionen til at skabe et effektivt europæisk netværk af dommere og myndigheder med særlig sagkundskab i adoption for at fremme udvekslingen af information og god praksis, hvilket er særligt nyttigt, når der i en adoption indgår et udenlandsk element; mener, at det er særdeles vigtigt at fremme koordinering og udveksling af god praksis med det eksisterende Europæiske Netværk for Uddannelse af Dommere for at opnå størst mulig overensstemmelse med de ordninger, der allerede finansieres af Unionen; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at yde finansiering til specialuddannelse af dommer, der arbejder med grænseoverskridende adoptioner;

19. mener, at uddannelse og muligheder for at mødes for dommere, der arbejder med grænseoverskridende adoptioner, kan bidrage til præcist at nå frem til de forventede og krævede retslige løsninger på området for anerkendelse af nationale adoptioner; opfordrer derfor Kommissionen til at tilvejebringe finansiering til denne form for uddannelse og muligheder for at mødes, når den udarbejder forslaget til forordning;

20. opfordrer Kommissionen til på den europæiske e-justiceportal at offentliggøre relevante retslige og proceduremæssige informationer om adoptionslovgivning og -praksis i alle medlemsstater;

21. bemærker det europæiske netværk af børneombudsmænds aktiviteter og mener, at dette samarbejde bør udvikles og styrkes yderligere;

22. understreger behovet for bl.a. gennem europæiske myndigheder såsom Europol at samarbejde tæt for at forhindre grænseoverskridende bortførelser og salg af samt handel med børn med adoption for øje; bemærker, at pålidelige nationale fødselsregistreringssystemer kan forhindre handel med børn med henblik på adoption; opfordrer i denne forbindelse til bedre koordinering på det følsomme område for adoption af børn fra tredjelande;

Grænseoverskridende anerkendelse af nationale adoptionsbevillinger

23. erklærer, at der er et klart behov for en europæisk lovgivning, der kan sikre automatisk grænseoverskridende anerkendelse af nationale adoptionsbevillinger;

24. anmoder Kommissionen om senest den 31. juli 2017 på grundlag af artikel 67 og 81 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde at fremsætte forslag til en retsakt om grænseoverskridende anerkendelse af adoptionsbevillinger i overensstemmelse med henstillingerne i bilaget til denne betænkning og på linje med eksisterende international ret på området;

25. erklærer, at henstillingerne i bilaget til dette beslutningsforslag respekterer de grundlæggende rettigheder og nærheds- og proportionalitetsprincipperne;

26. mener ikke, at det ønskede forslag har finansielle konsekvenser, da endemålet, automatisk anerkendelse af adoptionsbevillinger, vil virke omkostningsbesparende;

o

o o

27. pålægger sin formand at sende denne beslutning og de detaljerede ledsagende henstillinger i bilaget til Kommissionen og Rådet samt til medlemsstaternes parlamenter og regeringer.

Torsdag den 2. februar 2017

BILAG TIL BESLUTNINGEN**DETALJEREDE HENSTILLINGER TIL RÅDETS FORORDNING OM GRÆNSEOVERSKRIDENDE ANERKENDELSE AF ADOPTIONSBEVILLINGER****A. PRINCIPPER FOR OG FORMÅL MED DET FORSLAG, DER ANMODES OM**

1. Et stigende antal EU-borgere udnytter hvert år deres ret til fri bevægelighed og beslutter sig for at flytte til en anden medlemsstat i Unionen. Denne omstændighed skaber en række problemer i forbindelse med anerkendelse af og retsbeslutninger om mobile personers personlige og familieretslige situation. Unionen har taget hul på at løse disse problematiske forhold, f.eks. ved at vedtage Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 650/2012⁽¹⁾ og ved at sørge for styrket samarbejde om anerkendelse af visse aspekter af ægtefællers formueforhold samt om formueforhold i forbindelse med registreret partnerskab.
2. Haag-konventionen af 29. maj 1993 om beskyttelse af børn og om samarbejde med hensyn til internationale adoptioner (Haag-konventionen) gælder i alle medlemsstater. Den vedrører proceduren for grænseoverskridende adoptioner og forpligter til automatisk anerkendelse af sådanne adoptioner. Haag-konventionen dækker imidlertid ikke tilfælde, hvor en familie med et barn, der er adopteret under en rent national procedure, flytter til en anden medlemsstat. Det kan føre til betydelige retslige vanskeligheder, hvis retsforholdet mellem forældrene/forælderen og det adopterede barn ikke automatisk anerkendes. Der kan forlanges supplerende administrative eller retslige procedurer, og i ekstreme tilfælde kan der nægtes anerkendelse.
3. Det er derfor for at beskytte disse unionsborgeres grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder nødvendigt at vedtage en forordning om automatisk grænseoverskridende anerkendelse af adoptionsbevillinger. Det rette retsgrundlag for et sådant forslag er artikel 67, stk. 4, i Traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde, som vedrører gensidig anerkendelse af domme og afgørelse, og artikel 81, stk. 3, i traktaten, der vedrører familieretslige foranstaltninger. Forordningen skal vedtages af Rådet efter høring af Europa-Parlamentet.
4. Den foreslåede forordning indeholder bestemmelser om automatisk anerkendelse af adoptionsbevillinger, der er tilkendt i en medlemsstat under alle andre procedurer end den i Haag-konventionen fra 1993 fastsatte ramme. Da europæiske familier også kan have forbindelser til eller tidligere kan have boet i en tredjestat, fastsætter forordningen desuden, at, når en medlemsstat har anerkendt en adoptionsbevilling, der er tilkendt i en tredjestat under dens relevante nationale proceduremæssige regler, skal denne adoptionsbevilling anerkendes i alle andre medlemsstater.
5. For imidlertid at undgå forumshopping eller anvendelse af uforholdsmæssige nationale love er den automatiske anerkendelse betinget af for det første, at anerkendelse ikke åbenbart strider mod den pågældendes stats grundlæggende retsprincipper, idet det understreges, at afslag aldrig de facto må føre til forskelsbehandling, som er forbudt i artikel 31 i chartret om grundlæggende rettigheder, og for det andet, at den medlemsstat, der traf adoptionsafgørelsen, var kompetent hertil, jf. artikel 4 i det forslag, der anmodes om i del B (forslaget). Det er alene den medlemsstat, hvor forælderen eller forældrene eller barnet har sin/deres sædvanlige bopæl, der kan have denne kompetence. Såfremt adoptionsafgørelsen blev truffet i en tredjestat, kan kompetencen i forbindelse med den første anerkendelse af denne adoption i Unionen også ligge hos den medlemsstat, hvor forældrene eller barnet er statsborger(e). Dette skal sikre adgang til domstolsprøvelse for europæiske familier, der er bosat i tredjelande.
6. Der er behov for specifikke procedurer for behandlingen af klager over anerkendelse på bestemte områder. Disse bestemmelser svarer til dem, der gælder i andre EU-retsakter på det civilretslige område.
7. Der bør indføres et europæisk adoptionsbevis for at fremskynde administrative anmodninger vedrørende automatisk anerkendelse. Modellen for beviset bør vedtages af Kommissionen i en delegeret retsakt.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 650/2012 af 4. juli 2012 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser vedrørende arv, og om accept og fuldbyrdelse af officielt bekræftede dokumenter vedrørende arv og om indførelse af et europæisk arvebevis (EUT L 201 af 27.7.2012, s. 107).

Torsdag den 2. februar 2017

8. Forslaget vedrører kun det individuelle forælder/forældre-barn-forhold. Det forpligter ikke medlemsstaterne til at anerkende særlige retslige forhold mellem forældre til et adopteret barn, da de nationale love om par er meget forskellige.
9. Endelig indeholder forslaget de for civilretslige instrumenter sædvanlige afsluttende bestemmelser og overgangsbestemmelser. Den automatiske anerkendelse af adoptioner finder først anvendelse på adoptionsafgørelser fra datoen for forordningens anvendelse og fra denne dato også på tidligere adoptionsbevillinger, hvis barnet stadig er mindreårigt.
10. Forslaget er i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincipperne, idet medlemsstaterne ikke alene kan indføre en retslig ramme for grænseoverskridende anerkendelse af adoptionsbevillinger, og idet forslaget ikke går videre end nødvendigt for at sikre adopterede børn en stabil retsstilling. Det berører ikke medlemsstaternes familieret.

B. TEKSTEN TIL DET FORSLAG, DER ANMODES OM

Rådets forordning om grænseoverskridende anerkendelse af adoptionsbevillinger

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 67, stk. 4, og artikel 81, stk. 3,

under henvisning til Europa-Parlamentets anmodning til Europa-Kommissionen,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,

efter en særlig lovgivningsprocedure

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Unionen har sat sig som mål at bevare og udbygge et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, hvor der er fri bevægelighed for personer. For gradvis at kunne skabe dette område er det nødvendigt, at Unionen vedtager foranstaltninger om civilretsligt samarbejde med grænseoverskridende konsekvenser, herunder på det familieretlige område.
- (2) I henhold til artikel 67 og 81 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) indgår der heri foranstaltninger, der skal sikre gensidig anerkendelse af retsafgørelser og udenretslige afgørelser om civilretslige spørgsmål.
- (3) For at sikre fri bevægelighed for familier, der har adopteret et barn, er det nødvendigt og hensigtsmæssigt, at reglerne for retternes kompetence og for anerkendelse af adoptionsbevillinger fastlægges i en bindende og umiddelbart gældende EU-retsakt.
- (4) Denne forordning bør skabe klare og fuldstændige retslige rammer for grænseoverskridende anerkendelse af adoptionsbevillinger, give familierne mere retssikkerhed, forudsigelighed og fleksibilitet og forhindre, at der opstår situationer, hvor en adoptionsbevilling, der er udstedt lovligt i en medlemsstat, ikke anerkendes i en anden.
- (5) Forordningen bør dække anerkendelse af adoptionsbevillinger, der er tilkendt eller anerkendt i en medlemsstat. Den bør imidlertid ikke dække anerkendelse af internationale adoptioner, der er foretaget i overensstemmelse med Haagkonventionen af 29. maj 1993 om beskyttelse af børn og om samarbejde med hensyn til internationale adoptioner, da denne konvention allerede sikrer automatisk anerkendelse af sådanne adoptioner. Denne forordning bør derfor kun finde anvendelse på anerkendelse nationale adoptioner samt og på internationale adoptioner, der ikke er foretaget under denne konvention.
- (6) Der skal være en forbindelse mellem en adoption og den medlemsstats territorium, som har tilkendt adoptionsbevillingen eller anerkendt den. Anerkendelse bør følgelig være betinget af, at de fælles kompetenceregler er overholdt.

Torsdag den 2. februar 2017

- (7) Kompetencereglerne bør være klart forudsigelige og bør være baseret på princippet om, at retskompetencen generelt bygger på adoptionsforældrenes sædvanlige bopæl eller den ene af forældrenes eller barnets sædvanlige bopæl. Retskompetencen bør være begrænset til dette princip bortset fra i tilfælde, hvor tredjelande er indblandet, og hvor statsborgerskab i en medlemsstat kan være en vigtig faktor.
- (8) Da adoptioner generelt vedrører mindreårige, er det ikke hensigtsmæssigt at give forældrene eller barnet mulighed for at vælge, hvilke myndigheder der skal tage stilling til adoptionen.
- (9) Den gensidige tillid til retsplejen i Unionen berettiger princippet om, at adoptionsbevillinger, der er tilkendt i eller anerkendt af en medlemsstat, bør anerkendes i alle andre medlemsstater, uden at der er behov for en særlig procedure. En adoptionsbevilling, der er tilkendt i en medlemsstat, bør derfor behandles på samme måde, som hvis den var tilkendt i den medlemsstat, som anmodningen rettes til.
- (10) Automatisk anerkendelse af en adoptionsbevilling, der er tilkendt i en anden medlemsstat, i den medlemsstat, som der rettes anmodning til, må ikke bringe respekten for forsvarrets rettigheder i fare. Alle berørte parter bør derfor kunne ansøge om afslag på anerkendelse af en adoptionsbevilling, hvis den/de pågældende mener, at der foreligger en grund til at nægte anerkendelse.
- (11) Anerkendelsen af nationale adoptionsbevillinger bør være automatisk, medmindre den medlemsstat, hvor adoptionen fandt sted, ikke havde retskompetence, eller hvis en sådan anerkendelse vil være i åbenlys modstrid med de grundlæggende retsprincipper i den anerkendende medlemsstat som fortolket i overensstemmelse med artikel 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- (12) Denne forordning bør ikke berøre medlemsstaternes materielle familieret, herunder adoptionsretten. Desuden bør anerkendelse af en adoptionsbevilling under denne forordning ikke medføre anerkendelse af et eventuelt retsforhold mellem adoptionsforældrene som en konsekvens af anerkendelsen af en adoptionsbevilling, og dette bør heller ikke kunne gøres til en betingelse for den mulige afgørelse om anerkendelse af en adoptionsbevilling.
- (13) Proceduremæssige spørgsmål, der ikke er omhandlet i denne forordning, behandles i overensstemmelse med national lovgivning.
- (14) Såfremt en adoptionsbevilling indebærer anerkendelse af et retsforhold, der er ukendt i lovgivningen i den medlemsstat, som anmodningen rettes til, tilpasses dette retsforhold, herunder enhver heri anført rettighed, i det omfang, det er muligt, til et, der i henhold til denne medlemsstats nationale lovgivning har tilsvarende retsvirkninger og varetager lignende formål og hensyn. Det bør være op til de enkelte medlemsstater selv at afgøre, hvorledes og af hvem tilpasningen skal foretages.
- (15) For at forenkle automatiske anerkendelser som reguleret i denne forordning, bør der udfærdiges en model for fremsendelse af adoptionsbevillinger i form af en europæisk adoptionsattest. Kommissionen bør derfor i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF tildeles delegerede beføjelser med henblik på udfærdigelse og ændring af en sådan attestmodel. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (16) Målet for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedst nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (17) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, [har Det Forenede Kongerige og Irland meddelt, at de ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne forordning]/[deltager Det Forenede Kongerige og Irland ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige og Irland, dog med forbehold af protokollens artikel 4].
- (18) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Torsdag den 2. februar 2017

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på anerkendelse af adoptionsbevillinger.
2. Denne forordning finder ikke anvendelse på eller berører ikke:
 - a) medlemsstaternes love om retten til at adoptere eller om andre familieretslige anliggender
 - b) internationale adoptioner under Haag-konventionen af 29. maj 1993 om beskyttelse af børn og om samarbejde med hensyn til internationale adoptioner (Haag-konventionen)
3. Intet i denne forordning forpligter en medlemsstat til at:
 - a) anerkende eksistensen af et retsforhold mellem et adopteret barns forældre, der er en følge af anerkendelsen af adoptionsbevillingen
 - b) tilkende adoptionsbevillinger under omstændigheder, hvor den relevante nationale lovgivning ikke tillader det.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved »adoptionsbevilling« en retsafgørelse eller en udenretslig afgørelse, der skaber eller anerkender et permanent, lovligt forælder-barn-forhold mellem et barn, der ikke har nået myndighedsalderen, og en ny forælder/nye forældre, som ikke er barnets biologiske forældre, uanset betegnelsen på dette retsforhold i national lovgivning.

Artikel 3

Automatisk anerkendelse af adoptionsbevillinger

1. En adoptionsbevilling, der er tilkendt i en medlemsstat, anerkendes i de øvrige medlemsstater, uden at der stilles krav om særlige procedurer, forudsat at den medlemsstat, der har tilkendt bevillingen, har retskompetence i overensstemmelse med artikel 4.
2. Enhver berettiget part kan i overensstemmelse med proceduren i artikel 7 fremsætte en anmodning om at få fastslået, at der ikke findes grunde til at afslå anerkendelse, som omhandlet i artikel 6.
3. Afhænger udfaldet af en sag ved en ret i en medlemsstat af afgørelsen af et bispørgsmål angående afslag på anerkendelse, er denne ret kompetent til at afgøre spørgsmålet om anerkendelse.

Artikel 4

Retskompetence i forbindelse med adoptionsbevillinger

1. En medlemsstats myndigheder kan kun tilkende en adoptionsbevilling, hvis adoptivforælderen/-forældrene eller det adopterede barn har deres sædvanlige bopæl i den pågældende medlemsstat.
2. I tilfælde, hvor en adoptionsbevilling vedrørende et barn er tilkendt af myndighederne i et tredjeland, kan myndighederne i en medlemsstat også tilkende en sådan bevilling eller træffe afgørelse om anerkendelse af tredjelandets bevilling i overensstemmelse med de procedurer, der er fastlagt i national lov, hvis adoptivforælderen/-forældrene eller det adopterede barn ikke har deres sædvanlige bopæl i den pågældende medlemsstat, men er statsborgere i den.

Artikel 5

Dokumentation krævet til anerkendelse

En part, der i en medlemsstat ønsker at påberåbe sig en adoptionsbevilling, der er tilkendt i en anden medlemsstat, skal fremlægge:

- a) en genpart af adoptionsbevillingen, der opfylder betingelserne med hensyn til godtgørelse af dens ægthed, og
- b) en europæisk adoptionsattest, der er udstedt i overensstemmelse med artikel 11.

Torsdag den 2. februar 2017

Artikel 6

Afslag på anerkendelse

På begæring af en berettiget part kan der kun gives afslag på anerkendelse af en adoptionskendelse, der er tilkendt i en medlemsstat:

- a) såfremt en sådan anerkendelse åbenlyst vil være i modstrid med grundlæggende retsprincipper (*ordre public*) i den medlemsstat, som anmodningen rettes til i den berørte medlemsstat
- b) såfremt oprindelsesmedlemsstaten ikke havde retskompetence, jf. artikel 4.

Artikel 7

Begæring om afslag på anerkendelse

1. På begæring af en berettiget part som defineret i national lovgivning giver der afslag på anerkendelse af en adoptionsbevilling, såfremt det konstateres, at der foreligger en af de i artikel 6 nævnte grunde.
2. Begæringen om afslag på anerkendelse fremsættes over for den ret, som den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med artikel 13 har givet Kommissionen meddelelse om er den ret, hvortil anmodningen skal indgives.
3. Proceduren for afslag på anerkendelse skal, i det omfang den ikke er omfattet af denne forordning, bestemmes i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, som begæringen rettes til.
4. Den, der fremsætter begæringen, skal forelægge retten en kopi af adoptionsbevillingen og om nødvendigt en oversættelse eller translitteration deraf.
5. Retten kan fritage for forelæggelse af de dokumenter, der er nævnt i stk. 4, hvis den allerede er i besiddelse af dem, eller hvis den finder det urimeligt at kræve, at den, der fremsætter begæringen, skal forelægge dem. I sidstnævnte tilfælde kan retten kræve, at den anden part forelægger dokumenterne.
6. Det kan ikke kræves, at parter, der anmoder om afslag på anerkendelse af en adoptionsbevilling, der er tilkendt i en anden medlemsstat, har postadresse i den medlemsstat, som begæringen rettes til. Det kan heller ikke kræves, at disse parter har en autoriseret repræsentant i den medlemsstat, som begæringen rettes til, medmindre en sådan repræsentant er obligatorisk uanset parternes nationalitet eller bopæl.
7. Retten træffer straks afgørelse om begæringen om afslag på anerkendelse.

Artikel 8

Appel af afgørelse om begæring om afslag på anerkendelse

1. Den afgørelse, der træffes om en begæring om afslag på anerkendelse, kan appelleres af begge parter.
2. Appellen indgives til den ret, som den pågældende medlemsstat har givet Kommissionen meddelelse om i henhold til artikel 13, litra b), er den ret, hvortil en sådan appel skal indgives.
3. Den afgørelse, der træffes i appelsagen, kan kun anfægtes ved appel, såfremt den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med artikel 13, litra c), har givet Kommissionen meddelelse herom.

Artikel 9

Appel i adoptionsbevillingens oprindelsesstat

Den ret, hvortil der fremsættes en anmodning om afslag på anerkendelse, eller den ret, som behandler en appelsag indgivet i henhold til artikel 8, stk. 2 eller 3, kan udsætte sagen, hvis der er iværksat en ordinær appel mod adoptionsbevillingen i oprindelsesmedlemsstaten, eller hvis fristen herfor endnu ikke er udløbet. I sidstnævnte tilfælde kan retten fastsætte en frist for iværksættelse af en sådan appel eller genoptagelse.

Torsdag den 2. februar 2017

Artikel 10

Forbud mod prøvelse med hensyn til sagens realitet

Retsafgørelser truffet i en medlemsstat kan i intet tilfælde efterprøves med hensyn til sagens realitet i den medlemsstat, som anmodningen rettes til.

Artikel 11

Europæisk adoptionsattest

Myndighederne i den medlemsstat, der har tilkendt adoptionsbevillingen, udsteder på begæring af en berettiget part en europæisk adoptionsattest på flere sprog i overensstemmelse med modellen i artikel 15.

Artikel 12

Tilpasning af adoptionsbevilling

1. Indeholder en retsafgørelse et retsmiddel eller en kendelse, der er ukendt i lovgivningen i den medlemsstat, som anmodningen rettes til, tilpasses retsmidlet eller kendelsen, i det omfang det er muligt, til et retsmiddel eller en kendelse, der er kendt i denne medlemsstats lovgivning, og som har tilsvarende retsvirkninger, og som varetager lignende formål og hensyn. En sådan tilpasning må ikke have retsvirkninger, der går ud over dem, der er fastlagt i domsstatens lovgivning.
2. Enhver berettiget part kan anfægte tilpasningen af retsmidlet eller kendelsen ved en ret.

Artikel 13

Oplysninger, som medlemsstaterne skal forelægge

1. Senest den 1. juli 2018 underretter medlemsstaterne Kommissionen om eventuelle nationale bestemmelser om:
 - a) til hvilke retter begæring om afslag på anerkendelse skal indgives, jf. artikel 7, stk. 2
 - b) til hvilke retter appeller af afgørelser angående en begæring om afslag på anerkendelse skal indgives, jf. artikel 8, stk. 2, og
 - c) til hvilke retter yderligere appeller skal indgives, jf. artikel 8, stk. 3.
2. Kommissionen gør de i stk. 1 omtalte oplysninger samt andre relevante oplysninger om adoptionsprocedurer og anerkendelsen deraf i medlemsstaterne offentligt tilgængelige på passende vis, navnlig gennem den europæiske e-justiceportal.

Artikel 14

Legalisering eller tilsvarende formalitet

Der kræves ingen legalisering eller opfyldelse af tilsvarende formaliteter for dokumenter udstedt i en medlemsstat efter denne forordning.

Artikel 15

Beføjelse til at vedtage delegerede retsakter

Kommissionen tillægges beføjelse til i overensstemmelse med artikel 16 at vedtage delegerede retsakter om udfærdigelse og ændring af modellen for den i artikel 11 omtalte europæiske adoptionsattest.

Artikel 16

Udøvelse af delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 15, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den 1. juli 2018.

Torsdag den 2. februar 2017

3. Den i artikel 15 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 15 træder kun i kraft, hvis Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Rådet, eller hvis Rådet inden udløbet af denne frist har informeret Kommissionen om, at det ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Rådets initiativ.

5. Europa-Parlamentet skal underrettes om Kommissionens vedtagelse af delegerede retsakter, om enhver indsigelse mod dem eller om tilbagekaldelse af delegationen af beføjelser fra Rådet.

Artikel 17

Overgangsbestemmelser

Denne forordning finder kun anvendelse på adoptionsbevillinger, der er tilkendt fra og med den 1. januar 2019.

Adoptionsbevillinger, der er tilkendt før den 1. januar 2019, skal dog også anerkendes fra denne dato, såfremt det pågældende barn ikke har nået myndighedsalderen på denne dato.

Artikel 18

Forholdet til gældende internationale konventioner

1. Denne forordning finder ikke anvendelse på adoptionsbevillinger, der er tilkendt i overensstemmelse med Haag-konventionen.

2. Denne forordning berører ikke anvendelsen af bilaterale eller multilaterale konventioner, som en eller flere medlemsstater er part i på tidspunktet for ikrafttrædelsen af denne forordning, som fastlægger regler om anerkendelse af adoptioner, jf. dog medlemsstaternes forpligtelser i henhold til artikel 351 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

3. Denne forordning har dog i forbindelserne mellem medlemsstaterne forrang for konventioner, der udelukkende er indgået mellem to eller flere medlemsstater, for så vidt sådanne konventioner vedrører områder, der er omfattet af denne forordning.

Artikel 19

Revisionsklausul

1. Senest den 31. december 2024 og derefter hvert femte år forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg en rapport om anvendelsen af denne forordning. Rapporten ledsages om nødvendigt af forslag om tilpasning af denne forordning.

2. Med henblik herpå meddeler medlemsstaterne Kommissionen de relevante oplysninger om deres retters anvendelse af denne forordning.

Artikel 20

Ikrafttræden og anvendelsesdato

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Den anvendes fra den 1. januar 2019 med undtagelse af artikel 13, 15 og 16, der anvendes fra den 1. juli 2018.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den ...

På Rådets vegne
Formand

Torsdag den 2. februar 2017

P8_TA(2017)0017

Retsstatsmæssig krise i Den Demokratiske Republik Congo og i Gabon

Europa-Parlamentets beslutning af 2. februar 2017 om krisen med hensyn til de retsstatslige forhold i Den Demokratiske Republik Congo og i Gabon (2017/2510(RSP))

(2018/C 252/03)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Den Demokratiske Republik Congo (DRC),
- der henviser til erklæringerne fra EU-delegationen til DRC om menneskerettighedssituationen i landet,
- der henviser til de politiske aftaler, der blev indgået i DRC den 18. oktober 2016 og den 31. december 2016,
- der henviser til erklæringen af 18. december 2016 fra næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (NF/HR), Federica Mogherini, om, at det ikke lykkedes at nå frem til en aftale i DRC,
- der henviser til erklæringen af 23. november 2016 fra talsmanden for NF/HR om den aktuelle politiske indsats i DRC,
- der henviser til Rådets konklusioner af 23. maj 2016 og 17. oktober 2016 om DRC,
- der henviser til EU's lokale erklæringer af 2. august 2016 og 24. august 2016 om valgprocessen i DRC efter iværksættelsen af den nationale dialog der,
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolutioner om DRC, navnlig resolution 2293 (2016) om fornyelse af sanktionsordningen for DRC og mandatet for Ekspertgruppen og 2277 (2016), der fornyede mandatet for FN's stabiliseringsmission i DRC (MONUSCO),
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds pressemeddelelser af 15. juli 2016 og 21. september 2016 om situationen i DRC,
- der henviser til årsberetningen af 27. juli 2015 fra FN's højkommisær for menneskerettigheder om menneskerettighedssituationen i DRC,
- der henviser til FN's generalsekretærs rapport af 9. marts 2016 om FN's stabiliseringsmission i DRC og gennemførelsen af rammen for fred, sikkerhed og samarbejde for DRC og regionen,
- der henviser til de fælles pressemeddelelser af 16. februar 2016 og af 5. juni 2016 fra Den Afrikanske Union, De Forenede Nationer, Den Europæiske Union og Den Internationale Organisation af Frankofone Lande om behovet for en inkluderende politisk dialog i DRC og deres tilsagn om at støtte congolesiske aktører i deres bestræbelser på at konsolidere demokratiet i landet,
- der henviser til rammeaftalen om fred, sikkerhed og samarbejde for DRC og regionen, der blev undertegnet i Addis Abeba i februar 2013,
- der henviser til den endelige rapport fra EU's valgobservationsmission,
- der henviser til den fælles erklæring af 24. september 2016 fra NF/HR og kommissæren med ansvar for internationalt samarbejde og udvikling, Neven Mimica, efter meddelelsen fra Den Gabonesiske Republiks forfatningsdomstol om det officielle resultat af præsidentvalget,

Torsdag den 2. februar 2017

- der henviser til erklæringen af 11. september 2016 fra talsmanden for NF/HR om Gabon,
 - der henviser til den pressemeddelelse, der blev offentliggjort af Den Afrikanske Union den 1. september 2016, med en fordømmelse af volden i forbindelse med konflikten efter valget i Gabon og en opfordring til at finde en fredelig løsning på denne konflikt,
 - der henviser til EU's årsberetning om menneskerettigheder og demokrati i verden i 2014, som blev vedtaget af Rådet den 22. juni 2015,
 - der henviser til den 11. Europæiske Udviklingsfonds nationale vejledende program for 2014-2020, der prioriterer styrkelse af demokrati, god regeringsførelse og retsstaten,
 - der henviser til de beslutninger, der blev vedtaget af Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU den 18. maj 2011 om fremtidige udfordringer for demokratiet og overholdelse af den forfatningsmæssige orden i AVS- og EU-lande, og den 27. november 2013 om overholdelse af retsstatsprincippet og et upartisk og uafhængigt retsvæsens rolle,
 - der henviser til det aftalememorandum, der blev undertegnet mellem Republikken Gabon og Den Europæiske Union vedrørende EU's valgobservationsmission,
 - der henviser til den congolesiske og den gabonesiske forfatning,
 - der henviser til det afrikanske charter om menneskers og folks rettigheder fra juni 1981,
 - der henviser til det afrikanske charter om demokrati, valg og regeringsførelse,
 - der henviser til Den Afrikanske Unions erklæring fra 2002 om principperne for demokratiske valg i Afrika,
 - der henviser til FN's verdenserklæring om menneskerettighederne,
 - der henviser til Cotonouaftalen,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 123, stk. 2 og 4,
- A. der henviser til, at retsstatsprincippet, ansvarlighed, respekt for menneskerettighederne og frie og retfærdige valg er afgørende elementer i et velfungerende demokrati; der henviser til, at disse elementer er under pres i nogle lande i Afrika syd for Sahara, navnlig DRC og Gabon, hvilket har kastet disse lande ud i lange perioder med politisk ustabilitet og vold;
- B. der henviser til, at Ali Bongo, den afgående gabonesiske præsident, der har været ved magten siden faderen Omar Bongos død i 2009, for nylig blev erklæret for vinder af præsidentvalget i 2016; der henviser til, at internationale observatører, og navnlig EU's valgobservationsmission, konstaterede klare uregelmæssigheder i indsamlingen af resultaterne;
- C. der henviser til, at Jean Ping, hans hovedmodstander, omgående rejste tvivl om og fordømte dette resultat; der henviser til, at der blev indgivet en klage med påstand om uregelmæssigheder i forbindelse med valget og med krav om fornyet optælling til den gabonesiske forfatningsdomstol, der i sidste ende bekræftede resultatet; der henviser til, at behandlingen af klagen ikke har udryddet al den skepsis, som omgiver resultatet af præsidentvalget;
- D. der henviser til, at den congolesiske præsident Joseph Kabila, der har været ved magten siden 2001, har forsinket valget og er blevet ved magten efter udløbet af hans forfatningsmæssige mandat; der henviser til, at dette har medført hidtil usete politiske spændinger, uro og vold i hele landet;
- E. der henviser til, at volden eskalerede efter udløbet af præsident Kabilas mandat, hvilket førte til, at mindst 40 mennesker døde i sammenstød mellem demonstranter og sikkerhedsstyrker; der henviser til, at 107 personer ifølge FN er blevet såret eller mishandlet, og at der har været mindst 460 anholdelser;

Torsdag den 2. februar 2017

- F. der henviser til, at der den 18. oktober 2016 blev undertegnet en aftale mellem præsident Kabila og en del af oppositionen om at udsætte præsidentvalget til april 2018; der henviser til, at parterne bag aftalen af 18. oktober 2016 efter måneders forhandlinger indgik en samlet og inkluderende politisk aftale den 31. december 2016; der henviser til, at denne aftale indeholder bestemmelser om den første fredelige magtoverdragelse i landet siden 1960, indsættelsen af en overgangsregering for national enhed, afholdelsen af valg inden udgangen af 2017 og præsident Kabilas tilbagetræden;
- G. der henviser til, at der i begge lande udbrød gadedemonstrationer, som blev slået ned med vold, hvilket førte til en række dødsfald; der henviser til, at myndighederne har slået hårdt ned på medlemmer af oppositionen og af civilsamfundet, som er imod de siddende magthavere; der henviser til, at menneskerettighedsgrupper løbende rapporterer om forværringen af situationen med hensyn til menneskerettigheder og ytrings- og forsamlingsfrihed, herunder overdreven magtanvendelse over for fredelige demonstranter, vilkårlige anholdelser og tilbageholdelser samt politisk motiverede retssager;
- H. der henviser til, at der er sket en alvorlig forringelse af mediefriheden, som begrænses af konstante trusler mod og angreb på journalister; der henviser til, at medier og radiostationer er blevet lukket af myndighederne, og at der er indført restriktioner på internettet og de sociale netværk;
- I. der henviser til, at et af kendetegnene ved demokratier er respekt for forfatningen, som udgør grundlaget for staten, institutionerne og retsstatsprincippet; der henviser til, at fredelige, frie og retfærdige valg i disse lande i høj grad ville have bidraget til at tackle den udfordring, det er at opnå demokratiske fremskridt og magtskifte i den centralafrikanske region;
- J. der henviser til, at den 11. Europæiske Udviklingsfonds nationale vejledende program for 2014-2020 prioriterer styrkelse af demokrati, god regeringsførelse og retsstatsforhold; der henviser til, at både EU og de afrikanske partnere har en stærk fælles interesse i fortsat udvikling af demokratiet og etablering af velfungerende konstitutionalisme;
1. beklager tabet af menneskeliv under demonstrationerne i løbet af de seneste måneder i begge lande og udtrykker sin dybeste medfølelse med ofrenes pårørende og med befolkningen i DRC og Gabon;
 2. er dybt bekymret over den stadig mere ustabile situation i begge lande; opfordrer indtrængende myndighederne, og frem for alt præsidenterne, til at holde sig til deres internationale forpligtelser, til at sikre menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder og til at udøve deres regeringshverv med den største respekt for retsstatsprincippet;
 3. fordømmer kraftigt alle de voldshandlinger, der er blevet begået i Gabon og DRC, menneskerettighedskrænkelserne, de vilkårlige anholdelser og ulovlige tilbageholdelser, den politiske intimidering af civilsamfundet og medlemmer af oppositionen samt krænkelserne af pressefriheden og ytringsfriheden i forbindelse med præsidentvalgene; kræver, at alle restriktioner på medierne ophæves, og at alle politiske fanger løslades;

Gabon

4. mener, at det officielle resultat af præsidentvalget er uigennemsigtigt og yderst tvivlsomt, hvilket bevirker, at der kan sættes spørgsmålstegn ved præsident Bongos legitimitet; beklager dybt, at den klageprocedure, der førte til, at Ali Bongo blev udråbt til vinder af valget, foregik på en uigennemsigtig måde, og at forfatningsdomstolen ikke tog behørigt hensyn til de konstaterede uregelmæssigheder i nogle provinser, navnlig i Haut-Ogooué, som på feudallignende vis kontrolleres af Ali Bongo; beklager, at forfatningsdomstolen afviste at omtælle stemmerne og sammenligne resultaterne, før stemmesedlerne blev tilintetgjort;
5. er dybt bekymret over den politiske krise i Gabon og den vold mellem demonstranter og sikkerhedsstyrker, der har bredt sig efter bekendtgørelsen af præsidentvalget i 2016;
6. fordømmer på det kraftigste intimideringen af og truslerne mod medlemmer af EU's valgobservationsmission og angrebene på dens neutralitet og åbenhed; beklager dybt, at EU's valgobservationsmission på trods af det aftalememorandum, der er undertegnet med den gabonesiske regering, kun fik begrænset adgang til den centraliserede stemmeoptælling i de lokale valgkommissioner og i den nationale valgkommissions (CENAP's) hovedkvarter, og at dette forhindrede EU's valgobservatører i at kontrollere centrale dele af præsidentvalsprocessen;

Torsdag den 2. februar 2017

7. noterer sig den planlagte iværksættelse af en national dialog på forslag af Ali Bongo; udtrykker forbehold med hensyn til troværdigheden og relevansen af en sådan proces; påpeger, at den førende repræsentant for oppositionen, Jean Ping, nægter at deltage og har iværksat og afsluttet sin egen nationale dialog;
8. opfordrer indtrængende Gabons regering til at gennemføre en omfattende og hurtig reform af valgsystemet, idet der tages højde for henstillingerne fra EU's valgobservationsmission, med henblik på at forbedre det og gøre det fuldstændigt gennemsigtigt og troværdigt; understreger, at de gabonesiske myndigheder skal garantere et fuldt og oprigtigt samarbejde med alle relevante nationale og internationale aktører for at sikre, at det næste parlamentsvalg er fuldstændigt gennemsigtigt og retfærdigt og finder sted under frie, demokratiske, inkluderende og fredelige forhold;
9. opfordrer til, at der foretages en uafhængig og objektiv undersøgelse af volden i forbindelse med valgene og påstandene om alvorlige krænkelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder og understreger, at det er nødvendigt at sørge for, at alle, der menes at være ansvarlige, bliver retsforfulgt; opfordrer endvidere EU til i samarbejde med FN og Den Afrikanske Union at fortsætte med nøje at overvåge den generelle situation i Gabon og til at indberette alle tilfælde af krænkelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder; bemærker anmodningerne til Den Internationale Straffedomstol (ICC) om en foreløbig undersøgelse af de voldelige begivenheder efter valget;
10. opfordrer indtrængende Rådet til at iværksætte en høringsproces i henhold til artikel 96 i Cotonouaftalen, så snart der ikke sker fremskridt med den intensiverede politiske dialog; opfordrer Rådet til at overveje at indføre målrettede sanktioner mod dem, der er ansvarlige for voldshandlingerne og krænkelse af menneskerettighederne efter valget og for at underminere den demokratiske proces i landet, hvis der ikke kan opnås enighed inden for høringsprocessen;

Den Demokratiske Republik Congo

11. beklager, at den congolesiske regering har undladt at afholde præsidentvalget inden for den forfatningsmæssige frist; gentager sin opfordring til, at der tages alle nødvendige skridt til at skabe gunstige rammer for, at der kan afholdes et frit, retfærdigt og troværdigt valg senest i december 2017 i fuld overensstemmelse med den congolesiske forfatning og det afrikanske charter om demokrati, valg og regeringsførelse;
12. opfordrer alle politiske aktører til at indlede en fredelig og konstruktiv dialog, at forhindre enhver uddybelse af den aktuelle politiske krise og at afstå fra yderligere voldshandlinger og provokationer;
13. bifalder den indsats, som Den Nationale Konference af Biskopper (CENCO) har gjort for at skabe en bredere konsensus om en politisk overgang; noterer sig den aftale, der blev indgået i slutningen af december 2016, om at afvise en tredje mandatperiode til præsident Kabila og kræve, at valget skal finde sted inden udgangen af 2017; minder alle parter om, at de er forpligtede af denne aftale, og tilskynder dem derfor til at anvende den i alle dens enkeltheder og snarest muligt fastlægge en konkret tidsplan for det kommende valg; minder dem om, at meget står på spil, hvis de ikke formår at nå frem til et vellykket resultat;
14. opfordrer indtrængende den congolesiske regering til straks at tage fat på de åbne spørgsmål i forbindelse med tidsplanen for afholdelse af valget, dets budget og ajourføringen af valglisten med henblik på at sikre et frit, retfærdigt og gennemsigtigt valg; minder om, at Den Uafhængige Nationale Valgkommission bør være en upartisk og inkluderende institution med tilstrækkelige ressourcer til at muliggøre en vidtspændende og gennemsigtig proces;
15. opfordrer Den Europæiske Union og dens medlemsstater til at støtte aftalens gennemførelse og afholdelsen af valgprocessen; opfordrer desuden alle internationale aktører til at yde storstilet politisk, økonomisk, teknisk og logistisk støtte til DRC, i det omfang det er nødvendigt, for at valget kan finde sted senest i december 2017; opfordrer til åbenhed omkring al økonomisk støtte fra Den Europæiske Union og dens medlemsstater til det congolesiske valg;
16. opfordrer til, at der foretages en fuldstændig, grundig og gennemsigtig undersøgelse af de påståede menneskerettighedskrænkelser, der fandt sted under demonstrationerne, med henblik på at finde frem til de ansvarlige og drage dem til ansvar;

Torsdag den 2. februar 2017

17. glæder sig over vedtagelsen af EU's målrettede sanktioner, herunder rejseforbud og indefrysning af aktiver, mod de ansvarlige for de voldelige overgreb og for undergravning af den demokratiske proces i Den Demokratiske Republik Congo; opfordrer Rådet til at overveje at udvide disse restriktive foranstaltninger i tilfælde af yderligere vold, hvilket Cotonouaftalen giver mulighed for;

o

o o

18. opfordrer FN's Menneskerettighedsråd til at undersøge de alvorlige menneskerettighedskrænkelser, der har fundet sted i begge lande for nylig;

19. opfordrer de congolesiske og gabonesiske myndigheder til at ratificere det afrikanske charter om demokrati, valg og regeringsførelse hurtigst muligt;

20. opfordrer EU-delegationen til at benytte alle passende redskaber og instrumenter til at støtte menneskerettighedsforkæmpere og prodemokratiske bevægelser og til at føre en øget politisk dialog med myndighederne som fastsat i Cotonouaftalens artikel 8;

21. opfordrer endvidere EU- og AVS-landene til i samarbejde med FN og Den Afrikanske Union fortsat at overvåge den generelle situation i begge lande nøje;

22. understreger, at situationen i Gabon og i Den Demokratiske Republik Congo udgør en alvorlig trussel mod stabiliteten i den centralafrikanske region som helhed; gentager sin støtte til Den Afrikanske Union i dens afgørende rolle med at forebygge en politisk krise i regionen og yderligere destabilisering af De Store Søers Område;

23. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden for Kommissionen/ Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Den Afrikanske Union, præsidenten, premierministeren og parlamentet i hhv. Den Demokratiske Republik Congo og Gabon, FN's generalsekretær, FN's Menneskerettighedsråd og Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU.

Torsdag den 2. februar 2017

P8_TA(2017)0018

Gennemførelse af Erasmus +

Europa-Parlamentets beslutning af 2. februar 2017 om gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1288/2013 af 11. december 2013 om oprettelse af »Erasmus+«: EU-programmet for uddannelse, ungdom og idræt og om ophævelse af afgørelse nr. 1719/2006/EF, 1720/2006/EF og 1298/2008/EF (2015/2327(INI))

(2018/C 252/04)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 165 og 166 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 14,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1288/2013 af 11. december 2013 om oprettelse af »Erasmus+«: EU-programmet for uddannelse, ungdom og idræt og om ophævelse af afgørelse nr. 1719/2006/EF, 1720/2006/EF og 1298/2008/EF ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets henstilling 2006/962/EC af 18. december 2006 om nøglekompetencer for livslang læring ⁽²⁾,
- der henviser til Rådets resolution af 27. november 2009 om nye rammer for det europæiske samarbejde på ungdomsområdet (2010-2018) ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 6. juli 2010 om fremme af de unges adgang til arbejdsmarkedet, styrkelse af status for praktikanter og praktik- og lærlingeordninger ⁽⁴⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner af 19. november 2010 om uddannelse for bæredygtig udvikling,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 18. januar 2011 med titlen »Udvikling af sportens europæiske dimension« (COM(2011)0012),
- der henviser til sin beslutning af 12. maj 2011 om »Unge på vej — en ramme for forbedring af undervisnings- og uddannelsessystemerne i Europa« ⁽⁵⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 20. september 2011 med titlen »Fremme af vækst og beskæftigelse — en dagsorden for moderniseringen af Europas videregående uddannelser« (COM(2011)0567),
- der henviser til Rådets resolution af 28. november 2011 om en ny europæisk dagsorden for voksenuddannelse ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 50.

⁽²⁾ EUT L 394 af 30.12.2006, s. 10.

⁽³⁾ EUT C 311 af 19.12.2009, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT C 351 E af 2.12.2011, s. 29.

⁽⁵⁾ EUT C 377 E af 7.12.2012, s. 77.

⁽⁶⁾ EUT C 372 af 20.12.2011, s. 1.

Torsdag den 2. februar 2017

- der henviser til Rådets konklusioner af 28. og 29. november 2011 om et benchmark for læringsmobilitet ⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets henstilling af 20. december 2012 om validering af ikkeformel og uformel læring ⁽²⁾,
- der henviser til Rådets og Kommissionens fælles rapport 2012 om gennemførelse af en strategiramme for det europæiske samarbejde på uddannelsesområdet (ET 2020) — Almen uddannelse og erhvervsuddannelse i et intelligent, bæredygtigt og inklusivt Europa ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 22. oktober 2013 om nytænkning på uddannelsesområdet ⁽⁴⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner af 20. maj 2014 om effektiv læreruddannelse,
- der henviser til Rådets konklusioner af 20. maj 2014 om kvalitetssikring til støtte for uddannelse,
- der henviser til erklæringen om fremme af medborgerskab og de fælles værdier frihed, tolerance og ikkediskrimination ved hjælp af uddannelse (Pariserklæringen), som blev vedtaget på det uformelle møde mellem EU's undervisningsministre den 17. marts 2015 i Paris,
- der henviser til sin beslutning af 8. september 2015 om fremme af unges iværksættervirksomhed via uddannelse og erhvervsuddannelse ⁽⁵⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 15. september 2015 med titlen »Udkast til fælles rapport 2015 fra Rådet og Kommissionen om gennemførelse af de nye rammer for det europæiske samarbejde på ungdomsområdet (2010-2018)« (COM(2015)0429),
- der henviser til udkast til Rådets og Kommissionens fælles rapport for 2015 om gennemførelse af den strategiske ramme for europæisk samarbejde inden for uddannelse (ET 2020) — Nye prioriteter for europæisk samarbejde inden for uddannelse ⁽⁶⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner om, hvilken rolle førskoleundervisningen og primæruddannelsen spiller i skabelsen af kreativitet, innovation og digital kompetence ⁽⁷⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner om mindskelse af skolefrafald og fremme af succes i skolen ⁽⁸⁾,
- der henviser til sin beslutning af 12. april 2016 om EU-undervisning i skolen ⁽⁹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 12. april 2016 om Erasmus+ og andre redskaber til fremme af mobiliteten i forbindelse med erhvervsuddannelse — en livslang læringstilgang ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner af 30. maj 2016 om udvikling af mediekendskab og kritisk tænkning gennem uddannelse,
- der henviser til Rådets konklusioner af 30. maj 2016 om ungdomssektorens rolle i en integreret og tværsektoriel tilgang til forebyggelse og bekæmpelse af voldelig radikaliserings blandt unge,

⁽¹⁾ EUT C 372 af 20.12.2011, s. 31.

⁽²⁾ EUT C 398 af 22.12.2012, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 70 af 8.3.2012, s. 9.

⁽⁴⁾ EUT C 208 af 10.6.2016, s. 32.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0292.

⁽⁶⁾ EUT C 417 af 15.12.2015, s. 25.

⁽⁷⁾ EUT C 172 af 27.5.2015, s. 17.

⁽⁸⁾ EUT C 417 af 15.12.2015, s. 36.

⁽⁹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0106.

⁽¹⁰⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0107.

Torsdag den 2. februar 2017

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 10. juni 2016 med titlen »En ny dagsorden for færdigheder i Europa« (COM(2016)0381),
 - der henviser til sin beslutning af 23. juni 2016 om opfølgning på strategirammen for det europæiske samarbejde på uddannelsesområdet (ET 2020) ⁽¹⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52 og til artikel 1, stk. 1, litra e), i og bilag 3 til afgørelse truffet af Formandskonferencen den 12. december 2002 om proceduren for tilladelse til at udarbejde initiativbetænkninger,
 - der henviser til betænkning fra Kultur- og Uddannelsesudvalget og udtalelser fra Budgetudvalget og Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A8-0389/2016),
- A. der henviser til, at Erasmus+ er et af de mest succesfulde EU-programmer og det vigtigste redskab til støtteaktiviteter på områderne uddannelse, erhvervsuddannelse, ungdom og sport og er udformet med henblik på at forbedre karriereudsigterne for unge og at gøre det muligt for deltagerne at udvikle et socialt netværk; der henviser til, at programmet i løbet af perioden 2014-2020 giver mere end fire millioner europæere mulighed for at studere, uddanne sig og udføre frivilligt arbejde i et andet land;
- B. der henviser til, at Kommissionen har udvist fleksibilitet og truffet innovative foranstaltninger for fokusere på nye udfordringer, såsom et forslag om flygtninge, og for at fremme borgerretlige værdier takket være de incitamenter, som Erasmus+ tilbyder, hen imod en mere aktiv og deltagelsesbaseret interkulturel dialog;
- C. der henviser til, at programmernes høje uddannelsesmæssige, samfundsmæssige, politiske og økonomiske relevans afspejles i budgetforhøjelsen på 40 % for programperioden og i forpligtelsesraten for det fastsatte budget, som er nået næsten 100 % som følge af et højt antal ansøgninger;
- D. der henviser til, at ikke alle relevante data til en fuldstændig kvantitativ og kvalitativ analyse af gennemførelsen er tilgængelige endnu, og der henviser til, at det derfor er for tidligt at gennemføre en kvalitativ vurdering af programmets virkning;
- E. der henviser til, at resultaterne af undersøgelsen af virkningerne af Erasmus-programmet 2014 ⁽²⁾ viser, at de, der har studeret eller taget uddannelse i udlandet, har to gange så mange chancer for at finde arbejde som dem, der mangler tilsvarende erfaring, at 85 % af de studerende under Erasmus studerer eller uddanner sig i udlandet for at øge deres beskæftigelsesegnethed i udlandet, at arbejdsløsheden for dem, der har studeret eller taget uddannelse i udlandet, er 23 % lavere fem år efter, at de har taget deres eksamen; der henviser til, at resultaterne af undersøgelsen af virkningerne af Erasmus-programmet også viser, at 64 % af arbejdsgiverne mener, at international erfaring er vigtig i forbindelse med ansættelse (sammenlignet med kun 37 % i 2006), og at kandidater med en international baggrund får større fagligt ansvar; der henviser til, at en ud af tre Erasmus-studerende tilbydes et job i den virksomhed, hvor de var i praktik og næsten en ud af ti Erasmus-studerende, der har været i arbejde, har startet deres egen virksomhed, og at tre ud af fire har planer om eller har udsigt til at kunne gøre det;

De vigtigste konklusioner

1. påpeger, at Erasmus+ er EU's flagskibsprogram for mobilitet, uddannelse og erhvervsuddannelse, hvis budgetbevilling er blevet forhøjet med 40 % i forhold til perioden 2007-2013 som følge af de positive resultater og den høje efterspørgsel;
2. noterer sig, at et stort flertal af nationale agenturer forventer, at målene for programmet Erasmus+ på områderne uddannelse, erhvervsuddannelse og ungdom nås;
3. mener, at programmet Erasmus+ spiller en afgørende rolle med hensyn til at fremme europæisk identitet og integration, solidaritet, inklusiv og bæredygtig vækst, kvalitetsbeskæftigelse, konkurrenceevne og mobilitet for unge arbejdstagere ved at yde et positiv bidrag til forbedring af uddannelsessystemerne, livslang læring, aktivt EU-medborgerskab og bedre beskæftigelsesperspektiver ved at give europæerne mulighed for at erhverve tværfaglige og overførbare sæt af personlige og professionelle færdigheder og kompetencer via studier, uddannelse, arbejds erfaring i udlandet og frivilligt arbejde samt ved at give den enkelte mulighed for at leve mere uafhængigt, få lettere ved at tilpasse sig og opnå personlig udvikling;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0291.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/dgs/education_culture/repository/education/library/study/2014/erasmus-impact_en.pdf

Torsdag den 2. februar 2017

4. understreger, at selv om det overordnede program er mere synligt end sin forgænger, mangler de forskellige sektorspecifikke programmer stadig synlighed; minder i den forbindelse om, at der ved programmets gennemførelse skal tages hensyn til de særlige forhold og karakteristika, der gør sig gældende i de forskellige sektorer;
5. understreger, at de sektorspecifikke formater såsom Grundtvig-workshops og nationale ungdomsinitiativer, som er åbne for uformelle grupper, bør genindføres, og at tværnationale ungdomsinitiativer bør være lettere tilgængelige; foreslår, at programmets virkning maksimeres med nye støtteberettigede foranstaltninger, f.eks. ved at indføre udveksling af unge i stort omfang baseret på strukturen i den omfattende europæiske volontørtjeneste inden for rammerne af nøgleaktion 1 (KA 1);
6. understreger, at programmets ungdomskapitel er det kapitel, som er mest berørt af EU-borgernes stigende interesse for Erasmus+; bemærker, at 36 % af alle ansøgninger om støtte fra Erasmus+ på nuværende tidspunkt vedrører ungdomsområdet med en stigning på 60 % i ansøgningerne i perioden mellem 2014 og 2016;
7. anerkender betydningen af den EU-strukturerede dialog om ungdom, en deltagelsesbaseret proces, som giver unge og ungdomsorganisationer muligheden for at involvere sig i og påvirke ungdomspolitikken i EU, og bifalder den støtte, som programmet yder til processen gennem støtten til de nationale arbejdsgrupper og projekterne om struktureret dialog inden for rammerne af nøgleaktion 3 (KA 3); konstaterer, at den europæiske volontørtjeneste er et intensivt lærings- og erfaringsformat for unge, og at det kræver rammer af høj kvalitet; understreger, at adgangen til programmet Erasmus+ fortsat primært bør være forbeholdt civilsamfundet;
8. anerkender, at der, på trods af at de første 2 1/2 år af programgennemførelsen i henhold til rapporter fra interessenter på alle niveauer var vanskelige og udfordrende, er sket forbedringer i mellemtiden, selv om forenklinger via standardtilgange i mange tilfælde havde den modsatte virkning; mener, at færre bureaukratiske hindringer ville resultere i et bredere og mere tilgængeligt program; opfordrer derfor til, at der gøres en yderligere indsats for at reducere bureaukratiet i hele projektforløbet og for at tilpasse omkostningerne til budgettet eller projekttypen; opfordrer på samme tid Kommissionen til at styrke dialogen med sociale partnere, lokale myndigheder og civilsamfund for at sikre den bredest mulige adgang til programmet; beklager, at midlerne under Erasmus+ ikke altid er tilgængelige for mindre organisationer på grund af den store administrative byrde; mener, at der bør ske en forenkling af bureaukratiet og indberetningskravene;
9. beklager, at Kommissionen ikke formidler nogen oplysninger om kvaliteten af vellykkede projekter; understreger, at kvalitetsanalyse af hvert enkelt projekt og en gennemsigtig fremstilling af resultaterne er et indlysende skridt, som Kommissionen bør tage, og som kan bidrage til en højere succesrate for ansøgningerne;
10. understreger, at målet om forenklet, mere brugervenlig og mere fleksibel gennemførelse endnu ikke er nået; beklager i den forbindelse den fortsatte mangel på klarhed og det ulige detaljeringniveau i programvejledningen samt de alt for komplicerede ansøgningsformularer, som stiller private ansøgere uden erfaring meget ugunstigt; understreger nødvendigheden af at stræbe efter forbedringer i programmet, så det bliver mere brugervenligt, samtidig med at der tages hensyn til vigtigheden af at skelne mellem forskellige sektorer og støttemodtagergrupper; beklager, at de langsommelige betalingsperioder for Erasmus+ påvirker mindre organisationers mulighed for at ansøge om støtte;
11. opfordrer Kommissionen til at forenkles ansøgningsproceduren betydeligt og til at omdanne programvejledningen og gøre den mere brugervenlig og sektorspecifik ved at samle alle relevante oplysninger for hvert programsektor i ét kapitel, og til at offentliggøre ansøgningsformularerne på alle officielle sprog på samme tid som programvejledningen og længe før ansøgningsfristen, samt til at formidle en klar angivelse af de dokumenter, der er nødvendige på hvert enkelt trin; opfordrer til afklaring og forenkling af den finansielle del af den elektroniske formular; understreger, at en koordineret og konsekvent vurdering, støttet af uafhængige eksperter, er nødvendig for evalueringen af ansøgningerne;
12. fremhæver betydningen af et klart læringsmål og specifikke jobbeskrivelser for Erasmus+-arbejds erfaringer i udlandet for studerende på erhvervsuddannelser, praktikanter, lærlinge og frivillige; understreger, at forberedelsen af kandidaterne forud for deres internationale erfaringer udgør en integreret del af aktiviteten og skal omfatte erhvervsvejledning, sprogundervisning samt kurser i social og kulturel integration, herunder tværkulturel kommunikation, der kan fremme folks deltagelse i samfundet og forbedre deres arbejds- og levevilkår; tager hensyn til flersprogethedens betydning med hensyn til at øge de unges beskæftigelsesegnethed, mener, at der bør gøres en større indsats for at fremme

Torsdag den 2. februar 2017

og understøtte flersprogetheden i programmet Erasmus+; glæder sig over, at kendskab til udenlandske sprog hos deltagere i Erasmus+-projekter vil blive fremmet, herunder kendskab til nabolandes sprog, hvilket kan øge mobilitet og beskæftigelsesegnhed på det grænseoverskridende arbejdsmarked; mener, at der i samarbejde med uddannelsesinstitutioner og værtsvirksomheder kan afholdes sprogkurser for tilrejsende mobilitetsdeltagere, der er tilpasset deres uddannelsesområde eller praktikområde;

13. minder om, at der på trods af programmets betydelige overordnede budgetforhøjelse kun er fastsat en begrænset forhøjelse for den første halvdel af programperioden i FFR, hvilket uheldigvis har resulteret i afvisning af mange kvalitetsprojekter og dermed en lav succesrate og stor utilfredshed blandt ansøgerne;

14. glæder sig over forhøjelsen af midler, der står til rådighed for programmet Erasmus+ for 2017, med næsten 300 mio. EUR i forhold til 2016; understreger endvidere nødvendigheden af at anvende disse midler dels til at forbedre programmets svage punkter og især til at øge antallet af vellykkede kvalitetsprojekter;

15. erkender, at investeringer fra EU-budgettet inden for rammerne af Erasmus+ bidrager betydeligt til forbedrede kvalifikationer, beskæftigelsesegnhed og en lavere risiko for langtidsarbejdsløshed blandt unge i Europa samt til et aktivt medborgerskab og social integration af unge mennesker;

16. mener, at stigningen på 12,7 % i det samlede budget i 2017 i forhold til 2016 og yderligere årlige forhøjelser i de resterende programår vil medføre højere succesrater og større tilfredshed blandt ansøgerne; forventer, at Kommissionens hensigt om at tildele yderligere 200 mio. EUR til den resterende programperiode realiseres, selv om en endnu større budgetmæssig indsats er nødvendig for at dække efterspørgslen i de underfinansierede sektorer, som faktisk er langt højere end de midler, der er til rådighed; noterer sig, at 48 % af de nationale agenturer oplyser, at programmernes foranstaltninger er underbudgetteret;

17. opfordrer Kommissionen til at analysere programmets nøgleaktioner og sektorer, som synes at være underfinansierede, såsom strategiske partnerskaber under nøgleaktion 2, voksenuddannelse, ungdom, almen skoleuddannelse, erhvervsrettet grund-, efter- og videregående uddannelse (VET), og videregående uddannelser, og dem, der kan få størst gavn af den budgetmæssige stigning; understreger behovet for at opretholde en løbende overvågning af programmet med henblik på at identificere disse områder og sektorer med henblik på at vedtage korrigerende foranstaltninger så hurtigt som muligt; understreger behovet for at sikre tilstrækkelige midler til mobilitet, idet der lægges særlig vægt på øget mobilitet for underrepræsenterede grupper; understreger, at særlige budgetposter til forskellige sektorer er nødvendige på grund af sektorspecifikke behov; påpeger, at budgettet udelukkende bør anvendes inden for rammerne af programmets bestemmelser;

18. understreger, at virtuelle midler er en metode til formidling og udnyttelse af resultater, men at personlige kontakter og ansigt-til-ansigt-aktiviteter spiller en meget vigtig rolle for, at et projekt og et overordnet program lykkes; mener i den henseende, at oplysningskampagner i medlemsstaterne bør omfatte seminarer og aktiviteter, hvor de potentielle deltagere kan deltage personligt;

19. understreger ligeledes, at udviklingen af sprogkunderskaber er et væsentligt element for alle deltagere i Erasmus+; glæder sig derfor over de onlinesprogredskaber, som Kommissionen har stillet til rådighed, men påpeger, at der skal indføres en ledsagende ramme (national, regional, lokal) for at gøre mobilitet til en succes, navnlig for elever i skolealderen og studerende på de erhvervsrettede uddannelser, samt indsættes personale, som skal hjælpe med dem at integrere sig i de forskellige miljøer;

20. minder om, at der i øjeblikket kun er 1 % af de unge i arbejdsrelaterede erhvervsuddannelse, herunder lærlinge, som deltager i en mobilitetsordning i løbet af deres uddannelse; påpeger, at det er væsentligt at skabe de rette betingelser for større lærlingemobilitet inden for EU, så lærlingene får de samme muligheder som de studerende på videregående uddannelser, og således nå målene om bekæmpelse af arbejdsløsheden, især ungdomsarbejdsløsheden;

21. understreger betydningen af uformel og ikke-formel uddannelse, ungdom, deltagelse i sport og frivilligt arbejde i programmet Erasmus+ for at stimulere udviklingen af medborgerlige, sociale og interkulturelle kompetencer, fremme social inklusion og aktivt borgerskab blandt unge og bidrage til udviklingen af deres menneskelige og sociale kapital;

Torsdag den 2. februar 2017

22. understreger, at Erasmus og Leonardo tidligere hovedsagelig var rettet mod unge med et højere uddannelsesniveau og med bedre muligheder for at få adgang til arbejdsmarkedet og ikke nåede ud til de mest udsatte grupper; henviser til EU's mål med at reducere skolefrafald og fattigdom; understreger, at medlemsstaterne ved gennemførelse af programmet Erasmus+ i høj grad bør rette opmærksomheden mod elever, der forlader skolen tidligt, idet de udgør en højrisikogruppe for fattigdom og arbejdsløshed; understreger, at programmer for elever, der forlader skolen tidligt, ikke kan være erhvervsuddannelses- eller udvekslingsprogrammer af almindelig standard, men at de bør fokusere på disse elevers specifikke behov, på let adgang og ukompliceret finansiering samt gunstige miljøer for uformel og ikkeformel læring;

23. bemærker de nye samfundsmæssige udfordringer og jobindholdet, der er under konstant udvikling; minder om, at programmet Erasmus+ også forbereder unge til arbejdslivet, og mener, at der specielt bør fokuseres på et skifte fra deciderede arbejdskompetencer til bløde kompetencer, idet der lægges vægt på at fremme erhvervelse af tværfaglige og overførbare færdigheder og kompetencer såsom iværksættervirksomhed, IKT-færdigheder, kreativ tænkning, problemløsning og innovationsånd, selvtillid, tilpasningsevne, teambuilding, projektförvaltning, risikovurdering og risikotagning samt sociale kompetencer og medborgerkompetencer, som er af stor relevans for arbejdsmarkedet; mener, at dette også bør omfatte trivsel på arbejdspladsen, en god balance mellem arbejds- og privatliv og integration af mennesker i sårbare situationer på arbejdsmarkedet og i samfundet;

24. bemærker, at garantiordningen for studielån først blev lanceret i februar 2015 efter undertegnelsen af delegeringsaftalen med Den Europæiske Investeringsfond (EIF) i december 2014, og at der indtil nu kun er fire banker i Frankrig, Spanien og Irland, der deltager i dette innovative redskab; beklager, at dette finansielle redskab er langt fra at nå de forventede resultater, idet blot 130 masterstuderende deltager på nuværende tidspunkt; opfordrer til, at der foretages en kritisk vurdering af lånegarantifaciliteten, der undersøger dens formål og tilgængelighed i hele Europa, og opfordrer indtrængende Kommissionen til i samråd med Parlamentet at foreslå en strategi for at omfordele en del af budgettet, som formentlig ikke vil blive anvendt i 2020; understreger, at den samlede andel af forgældede studerende bør overvåges for at sikre, at de omfattende finansielle instrumenter, der anvendes i programmet medfører, at flere personer hjælpes;

25. beklager, at organisationer, der repræsenterer amatøridrætsudøvere, og især handicappede idrætsudøvere, på lokalt plan, er stærkt underrepræsenterede som projektdeltagere i gennemførelsen af projekter for breddeidræt; bifalder indførelsen af små samarbejdende partnerskaber med begrænsede administrative krav som et vigtigt skridt for at sætte mindre breddeidrætsorganisationer i stand til at deltage i programmet; understreger, at en tværsektoriel indsats, som i dette tilfælde vil skabe en tættere forbindelse mellem sport og uddannelse, kan bidrage til at afhjælpe denne mangel; konstaterer, at denne praksis bør udvides til andre sektorer af projektfinsieringen under programmet Erasmus+, især til frivillige organisationer;

26. glæder sig over programmets særlige deltagelse i samarbejde og aktiviteter inden for breddeidræt; opfordrer Kommissionen til at forbedre adgang til og deltagelse i programmet for aktører inden for breddeidræt, såsom sportsklubber; opfordrer Kommissionen til at evaluere, hvorvidt de midler, der står til rådighed for sport under Erasmus+ anvendes effektivt og til fordel for breddeidrætten og, hvis ikke, til at identificere muligheder for forbedring med fokus på breddeidræt og uddannelse for at sikre synlighed, fremme fysisk aktivitet og gøre sport mere tilgængelig for alle borgere i EU; opfordrer Kommissionen til at styrke en tværsektoriel tilgang til breddeidræt på tværs af alle relevante aktioner under Erasmus+ og til at koordinere aktioner på dette område med henblik på at sikre deres effektivitet og ønskede virkning;

27. understreger merværdien af programmets erhvervsuddannelsesaktioner til støtte for integration eller reintegration af ugunstigt stillede grupper i uddannelses- og erhvervsuddannelsesmuligheder for at fremme deres overgang til arbejdsmarkedet;

28. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne, herunder EU's agenturer, såsom Cedefop, til at forbedre kvaliteten, tilgængeligheden og den lige adgang til VET-mobilitetsprogrammerne, så de giver merværdi for alle deltagere, hvad angår kvalifikationer, anerkendelse og indhold, og til at sikre, at der indføres kvalitetsstandarder for lærlingeprogrammer;

29. anerkender, at et primært mål for Erasmus+ under hensyntagen til den høje ungdomsarbejdsløshed i visse medlemsstater er at forberede de unge på beskæftigelse; lægger samtidig særlig vægt på nødvendigheden af at bevare status for aktiviteter uden for skolen, faglig uddannelse og studier inden for rammerne af programmet;

Torsdag den 2. februar 2017

30. minder Kommissionen om, at mennesker med handicap såsom hørehæmmede har særlige behov og derfor behøver passende finansiering og hensigtsmæssig støtte som f.eks. tegnsprogstolke og adgang til mere omfattende oplysninger og et rimeligt stipendium, så de har mulighed for at deltage i programmet Erasmus+; opfordrer Kommissionen til at fortsætte sit arbejde med at indføre yderligere foranstaltninger med henblik på at give handicappede uhindret og lige adgang til alle stipendieprogrammer inden for rammerne af Erasmus+; finder det om nødvendigt umagen værd inden for de nationale agenturer at udpege såkaldte coaches, som skal rådgive om den bedst mulige anvendelse af midlerne;

31. understreger nødvendigheden af enten finansielt eller ved hjælp af skatteincitamer at støtte de SMV'er, der tilbyder erhvervsuddannelse under programmet Erasmus+;

Henstillinger

32. mener, at Erasmus+ er en af de vigtigste søjler i bestræbelserne på at vænne den europæiske befolkning til livslang læring; anmoder derfor Kommissionen om fuldt ud at udnytte programmets dimension om livslang læring ved at fremme og opmuntre tværsektorielt samarbejde under Erasmus+, som er meget større end under programmets forgængere, og til at vurdere tværsektorielt samarbejde i programmets midtvejsevaluering, der forelægges ved udgangen af 2017; erkender, at tværsektorielle projekter og aktiviteter viser, at der er potentiale til at øge programmets resultater; opfordrer til, at den uddannelsesmæssige mobilitet bliver en del af alle højere uddannelser med henblik på at højne kvaliteten af de videregående uddannelser og erhvervsuddannelsessystemet, at hjælpe arbejdstagerne med at opgradere deres faglige kvalifikationer, kompetencer og karrieremuligheder samt styrke bevidstheden om kompetencer opnået i forbindelse med mobilitet i alle relevante sektorer og til at fremme viden om uddannelse, erhvervsuddannelse og ungdomsarbejde; opfordrer til, at studerende på erhvervsuddannelser gives bedre muligheder for at gennemføre en praktik eller en del af deres studier i nabolandene f.eks. ved at finansiere rejseudgifterne for studerende, der fortsætter med at være bosiddende i deres hjemland

33. påpeger, at Erasmus+ er et vigtigt instrument til forbedring af kvaliteten af de erhvervsrettede uddannelser i hele EU; påpeger den kendsgerning, at inklusiv VET af høj kvalitet og VET-mobilitet af høj kvalitet spiller en afgørende økonomisk og social rolle i Europa i et arbejdsmarked under hurtig forandring som et middel til at give unge og voksne de nødvendige færdigheder til at gå fra uddannelse til arbejde; understreger, at VET og VET-mobilitet i forbindelse hermed bør fremme lige muligheder, ikke-forskelsbehandling og social inklusion for alle borgere, herunder kvinder, som er underrepræsenterede inden for VET, og folk i vanskelige situationer, herunder romaer, arbejdsløse unge, mennesker med handicap, mennesker, der bor i afsides beliggende områder og områder i den yderste periferi, og migranter; foreslår, at der også sættes fokus på støttemodtagere med lave kvalifikationer med henblik på at øge deres deltagelse og dermed forbedre programmernes rækkevidde;

34. påpeger den fortsatte sociale selektivitet i forbindelse med indskrivning i mobilitet i visse medlemsstater; beklager, at ulighederne inden for og mellem medlemsstaterne vanskeliggør adgangen til programmet, fordi de skaber barrierer for ansøgere, især for studerende med en lavere indtægt; gør opmærksom på den høje procentdel af studerende i mobilitet, som støttes af tredjeparter (familie, partnere, lokale aktører, som står støttemodtagerne nær); konstaterer, at mange arbejdende studerende opgiver deres deltagelse i mobilitet på grund af det potentielle indkomstab; bemærker, at fjernelsen af hindringer for mobilitet, som f.eks. økonomiske hindringer og bedre anerkendelse af resultaterne af internationalt arbejde/internationale studier er vigtige redskaber til opfyldelse af målene i nøgleaktion 1; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til yderligere at øge den finansielle støtte til dem, der ikke er i stand til at deltage på grund af finansielle begrænsninger, og søger efter yderligere muligheder for at lette deres mobilitet for at gøre programmet Erasmus+ tilgængeligt for alle i praksis; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre ligestilling mellem kønnene og lige adgang til programmerne;

35. opfordrer Kommissionen til selv i krisetider at sikre mobilitet i hele Europa og til at bibeholde muligheder, der gør det muligt for lande, der deltager i det europæiske område for videregående uddannelse at få adgang til programmet Erasmus+;

36. udtrykker fortsat bekymring over, at unge og den brede offentlighed først og fremmest opfatter Erasmus+ som et program for studerende på videregående uddannelser; anbefaler derfor, at der på europæisk, nationalt og regionalt niveau lægges større vægt på at styrke profilen for de forskellige områder, som folk kan ansøge om, herunder undervisning på skoleniveau, videregående uddannelsesniveau, internationalt videregående uddannelsesniveau, VET, voksenuddannelsesniveau, ungdom og sport og frivilligt arbejde, samt til at fremhæve muligheden for tværfaglige projekter, især ved hjælp af oplysningskampagner og reklamearbejde til gavn for indholdet af alle programmer;

Torsdag den 2. februar 2017

37. mener, at de mangeårige varemærker (Comenius, Erasmus, Erasmus Mundus, Leonardo da Vinci, Grundtvig og Aktive Unge) og deres logoer er vigtige redskaber for fremme af programmets forskellighed; konstaterer ligeledes, at navnet "Erasmus+" er ved at blive det mest kendte, især for nyankomne; fremhæver, at programmet bør forsvare sit nye navn "Erasmus+" og yderligere bør anvende forskellige metoder for at fremme bevidstheden; foreslår, at Kommissionen yderligere bør fremhæve sammenhængen mellem programmet Erasmus+ og varemærkerne og dets mangfoldighed af delprogrammer; opfordrer til, at navnet "Erasmus+" tilføjes til de individuelle programmer (således at disse vil lyde "Erasmus + Comenius", "Erasmus+ Mundus", "Erasmus+ Leonardo da Vinci", "Erasmus+ Grundtvig" og "Erasmus+ Aktive Unge"); opfordrer alle interessenter til fortsat at bruge dem, navnlig i publikationer og brochurer, for at bevare og styrke de sektorielle programmets identitet, at sikre bedre genkendelse og at overvinde enhver forvirring blandt modtagerne; opfordrer Kommissionen til at udforme vejledningen for Erasmus+ med støtte fra de mangeårige varemærker og til stringent at anvende disse mærker i vejledningen;

38. opfordrer Kommissionen til at styrke sin indsats hen imod en åben, rådgivende og gennemsigtig arbejdsmetode og til yderligere at forbedre sit samarbejde med arbejdsmarkedets parter og civilsamfundet (herunder om nødvendigt med forældreforeninger, studerende, undervisere og øvrigt personale) på alle niveauer af gennemførelsen; understreger, at programmet Erasmus+ bør blive et flagskib for EU's åbenhed, som er anerkendt som et sådant af borgerne, som udvikler sig i retning af en situation, hvor 100 % af dens afgørelser og processer bliver fuldstændig gennemsigtige, navnlig for så vidt angår deres finansielle aspekter; minder om, at fuldstændigt gennemsigtige beslutninger giver en klarere forståelse for disse projekter og personer, hvis ansøgninger ikke har opnået et godt resultat;

39. understreger programudvalgets vigtige rolle, jf. forordning (EU) nr. 1288/2013 om oprettelse af Erasmus+, som en vigtig aktør i forbindelse med gennemførelsen af programmet og for at fremme den europæiske merværdi gennem en øget komplementaritet og synergi mellem Erasmus+ og politikker på nationalt plan; efterlyser en større rolle til programudvalget og dets rolle i den politiske beslutninger; opfordrer Kommissionen til at fortsætte med at udveksle detaljerede oplysninger om fordelingen af centraliserede midler til programudvalget;

40. understreger, at IT-værktøjer ikke kun skal opfattes som en vektor for forvaltning, anvendelse og administrative processer, men at de også kan levere værdifulde måder at holde sig i kontakt med støttemodtagerne på og lette den direkte peer-to-peer kontakt mellem dem, og at de derved potentielt tilvejebringe støtte til mange andre processer, f.eks. feedback fra støttemodtagerne, gensidige mentorordninger, og styrke programmets synlighed;

41. opfordrer Kommissionen til at sikre den regelmæssige udveksling af oplysninger og godt samarbejde mellem de nationale myndigheder, gennemførelsesorganerne og civilsamfundsorganisationer på europæisk plan og nationale agenturer om både decentraliserede og centraliserede programaktioner; opfordrer de nationale agenturer til at formidle alle de nødvendige oplysninger om deres hjemmesider i samme format og med det samme indhold, når dette er muligt;

42. opfordrer Kommissionen og henholdsvis Generaldirektoratet for Uddannelse og Kultur (GD EAC) og Forvaltningsorganet for Undervisning, Audiovisuelle Medier og Kultur (EACEA) til yderligere at fremme en decentraliseret indsats som f. eks. KA 2 ved at foreslå tilstrækkelig støtte, der står i forhold til den pågældende indsats;

43. opfordrer til yderligere fremme af samarbejdet mellem de nationale agenturer og EACEA med henblik på at fremme centrale foranstaltninger under programmet Erasmus+ for at yde den nødvendige støtte, at øge bevidstheden omkring programmet, at formidle yderligere oplysninger om programmet blandt potentielle ansøgere og at udveksle feedback om, hvordan deres gennemførelsesproces kan forbedres; opfordrer Kommissionen til i samarbejde med de nationale agenturer at udvikle europæiske retningslinjer for gennemførelse for de nationale agenturer; anmoder om en lettelse af kontakterne mellem Kommissionen, de nationale kontorer, støttemodtagere, repræsentanter for civilsamfundsorganisationerne og EACEA gennem udvikling af en kommunikationsplatform for udveksling af information og god praksis, hvor alle interessenter kan modtage kvalitetsinformation samt udveksle deres erfaringer og forslag til yderligere programforbedringer; understreger behovet for at inddrage interessenter og modtagere i programudvalgets møder; understreger, at dette i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1288/2013 kan lattes ved oprettelsen af stående underudvalg med deltagelse af repræsentanter for interessenter og modtagere, sektorspecifikke nationale agenturer, medlemmer af Europa-Parlamentet og repræsentanter fra medlemsstaterne;

Torsdag den 2. februar 2017

44. opfordrer Kommissionen til at gennemgå bestemmelserne om betalinger til nationale agenturer, tidsfristerne for ansøgninger og bevillingsperioderne og at tilpasse dem i overensstemmelse hermed; påpeger, at større fleksibilitet med hensyn til mobilitetsfremmende stipendier og administrative omkostninger til fordel for længere ophold i udlandet bør gøres muligt for de nationale agenturer; opfordrer Kommissionen til at give de nationale agenturer mere fleksibilitet til at flytte midler inden for nøgleaktionerne for at overvinde de potentielle finansieringshuller baseret på modtagernes behov; foreslår, at denne proces overdrages til de nationale agenturer i betragtning af deres kendskab til de potentielle finansieringshuller i deres respektive lande; bemærker, at øget fleksibilitet medfører et behov for overvågning og gennemsigtighed;

45. er bekymret over det faldende antal puljeprojekter under Leonardo og opfordrer til, at de nationale agenturer gives mere beslutningsråderum over størrelsen af subsidierne til de administrative udgifter, så de på mere effektiv vis kan tage hensyn til særlige nationale forhold, som f.eks. det tostrengede system;

46. er bekymret over de nationale agenturers vanskeligheder med fortolkningen og anvendelsen af programregler og minder om, at 82 % af budgettet for Erasmus+ forvaltes under decentraliserede aktioner; opfordrer Kommissionen til at strømline definitioner og forbedre vejledningen om decentraliserede aktioner og til at sikre en konsekvent anvendelse af programregler og -bestemmelser på tværs af de nationale agenturer under iagttagelse af fælles kvalitetsstandarder, projektevaluering og administrative procedurer, og derved gøre det muligt at sikre en ensartet og sammenhængende gennemførelse af programmet Erasmus+, bedste resultater for EU's budget og undgåelse af fejlprocenter;

47. mener, at de nationale agenturers resultater bør vurderes regelmæssigt og forbedres for at sikre, at EU-finansierede foranstaltninger giver resultat; anerkender, at deltagelsesfrekvens og erfaring fra deltagere og partnere bør være afgørende i denne henseende.

48. foreslår, at den organisatoriske struktur af Kommissionens relevante tjenestegrene bør bringes i overensstemmelse med programmets struktur;

49. opfordrer til yderligere forbedring af de relevante IT-redskaber og til, at der fokuseres på strømlining, brugervenlighed og forbedring af forbindelserne mellem de forskellige værktøjer snarere end på udvikling af nye; minder i den forbindelse om, at nye IT-værktøjer er blandt de foretrukne midler til interaktion med internettet, som anvendes af de unge borgere; understreger, at IT-teknologier kan spille en vigtig rolle for en styrkelse af programmets synlighed;

50. opfordrer Kommissionen til yderligere at udvikle platformene eTwinning, School Education Gateway (skoleuddannelsesportalen), Open Education Europe, EPALE, Den Europæiske Ungdomsportal og VALOR IT med henblik på at gøre dem mere attraktive og brugervenlige; anmoder Kommissionen om at medtage en evaluering af disse platforme i midtvejsevalueringen af Erasmus+, som skal fremlægges ved udgangen af 2017;

51. opfordrer Kommissionen til at optimere effektiviteten og brugervenligheden af IT-redskaber som f.eks. Mobility Tool eller andre IT-supportplatforme såsom Electronic Platform for Adult Learning in Europe (EPALE) for at sikre, at programmets støttemodtagere får mest muligt ud af deres erfaringer, samt for at fremme samarbejdet på tværs af grænserne og udveksling af bedste praksis;

52. opfordrer Kommissionen til at styrke programmets skoleuddannelsesdimension for at give større mulighed for mobilitet for elever og forenkling af finansiering og administrative procedurer for skoler og for udbydere af ikkeformel uddannelse og derved udnytte den generelle intention med Erasmus+ for at fremme det tværsektorielle samarbejde og for at tilskynde udbydere af ikkeformel uddannelse til at involvere sig i partnerskaber med skoler; opfordrer Kommissionen til at styrke praksis for udvikling af ungdomsarbejde og ikkeformel uddannelse inden for programmet ved at styrke ungdomsorganisationer og andre udbydere af ungdomsarbejde samt ved fortsat at støtte ungdomspartnerskabet mellem EU og Europarådet;

53. bifalder indførelse af to former for strategisk partnerskab som et første og vigtigt positivt skridt hen imod en forbedring af små organisationers chance for at deltage i programmet, idet de ofte oplever vanskeligheder med at opfylde kravene og dermed udsættes for forskelsbehandling, hvilket begrænser programmets omdømme og gennemslagskraft; opfordrer Kommissionen til at gennemføre forbedringer, der vil gøre programmet endnu tiltrækkende med henblik på at sikre, at mindre organisationer inddrages i programaktiviteterne med det endelige mål at øge deres andel i programmet under hensyntagen til kvalitetskravene; bifalder etableringen af europæiske retningslinjer for gennemførelse samt en mere detaljeret hjemmeside med ofte stillede spørgsmål med henblik på at strømline svar om udvælgelseskriterier og fremhæve

Torsdag den 2. februar 2017

udvalgte projekter med henblik på at præcisere udvælgelseskriterierne og ydre bedre støtte til små organisationer; understreger behovet for at inddrage forskellige deltagende organisationer i programmets aktiviteter og bevare en balance mellem dem;

54. henstiller, at støttebeløbene på området skolesamarbejde reduceres til fordel for antallet af støtteprojekter for at støtte skoleudveksling direkte og derved muliggøre mere personlige møder mellem mennesker fra forskellige kulturer og med forskellige sprog; understreger betydningen af personlige erfaringer med mennesker med forskellige kulturelle baggrunde med hensyn til fremme af en europæisk identitet og den grundlæggende tanke bag europæisk integration og anbefaler, at der stræbes mod at lade det størst mulige antal mennesker deltage, hvilket sikkert bør gælde for alle program mål; glæder sig i den forbindelse over de forbedringer, der allerede er gennemført, men forventer, at reglerne gøres mere fleksible inden for rammerne af det strategiske partnerskab via de nationale agenturer og Kommissionen;

55. mener under hensyntagen til flersprogethedens betydning for at øge de unges beskæftigelsesegnethed ⁽¹⁾, at der bør gøres en større indsats for at fremme og understøtte flersprogetheden i Erasmus+-programmet;

56. noterer sig i forbindelse med Europas nye samfundsmæssige udfordringer behovet for at styrke en europæisk tilgang for at håndtere fælles europæiske udfordringer ved at støtte omfattende innovationsprojekter på området for uddannelse, erhvervsuddannelse og ungdom, som gennemføres af civilsamfundets europæiske netværk; påpeger, at dette kan gøres ved at bevilge en del af den samlede finansiering fra Erasmus+ af nøgleaktion 2 til »Samarbejde for innovation og udveksling af god praksis« for decentraliserede aktioner af centraliserede aktioner;

57. noterer sig, at 75 % af de nationale agenturer har rapporteret om en høj administrativ byrde, hvilket mindsker EU-budgettets investeringskapacitet og truer med at få direkte konsekvenser for modtagerne; opfordrer GD EAC og EACEA til at forbedre gennemførelsen, navnlig i ansøgningsprocessen;

58. glæder sig over indførelsen af systemet med enhedsomkostninger i programmet med henblik på at minimere den administrative byrde; glæder sig ligeledes over de justeringer, som Kommissionen foretog i 2016, og de justeringer, som den har planlagt for 2017; bemærker, at visse medlemsstater af forvaltningsretlige årsager ikke kan anvende denne ordning og anser omkostningsniveauet for utilstrækkeligt i forhold til de faktiske udgifter; mener, at en yderligere forhøjelse af enhedspriser er nødvendig for at yde tilstrækkelig finansiel støtte til deltagere i projektet, og understreger behovet for at sikre, at deltagere og organisationer fra fjerntliggende områder og grænseområder ikke stilles ugunstigt gennem systemet med enhedsomkostninger; opfordrer til, at det store personlige engagement, navnlig fra de mange volontører og undervisere og fra alle andre ansøgere, belønnes på passende måde; opfordrer til (gen)indførelse af finansiering af projektinitiering for at skabe kontakt med potentielle samarbejdspartnere eller forberedende møder, eller f.eks. et tilstrækkeligt stort beløb til at dække disse omkostninger; understreger, at gennemsigtighed på dette område er en vigtig bestanddel af gennemsigtighedskravene og målene for det samlede program Erasmus+;

59. glæder sig over den forenkling, der er indført med anvendelse af engangsudbetalinger og faste tilskud; opfordrer Kommissionen til at undersøge, hvordan den komplicerede administrative procedure for ansøgere i forskellige sektorer af programmet kan forbedres yderligere; er bekymret over, at de nationale agenturer klager over en højere revisionsbyrde;

60. understreger behovet for at styrke den operationelle bistand til europæiske netværk under nøgleaktion 3 »Støtte til politikreform« med henblik på at maksimere fremme og udbredelse af de muligheder, der tilbydes med Erasmus+;

61. anmoder Kommissionen om at træffe de relevante foranstaltninger til at gøre volontørarbejde støtteberettiget som en kilde til egne bidrag til projektets budget, idet dette fremmer deltagelsen for mindre organisationer, navnlig inden for sport, i betragtning af, at Erasmus+ giver mulighed for anerkendelse af volontørtid som medfinansiering i form af bidrag i naturalydelse, og at det nye Kommissionsforslag om finansielle retningslinjer indeholder denne mulighed; understreger, at bidrag fra volontører bør anerkendes og gives synlighed, i betragtning af dets særlige betydning for programmet, forudsat at det overvåges for at sikre, at volontørarbejde supplerer, men ikke erstatter, investering i offentlige ressourcer;

62. erkender den økonomiske og samfundsmæssige værdi af volontørarbejde og opfordrer Kommissionen til gennem programaktionerne at yde mere støtte til organisationer, som bygger på frivilligt arbejde;

⁽¹⁾ Det Fælles Forskningscenters videnskabelige og politiske rapport om sprog og beskæftigelsesegnethed, 2015.

Torsdag den 2. februar 2017

63. bifalder Kommissionens forslag om at oprette et europæisk solidaritetskorp; opfordrer Kommissionen til at inddrage frivillige organisationer i udviklingen af dette nye initiativ med henblik på at sikre dets merværdi og supplerende værdi for fremme af volontørarbejde i Den Europæiske Union; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre en indsats i budgetmæssig henseende for at imødekomme dette nye initiativ uden at underfinansiere andre nuværende og prioriterede programmer og opfordrer til, at mulighederne undersøges for at integrere det i den europæiske volontørtjeneste for at styrke volontørarbejde i EU uden at kopiere initiativer og programmer;

64. påpeger, at volontøraktiviteter er et udtryk for solidaritet, frihed og ansvar, der bidrager til at styrke aktivt medborgerskab og til personlig udvikling; mener, at volontørarbejde er et væsentligt redskab for social inklusion og samhørighed ligesom uddannelse, erhvervsuddannelse og interkulturel dialog, idet de yder et vigtigt bidrag til udbredelsen af europæiske værdier; mener, at den europæiske volontørtjeneste (EVS) bør anerkendes for sin rolle med hensyn til at fremme udvikling af færdigheder og kompetencer, der kan lette EVS-deltageres adgang til arbejdsmarkedet; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre anstændige arbejdsvilkår for volontører og overvåge, at de kontrakter, som volontørerne arbejder under, respekteres fuldt ud; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at deltagere i den europæiske volontørtjeneste aldrig betragtes eller bruges som en arbejdskraftserstatning;

65. anmoder om, at beslutningstagningsperioden holdes så kort som muligt, at ansøgningerne evalueres på en sammenhængende og koordineret måde, og at der gives en gennemsigtig og forståelig begrundelse for afviste ansøgninger, således at der ikke er et voldsomt tab af incitament blandt brugere af EU-programmer;

66. slår kraftigt til lyd for mere gennemsigtighed i evalueringen af ansøgningerne og i den kvalitative feedback til alle ansøgere; opfordrer Kommissionen til at sikre et effektivt feedback-system, således at de studerende under programmet kan rapportere tilbage til Kommissionen om eventuelle uregelmæssigheder, som de måtte konstatere med hensyn til gennemførelsen af programmet Erasmus+; opfordrer yderligere Kommissionen til at forbedre og øge informationsstrømmen mellem de europæiske institutioner, der er ansvarlige for gennemførelsen af programmet, og de nationale organer; opfordrer de nationale agenturer og EACEA til med henblik på at forbedre gennemførelsen af programmet at tilbyde uddannelsesmuligheder for personer, der foretager evaluering, at afholde regelmæssige møder med deltagere i Erasmus+ og at arrangere besøg til projekter;

67. noterer sig vigtigheden af at styrke den europæiske volontørtjenestes lokale dimension; foreslår, at den europæiske volontørtjeneste volontører ydes stærkere støtte ikke blot før afrejse, men også efter deres hjemkomst til deres lokalsamfund i form af efterfølgende orienterings- og integrationskurser med henblik på at hjælpe dem til at dele deres europæiske ekspertise ved at fremme volontørarbejde på lokalt plan;

68. støtter en øget effektivitet og bedre resultater gennem projekter i større målestok; mener imidlertid, at der skal være en balance mellem mindre og større grupper af ansøgere;

69. anmoder Kommissionen om at harmonisere de angivne forfinansieringsrater så meget som muligt gennem programmet for således at give alle modtagere de samme fordele og lette projektgennemførelsen, især for små organisationer; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at store institutioner ikke foretrækkes frem for små, mindre veletablerede institutioner i forbindelse med ansøgere til programmer;

70. noterer sig de regionale skævheder på EU-plan og mellem forskellige områder inden for medlemsstaterne med hensyn til deltagelse i aktioner, der finansieres af Erasmus+; er bekymret over, at relativt få af disse aktioner har opnået gode resultater, og at de varierer i hele EU; opfordrer til målrettede og rettidige foranstaltninger til at øge deltagelsen og forbedre succesraterne, uanset ansøgenes oprindelse, med det formål at øremærke en del af bevillingerne til særlige tiltag til at fremme og øge bevidstheden om dette initiativ, navnlig i de regioner, hvor adgangen til støtte har været forholdsvis ringe;

71. bemærker, at gennemførelsen af Erasmus+ i EU's regioner har påvist forskelle i efterspørgslen efter støtte og i prioriteringen af indsatsen, hvilket har gjort det nødvendigt for visse medlemsstater at omprioritere gennemførelsen af programmet for at sikre de anvendte midlers omkostningseffektivitet;

Torsdag den 2. februar 2017

72. konstaterer uberettigede forskelle mellem lande og deres tildelingsmetoder; opfordrer Kommissionen til at undersøge konsekvenserne af sådanne forskelle i et forsøg på at minimere de socioøkonomiske uligheder i Den Europæiske Union; opfordrer til en yderligere forhøjelse af støttesatserne samt deres tilpasning til leveomkostningerne i mobilitetsværtslandet henblik på at fremme deltagelse af socioøkonomisk dårligt stillede studerende, studerende og personale med særlige behov, og studerende og personale fra fjerntliggende regioner;

73. noterer sig, at den store positive virkning af og efterspørgsel efter Erasmus+-mobilitetsstipendier i Øst- og Sydeuropa står i kontrast til det begrænsede samlede programbudget, som fører til, at mange ansøgninger afvises; foreslår, at Kommissionen styrker sin indsats for at fremme mobilitet fra Vesteuropa til Østeuropa;

74. beklager, at de voksende forskelle inden for og mellem visse medlemsstater og den høje ungdomsarbejdsløshed i EU gør adgangen til programmet vanskelig, eftersom de skaber barrierer for mobiliteten for ansøgere fra regioner med en lavere indtægt, der er blevet hårdere ramt af den økonomiske krise og nedskæringerne; erklærer, at programmet Erasmus+ og VET også skal være aktive i afsidesliggende områder og grænseregioner i EU; mener, at adgang og lige muligheder for indbyggere i disse regioner er et meget positivt skridt og et middel til at få bugt med ungdomsarbejdsløsheden og bidrage til den økonomiske genopretning;

75. understreger, at tilskuddene til mobilitetsstøtte til enkeltpersoner inden for Erasmus+ bør fritages fra skatter og sociale arbejdsmarkedsbidrag;

76. opfordrer Kommissionen til at anerkende den særlige karakter af projekter og mobilitetsprogrammer, der involverer personer med særlige behov og personer fra socialt dårlige kår; tilskynder til, at der gøres en større indsats for at fremme mulighederne for personer med særlige behov og for personer fra socialt dårlige kår for at deltage i programmet, herunder flygtninge, og anmoder om, at deres adgang hertil lettes;

77. understreger, at disse udfordringer stadig eksisterer, selv om der er gjort fremskridt med hensyn til anerkendelse af studieperioder, merit, kompetencer og færdigheder gennem ikkeformel og uformel læring; understreger, at anerkendelse af internationale kvalifikationer er af afgørende betydning for mobilitet og danner grundlaget for yderligere samarbejde på det europæiske område for videregående uddannelse; understreger vigtigheden af at gøre fuldstændig brug af alle EU-redskaber til validering af viden, færdigheder og kompetencer, som er væsentlige for anerkendelse af kvalifikationer;

78. understreger, at antallet af studieperioder, der er blevet gennemført i udlandet gennem Erasmus-ordningen, er vokset støt siden 2008 til trods for den økonomiske, finansielle og sociale krise; henleder opmærksomheden på den omstændighed, at antallet af praktikophold i udlandet i samme periode er steget eksponentielt; konkluderer, at unge tydeligvis betragter praktikophold som en glimrende mulighed for at forbedre deres beskæftigelsesegnethed; henstiller, at Kommissionen og de nationale agenturer, arrangører og institutioner tager denne udvikling til efterretning;

79. understreger, at der på grund af den europæiske referenceramme for kvalifikationer⁽¹⁾ er sket klare forbedringer med hensyn til ordningerne for anerkendelse og godkendelse af eksamensbeviser, merit, erhvervsuddannelsesbeviser og godkendelse af kvalifikationer på uddannelses- og erhvervsuddannelsesområdet, men bemærker, at der fortsat er problemer; understreger vigtigheden af at sikre, at kompetencer og færdigheder, der udvikles gennem internationale mobilitetsoplevelser i en hvilken som helst sammenhæng — formelt læringsmiljø, praktikophold i virksomheder eller volontørarbejde og ungdomsaktiviteter — på behørig vis dokumenteres, valideres og gøres sammenlignelige i hjemlandets system; opfordrer Kommissionen til at reformere og arbejde på at styrke den europæiske referenceramme for kvalifikationer, så den går fra i dag at være en henstilling til at blive et stærkere instrument, således at den frie bevægelighed styrkes; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til systematisk at anvende og yderligere udvikle de eksisterende europæiske instrumenter, såsom Europass, Ungdomspasset og ECVET; tilskynder til, at der udvikles fælles VET-kvalifikationer, der kan sikre international anerkendelse af kvalifikationer, opfordrer medlemsstaterne til fuldstændig og rettidig gennemførelse af Rådets henstilling af 20. december 2012 om validering af ikkeformel og uformel læring,

80. understreger, at ikkeformel voksenuddannelse og -læring fremmer grundlæggende kompetencer og bløde kompetencer såsom sociale og civile kompetencer, som er relevante for arbejdsmarkedet, samt trivsel i arbejdet og en god balance mellem arbejds- og privatliv; påpeger, at ikkeformel voksenuddannelse og -læring spiller en afgørende rolle i at nå ud til de ugunstigt stillede grupper i samfundet og bistå dem med at udvikle kompetencer, der hjælper dem til at komme ind på arbejdsmarkedet og finde et holdbart kvalitetsjob eller forbedre deres beskæftigelsessituation samt bidrage til et mere demokratisk Europa;

⁽¹⁾ EUT C 111 af 6.5.2008, s. 1.

Torsdag den 2. februar 2017

81. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme VET-programmerne, påpeger, at praktikophold og erhvervspraktiksystemer er uddannelsesmuligheder, som ikke erstatter fuldtidsstillinger, at de skal garantere anstændige arbejdsvilkår og passende aflønning af lærlinge, og at de kompetencer, der tillægges støttemodtagere under ingen omstændigheder bør erstatte kompetencer, der specifikt er tillagt en ansat;
82. noterer sig det mere krævende gennemførelsesarbejde for nationale agenturer under det nuværende program; opfordrer Kommissionen til at yde de nationale agenturer de nødvendige ressourcer og den nødvendige bistand, og derved muliggøre en mere effektiv programgennemførelse og gøre det muligt for de nationale agenturer at tackle nye udfordringer som følge af forhøjelsen af budgettet;
83. opfordrer Kommissionen til at overvåge de kvalitetskriterier, der anvendes af de nationale agenturer i projektevalueringer og udveksling af bedste praksis i denne henseende; tilskynder til uddannelsesprogrammer for bedømmere, der sætter dem i stand til at fortsætte deres udvikling, især i tværfaglige projekter, og gør det muligt for dem at levere kvalitetsfeedback til alle ansøgere med henblik på at fremme opfyldelsen af målene i fremtidige projekter og at forbedre fremtidige ansøgers præstationer;
84. mener, at kvalitetsmåling bør være ligeså vigtigt som kvantitetsmåling; slår til lyd for, at der arbejdes på førstnævnte i forbindelse med Erasmus+;
85. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at validere og anerkende ikkeformelle og uformelle lærlingeuddannelser; opfordrer medlemsstaterne til at sikre unge lærlinge bedre oplysninger om de muligheder, som er åbne for dem, og til at give mere støtte til læringscentre, der ønsker at deltage i programmet Erasmus+, men også til at træffe ledsageforanstaltninger i forbindelse med grænseoverskridende mobilitetsordninger for at bistå lærlinge med indlogering og transport;
86. støtter større mobilitet inden for uddannelse og lærlingeprogrammer og praktikperioder under ungdomsgarantien og ungdomsbeskæftigelsesinitiativprogrammerne med henblik på at forsøge at afhjælpe den høje ungdomsarbejdsløshed og de geografiske ubalancer inden for Den Europæiske Union;
87. opfordrer indtrængende Kommissionen til at identificere ulige deltagelse fra erhvervsuddannelsesinstitutioner i EU's mobilitetsprogrammer i lande og regioner med henblik på at mindske disse forskelle gennem forbedret samarbejde og informationsudveksling mellem nationale agenturer for Erasmus+, støtte af holdarbejde blandt erhvervsuddannelsesinstitutioner ved at forbinde erfarne erhvervsuddannelsesinstitutioner med andre institutioner, at tilbyde politiske støtteforanstaltninger og specifikke forslag til erhvervsuddannelsesinstitutioner og at forbedre allerede eksisterende støttesystemer for erhvervsuddannelsesinstitutioner;
88. opfordrer medlemsstaterne til med henblik på at fremme mobiliteten for lærere, foredragsholdere og ikke-akademisk personale at anerkende deres deltagelse i mobilitetsprogrammer som en vigtig del af deres karriere og om muligt at indføre en belønningsordning knyttet til deltagelsen i mobilitetsprogrammer, f.eks. i form af økonomiske fordele eller nedsættelse af arbejdsbyrden;
89. opfordrer de nationale agenturer til at sikre fuld gennemsigtighed i forbindelse med projektevaluering ved at offentliggøre listen over udvalgte projekter med deres igangværende fremskridt og tildelte finansielle støtte;
90. tilskynder til videreførelse i KA 1 af bedste fungerende praksis fra Comenius, f.eks. fremme af udveksling af skoleklasser og muligheden for, at skolernes personale kan ansøge individuelt om mobilitetsstipendier under KA 1;
91. bemærker, at mange projekter af høj kvalitet under nøgleaktion 2 er blevet afvist på grund af begrænsede midler; opfordrer Kommissionen til at give disse projekter points for at hjælpe dem med at tiltrække investeringer fra andre kilder; opfordrer medlemsstaterne til at anerkende de projekter, der har fået tildelt point, ved at give dem prioritet for så vidt angår adgang til offentlige midler til deres gennemførelse, hvis sådanne midler er tilgængelige;
92. opfordrer Kommissionen til at forsætte bestræbelserne på at finde en løsning på udfordringerne i forbindelse med finansiering for europæiske organisationer med hjemsted i Bruxelles med henblik på at fremme deres bidrag til udviklingen af europæiske politikker på området uddannelse, erhvervsuddannelse, ungdom og sport;

Torsdag den 2. februar 2017

93. noterer sig de udfordringer, som de nationale agenturer står over for i forbindelse med gennemførelse af international meritmobilitet; opfordrer til, at de nationale agenturer gives større fleksibilitet til at allokere ressourcer fra visse lande og regioner til andre med det formål at imødekomme de videregående uddannelsesinstitutioners prioriteter for samarbejde;

94. bemærker det faldende antal mobilitetsdeltagere uden for Erasmus+ som følge af europæiske videregående uddannelsesinstitutioners præferencebehandling af et institutionaliseret mobilitetssystem; opfordrer Kommissionen og de nationale myndigheder til at forny individuelle kandidaters mulighed for at deltage i mobilitet;

95. tilskynder Kommissionen til at styrke erhvervsuddannelsessystemet ved at fremme Leonardo da Vinci-delprogrammer blandt nye organisationer og mindre institutioner, ud over at yde dem bistand med at søge om passende finansiering ved at tilbyde yderligere vejledning, online uddannelse og personlig hjælp til udarbejdelse af kvalitetsansøgninger om finansiering via kontakt med nationale kontorer for programmet Erasmus+;

96. opfordrer til at fremme det europæiske område for videregående uddannelse i hele verden og fremme individuel viden på verdensplan ved at styrke alle relevante interessenter (medlemsstaterne, videregående uddannelsesinstitutioner, foreninger under videregående uddannelsesinstitutioner) og, at gøre Erasmus Mundus' fælles kandidatuddannelser mere attraktive for de videregående uddannelsesinstitutioner og potentielle ansøgere;

97. foreslår, at de nationale agenturer i højere inddrages i videre udstrækning i udviklingen af politikker for uddannelse, ungdom og sport ved en styrkelse af forbindelserne mellem Kommissionen, medlemsstaterne og de nationale agenturer;

Næste programperiode

98. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at øge deres bestræbelser på at forenkle procedurerne og nedbringe de tunge administrative byrder for studerende, institutioner og for værtsvirksomheder, der er involveret i Erasmus+-projekter, især dem, der ikke i tilstrækkelig grad udnytter denne mulighed, for at forbedre og lette processerne med lige adgang, registrering, validering og anerkendelse; fastholder, at oplysninger om dette program skal gives på alle officielle sprog i EU for at tilskynde til større deltagelse; opfordrer Kommissionen og de nationale agenturer til at standardisere adgangskriterierne med henblik på at sikre adgang for det størst mulige antal ansøgere;

99. foreslår, at man afholder sig fra en yderlige harmonisering og større ændringer i programmets struktur bør være en prioritet, og i stedet sikrer og konsoliderer, og at der gennemføres gradvise forbedringer, hvor dette er nødvendigt;

100. anbefaler, at betydningen og synligheden af ikkeformel uddannelse bør øges for både ungdomsbeskæftigelse og voksenuddannelse i Erasmus+, idet ikkeformel uddannelse er vigtig i forbindelse med unionsborgerskabet og for fremme af demokrati og uddannelse baseret på værdier; mener, at programmet dog ofte kun forbindes med formel uddannelse på grund af sit navn;

101. opfordrer Kommissionen til at inddrage relevante interessenter i arbejdet vedrørende den næste programmeringsperiode og i indførelsen af mulige forbedringer for at sikre programmets videre succes og merværdi;

102. henstiller, at Erasmus+ udbygger tværsektoriel mobilitet for personer i nøgleaktion 1, så de lærende, lærere, undervisere, erhvervslærere og lærlinge, arbejdstagere og unge kan deltage fuldt ud i mobilitet på tværs af sektorer;

103. anmoder om, at der udvikles en klar definition af tværsektorielle projekter med henblik på at undgå forvirring som følge af forkert mærkning af projekter;

Torsdag den 2. februar 2017

104. opfordrer ikke blot til, at det nuværende budgetniveau sikres for den næste generation af programmer under den nye FFR, men mener, at en yderligere budgetforhøjelse, som sikrer et niveau for årlige midler for den næste programgeneration på mindst det samme niveau som sidste gennemførelsesår af den nuværende ramme, er en absolut nødvendig forhåndsbetingung for programmets fortsatte succes; foreslår, at Kommissionen undersøger muligheden for at øge forfinansieringen;

105. bifalder programmets struktur og opfordrer Kommissionen til at bibeholde separate kapitler og separate budgetter til uddannelse og erhvervsuddannelse, ungdom og sport i betragtning af deres særlige karakteristika og til at tilpasse ansøgningsformularer, indberetningssystemer og krav, der specifikt vedrører produkter fra udviklingssektoren;

106. tilskynder de nationale agenturer til at gøre de budgetter, der er til rådighed for de enkelte prioriterede foranstaltninger og de enkelte sektorer, let tilgængelige efter hver ansøgningsrunde for at give ansøgerne mulighed for at planlægge deres fremtidige indsats strategisk samt til at offentliggøre resultaterne af projektudvælgelsen og budgetposterne, så der kan foretages en passende overvågning af programmet;

107. opfordrer Kommissionen til regelmæssigt at revidere niveauet for den økonomiske støtte såsom engangsudbetalinger af rejsepenge og dagpenge for at sikre, at de stemmer overens med de reelle leveomkostninger, og for at undgå gældssætning på grund af en uddannelsesperiode og dermed hjælpe med at forebygge forskelsbehandling og svigt af personer med få økonomiske midler og/eller særlige behov;

108. påpeger, at ugunstigt stillede grupper udgør en specifik målgruppe i ungdomssektoren; foreslår en udvidelse af strategien for inklusion og mangfoldighed til alle sektorer for at fremme social inklusion og deltagelse af personer, der har særlige behov eller færre muligheder i Erasmus+;

109. opfordrer Kommissionen til at fremlægge og medlemsstaterne til at godkende kvalitetsrammer for lærlinguddannelser og et forslag om øget mobilitet for lærlinge for at sikre et sæt rettigheder for lærlinge, praktikanter og VET-elever med henblik på at sikre, at de er beskyttet på passende måde, og at disse mobilitetsprogrammer aldrig gør det ud for standardmæssige ansættelseskontrakter; efterlyser aflønnede praktikophold af høj kvalitet og anmoder om, at medlemsstaterne indberetter situationer, hvor betingelserne vedrørende Erasmus+-deltageres opgaver eller rettigheder ikke overholdes;

110. opfordrer Kommissionen til sammen med medlemsstaterne at arbejde for at skabe et stærkere samarbejde mellem læreanstalter og vigtige interessenter (lokale/regionale myndigheder, arbejdsmarkedets parter, den private sektor, ungdomsrepræsentanter, erhvervsuddannelsesinstitutioner, forskningsinstitutioner og civilsamfundsorganisationer) med henblik på, at uddannelsessystemerne og erhvervsuddannelsessystemerne bedre kan imødekomme det virkelige arbejdsmarkeds behov og med henblik på at garantere, at dette samarbejde afspejles i Erasmus+; mener, at aktiv inddragelse af deltagerne i Erasmus+ og alle interesserede parter i udformningen, tilrettelæggelsen, gennemførelsen, overvågningen og evalueringen af programmet vil sikre dets levedygtighed, succes og merværdi;

111. er fortaler for inden for programmet at tillade studerende at kombinere studier i udlandet med studierelateret praktikplads og på denne måde lette deres ophold i udlandet, mindske social selektivitet, øge antallet af mobile studerende, forbedre de studerendes færdigheder og styrke forbindelserne mellem videregående uddannelser og arbejdsmiljøet; opfordrer Kommissionen til at være særligt opmærksom på den langsigtede mobilitet for lærlinge, når der tildeles Erasmus+-stipendier;

112. bemærker forskellene mellem medlemsstaterne med hensyn til adgangskriterier for programmet Erasmus+; insisterer på, at Kommissionen sikrer, at programmets regler anvendes på en harmoniseret måde i de nationale agenturer, idet de fælles kvalitetsstandarder og proceduremæssig praksis respekteres, og at man således sikrer den indre og ydre sammenhæng i Erasmus+ og fastslår dets position som et virkeligt europæisk program; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at udvikle europæiske gennemførelsesretningslinjer for Erasmus+ til de nationale agenturer; tilskynder de nationale agenturer, som skal være en integreret del af overvågningsprocessen, til også at fokusere på at oprette et forum for en konstruktiv dialog mellem myndighederne med ansvar for uddannelses- og arbejdsmarkedspolitik i de enkelte medlemsstater; tilskynder kraftigt til en bedre koordination mellem agenturerne for at sammenkoble projekter, der arbejder med samme emner;

Torsdag den 2. februar 2017

113. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til øge de erhvervsrettede uddannelsesmuligheder i udlandet og til at bringe den erhvervsrettede uddannelse i stilling som et indlysende valg med henblik på at finde et job og starte på en lovende karriere og at gøre den tilgængelig for alle borgere af alle aldre og til at tilvejebringe passende finansiering, eftersom de midler, der er afsat til de erhvervsrettede uddannelser, ikke står i forhold ⁽¹⁾ til antallet af potentielle ansøgere til mobilitetsprogrammerne; går stærkt ind for effektiv fremme af og tilskyndelse til VET-mobilitet blandt kvinder og mener, at medlemsstaterne bør opstille ambitiøse mål på dette område, og at fremskridtene i den forbindelse bør overvåges nøje;

114. understreger, at der foregår en omdefinering af job og kvalifikationer, især på grund af den aktuelle overgang til en mere digitaliseret økonomi, hvor der opstår nye erhvervsbehov, og fremtidsorienterede sektorer; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at Erasmus+ afspejler denne realitet;

115. slår til lyd for mere fremme af mobilitetsprogrammer for avancerede niveauer af højere uddannelse for at sikre mobiliteten mellem de europæiske forskningscentre og yderligere udvikle målet med at gøre europæiske universiteter internationale;

116. understreger nødvendigheden af at øge opmærksomheden på Erasmus+-instrumentet som et middel til at forbedre en persons egne kompetencer og tilføje endnu en dimension, der bør sikre den rette tilgang til dette instrument med henblik på at garantere dets effektivitet og fjerne risikoen for, at det blot bliver en livserfaring;

117. opfordrer Kommissionen til at udarbejde og tilgængeliggøre opdaterede statistikker over og gennemføre opfølgende undersøgelser af Erasmus+, især udnyttelsesgraden blandt unge opdelt efter regioner og køn, og programmets virkninger på beskæftigelsesegnheden samt typen og graden af beskæftigelse, samt hvilke virkninger det har haft for lønningerne, og hvordan det eventuelt kan forbedres; opfordrer Kommissionen til at undersøge, hvorfor nogle lande ansøger om mere VET-mobilitet, hvor kønsforskellene er størst og årsagerne til disse forskelle, eller hvor der findes flest ansøgere med handicap, og til at udarbejde en plan for, hvordan de øvrige lande i højere grad kan inddrages; opfordrer derfor alle nationale agenturer i medlemsstaterne til at arbejde tæt sammen om udvekslingen af oplysninger og statistikker; fastholder, at resultaterne af undersøgelserne og statistikkerne bør inkluderes og tages med i betragtning under den næste midtvejsrevision af Erasmus+;

118. minder om, at Erasmus+-instrumentet i en tid, hvor EU's grundlæggende værdier er i en særlig krise, kan give en grundlæggende mulighed for at fremme integration, forståelse og solidaritet blandt unge; opfordrer derfor til, at integration af unge fremmes ved hjælp af bevidsthed om forskellige kulturer og traditioner samt deres gensidige og nødvendige respekt;

119. foreslår, at Kommissionen bevarer iværksætteruddannelse som et af målene for et fremtidigt Erasmus+-program i den næste finansieringsperiode (efter 2020), herunder mobilitet, og medtager følgende elementer som en del af programmet:

- i) omhyggelig vurdering af virkningen af eksisterende foranstaltninger, der fremmer iværksætterånd via uddannelse, og eventuelt tilpasse dem, samtidig med at der rettes særlig opmærksomhed mod virkningerne på underrepræsenterede og ugunstigt stillede grupper
- ii) fremme af bedre fastlæggelse af læringsindhold og -redskaber til formel og ikkeformel uddannelse for alle studerende — både teoretiske og praktiske moduler såsom iværksætterprojekter for studerende
- ii) fremme af partnerskaber mellem uddannelsesinstitutioner, virksomheder, nonprofitorganisationer og ikkeformelle uddannelsesudbydere med henblik på at udvikle hensigtsmæssige kurser og give studerende praktisk erfaring og praktiske modeller
- iv) udvikling af færdigheder inden for områderne iværksætterprocesser, finansforståelse, IKT-færdigheder, kreativ tænkning, problemløsning og innovationsånd, selvtillid, tilpasningsevne, teambuilding, projektforvaltning, risikovurdering og risikotagning samt specifikke erhvervskompetencer og erhvervsfærdigheder;

⁽¹⁾ Ifølge Kommissionen var antallet af godkendte ansøgninger om VET-mobilitet under Erasmus+ i 2016 på 42 % som følge af manglende finansiering. Situationen er blevet forværret i tidens løb, i 2014 blev 54 % af ansøgningerne godkendt og i 2015 var det 48 %. Selv om den til rådighed værende finansiering er vokset lidt i tidens løb, er efterspørgslen steget meget hurtigere, men de begrænsede midler under Erasmus+ giver ikke mulighed for, at finansieringen kan holde trit med efterspørgslen.

Torsdag den 2. februar 2017

v) fremhævelse af ikkeformel og uformel læring som et privilegeret miljø til erhvervelse af iværksætterkompetencer;

120. tilskynder medlemsstaterne til at deltage mere i Erasmusprogrammet for unge iværksættere og til yderligere at reklamere for dette blandt unge, som ønsker at deltage i erhvervsprojekter for at indsamle erfaringer fra udlandet og erhverve nye færdigheder, som vil hjælpe dem med en vellykket gennemførelse af deres erhvervsprojekter;

121. tilskynder kraftigt til »peer to peer«-læring som opfølgning af studier, praktik og arbejds erfaring i udlandet for at øge virkningerne af Erasmus+ på lokalsamfundene; understreger, at udveksling af god praksis er afgørende for forbedring af kvaliteten af projekterne under Erasmus+; glæder sig over Erasmus+-platformen for udbredelse af projektresultater og slår til lyd for en ihærdigere tilgang til deling af god praksis og international udveksling af synspunkter for nationale agenturer, partnere og studerende under programmet; opfordrer Kommissionen til at yde støtte til programmets ansøgere til at finde internationale partnere ved at udvikle brugervenlige platforme, der samler offentlige oplysninger om de forskellige deltagere i programmet og deres projekter;

122. opfordrer Kommissionen til at forbedre programvejledningen og gøre den mere brugervenlig og forståelig samt til at udvikle specifikke informationsbrochurer om de enkelte nøgleaktioner; opfordrer Kommissionen til at lette ansøgningsprocessen for administrative byrder;

123. støtter udviklingen af læringsinstitutioner for voksne, der tilbyder løbende faglig udvikling og mobilitetsmuligheder for lærere, skoleledere, undervisere og andet uddannelsespersonale; tilskynder til udvikling af færdigheder og kompetencer, især i effektiv brug af IKT i voksenundervisning, for at opnå bedre læringsresultater; understreger betydningen af udveksling af bedste praksis;

124. glæder sig over udviklingen af pilotprojekter, såsom »En europæisk ramme for lærlingemobilitet: udvikling af et EU-medborgerskab og færdigheder gennem ungdomsintegration på arbejdsmarkedet«, som tager sigte på at gennemføre omkostningseffektiv grænseoverskridende mobilitet for lærlinge imellem erhvervsuddannelsesinstitutioner, virksomheder og/eller andre relevante organisationer, såvel som formel anerkendelse og validering af læringsresultater og understøttelse af den gensidige anerkendelse af eksamensbeviser, og »Ungdomsmobilitet inden for erhvervsuddannelse — bedre ungdomsmobilitet« med sigte på at forbedre unges mobilitet inden for erhvervsuddannelse; opfordrer Kommissionen til at sikre en effektiv gennemførelse af de to pilotprojekter og deres integration på lang sigt i Erasmus+;

125. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre en øget og mere langsigtet strukturel støtte til europæiske civilsamfundsorganisationer på området for uddannelse, erhvervsuddannelse, ungdom og sport ved i praksis at stille stipendier til rådighed, eftersom det er de organisationer, der giver læringsmuligheder og plads til, at EU's borgere og indbyggere kan deltage i udvikling og gennemførelse af europæiske politikker;

126. opfordrer Kommissionen til at overveje en passende løsning på europæisk niveau på situationen for NGO'er, der har hjemsted i Bruxelles og ansøger om finansiering i belgiske nationale agenturer;

o

o o

127. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Tirsdag den 14. februar 2017

P8_TA(2017)0020

Partnerskabsaftale om bæredygtigt fiskeri mellem EU og Cookøerne (beslutning)

Europa-Parlamentets ikke-lovgivningsmæssige beslutning af 14. februar 2017 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af partnerskabsaftalen om bæredygtigt fiskeri mellem Den Europæiske Union og Cookøernes regering og den tilhørende gennemførelsesprotokol (07592/2016 — C8-0431/2016 — 2016/0077(NLE) — 2016/2230(INI))

(2018/C 252/05)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (07592/2016),
- der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 43, artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), nr. v), og artikel 218, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0431/2016),
- der henviser til sin lovgivningsmæssige beslutning af 14. februar 2017 ⁽¹⁾ om udkastet til afgørelse,
- der henviser til den forudgående vurderingsrapport om fiskeripartnerskabsaftalen mellem Den Europæiske Union og Cookøerne og den tilhørende protokol fra juni 2013,
- der henviser til de strategiske retningslinjer fra Cookøernes myndigheder for udviklingen af den lokale fiskerisektor, navnlig de retningslinjer, der indgår i dokumentet »Cook Islands Offshore Fisheries Policy«,
- der henviser til FN's mål for bæredygtig udvikling, navnlig mål 1, 2, 9, 10 og 14,
- der henviser til konklusionerne og henstillingerne fra det 12. møde i Fiskerikommissionen for det Vestlige og Centrale Stillehavs (WCPFC's) videnskabelige udvalg om den langsigtede beskyttelse og bæredygtige udnyttelse af stærkt vandrende fiskebestande i det vestlige og centrale Stillehavsområde,
- der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk.2,
- der henviser til betænkning fra Fiskeriudvalget(A8-0015/2017),
- A. der henviser til, at Kommissionen har ført forhandlinger med Cookøernes regering om en ny partnerskabsaftale om bæredygtigt fiskeri mellem Den Europæiske Union og Cookøerne (fiskeripartnerskabsaftalen EU-Cookøerne) og den dertil knyttede gennemførelsesprotokol af en varighed på hhv. otte og fire år;
- B. der henviser til, at fiskeripartnerskabsaftalen EU-Cookøerne er den første, der sikrer EU tilstedeværelse i det østlige Stillehav, efter at aftalen med Kiribati ikke blev forlænget (og aftalerne med Mikronesien og Salomonøerne blev undertegnet, men ikke taget i anvendelse);
- C. der henviser til, at det generelle formål med denne fiskeripartnerskabsaftale/protokol er at øge samarbejdet mellem EU og Cookøerne på fiskeriområdet, i begge parter interesse, idet der skabes en partnerskabsramme, som kan fremme en bæredygtig fiskeripolitik og en bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne i Cookøernes eksklusive økonomiske zone (EEZ);
- D. der henviser til, at vores tilstedeværelse i regionen bør tjene til at fremme en bæredygtig fiskeripolitik og bæredygtig udnyttelse af ressourcerne, der sikrer en korrekt forvaltning af tunbestandene i Stillehavet;
- E. der henviser til, at fiskeripartnerskabsaftalen EU-Cookøerne bygger på den bedst mulige videnskabelige rådgivning inden for rammerne af de bevarings- og forvaltningsforanstaltninger, der er fastsat af Fiskerikommissionen for WCPFC, og inden for grænserne af det disponible overskud;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0019.

Tirsdag den 14. februar 2017

- F. der henviser til, at problemet med ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU) er vanskeligt at løse på grund af den store territoriale og ressourcemæssige spredning og de deraf følgende problemer med overvågning og kontrol;
- G. der henviser til, at der findes flere fartøjer fra EU-medlemsstater i det vestlige og centrale Stillehavsområde, og at de øvrige eksisterende fiskeriaftaler i området er udløbet;
- H. der henviser til løftet om ikke at give andre fiskerflåder fra lande uden for EU mere favorable vilkår end dem, der er fastlagt i aftalen, og til, at denne indeholder Cotonou-klausulen om menneskerettigheder, demokratiske principper og retsstatsforhold;
- I. der henviser til, at fiskeripartnerskabsaftalen EU-Cookøerne har til hensigt at fremme en mere effektiv og bæredygtig udvikling af fiskerisektoren i øgruppen samt af de dermed forbundne erhverv og aktiviteter i overensstemmelse med målene i Cookøernes nationale fiskeripolitik, navnlig for så vidt angår støtte til den videnskabelige forskning og det ikke-industrielle fiskeri, en forøgelse af mængden af landede fangster i de lokale havne, øget kapacitet med hensyn til overvågning, kontrol og tilsyn med fiskeriet og bekæmpelse af IUU-fiskeri, og i overensstemmelse med målene for bæredygtig udvikling;
- J. der henviser til, at de bidrag, der er afsat til støtte for udviklingen af Cookøernes fiskeripolitik, og som svinger mellem 47,6 % og 50 % af den samlede finansielle modydelse, udgør et procentuelt stort bidrag;
- K. der henviser til, at bestandene af storøjet tun har været i tilbagegang siden 2012, hvorfor WCPFC har indført en forvaltningsforanstaltning, som skal genforhandles i 2017, og at fangsterne fra notfiskeri i 2015 faldt med 26 % i forhold til 2014; der endvidere henviser til, at Cookøernes farvande betragtes som »hajreservat«, omend det må understreges, at hajen ikke er målart for de europæiske fartøjer, der fisker i disse farvande som led i den nye aftale;
- L. der henviser til, at EU's langlinefartøjer traditionelt har fisket i mere tempererede farvande syd for Cookøerne, at Cookøernes lovgivning indeholder krav om bevaring af hajer, og at ex ante-vurderingen ikke gav noget fingerpeg om, at EU's langlinefartøjer fremover ville være interesseret i at fiske i Cookøernes EEZ;
- M. der henviser til, at Cookøerne er stærkt afhængige af importerede fødevarer;
1. mener, at fiskeripartnerskabsaftalen EU-Cookøerne effektivt bør fremme det bæredygtige fiskeri i Cookøernes farvande via en passende EU-sektorstøtte samt forfølge to lige vigtige mål, nemlig: 1) at give EU-fiskerifartøjer mulighed for at fiske i Cookøernes fiskerizone på grundlag af den bedst mulige videnskabelige rådgivning og under overholdelse af bevarings- og forvaltningsforanstaltninger, der er fastsat af WCPFC, inden for grænserne af det disponible overskud, som bør beregnes under hensyn til den fulde udvikling af landets egen fiskerikapacitet, og 2) at fremme samarbejdet mellem EU og Cookøerne med henblik på en bæredygtig fiskeripolitik og en ansvarlig udnyttelse af fiskeriressourcerne i Cookøernes fiskerizone og at bidrage til en bæredygtig udvikling af Cookøernes fiskerisektor ved hjælp af økonomisk, finansielt, teknisk og videnskabeligt samarbejde og under hensyntagen til landets suveræne valg med hensyn til denne udvikling;
 2. bemærker konklusionerne i den forudgående vurderingsrapport fra juni 2013 om fiskeripartnerskabsaftalen EU-Cookøerne og den tilknyttede protokol, ifølge hvilke de tidligere fiskeripartnerskabsaftaler/protokoller i området (Kiribati, Salomonøerne) ikke i væsentlig grad har bidraget til udviklingen af de lokale fiskerisektorer, især for så vidt angår fælles erhvervsinitiativer (med fælles investeringer) og udviklingen af lokal fiskeforarbejdningskapacitet; mener, at fiskeripartnerskabsaftalen EU-Cookøerne bør bidrage så vidt, det er muligt, til udviklingen af den lokale fiskerisektor ved at sikre det nødvendige udbud af fisk til det hjemlige forbrug og dermed leve op til de erklærede mål for den nye generation af EU-fiskeriaftaler og de bæredygtige udviklingsmål;
 3. beklager, at andre lande i området ikke har indgået partnerskabsaftaler med EU, men i stedet åbner deres fiskepladser for andre af verdens stater og regioner, hvis fiskerimetoder ikke altid respekterer ressourcerne, i stedet for vælge en aftale med EU, som fremmer bæredygtigt fiskeri og yder sektorstøtte;

Tirsdag den 14. februar 2017

4. glæder sig over, at der er medtaget et krav om, at Cookøerne skal offentliggøre enhver aftale, som giver udenlandske flåder tilladelse til at fiske i Cookøernes farvande, men beklager, at den samlede fiskeriindsats ikke præciseres i samme grad, som det er blevet krævet i andre aftaler, EU har indgået;
5. understreger, at der ved gennemførelsen og eventuelle revisioner og/eller fornyelser af fiskeripartnerskabsaftalen EU-Cookøerne og den tilknyttede protokol bør tages hensyn til den strategi, som Cookøernes myndigheder har fastlagt for udviklingen af Cookøernes fiskerisektor, og at der navnlig bør sørges for:
 - et bidrag til udbygning af kapaciteten til overvågning, kontrol og inspektion i forbindelse med Cookøernes fiskeressourcer og fiskeriindsatsen i landets farvande, idet der særligt bør lægges vægt på bekæmpelse af IUU-fiskeri
 - forbedring af den tilgængelige videnskabelige viden om de lokale marine økosystemers tilstand og om fiskeressourcerne i Cookøernes farvande
 - specifik støtte til udvikling af det lokale ikke-industrielle fiskeri og deraf afhængige samfund, således at bidraget til lokaløkonomien forøges, sikkerheden om bord og fiskernes indtægt forbedres, samt udviklingen af lokal infrastruktur til forarbejdning og markedsføring af fiskeriprodukter — både til hjemmemarkedet og til eksport — fremmes;
6. finder, at det for at bidrage til et partnerlands bæredygtighed er vigtigt at yde støtte til udviklingen af sektorpolitikken, idet man på denne måde kan styrke landets tekniske uafhængighed, understøtte dets udviklingsstrategi og sikre dets suverænitet;
7. mener, at de lokale søfolks muligheder for at få hyre på EU's fiskerifartøjer under partnerskabsaftalerne er i overensstemmelse med de internationale standarder; gentager, at det er nødvendigt at respektere ILO's principper og fremme ratifikationen af ILO-konvention nr. 188 og samtidig respektere de almene principper om arbejdstagernes foreningsfrihed og ret til kollektiv overenskomstforhandling samt forbuddet mod forskelsbehandling med hensyn til beskæftigelse og erhvervsudøvelse; konstaterer imidlertid, at Cookøernes myndigheder på grund af manglen på kvalificerede søfolk til tunfiskerifartøjer ikke har anmodet om påmønstring på EU-fartøjer;
8. mener, at fiskeripartnerskabsaftalen EU-Cookøerne og den tilknyttede protokol bør åbne mulighed for at styrke det bilaterale samarbejde om bekæmpelse af ulovligt fiskeri og give Cookøerne mulighed for at finansiere overvågningsprogrammer, og finder, at foranstaltningerne til bekæmpelse af IUU-fiskeri i Cookøernes eksklusive økonomiske zone bør styrkes, herunder ved forbedret tilsyn, kontrol og overvågning gennem brug af det satellitbaserede fartøjsovervågnings-system, logbøger, inspektører og gennemførelse af regionale fiskeriorganisationers afgørelser;
9. finder det ønskeligt at øge mængden og pålideligheden af oplysninger om alle fangster (målarter og bifangster) samt generelt om fiskebestandenes bevaringsstatus for bedre at kunne vurdere fiskeriaftalens indvirkning på det marine økosystem og på fiskersamfundene i samarbejde med fiskeriorganisationerne; opfordrer Kommissionen til at sørge for, at de organer, der skal overvåge gennemførelsen af aftalen, fungerer gnidningsløst og på en gennemsigtig måde, og at de videnskabelige evalueringer, der foretages af WCPFC, styrkes;
10. opfordrer derfor Kommissionen til at overveje at anvende forsigtighedsprincippet på den fælles fiskeripolitikens regler og til at analysere anvendelsen af flydende anordninger til tiltrækning af fisk i området og deres indflydelse på tunfiskens økologi og til på basis af sine konklusioner at stille forslag om anvendelse af disse anordninger;
11. opfordrer Kommissionen til rettidigt at underrette Parlamentet om forestående møder i Den Blandede Komité og til at sende Parlamentet protokoller og konklusioner fra møderne i den i artikel 6 i aftalen omtalte Blandede Komité, det i artikel 3 i protokollen omtalte flerårige sektorprogram og resultaterne af de respektive årlige evalueringer, til at muliggøre, at repræsentanter for Europa-Parlamentet kan deltage som observatører i Den Blandede Komités møder, og til at fremme deltagelse af Cookøernes fiskersamfund;
12. anmoder Kommissionen og Rådet om inden for rammerne af deres respektive beføjelser straks at underrette Parlamentet fuldt ud i alle faser af procedurerne vedrørende protokollen og dens eventuelle fornyelse, jf. artikel 13, stk. 2, i TEU og artikel 218, stk. 10, i TEUF;

Tirsdag den 14. februar 2017

13. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Cookøernes regering og parlament.

Tirsdag den 14. februar 2017

P8_TA(2017)0021

Kontrol af registret over og sammensætningen af Kommissionens ekspertgrupper

Europa-Parlamentets beslutning af 14. februar 2017 om kontrol af registret over og sammensætningen af Kommissionens ekspertgrupper (2015/2319(INI))

(2018/C 252/06)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens afgørelse af 30. maj 2016 om fastlæggelse af horisontale regler om oprettelse af Kommissionens ekspertgrupper og deres funktion (C(2016)3301),
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Kommissionen — Rammer for Kommissionens ekspertgrupper: horisontale regler og offentligt register (C(2016)3300),
- der henviser til rammeaftalen om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 28. april 2016 om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2014, Sektion III — Kommissionen og forvaltningsorganerne ⁽²⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 52,
- der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget og udtalelser fra Retsudvalget og Budgetudvalget (A8-0002/2017),
- A. der henviser til, at Parlamentet har udtrykt bekymring over, hvordan den tidligere ramme for Kommissionens ekspertgrupper fra november 2010 ⁽³⁾, der var blevet oprettet med henblik på at indføre betydelige operationelle nyskabelser til styrkelse af gennemsigtighed og koordinering af det interinstitutionelle arbejde, har fungeret;
- B. der navnlig henviser til, at Budgetudvalget i lyset af den manglende gennemsigtighed og den ubalancerede sammensætning af en række ekspertgrupper og i betragtning af nødvendigheden af at sikre, at sammensætningen af ekspertgrupperne skaber den rette balance for så vidt angår ekspertise og repræsenterede synspunkter, vedtog budgetreserver i 2011 og 2014 og har fremsat krav, som endnu ikke er blevet accepteret, om en reform af ekspertgrupperne;
- C. der henviser til, at et nyligt studie, som udvalget har fået udarbejdet, har påpeget en udbredt mangel på gennemsigtighed og en ubalance i sammensætningen af en række ekspertgrupper ⁽⁴⁾;
- D. der henviser til, at en balanceret sammensætning og gennemsigtighed er afgørende forudsætninger for, at ekspertisen i tilstrækkelig grad afspejler behovet for reguleringsmæssige foranstaltninger og for at fremme legitimiteten af denne ekspertise og de reguleringsmæssige foranstaltninger i de europæiske borgeres øjne;
- E. der henviser til, at Den Europæiske Ombudsmand i sin strategiske undersøgelse ⁽⁵⁾ fremsatte en henstilling om sammensætningen af Kommissionens ekspertgrupper, hvori hun navnlig understregede behovet for større gennemsigtighed i ekspertgrupperne;
- F. der henviser til, at Kommissionen, inden den vedtog sin afgørelse, var i dialog med repræsentanter for Parlamentet og med Den Europæiske Ombudsmand;

⁽¹⁾ EUT L 304 af 20.11.2010, s. 47.

⁽²⁾ EUT L 246 af 14.9.2016, s. 27.

⁽³⁾ C(2010)7649 af 10. november 2010.

⁽⁴⁾ Temaafdeling D, Budgetanliggender, Studie vedrørende sammensætningen af Kommissionens ekspertgrupper og status med hensyn til registret over ekspertgrupper, 2015.

⁽⁵⁾ OI/6/2014/NF.

Tirsdag den 14. februar 2017

G. der henviser til, at Kommissionen har forelagt Parlamentet et arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, hvori den besvarede de henstillinger, der indgik i et arbejdsdokument fra Budgetkontroludvalgets ordfører;

H. der henviser til, at det desværre desuagtet forholder sig således, at hverken arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene eller Kommissionens afgørelse tilvejebringer løsninger på alle de problemer, Parlamentet har rejst;

1. glæder sig over Kommissionens afgørelse af 30. maj 2016 om fastlæggelse af horisontale regler om oprettelse af Kommissionens ekspertgrupper og deres funktion, men beklager, at Kommissionen ikke organiserede en fuld høring, til trods for at mange ikke-statslige organisationer havde udtrykt interesse heri; gentager betydningen af, at der genindføres forskellige former for inddragelse af repræsentanter for civilsamfundet og arbejdsmarkedets parter på afgørende områder, som f.eks. EU-institutionernes gennemsigtighed og funktion;

2. påpeger, at mange af de bekymringer, Parlamentet tidligere har givet udtryk for, tilsyneladende er blevet imødegået med vedtagelsen af de nye horisontale regler, navnlig dem, der vedrører behovet for offentlige indkaldelser af ansøgninger i forbindelse med udvælgelsen af ekspertgruppernes medlemmer og vedrørende revision af registret over Kommissionens ekspertgrupper og etablering af en synergi mellem dette register og Kommissionens og Parlamentets åbenhedsregister samt de regler, der vedrører nødvendigheden af at undgå interessekonflikter, navnlig for så vidt angår eksperter, der udnævnes personligt;

3. bemærker, at åbenhed og koordinering af de interinstitutionelle aktiviteter er af overordentlig stor betydning og bidrager til at skabe en passende balance med hensyn til den ekspertise og de synspunkter, der er repræsenteret i ekspertgrupperne, så de kan levere et bedre arbejde; glæder sig derfor over, at udvælgelsesprocessen nu foregår i fuld offentlighed; fremhæver i denne forbindelse, at eksperternes praktiske erfaring og kvalifikationer skal fremgå tydeligt; mener, at hele udvælgelsesprocessen bør garantere en høj grad af gennemsigtighed og bør være styret af klarere, mere præcise kriterier, med særlig vægt på kandidaternes praktiske erfaring og deres akademiske kvalifikationer samt eventuelle interessekonflikter, som eksperterne måtte have;

4. glæder sig over, at der allerede er etableret en forbindelse mellem registret over Kommissionens ekspertgrupper og åbenhedsregistret, således at der sikres bedre gennemsigtighed;

5. finder det beklageligt, at forsøget på at gennemføre en offentlig høring om indførelsen af de nye regler ikke lykkedes; opfordrer Kommissionen til at agere åbent og være ansvarlig over for EU's borgere;

6. minder om, at manglende gennemsigtighed har en negativ indvirkning på den tillid, som EU's borgere har til EU-institutionerne; mener, at en reel reform af Kommissionens ekspertgrupper baseret på klare principper om gennemsigtighed og en afbalanceret sammensætning vil forbedre tilgængeligheden og pålideligheden af data, hvilket igen vil bidrage til at øge borgernes tillid til EU;

7. understreger, at de nye regler bør gælde ufravigeligt og ligeligt for alle Kommissionens ekspertgrupper — uanset deres titel (dermed indbefattet særlige grupper, højniveaugrupper og andre »ekstraordinære« grupper samt formelle og uformelle grupper) — som ikke udelukkende er sammensat af medlemsstaternes repræsentanter eller reguleret af Kommissionens afgørelse 98/500/EF af 20. maj 1998 om oprettelse af sektordialogudvalg til fremme af dialogen mellem arbejdsmarkedets parter på europæisk plan; gentager, at de nye regler skal sikre en afbalanceret repræsentation gennem deltagelse af repræsentanter for alle interessenter;

8. mener, at Kommissionen bør gøre fremskridt i retning af en mere afbalanceret sammensætning af ekspertgrupperne; beklager imidlertid, at der endnu ikke skelnes udtrykkeligt mellem personer, der repræsenterer økonomiske interesser, og personer, der ikke gør det, så der opnås størst mulig gennemsigtighed og balance; understreger, at det i denne forbindelse er nødvendigt, at Kommissionen gør det klart i den offentlige indkaldelse af ansøgninger, hvordan den definerer en afbalanceret sammensætning, og hvilke interesser den ønsker at få repræsenteret, når ekspertgrupperne oprettes; finder det derfor vigtigt, at Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg inddrages med henblik på at udarbejde en mere afbalanceret definition af denne sontring;

9. opfordrer Kommissionen til, når den opretter nye ekspertgrupper eller ændrer på sammensætningen af eksisterende grupper, tydeligt at anføre i den offentlige indkaldelse af ansøgninger, hvordan den definerer en afbalanceret sammensætning, og hvilke interesser den ønsker at få repræsenteret — og hvorfor — såvel som at begrunde en eventuel afvigelse fra den tidligere definerede afbalancerede sammensætning, når ekspertgrupperne oprettes;

Tirsdag den 14. februar 2017

10. påpeger i denne forbindelse, og med hensyn til punkt 34-35 i Ombudsmandens førnævnte udtalelse, at selv om Kommissionens endnu ikke formelt har defineret begrebet »balance«, skal sidstnævnte ikke forstås som resultatet af et matematisk regnestykke, men snarere som resultatet af indsatsen for at sikre, at medlemmerne af en ekspertgruppe tilsammen har den nødvendige tekniske ekspertise og den bredde af perspektiver, som er nødvendig for at kunne udføre den pågældende ekspertgruppes mandat; er af den opfattelse, at begrebet balance derfor bør opfattes som knyttet til den enkelte ekspertgruppes særlige mandat; er af den opfattelse, at kriteriet til vurdering af, om en ekspertgruppe er afbalanceret, bør omfatte gruppens opgaver, den nødvendige tekniske ekspertise, de interesser, der mest sandsynligt vil blive påvirket af sagen, organiseringen af grupper af interesser og et passende forhold mellem økonomiske og ikke-økonomiske interesser;

11. opfordrer Kommissionen til straks at undersøge, om der er behov for en ny klagemekanisme, såfremt definitionen af en afbalanceret sammensætning bestrides af interesser, eller om de nuværende ordninger er passende, og opfordrer til, at Parlamentet sættes i forbindelse med denne kontrolmekanisme;

12. minder om, at det tidligere ikke altid var muligt for Kommissionen at finde et tilstrækkeligt antal eksperter, der repræsenterede SMV'er, forbrugere, fagforeninger eller andre almennyttige organisationer, og at dette ofte skyldtes de involverede omkostninger, enten med hensyn til at holde fri eller, som f.eks. i SMV'ernes tilfælde, at finde erstatning for den tid, der bruges i ekspertgruppen, i det følgende benævnt »alternative omkostninger«;

13. anmoder derfor Kommissionen om at undersøge mulighederne for at lette og fremme underrepræsenterede organisationers eller socialgruppers deltagelse i ekspertgrupper, bl.a. ved at vurdere dens bestemmelser om godtgørelse af udgifter på effektiv og retfærdig vis, herunder mulighederne for at dække udlæg til sådanne »alternative omkostninger« under behørig hensyntagen til proportionalitetsprincippet;

14. anmoder Kommissionen om at vurdere udviklingen af et bidragssystem, der støtter underrepræsenterede grupper i at opnå den ekspertise, der er nødvendig for en fuldt ud effektiv deltagelse i ekspertgrupperne;

15. opfordrer Kommissionen til at gøre det muligt for europæiske ikke-statslige organisationer at lade sig repræsentere i ekspertgrupperne af repræsentanter fra deres nationale medlemsorganisationer, såfremt de europæiske organisationer har givet et klart mandat hertil;

16. opfordrer Kommissionen til at sikre, at den pågældende ekspertgruppe, selv om det trods særlige ordninger stadig ikke er muligt at finde et tilstrækkeligt antal eksperter til at repræsentere alle relevante interesser, vil træffe alle passende foranstaltninger, f.eks. ved hjælp af vægtet stemmeafgivning, for at sikre, at de endelige rapporter fra disse ekspertgrupper rent faktisk repræsenterer alle relevante interesser på en afbalanceret måde;

17. minder om, at både Parlamentet og Den Europæiske Ombudsmand har henstillet til Kommissionen, at den offentliggør ekspertgruppernes dagsordener, baggrundsdokumenter, protokoller og drøftelser, medmindre et kvalificeret flertal af deres medlemmer beslutter, at et bestemt møde eller en bestemt del af et møde er nødt til at hemmeligholdes, og beklager, at Kommissionen har fastholdt et system, hvor møderne hemmeligholdes, medmindre et simpelt flertal af ekspertgruppernes medlemmer beslutter, at drøftelserne skal offentliggøres; finder det afgørende at indføre den størst mulige åbenhed og opfordrer Kommissionen til at sørge for, at møderne og protokollerne bliver offentliggjort;

18. understreger, at det er nødvendigt, at brugerne gives adgang til en række dokumenter (dagsordener, referencedokumenter, diverse rapporter) med henblik på at sikre en effektiv overvågning fra interessenternes side; mener desuden, at webstedet for registret over ekspertgrupper — enten i sig selv eller via links til andre relevante websteder — bør være blandt de instrumenter eller mekanismer, der anvendes til at få løbende ajourførte oplysninger om politikudviklinger, hvorved der sikres en høj grad af gennemsigtighed;

19. anmoder Kommissionen om straks at udarbejde konkrete retningslinjer — i samråd med interessenterne, herunder Parlamentet — der forklarer, hvordan den fortolker bestemmelsen om, at protokollerne fra ekspertgruppernes møder bør være meningsfulde og komplette, navnlig når møderne ikke er offentlige, og opfordrer indtrængende Kommissionen til at tilvejebringe den størst mulige gennemsigtighed i denne henseende, herunder offentliggørelse af dagsordenen, baggrundsdokumenter, afstemningsresultater og detaljerede referater, inklusive afvigende holdninger, i overensstemmelse med henstillingen fra Den Europæiske Ombudsmand;

Tirsdag den 14. februar 2017

20. minder om, at udover eksperter, der er udpeget personligt, kan medlemmer fra universiteter, forskningsinstitutter, advokatfirmaer, europæiske og andre tænketanke og konsulentfirmaer også have interessekonflikter, og anmoder Kommissionen om at klarlægge, hvordan den forhindrer interessekonflikter for så vidt angår disse særlige kategorier af eksperter;
 21. opfordrer Kommissionen til — baseret på eksisterende positive eksempler — at sikre en systematisk gennemførelse af forbedrede horisontale regler ved hjælp af central overvågning af gennemførelsen af disse horisontale regler og til ikke at uddelegere denne til de enkelte generaldirektorater;
 22. opfordrer Kommissionen til navnlig at stille tilstrækkelige ressourcer til rådighed til de aktiviteter, der vedrører registret, ved at udvikle innovative og særligt effektive metoder, så det holdes opdateret uden at indeholde nogen faktuelle fejl og/eller udeladelser og giver mulighed for eksport af data i maskinlæsbart format;
 23. bemærker, at Kommissionen har angivet, at den nye ramme for Kommissionens ekspertgrupper skal være implementeret af alle generaldirektorater ved udgangen af 2016, og anmoder Kommissionen om at forelægge Parlamentet en rapport om gennemførelsen og evalueringen senest et år efter vedtagelsen af afgørelsen, dvs. inden den 1. juni 2017; opfordrer Kommissionen til at sikre, at der som led i den strukturerede dialog med Europa-Parlamentet kan foretages en første mundtlig fremlæggelse af rapporten allerede inden for de kommende seks måneder;
 24. fremhæver endvidere, at Kommissionen i forbindelse med forberedelse og udarbejdelse af delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter og i forbindelse med udarbejdelse af strategiske retningslinjer skal sikre, at alle dokumenter, inklusive udkast til retsakter, sendes samtidigt til medlemsstaternes eksperter, Europa-Parlamentet og Rådet i overensstemmelse med den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre regulering;
 25. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.
-

Tirsdag den 14. februar 2017

P8_TA(2017)0022

Whistlebloweres rolle for beskyttelsen af EU's finansielle interesser

Europa-Parlamentets beslutning af 14. februar 2017 om whistlebloweres rolle for beskyttelsen af EU's finansielle interesser (2016/2055(INI))

(2018/C 252/07)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 325,
- der henviser til artikel 22a, 22b og 22c i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union,
- der henviser til sin beslutning af 23. oktober 2013 om organiseret kriminalitet, korruption og hvidvaskning af penge: henstillinger om foranstaltninger og initiativer ⁽¹⁾,
- der henviser til Den Europæiske Ombudsmands afgørelse, som afslutter hendes undersøgelse på eget initiativ OI/1/2014/PMC om »whistleblowing«,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/943 af 8. juni 2016 om beskyttelse af fortrolig knowhow og fortrolige forretningsoplysninger (forretningshemmeligheder) mod ulovlig erhvervelse, brug og videregivelse ⁽²⁾,
- der henviser til artikel 9 i Europarådets civilretskonvention om korruption,
- der henviser til artikel 22, litra a), i Europarådets civilretskonvention om korruption,
- der henviser til Europarådets rekommandation CM/Rec(2014)7 om beskyttelse af whistleblowere,
- der henviser til artikel 8, 13 og 33 i De Forenede Nationers konvention mod korruption,
- der henviser til princip 4 i OECD's henstilling om forbedring af etisk adfærd inden for det offentlige,
- der henviser til undersøgelsen fra Den Europæiske Ombudsmand af 2. marts 2015 og til opfordringen til EU-institutionerne om at vedtage de nødvendige regler om whistleblowing,
- der henviser til OECD's publikation »Committing to effective whistle-blower protection«,
- der henviser til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols afgørelse af 12. februar 2008 i sagen Guja mod Moldova, sag nr. 14277/04,
- der henviser til artikel 6 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til forretningsordenens artikel 52,
- der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget og udtalelse fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender (A8-0004/2017),

⁽¹⁾ EUT C 208 af 10.6.2016, s. 89.

⁽²⁾ EUT L 157 af 15.6.2016, s. 1.

Tirsdag den 14. februar 2017

- A. der henviser til, at Parlamentet i forbindelse med dechargeproceduren har brug for så mange oplysninger som muligt vedrørende sådanne uregelmæssigheder; der henviser til, at Parlamentet i sager om uregelmæssigheder internt i institutionerne bør have ret til fuld adgang til oplysninger, således at det kan gennemføre dechargeproceduren med et fuldstændigt kendskab til kendsgerningerne;
- B. der henviser til, at Revisionsretten giver Parlamentet et fremragende grundlag for sine undersøgelser, men ikke selv kan dække alle individuelle udgifter;
- C. der henviser til, at Kommissionen og andre EU-institutioner tilsvarende forelægger Parlamentet informative beretninger om deres udgifter, men også baserer sig på officielle indberetningsmekanismer;
- D. der henviser til, at EU's mange midler er underlagt delt forvaltning mellem Kommissionen og medlemsstaterne, hvilket gør det vanskeligt for Kommissionen at rapportere om uregelmæssigheder i forbindelse med individuelle projekter;
- E. der henviser til, at Parlamentet regelmæssigt modtager oplysninger fra individuelle borgere eller ikke-statslige organisationer i forbindelse med uregelmæssigheder vedrørende individuelle projekter, som finansieres helt eller delvist over Unionens budget;
- F. der henviser til, at whistleblowere derfor spiller en vigtig rolle med hensyn til at forhindre, opdage og indberette uregelmæssigheder vedrørende udgifterne i tilknytning til EU's budget og med hensyn til at opdage og offentliggøre tilfælde af korruption; der henviser til, at det derfor er nødvendigt at etablere og fremme en tillidskultur i den europæiske offentligheds interesse, hvor EU's tjenestemænd og øvrige ansatte samt den brede offentlighed føler sig beskyttet af en forsvarlig forvaltning, og som viser, at EU's institutioner støtter op om, beskytter og tilskynder potentielle whistleblowere til at træde frem;
- G. der henviser til, at det er af afgørende betydning, at der hurtigst muligt indføres en horisontal retlig ramme, som ved at fastsætte rettigheder og pligter beskytter whistleblowere i hele EU og i EU-institutionerne (beskyttelse af anonymitet og ydelse af juridisk, psykologisk og, om nødvendigt, finansiel bistand samt adgang til forskellige informationskanaler og ordninger for hurtig indsats osv.);
- H. der henviser til, at de fleste EU-medlemsstater har ratificeret FN's konvention mod korruption, der gør det obligatorisk at sikre en passende og effektiv beskyttelse af whistleblowere;
- I. der henviser til, at whistleblowing er en afgørende kilde til information i forbindelse med bekæmpelsen af organiseret kriminalitet og i forbindelse med undersøgelse af korruption i den offentlige sektor;
- J. der henviser til, at whistleblowere spiller en særlig vigtig rolle, når det gælder om at opdage og indberette korruption og svig, da de parter, der er direkte involveret i disse kriminelle handlinger, aktivt vil forsøge at skjule dem fra alle officielle indberetningsmekanismer;
- K. der henviser til, at whistleblowing, som bygger på principperne om gennemsigtighed og integritet, er afgørende, og at beskyttelsen af whistleblowere derfor bør garanteres ved lov og fremmes i hele Den Europæiske Union, men kun hvis formålet med deres handlinger er at beskytte offentlige interesser ved at handle i god tro i henhold til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis;
- L. der henviser til, at myndighederne ikke bør begrænse eller mindske whistleblowers og journalisters mulighed for at dokumentere og afsløre ulovlige, retsstridige eller skadelige praksisser, når de videregiver disse oplysninger i god tro og med det offentliges interesse for øje;
- M. der henviser til, at alle EU-institutionerne siden den 1. januar 2014 har haft pligt til at indføre interne regler om beskyttelse af whistleblowere, der er tjenestemænd i EU-institutionerne, i overensstemmelse med vedtægtens artikel 22a, 22b og 22c, og at arbejdsgruppen under det interinstitutionelle forberedende udvalg for spørgsmål vedrørende vedtægten, der beskæftiger sig med beskyttelse af whistleblowere, endnu ikke har afsluttet sit arbejde; der henviser til, at én af de opgaver, som arbejdsgruppen bør udføre som et led i sine arbejdsopgaver, er at foretage en vurdering af situationen for whistleblowere, som har oplevet negative konsekvenser inden for institutionerne, med

Tirsdag den 14. februar 2017

henblik på at fastlægge bedste praksis baseret på hidtidige erfaringer; der henviser til, at disse interne regler skal tage hensyn til forvaltningsstrukturen og de særlige karakteristika ved de forskellige kategorier i tjenstemandsvedtægten;

- N. der henviser til, at beskyttelsen af whistleblowere på medlemsstatsplan hverken er blevet gennemført i alle medlemsstater eller harmoniseret, hvilket betyder, at det såvel i personlig som i professionel henseende kan være risikabelt for whistleblowere at give Parlamentet oplysninger om uregelmæssigheder, selv når Den Europæiske Unions finansielle interesser er på spil; der henviser til, at årsagen til, at der ikke indberettes uregelmæssigheder, netop er, at folk er bange for, hvad der kan ske med dem, som følge af den manglende beskyttelse, og ikke tror, der vil blive truffet foranstaltninger, og at EU's finansielle interesser undergraves som et resultat heraf;
- O. der henviser til, at det er nødvendigt at sikre, at alle former for repressalier mod whistleblowere vil blive behørigt straffet;
- P. der henviser til, at Parlamentet i sin beslutning af 23. oktober 2013 opfordrede Kommissionen til at fremsætte et lovgivningsforslag inden udgangen af 2013 om fastlæggelse af et effektivt og omfattende europæisk system til beskyttelse af whistleblowere i den offentlige og den private sektor, der identificerer ineffektiv forvaltning og uregelmæssigheder og anmelder nationale og grænseoverskridende tilfælde af korruption begået mod EU's finansielle interesser; der henviser til, at Kommissionen desuden opfordrede medlemsstaterne til at indføre en hensigtsmæssig og effektiv beskyttelse af whistleblowere;
- Q. der henviser til, at EU-lovgiveren allerede har fastsat bestemmelser om beskyttelse af whistleblowere i sektorspecifikke instrumenter, herunder direktiv 2013/30/EU om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter, forordning (EU) nr. 596/2014 om markedsmisbrug, direktiv (EU) 2015/849 om hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme samt forordning (EU) nr. 376/2014 om indberetning af hændelser;
- R. der henviser til, at beskyttelse af whistleblowere i Unionen er blevet endnu mere presserende, eftersom direktivet om forretningshemmeligheder begrænser whistleblowers rettigheder og således kan få en utilsigtet afskrækkende virkning på dem, der ønsker at indberette uregelmæssigheder i forbindelse med EU-finansiering, som individuelle selskaber har modtaget;
- S. der henviser til, at der allerede er udført et betydeligt arbejde af internationale organisationer som f.eks. Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) og Europarådet, som har udarbejdet henstillinger angående beskyttelse af whistleblowere;
- T. der henviser til, at mere end en tredjedel af de organisationer, som har en rapporteringsmekanisme, ifølge OECD ikke havde eller ikke var blevet underrettet om en skriftlig politik om at beskytte personer, som foretager indberetninger, mod repressalier;
- U. der henviser til, at ikke-statslige organisationer som Transparency International, Whistleblowing International Network m.fl. ligeledes har udviklet nogle internationale principper for lovgivning om whistleblowere, der bør tjene som inspirationskilde for EU's initiativer i denne henseende;
- V. der henviser til, at Den Europæiske Ombudsmand har en klar kompetence med hensyn til at undersøge klager fra EU-borgere om fejl eller forsømmelser i EU-institutionerne, men i sig selv ikke spiller nogen rolle i forbindelse med beskyttelsen af whistleblowere i medlemsstaterne;
- W. der henviser til, at der med den seneste affattelse af vedtægten for tjenstemænd i Den Europæiske Union og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union, som trådte i kraft den 1. januar 2014, blev indført flere bestemmelser om whistleblowing;
- X. der henviser til, at beskyttelse af whistleblowere er afgørende for at sikre den offentlige interesse og Unionens finansielle interesser samt for at fremme en kultur med offentlig ansvarlighed og integritet i både offentlige og private institutioner;

Tirsdag den 14. februar 2017

- Y. der henviser til, at arbejdstagere i mange jurisdiktioner, og navnlig i den private sektor, er underlagt forpligtelser om fortrolighed med hensyn til bestemte oplysninger, hvilket betyder, at whistleblowere kan risikere disciplinære sanktioner som følge af at have rapporteret om begivenheder uden for deres organisation;
1. beklager, at Kommissionen endnu ikke har fremsat et lovgivningsforslag med henblik på indføre et minimumsniveau af beskyttelse for europæiske whistleblowere;
 2. opfordrer indtrængende Kommissionen til straks at fremsætte et lovgivningsforslag om fastlæggelse af et effektivt og omfattende europæisk system til beskyttelse af whistleblowere, som omfatter mekanismer for virksomheder, offentlige organer og NGO'er, og opfordrer navnlig Kommissionen til at fremsætte et lovgivningsforslag inden udgangen af dette år om beskyttelse af whistleblowere som en del af de nødvendige foranstaltninger til forebyggelse og bekæmpelse af svig, der skader Unionens finansielle interesser, med henblik på at yde en effektiv og ensartet beskyttelse i medlemsstaterne og i alle Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer;
 3. fastholder, at whistleblowere spiller en væsentlig rolle i at hjælpe medlemsstaternes og EU's institutioner og organer med at forebygge og tackle overtrædelse af integritetsprincippet og magtmisbrug, der truer eller krænker folkesundheden og sikkerheden, den finansielle integritet, økonomien, menneskerettighederne, miljøet eller retsstatsprincipperne på EU-plan og nationalt plan, eller som øger arbejdsløsheden, begrænser og forvrænger fair konkurrence og undergraver borgernes tillid til de demokratiske institutioner og processer; understreger, at whistleblowere i denne sammenhæng i høj grad bidrager til at øge den demokratiske kvalitet af og tilliden til offentlige institutioner ved at gøre dem direkte ansvarlige over for borgerne og mere gennemsigtige;
 4. bemærker, at både whistleblowere og de berørte offentlige organer eller institutioner bør sikre fuld retsbeskyttelse, som garanteret af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og de nationale lovbestemmelser;
 5. minder om, at medlemsstaterne som de første modtagere af EU-midler har en forpligtelse til at kontrollere, at de bruges på lovlig vis;
 6. bemærker, at kun få medlemsstater har indført tilstrækkeligt fremskredne systemer til beskyttelse af whistleblowere; opfordrer de medlemsstater, som endnu ikke har vedtaget principperne om beskyttelse af whistleblowere i deres nationale lovgivning, til at gøre dette hurtigst muligt;
 7. opfordrer medlemsstaterne til at håndhæve effektive regler for bekæmpelse af korruption og samtidig sikre korrekt gennemførelse af europæiske og internationale standarder og retningslinjer hvad angår beskyttelse af whistleblowere i deres nationale lovgivning;
 8. beklager, at mange af medlemsstaterne endnu ikke har gennemført regler for beskyttelse af whistleblowere, på trods af det grundlæggende behov for beskyttelse af whistleblowere i forbindelse med forebyggelse og bekæmpelse af korruption, og selv om beskyttelse af whistleblowere anbefales i artikel 33 i FN's konvention om bekæmpelse af korruption;
 9. fremhæver, at whistleblowing vedrørende Unionens finansielle interesser er oplysning om eller indberetning af uregelmæssigheder, herunder, men ikke begrænset til, korruption, svig, interessekonflikter, skatteunddragelse og skatteundgåelse, hvidvaskning af penge, infiltration af organiseret kriminalitet og forsøg på at dække over sådanne handlinger;
 10. anser det for nødvendigt at fremme en etisk kultur, der bidrager til at sikre, at whistleblowere ikke udsættes for represalier eller konfronteres med interne konflikter;
 11. gentager, at en whistleblower er forpligtet til at oplyse om uregelmæssigheder, der skader Unionens finansielle interesser, og at whistleblowere altid bør samarbejde ved at udveksle oplysninger med de kompetente EU-myndigheder;
 12. gentager, at whistleblowere ofte har bedre adgang til følsomme oplysninger end udenforstående, og at der dermed er større sandsynlighed for, at de vil opleve negative konsekvenser i deres professionelle karriere eller risiko for deres personlige sikkerhed, som er beskyttet i medfør af artikel 6 i EU's charter om grundlæggende rettigheder;

Tirsdag den 14. februar 2017

13. understreger, at definitionen af whistleblowing omfatter beskyttelse af personer, som videregiver oplysninger med en rimelig tro på, at oplysningerne er korrekte på tidspunktet for videregivelsen, herunder personer, der videregiver ukorrekte oplysninger ved en fejl;
14. understreger den rolle, som undersøgende journalistik spiller, og opfordrer Kommissionen til at sikre, at dens forslag tilbyder samme beskyttelse til undersøgende journalister som til whistleblowere;
15. mener, at der er behov for at oprette et uafhængigt informationsindsamlings-, rådgivnings- og henvisningsorgan på EU-plan med kontorer i medlemsstaterne, som kan modtage indberetninger om uregelmæssigheder, med tilstrækkelige budgetmidler, passende kompetencer og kvalificerede fagfolk med henblik på at hjælpe whistleblowere med at bruge de rette kanaler til at videregive deres oplysninger om mulige uregelmæssigheder, der skader Unionens finansielle interesser, og samtidig beskytte deres fortrolighed og tilbyde den nødvendige støtte og rådgivning; mener, at arbejdet i den indledende fase primært vil være baseret på pålidelig verificering af de modtagne oplysninger;
16. opfordrer EU's institutioner til i samarbejde med alle relevante nationale myndigheder at indføre og træffe alle nødvendige foranstaltninger til at beskytte fortroligheden af informationskilderne med henblik på at imødegå enhver form for diskriminerende handlinger eller trusler;
17. glæder sig over den beslutning, som Den Europæiske Ombudsmands traf i 2014 om på eget initiativ at indlede en undersøgelse om beskyttelsen af whistleblowere i EU-institutionerne, og glæder sig over de yderst positive resultater heraf; opfordrer institutionerne og andre EU-organer, der endnu ikke har gjort det, til straks at anvende de retningslinjer, der blev udarbejdet efter undersøgelsens afslutning;
18. opfordrer EU-institutionerne til at øge bevidstheden om de alvorlige problemer med forsvarsløse whistleblowere; opfordrer derfor indtrængende Kommissionen til at fremlægge en omfattende handlingsplan herom;
19. anmoder om, at der oprettes en særlig enhed med en rapporteringslinje og særlige faciliteter (f.eks. hotlines, websteder og kontaktpunkter) i Parlamentet til modtagelse af oplysninger fra whistleblowere i relation til Unionens finansielle interesser, som også vil give dem rådgivning og hjælpe med at beskytte dem mod eventuelle gengældelsesforanstaltninger, indtil der er blevet oprettet en uafhængig EU-institution som omhandlet i punkt 4;
20. anmoder om, at der oprettes et websted, hvor der kan indgives klager; understreger, at webstedet bør være tilgængeligt for offentligheden, og at oplysningerne bør forblive anonyme;
21. opfordrer Kommissionen til at tilvejebringe en klar retlig ramme, der sikrer, at personer, der afslører ulovlige eller uetiske aktiviteter, beskyttes mod represalier eller retsforfølgning;
22. opfordrer Kommissionen til at fremlægge konkrete forslag til fuldstændig beskyttelse af personer, der afslører ulovligheder og uregelmæssigheder, og udarbejde forslag til en omfattende plan til begrænsning af overførsler af aktiver til lande uden for EU, som fungerer som beskyttere af anonymiteten for korrupte personer;
23. giver udtryk for, at det er nødvendigt at sikre, at der findes tilgængelige, trygge og sikre rapporteringsmekanismer, og at whistleblowers påstande undersøges på en kompetent måde;
24. opfordrer Kommissionen — og Den Europæiske Anklagemyndighed, i det omfang det ligger inden for rammerne af dens mandat efter oprettelsen — til at oprette effektive kommunikationskanaler mellem de involverede parter, til ligeledes at indføre procedurer for modtagelse og beskyttelse af whistleblowere, der giver oplysninger om uregelmæssigheder vedrørende Unionens finansielle interesser, og til at udarbejde en samlet arbejdsprotokol for whistleblowere;
25. opfordrer alle EU's institutioner og organer til at træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre anerkendelse af, hensyntagen til og respekt for whistleblowere i alle sager, der berører eller har berørt dem, og som er blevet anerkendt som sådanne af Den Europæiske Unions Domstol, og påpeger, at dette bør gælde med tilbagevirkende kraft; opfordrer dem endvidere til offentligt og fyldestgørende at gøre institutionen som helhed bekendt med de pågældende afgørelser;

Tirsdag den 14. februar 2017

26. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at give Parlamentet alle de oplysninger, de modtager fra whistleblowere vedrørende Unionens finansielle interesser, og til at medtage et kapitel i de årlige aktivitetsrapporter om deres advarsler og opfølgning på disse; opfordrer til, at der i Parlamentet gøres en indsats for at fastslå nøjagtigheden af oplysningerne med henblik på at iværksætte passende foranstaltninger;
 27. opfordrer Kommissionen til at gennemføre en offentlig høring med henblik på at indhente interessenters synspunkter om rapporteringsmekanismer og om eventuelle proceduremæssige mangler på nationalt plan; er af den opfattelse, at resultaterne fra den offentlige høring vil udgøre et værdifuldt input til Kommissionen, når den forbereder sit kommende forslag om whistleblowing;
 28. opfordrer det uafhængige EU-organ, og — indtil dette er oprettet — Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), til at udarbejde og offentliggøre en årlig beretning om evalueringen af beskyttelsen af whistleblowere i Den Europæiske Union;
 29. opfordrer endvidere Revisionsretten til i sine årsberetninger at medtage et særligt afsnit om whistleblowers rolle i forbindelse med beskyttelse af Unionens finansielle interesser;
 30. opfordrer EU's agenturer til at udarbejde en skriftlig politik om at beskytte de personer, der foretager indberetninger, mod repræssalier;
 31. glæder sig over, at Parlamentet, Kommissionen, Rådet for Den Europæiske Union, Den Europæiske Unions Domstol, Den Europæiske Revisionsret, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget, Den Europæiske Ombudsmand og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse har gennemført interne regler for beskyttelse af whistleblowere i overensstemmelse med artikel 22a, 22b og 22c i tjenstemandsvedtægten; opfordrer indtrængende alle institutioner til at sikre, at deres respektive internt vedtagne regler om beskyttelse af whistleblowere er solide og omfattende;
 32. opfordrer medlemsstaterne til at udvikle data, benchmarks og indikatorer for whistleblowerpolitikker inden for såvel den offentlige som den private sektor;
 33. minder om, at Kommissionens gennemførelsesdirektiv (EU) 2015/2392 fastlægger procedurerne for indberetning, registreringskrav og beskyttelsesforanstaltninger for whistleblowere; understreger vigtigheden af at sikre, at whistleblowere kan indberette overtrædelser på en fortrolig måde, og at deres anonymitet beskyttes behørigt og fuldstændigt, også på det digitale område, men beklager, at dette er en af de få retsakter i sektorlovgivningen, som indeholder bestemmelser for whistleblowere;
 34. opfordrer Kommissionen til at undersøge den bedste praksis fra eksisterende whistleblower-programmer, der allerede er indført i andre lande rundt omkring i verden; henleder opmærksomheden på, at nogle eksisterende ordninger foreskriver økonomisk belønning af whistleblowere (som f.eks. en procentdel af de pålagte sanktioner); vurderer, at selv om dette skal forvaltes med omhu for at forhindre potentielt misbrug, kan en sådan belønning give personer, der har mistet deres job som følge af whistleblowing, en vigtig indkomst;
 35. opfordrer medlemsstaterne til at afholde sig fra at kriminalisere whistleblowers handlinger, når de giver oplysninger om ulovlige aktiviteter eller uregelmæssigheder, der skader EU's finansielle interesser;
 36. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.
-

Tirsdag den 14. februar 2017

P8_TA(2017)0026

Revision af den europæiske konsensus om udvikling

Europa-Parlamentets beslutning af 14. februar 2017 om revisionen af den europæiske konsensus om udvikling (2016/2094(INI))

(2018/C 252/08)

Europa-Parlamentet

- der henviser til den europæiske konsensus om udvikling fra december 2005 ⁽¹⁾,
- der henviser til Busanpartnerskabet for effektivt udviklingssamarbejde ⁽²⁾ og til EU's fælles holdning med henblik på første møde på højt plan i det globale partnerskab for effektivt udviklingssamarbejde (GPEDC), der blev afholdt i Nairobi (fra den 28. november til den 1. december 2016) ⁽³⁾,
- der henviser til slutdokumentet fra det fjerde højniveauforum om bistandseffektivitet fra december 2011, der lancerede GPEDC,
- der henviser til 2030-dagsordenen »Ændring af vores samfund: 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling«, som blev vedtaget på FN-topmødet om bæredygtig udvikling den 25. september 2015 i New York ⁽⁴⁾,
- der henviser til Addis Abeba-handlingsplanen for udviklingsfinansiering ⁽⁵⁾,
- der henviser til Dilierklæringen af 10. april 2010 om fredsskabelse og statsopbygning og til den nye aftale om engagement i ustabile stater, som blev præsenteret den 30. november 2011,
- der henviser til Parisaftalen (COP 21), som parterne i FN's konvention om klimaændringer vedtog den 12. december 2015 ⁽⁶⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse med titlen »Forbedring af virkningen af EU's udviklingspolitik: En dagsorden for forandring« (COM(2011)0637),
- der henviser til det humanitære verdenstopmøde, der blev afholdt den 23.-24. maj 2016 i Istanbul, og til de tilsagn om handling, der blev givet der ⁽⁷⁾,
- der henviser til den nye dagsorden for byer, der vedtoges på FN's konference om boliger og bæredygtig byudvikling (Habitat III), der blev afholdt den 17.-20. oktober 2016 i Quito, Ecuador ⁽⁸⁾,
- der henviser til OECD/UNDP's fremskridtsrapport 2014 med titlen »Making Development Cooperation More Effective« ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ EUT C 46 af 24.2.2006, s. 1.

⁽²⁾ <http://www.oecd.org/dac/effectiveness/49650173.pdf>

⁽³⁾ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-14684-2016-INIT/da/pdf>

⁽⁴⁾ http://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/70/1&Lang=E.

⁽⁵⁾ http://www.un.org/esa/ffd/wp-content/uploads/2015/08/AAAA_Outcome.pdf.

⁽⁶⁾ <https://unfccc.int/resource/docs/2015/cop21/eng/l09r01.pdf>

⁽⁷⁾ <https://www.worldhumanitariansummit.org/>

⁽⁸⁾ <https://habitat3.org/the-new-urban-agenda/>

⁽⁹⁾ <http://effectivecooperation.org/wp-content/uploads/2016/05/4314021e.pdf>

Tirsdag den 14. februar 2017

- der henviser til artikel 208 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) om udviklingssamarbejde, hvoraf det fremgår, at »Unionens og medlemsstaternes politik med hensyn til udviklingssamarbejde supplerer og styrker gensidigt hinanden«, og som fastsætter nedbringelse og udryddelse af fattigdom som det primære mål for EU's udviklingspolitik,
- der henviser til Rådets konklusioner fra 2012 om »Demokratiets rødder og bæredygtig udvikling: EU's engagement i civilsamfundet på området eksterne forbindelser«,
- der henviser til EU's adfærdskodeks for komplementaritet og arbejdsdeling i udviklingspolitik ⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner af 19. maj 2014 om en rettighedsbaseret tilgang til udviklingssamarbejde, som indbefatter alle menneskerettighederne ⁽²⁾,
- der henviser til den globale strategi for Den Europæiske Unions udenrigs- og sikkerhedspolitik, som blev offentliggjort i juni 2016 ⁽³⁾,
- der henviser til FN's konvention om rettigheder for personer med handicap (CRPD), der blev undertegnet af ratificeret af EU i 2011, og til FN's afsluttende bemærkninger om gennemførelsen af CRPD,
- der henviser til Kommissionens meddelelse om »Skat og udvikling — En mere ansvarlig handels- og investeringspolitik« (COM(2015)0497),
- der henviser til EU's ligestillingshandlingsplan 2016-2020 og til handlingsplanen vedrørende menneskerettigheder og demokrati (2015-2019),
- der henviser til sine tidligere beslutninger, navnlig af 17. november 2005 om forslaget til en fælles erklæring fra Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen om den europæiske udviklingspolitik »den europæiske konsensus« ⁽⁴⁾, af 5. juli 2011 om forbedring af virkningen af EU's udviklingspolitik ⁽⁵⁾, af 11. december 2013 om donorkoordination på EU-plan i forbindelse med udviklingsbistand ⁽⁶⁾, af 25. november 2014 om EU og den globale udviklingsramme for perioden efter 2015 ⁽⁷⁾, af 19. maj 2015 om udviklingsfinansiering ⁽⁸⁾, af 8. juli 2015 om skatteundgåelse og skatteunddragelse som udfordringer for regeringsførelse, social beskyttelse og udvikling i udviklingslandene ⁽⁹⁾, af 14. april 2016 om den private sektor og udvikling ⁽¹⁰⁾, af 12. maj 2016 om opfølgning på og evaluering af gennemførelsen af 2030-dagsordenen ⁽¹¹⁾, af 7. juni 2016 om EU-rapport 2015 om udviklingsvenlig politikkohærens ⁽¹²⁾ og af 22. november 2016 om forbedring af udviklingssamarbejdets effektivitet ⁽¹³⁾,
- der henviser til det fælles arbejdsdokument fra tjenestegrene om ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinders indflydelse og status: ændring af pigers og kvinders liv via EU's eksterne forbindelser 2016-2020 (SWD(2015)0182) samt til Rådets konklusioner af 26. oktober 2015, hvori den tilknyttede handlingsplan om ligestilling for 2016-2020 godkendes,

⁽¹⁾ Rådets konklusioner, 15.5.2007.

⁽²⁾ Rådets konklusioner, 19.5.2014.

⁽³⁾ Rådetsdokument 10715/16.

⁽⁴⁾ EUT C 280 E af 18.11.2006, s. 484.

⁽⁵⁾ EUT C 33 E af 5.2.2013, s. 77.

⁽⁶⁾ EUT C 468 af 15.12.2016, s. 73.

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2014)0059.

⁽⁸⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0196.

⁽⁹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0265.

⁽¹⁰⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0137.

⁽¹¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0224.

⁽¹²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0246.

⁽¹³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0437.

Tirsdag den 14. februar 2017

- der henviser til den nye ramme for ligestilling og styrkelse af kvinders indflydelse: ændring af pigers og kvinders liv via EU's eksterne forbindelser (2016-2020),
 - der henviser til sin beslutning af 5. juli 2016 om en ny fremadskuende og innovativ strategi for handel og investering ⁽¹⁾,
 - der henviser til FN's konvention om barnets rettigheder og dens fire grundlæggende principper om ikkeforsørelsesbehandling (artikel 2), barnets tarv (artikel 3), overlevelse, udvikling og beskyttelse (artikel 6) og deltagelse (artikel 12),
 - der henviser til Udenrigsudvalgets og Udviklingsudvalgets kommende betænkning om håndtering af flygtninge- og migrantstrømme: EU-Udenrigstjenestens rolle (2015/2342(INI) samt til sin beslutning af 22. november 2016 om forbedring af udviklingssamarbejdets effektivitet ⁽²⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Udviklingsudvalget (A8-0020/2017),
- A. der henviser til, at en revision af den europæiske konsensus om udvikling er betimelig og nødvendig i betragtning af de ændrede ydre rammer — herunder vedtagelsen af 2030-dagsordenen og målene for bæredygtig udvikling, Parisaftalen (COP 21) om klimaforandringer, Sendairammen for katastroforebyggelse, Addis Abeba-handlingsplanen for udviklingsfinansiering og det globale partnerskab for effektivt udviklingssamarbejde, nye eller voksende globale udfordringer som klimaforandringer og migration, mere forskelligartede udviklingslande med forskellige og specifikke udviklingsbehov, nye donorlande og nye globale aktører, mindre plads for civilsamfundsorganisationer samt interne forandringer i EU, bl.a. som følge af Lissabontraktaten, dagsordenen for forandring og EU's globale strategi for udenrigs- og sikkerhedspolitikken;
- B. der henviser til, at den universelle 2030-dagsorden og de dertil knyttede bæredygtige udviklingsmål tilsigter at opnå en bæredygtig udvikling på globalt plan gennem opbygning af partnerskaber, der sætter menneskene i centrum og sikrer dem vitale ressourcer såsom mad, vand og sanitære forhold, sundhedspleje, energi, uddannelse og beskæftigelsesmuligheder, og fremme af frem, retfærdighed og velstand for alle; der henviser til, at der bør gennemføres aktioner, der følger principperne om landeejerskab, inkluderende udviklingspartnerskaber, fokus på resultater, gennemsigtighed og ansvarlighed; der henviser til, at en rettighedsbaseret tilgang er en forudsætning for bæredygtig udvikling, jf. FN's resolution 41/128, hvor retten til udvikling defineres som en umistelig menneskeret;
- C. der henviser til artikel 208 TEUF, der fastsætter, at »Unionens og medlemsstaternes politik med hensyn til udviklingssamarbejde supplerer og styrker gensidigt hinanden«;
- D. der henviser til, at klimaforandringer er et fænomen, som det haster med at tage hånd om, da det i højere grad rammer de fattige og mest sårbare lande;
- E. der henviser til, at tre fjerdedele af verdens fattige lever i mellemindkomstlande; der henviser til, at mellemindkomstlandene ikke udgør en homogen gruppe, men har forskellige behov og udfordringer, og at EU's udviklingssamarbejde derfor skal være tilstrækkelig differentieret;
- F. der henviser til, at den traktatbaserede udviklingsvenlige politikkoherens-tilgang kræver, at EU tager højde for målsætningerne med hensyn til udviklingssamarbejde, når den agerer på andre politiske områder, som kan påvirke udviklingslande; der henviser til, at nært forbundne politikområder som, handel, sikkerhed, migration, humanitær bistand og udvikling derfor skal udformes og gennemføres således, at de styrker hinanden;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0299.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0437.

Tirsdag den 14. februar 2017

- G. der henviser til, at migration er blevet et stadig mere presserende problem med over 65 mio. tvangsfordrevne mennesker i verden; der henviser til, at det store flertal af flygtninge lever i udviklingslande; der henviser til, at skrøbelige stater, ustabilitet og krige, krænkelse af menneskerettighederne, dyb fattigdom og perspektivløshed er blandt de vigtigste årsager til, at mennesker forlader deres hjem; der henviser til, at millioner af mennesker er migreret eller flygtet til EU i de seneste år;
- H. der henviser til, at visse forslag, der er kommet fra Kommissionen i den seneste tid, kan ses som en ændring af fokus i udviklingspolitikken i retning af migrationsforvaltning for at kunne opfylde EU's prioriteringer, som ofte er kortfristede; der henviser til, at der ikke bør være nogen betingelser mellem udviklingsbistand og samarbejde i modtagerlandene om migrations spørgsmål; der henviser til, at fonde som EU's Nødtrufond for Afrika og EU's plan for eksterne investeringer er blevet udviklet for at reagere på de seneste migrationskriser i EU; der henviser til, at EU's udviklingssamarbejds politik som sit primære mål må have begrænsning og på lang sigt udryddelse af fattigdom og må baseres på princippet om udviklingseffektivitet;
- I. der henviser til, at sundhed og uddannelse er centrale udviklingskatalysatorer; der henviser til, at investeringer til sikring af universel adgang til disse områder derfor har en fremtrædende plads i 2030-dagsordenen og i de bæredygtige udviklingsmål, og til, at der bør sikres tilstrækkelige midler til at kunne opnå afsmittende virkninger i andre sektorer;
- J. der henviser til, at SMV'er og mikrovirksomheder er ryggraden i økonomier i hele verden, udgør en grundlæggende del af udviklingslandenes økonomi og sammen med velfungerende offentlige sektorer er en central faktor for fremme af økonomisk, social og kulturel vækst; der henviser til, at SMV'er ofte har problemer med begrænset adgang til kapital, navnlig i udviklingslande;
- K. der henviser til, at over halvdelen af verdens befolkning i dag bor i byer, og til, at denne andel forventes at nå op på to tredjedele i 2050, idet 90 % af byvæksten forventes at finde sted i Afrika og Asien; der henviser til, at denne tendens styrker behovet for bæredygtig byudvikling; der henviser til, at sikkerheden i byerne er en stigende udfordring i mange udviklingslande;
- L. der henviser til, at havene spiller en vital rolle for biodiversitet, fødevarer sikkerhed, energi, arbejdspladser og vækst, og til, at de marine ressourcer er truet af klimaforandringer og overudnyttelse og ikkebæredygtig forvaltning;
- M. der henviser til, at skovrydning og skovforringelse skader økosystemerne og i betydeligt omfang bidrager til klimaforandringer;
- N. der henviser til, at EU's udviklingspolitik er et vigtigt supplement til medlemsstaternes udviklingspolitik, som bør fokusere på områder med komparative fordele og måder, hvorpå EU's rolle som organisation kan fremme målene for dens udviklingspolitik;
- O. der henviser til, at udviklingspolitik er et afgørende aspekt af EU's udenrigspolitik; der henviser til, at EU er verdens største donor på udviklingsområdet, og til, at den sammen med medlemsstaterne yder mere end halvdelen af den officielle udviklingsbistand i verden;
- P. der henviser til, at ulighederne i henseende til velstand og indkomst tager til i hele verden; der henviser til, at denne tendens risikerer at undergrave den sociale samhørighed, øge forskelsbehandling og politisk ustabilitet og true freden; der henviser til, at det er afgørende for gennemførelsen af 2030-strategien, at der mobiliseres indenlandske ressourcer, hvilket også er en holdbar strategi til på lang sigt at frigøre sig fra afhængigheden af udenlandsk bistand;
1. fremhæver betydningen af den europæiske konsensus om udvikling for tilvejebringelse af en fælles og ensartet holdning på både EU-plan og medlemsstatsplan til udviklingspolitikens mål, værdier, principper og vigtigste aspekter og gennemførelsen heraf; mener, at der ved revisionen af konsensusen skal værnes om de gældende regler og især om dens holistiske tilgang og det klare primære mål om bekæmpelse af og på lang sigt udryddelse af fattigdom; mener desuden, at bekæmpelse af ulighed også bør være et mål som anerkendes i de bæredygtige udviklingsmål; minder om, at udviklingspolitikkerne på medlemsstatsplan og på EU-plan bør styrke og supplere hinanden;

Tirsdag den 14. februar 2017

2. advarer imod at udvide kriterierne for officiel udviklingsbistand (ODA) med det formål at få dækket andre udgifter end dem, der er direkte forbundet med de ovenfor nævnte mål; understreger, at enhver reform af ODA skal have til formål at styrke indvirkningen på udviklingen;
3. anerkender betydningen af en klar europæisk udenrigspolitisk strategi, som kræver sammenhæng mellem politikkerne, navnlig vedrørende fred og sikkerhed, migration, handel, miljø og klimaforandringer, humanitær bistand og udviklingssamarbejde; gentager imidlertid, at udviklingsmålene er selvstændige mål; minder om den traktatfæstede forpligtelse til at »tage hensyn til målene for udviklingssamarbejdet i forbindelse med iværksættelse af politikker, der kan påvirke udviklingslandene«, som er fastsat i artikel 208 i TEUF; understreger kraftigt, at Parlamentet kun kan acceptere en præcis udlægning af begrebet udviklingspolitik, der er forankret i forpligtelserne i TEUF og har et primært fokus på bekæmpelse af fattigdom; minder om principperne for EU's optræden udadtil under artikel 21, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union, dvs. demokrati, retsstatsprincippet, menneskerettighedernes og de grundlæggende frihedsrettigheders universalitet og udelelighed, respekt for den menneskelige værdighed, principperne om lighed og solidaritet samt respekt for grundsætningerne i De Forenede Nationers pakt og folkeretten;
4. beskriver i overensstemmelse med Lissabontraktaten udviklingssamarbejdet som følger: kamp for VÆRDIGHED gennem udryddelse af FATTIGDOM;

EU's udviklingsmål, værdier og principper

5. opfordrer til, at de bæredygtige udviklingsmål, 2030-dagsordenen og de økonomiske, sociale og miljømæssige dimensioner af bæredygtig udvikling integreres i alle interne og eksterne EU-politikker og sættes i centrum for konsensusen i erkendelse af de vigtige sammenhænge mellem dens mål og sigt punkter; opfordrer til, at bekæmpelsen af og på længere sigt udryddelse af fattigdom forbliver det overordnede og primære mål for EU's udviklingspolitik med særligt fokus på de mest marginaliserede grupper og på, at ingen lades tilbage; understreger vigtigheden af at definere fattigdom i overensstemmelse med definitionen i konsensusen og dagsordenen for forandring og inden for rammerne af Lissabontraktaten;
6. understreger 2030-dagsordenens universelle og transformative karakter; understreger derfor, at de udviklede lande og udviklingslandene har et fælles ansvar for at nå de bæredygtige udviklingsmål, og at EU's strategi til opnåelse heraf bør rumme en række kohærente interne og eksterne politikker og forpligtelser samt et komplet sæt udviklingspolitiske værktøjer;
7. fastholder, at udviklingspolitikken skal afspejle Unionens fokus på skrøbelige stater, ungdomsarbejdsløshed og kvinder og piger, der er udsat for kønsbaseret vold og skadelig praksis og konfliktsituationer, og minder om EU's forpligtelse til at afsætte mindst 20 % af sin officielle udviklingsbistand til social inklusion og menneskelig udvikling;
8. understreger, at uddannelse er nøglen til at udvikle et selvbærende samfund; opfordrer EU til at forbinde kvalitetsbetonet undervisning, faglig og erhvervsorienteret uddannelse og samarbejde med erhvervslivet, da dette er en vigtig forudsætning for unges beskæftigelsesegnethed og adgang til kvalificerede job; mener, at spørgsmålet om adgang til uddannelse i nød- og krisesituationer er afgørende både for børns udvikling og beskyttelse;
9. understreger, at systemiske faktorer såsom ulighed mellem kønnene, politiske barrierer og magtmæssige ubalancer indvirker på sundheden, og at det er afgørende, at der sikres lige adgang til sundhedstjenester, der ydes af uddannede, kvalificerede og kompetente sundhedspersoner; understreger, at den nye konsensus derfor bør fremme investeringer i og styrkelse af sundhedspersoner, der arbejder i »frontlinjen«, idet den rolle, de varetager, er afgørende for dækningen med sundhedstjenester i fjerntliggende, fattige, underforsynede og konfliktramte områder; understreger, at det er afgørende for opnåelsen af de bæredygtige udviklingsmål, at der fremmes forskning i og udvikling af nye sundhedsteknologier, som kan sættes ind imod nye sundhedsstrusler såsom epidemier og antimikrobiel resistens;
10. opfordrer til, at EU fortsat engagerer sig kraftigt i og fremmer regelbaseret global styring og navnlig Det Globale Partnerskab for Bæredygtig Udvikling;
11. understreger, at bekæmpelse af ulighed i og mellem lande, diskrimination, navnlig på grund af køn, uretfærdighed og stridigheder og fremme af fred, deltagelsesdemokrati, god regeringsførelse, retsstaten og menneskerettighederne såvel som inkluderende samfund og bæredygtig vækst og tilpasning til klimaforandringer og afbødning af udfordringer skal være mål, der er integreret overalt i EU's udviklingspolitik; opfordrer til, at 2030-dagsordenen gennemføres i sin helhed og på en koordineret og kohærent måde i forhold til Parisaftalen om klimaforandringer, herunder med hensyn til behovet for snarest

Tirsdag den 14. februar 2017

at få truffet de foranstaltninger, der er nødvendige for at kunne begrænse den globale opvarmning og øge indsatsen med hensyn til tilpasning hertil og finansieringen heraf; minder om EU's forpligtelse til at afsætte 20 % af sit budget for 2014-2020 (ca. 180 mia. EUR) til bekæmpelse af klimaforandringer, herunder gennem politikkerne udadtil og udviklings-samarbejdspolitikken;

12. understreger, at udviklingssamarbejde kan opstå gennem inklusion, tillid og innovation byggende på respekt hos alle parter for anvendelse af nationale strategier og rammer for landeresultater;

13. anerkender den særlige rolle, som god regeringsførelse spiller for bæredygtig udvikling; opfordrer EU til at styrke balancen mellem det økonomiske, sociale og miljømæssige område ved at støtte omfattende nationale strategier for bæredygtig udvikling og de rette mekanismer til og procedurer for god regeringsførelse med særligt fokus på civilsamfundets deltagelse; understreger betydningen af reformer til forvaltningsmæssig og beskatningsmæssig decentralisering som middel til at fremme god regeringsførelse på lokalt plan i overensstemmelse med nærhedsprincippet;

14. opfordrer til at EU's udviklingssamarbejde tilskynder partnerlandene til at »glokalisere« de bæredygtige udviklingsmål i samråd med det nationale og lokale civilsamfund med henblik på at få dem omsat til relevante nationale og subnationale mål, der er forankret i nationale udviklingsstrategier, -programmer og -budgetter; opfordrer EU og dens medlemsstater til at tilskynde deres partnerlande til at inddrage repræsentanter for marginaliserede samfund i overvågningen af de bæredygtige udviklingsmål og til at fremme konkrete mekanismer, der kan muliggøre dette, i overensstemmelse med princippet om, at ingen må lades i stikken”;

15. kræver, at EU's udviklingspolitik fortsat prioriterer støtte til de mindst udviklede lande og lavindkomstlandene samt små udviklingsøstater, men samtidig tager sigte på de forskellige og specifikke behov i mellemindkomstlandene, hvor størstedelen af verdens fattige bor, i overensstemmelse med Addis Abeba-handlingsplanen og i fuld respekt for princippet om differentiering; slår til lyd for mainstreaming af en territorial tilgang til udvikling med det formål at styrke de lokale og regionale regeringer og sikre en bedre håndtering af uligheder i landene;

16. fremhæver betydningen af princippet om demokratisk ejerskab, som giver udviklingslandene hovedansvaret for deres egen udvikling, men som også tillader de nationale parlamenter og politiske partier, regionale og lokale myndigheder, civilsamfundet og andre interessenter at spille deres respektive roller fuldt ud ved siden af de nationale regeringer og aktivt deltage i beslutningsprocessen; understreger i denne forbindelse betydningen af at forbedre ansvarligheden nedefra og op og oppefra og ned for at opnå en bedre imødekommen af lokale behov og fremme borgernes demokratiske ejerskab;

17. opfordrer EU til at fortsætte og udbygge støtte til lokal og regional kapacitetsopbygning og til decentraliseringsprocesser for at styrke de lokale og regionale regeringer og gøre dem mere transparente og ansvarlige, således at de bliver bedre i stand til at imødekomme deres borgeres behov og krav;

18. opfordrer i overensstemmelse om princippet om partnerskab til delt ansvar for alle fælles aktioner under fremme af mest mulig gennemsigtighed; opfordrer EU og dens medlemsstater til at fremme en styrket rolle for nationale parlamenter, lokale og regionale myndigheder og civilsamfundet i forbindelse med politisk og budgetmæssig tilsyn og demokratisk kontrol; opfordrer til at bekæmpe korruption og straffrihed med alle midler og på alle politiske planer;

19. kræver, at en politisk dialog mellem EU og partnerlandene/regionerne bliver et centralt element i alt EU-udviklingssamarbejde og til, at sådanne dialoger fokuserer på fælles værdier, og hvordan de kan fremmes; opfordrer til yderligere inddragelse af parlamenter og civilsamfund i politiske dialoger;

20. fremhæver betydningen af et inkluderende flerpartidemokrati og opfordrer EU til at fremme lige vilkår for politiske partier og et dynamisk civilsamfund i alle sine foranstaltninger, bl.a. gennem kapacitetsopbygning og dialog med partnerlandene, for at give civilsamfundet passende spillerum med borgerorienterede og partcipatoriske overvågnings- og ansvarsholdelsesmekanismer på subnationalt, nationalt og regionalt plan og for at sikre, at civilsamfundsorganisationer inddrages i udformningen, gennemførelsen, overvågning og revision af udviklingspolitikker og i ansvarliggørelse i forbindelse hermed; opfordrer EU til at indse, at samråd med civilsamfundet er en afgørende faktor for opnåelse af succes i alle programmeringssektorer, hvis der skal skabes en inkluderende styringsform;

Tirsdag den 14. februar 2017

21. anerkender civilsamfundets betydning for bevidstgørelse af offentligheden og for varetagelsen af de bæredygtige udviklingsmål på nationalt og globalt plan gennem bevidstgørelse og uddannelse i et globalt medborgerskab;

22. opfordrer til, at fremme af ligestilling mellem kvinder og mænd og af kvinders og pigers myndiggørelse og rettigheder både gøres til at enkeltstående og et tværgående mål i EU's udviklingspolitik i overensstemmelse med EU's ligestillingshandlingsplan og 2030-dagsordenen, jf. Rådets konklusioner fra 26. maj 2015 om lige rettigheder for kvinder og mænd i forbindelse med udvikling; opfordrer til særlige politikdrevne foranstaltninger til håndtering af udfordringerne på dette område; kræver yderligere bestræbelser fra EU's side på at fremme den vigtige rolle, som kvinder og unge mennesker spiller som aktører i forbindelse med udvikling og forandring; understreger i denne forbindelse, at ligestilling omfatter piger og drenge og kvinder og mænd i alle aldre, og at programmerne bør tilskynde til ligelig fordeling og udbredelse af rettigheder og tjenesteydelser, f.eks. hvad angår adgang til uddannelse og til reproduktiv sundhedspleje, uden forskelsbehandling på grund af kønsidentitet eller seksuel orientering;

23. gør opmærksom på behovet for at fremme, beskytte og sikre alle menneskerettigheder; understreger, at beskyttelse af kvinders og pigers rettigheder og af seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder samt afskaffelse af alle former for seksuel og kønsbaseret vold og forskelsbehandling, herunder skadelig praksis mod børn, tidlige ægteskaber og tvangsægteskaber og kvindelig kønslemlæstelse er essentielt for gennemførelsen af menneskerettighederne; understreger nødvendigheden af at sikre universel adgang til billig, grundig og kvalitetsbetonet information og uddannelse i seksuel og reproduktiv sundhed og familieplanlægningstjenester; opfordrer til at fremskynde bestræbelserne på at opnå ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinder gennem uddybning af fleraktørpartnerskaber, styrkelse af kapaciteten til kønssensitiv budgettering og planlægning og sikring af deltagelse af kvindeorganisationer;

24. efterlyser særlige EU-udviklingsstrategier med henblik på bedre at nå, beskytte og støtte udsatte og marginaliserede grupper såsom kvinder og børn, LGBTI-personer, ældre mennesker, personer med handicap, små producenter, andelsforetagender, sproglige og etniske minoriteter og indfødte folk med henblik på at tilbyde dem de samme muligheder og rettigheder som alle andre i overensstemmelse med princippet om, at »ingen lades i stikken«;

25. gentager EU's forpligtelse til at investere i børns og unges udvikling gennem forbedret rapportering om udviklingssamarbejde med fokus på børn og indenlandske ressourcer og til at styrke unges mulighed for at deltage i ansvarliggørelsesaktiviteter;

26. opfordrer til at bistå skrøbelige og konfliktramte lande med at få adgang til ressourcer og partnerskaber, der er nødvendige for at kunne nå udviklingsprioriteterne, og til at fremme peer-læring mellem dem og styrke vekselvirkningen mellem udvikling, fredsskabelse, sikkerhed og humanitære partnere og bestræbelser;

27. understreger den vedvarende betydning af de mål, der er opstillet i kapitlet om menneskelig udvikling i den nuværende europæiske konsensus; understreger, at det er nødvendigt at forbinde disse mål med de bæredygtige udviklingsmål og sætte styrkelsen af horisontale sundhedssystemer (udover støtte til vertikale programmer for bestemte sygdomme) i centrum for programlægningen, hvilket også vil styrke modstandskraften i tilfælde af sundhedskriser som ebolaudbruddet i Vestafrika i 2013-2014, og at sikre den grundlæggende ret til en almen sundhedspleje, der er fastsat i artikel 25 i verdenserklæringen om menneskerettigheder og Verdenssundhedsorganisationens (WHO's) statutter; minder om, at det i artikel 168 i TEUF er fastsat, at der skal sikres et højt sundhedsbeskyttelsesniveau ved fastlæggelsen og gennemførelsen af alle Unionens politikker og aktiviteter; opfordrer i denne forbindelse med en mere sammenhængende innovation og udvikling af lægemiddelpolitikker, som sikrer adgang til lægemidler for alle;

28. foreslår i lyset af befolkningstilvæksten, først og fremmest i Afrika og i LDC-landene, og i betragtning af at 19 af de 21 lande med den højeste fertilitet ligger i Afrika, at Nigeria er det land, der har verdens hurtigst voksende befolkning, samt at mere end halvdelen af den globale befolkningstilvækst i 2050 forventes at ske i Afrika, og at dette er et problem for bæredygtig vækst, at EU's udviklingssamarbejde bør lægge mere vægt på programmer, der adresserer dette emne;

29. glæder sig over, at fødevarer- og ernæringsikkerhed er blevet et prioriteret område i den nye globale udviklingsramme, og over, at der er medtaget et selvstændigt mål om at udrydde sult, opnå fødevarerikkerhed og forbedret ernæring og fremme bæredygtigt landbrug; erkender, at sult og fattigdom ikke er tilfældigheder, men et resultat af social og økonomisk uretfærdighed og ulighed på alle planer; gentager, at konsensusen bør understrege EU's fortsatte støtte

Tirsdag den 14. februar 2017

til integrerede og sektoroverlappende tilgange, som styrker mulighederne for en lokal diversificeret fødevarerproduktion og inkluderer ernæringspecifikke og ernæringsensitive interventioner, som eksplicit tager sigte på ulighed mellem kønnene;

30. understreger behovet for ansvarligholdelsesmekanismer i forbindelse med overvågning og gennemførelse af de bæredygtige udviklingsmål og målsætningerne om en udviklingsbistand på 0,7 % af BNI; opfordrer EU og medlemsstaterne til at forelægge en tidsplan for, hvordan disse mål gradvist kan nås, sammen med en årlig rapportering til Europa-Parlamentet;

31. understreger, at der er behov for tværsektorielle integrerede tilgange for alvor at få skabt modstandsdygtighed, hvilket indebærer, at der skal arbejdes hen imod bedre koordinering af indsatsen på det humanitære område, begrænsning af katastroferisiko, social beskyttelse, tilpasning til klimaforandringer, naturressourceforvaltning, konfliktforebyggelse og andre udviklingsforanstaltninger; opfordrer EU og medlemsstaterne til at fremme en inkluderende styringsform, som sætter ind over for marginalisering og ulighed, der fører til sårbarhed; erkender, at sårbare befolkninger skal have bedre muligheder for at håndtere risici og have adgang til beslutningsprocesser, som påvirker deres fremtid;

32. understreger den rolle, som kultur spiller i bæredygtig human, social og økonomisk udvikling, og insisterer på, at der bør tages højde for den kulturelle dimension som et grundlæggende aspekt ved solidaritet, samarbejde og EU's udviklingsbistandspolitikker; opfordrer til fremme af kulturel mangfoldighed og støtte til kulturpolitikker og til, at der tages højde for lokale forhold, hvor dette kan hjælpe til at nå målet om fremme af bæredygtig udvikling;

33. påpeger, at bybefolkningen forventes at stige med 2,5 mia. i 2050, og at næsten 90 % af stigningen forventes koncentreret i Asien og Afrika; anerkender de problemer, der opstår med megabyernes eksplosive vækst, og de udfordringer, dette fænomen skaber for samfundsmæssig og miljømæssig bæredygtighed; slår til lyd for en afbalanceret regional udvikling, og minder om, at styrket økonomisk aktivitet i landområder og mindre byer mindsker presset efter at migrere til bymæssige megacentre og dermed letter problemerne med ukontrolleret urbanisering og migration;

Differentiering

34. understreger, at EU for at få skabt en effektiv EU-udviklingsstrategi må fremme en retfærdig fordeling i udviklingslandene af velstand via de nationale budgetter, det vil sige i landene såvel som mellem dem; fremhæver, at europæisk udviklingsbistand først og fremmest skal differentiere mellem situationerne i de enkelte lande og deres udviklingsmæssige behov og ikke på grundlag af mikroøkonomiske indikatorer alene eller politiske betragtninger;

35. understreger, at EU's udviklingssamarbejde bør gennemføres på en måde, som tager hånd om de vigtigste behov og tilstræber den størst mulige indvirkning både på kort og lang sigt; understreger behovet for, at skræddersyede udviklingsstrategier, som der er lokalt ejerskab til, og som er udformet lokalt, tager højde for de særlige udfordringer i enkelte lande eller grupper af lande såsom små udviklingsøstater, skrøbelige stater og indlandsudviklingslande;

36. opfordrer til, at der udvikles særlige strategier for samarbejde med mellemindkomstlande for at konsolidere deres fremskridt og bekæmpe ulighed, udstødelse, diskrimination og fattigdom, navnlig gennem fremme af retfærdige og progressive skattesystemer, men understreger samtidig, at mellemindkomstlandene ikke udgør en homogen gruppe, og at hvert af dem derfor har særlige behov, der bør opfyldes ved hjælp af skræddersyede politikker; understreger, at det er nødvendigt på ansvarlig og gradvis måde at udfase den økonomiske bistand til mellemindkomstlandene og fokusere på andre former for samarbejde som f.eks. faglig bistand, deling af industriel knowhow og viden, offentlig-private partnerskaber, som kan understøtte globale offentlige goder såsom videnskab, teknologi og innovation, udveksling af bedste praksis og fremme af regionalt samarbejde, syd-syd-samarbejde og trekantssamarbejde; fremhæver betydningen af alternative finansieringskilder, som f.eks. mobilisering af egne indtægter, lån på lempelige eller lempeligere vilkår, samarbejde om tekniske, beskatningsmæssige, handelsmæssige og forskningsrelaterede spørgsmål samt offentlig-private partnerskaber;

Tirsdag den 14. februar 2017

Udviklings effektivitet og -finansiering

Udviklings effektivitet

37. opfordrer EU og dens medlemsstater til at gå i spidsen blandt udviklingsaktørerne og på ny forpligte sig til en fuldstændig gennemførelse af principperne om effektivt udviklingssamarbejde med prioritering af mekanismer, redskaber og instrumenter, som gør det muligt for flere ressourcer at nå frem til slutmodtagerne, dvs. landenes ejerskab over udviklingsprioriteringerne, tilpasning til partnerlandes nationale udviklingsstrategier og -systemer, fokus på resultater, gennemsigtighed, fælles ansvar og demokratisk inddragelse af alle interessenter; understreger betydningen af at styrke EU's bestræbelser på at gøre udviklingssamarbejdet så effektivt som muligt med det formål at bidrage til opnåelse af de ambitiøse mål og sigt punkter i 2030-dagsordenen og udnytte offentlige og private ressourcer til udvikling bedst muligt; opfordrer til en klar henvisning til principperne om udviklings effektivitet i den nye EU-konsensus om udvikling;

38. gentager betydningen af at øge den europæiske offentligheds forståelse for og aktive deltagelse i overordnede udviklingsdebatter og forsøg på at udrydde global fattigdom og fremme bæredygtig udvikling; understreger med henblik herpå, at uformel uddannelse og bevidstgørelse i uddannelsessamarbejde, bl.a. gennem videreførsel og udbygning af programmet for uddannelse i og bevidstgørelse om udviklingsspørgsmål (DEAR), bør vedblive med at være en integreret del af EU's og medlemsstaternes udviklingspolitikker;

39. mener, at forenkling af finansieringsprocedurer og bureaukrati kan bidrage til at forbedre effektiviteten; opfordrer til en EU-reform for at fremskynde gennemførelsen (hvilket allerede er omtalt i punkt 122 i den europæiske konsensus om udvikling fra 2005), og som tager fat på behovet for at revidere udvælgelsesprocedurerne ved at fokusere mere på ansøgeren: identitet, ekspertise, erfaringer, resultater og pålidelighed på området (og ikke kun på formelle krav);

40. gentager betydningen af kapacitetsopbygning for at forbedre borgernes, organisationers, regeringers og samfundenes evne til at varetage deres respektive roller fuldt i forbindelse med udformning, gennemførelse, overvågning og evaluering af bæredygtige udviklingsstrategier;

41. glæder sig over de fremskridt, der er gjort, men opfordrer EU og dens medlemsstater til at fremskynde og udbrede fælles programmerings- og gennemførelsesbestræbelser med henblik på at sammenlægge ressourcer, forbedre arbejdsdelingen i de enkelte modtagerlande, mindske transaktionsomkostningerne, undgå overlapninger og opsplitning af bistanden, højne EU's profil på lokalt plan og fremme landenes ejerskab over udviklingsstrategierne samt tilpasning til partnerlande prioriteringer; understreger, hvor vigtigt det er, at den fælles programmeringsproces varetages af europæiske aktører og først åbnes op for andre donorer, hvis den lokale situation retfærdiggør det, og uden af det europæiske ejerskab til processen udvandes; opfordrer EU og dens medlemsstater til at koordinere deres foranstaltninger med andre donorer og organisationer såsom nye donorlande, civilsamfundsorganisationer, private filantroper, finansinstitutioner og selskaber fra den private sektor; bemærker med bekymring, at kun fem EU-medlemsstater halvvejs i 2015 havde offentliggjort Busan-gennemførelsesplaner; opfordrer medlemsstaterne til at offentliggøre deres gennemførelsesplaner og på årsbasis rapportere om deres indsats med hensyn til udviklings effektivitet;

42. minder om sin anmodning⁽¹⁾ om kodificering og styrkelse af mekanismerne og praksisser for at sikre større komplementaritet og en effektiv koordinering af udviklingsbistanden mellem EU's medlemsstater og institutioner og for at sikre klare regler, som kan håndhæves, til sikring af demokratisk nationalt ejerskab, harmonisering, tilpasning til landestrategier og -systemer, forudsigelighed med hensyn til økonomiske midler, gennemsigtighed og gensidig ansvarliggørelse;

43. understreger, at udviklings effektivitet bør være en af de vigtigste drivkræfter i EU's nye udviklingspolitik; minder om, at dette ikke kun afhænger af bistandsdonorerne, men også af, at der findes effektive og reaktive institutioner, forsvarlige politikker, retsstatsforhold, en inkluderende demokratisk styringsform og sikkerhedsgarantier over for korrupsion i udviklingslandene og mod ulovlige finansstrømme på internationalt plan;

44. anerkender de lokale og regionale myndigheders rolle i forbindelse med udvikling og navnlig det decentrale samarbejde mellem europæiske og partnerlandes lokale og regionale myndigheder, der er et effektivt redskab til gensidig kapacitetsstyrkelse og gennemførelse af de bæredygtige udviklingsmål på lokalt plan;

⁽¹⁾ Beslutning af 11. december 2013.

Tirsdag den 14. februar 2017

Udviklingsfinansiering

45. gentager, at officiel udviklingsbistand (ODA) fortsat bør være rygraden i EU's udviklingspolitik; minder om EU's forpligtelse til at nå ODA-målet om 0,7 % af BNI senest i 2030; understreger, at det er vigtigt, at andre lande, både de industrialiserede lande og de nye vækstlande, også øger deres ODA-ydelser; fremhæver ODA'ens vigtige rolle som katalysator for forandring og som løftestang for mobilisering af andre ressourcer; minder om EU's forpligtelse til at mobilisere ressourcer til klimaforanstaltninger i udviklingslande, til at yde sit bidrag til opnåelse af målet for de udviklede lande om at mobilisere 100 mia. USD om året og til at fastholde en fordobling af finansieringen til biodiversitet i udviklingslandene;

46. kræver objektive og gennemsigtige kriterier for ressourcetildelingen til udviklingsbistand, både på medlemsstatsplan og på EU-plan; opfordrer til, at disse kriterier baseres på behov, konsekvensvurderinger og på politiske, sociale og økonomiske resultater med henblik på den bedst mulige anvendelse af midlerne; understreger imidlertid, at denne tildeling aldrig bør gøres betinget af resultater på områder, der ikke er direkte knyttet til udviklingsmålene; understreger, at gode resultater i retning af gensidigt aftalte mål bør tilskyndes og belønnes; fremhæver betydningen af opdeltede data på territorialt plan for bedre at kunne vurdere indvirkningen af ODA;

47. anerkender, at generel budgetstøtte fremmer nationalt ejerskab, tilpasning til partnerlandes nationale udviklingsstrategier og fokus på resultater, gennemsigtighed og gensidig ansvarlighed, men understreger, at den kun bør overvejes, når og hvis betingelserne er rigtige, og der er indført effektive kontrolsystemer; påpeger, at budgetstøtte er det bedste middel til at fremme en ægte politisk dialog, der kan føre til mere myndiggørelse og ejerskab;

48. mener, at det vil kræve finansiering og handling på udviklingsområdet, der rækker ud over ODA og de offentlige politikker, at tage fat på de bæredygtige udviklingsmål; understreger, at der er behov for både egenfinansiering og international finansiering, for privat og offentlig finansiering og for politikker, der sammenkobler offentlige og private udviklingsvenlige foranstaltninger og resulterer i nogle rammer, der fremmer vækst og en ligelig fordeling af denne via de nationale budgetter;

49. minder om, at udviklingslandene møder store udfordringer, når de vil forhøje skatteindtægterne, og at de især har problemer med uddragelse af selskabsbeskatning og ulovlige finansstrømme; opfordrer EU og dens medlemsstater til at styrke udviklingsvenlig politikkohærens på dette område, til at undersøge de afsmittende virkninger på udviklingslandene af deres egne skatteaftaler og -love og til at arbejde for en bedre repræsentation af udviklingslandene i internationale fora til reformering af de globale skattepolitikker;

50. opfordrer EU og dens medlemsstater til at støtte lav- og middelindkomstudviklingslande med at skabe retfærdige, progressive, gennemsigtige og effektive skattesystemer og andre metoder til at skaffe egne indtægter for at øge forudsigeligheden og stabiliteten af denne form for finansiering og mindske bistandsafhængigheden; opfordrer til støtte af denne art på områder som skatteforvaltning og forvaltning af offentlige finanser, retfærdige fordelingsordninger, korruptionsbekæmpelse og bekæmpelse af manipulering af koncerninterne afregningspriser, skatteunddragelse og andre former for ulovlige finansstrømme; understreger betydningen af skattemæssig decentralisering og behovet for kapacitetsopbygning, der kan støtte subnationale regeringer med at udforme lokale skattesystemer og skatteindsamling;

51. opfordrer EU og dens medlemsstater til at indføre krav om landeopdelt rapportering om multinationale selskaber samt krav om offentliggørelse af detaljerede og sammenlignelige data om selskabernes aktiviteter for at sikre gennemsigtighed og ansvarlighed; opfordrer EU og dens medlemsstater til at være opmærksomme på den afsmittende virkning på udviklingslandene af deres egne skattepolitikker, -aftaler og -love og til at gennemføre de nødvendige reformer til at sikre, at europæiske selskaber, der tjener penge i udviklingslandene, betaler en rimelig skatteandel i disse lande;

52. understreger, at der er behov for blandet finansiering og offentlig-private partnerskaber for at skaffe finansiering ud over ODA og for effektivt at kunne følge principperne om udviklingseffektivt, men understreger, at de skal være baseret på gennemsigtige kriterier, klart skal kunne påvise deres ekstra og positive udviklingsmæssige betydning og ikke må undergrave den universelle adgang til kvalitetsbetonede essentielle offentlige tjenester, samt at alle betalinger skal være gennemsigtige; understreger, at projekter, der finansieres, skal respektere nationale udviklingsmål, internationalt aftalte menneskerettigheder og sociale og miljømæssige standarder på en bindende måde, lokalbefolkningernes behov og rettigheder og principperne om udviklingseffektivitet; anerkender i denne forbindelse, at f.eks. smålandbruges og kvægnomaders traditionelle anvendelse af jorden ofte ikke er dokumenteret, men skal respekteres og beskyttes; gentager, at

Tirsdag den 14. februar 2017

virksomheder, der deltager i udviklingspartnerskaber, skal respektere principperne for virksomheders sociale ansvar, FN's retningslinjer og OECD's regningslinjer i deres aktiviteter og skal fremme etiske forretningspraksisser; bemærker, at udviklingspolitikker og -programmer giver et dobbelt afkast, når der opnås udviklingseffektivitet; opfordrer alle udviklingsaktører til fuldt ud at efterleve disse principper i alle deres aktiviteter;

53. opfordrer EU til at fremme investeringer, der genererer anstændig beskæftigelse i overensstemmelse med ILO-standarder og 2030-dagsordenen; understreger i denne forbindelse værdien af social dialog og behovet for gennemsigtighed og ansvarlighed i den private sektor i tilfælde af offentlig-private partnerskaber, og når udviklingsmidler anvendes til blandet finansiering;

54. understreger, at udviklingsmidler, der anvendes til den foreslåede eksterne investeringsplan (EIP) og til eksisterende trustfonde, skal anvendes i overensstemmelse med ODA-kompatible udviklingsmål og de nye bæredygtige udviklingsmål; kræver, at der etableres mekanismer, som gør det muligt for Parlamentet at opfylde sin tilsynsrolle, når EU-udviklingsmidler anvendes uden om de normale budgetprocedurer, navnlig ved at Parlamentet tildeles observatørstatus i EIP's og trustfondenes bestyrelser samt andre strategiske bestyrelser, der træffer beslutninger om programmernes og projekternes prioriteter og omfang;

55. anerkender, at lokale mikro-, små og mellemstore virksomheder, andelsforetagender, inkluderende virksomhedsmodeller og forskningsinstitutioner spiller en rolle som motorer for vækst, beskæftigelse og lokal innovation, hvilket vil bidrage til opnåelsen af de bæredygtige udviklingsmål; opfordrer til, at man fremmer gunstige rammer for investering, industrialisering, erhvervsaktivitet, forskning, teknologi og innovation for at stimulere og fremskynde landenes egen økonomiske og menneskelige udvikling samt uddannelsesprogrammer og regelmæssige offentlig-private dialoger; anerkender EIB's rolle under EU's EIP og understreger, at EIB's initiativer især bør fokusere på unge og kvinder og — i overensstemmelse med principperne om udviklingseffektivitet — bidrage til investeringer i socialt vigtige sektorer såsom vand, sundhed og uddannelse og til at støtte iværksætterkultur og den lokale private sektor; anmoder EIB om at afsætte flere ressourcer til mikrofinansieringer med et stærkt kønsperspektiv; opfordrer desuden EIB til at arbejde sammen med Den Afrikanske Udviklingsbank (AfDB) om at finansiere langsigtede investeringer til gavn for bæredygtig udvikling og andre udviklingsbanker til at tilbyde en mikrokreditfacilitet, der kan finansiere bæredygtige lån til familiebedrifter;

56. finder det påkrævet, at der i den nye konsensus indgår en kraftig EU-forpligtelse til at indføre en retligt bindende international ramme for ansvarlighed af virksomheder for uredelig adfærd i de lande, hvor de opererer, eftersom de påvirker alle områder af samfundet — hvilket rækker fra udnyttelse af børnearbejde til lønninger, ingen kan leve af, fra olieudslip til omfattende skovrydninger og fra chikaner mod menneskerettighedsforkæmpere til landran;

57. opfordrer Den Europæiske Union og dens medlemsstater til at fremme bindende foranstaltninger for at sikre, at multinationale selskaber betaler skat i de lande, hvor der udvindes eller skabes værdier, og til at fremme obligatorisk landeopdelt rapportering i den private sektor for derigennem at forbedre landenes kapacitet til at mobilisere indenlandske ressourcer; opfordrer til, at mulige praksisser for overførsel af overskud undersøges i en analyse af den afsmittende effekt;

58. opfordrer til en tilgang til gældsberedygtighed, der er baseret på menneskelige behov via et bindende sæt standarder, der definerer ansvarlig udlåns- og låntagningspraksis, gældsrevisioner og en retfærdig gældssaneringsmekanisme, der skal vurdere lovligheden og beredygtigheden af landenes gældsbyrde;

Udviklingsvenlig politikkoherens

59. opfordrer til en bred EU-debat om udviklingsvenlig politikkoherens for at få afklaret forbindelse mellem udviklingsvenlig politikkoherens og politikkoherens for bæredygtig udvikling; understreger den centrale betydning, det har, at principperne for udviklingsvenlig politikkoherens anvendes i alle EU-politikker; understreger, at udviklingsvenlig politikkoherens bør være et overordnet element i EU's strategi til opnåelse af de bæredygtige udviklingsmål; gentager, at EU-institutionerne og medlemsstaterne bør gøre en yderligere indsats for at tage højde for udviklingssamarbejdsmålene i alle interne og eksterne politikker, som kan forventes at have indvirkning på udviklingslandene, for at finde effektive mekanismer og udnytte eksisterende bedste praksis på medlemsstatsplan til gennemførelse og evaluering af udviklingsvenlig

Tirsdag den 14. februar 2017

politikkoherens, for at sikre, at udviklingsvenlig politikkoherens gennemføres med en køns sensitiv tilgang, og for at inddrage alle interessenter, herunder civilsamfundsorganisationer og lokale og regionale myndigheder, i denne proces;

60. foreslår, at der indføres en voldgiftsmekanisme med Kommissionens formand som øverste myndighed med henblik på at garantere udviklingsvenlig politikkoherens, og at Kommissionens formand i tilfælde af uoverensstemmelser mellem de forskellige EU-politikker i fuldt omfang bør påtage sig sit politiske ansvar for de store retningslinjer og træffe afgørelse i overensstemmelse med Unionens forpligtelser med hensyn til udviklingsvenlig politikkoherens; mener, at der efter en fase, hvor problemerne kortlægges, kan overvejes en reform af beslutningsprocedurerne i Kommissionens tjenestegrene og i samarbejdet på tværs af tjenestegrene;

61. opfordrer til en styrket dialog mellem EU og udviklingslandene om fremme og gennemførelse af udviklingsvenlig politikkoherens fra EU's side; mener, at feedback fra EU's partnere om fremskridtene med udviklingsvenlig politikkoherens kan være særdeles nyttigt for tilvejebringelsen af en præcis evaluering af virkningerne heraf;

62. gentager sin opfordring til, at der udvikles styringsprocesser til fremme af udviklingsvenlig politikkoherens på globalt plan, og til, at EU fører an med at fremme begrebet udviklingsvenlig politikkoherens på internationalt plan;

Handel og udvikling

63. fremhæver betydningen af fair og ordentligt reguleret handel for at fremme regional integration, bidrage til bæredygtig vækst og bekæmpe fattigdom; understreger, at EU's handelspolitik skal være en del af dagsordenen for bæredygtig udvikling og afspejle EU's udviklingspolitiske mål;

64. understreger, at der stadig findes ensidige handelspræferencer til fordel for udviklingslande, der ikke hører til blandt de mindst udviklede lande, med det formål at fremme udviklingen; mener desuden, at den nye konsensus bør henvide til EU's forpligtelse til at fremme retfærdige og etiske handelsordninger med små producenter i udviklingslande;

65. påskønner anerkendelsen af det store bidrag, som fair handel yder til gennemførelsen af FN's 2030-dagsorden; opfordrer EU til at gennemføre og yderligere udvikle sin forpligtelse til at støtte indførelsen af ordninger for fair handel i EU og partnerlandene med henblik på at fremme bæredygtigt forbrug og bæredygtige produktionsmønstre i sine handelspolitikker;

66. understreger, at der er behov for yderligere EU-støtte til udviklingslandene til udbygning af deres handelsmæssige kapacitet og til udvikling af infrastruktur og af den indenlandske private sektor, således at de får mulighed for at tilføre værdi til produktionen og diversificere den samt for at øge deres handel;

67. gentager, at et sundt miljø, herunder et stabilt klima, er afgørende for udryddelse af fattigdom; støtter EU's bestræbelser på at øge gennemsigtighed og ansvarlighed i forbindelse med forvaltning af naturressourcer og udvinding af og handel med naturressourcer, på at fremme bæredygtigt forbrug og bæredygtig produktion samt på at forhindre ulovlig handel inden for sektorer som mineraler, tømmer og vilde dyr og planter; er af den faste overbevisning, at der er behov for en yderligere indsats på globalt plan for at udvikle lovgivningsmæssige rammer for forsyningskæderne og større ansvarlighed i den offentlige sektor med henblik på at sikre en bæredygtig forvaltning af og handel med naturressourcer og på at gøre det muligt for ressourcerige lande og deres befolkninger at beskytte deres lokale og indfødte samfunds ret til at få større gavn af denne handel og af den bæredygtige forvaltning af biodiversitet og økosystemer; glæder sig over de fremskridt, der er gjort siden indgåelsen af Bangladesh-bæredygtighedsaftalen, og opfordrer Kommissionen til at udvide rammer af denne art til andre sektorer; opfordrer i den forbindelse Kommissionen til at udvide virksomhedernes sociale ansvar og due diligence-initiativer, som supplerer den gældende tømmerforordning og den foreslåede forordning om konfliktmineraler, til andre sektorer;

68. finder det beklageligt, at der stadig ikke findes et regelsæt for, hvordan virksomheder skal overholde menneskerettighedsstandarder og -forpligtelser med hensyn til sociale og miljømæssige standarder, hvorfor visse stater og virksomheder kan omgå dem uden at blive straffet; opfordrer EU og dens medlemsstater til at deltage aktivt i udarbejdelsen i FN's Menneskerettighedsråd og FN's Miljøprogram af en international traktat, der skal holde transnationale selskaber ansvarlige for krænkelse af menneskerettighederne og overtrædelser af miljømæssige standarder;

Tirsdag den 14. februar 2017

69. betoner betydningen af koordinerede og hurtige foranstaltninger for at sætte ind over for fejlernæring og opfylde 2030-dagsordenen og opnå det bæredygtige udviklingsmål 2 om udryddelse af sult;

70. minder om, at skovene spiller en afgørende rolle for mindskelse af klimaforandringer, bevarelse af biodiversitet og begrænsning af fattigdom, og opfordrer EU til at bidrage til at standse skovrydning og vende udviklingen og til at fremme bæredygtig skovforvaltning i udviklingslandene;

Sikkerhed og udvikling

71. gentager, at der er en direkte forbindelse mellem sikkerhed og udvikling, men understreger, at det er nødvendigt nøje at følge den nylige ODA-reform med hensyn til anvendelse af udviklingsinstrumenter til sikkerhedspolitik og at have en klar målsætning om fattigdomsbekæmpelse og fremme af bæredygtig udvikling; understreger, at målet om fredelige og inkluderende samfund med adgang til retfærdighed for alle bør omsættes i eksterne EU-foranstaltninger, som gennem støtte til alle lokale aktører, der kan bidrage hertil, skaber modstandsdygtighed, fremmer menneskers sikkerhed, styrke retsstatsprincippet, genoprette tillid og tager fat på de komplekse udfordringer, der er forbundet med usikkerhed, skrøbelighed og overgang til demokrati;

72. mener, at det er nødvendigt at skabe synergier mellem den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP) og udviklingsinstrumenter for at finde den rette balance mellem konfliktforebyggelse, konfliktløsning og rehabilitering og udvikling efter konflikter; understreger, at udenrigspolitiske programmer og foranstaltninger i dette øjemed skal være sammenhængende, skræddersyet til situationen i landet og, når de finansieres med midler, der er afsat til udviklingspolitik, være i overensstemmelse med de centrale udviklingsmål som er fastsat for ODA; understreger, at den centrale opgave i udviklingssamarbejdet fortsat er at støtte landene i deres bestræbelser på at skabe stabile og fredelige stater, der respekterer god regeringsførelse, retsstatsprincippet og menneskerettighederne, og at tilstræbe at etablere bæredygtige, velfungerende markedsøkonomier med sigte på at bringe velstand til befolkningen og opfylde alle basale menneskelige behov; understreger behovet for at øge den meget begrænsede finansiering under FSFP i denne sammenhæng for at muliggøre en bredere anvendelse af den, bl.a. til gavn for udvikling i overensstemmelse med bæredygtig udviklingskohærens;

Migration og udvikling

73. fremhæver udviklingssamarbejdets centrale rolle i håndteringen af de underliggende årsager til tvungen migration og fordrivelse, som f.eks. skrøbelige stater, konflikter, usikkerhed og marginalisering, fattigdom, ulighed og forskelsbehandling, menneskerettighedskrænkelser, ringe adgang til basale tjenester såsom sundhed og uddannelse samt klimaforandringer; udpeger følgende mål som forudsætninger for stabile, modstandsdygtige stater, som i ringere grad risikerer situationer, som vil kunne føre til tvungen migration: fremme af menneskerettigheder og menneskelig værdighed, demokratiopbygning, god regeringsførelse og retsstatsforhold, social inklusion og samhørighed, økonomiske muligheder med anstændige beskæftigelsesmuligheder og virksomheder, hvor mennesket står i centrum, samt politisk råderum for civilsamfundet; opfordrer til, at udviklingssamarbejdet fokuserer på disse mål for at fremme modstandsdygtighed, og opfordrer til migrationsrelateret udviklingsbistand i katastrofesituationer med det formål at stabilisere situationen, fastholde staternes funktionsevne og give fordrevne mulighed for et værdigt liv;

74. understreger på linje med FN's 2030-dagsorden det positive bidrag, som migranter yder til bæredygtig udvikling, bl. a. gennem pengeoverførsler, og mener, at omkostninger ved disse overførsler bør nedbringes yderligere; mener, at det for at kunne komme med meningsfulde svar på migrationsrelaterede udfordringer og kriser er nødvendigt med en mere koordineret, systematisk og struktureret tilgang, som matcher oprindelses- og destinationslandenes interesser; understreger, at en effektiv måde at hjælpe et stort antal flygtninge og asylansøgere på består i at forbedre betingelserne og tilbyde både humanitær og udviklingsmæssig bistand; modsætter sig samtidig ethvert forsøg på at kæde bistand sammen med grænsekontrol, styring af migrationsstrømme eller tilbagesøgningssamtaler;

75. understreger, at oprindelses- og transitlande for migranter har behov for skræddersyede udviklingsløsninger, som passer til deres respektive politiske og socioøkonomiske forhold; understreger, at denne form for samarbejde nødvendigvis skal fremme menneskerettighederne og værdighed for alle, god regeringsførelse, fred og demokratiopbygning og bør være baseret på fælles interesser og værdier og respekt for folkeretten;

76. fremhæver behovet for nøje parlamentarisk kontrol med og overvågning af aftaler knyttet til migrationsforvaltning og af migrationsrelateret anvendelse af udviklingsmidler; fremhæver betydningen af tæt samarbejde og fastlæggelse af god praksis for informationsudveksling mellem institutionerne, navnlig inden for områderne migration og sikkerhed; minder

Tirsdag den 14. februar 2017

om sine bekymringer over den stigende brug af trustfonde, der skyldes den begrænsede gennemsigtighed og manglende samråd og regionalt ejerskab;

77. påpeger i lyset af de nylige europæiske politiske tiltag til bekæmpelse af de underliggende årsager til tvungen migration, at den europæiske udviklingspolitik skal ligge inden for OECD-DAC's definition og baseres på udviklingsmæssige behov og menneskerettigheder; understreger desuden, at udviklingsbistand ikke må gøres betinget af samarbejde om migrationsanliggender som grænseforvaltning eller tilbagetagelsesaftaler;

Humanitær bistand

78. understreger, at der er behov for tættere forbindelser mellem humanitær bistand og udviklingssamarbejde for at afværge finansieringshuller og undgå overlapninger og etablering af parallelle systemer og for at skabe betingelser for en bæredygtig udvikling med indbygget modstandsdygtighed og redskaber til bedre kriseforebyggelse og -beredskab; opfordrer EU til at opfylde sin forpligtelse til i 2020 at afsætte mindst 25 % af sin humanitære bistand til lokale og nationale aktører så direkte som muligt som aftalt i Grand Bargain-aftalen;

79. minder om de grundlæggende principper for humanitær bistand: medmenneskelighed, neutralitet, uafhængighed og upartiskhed; bifalder Kommissionens modstand mod at slå den europæiske konsensus om udvikling og den europæisk konsensus om humanitær bistand sammen;

80. understreger, at det er nødvendigt at styrke international bistand, koordination og ressourcer til katastrofeberedskab, genopretning og genopbygning efter katastrofer;

81. bifalder tilsagnet om at ville støtte udbredelsen af IKT-teknologier i udviklingslandene og af gunstige betingelser for digital økonomi gennem udbygning af gratis, åben og sikker konnektivitet; minder om, at satellitter kan tilbyde omkostningseffektive løsninger, der kan forbinde aktiver og mennesker i fjerne egne, og opfordrer EU og dens medlemsstater til at være opmærksomme herpå i deres arbejde på dette område;

Globale almene goder og udfordringer

82. er af den faste overbevisning, at EU's og dens medlemsstaters globale tilstedeværelse gør dem godt rustet til fortsat at spille en ledende international rolle i håndteringen af globale almene goder og udfordringer, som i stadig højere grad er under pres, hvilket især går ud over fattige mennesker; opfordrer til, at globale almene goder og udfordringer indarbejdes i konsensusen sammen med menneskelig udvikling, miljø, herunder klimaforandringer og adgang til vand, usikkerhed og skrøbelige stater, migration, prismæssigt overkommelige energitjenester, fødevarer sikkerhed og udryddelse af fejlnæring og sult;

83. minder om, at smålandbrug og familielandbrug, som er den mest almindelige landbrugsmodel i verden, spiller en nøglerolle for opfyldelsen af de bæredygtige udviklingsmål, idet de på afgørende vis bidrager til fødevarer sikkerhed, bekæmpelse af jorderosion og tab af biodiversitet samt til afbødning af klimaforandringer, samtidig med at de skaber beskæftigelse; understreger, at EU på den ene side bør fremme oprettelse af landbrugsorganisationer, herunder andelsforetagender, og på den anden side bæredygtigt landbrug med fokus på økologiske metoder, bedre produktivitet i familiebedrifterne, landbrugerrettigheder og jordudnyttelsesrettigheder samt uformelle såmetoder som midler til at sikre fødevarer sikkerhed, forsyning af lokale og regionale markeder, retfærdig indkomst og et anstændigt liv for landbrugere;

84. minder om, at den private sektor ikke består af en homogen gruppe aktører; understreger derfor, at EU og dens medlemsstater, når de beskæftiger sig med den private sektor, bør anvende differentierede strategier over for de forskellige typer aktører i den private sektor, herunder aktører, der ledes af producenten, mikro-, små og mellemstore virksomheder, andelsforetagender, sociale virksomheder og virksomheder inden for solidarisk økonomi;

85. der henviser til, at adgang til billig, pålidelig og bæredygtig og moderne energi for alle i 2030 (bæredygtigt udviklingsmål mål 7) er afgørende for at kunne dække de basale menneskelige behov, herunder adgang til rent vand, sanitære forhold, sundhedspleje og uddannelse, og er væsentligt for at kunne støtte oprettelse af lokale virksomheder og alle former for økonomisk aktivitet og desuden er en central løftestang for udviklingsfremskridt;

Tirsdag den 14. februar 2017

86. der henviser til, at øget produktivitet i de mindre landbrug og et bæredygtigt og klimarobust landbrug og ditto fødevarer systemer spiller en central rolle for opfyldelsen af bæredygtigt udviklingsmål 2 og begrebet bæredygtigt forbrug og produktion i udviklingsmål 12, hvilket rækker ud over de cirkeløkonomiske principper og tager højde for indvirkningerne på miljøet, sociale forhold og menneskerettigheder; understreger, at EU derfor bør fokusere på at fremme bæredygtig fødevarerproduktion og robuste landbrugsmetoder, som øger produktiviteten og produktionen; er opmærksom på kvindelige landbrugeres særlige behov med hensyn til fødevarer sikkerhed;

87. fremhæver den betydning, det har fortsat at arbejde på at forbedre adgangen til vand, sanitære forhold og hygiejne som et tværgående spørgsmål, der har indvirkning på opfyldelsen af andre mål på dagsordenen for perioden efter 2015, herunder sundhed, uddannelse og ligestilling mellem kønnene;

88. opfordrer EU til at fremme globale initiativer til håndtering af udfordringerne ved den hurtigt stigende urbanisering og til skabelse af sikre, mere inkluderende, robuste og bæredygtige byer; bifalder i denne forbindelse vedtagelsen for nylig på FN's konference om boliger og bæredygtig byudvikling (Habitat III) af en ny dagsorden for byer, der skal undersøge nye måder at planlægge, udforme, finansiere, udvikle, styre og forvalte byer på for derigennem at bidrage til at bekæmpe fattigdom og sult, forbedre sundheden og beskytte miljøet;

89. opfordrer til yderligere EU-foranstaltninger til beskyttelse af havene og de marine ressourcer; bifalder i denne forbindelse Kommissionens nylige initiativer til forbedring af den internationale forvaltning af havene med henblik på at fremme bedre forvaltning og mindske konsekvenserne af klimaforandringerne for havene og økosystemerne;

90. understreger, at det er vigtigt at se på sammenhænge mellem øget produktivitet inden for bæredygtigt landbrug og fiskeri, hvilket fører til mindre tab og fødevarer spild, gennemsigtig forvaltning af naturressourcer og tilpasning til klimaforandringer;

EU's udviklingspolitik

91. gør på ny opmærksom på de komparative fordele, der er ved EU's udviklingsindsats, herunder dens globale tilstedeværelse, den fleksibilitet, der ligger i dens vifte af instrumenter og leveringsmåder, dens rolle og engagement i politikkoherens og koordination, dens rettigheds- og demokratibaserede tilgang, dens størrelse, som gør det muligt at levere en kritisk mængde gavebistand, og dens konsekvente støtte til civilsamfundet;

92. understreger nødvendigheden af, at de komparative fordele ved EU's udviklingsindsats, omsættes til en fokuseret indsats på et vist antal politikområder, herunder, men ikke kun demokrati, god regeringsførelse og menneskerettigheder, globale almene goder og udfordringer, handel og regional integration samt håndtering af de underliggende årsager til tvungen migration; understreger, at en sådan koncentration vil skulle tilpasses til de enkelte udviklingslandes behov og prioriteter på linje med principperne om ejerskab og partnerskab;

93. minder om den stigende rolle, som idræt spiller for udvikling og fred gennem fremme af tolerans og en kultur for gensidig respekt, samt om idrættens bidrag til styrkelse af kvinder og unge mennesker, enkeltpersoner og samfund såvel som til sundhed, uddannelse og social inklusion;

94. understreger betydningen af et kollektivt, detaljeret, gennemsigtigt og rettidigt system for ansvarlighed til overvågning og revision af EU's og dens medlemsstaters gennemførelse af 2030-dagsordenen og konsensusen, understreger, at det for at sikre ansvarlighed og parlamentarisk kontrol stadig er nødvendigt med årlig rapportering om fremskridtene med gennemførelsen af alle udviklingspolitiske forpligtelser, herunder effektivitet, udviklingsvenlig politikkoherens og ODA; beklager de seneste og forventede rapporteringsmangler; bifalder Kommissionens planer om at gennemføre en midtvejsvurdering af gennemførelsen af konsensusen;

Tirsdag den 14. februar 2017

95. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten.
-

Tirsdag den 14. februar 2017

P8_TA(2017)0027

Årlig beretning om EU's konkurrencepolitik

Europa-Parlamentets beslutning af 14. februar 2017 om årlig beretning om EU's konkurrencepolitik (2016/2100(INI))

(2018/C 252/09)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens rapport af 15. juni 2016 om konkurrencepolitikken 2015 (COM(2016)0393) og til det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene af samme dato (SWD(2016)0198),
- der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), særlig artikel 39, 42 og 101-109,
- der henviser til protokol nr. 26 om tjenesteydelser af almen interesse,
- der henviser til protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet,
- der henviser til FN's Fødevarer- og Landbrugsorganisations (FAO's) universelle ramme for bæredygtighedsvurdering af fødevarer- og landbrugssystemer (SAFA),
- der henviser til de relevante regler, retningslinjer, beslutninger, meddelelser og arbejdsdokumenter om konkurrence fra Kommissionen,
- der henviser til sin beslutning af 6. juli 2016 om afgørelser i skattespørgsmål og andre foranstaltninger af lignende art eller med lignende virkning ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 23. juni 2016 vedrørende statusrapporten om vedvarende energi ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 14. september 2016 om social dumping i Den Europæiske Union ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 19. januar 2016 om årsberetning om EU's konkurrencepolitik ⁽⁴⁾ og sin beslutning af 10. marts 2015 om årsberetningen om EU's konkurrencepolitik 2013 ⁽⁵⁾,
- der henviser til Kommissionens beslutning af 6. maj 2015 om at indlede en undersøgelse af sektoren for e-handel i henhold til artikel 17 Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 (C(2015)3026),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 6. maj 2015 med titlen »En strategi for et digitalt indre marked« (COM(2015)0192),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 25. februar 2015 med titlen »En rammestrategi for en modstandsdygtig energiunion med en fremadskuende klimapolitik« (COM(2015)0080),

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0310.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0292.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0346.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0004.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0051.

Tirsdag den 14. februar 2017

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/751 af 29. april 2015 om interbankgebyrer for kortbaserede betalingstransaktioner ⁽¹⁾,
 - der henviser til Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 EØS-relevant tekst ⁽²⁾ (revisionen af den generelle gruppefritagelsesforordning),
 - der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20. januar 2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser («EF-fusionsforordningen») ⁽³⁾,
 - der henviser til Kommissionens hvidbog af 9. juli 2014 med titlen »En mere effektiv fusionskontrol i EU« (COM(2014)0449),
 - der henviser til Kommissionens svar på de skriftlige forespørgsler fra Europa-Parlamentets medlemmer E-000344/2016, E-002666/2016 og E-002112/2016,
 - der henviser til sin beslutning af 11. november 2015 om luftfart ⁽⁴⁾, navnlig punkt 6, 7 og 11 om revision af forordning (EF) nr. 868/2004 med henblik på at sikre fair konkurrence i EU's eksterne luftfartsforbindelser og styrke EU's luftfartsindustri konkurrencedygtige position, forhindre illoyal konkurrence mere effektivt, sikre gensidigheden og afskaffe urimelig praksis, herunder subsidier og statsstøtte, der ydes til luftfartsselskaber fra visse tredjelande, og som forvrider markedet, og der henviser til, at økonomisk gennemsigthed i klausulen om fair konkurrence er et afgørende element for at garantere disse lige konkurrencevilkår,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 ⁽⁵⁾ (fusionsmarkedsordningen),
 - der henviser til Kommissionens forordning (EU) nr. 1218/2010 af 14. december 2010 om anvendelse af artikel 101, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på visse kategorier af specialiseringsaftaler ⁽⁶⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget og til udtalelser fra Udvalget om International Handel, Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse, Transport- og Turismeudvalget og Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (A8-0001/2017),
- A. der henviser til, at en stærk og effektiv EU-konkurrencepolitik altid har været en hjørnesten i det indre marked, fordi den tilskynder til økonomisk effektivitet og skaber et gunstigt klima for vækst, innovation og teknologisk udvikling og samtidig holder priserne nede;
- B. der henviser til, at EU's konkurrencepolitik er et væsentligt instrument til bekæmpelse af en fragmentering af det indre marked, og at den således skaber og fastholder lige konkurrencevilkår for virksomheder i hele EU;
- C. der henviser til, at Den Europæiske Union under ledelse af Kommissionen bør fremme »en konkurrencekultur« i EU og i hele verden;

⁽¹⁾ EUT L 123 af 19.5.2015, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 187 af 26.6.2014, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0394.

⁽⁵⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671.

⁽⁶⁾ EUT L 335 af 18.12.2010, s. 43.

Tirsdag den 14. februar 2017

- D. der henviser til, at konkurrencepolitikken i sig selv er et instrument til at sikre det europæiske demokrati, idet den forhindrer en uforholdsmæssig stor koncentration af økonomisk og finansiel magt på få hænder, hvilket ville underminere Europas politiske myndigheders evne til at handle uafhængigt af store industri- og bankkoncerner;
- E. der henviser til, at den korrekte gennemførelse af konkurrenceregler (deriblandt kartel- og monopolregler) i overensstemmelse med den sociale markedsøkonomi bør forhindre, at den økonomiske og finansielle magt i for høj grad koncentrerer på få private virksomheder, og at den også stimulerer og tilskynder aktørerne til at være dynamiske, innovative og gøre sig positivt bemærket på markederne;
- F. der henviser til, at en retfærdig konkurrencepolitik holder markederne effektive og åbne og således fører til lavere priser, fremkomst af nye aktører, produkter og tjenesteydelser af bedre kvalitet og større valgmuligheder for forbrugerne, idet den også fremmer forskning og innovation, økonomisk vækst og mere robuste virksomheder;
- G. der henviser til, at konkurrencepolitik kan og bør yde et betragteligt bidrag til centrale politiske prioriteter, såsom fremme af innovation, kvalitetsjob, bekæmpelse af klimaforandringer, bæredygtig vækst og bæredygtig udvikling, investeringer, ressourceeffektivitet, forbrugerbeskyttelse og beskyttelse af den menneskelige sundhed samt styrkelse af det indre marked, især hvad angår det digitale indre marked og energiunionen;
- H. understreger, at en vellykket konkurrencepolitik ikke udelukkende skal tage sigte på en sænkning af forbrugerpriserne, men også skal tage højde for den europæiske industris innovationskapacitet og investeringsaktivitet og de særlige konkurrencevilkår for små og mellemstore virksomheder;
- I. der henviser til, at EU's konkurrencepolitik også er defineret ved værdierne social retfærdighed, politisk uafhængighed, gennemsigtighed og retfærdig procedure;
- J. der henviser til, at EU's konkurrencepolitik er gensidigt afhængig af andre af EU's overordnede politikker, herunder skatte- og afgiftspolitikker og industri- og digitaliseringspolitik, hvis samordning skal sikre respekten for de grundlæggende principper i traktaterne, især gennemsigtighed og loyalitet;
- K. der henviser til, at skatteunddragelse, skattesvig og skattely koster EU's skatteborgere milliarder af euro (nogle skøn sætter oven i købet tallet til 1 billion euro) pr. år i mistede indtægter og forvridding af konkurrencen på det indre marked mellem de selskaber, der betaler deres rimelige andel af skat, og dem, der ikke gør det;
- L. der henviser til, at et globalt samarbejde om håndhævelse af konkurrencelovgivningen bidrager til at forhindre inkonsekvens i metoder og resultater i forbindelse med håndhævelsesforanstaltninger og hjælper virksomhederne med at nedbringe deres opfyldelsesomkostninger;
- M. der henviser til, at Den Europæiske Unions Domstols retspraksis og Kommissionens beslutningspraksis giver en forskellig fortolkning af begrebet »økonomisk aktivitet« af afhængig af, om det drejer sig om reglerne for det indre marked eller konkurrencereglerne; der henviser til, at denne forvirrende praksis gør det allerede udviklede begreb »økonomisk aktivitet« endnu mere udviklet;
- N. der henviser til, at klare, sammenhængende og brugbare lovgivningsmæssige rammer for så vidt angår tilpasning af konkurrencepolitikken til landbrugets særlige forhold kan bidrage til at styrke landbrugernes position i fødevarerforsyningskæden ved at imødegå magtubalancer mellem aktørerne, øge markedseffektiviteten og sikre retssikkerhed og lige vilkår på det indre marked;
- O. der henviser til, at formen, styrken og timingen af økonomiske risici er vanskelige at forudse, og at det er nødvendigt, at en markedsorienteret fælles landbrugspolitik yder støtte til landbrugere og tilvejebringer yderligere tidsbegrænsede undtagelser fra konkurrencereglerne i tilfælde af alvorlige skævheder på markedet; der henviser til, at Kommissionen under krisen i mejerisektoren som en sidste udvej besluttede at udløse artikel 222 i forordningen om fusionsmarkedsordningen for at lade anerkendte landbrugssammenslutningers fælles planlægning af mælkeproduktionen være undtaget fra anvendelsen af konkurrencelovgivningen;

Tirsdag den 14. februar 2017

- P. der henviser til, at konkurrencepolitikken alene er utilstrækkelig til at bekæmpe illoyal handelspraksis i fødevarerforsyningskæden;
- Q. der henviser til, at artikel 102 i TEUF tydeligt fastsætter, at direkte eller indirekte gennemtvungelse af urimelig handelspraksis på andre sektorer i fødevarerekæden udgør en overtrædelse af denne traktat;
- R. der henviser til, at taskforcen vedrørende landbrugsmarkederne blev oprettet, således at den kunne forbedre landbrugernes position i fødevarerforsyningskæden ved at undersøge mulighederne for at styrke deres position, herunder retlige muligheder for at etablere kontraktforhold og tilrettelægge landbrugeres kollektive aktioner; der henviser til, at konklusionerne fra taskforcen vedrørende landbrugsmarkederne skal tages i betragtning, hvor det er relevant, i forbindelse med fremtidige drøftelser og foranstaltninger, som skal træffes;
1. glæder sig over Kommissionens årlige rapport om konkurrencepolitikken, der viser, at en passende EU-konkurrencepolitik kan hjælpe med at genoprette et tilstrækkeligt niveau for investering og innovation ved at skabe et miljø for fair konkurrence; glæder sig over rapportens fokus på konkurrencepolitikens bidrag til at fjerne barrierer og konkurrenceforvridende statsstøtteforanstaltninger til gavn for det indre marked; gentager også, at Europas fremtid bør være baseret på innovation, en social markedsøkonomi og ressourceeffektivitet, som skaber en høj levestandard for alle EU-borgere;

Integration af det indre marked

2. glæder sig over Kommissionens mål med at åbne op for nye muligheder for borgere og virksomheder og minder om, at den fri bevægelighed for kapital, tjenesteydelser, varer og personer er det indre markeds fire friheder, og at gennemførelsen af disse er afgørende for at bringe EU tættere på sine borgere; understreger, at det indre marked ikke kan nå sit fulde potentiale uden en effektiv EU-konkurrencepolitik; glæder sig over, at Kommissionen benytter sig af de forskellige instrumenter, som den har til rådighed, herunder kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelse, bekæmpelse af misbrug af dominerende stilling og konkurrenceforvridende praksis, bekæmpelse af kartelvirksomhed, kontrol med statsstøtte, samordning med de nationale og — hvor det er relevant — regionale konkurrencemyndigheder samt sektorundersøgelser;
3. insisterer på, at en effektiv konkurrencepolitik bør tage hensyn til de særlige markedsforhold, der gælder for små og mellemstore virksomheder, mikrovirksomheder og nystartede virksomheder, og den bør sikre beskyttelse af arbejdstagernes rettigheder og et retfærdigt beskatningssystem;
4. opfordrer medlemsstaterne og EU-institutionerne til at prioritere styrkelsen af det indre marked efter Brexit ved at sikre fuld overholdelse af EU's konkurrencelovgivning og ved yderligere at styrke samarbejdet mellem medlemsstaterne i skattespørgsmål; bemærker endvidere, at Brexit kan få negativ indvirkning på EU's konkurrencepolitik; understreger navnlig risikoen for dobbelt sagsbehandling, hvilket kan øge de administrative udgifter og forsinke undersøgelsesprocessen;
5. gentager, at fair konkurrence på skatteområdet er bydende nødvendig for integriteten på EU's indre marked, og at alle markedsaktører derfor bør betale deres rimelige andel af skatten, og at skatten skal betales der, hvor fortjenesten opnås; understreger, at EU siden Lux Leaks-afsløringerne har anerkendt, at det — for at styrke fair konkurrence på det indre marked — er nødvendigt med simple og gennemsigtige skattepolitikker og regulering, og også har anerkendt, at det er nødvendigt at stoppe medlemsstaternes uansvarlige skattekonkurrence (herunder ulovlige skattefordele, som de indrømmer), der påfører ærlige skatteydere en moralsk risiko og yderligere skattebyrde og forhindrer udviklingen af SMV'er, også når nye markedsdeltagere og SMV'er, der kun driver forretning i ét land, straffes på det indre marked i forhold til multinationale selskaber, der kan overføre overskud eller gennemføre andre former for aggressiv skatteplanlægning via en række afgørelser og instrumenter, der kun er til rådighed for dem; understreger nødvendigheden at grundigt at undersøge alle de tilfælde, hvor der er mistanke om, at målet er multinationale selskabers ulovlige skatteoptimering; bifalder imidlertid Kommissionens grundige undersøgelser af konkurrenceforvridende praksis såsom selektive skattebegunstigelser, der kan omfatte ordninger for overskydende fortjeneste, og glæder sig også over de nylige resultater af undersøgelser, der viser, at selektive skattelettelser udgør ulovlig statsstøtte i strid med EU's konkurrencelovgivning; understreger behovet for at sikre, at Kommissionen har bred adgang til oplysninger for at afstedkomme flere undersøgelser om mistænkelige sager; opfordrer Kommissionen til at afstikke klare retningslinjer om skattemæssig statsstøtte for at dække sager med uhæderlig konkurrence

Tirsdag den 14. februar 2017

og også til at gøre fuld brug af sine beføjelser under konkurrencereglerne for at bistå medlemsstaterne med effektivt at bekæmpe skadelige skattepraksisser; gentager, at der også er behov for en større indsats over for aggressiv skattepraksis; understreger, at adgang til oplysninger vedrørende skatteafgørelser og modregningsprisaftaler, der udveksles mellem medlemsstaternes skattemyndigheder, er af særlig afgørende betydning; beklager, at medlemsstaterne nægter Generaldirektoratet for Konkurrence adgang til disse oplysninger; anbefaler, at der udveksles flere oplysninger mellem nationale myndigheder, og opfordrer endvidere medlemsstaterne til at offentliggøre oplysninger om deres afgørelser i skattesager, og foreslår dem at opdele disse oplysninger efter regioner, hvor dette er relevant; mener, at Kommissionens afgørelser, der har fastlagt en klar metode til beregning af værdi, og de urimelige konkurrencefordele, som virksomheder berørt af forkerte afgørelser har nydt godt af, udgør et godt juridisk grundlag for yderligere konvergens;

6. understreger, at korrupsion i forbindelse med offentlige udbud har alvorlige markedsforvridende virkninger på den europæiske konkurrenceevne; gentager, at offentlige udbud er en af de statslige aktiviteter, der er mest sårbar over for korrupsion; fremhæver, at der i nogle medlemsstater er større risiko for korrupsion i forbindelse med EU-finansierede offentlige udbud end for nationalt finansierede udbud; minder om, at skræddersyede indkaldelser til udbudsrunder i stor udstrækning anvendes til at begrænse markeds konkurrencen; opfordrer Kommissionen til at fortsætte sine bestræbelser på at forebygge misbrug af EU-midler og fremme ansvarlighed inden for offentlige udbud; opfordrer indtrængende til oprettelse af en Europæisk Anklagemyndighed, der tildeles de nødvendige rettigheder for bedre at kunne undersøge påståede lovovertrædelser i forbindelse med EU-midler;

7. understreger, at statsstøtteproceduren alene ikke kan sætte en varig stopper for den illoyale skattekonkurrence i medlemsstaterne; henstiller derfor til oprettelse af det fælles konsoliderede skattegrundlag (fuldstændigt FKSSG), som vil bidrage til at udrydde konkurrencefordrejning og give garanti for, at intet overskud forlader EU uden at være blevet beskattet; til offentliggørelse af relevante oplysninger om skatteafgørelser, revision af momsdirektivet med henblik på at forebygge svig og en forpligtelse for store internationale virksomheder til at indberette deres omsætning og fortjeneste fordelt på lande; og opfordrer medlemsstaterne til at øge gennemsigtigheden i deres beskatningspraksis og gensidige rapporteringsforpligtelser; gentager behovet for at gennemføre pakken til bekæmpelse af skatteundgåelse, reglerne om udveksling af oplysninger mellem EU-landene og den hurtige reaktionsmekanisme til bestemmelse af momssvig med henblik på at sikre fair konkurrence;

8. mener, at fair konkurrence kan vanskeliggøres af skatteplanlægning; glæder sig over Kommissionens henstilling om at tilpasse definitionen af »fast driftssted«, således at virksomhederne ikke kunstigt kan undgå en skattepligtig tilstedeværelse i medlemsstater, hvor de har en økonomisk aktivitet; understreger, at denne definition også bør omfatte de specifikke situationer i den digitale sektor, således at virksomheder, der deltager i fuldstændigt dematerialiserede aktiviteter, anses for at have et fast driftssted i en medlemsstat, hvis de opretholder en væsentlig digital tilstedeværelse i dette lands økonomi;

9. understreger behovet for, at reglerne om det indre marked bliver håndhævet også på medlemsstatsplan, og for at overtrædelser forfølges for at løse problemet med fragmentering af det indre marked;

10. opfordrer til forbedring af one-stop-shoppen baseret på erfaringerne med mini-one-stop-shopperne for digitale produkter; bemærker, at selv med minikontaktpunkterne kan små virksomheder og mikrovirksomheder stå over for en betydelig administrativ byrde;

11. understreger behovet for yderligere at styrke det indre marked ved at fjerne de resterende barrierer og hindringer;

12. minder Kommissionen om, at det for at gøre EU's indre marked i stand til at fungere gnidningsløst er absolut nødvendigt at tillade nationale og regionale myndigheder at gribe ind i situationer, der skyldes geografiske handicap, og som hæmmer markedets evne til at blomstre både økonomisk og socialt;

13. insisterer på behovet for at bekæmpe skattedumping og social dumping, skadelig skatteplanlægning og skatteunddragelse for at sikre fair konkurrence på hele det indre marked;

Tirsdag den 14. februar 2017

14. opfordrer Kommissionen til at fuldføre virkeliggørelsen af det fælles europæiske jernbaneanråde, sikre fuld åbenhed i pengestrømmen mellem infrastrukturselskaber og jernbanevirksomheder, og kontrollere, at hver enkelt medlemsstat har en stærk og uafhængig national tilsynsmyndighed;
15. opfordrer Rådet til hurtigt at vedtage Kommissionens forslag om harmoniseringen af det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag (FKSSG);
16. mener, at indførelsen af euroen i de medlemsstater, der indtil dags dato endnu ikke er tiltrådt den fælles valuta, ville styrke den fri konkurrence på det indre marked;

Det digitale indre marked

17. glæder sig over Kommissionens strategi for det digitale indre marked og understreger den vigtige rolle, som konkurrencepolitikken spiller for en fuldendelse af det digitale indre marked; støtter endvidere Kommissionens bestræbelser på at sikre, at EU's konkurrencepolitik fuldt ud finder anvendelse på det digitale indre marked, eftersom konkurrence ikke blot giver forbrugerne et større udvalg, men også skaber lige vilkår; beklager, at den aktuelle mangel på en europæisk digital ramme har fremhævet, at det ikke har været muligt at forlige store og små tjenesteudbyderes interesser; understreger, at de traditionelle markedsmodeller for konkurrencepolitikken ofte ikke er tilstrækkeligt hensigtsmæssige med hensyn til et digitalt indre marked; opfordrer til, at der i større omfang tages højde for de digitale virksomheders nye forretningsmodeller; gentager, at et forenet digitalt indre marked kunne skabe hundredtusindvis af nye job og kunne bidrage med 415 milliarder euro om året til EU's økonomi;
18. understreger, at Kommissionen, for at dens strategi for det digitale indre marked fortsat skal være troværdig, til at gennemføre og afslutte alle andre verserende kartelundersøgelser omhyggeligt uden at bringe kvaliteten i fare; opfordrer til at fremskynde proceduren, således at der snarest muligt kan opnås resultater; glæder sig derfor over den supplerende klagepunktmeddelelse, som Kommissionen har sendt om en sammenligning af shoppingtjenester og meddelelsen om indvendinger i forbindelse med androidsagen; opfordrer Kommissionen til fortsat resolut at undersøge alle de bekymrende forhold, der er identificeret i dens undersøgelser, herunder andre tilfælde af partiskhed i forbindelse med søgninger (hoteller, lokale søgninger, flyvninger), med henblik på at sikre lige vilkår for alle markedsdeltagere på det digitale marked; opfordrer til en undersøgelse af de dominerende platforme til onlinebooking af hoteller;
19. hilser Kommissionens sektorundersøgelse af e-handel velkommen, hvor de foreløbige resultater afdækker særlig forretningspraksis i sektoren, som kan virke konkurrencebegrænsende på e-handelen; glæder sig endvidere over Kommissionens engagement i et europæisk digitalt indre marked og dens forslag om geo-blokering og andre former for diskrimination baseret på kunders nationalitet og opholdssted; opfordrer Kommissionen til at tage ambitiøse skridt for at fjerne ulovlige hindringer for online-konkurrence med henblik på at sikre barrierefri internethandel for EU's forbrugere, der køber fra sælgere, der er baseret i en anden medlemsstat; mener derfor, at det er nødvendigt med målrettede indsatser for at forbedre adgangen til varer og tjenester, navnlig ved at sætte en stopper for uberettiget geografisk blokering og unfair prisdiskriminering på grundlag af geografisk placering eller nationalitet, som ofte resulterer i, at der opbygges monopoler, og at nogle forbrugere benytter sig af ulovligt indhold; opfordrer til at muliggøre kvalitetsgodkendelse af websteder på EU-plan for at sikre udbuddet og kvaliteten af tjenesteydelser og produkter for at sikre et endnu højere niveau af fair konkurrence og for at styrke forbrugerbeskyttelsen;
20. mener, at en styrkelse af SMV'ers deltagelse bør spille en afgørende rolle i bestræbelserne på at fremme et forenet digitalt indre marked, og understreger behovet for at vurdere de potentielle virkninger af hvert initiativ, især dem, der er rettet mod at fremme e-handel og tydeliggøre status som fast driftssted for den digitale sektor, på SMV'ers mulighed for at drage fordel af det digitale indre marked;
21. erindrer om, at netneutralitet er yderst vigtigt for at sikre, at der ikke forekommer forskelsbehandling af internet tjenester, og at konkurrencen garanteres fuldt ud (idet »netneutralitet« her betyder princippet om, at al internettrafik behandles lige uden forskelsbehandling, begrænsning eller indblanding, uafhængigt af dens afsender, modtager, type, indhold, udstyr, tjeneste eller applikation);

Tirsdag den 14. februar 2017

22. fremhæver den stadig større tilstedeværelse af nye digitalt understøttede virksomheder, især internet- og mobiltelefonapplikationer, side om side med eksisterende operatører, som har åbnet nye kanaler til, at forbrugere kan finde, sammenligne og vælge varer og tjenesteydelser på hele det indre marked, hvilket giver bevidste forbrugere, der søger at træffe velinformerede valg på grundlag af deres personlige behov og mål;

23. understreger, at deleøkonomien tilbyder EU's forbrugere talrige innovative produkter og tjenesteydelser; understreger, at deleøkonomiens platforme har introduceret idéen om at udfordre eksisterende dominerende aktører til at skabe et mere konkurrencedygtigt miljø for både forbrugere og virksomheder; gentager, at Kommissionen foruden de skattemæssige, administrative og sikkerhedsmæssige aspekter også bør undersøge dens konkurrencemæssige aspekter og fjerne hindringer for, at virksomheder kan komme ind på markedet, for at skabe lige vilkår; understreger, at denne type økonomi allerede er blevet etableret for adskillige år siden, og at alle uregelmæssigheder af hensyn til den juridiske konsekvens bør løses på EU-plan i overensstemmelse med nærhedsprincippet fremhæver nødvendigheden af at sikre et højt niveau af forbruger- og persondatabeskyttelse i forbindelse med det digitale indre marked; opfordrer indtrængende Kommissionen til at udforme et værktøjssæt — hvilket er absolut nødvendigt, hvis de mange forskellige former og varianter i deleøkonomien skal modtage støtte på EU-niveau og også i de enkelte medlemsstater — som skal anvendes med henblik på at skabe troværdighed og tillid; er desuden klar over, at dette tolerante og understøttende retsgrundlag ikke vil føre til konkurrenceforvridning; opfordrer Kommissionen til at tage hånd om disse problemstillinger igen, så forretningsmodellernes fordele for samfundet kan blive realiseret inden for de gældende retlige rammer;

24. opfordrer Kommissionen til at foretage en grundig og omfattende vurdering af de aktuelle konkurrenceretlige instrumenters relevans og effektivitet i den digitale tidsalder og eventuelt igangsætte en videreudvikling heraf;

25. understreger, at det netop for en dynamisk sektor som det digitale erhvervsliv er helt afgørende, at konkurrenceretlige procedurer gennemføres hurtigt, så misbrug af en markedsdominerende position ikke kan føre til markedsregulering;

26. opfordrer Kommissionen til at tage højde for den stigende konvergens på de digitale markeder, hvor sammenlignelige tjenester som instant messaging sidestilles med tilsvarende tjenester leveret af den generelle telekommunikationssektor;

27. bifalder Kommissionens undersøgelser af visse former for konkurrenceforvridende praksis, som en række virksomheder benytter, navnlig internet- og telefongiganter og andre medievirksomheder, filmstudier og tv-distributører; opfordrer Kommissionen til at fremskynde samtlige procedurer imod konkurrenceforvridende adfærd, der overtræder EU's kartel- og monopolvergler;

28. glæder sig over Kommissionens afgørelse i statsstøttesagen om Apple, der repræsenterer en central milepæl for behandlingen af spørgsmålet om ulovlig statsstøtte gennem skattefordele; understreger dog, at EU er nødt til at have en strengere lovgivning om skatteafgørelser, der også omfatter et effektivt system og en inkassoprocedure til fordel for EU-budgettets egne indtægter; opfordrer Kommissionen til at korrigere alle overtrædelser med henblik på at sikre fair konkurrence på hele det indre marked;

29. opfordrer Kommissionen til at fremlægge en reguleringsstrategi, som tager hensyn til udviklingen hen mod teknologikonvergens og især mangedoblingen af platforme; påpeger, at forudgående sektorreguleringer i dette øjemed skal beskytte pluralismen, ytringsfriheden, personoplysninger, forbrugernes uafhængighed og valgfrihed og samtidig sikre en lige fremhævelse af tilbud, som konkurrerer i Europa og er konvergerende for europæiske topvirksomheder i den internationale konkurrence; opfordrer til at rette op på uligheder i magtforholdet og mindske afhængigheden mellem erhvervsdrivende med det formål at opnå en rimelig og retfærdig deling af værdien;

30. bifalder det øgede fokus på netværkseffekter samt akkumulation og analyse af data ved vurdering af markedsstyrke på de digitale markeder; mener, at data spiller en stor rolle i det digitale erhvervsliv og dermed også skal indgå i de konkurrenceretlige vurderinger;

Tirsdag den 14. februar 2017

31. mener, at konkurrence inden for internetsøgning og telekommunikation er af afgørende betydning — ikke blot for at fremme innovation og investeringer i netværk og i den digitale økonomi, men også for at sikre forbrugerne overkommelige priser og valgmuligheder med hensyn til tjenester; opfordrer derfor Kommissionen til at beskytte konkurrencen i disse sektorer, herunder hvad angår internettjenester og tildeling af frekvensspektre; bifalder i denne sammenhæng Kommissionens hensigt om ved anvendelse af retningslinjerne for statsstøtte til bredbåndsnetværk i fuldt omfang at tage højde for de strategiske mål i telekommunikationspakken; glæder sig over Kommissionens beslutning om at stoppe fusionen af mobiltelefoniudbydere O2 og Three i Det Forenede Kongerige til gavn for de europæiske forbrugere; gentager betydningen af at anvende det europæiske kodeks for elektronisk kommunikation og styrkelsen af forbindelsesmuligheder i hele EU;

32. mener, at det ikke er tilstrækkeligt at afskaffe roamingtakster i EU, og at telefonsamtaler inden for EU også skal reguleres på samme niveau som lokale samtaler; opfordrer Kommissionen til at forelægge et forslag til retsakt om regulering af telefonsamtaler inden for EU;

33. mener, at skridtene henimod fjernelse af roamingtakster for forbrugerne i EU på lang sigt ikke er tilstrækkeligt, hvis det indre marked skal udvikles yderligere, og at der skal indføres incitamenter til, at opkald inden for EU er til samme pris som lokale opkald, ved at fremme investeringer i fuldstændige europæiske eller delte netværker; opfordrer Kommissionen til at gennemføre en grundig høring med netværksoperatører og relevante interessenter om, hvordan gebyrer for opkald inden for EU kan reduceres mest effektivt, hvilket samtidig kan fremme investeringer og sikre international konkurrencedygtighed og innovation;

34. opfordrer Kommissionen til at anvende dens politiske og finansielle instrumenter og til at fremme udveksling af bedste praksis mellem medlemsstater for at styrke investeringer i forskellige traditionelle sektorer samt i små og mellemstore virksomheder (SMV'er), der falder bagud i den digitale industrielle revolution;

35. understreger, at Den Europæiske Union bør opfordre alle virksomheder (såsom dem med en dominerende markedsandel og nyopstartede virksomheder) til at innovere;

36. opfordrer Kommissionen til at udvise samme beslutsomhed i gennemførelsen og resultaterne af den igangværende undersøgelse af McDonald's;

Statsstøtte

37. bifalder revisionen af statsstøttereglerne og foreslår, at der sendes en særlig årsrapport til Parlamentet; minder medlemsstaterne om, at formålet var i højere grad at rette foranstaltningerne imod langsigtet, bæredygtig økonomisk vækst, skabelse af kvalitetsjob og social samhørighed, idet der sikres lige vilkår og en frit fungerende social markedsøkonomi; understreger, at medlemsstaterne har et øget ansvar, når de yder støtte uden forudgående anmeldelse til Kommissionen; understreger, at Kommissionen bør stille et tilstrækkeligt retsgrundlag for statsstøttereglerne til rådighed for at styrke turismeerhvervene som en vigtig økonomisk faktor for EU, og at finansieringen af offentlige turismeorganisationer tilsvarende bør være omfattet af en fritagelse under den generelle gruppefritagelsesforordning; opfordrer Kommissionen til at gennemgå hver transaktion, der er foretaget i sidste øjeblik af en medlemsstat, uden hensyn til politisk pres, som anvendes af sidstnævnte; minder endvidere Kommissionen om nødvendigheden af at forhindre visse regeringer i at handle i ond tro, når de misbruger EU-midlerne;

38. understreger, at statslige eller regionale incitamenter er et af politikredskaberne til at sikre tjenesteydelser, der er afgørende for understøttelse af de økonomiske og sociale betingelser i isolerede, afsidesliggende eller perifere regioner og øer i Unionen, men at tidligere erfaringer også bør tages med i betragtning, og at disse interventioner ikke bør være i strid med principperne for det indre marked; Understreger, at konnektiviteten af øregioner i den yderste periferi også er væsentlig, og glæder sig over medtagelsen af sociale tilskud til transport for indbyggerne i de fjerntliggende regioner i den generelle gruppefritagelsesforordning, hvor det anerkendes, at der er problemer med forbindelse; anmoder Kommissionen om under den igangværende revision af den generelle gruppefritagelsesforordning at tage fuldt hensyn til de særlige omstændigheder, der gør sig gældende for de europæiske regioner i den yderste periferi, som fastsat i artikel 349 i TEUF, da konnektivitet er afgørende for de lokale SMV'er i regionerne i den yderste periferi, og da det er lidet sandsynligt, at dette vil kunne fordreje konkurrencen i det indre marked;

39. bifalder Kommissionens meddelelse om begrebet statsstøtte som del af initiativet til modernisering af statsstøtte; anerkender fordelene ved de forenklede regler, som giver vished for både de offentlige myndigheder og virksomhederne; opfordrer samtidig Kommissionen til at kigge nærmere på ulovlig statsstøtte, der har stor negativ indvirkning på det indre marked;

Tirsdag den 14. februar 2017

40. opfordrer Kommissionen til hurtigst muligt at indføre en vejledning om begrebet statsstøtte i lyset af de vigtige ændringer i retspraksis og håndhævelsespraksis for at sikre retssikkerhed og forudsigelighed;
41. opfordrer Kommissionen til at fremlægge en køreplan for reduceret, men mere målrettet statsstøtte med sigte på at åbne mulighed for at reducere statsstøtten ved at sænke skatterne og således stimulere nye virksomheder og loyal konkurrence frem for at støtte forældede strukturer og hindringer;
42. understreger, at det ved anvendelse af statsstøtte for at fremme tjenesteydelser af almen interesse er fordelene for forbrugerne og ikke fordelene for de enkelte virksomheder eller offentlige enheder, der har afgørende betydning;
43. opfordrer Kommissionen til nøje at følge renationaliseringen af de offentlige forsyningsværker i EU-medlemsstaterne og forhindre ulovlig statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste;
44. opfordrer Kommissionen til at tilskynde til en harmoniseret definition af statsstøtte hos de internationale konkurrencemyndigheder, som f.eks. Det Internationale Konkurrencenetværk;
45. understreger, at alle sager vedrørende statsstøtte og uregelmæssigheder i forbindelse med offentlige indkøb i tilknytning til energi- og miljøinvesteringer (såsom den kontroversielle udvidelse af Ungarns Paks-atomkraftværk) nøje skal overvåges og undersøges indgående for at få en velfungerende energiunion og undgå overtrædelse af statsstøttereglerne såvel som misbrug af EU-midler;
46. understreger, at den midlertidige statsstøtte, der er ydet til den finansielle sektor — som Kommissionen for sjette gang anfører i sin årlige beretning om konkurrencepolitikken — ansås for nødvendig for at stabilisere det globale finansielle system, men hurtigt skal reduceres eller helt bortfalde og kontrolleres snarest muligt; opfordrer Kommissionen og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) til at sikre, at hele forbrugerbeskyttelseslovgivningen såsom MiFID eller IDD anvendes på en sammenhængende måde i det indre marked, og anmoder Kommissionen og ESMA om at sikre, at der ikke forekommer regelarbitrage, når disse dele af lovgivningen gennemføres; opfordrer Kommissionen til at overveje muligheden for at forbinde statsstøtte til banker med lånebetingelser for SMV'er;
47. minder om sin holdning vedrørende Kommissionens igangværende undersøgelse af udskudte skatteaktiver og -kreditter til fordel for banksektoren i flere medlemsstater; mener, at udskudte skatteaktiver og -kreditter bør godkendes med tilbagevirkende kraft i henhold til statsstøtteregler, hvis de er forbundet med eksplicite betingelser i forbindelse med finansieringsmål for realøkonomien;
48. finder det beklageligt, at Kommissionen ikke traf foranstaltninger over for misbruget i forbindelse med omstruktureringen af private banker, herunder i de tilfælde, som berørte småindskydere og småejere af finansielle instrumenter, såsom præferenceaktier, som i mange tilfælde er blevet markedsført uden fuldt ud at overholde EU-lovgivningen; opfordrer Kommissionen til at tage fat på de udbredte følger af det vildledende salg af finansielle produkter, som blev afdækket under omstruktureringen af banker berørt af den økonomiske krise;
49. gentager sin anmodning til Kommissionen om at undersøge, om banksektoren siden starten af krisen har draget fordel af implicite tilskud og statsstøtte ved hjælp af ydelse af ukonventionel likviditetsstøtte;
50. bemærker, at Revisionsretten har konstateret fejl i forbindelse med statsstøtte i ca. en femtedel af de projekter, den har revideret, og som blev medfinansieret af samhørighedsprogrammer og betragtet som værende relevante ud fra et statsstøttesynspunkt i perioden 2010-2014⁽¹⁾; bemærker, at en tredjedel af disse fejl blev vurderet til at have finansielle konsekvenser, og at de anses for at have bidraget til samhørighedspolitikken fejlniveau; mener derfor, at der er mulighed for at gøre fremskridt med hensyn til at løse den manglende overholdelse af reglerne om statsstøtte i samhørighedspolitikken; mener, at det er særligt nødvendigt at forbedrekendskabet til statsstøttereglerne i modtagerlandene for at undgå

⁽¹⁾ Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 24/2016: »Der bør gøres mere for at sikre opmærksomhed på og overholdelse af statsstøttereglerne inden for samhørighedspolitikken« http://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR16_24/SR_STA-TE_AIDS_DA.pdf

Tirsdag den 14. februar 2017

fejl begået i god tro samt at forbedre kontrollen af uregelmæssigheder med henblik på at få et bedre overblik over problemet;

51. mener, at et bedre kendskab på lokalt og nationalt plan til klassificering af ulovlig statsstøtte er nødvendigt; bifalder Kommissionens seneste beslutninger, der præciserer, hvilke offentlige fremmende foranstaltninger medlemsstaterne kan gennemføre uden statsstøttekontrol fra Kommissionen; anser beslutningerne som nyttige vejledninger til lokale og kommunale projekter, der nedbringer den administrative byrde og samtidig øger retssikkerheden;

52. opfordrer Kommissionen til at kontrollere fortolkningen af de gældende konkurrenceretlige bestemmelser i direktivet om indskudsgarantiordninger, således at de instrumenter til tidlig stabilisering, som EU-lovgiverne har udarbejdet, rent faktisk kan bringes i anvendelse;

53. understreger vigtigheden af de undersøgelser, som Kommissionen har indledt om statsstøtte af skattemæssig art, og som understøtter den europæiske og internationale dagsorden om skatteforhold især i bekæmpelsen af aggressiv skatteplanlægning;

54. opfordrer Kommissionen til at afsætte flere midler til at undersøge afgørelser i skattesager, der giver anledning til bekymring set ud fra en statsstøttesynsvinkel, og til at anlægge en systematisk tilgang til sådanne undersøgelser; bemærker, at Kommissionen anser de uigennemsigtige afgørelser i skattespørgsmål (tax rulings), som nogle medlemsstater giver til visse multinationale selskaber, for at være ulovlig statsstøtte, da de udgør en skævvridning af konkurrencen på det indre marked; bifalder den øgede bevidsthed om sammenhængen mellem skattepolitikken og den administrative praksis på skatteområdet på den ene side og konkurrencepolitikken på den anden side; opfordrer Kommissionen til at offentliggøre et resumé af de vigtigste skatteafgørelser, der er blevet truffet i det foregående år, baseret på oplysninger indeholdt i en sikker central datafortegnelse, herunder mindst en beskrivelse af de spørgsmål, der blev behandlet i skatteafgørelsen, samt en beskrivelse af de kriterier, der er lagt til grund for at fastslå forskudsprisfastsættelsen, og udpege den eller de medlemsstater, der højst sandsynligt vil blive berørt;

Antitrust, karteldannelse og virksomhedsfusioner

55. bifalder Kommissionens bestræbelser på at udarbejde en vejledning om sine procedurer og dens løbende evaluering af EU's lovgivningsrammer;

56. understreger betydningen af at opløse karteller til gavn for de europæiske borgere og virksomheder, navnlig SMV'er; tilskynder Kommissionen til at strømline de administrative procedurer i den forbindelse for at fremskynde sagerne;

57. mener, at de foreslåede fusioner mellem verdens største agrokemiske virksomheder og frøvirksomheder ville medføre en risiko for stigende priser på frø og et mindre udvalg af sorter, der er tilpasset agroøkologiske forhold; understreger, at kun tre virksomheder vil sidde på 61 % af det globale marked for frø og 65 % af markedet for globale pesticider, hvis disse fusioner fortsætter;

58. opfordrer Kommissionen til at styrke sin indsats på globalt plan for at sikre, at konkurrenceregler i tredjelande ikke kommer i konflikt med EU-bestemmelser på bekostning af de europæiske virksomheder;

59. opfordrer Kommissionen til at fastholde en restriktiv og effektiv håndhævelse af kartellovgivningen i alle tilfælde, hvor den har tilstrækkelige beviser på, at der er sket overtrædelse; minder om, at konkurrencepolitikken sætter konkurrenter i stand til at samarbejde om innovation, uden at dette samarbejde misbruges til konkurrenceforvridende formål; noterer sig fem afgørelser, der blev truffet sidste år, om et samlet beløb på cirka 365 millioner euro i bøder, som dokumenteret i det arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, der ledsager dens beretning om konkurrencepolitikken 2015;

60. mener, at de eksisterende bødebestemmelser i forbindelse med overtrædelser kan udvides gennem indførelse af yderligere sanktioner mod de ansvarlige aktører; opfordrer Kommissionen til at overveje muligheden for at supplere kartelbøder med personlige sanktioner, der målrettes beslutningstagerne i virksomhederne, samt individuelle straffe over for de ansatte, der reelt set er ansvarlige for, at deres virksomheder tilsidesætter konkurrencelovgivningen — mener, at Kommissionen således om nødvendigt bør kunne pålægge foranstaltninger, såsom afskedigelse af direktører eller personlige bøder;

Tirsdag den 14. februar 2017

61. mener, at anvendelsen af stadig større bøder som det eneste instrument i kartelbekæmpelsen måske er for uforskammet; understreger, at store bøder ikke må anvendes som en alternativ finanspolitisk indtægtsmulighed; er tilhænger af »gulerods- og stokkemethoden« med både sanktioner med effektiv afskrækkende virkning, navnlig i tilfælde af gentagne overtrædelser, og incitamentet til at overholde bestemmelserne;

62. noterer sig, at antallet af meddelelser om virksomhedsfusioner steg betydeligt i 2015; anmoder derfor om, at de relevante tjenester forsynes med de nødvendige midler (via intern omfordeling af personale), der sætter dem i stand til fortsat at håndtere denne situation effektivt;

63. bifalder den høring, som Kommissionen for nylig har igangsat vedrørende visse proceduretekniske og juridiske aspekter af EU's kontrol med virksomhedsfusioner; opfordrer Kommissionen til inden for rammerne af den planlagte reform af fusionsforordningen grundigt at kontrollere, om den nuværende kontrolpraksis i tilstrækkeligt omfang tager højde for forholdene på de digitale markeder og for internationaliseringen af markederne; mener, at kriterierne for vurdering af fusioner skal tilpasses, navnlig inden for den digitale økonomi;

64. deler Kommissionens bekymring over de igangværende forhandlinger om en fusion mellem Bayer AG og Monsanto Company Inc.; gør opmærksom på, at den planlagte fusion ville skabe et potentielt europæisk og globalt oligopol, hvis den fik lov at finde sted; understreger, at denne fusion kan resultere i en monopolsituation på markederne for frø og pesticider, som er vigtige for landbrugssektoren; opfordrer derfor Kommissionen til at foretage en forudgående konsekvensanalyse af denne fusion og anmoder om et klart overblik over Kommissionens tidsplan;

65. mener, at det er nødvendigt at medtage købspris som kriterium i EU's kontrol af fusioner, da fusioner på de digitale markeder har tydeliggjort, at omsætningsorienterede kriterier ikke er tilstrækkelige;

66. opfordrer Kommissionen til at fremsætte et lovgivningsforslag om oprettelse af en ramme for EU-samordning mellem de nationale konkurrencemyndigheder med hensyn til kontrol af fusioner;

67. opfordrer igen Kommissionen til at foretage en grundig kontrol af medlemsstaternes gennemførelse af direktiv 2014/104/EU vedrørende erstatningssøgsmål på konkurrenceområdet; påpeger, at direktivet skal være gennemført inden den 27. december 2016; beklager udtrykkeligt, at gennemførelsen hidtil er sket langsomt, og at flere medlemsstater på nuværende tidspunkt stadig ikke har udarbejdet udkast til lovgivning; opfordrer Kommissionen til som traktaternes vogter at minde medlemsstaterne om deres forpligtelser;

Sektorspecifikke aspekter

68. bifalder Kommissionens rammestrategi for en modstandsdygtig energiunion med en fremadskuende klimapolitik og er enig i dens fem indbyrdes forbundne politiske dimensioner; understreger, at det påhviler medlemsstaterne at træffe beslutninger vedrørende energimiks;

69. bifalder de forskellige antitrust-undersøgelser, især undersøgelserne af Gazprom og Bulgargaz, med henblik på at sikre markedsintegration i energiunionen; beklager dog den praksis, visse medlemsstater har fulgt med at købe gas gennem offshore-selskaber, som er et typisk eksempel på skatteundgåelse og en fremgangsmåde, der modvirker en effektivt fungerende energiunion; understreger endvidere betydningen af at forhindre skabelsen af markedsstrukturer, som kan hæmme den effektive konkurrence i energisektoren;

70. noterer sig Kommissionens bestræbelser på at fremme markedsintegration af vedvarende energikilder med henblik på at undgå konkurrenceforvridning; understreger dog de juridisk bindende forpligtelser påtaget af medlemsstaterne på klimakonferencen COP21, som ikke kan efterkommes uden konkrete (statslige) foranstaltninger til at fremme og finansiere produktion og anvendelse af vedvarende energi;

71. understreger, at den europæiske konkurrencepolitik har et stort potentiale til at fremme højere miljømæssige og sociale standarder; bemærker med beklagelse, at den ungarske regering fordrejer konkurrencen i sektoren for vedvarende energi ved at pålægge høje skatter og forhindre udbredelsen af energieffektive og vedvarende energiteknologier; opfordrer Kommissionen til fortsat at støtte brugen af vedvarende energi i Europa med henblik på at opnå de miljømæssige mål, der er fastsat i EU's tiårige vækststrategi Europa 2020; anmoder Kommissionen om at fortsætte med at støtte integrationen af miljømæssige, sociale og arbejdsmarkeds-mæssige krav i procedurerne for offentlige indkøb;

Tirsdag den 14. februar 2017

72. opfordrer Kommissionen til fuldt ud at videreføre Kommissionens forordning (EU) nr. 267/2010 om fritagelser ved visse kategorier af aftaler på forsikringsområdet, da udvekslingen af oplysninger til risikoberegning og fælles dækning af risici øger retssikkerheden og konkurrenceevnen i sektoren og dermed letter nye virksomheders indtræden på markedet og øger forbrugernes valgmuligheder og kvaliteten af de økonomiske forhold;
73. påpeger behovet for at skelne konceptuelt og politisk mellem konkurrenceregler og socialpolitik i de respektive medlemsstater; anerkender, at enhver regering har pligt til at gribe ind for at undgå energifattigdom for borgerne;
74. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sænke afgifterne på energiprodukter og træffe effektive foranstaltninger for at modvirke energifattigdom;
75. minder om, at energinettet er en netværksbaseret infrastruktur, der kræver særlig behandling for at muliggøre og fremme egenproduktion;
76. noterer sig, at eksisterende statslige monopoler, som f.eks. spillemonopoler kan føre til urimelig og konkurrencebegrænsende praksis; gør opmærksom på risikoen for, at medlemsstaternes regeringer har mulighed for at favorisere visse virksomheder frem for andre og dermed kan skabe et stærkt konkurrencebegrænsende miljø, hvis der gives licenser uden koncessionsudbud eller gennem uigennemsigtige tvivlsomme koncessionsudbud; opfordrer Kommissionen til nøje at følge eksisterende statsmonopoler og koncessionsudbuddenes lovmæssighed for at forhindre enhver overdreven konkurrenceforvridning;
77. opfordrer Kommissionen til at foreslå ændringer til forordning (EF) nr. 261/2004 for at sikre samme beskyttelse for flyrejsende på rejser fra tredjelande, uanset om der er tale om et EU-luftfartsselskab, eller om selskabet ikke er fra EU;
78. minder om, at artikel 42 i TEUF giver landbrugssektoren særlig status, hvad angår konkurrenceret, hvilket blev slået fast under den seneste reform af den fælles landbrugspolitik, ved at der blev indrømmet en række fravigelser og undtagelser fra artikel 101 i TEUF; mener, at den nuværende krise i landbrugssektoren svækker landbrugernes allerede svare position inden for fødevarerforsyningskæden;
79. mener, at de kollektive aktiviteter, som udføres af producentorganisationerne og deres sammenslutninger, som f.eks. planlægning af produktionen og salgsforhandlinger og, når det er hensigtsmæssigt, forhandlinger om kontraktvilkår, er nødvendige for at nå de mål med den fælles landbrugspolitik, som er fastlagt i artikel 39 i TEUF, og at de følgelig i princippet bør drage fordel af en formodning om overensstemmelse med artikel 101 i TEUF; bemærker, at de nuværende fravigelser ikke udnyttes i deres fulde udstrækning, og at disse fravigelsers manglende klarheder, vanskelighederne med hensyn til gennemførelse og manglen på ensartet anvendelse af de nationale konkurrencemyndigheder ikke giver landbrugerne og deres organisationer tilstrækkelig retssikkerhed, idet de hindrer landbrugerne i selvorganisering og undergraver et velfungerende indre marked; opfordrer derfor Kommissionen til at forbedre de disponible redskaber ved at sikre, at konkurrencepolitikken tager bedre hensyn til landbrugssektorens særlige karakteristika og ved i tilstrækkelig grad at præcisere anvendelsesområdet for den generelle fravigelse for landbrug, de særlige regler for mejeriprodukter, olivenolie, oksekød og kalvekød samt markafgrøder samt individuelle undtagelser under artikel 101, stk. 3, i TEUF;
80. opfordrer Kommissionen til at bekæmpe og træffe bindende regulerende foranstaltninger på EU-plan imod urimelig handelspraksis i fødevarerforsyningskæden, hvilket hindrer landbrugerne og forbrugerne; opfordrer Kommissionen og de nationale konkurrencemyndigheder til at reagere på den bekymring, der er opstået som følge af de samlede konsekvenser af den hurtige koncentration af distributionen på nationalt plan og udviklingen af alliancer mellem de store distributions-selskaber på europæisk og international plan, såvel højere oppe i fødevarerforsyningskæden som for detailhandlere og forbrugere; bemærker, at denne strukturelle kan føre til prisvolatilitet og faldende indkomst for landbrugere og giver anledning til betænkeligheder med hensyn til mulige strategiske tilpasninger, mindre konkurrence og reducerede marginer til investeringer i innovation inden for fødevarerforsyningskæden;
81. understreger, at konkurrencepolitikken forsvaret forbrugernes interesser, men ikke tager hensyn til landbrugsproducenternes interesser; understreger, at konkurrencepolitikken skal stille landbrugsproducenterne på lige fod med forbrugerne ved at sikre rimelige konkurrencevilkår og rimelige betingelser for adgang til det indre marked for at fremme investeringer, beskæftigelse, innovation, landbrugsbedrifters levedygtighed og en ligevægtig udvikling af landdistrikterne i EU;

Tirsdag den 14. februar 2017

82. fastholder, at begrebet »rimelig pris« ikke bør betragtes som den lavest mulige pris for forbrugeren, men i stedet skal være rimelig og give mulighed for et rimeligt vederlag til alle parter i fødevarerforsyningskæden;

83. opfordrer Kommissionen til at forelægge Parlamentet og Rådet en oversigt over landbrugernes anvendelse af gældende undtagelser i de forskellige medlemsstater i henhold til artikel 225 i forordningen om fusionsmarkedsordningen og til på behørig vis at præcisere anvendelsesområdet for sådanne fravigelser og individuelle undtagelser fra konkurrencereglerne i henhold til artikel 101, stk. 3, i TEUF; opfordrer Kommissionen til navnlig at præcisere, om bæredygtighedsaftaler, der er indgået inden for fødevarerforsyningskæden for at opfylde samfundsmæssige behov, og hvis foranstaltninger går ud over lovbestemte krav, kan undtages fra konkurrencelovgivningen, hvis de bidrager til at forbedre produktionen og fremmer innovation, samtidig med at de er til fordel for forbrugere;

84. opfordrer Kommissionen til at anlægge en bredere tilgang til definitionen af begrebet »dominerende stilling« og misbruget af en sådan stilling begået af en landbrugsbedrift eller flere landbrugsbedrifter, der er forbundet gennem horisontale aftaler, under hensyntagen til koncentrationsgraden og begrænsningerne, der skyldes forhandlingsstyrken i råstof-, forarbejdnings- og detailhandelssektorerne;

85. er enig i, at det er nødvendigt i et indre landbrugsmarked at videreudvikle begrebet »det pågældende marked«, som i første række skal analyseres på EU-plan, før der tages højde for lavere niveauer, for ikke at skade målet om en koncentration af udbuddet af landbrugsprodukter gennem en for streng afgrænsning af landbrugsbedriftenes aktivitetsområde;

86. mener, at landbrugere i alle produktionssektorer bør sikres retten til kollektive forhandlinger, herunder retten til at fastsætte minimumspriser;

87. mener, at landbrugere bør samarbejde fuldt ud med og udnytte potentialet i producentorganisationer, herunder producentkooperativer, deres sammenslutninger og brancheorganisationer; opfordrer Kommissionen til at tilskynde til sådanne kollektive selvhjælpsværktøjer, som skal styrke kompetencer og effektivitet, ved at tydeliggøre og forenkle de regler, der gælder for dem, med henblik på at styrke deres forhandlingskapacitet og deres konkurrenceevne, samtidig med at principperne i artikel 39 i TEUF opretholdes;

88. opfordrer Kommissionen til at sikre, at bestemmelserne i artikel 222 i forordningen om fusionsmarkedsordningen udløses hurtigt i perioder med alvorlige ubalancer på markedet, og til yderligere at vurdere effektiviteten af denne foranstaltning, når den anvendes på mejerimarkedet, med henblik på at foreslå yderligere midlertidige tilpasninger af konkurrencelovgivningen og -proceduren i perioder med alvorlige ubalancer på markedet;

89. glæder sig i denne henseende over den nylige offentliggørelse af retningslinjerne for gennemførelsen af disse specifikke bestemmelser; mener imidlertid, at deres retlige rækkevidde er for begrænset, og de kriterier, som skal overholdes, er for strenge og uensartede fra den ene sektor til den anden til at kunne skabe den nødvendige retlige klarhed og sikkerhed for landbrugere, der gerne vil drage fordel af disse undtagelser;

90. mener, at en markedsrelevant kategorisering ikke fuldt ud passer til den aktuelle situation i olivenoliesektoren, og foreslår derfor at betragte olivenoliamarkedet for forbrugere som et indre marked med henblik på at forbedre gennemførelsen af reglerne i artikel 169 i forordningen om fusionsmarkedsordningen;

91. mener på baggrund af de forskelle i olivenolieproduktionen, som primært skyldes vejrforhold, og for at sikre opfyldelsen af målene for medlemmerne af producentorganisationer eller sammenslutninger af producentorganisationer, at de tilfælde, hvor producentorganisationer er tvunget til at købe olivenolie fra ikke-medlemmer, bør tages i betragtning, samtidig med at den underordnede karakter af denne aktivitet i forhold til markedsføring af produkter fra deres egne medlemmer garanteres;

92. foreslår at udvide anvendelsesområdet for bestemmelserne i artikel 170 om oksekøds- og kalvekødsproduktion til også at gælde for kvægopfedningssektoren for at sikre en mere effektiv gennemførelse;

Tirsdag den 14. februar 2017

93. glæder sig i forbindelse med afskaffelsen af kvoter i sukkersektoren over opretholdelsen af en kontraktuel ramme ⁽¹⁾ mellem sukkerroevlere, deres organisationer og sukkervirksomheder, hvilket navnlig giver dem mulighed for at forhandle vilkårene for værdifordeling på grundlag af udviklingen på markederne for sukker eller for andre råmaterialer; opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at denne mulighed tilbydes alle aktører i sektoren for at opfylde målsætningerne i forordningen om fusionsmarkedsordningen og dermed sikre en rimelig ligevægt mellem rettigheder og forpligtelser mellem sukkervirksomheder og sukkerroevlere;

94. opfordrer Kommissionen til at vurdere detailhandleres indflydelse på de virksomheder, der fremstiller produkter af eget mærke;

95. gentager Parlamentets holdning ⁽²⁾ til fordel for vedtagelsen af rammelovgivning på EU-plan med henblik på at bekæmpe illoyal handelspraksis i fødevareforsyningskæden; understreger, at denne lovgivning skal sikre, at EU's landbrugere og forbrugere har mulighed for at nyde godt af rimelige salgs- og købet betingelser;

96. mener, at en fuldstændig og tilfredsstillende gennemførelse af »mælkepakken« ⁽³⁾ er af afgørende betydning for at styrke mejerisektoren, og opfordrer Kommissionen til at foreslå en forlængelse af mælkepakken efter midten af 2020 og undersøge nylighederne for at udvide disse regler til andre landbrugssektorer;

97. noterer sig konklusionerne i undersøgelsen med titlen »Økonomiske følger af moderne detailhandel for udvalg og innovation inden for EU's fødevaresektor« fra Generaldirektoratet for Konkurrence, herunder den negative sammenhæng, der kan være mellem produkters innovation og deres indtrængen på fødevaremarkedet under private mærker; opfordrer Kommissionen til for Parlamentet at forelægge omfanget af de igangværende drøftelser med henblik på at afgøre, om dette negative forhold virkelig reducerer innovationen og variationen af de produkter, der er tilgængelige for forbrugerne, og hvilke langsigtede følger dette ville få for forsyningskæden og landbrugernes situation;

98. understreger atter nødvendigheden af gradvist at udvikle EU's konkurrenceregler til at inkludere FAO's indikatorer for bæredygtighedsvurdering af fødevare- og landbrugssystemer (Sustainability Assessment of Food and Agriculture systems — SAFA), herunder »Retfærdig prissætning og gennemsigtige kontrakter« (S 2.1.1) og »Leverandørers rettigheder« (S 2.2.1), i overvågningen af fødevareforsyningskæden i Europa;

99. understreger, at overdreven beskatning af enhver industri let vil kunne ødelægge konkurrencen og vil være imod forbrugernes interesser;

100. opfordrer til yderligere udvikling af det europæiske værktøj til overvågning af fødevarepriser til bedre at kunne påvise krisen i landbrugsfødevaresektoren ved hjælp af bedre og mere opdelt data; fremhæver i denne forbindelse, at det er nødvendigt at involvere landbrugsorganisationerne i definitionen og indsamlingen af data;

101. opfordrer Kommissionen til at tage fuldt hensyn til virkningerne af eventuelle markedsforvriddinger, som handelsaftaler med tredjelande kan resultere i for landbrugsproducenterne i Europa, i betragtning af deres vanskelige økonomiske situation og deres grundlæggende rolle i vores samfund; mener, at Kommissionen bør være særlig opmærksom på aftaler med de lande, der har betydeligt færre landbrugs- og sundhedsregulativer end EU;

⁽¹⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1166 af 17. maj 2016 om ændring af bilag X til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 for så vidt angår købsbetingelser for sukkerroer i sukkersektoren fra den 1. oktober 2017 (EUT L 193 af 19.7.2016, s. 17).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets beslutning af 7. juni 2016 om illoyal handelspraksis i fødevarekæden (P8_TA(2016)0250).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 261/2012 af 14. marts 2012 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår kontraktforhold i mælke- og mejerisektoren (EUT L 94 af 30.3.2012, s. 38).

Tirsdag den 14. februar 2017

102. opfordrer Kommissionen til at undersøge arten og indholdet af forvridninger på detailmarkedet, herunder også de potentielle virkninger af detailhandlers territoriale forsyningsbegrænsninger, eftersom forvridning fører til en opsplitning af markedet, og til muligheden af, at store supermarkeder kommer til at dominere markedet og forvride konkurrencen i forsyningskæden; understreger vigtigheden af, at alle aktører giver relevante oplysninger; opfordrer indtrængende Kommissionen til at indlede en undersøgelse af spørgsmål vedrørende binding af udsalgspris igen;

103. mener, at Kommissionen bør styrke forbindelserne mellem konkurrence- og transportpolitikken yderligere; bemærker, at Revisionsrettens særberetning nr. 21/2014 understreger, at konnektiviteten i Europa foruden de særlige tilfælde med regionale lufthavne eller lufthavne i afsidesliggende områder bør være baseret på økonomisk bæredygtighed; beklager, at investeringer i lufthavne ikke altid har givet de forventede resultater; opfordrer derfor Kommissionen til at identificere de vellykkede og mislykkede lufthavnsudviklingsprojekter; opfordrer Kommissionen til at revidere forordning (EF) nr. 868/2004 med henblik på at styrke EU's luftfartsindustri konkurrencedygtige position, forhindre illoyal konkurrence mere effektivt, sikre gensidigheden og afskaffe urimelig praksis, herunder subsidier og statsstøtte, der ydes til luftfartsselskaber fra visse tredjelande; opfordrer Kommissionen til at undersøge, om visse former for praksis — baseret på eksisterende bilaterale luftfartsaftaler indgået af medlemsstaterne med lande uden for EU — er til skade for den loyale konkurrence mellem luftfartsselskaber og lufthavne og strider mod de europæiske forbrugeres interesser; opfordrer endvidere Kommissionen til at bekæmpe konkurrenceforvridende praksis, som kan underminere europæiske forbrugeres mulighed for at benytte en række onlinekanaler, herunder sammenligningstjenester til megasøgninger og online-rejsebureauer;

104. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at vise større politisk vilje til at udbygge og styrke det indre transportmarked og skabe lige vilkår, så der kan opnås en åben og loyal konkurrence mellem offentlige og private operatører i transport-, post- og turismesektoren, samtidig med at man respekterer andre af EU's politikker, mål og principper, herunder den sociale dimension, hvilket er vigtigt for at sikre et velfungerende indre transportmarked;

105. understreger vigtigheden af konnektivitet og transportinfrastruktur for overlevelsen, den økonomisk udvikling og leveringen af offentlige og private tjenesteydelser i regionale og afsidesliggende områder;

106. håber derfor, at de globale TEN-T-net vil blive gennemført;

107. understreger, at nødvendigheden af at sikre en mere effektiv beskyttelse af transportarbejdernes rettigheder mod misbrug ikke må tjene som påskud til at begrænse den frie konkurrence mellem enheder fra forskellige medlemsstater; opfordrer Kommissionen til at respektere proportionalitets- og nærhedsprincippet, når den udarbejder love, som vil få en betydelig indvirkning på det indre transportmarkeds funktionsmåde;

108. noterer sig de udfordringer, postoperatører står over for som følge af oprettelsen af det digitale indre marked; understreger, at et vellykket udfald af dette ambitiøse projekt, navnlig inden for onlinehandel, i høj grad afhænger af den form, som markedet for post- og pakkeleveringstjenester antager; understreger, at det er nødvendigt at sikre loyale og lige konkurrencebetingelser på tværs af grænserne for private og offentlige operatører, der leverer kommercielle tjenester;

109. understreger, at enhver konkurrencepolitik bør fremme de sociale rettigheder for alle operatører i de berørte sektorer;

110. påpeger, at medlemsstaternes gennemførelse af EU's transportlovgivning og respekt for traktatbestemmelserne ofte er mangelfuld, især når transportområdet forvaltes som et statsligt monopol; opfordrer både Kommissionen og medlemsstaterne til at sørge for en korrekt gennemførelse og håndhævelse af den gældende EU-lovgivning, som er afgørende for et velfungerende indre marked, således at der kan sikres ekstra fordele for erhvervslivet og industrien, forbrugerne, arbejdstagernes sociale vilkår og miljøet;

111. understreger vigtigheden af at fjerne fysiske, tekniske og lovmæssige hindringer mellem medlemsstaterne for at modvirke fragmentering på det indre marked, lette den grænseoverskridende mobilitet og det territoriale samarbejde og derigennem stimulere konkurrencen;

Tirsdag den 14. februar 2017

112. henleder Kommissionens opmærksomhed på de indirekte hindringer for konkurrencen, som følger af de forskellige regler om beskatning, sikkerhed, køre- og hviletider, typegodkendelse og passagerrettigheder;

113. påskønner de fremskridt, der er sket i den digitale teknologi i transport- og turismesektoren og som fremmer konkurrenceevnen, skaber arbejdspladser, letter SMV'ers adgang til større markeder og giver konkrete fordele for forbrugerne; påpeger, at digitaliseringen og den tiltrængte udvikling af den deleøkonomien vil medføre væsentlige ændringer i sektorenes operationelle miljø, og at passende og klare lovrammer er nødvendige for at kunne høste fordelene af digitaliseringsprocessen;

114. understreger, at enheder, som opererer på grundlag af nye forretningsmodeller, påvirker EU's transport- og turismemarked i positiv retning, især ved at gøre tjenester mere tilgængelige og forbedre deres kvalitet;

115. hilser Kommissionens intentioner om at forhandle eksterne luftfartsaftaler med en række centrale lande og regioner i verden velkommen; er overbevist om, at sådanne aftaler ikke blot vil forbedre markedsadgangen, men også give nye forretningsmuligheder for en europæisk luftfartsindustri i verdensklasse, skabe jobs af høj kvalitet, opretholde strenge sikkerhedsstandarder, tilgodese arbejdstagerrettighederne i sektoren og gavne forbrugerne; understreger, at Parlamentet har en vigtig rolle at spille i disse forhandlinger;

116. opfordrer Kommissionen til, når den forhandler disse eksterne luftfartsaftaler, at indføje en klausul om loyal konkurrence for at sikre lige grundvilkår;

117. finder, at det i forbindelse med havnetjenester er nødvendigt at skabe stadig mere åbne, konkurrencedygtige og gennemsigtige reguleringsrammer for offentlige havne i Europa og samtidig skabe nye jobmuligheder;

118. mener, at den øgede konkurrence, som den gradvise åbning af EU's vejtransportmarked vil medføre, kan give forbrugerne fordele, men finder det stærkt forkasteligt, at visse medlemsstater har truffet foranstaltninger, som undergraver integriteten af det indre marked på dette område; støtter Kommissionens skridt til at konfrontere sådanne foranstaltninger;

119. udtrykker håb om, at denne åbning af vejtransportmarkedet ikke vil blive en yderligere årsag til social dumping, og beklager desuden fænomenet »postkasseselskab«;

120. beklager endvidere, at mindre varevogne ikke får den fornødne opmærksomhed i EU-politikken, selv om de i stigende grad anvendes til at omgå den korrekte anvendelse af lovgivningen om beskæftigelse, sikkerhed og miljøbeskyttelse;

121. opfordrer Kommissionen til nøje at overvåge oligopolistiske prisdumpingtendenser, navnlig inden for fjerntrafik-/rutebilssektoren, og insisterer på nødvendigheden af en korrekt anvendelse af EU-retten og rimelige, konkurrencebaserede intermodale konkurrencevilkår;

122. opfordrer til en hurtig afslutning af forhandlingerne om den fjerde jernbanepakke og mener, at dette bør medføre en yderligere åbning af jernbanepassagertransporten for konkurrence og forbedre effektiviteten af jernbanesektoren, samtidig med at kvaliteten og kontinuiteten af de offentlige serviceforpligtelser bevares;

123. påskønner vedtagelsen af den tekniske søjle i den fjerde jernbanepakke og mener, at dette vil styrke jernbanesikkerheden og samtidig fjerne de tekniske hindringer for konkurrence gennem interoperabilitet;

124. understreger turismens afgørende betydning som drivkraft for økonomisk vækst og jobskabelse og opfordrer Kommissionen til at anvende en proaktiv tilgang til fremme af den europæiske turistbranches konkurrenceevne og skabelse af et gunstigt miljø for vækst og udvikling;

Tirsdag den 14. februar 2017

125. understreger, at posttjenester og navnlig grænseoverskridende pakkelevering er af grundlæggende betydning for udviklingen af sektoren for e-handel i hele EU; påskønner Kommissionens kartelundersøgelse af sektoren for e-handel og opfordrer den til fortsat at overvåge udviklingen på post- og pakkemarkedet;

126. understreger behovet for at finansiere bæredygtige, tilgængelige, sikre transportprojekter, som kan bidrage til at forbedre hele det europæiske transportsystems funktionsmåde;

127. opfordrer til anvendelse af EU-fonde såsom Connecting Europe-faciliteten (CEF) og Samhørighedsfonden, Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) og Horisont 2020 til at udvikle den europæiske transportinfrastruktur og øge tjenesteydelsernes antal og kvalitet;

128. opfordrer medlemsstaterne til at lægge tilstrækkelig vægt på gennemførelse af grænseoverskridende infrastrukturprojekter og koordinere deres vigtigste transportplaner med nabomedlemsstaterne;

129. mener, at det er vigtigt fuldt ud at udnytte innovative finansielle instrumenter såsom Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer, som egner sig til finansiering af transportsektorprojekter til støtte for vækst og konkurrenceevne; understreger dog, at de midler, der øremærkes til EFSI-garantifonden, ikke må tages fra CEF eller Horisont 2020, som er af afgørende betydning for udviklingen af et fælles marked inden for transportsektoren;

130. understreger, at en fuldstændig åbning af jernbanetransportmarkedet kan medføre en række fordele for operatører og passagerer fra alle medlemsstater; bemærker imidlertid, at det i denne proces er nødvendigt at tage hensyn til jernbaneinfrastrukturens forskellige grader af udvikling i medlemsstaterne; understreger nødvendigheden af i den næste flerårige finansielle ramme at opretholde det nuværende investeringsniveau til udligning af forskelle i jernbaneinfrastruktur;

131. understreger, at nødvendigheden af at sikre en mere effektiv beskyttelse af transportarbejdernes rettigheder mod misbrug ikke må tjene som påskud til at begrænse den frie konkurrence mellem enheder fra forskellige medlemsstater; opfordrer Kommissionen til at respektere proportionalitets- og nærhedsprincippet, når den udarbejder love, som vil få en betydelig indvirkning på det indre transportmarkeds funktionsmåde;

132. opfordrer Kommissionen til at oplyse, hvilke analysemetoder der anvendes til at bestemme nye relevante markeder med digitalisering af økonomien og navnlig fænomenet med teknologikonvergens og den kommercielle anvendelse af personoplysninger i større målestok;

133. opfordrer medlemsstaterne til at afskaffe alle koncessioner på veje, der afgrænser byområder, såfremt disse koncessioner indebærer betaling af vejafgift, således at der sikres reel konkurrence mellem de europæiske vejtransportvirksomheder;

134. opfordrer Kommissionen til at undersøge påståede sager om momssvig i svinekødsindustrien; beklager, at Kommissionen endnu ikke har iværksat en undersøgelse om emnet på trods af de klager, den har modtaget fra landbrugsorganisationerne;

135. er af den opfattelse, at anfordringskonti og opsparingskonti ikke bør være gebyrpligtige for brugerne, medmindre de er knyttet sammen med specifikke tjenester;

136. gentager sin bekymring (som udtrykt i sin beslutning af 11. juni 2013 om socialt boligbyggeri i Den Europæiske Union ⁽¹⁾) om Kommissionens restriktive definition af socialt boligbyggeri inden for konkurrencepolitikken; opfordrer Kommissionen til at præcisere denne definition på grundlag af en udveksling af bedste praksis og erfaring mellem medlemsstaterne, idet der tages hensyn til, at socialt boligbyggeri opfattes og administreres på forskellige måder i forskellige medlemsstater, regioner og lokalsamfund;

⁽¹⁾ EUT C 65 af 19.2.2016, s. 40.

Tirsdag den 14. februar 2017

137. beklager Kommissionens forsømmelse af at reagere hurtigt og beslutsomt på visse medlemsstaters forsøg på at begrænse den frie konkurrence i transportsektoren; opfordrer til, at denne praksis afskaffes, og til at der træffes alle mulige foranstaltninger til at sikre lige adgang til det indre marked på samme vilkår for enheder fra alle medlemsstater, der opererer i denne sektor;

138. forstår, at det er vigtigt at sikre konkurrence på det intraeuropæiske marked for finansielle tjenesteydelser, herunder forsikringer, hvilket kræver, at der sikres kapacitet til grænseoverskridende erhvervelse af disse;

139. gentager sin opfordring til Kommissionen om at frigive resultaterne af de igangværende undersøgelser af de konkurrencebegrænsende praksisser i fødevarerforsyningskæden og på energi-, transport- og medieområdet;

140. afviser kravet om, at brugere skal have bopæl i den medlemsstat, hvor det pågældende finansieringsinstitut eller forsikringsselskab er hjemmehørende, i forbindelse med levering af tjenesteydelser, da dette er uforeneligt med målsætningen om et indre marked for finansielle tjenesteydelser i detailledet;

141. opfordrer til en øjeblikkelig undersøgelse af konkurrenceproblemer, der opstår som følge af Formel 1-motorsporten;

142. opfordrer Kommissionen til at tage hensyn til, at langt størstedelen af virksomhederne i EU er mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder, når konkurrencepolitikken skal udvikles og gennemføres; understreger i den forbindelse behovet for brugervenlige konkurrenceregler for mindre virksomheder, der ønsker at drive virksomhed online og på tværs af grænserne i det indre marked;

143. minder tillige Kommissionen om, at finansielle institutioner fortsætter med at annullere betalingskort, såfremt indehaveren flytter til en anden medlemsstat, og opfordrer til, at der træffes foranstaltninger i denne henseende, herunder ved at gøre de nationale myndigheder opmærksom på problemet;

144. understreger behovet for at sikre adgang til lægemidler ved at bekæmpe misbrug i den farmaceutiske industri; bemærker behovet for at fremme brugen af generiske lægemidler så vidt muligt i medlemsstaternes sundhedssystemer;

145. understreger, at adgang til kontanter via hæveautomater er en væsentlig offentlig tjeneste, som skal ydes uden nogen forskelsbehandlende, konkurrencehæmmende eller unfair praksisser og derfor ikke må påføre nogen uforholdsmæssige omkostninger;

146. understreger nødvendigheden af at bekæmpe unfair kollektive boykotter, altså situationer hvor en gruppe af konkurrencer enes om at udelukke en reel eller potentiel konkurrent i konkurrencebegrænsende øjemed;

147. udtrykker sin bekymring over de »svingdørsskandaler«, der påvirker EU's myndigheder, navnlig sagen om den tidligere konkurrencekommissær Neelie Kroes, som ikke kun lavede lobbyarbejde for Uber, men også er ramt af afsløringen af Bahamas-lækagen;

Hen imod mere effektive nationale konkurrencemyndigheder i EU

148. bifalder den decentrale håndhævelse af EU's konkurrenceregler i Europa, men mener, at effektiviteten af beskyttelse af borgere og virksomheder imod konkurrenceforvridende praksis ikke kun bør afhænge af den medlemsstat, som de har bopæl i; mener at kartelforordningen (forordning (EF) nr. 1/2003) har udgjort et væsentligt bidrag til at skabe lige startvilkår for virksomheder i hele EU's indre marked; fremhæver dog, at der, navnlig vedrørende uafhængighed, fastlæggelse af bodsstørrelser samt regler for bødefritagelse, fortsat er forskelle mellem de nationale systemer og de nationale konkurrencemyndigheder; mener, at effektive og enslydende procedurmæssige bestemmelser vedrørende gennemførelsen af EU's kartellovgivning er vigtige for at garantere forbrugernes og virksomhedernes retssikkerhed; opfordrer konkurrencemyndighederne i medlemsstaterne til i stort omfang at udnytte mulighederne i det europæiske samarbejde inden for rammerne af Det Europæiske Konkurrencenetværk;

Tirsdag den 14. februar 2017

149. anser det derfor for væsentligt, at de nationale konkurrencemyndigheder i EU har de midler og instrumenter, de har brug for til effektivt at kunne håndhæve EU's konkurrenceregler, herunder redskaber til at spore, imødegå og straffe overtrædelser, og de programmer for lempelse, der vil være væsentlige, hvis virksomhederne vedgår eksistensen af karteller i Europa;

150. gentager, at de nationale konkurrencemyndigheders uafhængighed er af overordentlig stor betydning, og at dette omfatter sikringen af, at de har de midler, som de behøver for at varetage deres opgaver;

151. bifalder i den sammenhæng Kommissionens høring, der formodentlig leder frem til et lovforslag om en styrkelse af de nationale konkurrencemyndigheders gennemførelses- og sanktionsinstrumenter — det såkaldte ECN+; gentager, at flere forskellige myndigheders håndhævelse af bestemmelser i de samme eller beslægtede sager skaber en risiko for overlappning og potentielt usammenhængende foranstaltninger, der reducerer retssikkerheden og skaber unødvendige omkostninger for virksomhederne; opfordrer derfor Kommissionen til at fremsætte et forslag om en proaktiv EU-indsats for at sikre, at de nationale konkurrencemyndigheder kan håndhæve bestemmelserne mere effektivt på en sammenhængende og konvergerende måde, så det fulde potentiale af det decentrale system for håndhævelse af EU's konkurrenceregler kan virkeliggøres; opfordrer til, at Parlamentet inddrages fuldt ud inden for rammerne af en medbestemmelsesprocedure;

152. understreger, at et internationalt samarbejde mellem konkurrencemyndigheder er uundgåeligt i en globaliseret verden; støtter derfor Kommissionens og de nationale konkurrencemyndigheders aktive deltagelse i det internationale konkurrencenetværk; opfordrer Kommissionen til at undersøge muligheden for at indgå konkurrenceaftaler med yderligere tredjelande, som giver mulighed for udveksling af oplysninger mellem efterforskningsmyndighederne i konkurrencesager; understreger i denne forbindelse, at den tidligere indgåede konkurrenceaftale med Schweiz og Canada kan tjene som skabelon for flere lignende aftaler; mener også, at de internationale handels- og investeringsaftaler bør have et stærkt afsnit om konkurrence;

153. opfordrer Kommissionen til at vurdere de forskellige niveauer af nationale sanktioner for overtrædelser i medlemsstaterne og vurdere muligheden for og ønskeligheden af at strømline disse forskelle uden at sætte de nationale konkurrencemyndigheders uafhængighed på spil;

154. finder det afgørende, at Kommissionen fortsætter med at fremme bedre samarbejde mellem nationale konkurrencemyndigheder i EU;

155. understreger, at GD Konkurrences uafhængighed er af største betydning for, at det kan nå sine mål på en vellykket måde; opfordrer igen til at sikre en skarp adskillelse mellem de tjenestegrene, som udarbejder retningslinjerne, og de tjenestegrene, der har ansvaret for at anvende disse retningslinjer; opfordrer Kommissionen til at omfordele tilstrækkelige finansielle og menneskelige ressourcer til GD Konkurrence; anmoder om, at Kommissionen kommer til at råde over tilstrækkeligt teknisk kvalificerede ingeniører til at undersøge højteknologiske virksomheder; opfordrer indtrængende Kommissionen til at bringe de etiske regler for GD Konkurrences team af ledende økonomer på linje med den praksis, der gælder for andre embedsmænd i Kommissionen;

Demokratisk styrkelse af konkurrencepolitikken

156. bifalder Margrethe Vestagers bestræbelser, den nuværende kommissær med ansvar for konkurrence, på at have en regelmæssig struktureret dialog med Europa-Parlamentet, navnlig med Økonomi- og Valutaudvalget og Arbejdsgruppen om Konkurrencepolitik; opfordrer Kommissionen til at levere mere omfattende feedback på de specifikke anmodninger fremsat i Parlamentets årlige konkurrenceberetning; skønner, at en dedikeret, struktureret dialog kan bidrage til en mere grundig opfølgingsproces af de respektive årlige konkurrenceberetninger;

157. bifalder Kommissionens initiativer til at høre offentligheden om gennemførelsen af kontrollen med fusioner og virksomhedsovertagelser og opfordrer Kommissionen til at drøfte resultaterne heraf med Parlamentet;

158. opfordrer til at udvide dialogen mellem EU-institutionerne og de nationale konkurrencemyndigheder og især til at afholde drøftelser med Parlamentets udvalg;

Tirsdag den 14. februar 2017

159. bekræfter i den sammenhæng kravet til Kommissionen om at indarbejde retningslinjerne vedrørende bod i de bindende retsregler;

Konkurrencepolitikens internationale dimension

160. glæder sig over, at Kommissionen er forpligtet til en åben og konstruktiv udveksling om konkurrencespørgsmål globalt; bifalder de fremskridt, der blev gjort, hvad angår konkurrencebestemmelser i visse frihandelsaftaler, men opfordrer desuden indtrængende Kommissionen til at fortsætte sit arbejde med at medtage konkurrence- og statsstøtteregler i forhandlingerne om alle frihandelsaftaler (FTA);

161. understreger, at loyal konkurrence inden for handel, tjenesteydelser og investeringer har en positiv indvirkning på EU's og dets handelspartneres sociale og økonomiske udvikling; opfordrer Kommissionen og Rådet til hurtigt at gå videre med deres arbejde med den modernisering af de defensive handelsinstrumenter, som er nødvendig for at sikre fair konkurrence på EU's marked, og mener, at handelsaftaler systematisk bør tage fat på udfordringen med tredjelandes illoyale handelspraksis;

162. opfordrer Kommissionen til at arbejde sammen med handelspartnerne om at sikre, at deres markeder bliver mere åbne for EU-virksomheder, især på områderne energi, transport, telekommunikation, offentlige indkøb og tjenesteydelser, herunder tjenesteydelser, der leveres i forbindelse med udøvelsen af lovregulerede erhverv;

163. opfordrer Kommissionen til at indføje ambitiøse bestemmelser om konkurrence i alle handelsaftaler og til at gennemføre effektiv overvågning med henblik på at kontrollere, om disse bestemmelser overholdes behørigt af parterne med hensyn til alle aspekter, herunder bestemmelser om statsstøtte, og med hensyn til alle økonomiske aktører, herunder statsejede virksomheder;

164. understreger, at det er vigtigt at støtte udviklingslandene i deres indsats for at fremme og gennemføre konkurrencereglerne i praksis;

165. opfordrer Kommissionen til at støtte indsatsen for at oprette en omfattende og brugervenlig database over konkurrencebestemmelser i frihandelsaftaler, som kunne administreres af WHO's sekretariat;

166. glæder sig over de fremskridt, som WTO-ministerkonferencen i Nairobi har gjort med reduktionen af eksportsubsidier, som har til formål at forhindre konkurrenceforvridning på de internationale markeder for landbrugsprodukter; understreger i denne forbindelse følsomheden af landbrugssektoren og behovet for at træffe klare og effektive foranstaltninger, bl.a. inden for rammerne af WTO-aftalerne, med henblik på at opretholde de europæiske producenters konkurrenceevne på de internationale markeder;

167. minder om, at lige adgang til naturressourcer, herunder energikilder, er af afgørende betydning for at sikre loyal konkurrence på lige vilkår på det globale marked, og opfordrer Kommissionen til i handelsaftaler at medtage bestemmelser, der forbedrer adgangen til sådanne ressourcer, herunder bestemmelser om statsejede virksomheders konkurrenceforvridende praksis samt om ikke-forskelsbehandling og transit;

168. understreger, at konkurrencepolitikken er et vigtigt element i det indre marked, således som det fremgår af traktaten; bekræfter, at et konkurrencedygtigt og fuldt fungerende indre marked er nødvendigt for at fremme bæredygtig vækst, beskæftigelse og innovation i EU, og at indsatsen for at sikre loyal konkurrence i EU som helhed er i både forbrugeres, opstartsvirksomheders og SMV'ers interesse; mener, at håndhævelsen af EU-lovgivning ikke bør svækkes gennem anvendelsen af EU Pilot i stedet for formelle traktatbrudsprocedurer, og at det er nødvendigt at søge at opretholde konkurrencen;

169. tilskynder Kommissionen til ikke at fokusere alle sine bestræbelser på at sikre loyal konkurrence på højtprofilerede sager mod store velkendte virksomheder; minder Kommissionen om, at håndhævelsen af loyal konkurrence også er vigtig for SMV'er;

Tirsdag den 14. februar 2017

170. opfordrer til styrkelse af forbrugernes valgfrihed; mener, at den ret til dataportabilitet, som er indeholdt i den generelle forordning om databeskyttelse, udgør en god tilgang til styrkelsen af både forbrugernes rettigheder og konkurrencen; understreger behovet for at undersøge, hvordan der kan sikres interoperabilitet mellem de digitale netværk via åbne standarder og grænseflader;

171. opfordrer Kommissionen til at undersøge og korrigere situationen for uafhængige detailhandlere, der ifølge konkurrenceretten må arbejde sammen via deres fysiske butikker, men anklages for illoyal konkurrence, hvis de giver fælles e-handelstilbud;

172. opfordrer Kommissionen til at sikre, at EU-reglerne om offentlige udbud gennemføres rettidigt, navnlig udbredelsen af e-udbud og de nye bestemmelser, der tilskynder til opdeling af kontrakter i delkontrakter, som er afgørende for at fremme innovation og konkurrence og for at støtte SMV'er på udbudsmarkederne;

173. opfordrer Kommissionen til ved hjælp af standardisering at forhindre skabelsen af monopoler eller lukkede værdikæder; mener, at der bør indføres en appelprocedure, således at standarderne kan gennemgås, når der er en risiko for, at de kan indvirke på konkurrenceevnen;

174. udtrykker bekymring over koncentrationsniveaet i visse sektorer, som f.eks. kemikaliesektoren, i lyset af de nylige virksomhedsfusioner; anmoder Kommissionen om at forklare, hvordan den giver mulighed for markedsadgang, navnlig for nyetablerede virksomheder; anmoder Kommissionen om at undersøge, hvorvidt en virksomheds markedsstyrke, der hidrører fra oplysninger og data, samt behandlingen af sådanne oplysninger og data og antallet af brugere bør medregnes som et testkriterium for kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser; opfordrer til at overveje, om sammenlægningen af data og oplysninger, navnlig om kunder, kan medføre konkurrenceforvridning;

175. betragter konkurrence inden for telekommunikationssektoren som værende af afgørende betydning for at fremme innovation og investeringer i netværk og for at sikre forbrugerne valgmuligheder med hensyn til tjenester; betragter udbredelsen af hurtigt bredbånd som afgørende for fuldførelsen af det digitale indre marked; glæder sig i denne sammenhæng over, at Kommissionen vil tage hensyn til de strategiske målsætninger om forbindelsesmuligheder som fastsat i telekommunikationspakken, når retningslinjerne for statsstøtte til bredbånd gennemføres;

176. henviser til Den Europæiske Revisionsrets seneste beretning om manglende overholdelse af statsstøttere reglerne under samhørighedspolitikken, i hvilken den bemærker et betydeligt niveau af manglende overholdelse og opfordrer til, at en række henstillinger gennemføres; udtrykker bekymring over disse resultater, da de er til skade for et velfungerende indre marked, og anmoder derfor Kommissionen om at tage Revisionsrettens henstillinger i betragtning og til at øge sine bestræbelser på at undgå yderligere mangler;

177. støtter Kommissionens håndhævestiltag inden for kartelbekæmpelse, som f.eks. de nylige tiltag inden for sektorerne detailfødevarer og optiske diskdrev, for at sikre rimelige priser til forbrugerne;

178. opfordrer Kommissionen til at undersøge, hvorvidt der er nogen uoverensstemmelser i salget af produkter på det indre marked, som kan have negativ indvirkning på lokale producenter, især SMV'er;

179. bemærker, at Parlamentet i sin beslutning om årsberetningen om EU's konkurrencepolitik for 2014 opfordrede Kommissionen til nøje at overvåge de store distributørers alliancer i Europa, og glæder sig over Kommissionens villighed til at drøfte disse alliancers indvirkning på producenterne og forbrugerne i Det Europæiske Konkurrencenetværk;

o

o o

180. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og de nationale og, hvor dette er relevant, regionale konkurrencemyndigheder.

Tirsdag den 14. februar 2017

P8_TA(2017)0028

Fremme af ligestilling mellem kønnene inden for psykisk sundhed og klinisk forskning**Europa-Parlamentets beslutning af 14. februar 2017 om fremme af ligestilling mellem kønnene i forbindelse med mental sundhed og klinisk forskning (2016/2096(INI))**

(2018/C 252/10)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 19 og 168, som opregner sikring af et »højt sundhedsbeskyttelsesniveau« blandt målene for alle Unionens politikker,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 21, 23 og 35,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 536/2014 af 16. april 2014 om kliniske forsøg med humanmedicinske lægemidler og om ophævelse af direktiv 2001/20/EF,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/20/EF af 4. april 2001 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om anvendelse af god klinisk praksis ved gennemførelse af kliniske forsøg med lægemidler til human brug («direktivet om kliniske forsøg»),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 3. marts 2010 med titlen »Europa 2020: En strategi for intelligent, bæredygtig og inkluderende vækst« (COM(2010)2020),
- der henviser til Kommissionens grønne bog med titlen »Forbedring af befolkningens mentale sundhed. På vej mod en strategi for mental sundhed i Den Europæiske Union« (COM(2005)0484),
- der henviser til EU-Compass til aktion om mental sundhed og trivsel,
- der henviser til Verdenssundhedsorganisationens (WHO's) omfattende handlingsplan for mental sundhed 2013-2020,
- der henviser til WHO's globale strategi for kvinders, børns og unges sundhed 2016-2030,
- der henviser til erklæringen om mental sundhed for Europa fra 2005, der er undertegnet af WHO, Kommissionen og Europarådet,
- der henviser til WHO's europæiske handlingsplan for mental sundhed 2013-2020,
- der henviser til den europæiske pagt for mental sundhed og trivsel fra 2008,
- der henviser til Den Europæiske Unions fælles aktion om mental sundhed og trivsel fra (2013-2016),
- der henviser til FN's Komité for Økonomiske, Sociale og Kulturelle Rettighedsers generelle kommentar nr. 14 om retten til højest opnåelige sundhedsstandard (UN Doc. E/C.12/2000/4) og generelle kommentar nr. 20 om ikkediskrimination i forbindelse med økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder (UN Doc. E/C.12/GC/2009),
- der henviser til henstilling CM/Rec(2010)5 fra Europarådets Ministerkomité til medlemsstaterne om foranstaltninger til bekæmpelse af forskelsbehandling på grund af seksuel orientering eller kønsidentitet,

Tirsdag den 14. februar 2017

- der henviser til forretningsordenens artikel 52,

- der henviser til betænkning fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling og udtalelse fra Udviklingsudvalget (A8-0380/2016),

- A. der henviser til, at den højest opnåelige standard for fysisk og mental sundhed er en grundlæggende menneskeret og indebærer en forpligtelse til ikkediskrimination; der henviser til, at alle bør have adgang til sundhedspleje; der henviser til, at adgang til mental sundhed har afgørende betydning for forbedring af livskvalitet for europæiske borgere, fremme af social inklusion og sikring af økonomisk og kulturel udvikling i Unionen;

- B. der henviser til, at den globale kontekst, der er præget af en vedvarende økonomisk krise og en markant stigning i arbejdsløsheden, navnlig blandt unge og kvinder, bevirker en stadig stigning i forekomsten af mentale sundhedsproblemer som depression, bipolar sygdom, skizofreni, angst og demens;

- C. der henviser til, at WHO definerer mental sundhed som fysisk, psykisk og socialt velbefindende og ikke blot fravær af sygdom eller svagelighed; der henviser til, at mentale forstyrrelser ifølge WHO dækker over en række mentale og adfærdsmæssige forstyrrelser såsom depression, bipolar sygdom, skizofreni, angstrelaterede lidelser, demens og autisme; der henviser til, at WHO definerer mental sundhed som en tilstand, hvor et individ er i stand til at udfolde sine kognitive og emotionelle evner, fungere i samfundet, håndtere dagligdags udfordringer, indgå i tilfredsstillende og modne relationer med andre, yde et konstruktivt bidrag til sociale forandringer og tilpasse sig eksterne vilkår og interne konflikter;

- D. der henviser til, at mental sundhed bør anskues og håndteres på holistisk måde med inddragelse af sociale, økonomiske og miljømæssige faktorer, hvilket kræver en psykosocial tilgang, der dækker hele samfundet, med henblik på at nå det højeste mulige niveau for mentalt velbefindende for alle borgere;

- E. der henviser til, at der i en holistisk strategi for mental sundhed og trivsel bør indgå et livscyklusperspektiv, der tager højde for de forskellige faktorer, der påvirker mennesker på forskellige alderstrin; der henviser til, at der bør tages højde for teenagepigens og ældre kvinders særlige sårbarhed;

- F. der henviser til, at fysisk og mental sundhed hænger indbyrdes sammen og begge er afgørende for den generelle trivsel; der henviser til, at det er anerkendt, at et svagt mentalt helbred kan føre til kroniske fysiske lidelser, og at personer med kroniske fysiske lidelser er mere udsat for at udvikle mentale sundhedslidelser; der henviser til, at forskning i fysisk sundhed ofte prioriteres frem for forskning i mental sundhed til trods for den velkendte forbindelse mellem de to områder;

- G. der henviser til, at kvinders og pigers mentale sundhed påvirkes negativt af en række faktorer, herunder udbredte kønsstereotyper og forskelsbehandling, objektivering, kønsbaseret vold og chikane, arbejdsmiljø, arbejdsprivatlivsbalance, socioøkonomiske betingelser, ingen eller ringe uddannelse i mental sundhed og begrænset adgang til mental sundhed;

- H. der henviser til, at næsten ni ud af ti, der lider af mentale sundhedsproblemer, siger, at de har været ramt af stigmatisering og diskrimination, og at mere end syv ud af ti beretter, at stigmatisering og forskelsbehandling forringer deres livskvalitet;

- I. der henviser til, at der bør være opmærksomhed over for geografiske faktorer for mental sundhed og trivsel og over for forskelle mellem by- og landdistrikter, bl.a. i henseende til demografi, adgang til pleje og tjenesteydelser;

- J. der henviser til, at hormonforandringer under klimakteriet og tiden efter kan påvirke kvinders emotionelle sundhed og føre til mentale sundhedsproblemer, herunder depression og angst; der henviser til, at hypersensitivitet over for symptomer kan forhindre rettidig erkendelse og passende behandling;

Tirsdag den 14. februar 2017

- K. der henviser til, at afgørende faktorer for mental sundhed og velbefindende varierer mellem mænd og kvinder og aldersgrupper; der henviser til, at faktorer såsom ulighed mellem kønnene, indkomstforskelle, kvinders større risiko for fattigdom og overbelastning, socioøkonomisk forskelsbehandling, kønsbaseret vold, fejlnæring og sult er årsag til forhøjet risiko for mentale lidelser blandt kvinder; der henviser til, at der ifølge WHO ikke er nogen væsentlig kønsforskel i forbindelse med alvorlige mentale forstyrrelser, men at depression, angst, stress, somatisering og spiseforstyrrelser forekommer hyppigere blandt kvinder, mens stofmisbrug og antisociale forstyrrelser er mere udbredt blandt mænd; der henviser til, at depression er den mest almindelige neuropsykiatriske forstyrrelse og optræder hyppigere blandt kvinder end blandt mænd; der henviser til, at depression også er den mest almindelige sygdom blandt kvinder i aldersgruppen 15-44 år;
- L. der henviser til, at mental sundhed og trivsel ofte overses, ignoreres eller fortrænges på grund af stigmatisering, fordomme eller manglende erkendelse eller ressourcer; der henviser til, at dette medfører, at mange med mentale sundhedslidelser ikke opsøger pleje, og at læger ikke formår at diagnosticere patienter eller nogle gange diagnosticerer forkert; der henviser til, at diagnosticering af mentale sundhedslidelser tydeligt afhænger af køn, idet visse lidelser oftere diagnosticeres hos kvinder end hos mænd;
- M. der henviser til, at navnlig lesbiske og biseksuelle kvinder samt transpersoner og interkønnede er udsat for særlige mentale sundhedsproblemer på grund af minoritetsstress forstået som et højt niveau af angst og stress forårsaget af fordomme, stigmatisering og diskrimination foruden medicinering og patologisering; der henviser til, at LGBTI-personer risikerer særlige udfordringer i forhold til mental sundhed og trivsel, hvilket der må tages højde for i enhver mental sundhedsstrategi;
- N. der henviser til, at de former for somatisering, der optræder hyppigst blandt kvinder, og som oftere diagnosticeres hos kvinder end mænd, omfatter fibromyalgi og kronisk træthed, hvor de vigtigste symptomer er smerter og udmattelse, selv om kvinder har mange andre symptomer, der er almindelige ved andre sygdomme;
- O. der henviser til, at transidentiteter ikke er patologiske, men beklageligt nok stadig betragtes som mentale sundhedsforstyrrelser, og til, at de fleste medlemsstater kræver diagnoser for adgang til retlig anerkendelse af køn og til transkønnet-relateret sundhedspleje, selv om forskning har vist, at diagnose for »kønsidentitetsforstyrrelse« er en kilde til betydelig stress for transpersoner;
- P. der henviser til, at depressive forstyrrelser udgør 41,9 % af alle tilfælde af invaliditet på grund af neuropsykiatriske forstyrrelser blandt kvinder mod 29,3 % blandt mænd;
- Q. der henviser til, at WHO har anslået, at depression berører 350 mio. mennesker; der henviser til, at denne sygdom i 2020 vil være den næsthøjest hyppige årsag til uarbejdsdygtighed;
- R. der henviser til, at kønsvariante præpubertære børn stadig udsættes for unødvendig og skadelig diagnosticeringspraksis, og til, at alle børn bør kunne udforske deres kønsidentitet og -udtryk i sikkerhed;
- S. der henviser til, at depression som følge af en række forskellige faktorer, primært vedrørende kønsroller og kønsbestemte uligheder og forskelsbehandling, er omtrent dobbelt så udbredt blandt kvinder som blandt mænd, og til, at transpersoner opviser signifikant højere niveauer for selvmordstanker og -forsøg; der henviser til, at undersøgelser viser, at påtvungne traditionelle kønsroller påvirker kvinders mentale sundhed og velbefindende negativt;
- T. der henviser til, at der ikke er tilstrækkelig opmærksomhed over for mental sundhed og trivsel i uddannelses-systemerne i medlemsstaterne — eller på arbejdspladsen, idet mental sundhed ofte er et stærkt stigmatiseret eller tabubelagt emne; der henviser til, at uddannelse i mental sundhed bekæmper den stigmatisering, der omgiver emnet, og til, at uddannelsen bør omhandle kønsspecifik sårbarhed, kønsstereotyper og forskelsbehandling af kvinder og piger;

Tirsdag den 14. februar 2017

- U. der henviser til, at mænd og drenge oplever kønsbaserede mentale sundhedsproblemer; der henviser til, at selvmord blandt mænd i Europa er næsten fem gange så hyppigt som blandt kvinder, og til, at selvmord er den hyppigste dødsårsag for mænd under 35 år; der henviser til, at mænd har tre gange så stor risiko for at blive alkoholafhængige som kvinder og med større sandsynlighed bruger (og dør af) ulovlige stoffer; der henviser til, at mænd mindre hyppigt end kvinder modtager psykologbehandling; der henviser til, at mænd og drenge oplever kønsstereotyper omkring maskulinitet, som kan tilskynde til undertrykkelse af følelser og føre til vrede, og at dette indvirker på mænds mentale sundhed samt på problemet med kønsbaseret vold;
- V. der henviser til, at der er omkring 58 000 tilfælde af selvmord om året i EU, og at en fjerdedel af dem, der begår selvmord, er kvinder, og til, at selvmord stadig er en betydelig dødsårsag;
- W. der henviser til, at en psykosocial tilgang til mental sundhed, der dækker hele samfundet, kræver en sammenhængende politisk strategi for velbefindende, der koordinerer sundheds-, uddannelses- og beskæftigelsespolitik, økonomisk politik og socialpolitik med henblik på at opnå højere generelle niveauer for trivsel;
- X. der henviser til, at spiseforstyrrelser som anoreksi og bulimi optræder hyppigere blandt teenagepiger og unge kvinder;
- Y. der henviser til, at de langsigtede fysiske og psykiske sundhedsfølger af spiseforstyrrelser som anoreksi og bulimi såvel som kønsdimensionen i forbindelse med årsagerne hertil er veldokumenterede;
- Z. der henviser til, at kvindelige arbejdstagere er mere udsat for psykisk og/eller seksuel chikane og psykiske og fysiske problemer som følge heraf;
- AA. der henviser til, at der bør tages højde for sociale omsorgsprogrammer, som behandler mentale sygdomme ved hjælp af idræt, kunst og sociale aktiviteter, i forbindelse med offentlige sundhedsprogrammer til forebyggelse, behandling og rehabilitering;
- AB. der henviser til, at personer med handicap risikerer at få forværrede mentale sundhedslidelser;
- AC. der henviser til, at seksual- og samlivsundervisning er afgørende for at komme kønsstereotyper til livs, bekæmpe kønsbaseret vold og forbedre mental sundhed og trivsel for både piger og drenge og kvinder og mænd;
- AD. der henviser til, at mentale sundhedslidelser og -sygdomme er en af de vigtigste årsager til uarbejdsdygtighed og indvirker negativt på sundhed, uddannelse, økonomi, arbejdsmarkedet og EU's velfærdssystem, og til, at de fører til meget store økonomiske omkostninger og har en markant negativ indvirkning på EU's økonomi, hvilket må kunne tydeliggøre behovet for at håndtere mental sundhedspleje på en holistisk, omfattende og kønssensitiv måde; der henviser til, at en ud af ti arbejdstagere i EU ifølge en undersøgelse udarbejdet af European Depression Association (EDA) har haft fri fra arbejde på grund af depression, hvilket har kostet samfundet anslået 92 mia. EUR, især som følge af produktivitetstab;
- AE. der henviser til, at kvinders mentale sundhed ud over de biologiske karakteristika afhænger af faktorer såsom den uddannelse, de har modtaget, i hvilket omfang de har tilegnet sig sociale og kulturelle værdier, normer og stereotyper, hvordan de har gennemlevet og optaget deres erfaringer, den opfattelse, de har af sig selv og andre, de roller, de spiller, og de hindringer og det pres, de oplever;
- AF. der henviser til, at hensyntagen til kvinders særegenhed og deres fysiologiske forskelle i forhold til mænd og inkorporering heraf både i forebyggende og behandlingsorienterede sundhedspolitikker rettet mod kvinder — med særlige foranstaltninger rettet mod sårbare og marginaliserede grupper — vil styrke effektiviteten af disse politikker;

Tirsdag den 14. februar 2017

- AG. der henviser til, at kvinder af forskellige grunde har været udelukket fra toksikologisk og biomedicinsk forskning og kliniske undersøgelser, og til, at de store mangler i forskningen i kønsspecificitet betyder, at det er begrænset, hvad vi ved om forskelle mellem kvinders og mænds sundhed; der henviser til, at den biomedicinske forskning som følge heraf har haft en tendens til overvejende at videregive et mandligt perspektiv, idet den fejlagtigt har antaget, at kvinder og mænd er identiske på områder, hvor der er fysiologiske forskelle; der henviser til, at der mangler forskning i interkønnede kvinders særlige behov;
- AH. der henviser til, at udelukkelse og underrepræsentation af kvinder som subjekter og af køn som faktorer i biomedicinsk forskning og kliniske forsøg sætter kvinders liv og sundhed på prøve;
- AI. der henviser til, at forordning (EU) nr. 536/2014 om kliniske forsøg med humanmedicinske lægemidler indførte krav om at tage højde for køn i forsøg, men at der er behov for at evaluere gennemførelsen af denne forordning; der henviser til, at forordningen ikke stiller krav om særlig hensyntagen til kvinder bortset fra gravide og ammende kvinder;
- AJ. der henviser til, at Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA) ikke har udviklet specifikke strategier til gennemførelse af retningslinjer for undersøgelse og evaluering af kønsforskelle i den kliniske vurdering af lægemidler, selv om det har indrømmet, at »nogle af de faktorer, der indvirker på effekten af et lægemiddel i befolkningen, kan være vigtige, når man betragter potentielle forskelle i responsen mellem mænd og kvinder«, og »at kønsspecifikke forhold kan også spille en signifikant rolle ved effekten af et lægemiddel«⁽¹⁾;
- AK. der henviser til, at der stadig kun er begrænset viden om de virkninger, som stoffer eller lægemidler som svangerskabsforebyggende midler, antidepressiver og beroligende midler har på kvinders fysiske og mentale sundhed, og at der er behov for mere forskning for at eliminere skadelige bivirkning og forbedre plejeindsatsen;
- AL. der henviser til, at kønnet og de kønsmæssige dimensioner af sundhed medfører, at kvinder er udsat for et antal specifikke sundhedsrisici hele liv igennem;
- AM. der henviser til, at der mangler sammenlignelige data om tilgængelig og kvalitetsbetonet sundhedspleje, og til, at produkter, der anvendes i hormonbehandlinger, ikke bliver testet og godkendt på behørig vis;
- AN. der henviser til, at mødredødelighed betragtes som en vigtig indikator for et sundhedsvæsens effektivitet og kvalitet;
- AO. der henviser til, at fravær af seksuelle og reproduktive rettigheder, herunder sikker og lovfæstet aborthjælp, bringer liv og helbred i fare for kvinder og piger og alle personer med forplantningsevne og fører til højere mødredødelighed og sygelighed og afslag på livsnødvendig pleje såvel som til stigning i antallet af aborter i dølgsmål;
- AP. der henviser til, at der i alle lande med tilgængelige data er betydelige forskelle mellem socioøkonomiske grupper og mellem kvinder og mænd, og til, at der systematisk er højere sygelighed og dødelighed blandt personer med lavere uddannelses-, beskæftigelses- og/eller indkomstniveauer; der henviser til, at disse sundhedsmæssige uligheder er en af de største udfordringer for den offentlige sundhedspolitik i dag; der henviser til, at ufordelagtige socioøkonomiske betingelser, fattigdom og social udelukkelse har en betydelig negativ indvirkning på mental sundhed og trivsel;
- AQ. der henviser til, at omfattende, alderstilpasset, evidensbaseret, videnskabeligt nøjagtig og ikke-fordømmende seksualundervisning, familieplanlægnings tjenester af høj kvalitet og adgang til svangerskabsforebyggende midler bidrager til forebyggelse af utilsigtede og uønskede graviditeter, reducerer behovet for abort og bidrager til at forebygge tilfælde af hiv og seksuelt overførte sygdomme; der endvidere henviser til, at undervisning af unge, så de kan tage ansvar for deres egen seksuelle og reproduktive sundhed, har positive langsigtede virkninger for hele deres levetid og derved har en positiv indvirkning på samfundet;

⁽¹⁾ EMEA/CHMP/3916/2005 — ICH http://www.ema.europa.eu/docs/en_GB/document_library/Scientific_guideline/2010/01/WC500059887.pdf

Tirsdag den 14. februar 2017

- AR. der henviser til, at hver fjerde fødsel i EU nu foregår ved kejsersnit og til, at sundhedsproblemerne i den forbindelse ifølge statistikkerne er stigende;
- AS. der henviser til, at ydelserne i nogle medlemsstater allerede er foruroligende mangelfulde på grund af lukninger af fødselshospitaler og en betragtelig nedgang i antallet af jordemødre og gynækologer;
- AT. der henviser til, at restriktioner og budgetnedskæringer, som nationale regeringer har gennemført inden for folkesundhed og undervisning, også gør adgangen til almene og mentale sundhedstjenester vanskeligere, og til, at dette påvirker kvinder, især enlige mødre, og store familier uforholdsmæssigt;
- AU. der henviser til, at kvindelige migranter, flygtninge og asylansøgere i nogle tilfælde lider af meget alvorlige sundhedsproblemer, fordi de ikke har modtaget den rette behandling, eller har særlige problemer i forbindelse med reproduktiv sundhed såsom komplikationer ved graviditet og fødsel og eventuelt psykologisk trauma såsom depression før eller efter en fødsel samt en traumatiserende risiko for at blive udsat for (seksuel) vold og misbrug eller konsekvenser heraf samt specifikke risici for deres mentale sundhed og velbefindende; der henviser til, at der er flere særlige udfordringer i forbindelse med ydelse af mental sundhedspleje til disse grupper, og at omfanget heraf afhænger af en række faktorer, herunder hvor personerne kommer fra, og hvor længe de har opholdt sig i værtslandet;
- AV. der henviser til, at kvinder rammes af visse kræftformer såsom bryst-, livmoder- og livmoderhalskræft, som overvejende eller udelukkende optræder hos kvinder;
- AW. der henviser til, at kvinder, der har kræft, og som har været igennem operationer og indgribende behandlinger såsom strålebehandling og kemoterapi, generelt har større risiko for depression;
- AX. der henviser til, at 10 EU-medlemsstater har sat sig som mål at screene 100 % af den kvindelige befolkning for brystkræft, og at otte lande har et sådant mål for screening for livmoderhalskræft;
- AY. der henviser til, at sygdomme som osteoporose, muskel- og knoglelidelser og sygdomme i centralnervesystemet såsom Alzheimers og/eller demens er knyttet til hormonforandringer under kvinders overgangsalder eller tidligere på grund af hormonbehandling; der henviser til, at selv om det er kendt, at kvinder hyppigere rammes af disse sygdomme end mænd, har forskningen kun i ringe grad interesseret sig for kønsdimensionen i forbindelse med disse sygdomme;
- AZ. der henviser til, at endometriose er en uhelbredelig lidelse, der rammer en ud af 10 kvinder og piger (dvs. ca. 180 mio. kvinder på verdensplan og 15 mio. i EU); der henviser til, at denne sygdom hyppigt fører til infertilitet og ofte forårsager høje smerteniveauer og mentale helbredsproblemer og dermed udgør en alvorlig hindring for forskellige aspekter af arbejdsliv, privatliv og socialt liv;
- BA. der henviser til, at fysisk og psykisk kønsbaseret vold og vold mod kvinder og indvirkningen heraf på ofrenes helbred udgør en fundamental hindring for opnåelse af ligestilling mellem kønnene og for, at kvinder kan nyde de frihedsrettigheder, der er garanteret af de grundlæggende menneskerettigheder;
- BB. der henviser til, at kvinder og piger, der udsættes for kønslemlæstelse, risikerer alvorlige kort- og langvarige følger for deres fysiske, psykiske, seksuelle og reproduktive sundhed;
- BC. der henviser til, at interkønnede, der udsættes for kønslemlæstelse, også oplever følger for deres fysiske, psykiske, seksuelle og reproduktive sundhed;
- BD. der henviser til, at transpersoner stadig udsættes for tvangssterilisation i forbindelse med procedurer for anerkendelse af køn i 13 medlemsstater;

Tirsdag den 14. februar 2017

- BE. der henviser til, at en systematisk og adækvat indsamling af data om vold mod kvinder er afgørende for at kunne sikre en effektiv politikudformning på området, på såvel centralt og regionalt som lokalt plan og for at kunne overvåge gennemførelsen af lovgivningen;
- BF. der henviser til, at kvinder, der har været udsat for kønsbaseret vold lider under ofte livslange følgevirkninger for deres fysiske og mentale sundhed; der henviser til, at kønsbaseret vold mod kvinder ifølge WHO's World Report on Violence and Health ⁽¹⁾ kan få mange forskellige følgevirkninger: fysiske virkninger (kvæstelser, frakturer, kroniske smerter, invaliditet, fibromyalgi, mave-tarmsygdomme mv.), psykologiske og adfærdsmæssige virkninger (alkohol- og stofmisbrug, depression og angst, spise- og søvnforstyrrelser, skam- og skyldfølelser, fobier og panikanfald, lavt selvværd, posttraumatisk stressforstyrrelse, psykosomatiske forstyrrelser, selvmorderisk og selvskadende adfærd, usikkerhed i senere forhold mv.), seksuelle og reproduktive virkninger (gynækologiske forstyrrelser, ufrugtbarhed, komplikationer under graviditet, aborter, seksuel dysfunktion, kønssygdomme, uønsket graviditet osv.) og dødelige virkninger (mord, selvmord, død på grund af seksuelt overførte sygdomme mv.);

Ligestilling mellem kønnene i forbindelse med mental sundhed

1. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at følge op på EU-Compass til aktion om mental sundhed og trivsel med en ambitiøs ny strategi for mental sundhed, der skal fremme en holistisk psykosocial og samfundsdekkende tilgang, som rummer et klart kønsmæssigt aspekt, og som sikrer en kohærent politisk strategi for mental sundhed;
2. bemærker, at 27 % af den voksne befolkning i EU, mænd og kvinder under et, har oplevet mindst et tilfælde af mental sygdom;
3. opfordrer medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger og afsætte tilstrækkelige midler til at sikre alle kvinder adgang til sundhedstjenester og især mentale sundhedstjenester, herunder krisecentre for kvinder, uanset retsstilling, handicapstatus, seksuel orientering, kønsidentitet, kønskarakteristika, race eller etnisk oprindelse, alder og religion; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at tage fat på forskellene i adgang til mentale sundhedsydelse;
4. bemærker, at der er behov for mere forskning i følgerne for mental sundhed af kønsbaseret vold, herunder mundtlig og psykisk vold, chikane og intimidering;
5. opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og lokale myndigheder til at sikre, at deres mentale sundhedsstrategier tager hånd om de udfordringer for den mentale sundhed, som LGBTI-personer kan komme ud for; opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre henstillingerne i Europarådets dokument CM/Rec(2010)5 og tage højde for lesbiskes, biseksuelles og transpersoners særlige behov, når de udvikler sundhedspolitikker, -programmer og -protokoller;
6. opfordrer medlemsstaterne til at fremme oprettelse af psykologiske støttecentre for kræftpatienter for at yde dem psykologisk støtte under hele behandlings- og rehabiliteringsforløbet;
7. gør opmærksom på den vanskelige situation for kvinder med handicap, som hyppigere oplever vanskeligheder, som er direkte forbundet ikke blot med deres handicap, men også med øget social isolation og ufrivillig inaktivitet; opfordrer medlemsstaterne til systematisk at udbygge muligheden for adgang til forebyggende psykologisk behandling for kvinder med handicap og til at tilbyde kvinder, der passer et alvorligt handicappet barn, psykologisk støtte; fremhæver behovet for en strategi for og deling af bedste praksis om mental sundhed og trivsel for kvinder og børn med handicap;
8. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme oplysnings- og forebyggelseskampanjer og andre initiativer for at øge befolkningens opmærksomhed over for sundhedsproblemer og bekæmpe stigmatisering; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at investere i formel, uformel og ikkeformel uddannelse i mental sundhed og trivsel for alle aldersgrupper med særlig vægt på kønssensitive mentale sundhedsproblemer såsom depression, angst og stofafhængighed; opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at skolerne har de rette rammer til at opdage og støtte dem, der lider af mentale sundhedsproblemer, herunder kønsmæssige aspekter, og til at sikre, at der er adgang til mentale sundhedstjenester; bemærker, at 70 % af de børn og unge, der oplever mentale helbredsproblemer, ikke har modtaget passende hjælp tilstrækkelig tidligt;

⁽¹⁾ Krug, Dahlberg, Mercy, Zwi and Lozano, 2002.

Tirsdag den 14. februar 2017

9. opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder (EIGE) til at øge indsamlingen af regelmæssige data om mental sundhed på EU-plan og nationalt plan og især om forekomsten af depression og til at opdele dataene efter køn, aldersgruppe og socioøkonomisk status og inddrage kønsrelaterede og forplantningsmæssige sundhedsindikatorer;

10. mener, at indsatsen på EU-plan for mental sundhed og trivsel bør involvere fremtrædende personer fra politiske kredse og sundheds-, uddannelses- og socialektoren samt arbejdsmarkedsparter og civilsamfundsorganisationer; finder det afgørende, at tabuet omkring mental sundhed i visse sociale miljøer kommer til livs;

11. understreger, at forbindelsen mellem socioøkonomiske betingelser, mental sundhed og trivsel er afgørende for en kohærent politik om mental sundhed, eftersom fattigdom og social udstødelse fører til flere mentale helbredsproblemer; bemærker, at feminiseringen af fattigdom og sparepolitikker, som indvirker på kvinder i uforholdsmæssig grad, udgør en større trussel mod kvinders mentale trivsel;

12. fremhæver betydningen af psykosocial sundhedsbehandling og -pleje såsom idræt, musik, kunst og kulturelle aktiviteter, der er et vigtigt element i ydelsen af sundhedstjenester, som nedbringer de økonomiske og menneskelige omkostninger, som mentale sundhedsproblemer kan medføre for det enkelte menneske og samfundet som helhed; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at investere mere i psykosociale sundhedsprogrammer såsom ordineret af sociale aktiviteter;

13. bemærker med bekymring, at kun 13 EU-medlemsstater ifølge WHO har en national strategi for forebyggelse af selvmord; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udarbejde og gennemføre en national strategi for selvmordsforebyggelse og til at træffe foranstaltninger til at begrænse risikofaktorer for selvmord såsom alkoholmisbrug, stoffer, social udstødelse, depression og stress; opfordrer desuden til, at der sørges for systemer, der kan yde støtte efter selvmordsforsøg;

14. anerkender mediernes, især internettets og de sociale mediers, indflydelse på især unge kvinders og pigers mentale sundhed og trivsel og bemærker, at der må forskes mere i dette emne; bemærker, at mediekulturer, som fokuserer på kvinders alder og fysiske udseende, kan have skadelige virkninger for kvinders og pigers mentale sundhed og trivsel i form af angst, depression eller tvangsadfærd; understreger, at der må udvikles effektive redskaber, herunder retsinstrumenter, for at sætte ind over for mobning, chikaner og objektivering på internettet; fremhæver, at der er behov for en ambitiøs strategi for digital mental sundhed og trivsel og for at fremme og arbejde sammen med interessenter om at udvikle nye digitale behandlingsformer; erkender, at en mediestrategi for mental sundhed må inddrage alle interessenter, herunder udgivere og reklameindustrien, som må fastlægge etiske standarder for at undgå objektivering af kvinder og udbredelse af kønsstereotyper;

15. påpeger, at nogle kvinder har en forvrænget selvopfattelse på grund af medierne, stereotype reklamer og socialt pres og udvikler spise- og adfærdsmæssige forstyrrelser, f.eks. anoreksi, bulimi, ortoreksi, tvangsspising (Binge Eating Disorder) og bigoreksi; støtter en køns sensitiv tilgang til spiseforstyrrelser og behovet for at integrere den i sundhedsdebatten og i informationer til offentligheden; opfordrer medlemsstaterne til at oprette kontaktpunkter for bistand og støtte på skolerne, hvor der kan tilbydes psykologisk støtte til eleverne, især unge piger, som har særlig stor risiko for at udvikle spiseforstyrrelser;

16. glæder sig over, at verdens ledere for første gang anerkender, at mental sundhed og trivsel og forebyggelse og behandling af stofmisbrug bør fremmes som sundhedsmæssige prioriteter under den globale udviklingsdagsorden;

17. nærer alvorlige bekymringer med hensyn til den mentale sundhedspleje og de faciliteter, der tilbydes flygtningekvinder og -piger i Europa, især dem, der lever under interimistiske forhold rundt om i medlemsstaterne; fremhæver, at tilbageholdelse af flygtninge og asylansøgere, uden at deres ansøgninger om asyl reelt bliver behandlet, er i strid med folkeretten og har negativ indvirkning på deres mentale sundhed og trivsel; opfordrer medlemsstaterne til at beskytte kvindelige frihedsberøvede asylansøgere, og understreger, at disse kvinder skal sikres opgående beskyttelse, herunder ophør på frihedsberøvelse, fremskyndelse af omfordeling og fremme af støtte og rådgivning; opfordrer medlemsstaterne til at afkoble sundhedspolitikker fra indvandringskontrol og tillade adgang til basale sundhedstjenester og

Tirsdag den 14. februar 2017

til at afholde sig fra at stille krav til sundhedspersoner om at indberette udokumenterede migranter; anmoder desuden medlemsstaterne om at gennemføre de retningslinjer, som WHO/Europa, UNHCR og IOM har udarbejdet om beskyttelse af og støtte til flygtninges, asylansøgere og migranternes mentale sundhed og psykosociale trivsel i Europa;

18. påpeger, at kvinder ofte har dobbeltarbejde, idet de både arbejder fuld tid ude og tager sig af hjemmet, fordi mænd ikke i tilstrækkelig grad påtager sig ansvar for huslige opgaver og børneopdragelse, hvilket medvirker til, at mange kvinder rammes af depression, angst og stress og yderligere af følelse af skam over, at de ikke magter at sørge godt nok for deres familie, hvilket jo er den rolle, kvinder traditionelt er blevet tildelt;

19. fordømmer den nye udbredte sexistiske stereotyp gående ud på, at moderne kvinder skal brillere under deres uddannelse og på arbejde, men samtidig skal opfylde de traditionelle forventninger om at være en god hustru, der formår at skabe et hjem, og en perfekt mor, samtidig med at hun skal passe sit udseende, hvilket er et mønster, som får mange kvinder til at føle stress og angst;

20. opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og lokale myndigheder til at udvikle særlige skræddersyede politikker, der kan sikre mentale sundhedstjenester for sårbare og marginaliserede kvinder og kvinder, der udsættes for tværsektoriel forskelsbehandling såsom flygtninge- og migrantkvinder, kvinder udsat for fattigdom og social udstødelse, interkønnede og transkønnede personer, kvinder tilhørende etniske mindretal, ældre kvinder og kvinder i landdistrikter;

21. fremhæver betydningen af en livscyklustilgang til mental sundhed, hvor hver aldersgruppes behov tilgås på en kohærent og omfattende måde med særlig vægt på unge piger og ældre kvinder, som gennemsnitligt har en ringere livstilfredshed end mænd i samme aldersgruppe;

22. opfordrer til, at sundhedspleje for gravide kvinder iværksættes så tidligt som muligt inden for de første tre måneder af graviditeten for at gøre det muligt at opspore særlige forhold, som måtte kræve overvågning, at tage højde for sociale problemer, hvortil kvinder måtte behøve hjælp fra sociale eller psykiske sundhedstjenester, og at oplyse kvinder om graviditetsrelaterede emner; opfordrer til, at der i alle EU's medlemsstater sikres en mere omfattende obstetrisk pleje, også lokalt, med inddragelse af jordmødre og fødselslæger, og understreger den særlige betydning af denne udfordring i landdistrikter; understreger, at psykologisk sundhedspleje er lige så vigtig som fysisk sundhedspleje, og bemærker, at mellem 10 og 15 % af kvinder i EU, der lige har født, lider af fødselsdepression; understreger vigtigheden af, at kvinder har adgang til psykologisk og medicinsk pleje efter aborter, og behovet for en følsom og personlig tilgang; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme, udvikle og sørge for tidlig diagnosticering og behandling af fødselspsykoser og depressioner;

23. understreger, at social- og beskæftigelsespolitikker, især politikker vedrørende arbejds-privatlivsbalance, bør anlægge en holistisk tilgang med hensyntagen til kvinders mentale sundhed og trivsel, og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at arbejde sammen med fagforbund, arbejdstagere, sundhedspersoner og civilsamfundet om at udvikle en holistisk og kønssensitiv tilgang til mental trivsel på arbejdspladsen; bemærker betydningen af at tilbyde uddannelse i mental trivsel til personer i ledelsesfunktioner både i den private og i den offentlige sektor;

24. anerkender den vigtige rolle, der varetages af formelle og uformelle omsorgspersoner, som i overvældende grad er kvinder, inden for mental sundhedspleje; opfordrer til særlig opmærksomhed over for formelle og uformelle omsorgspersoners rolle inden for mental sundhed og navnlig over for kvindelige omsorgspersoners rolle samt til en indsats for også at beskytte omsorgspersonernes egne mentale sundhed og trivsel;

25. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at også at inddrage de udfordringer for den mentale sundhed og trivsel, som mænd og drenge oplever som følge af kønsstereotyper, og som fører til en større risiko for stofmisbrug og selvmord end for kvinder; understreger, at politik om mænds sundhed også må tage højde for alders- og levetidsperspektiver, socioøkonomiske forhold, social udelukkelse og geografiske faktorer;

Tirsdag den 14. februar 2017

Ligestilling mellem kønnene i forbindelse med kliniske forsøg

26. understreger, at det er nødvendigt at foretage kliniske forsøg med lægemidler på både mænd og kvinder, og at forsøgene skal være inklusive, ikkediskriminerende og gennemføres under forhold, der sikrer lighed, inklusion og ikkemarginalisering, og i rimelig grad skal afspejle den befolkning, som kunne tænkes af bruge disse lægemidler; henstiller, at der i kliniske forsøg også tages højde for særligt sårbare befolkningsgrupper såsom pædiatriske og geriatriske patienter og personer fra etniske mindretal; mener, at der også bør indsamles kønsopdelte data, efter at produkterne er bragt i handel, således af de forskellige bivirkninger kan blive registreret, foruden forskning og data om gennemførelsen af relevant EU-lovgivning i medlemsstaterne;

27. er dybt bekymret over, at den manglende forbedring af kvinders repræsentation i kliniske forsøg og i biomedicinsk forskning udsætter kvinders sundhed og liv for fare, og understreger, at kliniske forsøgsmetoder og udformningen af forsøg bør muliggøre analyser opdelt efter alder og køn; understreger derfor, at det er påtrængende nødvendigt at inkorporere kønsforskelle i kliniske procedurer på området mental sundhed;

28. fremhæver betydningen af offentliggørelse af resultaterne af kliniske forsøg, således at metodologien fremstår gennemsigtig og tilgængelig;

29. minder om, at forekomsten af smitsomme sygdomme (f.eks. hiv og malaria) og risici i forbindelse med graviditet (f.eks. dødsfald) er størst i lav- og mellemindkomstlande; opfordrer til, at gravide kvinder inkluderes i kliniske forsøg for at nedbringe sygelighed og dødelighed blandt mødre og børn;

30. kræver, at det af mærkningen på lægemidler klart skal fremgå, om der er foretaget forsøg blandt kvinder, og om mænd og kvinder kan forvente forskellige bivirkninger; opfordrer medlemsstaterne til at fremme forskning i de langsigtede virkninger af produkter, der anvendes i hormonbehandlinger;

31. anmoder Kommissionen om at fremme projekter på EU-plan, der fokuserer på, hvordan kvinder behandles i klinisk forskning; mener, at disse projekter bør involvere sundhedsmyndigheder på alle planer og lægemiddelindustrien, og at der bør udvikles særlige strategier for gennemførelsen af retningslinjer for forskning i og vurdering af kønsforskelle i kliniske forsøg;

32. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at investere i oplysningskampagner for at tilskynde kvinder til at deltage i kliniske forsøg;

33. opfordrer EMEA til at udarbejde særskilte retningslinjer for kvinder som en særlig befolkningsgruppe i kliniske forsøg;

34. opfordrer medlemsstaterne til ved anvendelsen af forordning (EU) nr. 536/2014 i kliniske forsøg med humanmedicinske lægemidler at anvende en metodologisk tilgang til kliniske forsøg, der sikrer en passende repræsentation af mænd og kvinder, og til at være særligt opmærksomme på gennemsigtighed med hensyn til deltagernes kønssammensætning og til — i forbindelse med overvejelser om deres egen implementering af denne forordning — særligt at overvåge niveauet for repræsentation af mænd og kvinder;

35. opfordrer medlemsstaterne, EMEA og de relevante aktører til at sikre, at køn og kønsfaktorer inddrages på de tidligste stadier i forskning i og udvikling af lægemidler og inden stadiet med kliniske forsøg; understreger behovet for at forbedre delingen af bedste praksis blandt forskningsinstitutioner og udbydere af sundhedstjenester;

36. understreger, at der er et presserende behov for foranstaltninger, der kan afhjælpe de mest alvorlige mangler i henseende til kønsspecificitet i kliniske forsøg på sundhedsområder, bl.a. i forbindelse med medicinsk behandling for Alzheimer, kræft, slagtilfælde, antidepressiv behandling og hjertekarsygdomme;

37. understreger, at forskere og alle relevante interessenter bør deltage i en samordnet indsats for at eliminere skadelige bivirkninger ved medicinsk behandling, som især berører kvinder, f.eks. i forbindelse med antidepressiver, svangerskabsforebyggende midler og andre lægemidler, for at forbedre kvinders sundhed og kvaliteten af sundhedspleje;

Tirsdag den 14. februar 2017

38. bemærker med bekymring, at kønsdiskrimination og kønsbestemte uligheder forekommer i forskning inden for sundhed og social pleje i udviklingslande, hvilket påvirker udviklingen af passende og målrettede behandlinger; påpeger navnlig, at patienter i udviklingslande er utilstrækkeligt repræsenteret i lægemiddelforskning; noterer sig, at særlige befolkningsgrupper, herunder børn og gravide kvinder, er blevet overset i udviklingen af lægemidler mod tuberkulose; understreger nødvendigheden af at indsamle og opbevare prøver baseret på køn til farmakogenetiske undersøgelser i fremtidige kliniske forsøg; minder om, at der på grund af kvinders anderledes biologiske og fysiologiske karakteristika er behov for korrekte oplysninger om, hvilken indvirkning lægemidler har på deres krop;

39. bemærker med bekymring, at den øgede udflytning af lægemiddelforsøg til Afrika og andre underudviklede regioner kan resultere i alvorlige etiske overtrædelser og krænkelse af grundlæggende EU-principper såsom retten til sundhedsbeskyttelse og sundhedspleje; påpeger, at manglende adgang til sundhedspleje, sygeforsikring eller lægemidler til overkommelige priser betyder, at sårbare personer, navnlig kvinder, ikke har andet valg end at deltage i kliniske forsøg for at modtage lægebehandling, muligvis uvidende om eventuelle forbundne risici;

40. bemærker, at kvinder beviseligt indtager større mængder af psykotrope stoffer end mænd, men at der er meget få undersøgelser af kønsforskelle ved virkningerne af disse stoffer, som ordineres til mænd og kvinder uden nogen sondring og i ens doser; er bekymret over, at kvinder i større omfang lider af bivirkninger ved psykotrope stoffer, fordi de er udelukket fra kliniske forsøg, og over, at der som følge heraf ikke tages hensyn til kvinders fysiologi; påpeger desuden, at kvinder oftere end mænd forsøger at løse deres mentale problemer ved hjælp af psykoterapi;

Generelle bemærkninger

41. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at:

- a) fremme sundhedspleje ved at sikre let adgang til tjenester og passende information afpasset efter mænd og kvinders særlige behov og udveksling af bedste praksis inden for mental sundhed og klinisk forskning;
- b) gøre status over kvinders og mænds særlige sundhedsbehov og til at sikre, at kønsperspektivet integreres i deres sundhedspolitikker, -programmer og -forskning lige fra udviklingen og udformningen heraf til vurderingen af indvirkning og budgettering;
- c) sikre, at forebyggelsesstrategier specifikt fokuserer på kvinder, som risikerer tværsektoriel forskelsbehandling, såsom romakvinder, kvinder med handicap, lesbiske og biseksuelle kvinder, migranter og kvindelige flygtninge, kvinder, der lever i fattigdom, samt transkønnede og interkønnede personer;
- d) anerkende kønsbaseret vold og vold mod kvinder som et offentligt sundhedsanliggende i overensstemmelse med WHO's resolution WHA49.25 af 25. maj 1996, som direkte indvirker på kvinders mentale sundhed og trivsel;
- e) sikre en hurtig udarbejdelse af den EU-dækkende undersøgelse af forekomsten af kønsbaseret vold, der skal gennemføres inden for det europæiske statistiske system, jf. Eurostats arbejdsprogram 2016, og til at indsamle regelmæssige og opdeltede data navnlig om forekomsten af depression, idet disse data som minimum bør opdeles efter køn, aldersgruppe og socioøkonomisk status;
- f) støtte civilsamfundsorganisationer og kvindeorganisationer, som fremmer kvinders rettigheder, og arbejde på at sikre, at kvinder bliver hørt i europæiske og nationale sundhedspolitiske spørgsmål, og at europæiske og nationale sundhedspolitikker modsvarer deres behov;
- g) fremme programmer, der fokuserer på kvinders særlige behov i forbindelse med sygdomme som osteoporose, muskel- og knoglelidelser og sygdomme i centralnervesystemet såsom Alzheimers og/eller demens, herunder programmer, der oplyser kvinder om forebyggelsesmetoder, og som tilbyder uddannelse af sundhedspersonale;
- h) være ekstra opmærksomme på de særlige behov blandt kvinder, der er diagnosticeret med kronisk træthedssyndrom eller fibromyalgi, og tilbyde dem relevante sundhedstjenester af høj kvalitet;

Tirsdag den 14. februar 2017

i) øge finansieringen til forskning i årsager til og mulig behandling af endometriose samt udarbejdelse af kliniske retningslinjer og til oprettelse af referencecentre; fremme oplysnings-, forebyggelses- og bevidstgørelseskampagner om endometriose og tilvejebringe midler til uddannelse af specialiserede sundhedspersoner og til forskningsinitiativer;

42. opfordrer medlemsstaterne til at vedtage politikker, der kan forbedre befolkningens gennemsnitlige sundhedstilstand, ved at eliminere den sundhedsmæssige ulighed, der berører ugunstigt stillede socioøkonomiske grupper; opfordrer i denne forbindelse til en aktiv indsats inden for en række politiske områder, ikke blot inden for offentlige sundheds- og sundhedsplejeordninger, men også uddannelse, social sikkerhed, arbejds-privatlivsbalance og byplanlægning, og altid med anlæggelse af et klart ligestillingsperspektiv;

43. opfordrer udviklingslandenes regeringer til at integrere kønsaspektet i politikker for psykisk sundhed og til at udforme politikker og programmer, der både tager hånd om kvinders specifikke behov for psykisk sundhedsbehandling og griber fat om de sociale årsager til psykologiske lidelser; bemærker med bekymring, at navnlig i de mindst udviklede lande skyldes udelukkelsen af kvinder fra biomedicinsk forskning ofte mangel på oplysning og oplysningskampagner, kvinders rolle som mødre og omsorgsgivere og deres mangel på beslutningsfrihed i hjemmet; er af den faste overbevisning, at en bedre balance mellem kønsroller og forpligtelser, indkomstsikkerhed, lige adgang til uddannelse, integration på arbejdsmarkedet, mere effektive foranstaltninger til at fremme balancen mellem arbejds- og privatliv, navnlig for enlige mødre, udvikling af sociale sikkerhedsnet og fattigdomsbekæmpelse ville kunne mindske kønsulighederne inden for psykisk sundhed yderligere;

44. mener, at seksuelle og reproduktive rettigheder omfatter adgang til lovlig og sikker abort, pålidelig, sikker og billig prævention samt omfattende seksual- og samlivsundervisning;

45. finder det beklageligt, at seksuelle og reproduktive rettigheder er strengt begrænsede og/eller har gyldighed på visse betingelser i flere EU-medlemsstater;

46. mener, at stigningen i sundhedspersoner, som nægter af udføre aborter i medlemsstaterne, er endnu en trussel mod kvinders sundhed og rettigheder; opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at der i det mindste er et minimumsantal sundhedspersoner til stede til at foretage aborter på hospitaler;

47. opfordrer medlemsstaterne til at forebygge, forbyde og retsforfølge tvangssterilisation af kvinder, et fænomen, som især berører kvinder med handicap, transpersoner og interkønnede samt romakvinder;

48. understreger, at screening på tidlige stadier af kræft sammen med oplysningsprogrammer betragtes som de mest effektive kræftforebyggelsesforanstaltninger, og opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at alle kvinder og piger har adgang til disse screeninger;

49. understreger, at styrkelse af kvinders position og fremme af ligestilling mellem kønnene er afgørende for at fremskynde en bæredygtig udvikling og for at kunne sætte en stopper for alle former for diskrimination mod kvinder og piger, herunder diskrimination inden for mental sundhed og klinisk forskning, og at dette ikke alene er en grundlæggende menneskerettighed, men også har en multiplikatoreffekt på tværs af alle andre udviklingsområder (FN's mål for bæredygtig udvikling nr. 5);

50. mener, at alle medlemsstater har en forpligtelse til at sikre lokal obstetrisk pleje som en offentlig tjeneste og til at sikre, at der også forefindes jordmødre i land- og bjergdistrikter;

51. opfordrer medlemsstaternes sundhedsmyndigheder til at anerkende endometriose som en invaliderende sygdom, da dette vil give kvinder, der lider heraf, mulighed for gratis behandling også i forbindelse med omkostningstunge behandlinger og/eller operation og for sygeorlov fra arbejde i de værste perioder, hvorved de vil kunne undgå stigmatisering på arbejdspladsen;

52. opfordrer medlemsstaterne, Kommissionen og de relevante agenturer til at sikre fuld adgang til fysisk og mental sundhedspleje af høj kvalitet for alle flygtninge, asylansøgere og migranter, især sårbare kvinder og piger, da der er tale om en universel menneskerettighed, og til på længere sigt at forberede deres nationale sundhedssystemer på passende vis for nye flygtninge og asylansøgere; fremhæver behovet for køns sensitiv mental uddannelse for ansatte i immigrations- og asyltjenester samt hos retshåndhavende myndigheder, der er beskæftiget med flygtninge, asylansøgere og migranter, navnlig sådanne, der beskæftiger sig med sårbare kvinder og piger; mener, at der i disse nødvendige sundhedsplejefor-

Tirsdag den 14. februar 2017

anstaltninger bør indgå sikker indkvartering og sanitære faciliteter for kvinder og børn, juridisk rådgivning og adgang til seksuel og reproduktiv sundhed og seksuelle og reproduktive rettigheder, herunder svangerskabsforebyggelse, støtte til ofre for vold og sikker og lovlig abort;

53. opfordrer EU og medlemsstaterne til omgående at indstille de nuværende sparepolitikker og nedskæringer i de offentlige udgifter, som rammer tjenester, som har afgørende betydning for at kunne opretholde et højt sundhedsbeskyttelsesniveau for alle kvinder og mænd og drenge og piger i EU uanset deres baggrund og retsstilling;

54. opfordrer medlemsstaterne til at sikre gratis adgang til sundhedstjenester for arbejdsløse kvinder, kvinder i landområder og kvindelige pensionister med lav indkomst, som ikke selv er i stand til at betale for lægeundersøgelser og behandling;

55. henstiller, at kvinder, der har født et handicappet barn eller et barn med en livstruende sygdom, tilbydes særlig støtte, som skal omfatte gratis adgang til langfristet pædiatrisk behandling i hjemmet, palliativ pædiatrisk pleje og let adgang til psykologisk støtte;

56. understreger, at opnåelsen af retten til sundhed for alle har forrang for beskyttelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder og afhænger af investeringer i europæisk sundhedsforskning, herunder sundhedsteknologier og lægemidler til fattigdomsrelaterede og oversete sygdomme;

57. beklager nedskæringerne i medlemsstaternes offentlige sundhedsbudgetter og er skuffet over, at de årlige budgetter for programmer, der skal forebygge kønsbaseret vold og vold mod kvinder, i alle medlemsstater er meget mindre end omkostningerne som følge af denne vold, både i økonomisk, social og moralsk henseende; opfordrer medlemsstaterne til at forhøje udgifterne til støtteprogrammer, der skal forebygge vold mod kvinder og hjælpe og beskytte ofre;

58. opfordrer medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger på sundhedsområdet med henblik på tidlig opdagelse af og støtte til ofre for kønsbaseret vold og til at udarbejde sundhedsprotokoller i tilfælde af overgreb, som bør sendes til de relevante domstole med henblik på at fremskynde retsbehandlingen; opfordrer desuden medlemsstaterne til at sikre retten til adgang til oplysninger og til integreret social bistand fra permanente nødplejetjenester, der er specialiseret i tværdisciplinære ydelser;

59. glæder sig over, at Kommissionen har taget skridt med henblik på EU's ratificering af Istanbul-konventionen og beklager, at mange medlemsstater endnu ikke har ratificeret den; opfordrer Rådet til at sørge for, at EU tiltræder Istanbul-konventionen snarest muligt;

60. understreger, at prostitution også er et sundhedsspørgsmål, da prostitution har skadelige følger for sundheden, idet prostituerede er mere udsatte for seksuelle, fysiske og mentale sundhedstraumer, stofmisbrug og tab af selvspekt og har højere dødelighed end befolkning gennemsnitligt; tilføjer og understreger, at mange sexkøbere efterspørger ubeskyttet købesex, hvilket øger risikoen for sundhedsskader blandt prostituerede såvel som blandt sexkøbere;

61. opfordrer medlemsstaterne til at forebygge, forbyde og retsforfølge kønslemlæstelse af kvinder og af interkønnede og til at yde ofre samt personer, der risikerer at blive udsat for kønslemlæstelse, mental sundhedsstøtte i forbindelse med fysisk pleje;

62. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at være særligt opmærksomme på de mest sårbare og ugunstigt stillede grupper og til at iværksætte hjælpeprogrammer for dem;

63. mener, at manglen på sammenlignelige, omfattende, pålidelige og regelmæssigt ajourførte kønsopdelte data fører til forskelsbehandling af kvinders sundhed;

Tirsdag den 14. februar 2017

64. minder om, at sundhedspleje og sundhedspolitik henhører under medlemsstaternes beføjelser, og at Kommissionens rolle består i at supplere den national politik;

o

o o

65. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Onsdag den 15. februar 2017

P8_TA(2017)0033

Rammeaftale om partnerskab og samarbejde mellem EU og Mongoliet (beslutning)

Europa-Parlamentets ikke-lovgivningsmæssige beslutning af 15. februar 2017 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af rammeaftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Mongoliet på den anden side om partnerskab og samarbejde (08919/2016 — C8-0218/2016 — 2015/0114(NLE) — 2016/2231(INI))

(2018/C 252/11)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (08919/2016),
- der henviser til udkast til rammeaftale mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Mongoliet på den anden side om partnerskab og samarbejde (07902/1/2011),
- der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 207 og 209 og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0218/2016),
- der henviser til undertegnelsen af rammeaftalen om partnerskab og samarbejde (eller »partnerskabs- og samarbejdsaftalen« — PSA) den 30. april 2013 i Ulaanbaatar i overværelse af næstformanden for Kommissionen/ Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (NF/HR), Catherine Ashton,
- der henviser til aftalen om handel og økonomisk samarbejde mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Mongoliet på den anden side, som trådte i kraft den 1. marts 1993,
- der henviser til sin lovgivningsmæssige beslutning af 15. november 2005 om forslag til Rådets afgørelse om ændring af overenskomsten om oprettelse af Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling (EBRD) for at give banken mulighed for at finansiere transaktioner i Mongoliet ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 13. april 2016 om gennemførelse og gennemgang af EU-strategien for Centralasien ⁽²⁾,
- der henviser til sine beslutninger af 16. december 2015 ⁽³⁾ og 14. marts 2013 ⁽⁴⁾ om forbindelserne mellem EU og Kina, og særlig til betragtning Y i sidstnævnte beslutning,
- der henviser til sin beslutning af 10. juni 2015 om status over forholdet mellem EU og Rusland ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 16. februar 2012 om Parlamentets holdning med henblik på den 19. samling i FN's Menneskerettighedsråd ⁽⁶⁾, og særlig punkt 30,

⁽¹⁾ EUT C 280 E af 18.11.2006, s. 49.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0121.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0458.

⁽⁴⁾ EUT C 36 af 29.1.2016, s. 126.

⁽⁵⁾ EUT C 407 af 4.11.2016, s. 35.

⁽⁶⁾ EUT C 249 E af 30.8.2013, s. 41.

Onsdag den 15. februar 2017

- der henviser til sin beslutning af 17. januar 2013 om henstillingerne fra gennemgangskonferencen for ikkespredningstraktaten vedrørende skabelsen af et Mellemøsten uden masseødelæggelsesvåben, og særlig betragtning F ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 27. oktober 2016 om nuklear sikkerhed og ikkespredning ⁽²⁾,
- der henviser til sin lovgivningsmæssige beslutning af 15. februar 2017 om udkast til afgørelse ⁽³⁾,
- der henviser til medtagelsen af Mongoliet i den særlige ansporende ordning for bæredygtig udvikling og god regeringsførelse (GSP+) under EU's generelle præferenceordning,
- der henviser til de mangeårige forbindelser mellem Europa-Parlamentets delegationer og Mongoliets parlament (Statens Store Khural), og navnlig til den fælles erklæring fra det 10. interparlamentariske møde, som blev holdt den 17. februar 2015 i Ulaanbaatar,
- der henviser til, at Mongoliet var formand og vært for det 11. topmøde mellem Asien og Europa (ASEM), som blev holdt i Ulaanbaatar den 15.-16. juli 2016, og for det 9. møde i Det Parlamentariske Partnerskab Asien-Europa (ASEP), som blev holdt i Ulaanbaatar den 21.-22. april 2016, samt til de respektive erklæringer, der blev vedtaget på de to møder,
- der henviser til Mongoliets aktive rolle i OSCE's Parlamentariske Forsamling, herunder dets værtskab for forsamlingens efterårsmøde den 15.-18. september 2015 i Ulaanbaatar,
- der henviser til, at Mongoliet er valgt ind i FN's Menneskerettighedsråd for perioden 2016-2018, og til dets erklærede ambition om at blive medlem af FN's Sikkerhedsråd i 2022,
- der henviser til, at Mongoliet havde formandskabet for kredsen af demokratiske stater i 2012-2013 og for koalitionen »Freedom On-line« i 2015,
- der henviser til de foreløbige resultater og konklusioner af den internationale valgobservationsmission til parlamentsvalget i Mongoliet den 29. juni 2016 med deltagere fra Kontoret for Demokratiske Institutioner og Menneskerettigheder under Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE/ODIHR) og Europa-Parlamentet,
- der henviser til den tale, som Mongoliets præsident, Tsakhiagiin Elbegdorj, holdt for Europa-Parlamentets plenarforsamling den 9. juni 2015,
- der henviser til de forskellige gensidige møder og besøg på højt niveau, herunder kommissionsformand José Barrosos besøg i Mongoliet i november 2013,
- der henviser til Mongoliets »tredje nabo«-udenrigspolitik, som omfatter forbindelser med EU, USA, Japan, Republikken Korea, Indien, Iran, landene i Centralasien og andre,
- der henviser til Mongoliets strategiske partnerskaber med Rusland og Kina,
- der henviser til Mongoliets observatørstatus i Shanghaisamarbejdsorganisationen (SCO),
- der henviser til de regelmæssige trilaterale møder på højt niveau mellem Mongoliet, Rusland og Kina og mellem Mongoliet, Japan og USA,

⁽¹⁾ EUT C 440 af 30.12.2015, s. 97.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0424.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0032.

Onsdag den 15. februar 2017

- der henviser til initiativerne med at integrere forskellige økonomiske projekter i regionen, herunder Kinas »økonomiske Silkevejsbælte«, Ruslands udvikling af det »trans-eurasiske bælte« og Mongoliets »prærievej«,
 - der henviser til Mongoliets individuelle partnerskabs- og samarbejdsprogram med NATO, som blev vedtaget i 2012,
 - der henviser til Mongoliets erklæring fra september 2015 om dets intention om at stræbe efter permanent neutralitetsstatus,
 - der henviser til Mongoliets selverklærede atomvåbenfri status, som blev anerkendt af FN i september 2012,
 - der henviser til Mongoliets Fond for Internationalt Samarbejde, som har til formål at udveksle erfaringer med andre lande, der befinder sig midt i en demokratisk overgang, som f.eks. Myanmar, Kirgisistan og Afghanistan,
 - der henviser til de tillidsskabende bestræbelser, herunder Ulaanbaatar-dialogen om sikkerhed i Nordøstasien, som inddrager Nordkorea, og Asienforummet,
 - der henviser til de konkluderende bemærkninger fra FN's Komité mod Tortur vedrørende Mongoliets anden periodiske rapport, som blev vedtaget i august 2016,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 2,
 - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget (A8-0383/2016),
- A. der henviser til, at Mongoliet kan tjene som en demokratisk model, ikke bare for regionens andre nye demokratier, men også for regimer med mere autoritære tilbøjeligheder;
- B. der henviser til, at Det Europæiske Fællesskab oprettede diplomatiske forbindelser med Mongoliet den 1. august 1989;
- C. der henviser til, at EU og Mongoliet nyder godt af venskabelige forbindelser, der bygger på politiske, samfundsmæssige, økonomiske, kulturelle og historiske bånd;
- D. der henviser til, at EU og Mongoliet har mange konvergerende standpunkter vedrørende de fleste store internationale udfordringer, og at Mongoliet spiller en konstruktiv rolle i internationale forbindelser, navnlig i multilaterale organisationer;
- E. der henviser til, at EU's forbindelser med Mongoliet primært er fokuseret på udviklingssamarbejdsprojekter, som sigter mod at sætte landet i stand til at styre den igangværende hurtige omstilling i retning af en socialt inkluderende og økonomisk bæredygtig samfundsudvikling;
- F. der henviser til, at Mongoliet er interesseret i at udvikle forbindelserne med EU yderligere og udvide det eksisterende samarbejde ud over udviklingssamarbejdet; der henviser til, at partnerskabs- og samarbejdsaftalen understreger den voksende betydning af forbindelserne mellem EU og Mongoliet baseret på fælles principper, såsom lighed, gensidige fordele, demokrati, retsstaten og menneskerettighederne, og formelt åbner mulighed for, at begge sider kan udvikle nye samarbejdsområder, ikke bare inden for f.eks. erhverv, handel, udvikling, landbrug, miljø, energi og modernisering af staten, men også inden for uddannelse, kultur og turisme;
- G. der henviser til, at ansvaret for udviklingen af EU's forbindelser med Mongoliet stadig henhører under EU-delegationen i Beijing; der henviser til, at Bulgarien, Det Forenede Kongerige, Frankrig, Tjekkiet, Tyskland, Ungarn og Italien på nuværende tidspunkt har oprettet deres egne ambassader i Ulaanbaatar;

Onsdag den 15. februar 2017

Almindelige bestemmelser

1. sætter pris på de venskabelige og konstruktive forbindelser mellem EU og Mongoliet;
2. erkender, at Mongoliet befinder sig i en ganske særlig geografisk position mellem Kina, Rusland og landene i Centralasien og Nordøstasien med deres store potentiale for den globale økonomi, dets betydning for stabilitet i regionen, dets temmelig enestående demokratiske akkrediter for denne region og det faktum, at det spiller en konstruktiv rolle ved at bidrage til og fremme fredelige løsninger på konflikter og konfrontationer i regionen og ved at fremme regional økonomisk integration;
3. anerkender, at den demokratiske omstilling, der påbegyndtes i 1990'erne, fortsætter konsekvent; anerkender de håndgribelige fremskridt, der er sket i form af socioøkonomiske reformer; noterer sig ikke desto mindre de udfordringer, der findes på områderne bæredygtig udvikling og økonomi, finans, god regeringsførelse, korruptionsbekæmpelse, social sikring og beskyttelse af miljøet samt politisk polarisering, og som forværres af et stadig mere krævende internationalt miljø;

Institutionelle rammer og diplomatisk repræsentation

4. glæder sig over, at forbindelserne mellem EU og Mongoliet udbygges og udvides, som det kommer til udtryk i rammeaftalen om partnerskab og samarbejde (PSA), der inddrager områder som politisk dialog og menneskerettigheder, handel og udviklingsbistand og samarbejde inden for landbrug og udvikling af landdistrikter, energi, klimaforandringer, forskning og innovation samt uddannelse og kultur, som er af stor betydning for økonomisk diversificering og for at løse de aktuelle økonomiske problemer såvel som for den langsigtede omstilling af et samfund, der oprindeligt var nomadisk;
5. glæder sig over, at der er oprettet et blandet udvalg, som i henhold til artikel 56 i aftalen skal følge gennemførelsen af PSA'en, og tilskynder det til at aflægge rapport regelmæssigt til både Europa-Parlamentet og det mongolske parlament;
6. opfordrer indtrængende de tre medlemsstater, der endnu ikke har gjort det, til hurtigt at færdiggøre deres nationale ratifikationsprocesser med henblik på at muliggøre indgåelsen og ikrafttrædelsen af aftalen, som skulle have fundet sted for længst;
7. understreger, at der er behov for yderligere at forbedre den parlamentariske dimension af forbindelserne mellem EU og Mongoliet; beklager, at der i PSA-teksten ikke er nogen artikler om oprettelse af et parlamentarisk samarbejdsudvalg under PSA'en, som kan udøve demokratisk kontrol med gennemførelsen af aftalen og forbedre den politiske dialog mellem de to parlamenter; tilskynder derfor til, at der hurtigst muligt forhandles om en ny protokol for at rette op på denne situation, jf. artikel 57 i PSA'en om det fremtidige samarbejde, hvilket både det mongolske parlament og Europa-Parlamentet allerede opfordrede indtrængende til i den fælles erklæring fra det 10. interparlamentariske møde;
8. er bekymret over, at de diplomatiske forbindelser med Mongoliet i øjeblikket stadig varetages fra EU-delegationen til Kina; opfordrer indtrængende Rådet og NF/HR til at omdanne EU's forbindelseskantor i Ulaanbaatar til en fuldgyldig EU-delegation — en foranstaltning, som er af største betydning med henblik på at fremme politisk dialog og samarbejde om menneskerettigheder og demokrati, styrke kapaciteten til at gennemføre og føre tilsyn med EU-bistandsprojekter og fremme handelen med varer og tjenesteydelser såvel som udveksling af mennesker og kulturudveksling til gavn for begge parter;

Demokrati, retsstat, god regeringsførelse og menneskerettigheder

9. bifalder Mongoliets indsats for at konsolidere de demokratiske fremskridt og retsstatsprincippet, herunder flerpartivalg, mere uafhængige medier og et dynamisk civilsamfund; glæder sig i dette perspektiv over Mongoliets deltagelse i kredsen af demokratiske stater;

Onsdag den 15. februar 2017

10. understreger, at respekten for medie- og ytringsfrihed er afgørende for en yderligere konsolidering af demokratiet, retsstaten og menneskerettighederne i Mongoliet; tilskynder de mongolske myndigheder til at tage sig af forhold vedrørende rapporter om politisk motiveret indblanding i mediernes arbejde og til at undlade at straffe og begrænse regeringskritiske offline- og onlinemedier; tilskynder det mongolske parlament til udtrykkeligt at kodificere sådanne grundlæggende rettigheder og føre nøje kontrol med gennemførelsen;
11. er overbevist om, at den demokratiske omstilling af Mongoliet vil kunne skabe en positiv afsmittende virkning i andre lande i regionen, hvor der finder komplekse omstillingsprocesser sted, og at Mongoliet på den måde vil kunne bidrage konstruktivt til stabiliteten og den fælles velfærd i regionen; opfordrer EU til at tage højde for dette i forbindelse med programmeringen af det regionale samarbejde med landene i den centralasiatiske region, såvel som med regionen som helhed;
12. roser det forhold, at der blev udvist generel respekt for valgreglerne i forbindelse med det nylige valg; opfordrer de mongolske myndigheder til at tage fat på de henstillinger, der blev fremsat af OSCE/ODIHR efter parlamentsvalget den 29. juni 2016, herunder om stabilisering af valgloven, begrænsninger af valgkampen, mediernes uafhængighed samt upartiskheden og forståeligheden af den information, vælgerne har adgang til;
13. udtrykker interesse for at sende en observationsmission fra Europa-Parlamentet til det præsidentvalg, der skal finde sted medio 2017;
14. tilskynder Mongoliet til at adressere de udestående udfordringer med hensyn til respekten for domstolenes uafhængighed;
15. glæder sig over de nyligt påbegyndte juridiske bestræbelser på at styrke retsgrundlaget for bekæmpelsen af den omsiggribende korruption, som indebærer en reel og stor risiko for at undergrave landets sociale sammenhængskraft, samt bestræbelserne på at gøre noget ved menneskerettighederne og sociale konflikter; tilskynder Mongoliet til at vedtage væsentlige reformer og gennemføre dem rettidigt; henviser i denne sammenhæng til sine egne erfaringer, hvor personer, der er dømt for korruption, hele tiden stilles til ansvar; anbefaler, at landet styrker sit samarbejde med EU, OSCE og FN om håndtering af korruption; er overbevist om, at en aktiv medvirken til at gennemføre de internationale henstillinger om virksomheders sociale ansvar (VSA) i Mongoliets økonomiske produktive sektor og offentlige og administrative liv vil kunne spille en positiv og betydelig rolle i disse foretagender;
16. anerkender landets tilsagn om og retlige rammer for at sætte en stopper for menneskehandel, men er fortsat bekymret over den konkrete situation og opfordrer indtrængende Mongoliet til at gennemføre loven om bekæmpelse af menneskehandel fra 2012 og de dertil hørende nationale planer fuldt ud;
17. glæder sig over, at der principielt er indgået en aftale mellem EU og Mongoliet, og at der er forberedende arbejde i gang med henblik på at iværksætte en regulær menneskerettighedsdialog mellem EU og Mongoliet i 2017;
18. glæder sig over, at det mongolske parlament — efter at have ratificeret den anden valgfri protokol til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder — i december 2015 vedtog en revideret straffelovgivning, der blandt andre vigtige retlige reformer, såsom afskaffelsen af tortur, afskaffer dødsstraf for alle forbrydelser; bemærker, at det nyvalgte parlament har udsendt gennemførelsen af den reviderede straffelovgivning, og tilskynder de mongolske myndigheder til straks at gennemføre denne vigtige reform;
19. bemærker Mongoliets fremskridt med hensyn til at forbedre dets retlige rammer i overensstemmelse med internationale forpligtelser på menneskerettighedsområdet, institutionelle reformer, herunder dets Uafhængige Nationale Menneskerettighedskommission, og bestræbelserne på kapacitetsopbygning og bevidstgørelse om menneskerettigheder samt det vedvarende engagement for at tackle de tilbageværende udfordringer i forbindelse med beskyttelse og fremme af de universelle menneskerettighedsstandarder, såsom dem der blev fremhævet under FN's anden universelle periodiske gennemgang i 2015, herunder forebyggelse af og undersøgelse af alle påstande om tortur, beskyttelse af kvinders og børns rettigheder samt af fængslede rettigheder;
20. udtrykker bekymring over rapporter om tilfælde af arrestationer uden retskendelse og tortur og straffrihed i mongolske fængsler; tilslutter sig FN's Menneskerettighedsråds opfordring til effektive foranstaltninger med henblik på at sikre, at alle tilbageholdte personer i praksis gives alle grundlæggende retlige garantier i overensstemmelse med internationale standarder; opfordrer Mongoliet til at følge op på dets tilsagn om at oprette en uafhængig mekanisme til at undersøge påstande om tortur og mishandling hurtigt og effektivt;

Onsdag den 15. februar 2017

21. roser det EU-støttede projekt til støtte for LGBTI-rettigheder i Mongoliet; er ikke desto mindre bekymret over den vedvarende diskrimination og chikane, der begås mod LGBTI-samfundet;
22. henstiller til Mongoliet, at det i overensstemmelse med den allerede ratificerede konvention om barnets rettigheder ved lov forbyder fysisk afstraffelse, ikke bare i undervisningsinstitutioner, men i det hele taget, og at det ved hjælp af særlige, målrettede foranstaltninger sætter ind over for de ikke faldende rater af vold mod børn, økonomisk udnyttelse af børn og hændelser, der involverer børn og fører til dødsfald eller alvorlige kvæstelser; anmoder alle relevante EU-institutioner om hjælp med denne problemstilling;
23. henstiller, at forholdene med hensyn til sundhed og sikkerhed styrkes, ved at ILO-konvention C176 gennemføres — i lighed med andre ILO-konventioner om sikkerhed og sundhed, der endnu ikke er ratificeret;
24. støtter Mongoliets vedvarende og oprigtige bestræbelser på gradvis at udrydde alle former for børnearbejde og garantere barnets rettigheder;
25. bifalder Mongoliets retlige ramme for virkeliggørelsen af lige rettigheder for kvinder og mænd, som blev vedtaget i 2011, og den gradvise udryddelse af forskelsbehandling af kvinder;

Bæredygtig udvikling

26. glæder sig over de betydelige fremskridt, Mongoliet har gjort siden 1990'erne inden for økonomisk udvikling og fattigdomsbekæmpelse i overensstemmelse med årtusindudviklingsmålene (2015-målene); støtter Mongoliet i dets stræben efter at nå FN's mål for bæredygtig udvikling i overensstemmelse med principperne om bistandseffektivitet og gennemsigtighed;
27. erkender, at en dybere regional økonomisk integration vil skabe muligheder for Mongoliet i form af en mere fremgangsrig fremtid og økonomisk succes, og noterer sig, at Mongoliet samtidig er på udkig efter økonomiske alliancer og partnere, som vil give det mulighed for at udnytte sit samarbejds potentiale ved samtidig at respektere dets legitime nationale politiske og økonomiske interesser, det mangeårige engagement i flersidet diplomati, det mongolske samfunds traditionelle identitet og livsstil og dets demokratiske fundament;
28. er imidlertid bekymret over, at fattigdommen er ved at blive rodfæstet i nogle områder, og at det rapporterede økonomiske boom i 2010-2012 ikke i tilstrækkelig grad bidrog til nedbringelse af fattigdommen i landet;
29. støtter Mongoliet i dets bestræbelser på at opnå holdbar økonomisk vækst; udtrykker bekymring over den bratte opbremsning af BNP-væksten, som i 2011 nåede et rekordniveau (17,3 %), men som kun var 2,3 % i 2015 og med udsigt til, at tallet for 2016 bliver 1,3 %; er bekymret for, at budgetunderskuddet, som er vokset til 20 % af BNP, kan have en negativ indvirkning på afhjælpning af fattigdommen samt på social inklusion og sammenhængskraften i det sociale beskyttelsessystem;
30. glæder sig over, at EU's udviklingsbistand til landet for 2014-2020 er blevet mere end fordoblet — og udgør 65 mio. EUR i forhold til tallet for 2007-2013, som var 30 mio. EUR — med fokus på en forbedret økonomisk forvaltning og erhvervsuddannelse med henblik på bedre beskæftigelsesmuligheder; tilskynder Mongoliet til at deltage i regionale programmer, der finansieres af EU; bemærker den relativt gode implementering af EU-projekter og -programmer, der bidrager til Mongoliets udvikling og modernisering;
31. fremhæver betydningen af en vedvarende forvaltningsreform, der primært fokuserer på opbygningen af en yderst professionel forvaltning, både på nationalt og lokalt plan; tilskynder EU-institutionerne til at hjælpe Mongoliet med at udvikle de nødvendige ressourcer og den nødvendige ekspertise for at udruste landet til bedre at kunne imødegå udfordringerne ved de komplekse økonomiske og samfundsmæssige omstillingsprocesser samt til at øge absorptionskapaciteten i landet for så vidt angår EU-midler;
32. efterlyser flere udvekslingsmuligheder for studerende og akademikere under programmerne Erasmus+ og Marie Skłodowska-Curie og opfordrer til, at de mellemfolkelige kontakter mellem EU og Mongoliet, herunder mellem kunstnere, udvides; opfordrer EU til at medtage forskning og innovation blandt dets samarbejdsområder med Mongoliet;

Onsdag den 15. februar 2017

33. glæder sig over, at Mongoliet deponerede sit ratifikationsinstrument for Parisaftalen om klimaforandringer i tide den 21. september 2016; er bekymret over, at de samlede virkninger af klimaforandringerne, den omfattende vækst i kvægavlen, en dramatisk stigning i migrationen fra landet til hovedstaden samt den massive anvendelse og hurtige udnyttelse af naturressourcer som vand og jord til officiel og uofficiel udvinding af kobber, kul og andre råstoffer har medført en markant forringelse af miljøsituationen i Mongoliet, en stigende risiko for vandkonflikter med nabolandene og en stigende forekomst af klimafænomener som »dzud«, der er karakteriseret ved cyklusser med langvarig tørke og barske vintre, som forårsager enorme tab af kvæg, vilde dyr og biodiversitet i det hele taget; anmoder den mongolske regering om at optrappe indsatsen for at diversificere landets økonomi og opfordrer EU til at bistå i denne proces med særlige aktiviteter samt forebyggende foranstaltninger og andre former for foranstaltninger, f.eks. inden for rammerne af en tættere samordning af miljøpolitikken på begge sider; opfordrer de mongolske myndigheder og det mongolske parlament samt alle EU's medlemsstater til at samarbejde og bidrage til en betydelig styrkelse af de internationale klimaordninger inden for rammerne af de bindende tilsagn fra COP22 i Marrakesh;

34. glæder sig over Mongoliets ratifikation og overholdelse af alle relevante GSP+-konventioner om miljøbeskyttelse og klimaforandringer; opfordrer indtrængende Mongoliet til at overholde dets rapporteringsforpligtelser i henhold til FN-konventionerne om miljøbeskyttelse og klimaforandringer (CITES-, Basel- og Stockholmkonventionen) og til at håndhæve landets retlige rammer på miljøområdet;

35. påpeger, at udvindingsindustrierne i Mongoliet i 2014 tegnede sig for 17 % af BNP og 89 % af landets samlede eksport; glæder sig i denne forbindelse over Mongoliets aktive deltagelse i gennemsigthedsinitiativet for udvindingsindustrien (EITI), som sigter mod at gøre denne sektor mere ansvarlig og gennemsigtig;

36. fremhæver, at kobber- og guldminen Oyu Tolgoi er det største enkelte mineprojekt, som fra 2020 forventes at tegne sig for en tredjedel af Mongoliets BNP, og at Tavan Tolgoi er verdens største uudviklede kulmine; glæder sig over de offentlige debatter, der bliver holdt om de miljømæssige konsekvenser af minedrift og befolkningens deltagelse i ressourceforvaltning på lokalt plan;

37. tilskynder Mongoliet til at udvikle udnyttelsen af landets naturressourcer til gavn for dets egne borgere, i særdeleshed sjældne mineraler, da de har en stadigt stigende værdi i den digitale industri; peger på den støttende rolle, som EU kan spille ved at yde teknologisk og finansiel bistand til en sådan uafhængig mineraludvinding;

38. er af den opfattelse, at investeringer i fremtidens teknologier og digitalisering kan medvirke til at bygge bro over udviklingskløften mellem de forskellige regioner i Mongoliet og diversificere økonomien; tilskynder EU og medlemsstaterne til at intensivere samarbejdet inden for digitalisering og nye teknologier;

39. anerkender de betydelige udfordringer ved bekæmpelsen af narkotikasmugling; henstiller, at EU bistår med at styrke de offentlige institutioner og ressourcer til at tackle disse problemer;

Handelsmæssige og økonomiske forbindelser

40. bemærker, at EU er blevet Mongoliets tredjestørste handelspartner, og at mongolske varer allerede kommer ind på EU-markedet så godt som toldfrit under den nuværende generelle toldpræferenceordning;

41. glæder sig over, at Mongoliet er kommet med i GSP+-ordningen;

42. bemærker, at europæiske investeringer i Mongoliet hidtil har været begrænsede på grund af det usikre erhvervsklima og manglen på information;

43. tilskynder EU og Mongoliet til at intensivere deres handels- og investeringsforbindelser, herunder fremme heraf gennem oplysning og bevidstgørelse, i overensstemmelse med de retlige bestemmelser i PSA'en; understreger, at denne intensivering bør være i overensstemmelse med og fuldt ud respektere de forpligtelser, der hidrører fra de internationale konventioner om arbejdsstandarder, god regeringsførelse, menneskerettigheder og miljøstandarder;

Onsdag den 15. februar 2017

44. opfordrer i denne forbindelse indtrængende til, at Den Europæiske Investeringsbanks (EIB's) og Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udviklings (EBRD's) aktiviteter i Mongoliet udvikles yderligere;
45. fremhæver betydningen af et stabilt erhvervsklima og stabile retlige rammer for en forøgelse af investeringerne fra EU;
46. noterer sig nedgangen i direkte udenlandske investeringer (FDI) i forbindelse med udvindingssektoren, som dominerer økonomien, hvilket fortsat er en central faktor, der skaber splid;
47. opfordrer indtrængende Mongoliet til ved hjælp af udenlandske investeringer og mere gennemsigtige retlige rammer at diversificere landets økonomi for at bidrage til at undgå sårbarhed over for omskiftelige mineralmarkeder; glæder sig i denne sammenhæng over den nye lovgivning om FDI;
48. opfordrer til, at Mongoliet integreres yderligere i den globale og regionale økonomi inden for rammer som »Prærievejen«, »Silkevejen — ét bælte, én vej« eller det »trans-auratiske bælte« i overensstemmelse med landets strategiske interesser og prioriteter; anmoder EU om at overveje at deltage i infrastruktur- og investeringsprogrammer i regionen, herunder i udvindingssektoren;

Regionale og globale udfordringer og samarbejde

49. anerkender den centrale rolle, Mongoliet kan spille mellem de dynamiske økonomier i Kina, Rusland, Sydkorea og Japan og de centralasiatiske lande og samtidig som mellemlid mellem Europa og den østasiatiske region;
50. fremhæver Mongoliets koncept »tredje nabo«-udenrigspolitik, som omfatter forbindelser med EU afbalanceret med konstruktive og intense forbindelser med landets indflydelsesrige strategiske partnere og direkte naboer, Rusland og Kina;
51. noterer sig Mongoliets venskabelige, og også økonomisk konkurrencebetonede, forbindelser med andre lande i regionen;
52. bemærker, at Mongoliet er i gang med en grundig vurdering af konsekvenserne af et eventuelt medlemskab af Den Eurasiske Økonomiske Union; er bekymret for, at et sådant skridt kan være en hindring for yderligere politiske og handelsmæssige forbindelser med EU;
53. lykønsker Mongoliet med dets vellykkede rolle som indehaver af formandskabet under ASEM- og ASEP-møderne i Ulaanbaatar i 2016, med styrkelsen af den parlamentariske dimension og med styrkelsen af partnerskabet mellem de to regioner baseret på de universelt anerkendte principper lighed, gensidig respekt og fremme og beskyttelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder; bifalder Mongoliets forslag om at oprette et ASEM Center, som indbefatter en virtuel/online facilitet;
54. glæder sig over, at Mongoliet har erklæret sig for atomvåbenfri zone, hvilket er officielt anerkendt af FN; glæder sig navnlig over den konstruktive og aktive rolle, landet spiller i multilaterale fora med hensyn til at fremme samarbejde i retning af atomnedrustning, og den omstændighed, at landet har tilsluttet sig det humanitære tilsagn ⁽¹⁾;
55. glæder sig over det gensidige engagement i at fremme international fred og sikkerhed og glæder sig i denne forbindelse over Mongoliets aktive rolle i internationale multilaterale mekanismer, såsom FN og OSCE, og dets bidrag til initiativer til støtte for fred og stabilitet i og uden for Nordøstasien, som f.eks. Ulaanbaatar-dialogen om sikkerhed i Nordøstasien;
56. bemærker Mongoliets bidrag til FN's fredsbevarende missioner rundt om i verden og dets tilrådighedsstilling af træningsfaciliteter til sådanne missioner, samtidig med at det sideløbende i stigende grad stræber efter en styrkelse af FN's politiske og diplomatiske muligheder og ansvar for at forhindre og løse konflikter;

⁽¹⁾ <http://www.icanw.org/pledge/>

Onsdag den 15. februar 2017

57. glæder sig over, at Mongoliet lægger sig tæt op ad EU under forhandlinger og afstemninger i FN og andre multilaterale fora; understreger i denne forbindelse betydningen af artikel 8 i PSA'en om internationalt samarbejde;
58. anerkender Mongoliets rolle med hensyn til at fremme respekten for menneskerettighederne som nyt medlem af FN's Menneskerettighedsråd i perioden 2016-2018, og opfordrer EU til at arbejde tæt sammen med Mongoliet i forbindelse med forberedelsen og gennemførelsen af UNHRC's arbejde;
59. glæder sig over Mongoliets ratifikation af Romstatutten for Den Internationale Straffedomstol (ICC) og tilskynder Mongoliet til at ratificere Kampalændringerne, som i rette tid tilvejebragte en definition af og en procedure for domstolens jurisdiktion over aggressionsforbrydelser;
60. roser Mongoliets bestræbelser på at fremme demokrati, retsstatsforhold og menneskerettighederne i lande, som ligger tæt på Mongoliets naboskabsområde, og som stræber efter demokratisk omstilling; opfordrer EU til også at involvere Mongoliet og tilstræbe synergier på ad hoc-basis i regionale programmer i Centralasien, der fokuserer på en sådan udvikling;
61. roser Mongoliets rolle med hensyn til at bringe akademikere fra både Nord- og Sydkorea, Kina og Rusland sammen og være vært for genforening af familier, der blev adskilt som følge af delingen af den koreanske halvø;
62. støtter Mongoliets erklærede ambition om at blive medlem af FN's Sikkerhedsråd i 2022;

o

o o

63. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden/den højtstående repræsentant, medlemsstaternes regeringer og parlamenter samt Mongoliets regering og parlament (Statens Store Khural).
-

Onsdag den 15. februar 2017

P8_TA(2017)0036

2016-rapport om Albanien

Europa-Parlamentets beslutning af 15. februar 2017 om Kommissionens 2016-rapport om Albanien (2016/2312(INI))

(2018/C 252/12)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Albanien på den anden side,
 - der henviser til formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råds møde i Thessaloniki den 19.-20. juni 2003 om muligheden for, at de vestlige Balkanlande kan tiltræde EU,
 - der henviser til beslutningen fra Det Europæiske Råds møde den 26.-27. juni 2014 om at give Albanien status som kandidatland til EU-medlemskab og til Rådets konklusioner af 15. december 2015,
 - der henviser til formandskabets konklusioner af 13. december 2016,
 - der henviser til det ottende møde i Stabiliserings- og Associeringsrådet mellem Albanien og EU, som blev afholdt i Bruxelles den 8. september 2016,
 - der henviser til sluterklæringen fra formandskabet for topmødet med de vestlige Balkanlande, som fandt sted i Paris den 4. juli 2016, og til civilsamfundsorganisationernes henstillinger til Paristopmødet i 2016,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 9. november 2016 med titlen »2016-meddelelse om EU's udvidelsesstrategi« (COM(2016)0715), som blev ledsaget af et arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene med titlen »Rapport for 2016 om Albanien« (SWD(2016)0364),
 - der henviser til de fælles konklusioner fra den sjette dialog på højt plan om de centrale prioriteter, som blev vedtaget i Tirana den 30. marts 2016,
 - der henviser til OSCE/ODIHR's endelige rapport om parlamentsvalget i 2013 og lokalvalget i 2015,
 - der henviser til OCSE's rapport »Monitoring of Administrative Trials 2015«,
 - der henviser til de henstillinger, der blev vedtaget på det ellefte møde i Det Parlamentariske Stabiliserings- og Associeringsudvalg EU-Albanien, som blev afholdt i Bruxelles den 7.-8. november 2016,
 - der henviser til sine tidligere beslutninger om Albanien,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget (A8-0023/2017),
- A. der henviser til, at Albanien har gjort fremskridt med hensyn til at opfylde de politiske kriterier for medlemskab og stabile fremskridt med hensyn til de fem centrale prioriteter for indledningen af tiltrædelsesforhandlinger; der henviser til, at det er absolut nødvendigt, at bl.a. reformpakken for retsvæsenet, valgreformen og den såkaldte afkriminaliseringslov fortsat gennemføres for at styrke borgernes tillid til deres offentlige institutioner og politiske repræsentanter;

Onsdag den 15. februar 2017

- B. der henviser til, at der stadig er udfordringer, som skal tackles hurtigt og effektivt i en ånd af dialog, samarbejde og kompromis mellem regeringen og oppositionen for at sikre yderligere fremskridt på Albaniens vej frem mod EU-tiltrædelse;
- C. der henviser til, at en konstruktiv og holdbar politisk dialog mellem politiske kræfter om EU-relaterede reformer er afgørende for at gøre yderligere fremskridt med EU-tiltrædelsesprocessen;
- D. der henviser til, at der er politisk enighed om og bred offentlig opbakning til EU-tiltrædelsesprocessen i Albanien;
- E. der henviser til, at tiltrædelsesforhandlingerne udgør et stærkt incitament til at vedtage og gennemføre tiltrædelsesrelaterede reformer;
- F. der henviser til, at en reform af retssystemet fortsat er afgørende for at komme videre med Albaniens EU-tiltrædelsesproces;
- G. der henviser til, at præsident- og parlamentsvalget i Albanien finder sted i 2017;
- H. der henviser til, at beskyttelsen af religionsfrihed, kulturarv, mindretals rettigheder og formueforvaltning er blandt Den Europæiske Unions grundlæggende værdier;
- I. der henviser til, at EU har fremhævet behovet for at styrke den økonomiske styring, retsstatsprincippet og den offentlige forvaltnings kapacitet i alle landene på Vestbalkan;
- J. der henviser til, at de albanske myndigheder har en positiv tilgang til regionalt samarbejde med henblik på at fremme udvikling af infrastruktur, bekæmpelse af terrorisme, handel og unges mobilitet;
- glæder sig over Albaniens fortsatte fremskridt med EU-relaterede reformer, navnlig vedtagelsen med konsensus af forfatningsændringer for at bane vejen for en dyb og omfattende reform af retsvæsenet; understreger, at ikke alene konsekvent vedtagelse, men også fuld og rettidig gennemførelse af reformer vedrørende alle fem centrale prioriteter og vedholdende politisk vilje er afgørende for at gøre yderligere fremskridt med EU-tiltrædelsesprocessen; opfordrer Albanien til at skabe en solid resultatliste for sådanne reformer;
 - bifalder Kommissionens henstilling om at indlede tiltrædelsesforhandlinger med Albanien; støtter fuldt ud Albaniens tiltrædelse af EU og opfordrer til, at tiltrædelsesforhandlinger indledes, så snart der foreligger troværdige og bæredygtige fremskridt i gennemførelsen af den omfattende reform af retsvæsenet og kampen mod organiseret kriminalitet og korruption med henblik på at fastholde tempoet i reformerne; forventer, at Albanien konsoliderer de opnåede fremskridt og fastholder tempoet i fremskridtene med gennemførelsen af alle centrale prioriteter;
 - gentager, at en konstruktiv dialog, varigt politisk samarbejde, gensidig tillid og vilje til at gå på kompromis er af afgørende betydning for reformernes succes og for hele EU-tiltrædelsesprocessen; glæder sig i denne forbindelse over vedtagelsen af lovgivningen om udelukkelse af kriminelle fra offentlige embeder; opfordrer alle politiske partier til at gøre en yderligere indsats for at etablere en reel politisk dialog og opnå et konstruktivt samarbejde;
 - roses vedtagelsen med konsensus af forfatningsændringer med henblik på reform af retsvæsenet og vedtagelsen af love om institutionel omstrukturering af retsvæsenet, anklagemyndigheden og forfatningsdomstolen; opfordrer til snarlig vedtagelse og troværdig gennemførelse af alle relevante ledsagende love og regulativer, især loven om reevaluering (undersøgelse) af dommere, offentlige anklagere og juridiske rådgivere og den pakke af lovforslag, der er nødvendig for gennemførelsen af reformen af retssystemet; bemærker forfatningsdomstolens dom om forfatningsmæssigheden af loven om reevaluering efter en positiv udtalelse fra Venedigkommissionen; gentager, at en omfattende reform af retsvæsenet i høj grad efterspørges af Albaniens borgere for at genskabe tilliden til deres politiske repræsentanter og offentlige institutioner, og at troværdigheden og effektiviteten af den samlede reformproces, herunder bekæmpelsen af korruption og organiseret kriminalitet, afhænger af, om man lykkes med undersøgelsesprocessen og gennemførelsen af reformen af retsvæsenet; minder om, at vedtagelse og gennemførelse af en sådan reform er af afgørende betydning i bekæmpelsen af korruption og er vigtig for at forankre retsstatsprincippet og for at styrke håndhævelsen af de grundlæggende rettigheder i landet, også med henblik på at øge tilliden til retssystemet blandt alle borgere;

Onsdag den 15. februar 2017

5. glæder sig over den nye strategi for reform af retsvæsenet for 2017-2020 og handlingsplanen herfor, der tager sigte på at opnå større professionalisme, effektivitet og uafhængighed til retsvæsenet, herunder retssystemet og reevalueringen af alle medlemmer af retsvæsenet, samt de øgede budgetmidler til gennemførelsen; beklager, at administrationen af retsvæsenet fortsat er langsom og ineffektiv; noterer sig de manglende fremskridt med hensyn til besættelse af ledige stillinger ved højesteret og forvaltningsdomstolene og den effektive anvendelse af det ensartede sagsforvaltningssystem; opfordrer til, at eventuelle mangler i retssystemets funktionsmåde afhjælpes yderligere, herunder manglende uafhængighed af politisk indflydelse og andre magtorganer, selektiv retfærdighed, begrænset ansvarlighed, ineffektive tilsynsmekanismer, korruption, retssagers samlede varighed og håndhævelse; beklager den politiske indblanding i undersøgelser og retssager og opfordrer derfor til, at den dømmende magts uafhængighed styrkes i praksis; opfordrer til en yderligere indsats på det forvaltningsretlige område, og at spørgsmål som effektiv adgang til domstolene og fordeling af ressourcer adresseres for at sætte domstolene i stand til at arbejde effektivt; gentager, at en reform af det strafferetlige system bør tage sigte på at drage lovovertrædere til ansvar og fremme deres rehabilitering og reintegration, samtidig med at der sikres beskyttelse af rettighederne for ofre og vidner til kriminalitet;

6. opfordrer det parlamentariske ad hoc-udvalg om valgreform til hurtigt at færdiggøre sin revision af valgloven, samtidig med at der tages hensyn til alle tidligere henstillinger fra OSCE/ODIHR, og at gennemsigtigheden af partifinansiering og integriteten af valgprocessen styrkes; opfordrer de kompetente myndigheder til at sikre, at de gennemføres i god tid inden det forestående parlamentsvalg i juni 2017, og at valgadministrationen gøres uafhængig og afpolitiseres; minder om, at alle politiske partier er ansvarlige for at sikre, at demokratiske valg afvikles i overensstemmelse med internationale standarder; opfordrer myndighederne til at tilskynde civilsamfundsorganisationer til at deltage aktivt i overvågningen af hele valgprocessen; minder om, at frie og retfærdige valg er afgørende for yderligere fremskridt i EU-tiltrædelsesprocessen; understreger nødvendigheden af at imødegå bekymringer vedrørende finansiering af politiske partier og en ansvarlig revision;

7. opfordrer Albaniens politiske partier til at respektere både ånden og bogstavet i loven om udelukkelse af kriminelle fra offentlige embeder, når de udarbejder deres kandidatlistor til det næste valg; kræver en fuldstændig gennemførelse af denne lov;

8. opfordrer de albanske myndigheder til at træffe foranstaltninger til at fremme muligheden for, at albanske borgere, der bor i udlandet, kan stemme til albanske valg uden for landet;

9. glæder sig over, at det parlamentariske arbejde er blevet mere gennemsigtigt og inklusivt, men opfordrer til, at den parlamentariske kapacitet styrkes med henblik på at overvåge gennemførelsen af reformerne og deres overensstemmelse med EU's standarder og til at gøre bedre brug af de forskellige kontrolmekanismer og institutioner for at stille regeringen til ansvar; opfordrer til, at parlamentets etiske regler godkendes, og til, at forretningsordenen afspejler loven om parlamentets rolle i EU's integrationsproces; tilbyder at undersøge mulighederne for et tættere samarbejde med Albaniens parlament inden for rammerne af Europa-Parlamentets program for støtte til parlamenter i udvidelseslandene, således at Albaniens parlament er bedre i stand til at udarbejde lovgivning af høj kvalitet i overensstemmelse med gældende EU-ret og til at udøve dets tilsynsrolle i forbindelse med gennemførelsen af reformer;

10. bemærker bestræbelserne hen imod en mere borgervenlig offentlig forvaltning og de stabile fremskridt i gennemførelsen af reformen af den offentlige forvaltning og reformen af offentlig økonomisk forvaltning; opfordrer til yderligere fremskridt med hensyn til at styrke anvendelsen af tjenstemandsloven og forvaltningsloven for at forbedre ansættelses- og forfremmelsesprocedurer på grundlag af fortjeneste og indsats og styrke de institutionelle og menneskelige ressourcer med henblik på at konsolidere de fremskridt, der er gjort for at sikre en mere effektiv, afpolitiseret, gennemsigtig og professionel offentlig forvaltning, hvilket også vil åbne mulighed for en effektiv gennemførelse af tiltrædelsesforhandlingerne; opfordrer til, at menneskerettighedsstrukturernes autoritet, autonomi, effektivitet og ressourcer øges, bl.a. ombudsmandskontoret; roser Det Nationale Råd for Europæisk Integration for sine initiativer til at styrke den offentlige forvaltnings og civilsamfundets kapacitet i overvågningen af gennemførelsen af tiltrædelsesrelaterede reformer; understreger nødvendigheden af at sikre uafhængigheden af tilsyns- og tilsynsorganer;

11. noterer sig gennemførelsen af den territoriale reform; understreger, at der er behov for en betydelig indsats for at øge den finansielle og administrative kapacitet hos de nyligt oprettede lokale offentlige enheder;

Onsdag den 15. februar 2017

12. glæder sig over vedtagelsen af nøgleelementer i lovgivningen om bekæmpelse af korruption, herunder om beskyttelse af whistleblowere; er imidlertid fortsat bekymret over, at korruption stadig er omfattende og udbredt på mange områder og stadig udgør et alvorligt problem, der undergraver borgernes tillid til offentlige institutioner; er bekymret over, at centrale institutioner, der bekæmper korruption, fortsat udsættes for politisk indblanding og har begrænset administrativ kapacitet; gør opmærksom på, at ringe interinstitutionelt samarbejde og udveksling af oplysninger fortsat står i vejen for proaktive undersøgelser og en effektiv retsforfølgelse af korruption; understreger behovet for en mere hensigtsmæssig lovgivningsmæssig ramme for interessekonflikter, regulering af lobbyvirksomhed og bedre interinstitutionelt samarbejde, navnlig mellem politi og anklagemyndigheder, med henblik på at forbedre deres resultater hvad angår efterforskning, retsforfølgelse og domsfældelse, også i sager på højt plan;

13. glæder sig over den fortsatte gennemførelse af strategien og handlingsplanen for bekæmpelse af organiseret kriminalitet og for et intensiveret internationalt politisamarbejde; opfordrer desuden til, at organiserede kriminelle netværk optræves, og at antallet af endelige domfældelser i sager om organiseret kriminalitet øges ved at styrke samarbejdet mellem internationale organisationer, politi og anklagemyndigheder og ved at styrke den institutionelle og operationelle kapacitet; er bekymret over, at resultaterne for indefrysning og konfiskation af ulovligt erhvervede aktiver fortsat er meget beskedne, og opfordrer til, at kapaciteten øges, og at der gøres større brug af finansielle efterforskninger for at forbedre resultaterne på disse områder; bemærker, at antallet af endelige domfældelser på trods af en stigende tendens i antallet af efterforskede sager, der involverer hvidvaskning af penge, dog fortsat er begrænset;

14. opfordrer til — og glæder sig samtidig over de nylige tiltag mod cannabis — at, der iværksættes øgede foranstaltninger til at bekæmpe dyrkning af, fremstilling af og handel med narkotika i Albanien og relaterede organiserede kriminelle netværk, herunder ved at styrke internationalt og regionalt samarbejde; bemærker imidlertid, at politi og anklagere ikke formår at indkredse de kriminelle netværk, der står bag narkotikadyrkningen;

15. kræver en øget indsats for at bekæmpe ukontrolleret spredning af og ulovlig handel med våben, bl.a. ved at optrappe samarbejdet med EU herom samt ved at ødelægge de resterende lagre af håndvåben og lette våben og forbedre kvaliteten af lagerfaciliteter; er bekymret over det høje antal af drab med skydevåben i Albanien;

16. opfordrer til at styrke regeringens kapacitet til at søge, beslaglægge og konfiskere udbyttet af IT-kriminalitet og forhindre hvidvaskning af penge på internettet;

17. tilskynder Albanien til yderligere at forbedre sin lovgivningsmæssige ramme for fastsættelse af international beskyttelsesstatus til flygtninge; roser de bestræbelser, som det albanske politi har gjort for at intensivere udvekslingen af oplysninger med Frontex, og opfordrer til en yderligere styrkelse af samarbejdet mellem EU og Albanien for at beskytte flygtnings rettigheder i overensstemmelse med internationale standarder og EU's grundlæggende værdier; udtrykker sin bekymring over den seneste stigning i antallet af tilfælde af menneskehandel; opfordrer til, at bestræbelserne på at forebygge menneskehandel intensiveres, idet der lægges særlig vægt på de primære ofre for menneskehandel, navnlig uledsagede mindreårige, kvinder og piger;

18. udtrykker sin bekymring over det uforholdsmæssigt store antal af fængslede (og rapporterne herom) og den utilstrækkelige lægebehandling på tilbageholdelsessteder samt mishandlingen af mistænkte på politistationerne; henstiller, at der foretages en revision af sanktionstilgangen, omklassificeringen af strafbare handlinger, og at der gøres større brug af alternativer til fængsling;

19. noterer sig det forbedrede EU-relaterede samarbejde mellem statslige institutioner og CSO'er, herunder CSO'ers deltagelse i møder i Det Nationale Råd for Europæisk Integration (NCEI); bemærker, at et stærkt civilsamfund er en væsentlig bestanddel af ethvert demokratisk system; understreger derfor nødvendigheden af endnu tættere koordinering på alle forvaltningsniveauer, herunder på lokalt niveau, med civilsamfundsorganisationer; glæder sig i denne forbindelse over oprettelsen af Det Nationale Råd for Civilsamfundet (NCCS); opfordrer til effektiv gennemførelse af retten til information og offentlig høring og til bedre regulering af den finanspolitiske ramme vedrørende civilsamfundsorganisationer;

20. minder, blandt de centrale prioriteter, om behovet for at styrke beskyttelsen af menneskerettighederne, mindretals rettigheder og antidiskriminationspolitikker, bl.a. ved at styrke håndhævelsen heraf; opfordrer indtrængende de kompetente myndigheder til fortsat at forbedre atmosfæren for så vidt angår inklusion af og tolerance over for alle minoriteter i landet i overensstemmelse med europæiske standarder til beskyttelse af mindretal, bl.a. ved at styrke den rolle, som det statslige minoritetsudvalg spiller; glæder sig over de første skridt til forbedring af den retlige ramme for beskyttelse af mindretal og opfordrer Albanien til at vedtage loven om beskyttelse af mindretal og til at ratificere den europæiske pagt om regionale

Onsdag den 15. februar 2017

sprog og mindretalsprog; noterer sig den omfattende høringsproces med uafhængige institutioner, minoritetssammenlutninger og civilsamfundet; understreger nødvendigheden af at forbedre levevilkårene for romaer, egyptere og andre etniske minoriteter; opfordrer til at tage konkrete skridt såsom civilregistrering (med udstedelse af fødselsattester og ID-kort) af romaer og egyptere; opfordrer til en fortsat indsats for at forbedre deres adgang til beskæftigelse og alle offentlige og sociale tjenester, uddannelse, sundhed, socialt boligbyggeri og retshjælp; er bekymret over, at inklusionen af romabørn i uddannelsessystemet trods forbedringer stadig er den laveste i regionen;

21. roser ombudsmandskontorets indsats for at forbedre menneskerettighedssituationen, navnlig inden for rammerne af reformen af retsvæsenet; bifalder aktiv fremme af rettigheder for sårbare grupper og principperne for menneskelig værdighed, frihed, lighed og retsstaten; beklager, at det arbejde, som ombudsmandskontoret har gjort, fortsat begrænses af manglende finansiering og personale på dennes centrale og lokale kontorer; opfordrer til, at myndigheden, uafhængigheden, effektiviteten og ressourcerne til dennes kontor styrkes;

22. er fortsat bekymret over forskelsbehandlingen mod og manglen på passende foranstaltninger til beskyttelse af kvinder og piger, der tilhører dårligt stillede og marginaliserede grupper, samt det høje antal tilfælde af vold i hjemmet mod kvinder og piger; understreger behovet for en yderligere indsats for at udvikle en resultatliste over sager om forskelsbehandling; opfordrer de kompetente myndigheder til at fortsætte med oplysningskampagner og forebyggelse i forbindelse med vold i hjemmet og til at forbedre støtten til ofre for vold; gentager sin opfordring til fuld gennemførelse af Europarådets konvention om forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet (Istanbulkonventionen); opfordrer indtrængende myndighederne til at bekæmpe kønsbaserede stereotypiske opfattelser gennem systematisk uddannelse, offentlig debat og statslige foranstaltninger;

23. opfordrer til bedre institutionelle mekanismer til at beskytte barnets rettigheder og forhindre børnearbejde;

24. noterer sig, at der er behov for en yderligere indsats for at beskytte alle mindretals rettigheder i Albanien gennem fuld gennemførelse af den relevante lovgivning; henstiller, at rettighederne for personer med bulgarsk etnisk baggrund i Prespa-, Golo Brdo- og Gora-regionerne bør fastsættes ved lov og sikres i praksis;

25. påskønner forbedringen af beskyttelsen af LGBTI-personers rettigheder og vedtagelsen af den nationale handlingsplan for beskyttelse af LGBTI-personer 2016-2020 og opfordrer regeringen til at fortsætte med at gennemføre foranstaltninger i programmet og til yderligere at konsolidere sit samarbejde med LGBTI-civilsamfundsorganisationer; opfordrer desuden regeringen og lovgiverne til at arbejde på et lovforslag om anerkendelse af køn og at sikre, at betingelserne for anerkendelse af køn lever op til de standarder, der er fastlagt i henstilling CM/Rec(2010) fra Europarådets Ministerkomité til medlemsstaterne om foranstaltninger til bekæmpelse af forskelsbehandling på grundlag af seksuel orientering eller kønsidentitet;

26. fortryder, at det hidtil ikke er lykkedes de kompetente myndigheder at foretage en effektiv strafferetlig undersøgelse af tabet af menneskeliv under demonstrationen den 21. januar 2011; opfordrer myndighederne til hurtigst muligt at gå videre med at skabe retfærdighed for ofrene for hændelserne den dag;

27. bifalder den religiøse tolerance og et godt samarbejde mellem religiøse samfund; tilskynder de kompetente myndigheder og trossamfund til at samarbejde om at bevare og fremme religiøs harmoni i overensstemmelse med forfatningen; mener, at det for at forhindre islamisk radikaliserings gennem efterretningstjenesternes, retshåndhævelsesmyndighedernes og retsinstansernes målrettede tilgang, herunder gennem afradikalisering og reintegration af hjemvendte udenlandske krigere, er afgørende at bekæmpe voldelig ekstremisme i samarbejde med CSO'er og religiøse samfund og at styrke det regionale og internationale samarbejde på dette område; roser landets omfattende retlige ramme for forebyggelse og bekæmpelse af finansieringen af terrorisme; opfordrer indtrængende til, at alle foranstaltninger under alle omstændigheder bør sikre respekt for menneskerettighederne og grundlæggende frihedsrettigheder i henhold til internationale standarder; understreger vigtigheden af særlige uddannelsesprogrammer for forebyggelsen af radikaliserings samt for rehabilitering og social reintegration af de pågældende enkeltpersoner;

28. beklager, at der er gjort begrænsede fremskridt på området mediefrihed i det seneste år; gentager, at professionelle og uafhængige private medier og public service-medier er af afgørende betydning; er bekymret over den politiske indflydelse i medierne og den udbredte selvensur blandt journalister; bemærker den langsomme gennemførelse af loven om audiovisuelle medier og forsinkelserne med at besætte ledige stillinger i myndigheden for audiovisuelle medier (AMA); efterlyser foranstaltninger, der kan øge de faglige og etiske standarder for og udbredelsen af regulære arbejdskontrakter for

Onsdag den 15. februar 2017

journalister, øge gennemsigtigheden i forbindelse med statslig annoncering i medierne og sikre den regulerende myndigheds og den offentlige radio- og tv-virksomheds uafhængighed, upartiskhed og ansvar, navnlig med henblik på det kommende parlamentsvalg; gentager behovet for at færdiggøre og vedtage den offentlige radio- og tv-virksomheds, RTSH's, interne statutter og for at afslutte overgangsprocessen for digital radio-/TV-spredning;

29. glæder sig over forbedringerne af den finanspolitiske konsolidering, de bedre resultater ved at drive forretning og indsatsen for at bekæmpe den uformelle økonomi; bemærker imidlertid, at fortsatte mangler i forbindelse med retsstatsprincippet og besværlige reguleringsforhold har en afskrækkende indvirkning på investeringer; er bekymret over, at pengeoverførsler fra migranter udgør en vigtig drivkraft for den nationale efterspørgsel; opfordrer indtrængende de kompetente myndigheder til at træffe foranstaltninger til bedre håndhævelse af kontrakter og bedre skatteopkrævning og til at fortsætte gennemførelsen af reformen af retsvæsenet med henblik på at forbedre erhvervmiljøet; er bekymret over, at de høje niveauer af direkte indkøb og ikkekonkurrenceprægede udbud og tildelingen af langsigtet outsourcing og PPP-kontrakter har en tvivlsom indvirkning på den offentlige interesse;

30. henstiller, at myndighederne fremskynder byggeriet af store infrastrukturprojekter såsom jernbaneforbindelsen og den moderne motorvej mellem Tirana og Skopje som led i Korridor VIII;

31. bemærker med bekymring den begrænsede karakter af de administrative kapaciteter for håndhævelse af miljølovgivning samt den dårlige affaldshåndtering og vandforvaltning, som ofte resulterer i miljøkriminalitet, der truer Albaniens økonomiske ressourcer og udgør en hindring for en ressourceeffektiv økonomi; understreger, at det er nødvendigt at forbedre kvaliteten af miljøkonsekvensvurderingerne og at sikre offentlighedens deltagelse og høring af civilsamfundet i forbindelse med relevante projekter; understreger den afgørende betydning af at opfylde de klimapolitiske mål, uden at det får negativ indvirkning på biodiversiteten, vandressourcer, landskab, flora og fauna, og berørte lokalbefolkninger; finder det dybt betænkeligt, at 44 af 71 projekterede vandkraftværker er under opførelse i beskyttede naturområder;

32. understreger, at de miljømæssige virkninger af vandkraftværker ofte ikke er korrekt vurderet til at sikre overensstemmelse med internationale standarder og EU's relevante naturlovgivning; opfordrer regeringen til at overveje at anlægge en Vjosa-nationalpark i hele Vjosa-flodens længde og til at opgive planerne om nye vandkraftværker langs floden og dens bifloder; opfordrer til en yderligere tilnærmelse til EU's lovgivning på energiområdet, navnlig om vedtagelsen af en national energistrategi, for at øge energiafhængigheden og energieffektiviteten; glæder sig over den nationale handlingsplan 2015-2020 for vedvarende energikilder;

33. bemærker, at håndhævelsen af ejendomsretten stadig mangler at blive effektivt sikret; opfordrer indtrængende til, at der iværksættes tiltag til at fuldføre processen med registrering af ejendom, tilbagegivelse og erstatning og til at ajourføre og effektivt gennemføre strategien for 2012-2020 vedrørende ejendomsret; opfordrer endvidere indtrængende myndighederne til at udarbejde en køreplan med klare forpligtelser og frister i denne henseende og til at gennemføre en offentlig oplysningskampagne for at informere tidligere ejere om deres rettigheder og pligter vedrørende tilbagegivelse af ejendom; opfordrer til større gennemsigtighed, retssikkerhed og ligebehandling for så vidt angår loven om compensation for ejendom, der blev konfiskeret i kommunisttiden; opfordrer til, at der udnævnes en national koordinator for ejendomsret, og at processen med registrering af ejendom og kortlægning, herunder ejendomsdigitalisering, fremskyndes;

34. understreger betydningen af forskning i processen med at afsløre forbrydelser begået af det tidligere kommunistiske regime samt de statslige institutioners moralske, politiske og juridiske ansvar i denne proces; opfordrer myndighederne til at udarbejde passende lovgivningsmæssige foranstaltninger til at hjælpe rehabilitering af ofre, herunder compensation for enkeltpersoner og deres familier, og til at ophæve alle politisk motiverede domstolsafgørelser, som stadig er i kraft; opfordrer indtrængende de statslige institutioner til at efterforske og retsforfølge de ansvarlige for forbrydelser mod menneskeheden under det kommunistiske diktatur;

35. bemærker, at en gennemgang af den kommunistiske fortid er af afgørende betydning for indsatsen mod krænkelse af menneskerettighederne og for at sikre ofrene sandhed og retfærdighed; glæder sig over loven om oprettelse af en myndighed for åbningen af Sigurimi-arkiverne; glæder sig over den undersøgelse, som blev offentliggjort af OSCE's repræsentation og den tyske ambassade om viden om og offentlighedens opfattelse af den kommunistiske fortid i Albanien og de fremtidige forventninger; mener, at disse bestræbelser vil bidrage til at skabe dialog om fortiden og skabe forventninger til fremtiden;

Onsdag den 15. februar 2017

36. understreger vigtigheden af at styrke den sociale dialog, inddragelsen af CSO'er, kapaciteten hos arbejdsmarkedets parter og håndhævelsesmekanismer for sociale rettigheder; opfordrer indtrængende regeringen til at modernisere uddannelsessystemet med henblik på at skabe et mere rummeligt samfund, begrænse uligheder og diskrimination og bedre udstyre de unge med færdigheder og viden; understreger betydningen af støtte inden for rammerne af instrumentet til førtiltrædelsesbistand (IPA) for uddannelse, beskæftigelse og socialpolitik;
37. opfordrer de albanske myndigheder til at styrke deres politikker for mennesker med handicap, som fortsat har vanskeligt ved at få adgang til uddannelse, beskæftigelse, sundhedsydelse, sociale ydelser og beslutningstagning, herunder hindringer, der forhindrer dem i frit at udøve deres stemmeret;
38. bemærker med bekymring, at antallet af asylansøgninger, som er indgivet af albanere i EU-medlemsstaterne, og som er blevet anset for ubegrundet, er steget igen; opfordrer indtrængende regeringen til at træffe øjeblikkelige og beslutsomme foranstaltninger for at imødegå dette fænomen og til at intensivere bevidstgørelse, forebyggelse og socioøkonomisk støtte og forebyggende bestræbelser i denne henseende samt til at håndtere de pushfaktorer, der er forbundet med arbejdsløshed og strukturelle mangler i forbindelse med social beskyttelse, uddannelses- og sundhedspolitikken; understreger, at det er nødvendigt at sikre tilstrækkelige menneskelige ressourcer til Generaldirektoratet for Grænser og Migration og grænsepolitiet, samt at forbedre det relevante interinstitutionelle samarbejde for bedre at bekæmpe irregulær migration;
39. roser Albanien for sin fortsatte fulde overensstemmelse med relevante EU-erklæringer og rådskonklusioner, hvilket viser landets klare engagement i europæisk integration og solidaritet; understreger vigtigheden og nødvendigheden af Albanien fortsatte konstruktive bidrag til politisk stabilitet i regionen;
40. glæder sig over afgørelsen fra de albanske myndigheder om at tilpasse landets udenrigspolitik med Rådets afgørelse (FUSP) 2016/1671 om forlængelse af de restriktive foranstaltninger over for Rusland;
41. understreger betydningen af at sikre gode naboskabsforbindelser, hvilket til stadighed er afgørende som en integreret del af udvidelsesprocessen samt af stabiliserings- og associeringsprocessen; glæder sig over Albanien konstruktive og proaktive rolle i forbindelse med fremme af regionalt samarbejde og gode forbindelser med andre udvidelseslande og nabo-EU-medlemsstater; glæder sig over, at Bosnien-Hercegovina deltager i Vestbalkan 6-initiativet;
42. roser både Albanien og Serbien for deres fortsatte engagement i at forbedre de bilaterale forbindelser og i at styrke det regionale samarbejde på politisk og samfundsmæssigt plan, f.eks. gennem det regionale kontor for ungdomssamarbejde (RYCO) med hovedsæde i Tirana; opfordrer begge lande til at fortsætte deres gode samarbejde for at fremme forsoning i regionen, især gennem programmer for unge, såsom dem, der er til rådighed inden for rammerne af den positive dagsorden for ungdommen på Vestbalkan;
43. bemærker de seneste spændinger i forholdet mellem Albanien og Grækenland og henstiller, at begge parter afholder sig fra handlinger eller erklæringer, der kunne have en negativ indvirkning på forbindelserne;
44. gentager sin anmodning til Kommissionen om, at den i sine rapporter medtager oplysninger om førtiltrædelsesbistand til Albanien og effektiviteten af gennemførte foranstaltninger, navnlig førtiltrædelsesbistand, der er bevilget til gennemførelse af de centrale prioriteter og relevante projekter;
45. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og Albanien regering og parlament.
-

Onsdag den 15. februar 2017

P8_TA(2017)0037

2016-rapport om Bosnien-Hercegovina**Europa-Parlamentets beslutning af 15. februar 2017 om Kommissionens 2016-rapport om Bosnien-Hercegovina (2016/2313(INI))**

(2018/C 252/13)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til stabiliserings- og associeringsaftalen (SAA) mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Bosnien-Hercegovina på den anden side,
- der henviser til protokollen om tilpasning af stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Bosnien-Hercegovina på den anden side for at tage hensyn til Republikken Kroatiens tiltrædelse af Den Europæiske Union, som blev paraferet den 18. juli 2016 og undertegnet den 15. december 2016,
- der henviser til Bosnien-Hercegovinas ansøgning af 15. februar 2016 om medlemskab af Den Europæiske Union,
- der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 19.-20. juni 2003 om Vestbalkan og bilaget hertil »Thessalonikidagsordenen for Vestbalkan: hen imod europæisk integration«,
- der henviser til Rådets konklusioner af 20. september 2016 om Bosnien-Hercegovinas ansøgning om medlemskab af EU,
- der henviser til EU-formandskabets konklusioner af 13. december 2016,
- der henviser til det første møde i Det Parlamentariske Stabiliserings- og Associeringsudvalg (SAPC) for EU-Bosnien-Hercegovina, som fandt sted i Sarajevo den 5.-6. november 2015, og de første møder i Stabiliserings- og Associeringsrådet og Stabiliserings- og Associeringsudvalget mellem Bosnien-Hercegovina og EU, som fandt sted henholdsvis den 11. og 17. december 2015,
- der henviser til sluterklæringen fra formanden for topmødet for de vestlige Balkanlande, som fandt sted i Paris den 4. juli 2016, og til civilsamfundsorganisationernes henstillinger til Paristopmødet i 2016,
- der henviser til fælles erklæring af 1. august 2016 fra næstformanden/den højtstående repræsentant (NF/HR) og kommissæren med ansvar for europæisk naboskabspolitik og udvidelsesforhandlinger vedrørende aftalen mellem Bosnien-Hercegovinas myndigheder om centrale foranstaltninger på landets vej mod EU,
- der henviser til fælles erklæring af 17. september 2016 fra NF/HR og kommissæren med ansvar for europæisk naboskabspolitik og udvidelsesforhandlinger efter beslutningen fra Bosnien-Hercegovinas forfatningsdomstol om Republika Srpska-dagen,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 9. november 2016 med titlen »2016-meddelelse om EU's udvidelsesstrategi« (COM(2016)0715), som blev ledsaget af et arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene om 2016-rapporten om Bosnien-Hercegovina (SWD(2016)0365),
- der henviser til særberetningen fra Den Europæiske Revisionsret med titlen »EU's førtiltrædelsesbistand til styrkelse af den administrative kapacitet i landene i det vestlige Balkan: En metarevision« ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Revisionsretten 2016 nr. 21.

Onsdag den 15. februar 2017

- der henviser til den 50. rapport til FN's Sikkerhedsråd fra den høje repræsentant for gennemførelsen af fredsaftalen om Bosnien-Hercegovina ⁽¹⁾,
- der henviser til erklæringen fra november 2016 på vegne af Den Europæiske Union og dens medlemsstater af João Vale de Almeida, chef for Den Europæiske Unions delegation ved De Forenede Nationer, i forbindelse med Sikkerhedsrådets debat om situationen i Bosnien-Hercegovina,
- der henviser til reformdagsordenen for Bosnien-Hercegovina 2015-2018, der blev vedtaget i juli 2015, og til den koordinationsmekanisme, der blev vedtaget af Bosnien-Hercegovinas ministerråd og regeringerne i Føderationen Bosnien-Hercegovina og Republika Srpska den 23. august 2016,
- der henviser til sine tidligere beslutninger om landet,
- der henviser til forretningsordenens artikel 52,
- der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget (A8-0026/2017),
- A. der henviser til, at EU fortsat støtter perspektivet om en europæisk fremtid for Bosnien-Hercegovina og dets territoriale integritet, suverænitet og enhed; der henviser til, at der er gjort fremskridt på vejen mod EU-integration; der henviser til, at Rådet anmodede Kommissionen om at udarbejde en udtalelse om Bosnien-Hercegovinas ansøgning om medlemskab;
- B. der henviser til, at kommissæren med ansvar for europæisk naboskabspolitik og udvidelsesforhandlinger den 9. december 2016 i Sarajevo overdragede spørgeskemaet til myndighederne i Bosnien-Hercegovina;
- C. der henviser til, at suspensionen af de autonome handelsforanstaltninger vil blive ophævet, når protokollen om tilpasning af stabiliserings- og associeringsaftalen er blevet undertegnet og anvendes midlertidigt;
- D. der henviser til, at med reformdagsordenen for Bosnien-Hercegovina for 2013-2018 har myndighederne på alle niveauer erkendt det presserende behov for at iværksætte en proces med genopbygning og modernisering af økonomien med henblik på at skabe nye arbejdspladser og fremme bæredygtig, effektiv, socialt retfærdig og stabil økonomisk vækst; der henviser til, at Bosnien-Hercegovina har vist vilje og villighed til at iværksætte yderligere socioøkonomiske reformer, der er nødvendige for at nedbringe ungdomsarbejdsløsheden, som fortsat er alt for høj;
- E. der henviser til, at et uafhængigt, velfungerende og stabilt retsvæsen er vigtigt for at sikre retsstatsforhold og fremskridt på vejen mod EU-tiltrædelse;
- F. der henviser til, at der fortsat er udfordringer med hensyn til forsoningsprocessens bæreevne; der henviser til, at fremskridt i EU's tiltrædelsesproces vil lette yderligere forsoning;
- G. der henviser til, at Bosnien-Hercegovina stadig ikke har gennemført dommene fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol (ECHR) i Sejdić-Finci- og Zornić- og Pilav-sagerne;
- H. der henviser til, at korruption, også på højeste niveau, fortsat er udbredt;
- I. der henviser til, at der stadig er 74 000 internt fordrevne personer og et stort antal flygtninge fra Bosnien-Hercegovina i nabolandene overalt i hele Europa og på verdensplan samt 6 808 forsvundne personer;
- J. der henviser til, at uddannelse er afgørende for at skabe og fremme et tolerant og inklusivt samfund og for at fremme kulturel, religiøs og etnisk forståelse i landet;
- K. der henviser til, at Bosnien-Hercegovina har undertegnet konventionen om vurdering af virkningerne på miljøet på tværs af landegrænserne (Espoo, 1991);

⁽¹⁾ S/2016/911.

Onsdag den 15. februar 2017

- L. der henviser til, at (potentielle) kandidatlande bedømmes ud fra deres egne resultater, og til, at hastigheden, hvormed de nødvendige reformer gennemføres, og disse reformers kvalitet afgør tidsplanen for tiltrædelsen;
1. ser med tilfredshed på Rådets behandling af Bosnien-Hercegovinas ansøgning om EU-medlemskab og overdragelsen af spørgeskemaet og ser frem til Kommissionens udtalelse om grundlaget for ansøgningen om medlemskab; opfordrer Bosnien-Hercegovinas kompetente myndigheder på alle niveauer til aktivt at støtte denne proces og til at samarbejde og koordinere med hinanden om at deltage i Kommissionens udtalelsesprocedure ved at give et fælles og sammenhængende sæt svar på Kommissionens forespørgsler; påpeger, at denne øvelse også vil tjene som bevis på statens funktionalitet; gentager, at EU-tiltrædelsesprocessen er inklusiv og inddrager alle berørte parter;
 2. værdsætter og glæder sig over trioformandskabets rolle, da det spiller en vigtig rolle med hensyn til at skabe et incitament for alle andre institutionelle aktører på alle niveauer til at deltage i bestræbelserne på at opfylde institutionernes respektive roller i den overordnede proces med landets tilnærmelse til EU;
 3. glæder sig over de fremskridt, der er gjort i gennemførelsen af reformdagsordenen for 2015-2018, samt landets vilje til at gennemføre yderligere institutionelle og socioøkonomiske reformer; minder om, at den fornyede EU-tilgang til Bosnien-Hercegovina er blevet udløst af den vanskelige socioøkonomiske situation og den stigende utilfredshed blandt borgerne; bemærker, at situationen er blevet en smule bedre, men understreger, at en ensartet og effektiv gennemførelse af reformdagsordenen i overensstemmelse med handlingsplanen er nødvendig for at opnå reelle forandringer overalt i landet og skabe håndgribelige forbedringer af alle borgeres tilværelse i Bosnien-Hercegovina;
 4. opfordrer til, at det momentum, der er skabt af reformen, opretholdes med henblik på at omdanne Bosnien-Hercegovina til en fuldt ud effektiv, inklusiv og funktionel stat baseret på retsstatsprincippet, der sikrer lighed og demokratisk repræsentation af alle konstituerende folk og borgere; beklager, at fælles reformbestræbelser ofte fortsat hæmmes af etniske og politiske kløfter, der forårsages af dybt forankrede integrationshæmmende tendenser, som hindrer den normale demokratiske udvikling, og gennem en yderligere politisering af offentlige administrationer; fremhæver desuden, at Bosnien-Hercegovina ikke vil blive en succesfuld kandidat til EU-medlemskab, før der er indført passende institutionelle betingelser; opfordrer indtrængende alle politiske ledere til at arbejde for indførelsen af de nødvendige ændringer, herunder reformen af valgloven, idet der også tages hensyn til principperne i tidligere beslutninger, herunder principperne for føderalisme, decentralisering og legitim repræsentation, således at det garanteres, at alle borgere kan stille op til valg, være valgbare og kan fungere på alle politiske niveauer på lige vilkår; finder det afgørende at opretholde konsensus om integration i EU og på en samordnet måde at fremme retsstatsforhold, herunder bekæmpelse af korruption og organiseret kriminalitet, reformen af retsvæsenet og offentlig administration; understreger ligeledes nødvendigheden af et fortsat og effektivt fokus på sociale og økonomiske reformer, hvilket bør forblive en prioritet;
 5. glæder sig over aftalen om at etablere en koordinationsmekanisme for EU-spørgsmål, der sigter mod bedre funktionalitet og effektivitet i tiltrædelsesprocessen, herunder i forbindelse med EU's finansielle bistand, og mod at muliggøre et bedre samspil med EU; opfordrer til en hurtig gennemførelse heraf; opfordrer desuden til effektivt samarbejde og effektiv kommunikation mellem alle forvaltningsniveauer og med EU for at lette tilpasningen til og gennemførelsen af gældende EU-ret, og til at give tilfredsstillende svar på Kommissionens forespørgsler i hele udtalelsesproceduren; finder det uacceptabelt, at Republika Srpskas regering forsøger at etablere parallelle kommunikationskanaler ved at vedtage bestemmelser om direkte rapportering til Kommissionen; opfordrer til, at direktoratet for europæisk integrations rolle og kapacitet styrkes yderligere, således at det fuldt ud kan varetage sine koordinerende funktioner i forbindelse med gennemførelsen af stabiliserings- og associeringsaftalen og generelt i tiltrædelsesprocessen;
 6. udtrykker tilfredshed med undertegnelsen af protokollen om tilpasning af stabiliserings- og associeringsaftalen, som har været anvendt midlertidigt siden 1. februar 2017, og som automatisk genindførte de autonome handelsforanstaltninger, der havde været suspenderet siden den 1. januar 2016; ser frem til en hurtig og problemfri ratificering af protokollen;
 7. beklager, at forretningsordenen for Det Parlamentariske Stabiliserings- og Associeringsudvalg endnu ikke er blevet vedtaget som følge af forsøg på at indføre etnisk blokering i forretningsordenen for Det Parlamentariske Stabiliserings- og Associeringsudvalg, og at Bosnien-Hercegovina følgelig har været det eneste kandidatland, når et sådant organ ikke kunne konstitueres korrekt; opfordrer indtrængende præsidenten i Bosnien-Hercegovinas parlament til hurtigst muligt at finde en løsning med henblik på at opfylde kravene i EU's institutionelle og retlige ramme og skabe reel parlamentarisk kontrol med tiltrædelsesprocessen; minder om, at stabiliserings- og associeringsaftalen kræver vedtagelse af forretningsordenen, og at manglende vedtagelse er i direkte modstrid med stabiliserings- og associeringsaftalens gennemførelse;

Onsdag den 15. februar 2017

8. glæder sig over visse forbedringer af valgloven i overensstemmelse med anbefalingerne fra OSCE-ODIHR; noterer sig, at lokalvalgene den 2. oktober 2016 i vid udstrækning blev gennemført på en velordnet måde; beklager, at borgerne i Mostar efter seks år stadig ikke kan udøve deres demokratiske ret til at vælge lokale repræsentanter på grund af fortsat uenighed mellem politiske ledere; opfordrer indtrængende til hurtig gennemførelse af forfatningsdomstolens afgørelse om Mostar ved ændring af valgloven og byens statut; fordømmer på det kraftigste den uacceptable vold mod valgtilforordnede i Stolac og kræver, at de kompetente myndigheder løser situationen ved at respektere retsstatsprincippet, herunder efterforskning af alle voldshandlinger og uregelmæssigheder samt retsforfølgning af gerningsmændene; bemærker Bosnien-Hercegovinas centrale valgkommissions annullering af valget i Stolac og opfordrer til, at der afholdes genvalg i overensstemmelse med demokratiske standarder på en fredelig måde og i en atmosfære præget af tolerance;

9. beklager, at den erklærede politiske vilje til at bekæmpe korruption ikke blev omsat til konkrete resultater; understreger, at der ikke findes nogen resultatliste for højt profilerede sager, og at den retlige og institutionelle ramme for bekæmpelse af systemisk korruption, f.eks. i relation til politiske partiers finansiering, offentlige indkøb, interessekonflikter og aktiver, er svag og utilstrækkelig; anerkender, at der er gjort fremskridt i forbindelse med vedtagelsen af handlingsplanerne om korruptionsbekæmpelse og etableringen af korruptionsbekæmpende organer på forskellige forvaltningsniveauer, og opfordrer til konsekvent og hurtig gennemførelse af disse afgørelser; bemærker med bekymring, at fragmentering og svagt samarbejde mellem myndighederne hæmmer effektiviteten af foranstaltninger til bekæmpelse af korruption; efterlyser større faglig specialisering inden for politiet og retsvæsenet ved hjælp af passende koordinationskanaler; understreger behovet for at udarbejde en resultatliste over den effektive kontrol med finansieringen af politiske partier og valgkampaner, at fastlægge gennemsigtige procedurer for beskæftigelse i den offentlige sektor i bred forstand og at udrydde korruption i den offentlige indkøbsproces;

10. understreger, at resultaterne af folketællingen i 2013 er et vigtigt grundlag for at give et passende svar på Kommissionens spørgeskema og er afgørende for en effektiv socioøkonomisk planlægning; glæder sig over den endelige bedømmelse, som den internationale overvågningsoperation har foretaget, og som konkluderer, at folketællingen i Bosnien-Hercegovina samlet set blev gennemført i overensstemmelse med internationale standarder; beklager, at Republika Srpska afviser at anerkende resultaterne af folketællingen som legitime, og at myndighederne i Republika Srpska offentliggjorde deres egne resultater, som er forskellige fra dem, der er bekræftet af Bosnien-Hercegovinas statistiske institut; opfordrer indtrængende myndighederne i Republika Srpska til at genoverveje deres tilgang; opfordrer de statistiske kontorer i Bosnien-Hercegovina til at gøre betydelige fremskridt på dette afgørende område og til at afstemme deres statistikker og metoder til Eurostats standarder;

11. minder om, at en professionel, effektiv og meritbaseret offentlig administration udgør ryggraden i integrationsprocessen for ethvert land, der stræber efter at blive medlem af EU; er bekymret over den fortsatte fragmentering og politisering af den offentlige administration, hvilket lægger hindringer i vejen for institutionelle og lovgivningsmæssige reformer og gør leveringen af offentlige tjenester til borgerne besværlig og dyr; kræver, at der hurtigst muligt anlægges en mere harmoniseret tilgang til politikudvikling og koordinering mellem alle forvaltningsniveauer, at den offentlige forvaltning og den offentlige sektor afpolitiseres, at der foretages bedre planlægning på mellemlang sigt, og at der udarbejdes en klar strategi for forvaltning af de offentlige finanser;

12. gentager sin bekymring over den fortsatte fragmentering i fire forskellige retssystemer; understreger behovet for hurtigt at afhjælpe eventuelle udestående mangler i retsvæsenet, at styrke retsvæsenets effektivitet og uafhængighed, herunder gennem afpolitisering af retssystemet, at bekæmpe korruption i retsvæsenet og at indføre passende procedurer for fuldbyrdelse af retsafgørelser; opfordrer til, at handlingsplanen for gennemførelse af reformen af retsvæsenet 2014-2018 vedtages hurtigt; opfordrer til, at lovgivningen om beskyttelse af børn og effektiv adgang til retfærdighed for børn gennemføres fuldt ud; glæder sig over vedtagelsen af loven om gratis retshjælp på statsniveau og indførelsen af det høje domstols- og anklageråds retningslinjer for forebyggelse af interessekonflikter, udarbejdelse af integritetsplaner og disciplinære foranstaltninger;

13. opfordrer til, at den generelle effektivitet i retsvæsenet skal styrkes, at gennemsigtigheden og objektiviteten af processen for udvælgelse af nye dommere og anklagere skal øges, og at mekanismer for ansvarlighed og integritet i retsvæsenet skal styrkes; understreger behovet for at styrke mekanismer til forebyggelse af interessekonflikter og for at skabe mekanismer for gennemsigtighed i de finansielle rapporter og formueangivelser i retsvæsenet; bemærker den vigtige rolle, som den strukturerede dialog om retlige anliggender spiller i forbindelse med afhjælpning af mangler i Bosnien-Hercegovinas retsvæsen; opfordrer til, at der findes en lovgivningsmæssig løsning, der vil give mulighed for at spore effektiviteten af behandlingen af sager på hele Bosnien-Hercegovinas område;

Onsdag den 15. februar 2017

14. beklager, at et stort antal af forfatningsdomstolens afgørelser ikke gennemføres, herunder afgørelsen om respekt for borgernes grundlæggende demokratiske rettigheder til at stemme ved lokalvalg i Mostar; opfordrer til en hurtig gennemførelse af alle disse afgørelser; fremhæver navnlig forfatningsdomstolens afgørelse om Republika Sprska-dagen, der blev nedstemt i den folkeafstemning, som blev afholdt den 25. september 2016; anser dette som en alvorlig overtrædelse af Dayton-freds aftalen og et angreb på retsvæsenet og retsstatsprincippet; understreger behovet for dialog frem for ensidige initiativer; understreger, at nationalistisk og populistisk retorik og handlinger er alvorlige hindringer for udviklingen, og at respekten for retsstaten og landets forfatningsmæssige rammer er af afgørende betydning i bestræbelserne på at gøre fremskridt på vejen mod EU og for at bevare fred og stabilitet i Bosnien-Hercegovina;

15. fordømmer på det kraftigste loven om orden i Republika Srpska, som stadig er i kraft og undergraver grundlæggende demokratiske rettigheder som forsamlingsfrihed, foreningsfrihed og mediefrihed, samt bestemmelsen om dødsstraf i Republika Srpska; opfordrer indtrængende til, at loven om fri adgang til information gennemføres fuldstændigt; opfordrer indtrængende myndighederne til hurtigt at indføre tillægsprotokollen til Europarådets konvention om IT-kriminalitet vedrørende kriminalisering af handlinger af racistisk eller fremmedfjendsk karakter, der begås via computersystemer;

16. opfordrer indtrængende alle ledere på alle sider til at afstå fra nationalistisk og separatistisk retorik, der skaber splittelse i og polariserer samfundet, samt fra handlinger, der udgør en udfordring for landets samhørighed, suverænitet og integritet; opfordrer derfor indtrængende til, at de indleder seriøse reformer med henblik på at forbedre den socioøkonomiske situation for alle Bosnien-Hercegovinas borgere og skabe en demokratisk, inklusiv og velfungerende stat og bringe landet tættere på EU;

17. understreger betydningen af forfatningsdomstolens nylige afgørelse om princippet om valgmandsstatus og af, at de tre konstituerende folk sikres lige behandling til at vælge deres egne legitime politiske repræsentanter baseret på legitim og proportional repræsentation i Folkeforsamlingen i parlamentet i Føderationen Bosnien-Hercegovina;

18. noterer sig det tilfredsstillende samarbejde om sager om krigsforbrydelser med Det Internationale Krigsforbrydertribunal vedrørende det Tidligere Jugoslavien (ICTY) og opfordrer til mere regionalt samarbejde med hensyn til behandling af sager om krigsforbrydelser; udtrykker bekymring over, at der anvendes forskellige juridiske standarder ved behandling af sager om krigsforbrydelser; glæder sig over, at efterslæbet af nationale sager om krigsforbrydelser er ved at blive håndteret, og at der er opnået visse yderligere fremskridt i forbindelse med den vellykkede retsforfølgning af krigsforbrydelser, der involverer seksuel vold; glæder sig over aftalen mellem EU-delegationen og Bosnien-Hercegovinas finansministerium til at finansiere anklagemyndighedens og domstolenes aktiviteter i Bosnien-Hercegovina i forbindelse med behandlingen af krigsforbrydelser;

19. fordømmer på det kraftigste Republika Srpskas nationalforsamlings afgørelse i oktober 2016 om at udtrykke anerkendelse af Republika Srpskas tidligere ledere, der er dømt for krigsforbrydelser; kræver, at der omgående udvises respekt for ofre for krigsforbrydelser, og at forsoningen fremmes; minder alle politiske ledere og institutioner i Bosnien-Hercegovina om deres ansvar for objektivt at vurdere hændelser, der har fundet sted under krigen, med henblik på sandhed og forsoning og for at undgå misbrug af retsvæsenet til politiske formål;

20. roser de fremskridt, der er gjort i forbindelse med retsforfølgning af krigsforbrydelser, der involverer seksuel vold, og opfordrer indtrængende de kompetente myndigheder til yderligere at forbedre adgangen til domstolene for ofre for konfliktrelateret seksuel vold, bl.a. ved at stille gratis retshjælp til rådighed, styrke psykosociale og sundhedsmæssige tjenester samt sørge for bedre erstatning og opfølgning; kræver garantier for, at disse ofres ret til erstatning anerkendes på en konsekvent måde;

21. bemærker, at der er gjort visse fremskridt med hensyn til flygtninge og internt fordrevne personer, der er blevet fordrevet som følge af krigen i Bosnien, for så vidt angår tilbagelevering af ejendele og rettigheder samt genopbygning af huse; opfordrer de kompetente myndigheder til at lette deres holdbare tilbagevenden, adgang til sundhedspleje, beskæftigelse, social beskyttelse og uddannelse og til at lægge yderligere vægt på erstatning for skade på ejendom, som ikke kan tilbageleveres;

22. er bekymret over det stadig høje antal af forsvundne personer som følge af krigen; opfordrer de kompetente myndigheder til på mere kraftfuld vis at tage fat på spørgsmålet vedrørende uvisheden om disse personers skæbne, herunder ved at styrke samarbejdet mellem de to enheder; understreger, at løsningen af dette problem er af afgørende betydning for forsoning og stabilitet i regionen;

Onsdag den 15. februar 2017

23. udtrykker sin bekymring over situationen i sundhedssystemet i Bosnien-Hercegovina, der er et af de systemer, der er mest berørt af korrupsion i landet; opfordrer myndighederne til at være opmærksomme på at forebygge forskelsbehandling med hensyn til adgang til lægebehandling;

24. noterer sig, at der er opnået visse fremskridt i bekæmpelsen af organiseret kriminalitet; er imidlertid bekymret over manglen på en konsekvent tilgang til bekæmpelse af organiseret kriminalitet på grund af de mange handlingsplaner fra de forskellige retshåndhævende myndigheder på forskellige niveauer; fremhæver behovet for yderligere at styrke rammerne for samarbejdet mellem myndighederne; glæder sig over de fælles undersøgelser, men efterlyser flere samordnede aktiviteter og bedre udveksling af oplysninger; opfordrer til, at kapaciteten styrkes hos de retshåndhævende myndigheder, bl.a. vedrørende terrorbekæmpelse; opfordrer de kompetente myndigheder til at træffe foranstaltninger til at bekæmpe finansiering af terrorisme og hvidvaskning af penge samt at forbedre kapaciteten til at gennemføre finansielle undersøgelser; glæder sig over undertegnelsen af det operationelle og strategiske samarbejde med Europol med henblik på at bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet ved bl.a. at udveksle oplysninger og i fællesskab planlægge operationelle aktiviteter; opfordrer til, at der også indgås en samarbejdsaftale med Eurojust;

25. understreger nødvendigheden af at forbedre bekæmpelsen af menneskehandel; opfordrer den føderale enhed til at foretage hurtige ændringer af straffeloven, der vil forbyde alle former for menneskehandel, hvor 80 % af ofrene er kvinder og piger;

26. opfordrer til, at mekanismerne til indsamling, udveksling og analyse af data om migration styrkes, idet statistikkerne viser en stigende tendens til, at folk kommer til Bosnien-Hercegovina fra lande med en høj migrationsrisiko; opfordrer de kompetente myndigheder til at behandle alle flygtninge og migranter, der ansøger om asyl eller rejser igennem området, i overensstemmelse med folkeretten og EU-retten samt til at videreudvikle den retlige ramme for migration og asyl med henblik på at forbedre den interinstitutionelle koordination og opbygge de nødvendige kapaciteter; opfordrer Kommissionen til at fortsætte arbejdet med migrationsrelaterede spørgsmål med alle landene på det vestlige Balkan med henblik på at sikre, at de europæiske og internationale normer og standarder overholdes;

27. påpeger, at polarisering i landet, i kombination med en deraf følgende forværring af den socioøkonomiske situation, især for unge, øger faren for spredning af radikalisme; opfordrer til hurtigst muligt at øge indsatsen for at bekæmpe radikalisering og til at iværksætte yderligere foranstaltninger til at indkredse, forhindre og afbryde strømmen af udenlandske krigere samt kanaler for penge, som ikke kan spores, og som går til yderligere radikalisering, bl.a. gennem et tæt samarbejde med de relevante tjenestegrene i medlemsstaterne og landene i regionen samt gennem håndhævelse af den relevante lovgivning; opfordrer til bedre samordning mellem sikkerheds- og efterretningstjenester og politiet; opfordrer til beslutomme løsninger og sanktionering af tilfælde af hadefuld tale og spredning af ekstremistiske ideologier via de sociale medier; opfordrer til, at der hurtigt indføres programmer for afradikalisering og forebyggelse af radikalisering af unge i samarbejde med civilsamfundet gennem omfattende undervisning i menneskerettigheder for at bidrage til at nedbryde fortællinger om radikalisering og opbygge social samhørighed blandt børn og unge; tilskynder i den forbindelse til større inddragelse af unge i den demokratiske politiske proces; opfordrer indtrængende de kompetente myndigheder til at bekæmpe religiøs ekstremisme; bemærker med bekymring forekomsten af radikaliserede lokalsamfund i hele landet og fremhæver den vigtige rolle, som religiøse ledere, lærere og det samlede uddannelsessystem spiller i denne henseende; understreger yderligere behovet for at tilvejebringe værktøjer til reintegration og rehabilitering i samfundet og opgradering og forbedring af afradikaliseringsværktøjer;

28. noterer sig, at det blandede parlamentariske udvalg om sikkerhed og forsvar engagerer sig aktivt i at sikre demokratisk kontrol med Bosnien-Hercegovinas væbnede styrker; bemærker med bekymring de store lagre af uregistrerede våben og ulovlig ammunition, der opbevares ulovligt i befolkningen, og opfordrer indtrængende til, at disse våben udryddes fuldstændigt; er ligeledes bekymret over tilstedeværelsen af store lagre af ammunition og våben, som kontrolleres af de væbnede styrker, og som er mangelfuldt oplagret; understreger vigtigheden af at bekæmpe våbenhandel og opfordrer til en styrkelse af samarbejdet mellem EU og Bosnien-Hercegovina i dette øjemed; opfordrer indtrængende til, at der gøres en gennemgribende indsats for at løse de udestående problemer med at rydde landet for miner senest i 2019;

29. finder det afgørende at øge den offentlige deltagelse i beslutningsprocessen og at inddrage borgerne, herunder de unge, mere effektivt i EU-tiltrædelsesprocessen; gentager sine opfordringer til åbne og inklusive mekanismer til offentlige høringer med civilsamfundsorganisationer (CSO'er), der skal gennemføres på alle myndighedsniveauer, og til at indføre gennemsigtige og ikke-diskriminerende procedurer for tildeling af offentlige midler til CSO'er; bemærker, at civilsamfundet er fragmenteret, institutionelt og finansielt svagt, hvilket har indvirkning på dets bæreevne og uafhængighed; opfordrer til mere EU-støtte, bedre samarbejdsmechanismer mellem regeringen og CSO'er, herunder udvikling af en strategisk ramme for

Onsdag den 15. februar 2017

samarbejde, samt mere konkret inddragelse af CSO'er i tiltrædelsesprocessen; fordømmer gentagne smædekampagner og voldelige angreb på CSO-repræsentanter og menneskerettighedsforkæmpere;

30. understreger behovet for en væsentlig forbedring af de strategiske, lovgivningsmæssige, institutionelle og politiske rammer vedrørende overholdelsen af menneskerettighederne; opfordrer til, at der vedtages en landsdækkende strategi for menneskerettigheder og ikke-forskelsbehandling, og til, at der træffes yderligere foranstaltninger til at sikre en effektiv indførelse af internationale menneskerettighedsinstrumenter, som er undertegnet og ratificeret af Bosnien-Hercegovina; opfordrer til en hurtig vedtagelse af loven om reform af ombudsmandsinstitutionen i Bosnien-Hercegovina; opfordrer til, at anbefalingerne fra det internationale koordinationsudvalg og Venedigkommissionen følges, når loven vedtages; er bekymret over, at ombudsmandskontoret ikke er velfungerende, især på grund af mangel på tilstrækkelige menneskelige ressourcer og alvorlige finansielle begrænsninger; opfordrer Bosnien-Hercegovinas myndigheder på føderalt niveau og i Republika Srpska til at lette arbejdet for menneskerettighedsombudsmanden;

31. er bekymret over den fortsatte forskelsbehandling af personer med handicap inden for beskæftigelse, uddannelse og adgang til sundhedspleje; opfordrer til, at der vedtages en fælles national handlingsplan om rettigheder for personer med handicap; opfordrer til, at der udarbejdes en omfattende og integreret strategi for social inklusion og repræsentation af romasamfundet; opfordrer til en bedre måltretning af sociale ydelser for at nå ud til de mest udsatte befolkningsgrupper; glæder sig over, at visse regeringer og parlamenter er begyndt at drøfte LGBTI-personers rettigheder og udarbejde særlige foranstaltninger til at beskytte dem; slår til lyd for, at LGBTI-gruppers sikkerhed og ret til forsamlingsfrihed skal sikres; glæder sig over ændringerne af Bosnien-Hercegovinas lovgivning om bekæmpelse af forskelsbehandling, som udvider listen over grunde til forskelsbehandling til at omfatte alder, handicap, seksuel orientering og kønsidentitet; kræver, at denne håndhæves korrekt; glæder sig over indførelsen af forbuddet mod hadforbrydelser i ændringerne til straffeloven i Føderationen Bosnien-Hercegovina; tilskynder til, at der indføres kurser om hadforbrydelser i læseplaner og uddannelsesprogrammer for politifolk, anklagere og dommere, og opfordrer til et forbedret samarbejde mellem politiet og retsmyndighederne i forbindelse med retsforfølgningen af hadforbrydelser; henstiller igen indtrængende, at bestemmelsen om dødsstraf i Republika Srpskas forfatning ophæves;

32. opfordrer til, at der gøres en indsats for yderligere at styrke systemer til beskyttelse af børn med henblik på at forebygge og bekæmpe vold mod og misbrug, omsorgssvigt og udnyttelse af børn; henstiller, at tildelingen af ressourcer til forebyggelse øges, og at samordningen mellem samfundet og regeringen i spørgsmål vedrørende beskyttelse af børn styrkes yderligere; opfordrer til, at Bosnien-Hercegovinas handlingsplan for børn 2015-2018 gennemføres;

33. noterer sig, at den juridiske ramme for beskyttelse af mindretal stort set er på plads og i overensstemmelse med Europarådets rammekonvention om beskyttelse af nationale mindretal; glæder sig over reaktiveringen af føderationsenheden Rådet om nationale mindretal i Bosnien-Hercegovina; er bekymret over, at gældende lovgivning — som følge af en fortsat mangel på koordinering mellem staten og enhederne — ikke gennemføres, og over, at den statslige strategiske platform om nationale mindretal endnu ikke er vedtaget; beklager, at nationale mindretals tilstedeværelse og deltagelse fortsat er lav i politiske og offentlige debatter og i medierne;

34. opfordrer til, at der ydes en yderligere indsats for at fremme ligestilling mellem kønnene og øge kvinders deltagelse i det politiske og offentlige liv og på arbejdsmarkedet for at forbedre deres socioøkonomiske situation og for at styrke kvinders rettigheder generelt; bemærker, at juridiske bestemmelser om ligestilling mellem kvinder og mænd i store træk er på plads, men at gennemførelsen heraf fortsat er ineffektiv; bemærker med bekymring, at der stadig forekommer graviditetsrelateret forskelsbehandling på arbejdspladsen, og at der ikke findes harmoniseret lovgivning vedrørende barsels- og forældreorlov hos enheder og kantoner; understreger endvidere, at de eksisterende aktive arbejdsmarkedsforanstaltninger, som tager sigte på at støtte beskæftigelse af langtidslidende og sårbare grupper, f.eks. handicappede, ikke gennemføres effektivt; understreger vigtigheden af at forbedre gennemførelsesprocenten for piger i primær- og sekundærskoler, navnlig piger fra romasamfundet;

35. understreger vigtigheden af en effektiv gennemførelse af lovgivningen om forebyggelse af og beskyttelse mod kønsbaseret vold i overensstemmelse med de internationale konventioner, som beskæftiger sig med forebyggelse af og beskyttelse mod vold i hjemmet, som Bosnien-Hercegovina har undertegnet og ratificeret; glæder sig over tilsagnet fra de kompetente myndigheder til at gennemføre Europarådets Istanbulkonvention om forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet; opfordrer til, at lovgivningen og den offentlige politik harmoniseres med denne konvention; opfordrer til, at kvinder, der har overlevet vold, informeres om de tilgængelige former for støtte og bistand, oprettelsen af

Onsdag den 15. februar 2017

krisecentre for ofre for voldtægt eller andre former for seksuel vold; er bekymret over manglen på systematisk registrering af kønsbaseret vold;

36. beklager, at Bosnien-Hercegovina stadig er i strid med den europæiske menneskerettighedskonvention for ikke at have gennemført domme fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol (ECHR) i Sejdić-Finci-, Zornić- og Pilav-sagerne; opfordrer kraftigt til, at der hurtigst muligt gøres fremskridt i denne forbindelse med henblik på at fremme landets udsigter til EU-medlemskab; understreger, at gennemførelsen af disse afgørelser vil bidrage til etableringen af et demokratisk og velfungerende samfund, hvor lige rettigheder for alle garanteres; gentager, at en manglende gennemførelse af disse afgørelser muliggør åbenlys forskelsbehandling af borgere i Bosnien-Hercegovina og er uforenelig med EU's værdier;

37. er bekymret over tilfælde af politisk pres på og intimidering af journalister, herunder fysiske og verbale angreb, også dem, der begås af højtstående tjenestemænd eller tidligere tjenestemænd, samt over manglen på gennemsigtighed hvad angår ejerskab af medierne; er også bekymret over brugen af civile injuriersager mod kritiske medieforetagender og journalister; understreger, at det er nødvendigt at efterforske angreb på journalister og sikre en effektiv opfølgning fra domstolens side; opfordrer myndighederne til utvetydigt at fordømme alle angreb mod journalister og medieforetagender og til at sikre, at sådanne sager undersøges til fulde, og at de ansvarlige retsforfølges; opfordrer til, at der iværksættes yderligere foranstaltninger til at sikre fuld respekt for ytringsfriheden, pressefriheden og adgang til oplysninger, både online og offline; opfordrer Bosnien-Hercegovinas myndigheder til at træffe hasteforanstaltninger for at redde public service-medierne fra kollaps; opfordrer de kompetente myndigheder til at sikre de tre offentlige radio- og tv-stationers uafhængighed og økonomiske stabilitet samt kommunikationsreguleringsmyndighedens politiske, operationelle og finansielle uafhængighed og gennemsigtighed; opfordrer de kompetente myndigheder til at garantere mediernes pluralisme og sikre, at der vises udsendelser på alle officielle sprog i Bosnien-Hercegovina; opfordrer til, at den digitale overgang færdiggøres, og til, at der udarbejdes en bredbåndsstrategi;

38. er stadig bekymret over den fortsatte fragmentering, opdeling, ineffektivitet og kompleksitet i uddannelsessystemet; opfordrer til, at der vedtages et landsdækkende fælles grundlæggende uddannelsesprogram, der vil bidrage til samhørighed i landet; opfordrer til bedre koordinering mellem de forskellige niveauer for forvaltning af uddannelse med henblik på at fremme et inklusivt uddannelsessystem uden forskelsbehandling og at fremme samarbejdet på tværs af kulturelle, religiøse og etniske skel; opfordrer myndighederne til at fremme principperne om tolerance, dialog og tværkulturel forståelse mellem de forskellige etniske grupper; henstiller indtrængende, at der vedtages konkrete foranstaltninger til at forbedre uddannelsessystemets effektivitet og til at eliminere opdelende praksis, samtidig med at retten til lige uddannelsesmuligheder på alle Bosnien-Hercegovinas officielle sprog sikres; er fortsat bekymret over den høje andel af unge, der forlader uddannelsessystemet tidligt, og over andelen af de vedvarende høje frafaldsrater for romaelever i skolerne; beklager de langsomme fremskridt med at håndtere og løse problemet med »to skoler under samme tag«, monoetniske skoler og andre former for opdeling og forskelsbehandling i skolerne;

39. glæder sig over foranstaltningerne til at modernisere arbejdsmarkedslovgivningen, til at forbedre erhvervsklimaet og til at afhjælpe svaghederne i den finansielle sektor inden for rammerne af reformdagsordenen; glæder sig over stigningen i den registrerede beskæftigelse og de skridt, der er taget for at styrke koordineringen af den økonomiske politik; glæder sig over det treårige udvidede lånefacilitetsprogram, som er aftalt med IMF, og som ventes at forbedre erhvervsklimaet yderligere, mindske den offentlige sektors betydning og beskytte den finansielle sektor; beklager fortsat fraværet af et fælles økonomisk område, hvilket hæmmer erhvervsklimaet, direkte udenlandske investeringer og SMV'er; opfordrer til, at disse spørgsmål løses gennem harmoniserede og koordinerede landsdækkende industri- og SMV-politikker; opfordrer til, at de kompetente myndigheder hurtigst muligt fastsætter koordinerede foranstaltninger med henblik på at styrke retsstatsprincippet, forenkle håndhævelsesprocedurer for kontrakter og bekæmpe korrupsion i økonomien;

40. glæder sig over den lille nedbringelse af arbejdsløsheden; er dog stadig bekymret over, at arbejdsløsheden fortsat i vidt omfang er af strukturel karakter, og at ungdomsarbejdsløsheden fortsat er høj, hvilket resulterer i omfattende hjerneflugt; tilskynder Bosnien-Hercegovina til aktivt at deltage i forskellige programmer, der er udformet til unge mennesker i regionen, f.eks. inden for rammerne af den positive dagsorden for unge i det vestlige Balkan eller regionale kontor for ungdomssamarbejde (RYCO); opfordrer de kompetente myndigheder til yderligere at styrke den eksisterende lovgivning og til at indføre aktive arbejdsmarkeds politikker, som navnlig er rettet mod unge, kvinder, sårbare grupper, herunder romaer, og langtidsløse, og som styrker arbejdsformidlingernes kapaciteter;

Onsdag den 15. februar 2017

41. beklager, at arbejdsretten i begge enheder blev vedtaget ved en hasteprocedure og uden behørig dialog med arbejdsmarkedets parter; noterer sig, at arbejds- og fagforeningsrettighederne stadig er begrænsede, og understreger, at det er vigtigt yderligere at styrke og harmonisere disse love overalt i landet; minder om, at Bosnien-Hercegovina har undertegnet en række ILO-konventioner, som bl.a. anerkender principperne om social dialog og betydningen af samarbejde med arbejdsmarkedets parter; understreger, at det er vigtigt yderligere at styrke og harmonisere sundheds- og sikkerhedslovgivningen i hele landet; fremhæver også, at det er nødvendigt at reformere og harmonisere de fragmenterede sociale sikringssystemer, styrke den sociale samhørighed og sikre social beskyttelse af de mest sårbare;

42. bemærker, at der er gjort visse fremskridt med hensyn til yderligere at tilpasse politikker og lovgivning på miljøbeskyttelsesområdet; opfordrer til, at der gøres en betydelig indsats i forbindelse med korrekt og systematisk gennemførelse og håndhævelse af eksisterende lovgivning; understreger behovet for at vedtage en landsdækkende strategi for tilnærmelse af miljølovgivningen, for at forbedre den retlige ramme og for at styrke den administrative kapacitet og kontrolkapaciteten; påpeger, at lovgivningen om adgang til miljøoplysninger og offentlig deltagelse i beslutningsprocesser skal bringes i overensstemmelse med gældende EU-ret; opfordrer til, at der foretages en tilpasning til den gældende EU-ret inden for naturbeskyttelsesområdet; understreger, at planlægningen og opførelsen af vandkraftværker og projekter skal være i overensstemmelse med internationale standarder og EU's miljølovgivning; opfordrer indtrængende til, at der ikke gennemføres vandkraftprojekter i beskyttede naturområder, og at de ikke er miljøskadelige; understreger nødvendigheden af, at offentligheden deltager i, og at civilsamfundet høres om relevante projekter; udtrykker bekymring over de manglende fremskridt i løsningen af problemet med overdreven og grænseoverskridende miljøforurening som følge af driften af raffinaderiet i Bosanski Brod;

43. fremhæver, at de aftalte EU-prioriterede projekter for sammenkobling af el- og gastransmissioner med nabolandene er blevet forsinket på grund af manglende politisk enighed om en landsdækkende energistrategi; opfordrer i denne forbindelse indtrængende til, at der vedtages en landsdækkende energistrategi samt et retsgrundlag for gas i overensstemmelse med den tredje energipakke, således at sanktioner fra Det Europæiske Energifællesskab kan ophæves; opfordrer indtrængende til, at der vedtages en lov om naturgas med henblik på at øge forsyningsikkerheden; opfordrer indtrængende myndighederne til at sikre overensstemmelse med EU-standarder og internationale standarder og politiske mål inden for energi og klimaændringer;

44. bemærker landets manglende infrastruktur og slår til lyd for at opretholde investeringer i projekter, der forbedrer transportforbindelser i Bosnien-Hercegovina og med nabolandene; tilskynder til, at Bosnien-Hercegovina deltager fuldt ud i gennemførelsen af EU's dagsorden for konnektivitet; roser vedtagelsen af den landsdækkende rammestrategi for transport for perioden 2015-2030 i juli 2016; understreger, at dette vil gøre det muligt for Bosnien-Hercegovina at få adgang til instrumentet til førtiltrædelsesbistand (IPA II); opfordrer myndighederne til at bringe den retlige ramme om transport i overensstemmelse med den relevante EU-lovgivning, at skabe funktionelle transportkæder, at fjerne flaskehalse langs korridor Vc og at overholde udbudsreglerne og princippet om gennemsigtighed i forbindelse med udvælgelsen af kontrahenter med henblik på at forebygge misbrug og korrupsion;

45. glæder sig over, at Bosnien-Hercegovina fortsat spiller en konstruktiv og proaktiv rolle med hensyn til at fremme det bilaterale og regionale samarbejde; opfordrer til en yderligere indsats for at afklare udestående bilaterale spørgsmål, bl.a. grænsedragningsspørgsmål i forhold til Serbien og Kroatien og tilfælde af grænseoverskridende forurening; roser Bosnien-Hercegovina for yderligere at have øget sin tilpasning til relevante EU-erklæringer og -beslutninger som led i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) fra 62 % til 77 %; beklager, at myndighederne i Bosnien-Hercegovina ikke støtter EU's restriktive foranstaltninger over for Rusland efter Ruslands ulovlige annektering af Krim; minder Bosnien-Hercegovina om behovet for en fælles udenrigspolitik, og at udenrigspolitik tilpasning er et væsentligt led i EU-medlemskabet; mener, at det er vigtigt at samordne Bosnien-Hercegovinas udenrigspolitik med EU's udenrigspolitik, og at EU fortsat er aktivt engageret i at bevare sikkerheden og sikkerhedsbeskyttelsen i Bosnien-Hercegovina; ser med tilfredshed på operation ALTHEA's fortsatte tilstedeværelse, som opretholder evnen til at bidrage til Bosnien-Hercegovinas myndigheders afskrækkelseskapacitet, hvis situationen kræver det, samtidig med at der fokuseres på kapacitetsopbygning og uddannelse; ser ligeledes med tilfredshed på, at FN's Sikkerhedsråd i november 2016 forlængede EUFOR's mandat med endnu et år;

46. pålægger sin formand at sende denne beslutning til næstformanden/den højtstående repræsentant, Rådet, Kommissionen, Bosnien-Hercegovinas præsidentskab, Bosnien-Hercegovinas ministerråd, Bosnien-Hercegovinas parlamentariske forsamling, regeringerne og parlamenterne i Føderationen Bosnien-Hercegovina og enhederne i Republika Srpska og Brčko-distriktet samt regeringerne i de 10 kantonen.

Onsdag den 15. februar 2017

P8_TA(2017)0038

Det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker: Årlig vækstundersøgelse 2017

Europa-Parlamentets beslutning af 15. februar 2017 om det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker: Årlig vækstundersøgelse 2017 (2016/2306(INI))

(2018/C 252/14)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), særlig artikel 121, stk. 2, artikel 126, 136 samt protokol nr. 12 om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud,
- der henviser til protokol nr. 1 om de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union,
- der henviser til protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet,
- der henviser til traktaten om stabilitet, koordinering og styring i Den Økonomiske og Monetære Union,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1175/2011 af 16. november 2011 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker ⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets direktiv 2011/85/EU af 8. november 2011 om krav til medlemsstaternes budgetmæssige rammer ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1174/2011 af 16. november 2011 om håndhævelsesforanstaltninger til at korrigere uforholdsmæssigt store makroøkonomiske ubalancer i euroområdet ⁽³⁾,
- der henviser til Rådets forordning (EU) nr. 1177/2011 af 8. november 2011 om ændring af forordning (EF) nr. 1467/97 om fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud ⁽⁴⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1176/2011 af 16. november 2011 om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer ⁽⁵⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1173/2011 af 16. november 2011 om en effektiv håndhævelse af budgetovervågningen i euroområdet ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ EUT L 306 af 23.11.2011, s. 12.

⁽²⁾ EUT L 306 af 23.11.2011, s. 41.

⁽³⁾ EUT L 306 af 23.11.2011, s. 8.

⁽⁴⁾ EUT L 306 af 23.11.2011, s. 33.

⁽⁵⁾ EUT L 306 af 23.11.2011, s. 25.

⁽⁶⁾ EUT L 306 af 23.11.2011, s. 1.

Onsdag den 15. februar 2017

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 473/2013 af 21. maj 2013 om fælles bestemmelser om overvågning og evaluering af udkast til budgetplaner og til sikring af korrektion af uforholdsmæssigt store underskud i medlemsstaterne i euroområdet ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 472/2013 af 21. maj 2013 om skærpelse af den økonomiske og budgetmæssige overvågning af medlemsstater i euroområdet, der har eller er truet af alvorlige vanskeligheder med hensyn til deres finansielle stabilitet ⁽²⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner om den årlige vækstundersøgelse 2016 af 15. januar 2016,
- der henviser til Rådets konklusioner om rapporten om finanspolitisk holdbarhed 2015 af 8. marts 2016,
- der henviser til Det Europæiske Råds konklusioner af 17.-18. marts 2016,
- der henviser til Eurogruppens erklæring af 9. september 2016 om fælles principper for forbedring af udgiftsallokering,
- der henviser til ECB's årsberetning 2015,
- der henviser til Kommissionens økonomiske efterårsprognose 2016 af 9. november 2016,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 13. januar 2015 med titlen »Optimal udnyttelse af fleksibiliteten inden for rammerne af de gældende regler under stabilitets- og vækstpagten« (COM(2015)0012),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 16. november 2016 med titlen »Årlig vækstundersøgelse 2017« (COM(2016)0725),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 16. november 2016 om henstilling med henblik på Rådets henstilling om den økonomiske politik i euroområdet (COM(2016)0726),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 16. november 2016 med titlen »En positiv finanspolitisk kurs i Euroområdet« (COM(2016)0727),
- der henviser til Kommissionens rapport af 16. november 2016 med titlen »Rapport om varslingsmekanismen 2017« (COM(2016)0728),
- der henviser til debatten med de nationale parlamenter i forbindelse med den europæiske parlamentariske uge 2017,
- der henviser til rapporten om gennemførelse af Europas Økonomiske og Monetære Union (»de fem formænds rapport«),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 21. oktober 2015 om skridt hen imod en fuldkommen Økonomisk og Monetær Union (COM(2015)0600),
- der henviser til sin beslutning af 24. juni 2015 om gennemgang af rammerne for økonomisk styring: status og udfordringer ⁽³⁾,
- der henviser til årsrapporten fra Eurofound's Europæiske Overvågning af Omstrukturering 2015,

⁽¹⁾ EUT L 140 af 27.5.2013, s. 11.

⁽²⁾ EUT L 140 af 27.5.2013, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 407 af 4.11.2016, s. 86.

Onsdag den 15. februar 2017

- der henviser til G20-ledernes kommuniké fra topmødet i Hangzou den 4.-5. september 2016,
 - der henviser til erklæringen fra formanden for ECB under det 34. møde i Den Internationale Monetære og Finansielle Komité den 7. oktober 2016,
 - der henviser til COP 21-aftalen, der blevet vedtaget på klimakonferencen i Paris den 12. december 2015,
 - der henviser til Regionsudvalgets resolution om det europæiske semester 2016 og med henblik på den årlige vækstundersøgelse 2017 (den 12. oktober 2016),
 - der henviser til årsberetningen om europæiske SMV'er 2015/2016,
 - der henviser til rapporten fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet af 26. august 2016 om gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/7/EU af 16. februar 2011 om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner (COM(2016)0534),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget og udtalelser fra Budgetudvalget, Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer og Regionaludviklingsudvalget (A8-0039/2017),
- A. der henviser til, at EU's økonomi langsomt er ved at komme sig og vokser i et moderat tempo, omend ikke i samme takt i de forskellige medlemsstater;
- B. der henviser til, at den reale BNP-vækst for 2016 ifølge Kommissionen forventes at være på 1,8 % for EU som helhed og på 1,7 % for euroområdet, mens tallene for 2017 forventes at være henholdsvis 1,6 % og 1,7 %, og statsgælden vil ligge på 86,0 % i EU og 91,6 % i euroområdet for 2016; der henviser til, at euroområdets underskud for 2016 forventes at ligge på 1,7 % af BNP og for 2017 og 2018 på 1,5 %;
- C. der henviser til, at privatforbruget pt. er den vigtigste drivkraft for vækst og forventes fortsat at være det i 2017; der henviser til, at Europa imidlertid stadig har et betydeligt »investeringsgab«, idet investeringerne fortsat ligger et godt stykke under niveauet før krisen;
- D. der henviser til, at beskæftigelsesgraden vokser, om end uensartet og i et utilstrækkeligt tempo, idet ledigheden i euroområdet faldt til 10,1 % i 2016, hvilket imidlertid ikke var nok til at gøre noget væsentligt indhug i ungdoms- og langtidsledigheden;
- E. der henviser til, at dette opsving på arbejdsmarkedet og væksten er skævt fordelt mellem medlemsstaterne og fortsat skrøbeligt, og at det er nødvendigt at fremme konvergen i opadgående retning i EU;
- F. der henviser til, at væksten i stort omfang har været baseret på ukonventionelle monetære politikker, der ikke kan vare evigt; der henviser til, at dette taler for en trestrengt strategi omfattende vækstfremmende investeringer, bæredygtige strukturreformer og ansvarlige offentlige finanser gennem en konsekvent gennemførelse af stabilitets- og vækstpacten på tværs af medlemsstaterne, samtidig med at dennes eksisterende fleksibilitetsklausuler respekteres fuldt ud;
- G. der henviser til, at visse medlemsstater stadig har en meget høj privat og offentlig gæld, der overstiger stabilitets- og vækstpactens grænse på 60 % af BNP;
- H. der henviser til, at Kommissionen i sine vurderinger af udkastene til budgetplaner 2017 for euroområdets medlemsstater har konkluderet, at ingen af disse planer i udtalt grad strider mod stabilitets- og vækstpactens krav, men at de planlagte finanspolitiske tilpasninger derimod i flere tilfælde ikke opfylder, eller risikerer ikke at opfylde, pactens krav;
- I. der henviser til, at Kommissionens vurderinger af euroområdets medlemsstaters udkast til budgetplan for 2017; konstaterer, at kun ni medlemsstater overholder kravene under SVP;

Onsdag den 15. februar 2017

- J. der henviser til, at EU-medlemsstaternes offentlige financers langsigtede bæredygtighed har betydning for retfærdigheden mellem generationerne;
- K. der henviser til, at statsgældens størrelse kan blive påvirket af såvel eventualforpligtelser som implicitte forpligtelser;
- L. der henviser til, at visse medlemsstater registrerer meget høje overskud på de løbende poster, og at de europæiske makroubalancer stadig er store;
- M. der henviser til, at EU kræver store yderligere private og offentlige investeringer, navnlig inden for uddannelse, forskning, IKT og innovation, samt nye arbejdspladser, erhvervssektorer og virksomheder, for at kunne realisere sit vækstpotentiale og lukke det aktuelle »investeringsgab«, hvor investeringerne stadig ikke er kommet tilbage til niveauet fra før krisen; der henviser til, at dette navnlig kræver bedre lovgivningsmæssige rammer;
- N. der henviser til, at det høje niveau af misligholdte lån fortsat er en alvorlig udfordring i en række medlemsstater; der henviser til, at kreditvæksten gradvis er under opsving, men stadig ligger under niveauet fra før krisen;
- O. der henviser til, at der for at forbedre EU's utilstrækkelige globale konkurrenceevne og øge dets økonomiske vækst er brug for en bedre implementering af det nye policy mix, intelligente strukturreformer i medlemsstaterne og fuldførelse af det indre marked;
- P. der henviser til, at økonomier med skrappe konkursordninger ikke udnytter den potentielle vækst i merværdi og beskæftigelse, der nødvendiggør alle medlemsstaternes fulde gennemførelse af princippet om en chance mere, som er indskrevet i Small Business Act;
- Q. der henviser til, at den europæiske konkurrenceevne også stærkt afhænger af ikke-prismæssige elementer knyttet til innovation, teknologi og organisatorisk kapacitet frem for udelukkende af priser, omkostninger og lønninger;
- R. der henviser til, at direktiv 2011/7/EU om forsinkede betalinger var beregnet til at hjælpe virksomheder, der oplever høje omkostninger eller endda konkurs på grund af forsinkede betalinger fra private og offentlige virksomheder; der henviser til, at det af den eksterne efterfølgende evaluering fremgik, at offentlige enheder i over halvdelen af medlemsstaterne ikke overholder den lovbestemte betalingsfrist på 30 dage; der henviser til, at rapporten har fastslået, at medlemsstater under tilpasningsprogrammer har svært ved at gennemføre direktivet, hvor hurtig betaling af aktuelle fakturaer skal afbalanceres med akkumuleret afbetaling af gæld;
1. påskønner Kommissionens årlige vækstundersøgelse 2017, der bekræfter strategien med en »positiv trekant« af offentlige og private investeringer, socialt afbalancerede strukturreformer og ansvarlige offentlige finanser, og opfordrer til en bedre implementering af dette nye policy mix; tilslutter sig synspunktet om, at der er nødvendigt at gennemføre reformer hurtigere i overensstemmelse med de ländespecifikke henstillinger for at skabe vækst og job og støtte det økonomiske opsving; beklager derfor den meget lave gennemførelsesgrad af ländespecifikke henstillinger, der faldt fra 11 % i 2012 til kun 4 % i 2015; understreger, at medlemsstaterne bliver nødt til at styrke deres indsats for reformer, hvis de ønsker fornyet vækst og jobskabelse; støtter Kommissionens prioritering af at sætte skub i job, vækst og investeringer i Unionen;
 2. bemærker, at der på nuværende tidspunkt satses for ensidigt på ECB's pengepolitik, og konstaterer, at pengepolitik alene ikke er tilstrækkelig til at stimulere væksten, når der mangler investeringer og bæredygtige strukturreformer;
 3. er enig med Kommissionen i, at euroområdet i stigende grad må satse på den indenlandske efterspørgsel; mener, at en stærkere indenlandsk efterspørgsel vil være bedre for en holdbar vækst i euroområdet;
 4. konstaterer, at økonomien i 2016 er fortsat med at vokse i et positivt moderat tempo og nu overstiger niveauet fra før krisen, men at den beskedne vækst skal ses i lyset af den ekstraordinære pengepolitik og fortsat er svag og ulige fordelt mellem medlemsstaterne; konstaterer med bekymring, at væksten i BNP og produktivitet stadig ligger under sit fulde potentiale, og at der derfor ikke er tid til at hvile på laurbærrerne, eftersom det moderate opsving kræver en uophørlig indsats, hvis det skal gøres mere holdbart via øget vækst og beskæftigelse;

Onsdag den 15. februar 2017

5. bemærker, at folkeafstemningen i Det Forenede Kongerige har skabt usikkerhed for den europæiske økonomi og de finansielle markeder; bemærker, at resultatet af det nylige præsidentvalg i USA har skabt en politisk usikkerhed, som forventes at berøre den europæiske økonomi, ikke mindst hvad angår internationale handelsforbindelser;
6. bemærker med bekymring backlashet mod globalisering og den stigende protektionisme;
7. konstaterer, at selv om arbejdsløsheden som helhed gradvist er faldende, og erhvervsfrekvensen stigende, er der fortsat strukturbetingede udfordringer i mange medlemsstater; konstaterer, at langtids- og ungdomsarbejdsløsheden fortsat er høj; understreger, at der er behov for inklusive arbejdsmarkedsreformer, med fuld respekt for den sociale dialog, i de berørte medlemsstater, hvis disse strukturelle mangler skal afhjælpes;
8. understreger, at investeringsniveauet i EU og euroområdet stadig ligger langt under niveauet fra før krisen; mener, at dette »investeringsgab« skal udfyldes af private og offentlige investeringer, og understreger, at kun målrettede investeringer kan give synlige resultater inden for en kort tidsramme og på et passende niveau; er enig med Kommissionen i, at de lave finansieringsomkostninger gør det til et ideelt tidspunkt at fremrykke offentlige investeringer på, navnlig i infrastruktur;

Investeringer

9. er enig med Kommissionen i, at adgangen til finansiering og styrkelsen af det indre marked er afgørende for, at virksomheder kan innovere og vokse; understreger, at de nye kapital- og likviditetskrav, omend de er nødvendige for at styrke banksektorens modstandsdygtighed, ikke bør undergrave bankernes evne til at yde lån til realøkonomien; mener, at der bør gøres en indsats for at fremme SMV'ers adgang til finansiering; opfordrer derfor Kommissionen til at intensivere sin indsats for at styrke finansieringsmiljøet;
10. understreger, at private og offentlige investeringer i menneskelig kapital og infrastruktur er af afgørende betydning; mener, at der er stærkt behov for at lette investeringerne på områder såsom uddannelse, innovation samt forskning og udvikling, der er afgørende faktorer for en mere konkurrencedygtig europæisk økonomi;
11. påskønner Kommissionens forslag om at forlænge varigheden af og fordoble beløbet til Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSI); understreger, at den geografiske og sektorspecifikke dækning skal forbedres betydeligt, hvis forordningens målsætninger skal opfyldes; understreger, at EFSI også bør tiltrække investeringer i projekter med en grænseoverskridende dimension, ligeligt fordelt i Unionen; understreger vigtigheden af bedre koordinering mellem medlemsstaterne, Kommissionen og Det Europæiske Centrum for Investeringsrådgivning;
12. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at fremskynde og maksimere anvendelsen af europæiske struktur- og investeringsfonde (ESI-fondene) for at udnytte alle interne drivkræfter for vækst og fremme opadgående konvergens;
13. bemærker, at et troværdigt finansielt system og dets institutioner er afgørende for at tiltrække investeringer og vækst i den europæiske økonomi; understreger, at sikkerheden og stabiliteten af det nuværende finansielle system er forbedret væsentligt i forhold til situationen før krisen; konstaterer, at visse presserende problemer imidlertid fortsat ikke er løst, f.eks. spørgsmålet om beholdningen af misligholdte lån, som ophobede sig under finanskrisen;
14. understreger, at en velfungerende kapitalmarkedsunion på længere sigt kan give SMV'er alternative finansieringsmuligheder som supplement til banksektoren og skabe mere diversificerede kilder til finansiering af økonomien generelt; opfordrer Kommissionen til at fremskynde sit arbejde på kapitalmarkedsunionen for at sikre en mere effektiv fordeling af kapital i hele EU og samtidig skabe større dybde i EU's kapitalmarkeder, øge diversifikationen for investorer, stimulere langsigtede investeringer og gøre fuld brug af EU's innovative finansielle instrumenter, der skal gøre det lettere for SMV'er at få adgang til kapitalmarkederne; understreger, at fuldførelsen af kapitalmarkedsunionen ikke bør underminere de resultater, der er opnået hidtil, men i sidste ende komme EU's borgere til gode;
15. understreger, at der er behov for øget finansiering af investeringer; opfordrer til at indføre et velfungerende finansielt system, hvor øget stabilitet og eksisterende grænseoverskridende institutioner kan forbedre situationen med hensyn til likviditet og marked making, navnlig for SMV'er; bemærker i samme forbindelse, at hurtigtvoksende virksomheder har problemer med at få adgang til finansiering; opfordrer Kommissionen til at identificere og gennemføre projekter, der støtter og tiltrækker markedsbaserede investeringer for sådanne virksomheder; understreger, at reformer vedrørende bankstrukturen ikke må hæmme likviditetsskabelsen;

Onsdag den 15. februar 2017

16. opfordrer til en grundig, trinvis gennemførelse af bankunionen og udvikling af kapitalmarkedsunionen med det formål at øge modstandsdygtigheden i banksektoren, bidrage til den finansielle stabilitet, skabe et stabilt miljø for investeringer og vækst og undgå fragmentering af euroområdet finansielle marked; understreger i den forbindelse, under henvisning til princippet om objektivt ansvar, at moralsk hasard må undgås, navnlig for at beskytte borgerne; opfordrer indtrængende til at respektere de eksisterende fælles regler;

17. påpeger, at offentlige og private investeringer er afgørende for at muliggøre overgangen til en kulstoffattig og cirkulær økonomi; minder om Den Europæiske Unions forpligtelser, navnlig i Parisaftalen, til at finansiere anvendelsen af rene teknologier, opskaleringen af nye energier og energieffektivitet og den samlede nedbringelse af drivhusgasemissioner;

18. understreger, at pålidelige investeringer forudsætter stabile lovgivningsmæssige rammer, der sikrer muligheden for at opnå et afkast på investeringerne; mener, at forudsigelige regler, effektive og gennemsigtige offentlige administrationer, effektive retssystemer, lige konkurrencevilkår og mindskede administrative byrder er forudsætninger for at tiltrække investeringer; understreger, at 40 % af de landespecifikke henstillinger for 2016 sætter fokus på hindringer for investeringer, som de lokale og regionale myndigheder kan hjælpe med at fjerne; opfordrer desuden Kommissionen til at træffe de nødvendige foranstaltninger på grundlag af »Opfordring til indsendelse af dokumentation: EU's regelsæt for finansielle tjenesteydelser« til at nedbringe bureaukratiet, forenkle lovgivningen og forbedre finansieringsmiljøet;

19. anerkender det uudnyttede potentiale for produktivitetsvækst og investering, der kunne realiseres, hvis reglerne for det indre marked blev håndhævet fuldt ud, og produkt- og tjenesteydelsesmarkederne blev bedre integreret; minder om betydningen af landespecifikke henstillinger for udpegelsen af de vigtigste indsatsområder i medlemsstaterne;

20. er enig med Kommissionen i, at fordelene ved handel ikke altid anerkendes den offentlige debat, og understreger, at international handel kan være en vigtig kilde til job for europæerne og et afgørende bidrag til vækst; understreger på ny, at over 30 mio. job nu er afhængige af eksporten fra EU; understreger, at internationale handelsaftaler ikke bør undergrave EU's reguleringsmæssige, sociale og miljømæssige standarder, men snarere tjene til at styrke de globale standarder;

21. bemærker med bekymring, at EU's andel af de globale direkte udenlandske investeringer er faldet betydeligt siden krisen; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke indsatsen for at forbedre forretningsmiljøet for investeringer, bl.a. ved fuldt ud at gennemføre og håndhæve EU's lovgivning om det indre marked; er enig i, at der er behov for hurtigere fremskridt i vedtagelsen af bæredygtige strukturreformer i overensstemmelse med de landespecifikke henstillinger for at styrke EU's konkurrenceevne, fremme et gunstigt erhvervs-klima (navnlig SMV'er) og investeringer og for at indfri målet om vækst og job samt for at skabe opadgående konvergens mellem medlemsstaterne;

22. insisterer på nødvendigheden af at bevare finansieringsinstitutionernes langsigtede investeringskapacitet og rentabiliteten af opsparinger med lav risiko og af langfristede pensionsprodukter, således at holdbarheden af EU-borgernes opsparing, herunder pensionsopsparing, ikke bringes i fare;

23. understreger, at bæredygtige strukturreformer skal suppleres med langsigtede investeringer i uddannelse, forskning, innovation og menneskelig kapital, herunder især almen og erhvervsrettet uddannelse med det formål at give nye færdigheder og ny viden; mener, at partnerskaber mellem politiske beslutningstagere, lovgivere, forskere, producenter og innovatorer også kan betragtes som redskaber til at fremme investeringer, skabe intelligent og bæredygtig vækst og supplere investeringsprogrammer;

Strukturreformer

24. er enig i, at bæredygtige strukturreformer på vare- og servicemarkederne samt på inklusive arbejds-, sundheds-, bolig- og pensionsmarkeder fortsat skal være en prioritet i medlemsstaterne med henblik på effektivt at styrke opsvinget, bekæmpe høj arbejdsløshed, booste konkurrenceevnen, fremme loyal konkurrence og vækstpotentiale samt forbedre effektiviteten af forsknings- og innovationssystemer uden at forringe arbejdstagernes rettigheder, forbrugerbeskyttelsen eller miljøstandarderne;

Onsdag den 15. februar 2017

25. påpeger, at velfungerende, fleksible og produktive arbejdsmarkeder kombineret med et tilstrækkeligt højt niveau af social beskyttelse og dialog, har vist sig at være hurtigere til at komme på fode igen efter den økonomiske krise; opfordrer medlemsstaterne til at mindske segmenteringen på arbejdsmarkedene, øge erhvervsfrekvensen og opgradere kvalifikationerne, bl.a. ved at fokusere mere på erhvervsuddannelse og livslang læring for at øge arbejdstagernes beskæftigelsesegnethed og produktivitet; bemærker at enkelte medlemsstater stadig har et væsentligt behov for reformer for at gøre deres arbejdsmarkeder mere modstandsdygtige og inklusive;

26. understreger betydningen af at iværksætte eller fortsætte gennemførelsen af sammenhængende og holdbare strukturreformer for at opnå stabilitet på mellemlang og lang sigt; understreger, at EU og dets medlemsstater ikke kan konkurrere alene på general- eller lønomkostninger, men er nødt til at investere mere i forskning, innovation og udvikling, uddannelse og kvalifikationer samt ressourceeffektivitet på både nationalt og europæisk plan;

27. er betænkelig ved den demografiske udviklings indvirkning på de offentlige finanser og den holdbare vækst, bl.a. som følge af lave fødselstal, befolkningens aldring og emigration; peger især på de konsekvenser, som befolkningens aldring har for pensions- og sundhedssystemerne i EU; bemærker, at virkningerne af denne udvikling på grund af forskellige demografiske strukturer vil variere fra medlemsstat til medlemsstat, men advarer om, at de allerede nu forudselige finansieringsomkostninger vil få betydelige virkninger for de offentlige finanser;

28. minder om, at opnåelse og fastholdelse af et højt beskæftigelsesniveau er en vigtig forudsætning for at kunne sikre pensionssystemernes holdbarhed; påpeger samtidig i denne forbindelse vigtigheden af at udnytte migranternes kvalifikationer bedre for at tilpasse sig arbejdsmarkedets behov;

29. konstaterer, at medlemsstaterne i øjeblikket bruger mellem 5 og 11 % af deres BNP på sundhedssektoren, og at denne andel forventes at stige betydeligt i de kommende årtier som følge af demografiske ændringer; opfordrer Kommissionen til at fokusere bestræbelserne på omkostningseffektive investeringer i sundhedsydelser af høj kvalitet og universel adgang hertil ved at fremme samarbejde og udveksling af bedste praksis på EU-plan og ved at tage spørgsmålet om bæredygtigheden af kvalitetsprægede sundhedssystemer op i de landespecifikke henstillinger;

30. opfordrer Kommissionen til at offentliggøre regelmæssige vurderinger af den finanspolitiske holdbarhed for hver enkelt medlemsstat under hensyntagen til alle landespecifikke faktorer, såsom demografiske udviklinger, eventualforpligtelser, implicitte forpligtelser og andre ikke-budgetmæssige forpligtelser som påvirker de offentlige finansers holdbarhed; anbefaler, at disse rapporter kommer til at indgå i de årlige landerapporter; foreslår, at Kommissionen udvikler en indikator til at vurdere de offentlige finansers og årlige budgetters påvirkning af fremtidige generationer, idet der tages hensyn til fremtidige forpligtelser og implicitte budgetmæssige forpligtelser; er enig i, at den administrative byrde forbundet med disse vurderinger skal holdes begrænset;

31. konstaterer med tilfredshed, at den gennemsnitlige ungdomsarbejdsløshed er faldende, selv om den fortsat er for høj; bemærker, at der fortsat er markante forskelle mellem medlemsstaterne, som kræver fortsatte reformer for at lette unges adgang til arbejdsmarkedet og dermed sikre ligestillingen mellem generationerne; understreger i denne forbindelse betydningen af ungdomsgarantien og opfordrer til fortsat EU-støtte til dette vigtige program; er enig med Kommissionen i, at der er behov for en større indsats fra medlemsstaternes side for at bekæmpe ungdomsarbejdsløshed, navnlig ved at styrke ungdomsgarantiens effektivitet;

32. understreger vigtigheden af en ansvarlig og vækstvenlig lønudvikling, der sikrer en god levestandard, er i overensstemmelse med produktiviteten og tilgodeser konkurrenceevnen, og vigtigheden af en effektiv social dialog for en velfungerende social markedsøkonomi;

33. er enig i, at beskatningen skal støtte investeringer og jobskabelse; opfordrer til reformer på beskatningsområdet med henblik på at tackle den høje skattebyrde på arbejde i Europa, forbedre skatteopkrævningen, bekæmpe skatteundgåelse og -unddragelse og gøre skattesystemerne mere enkle, retfærdige og effektive; fremhæver behovet for en bedre koordinering af administrativ praksis på skatteområdet; opfordrer til at forbedre gennemsigtigheden af medlemsstaternes ordninger inden for selskabsbeskatning;

Finanspolitisk ansvarlighed og strukturen i de offentlige finanser

34. er enig med Kommissionen i, at finanspolitisk holdbarhed fortsat er en prioritet, og at udfordringerne er aftaget væsentligt, siden krisen toppede, og derfor muligvis ikke vil udgøre en væsentlig kilde til risici for euroområdet som helhed på kort sigt;

Onsdag den 15. februar 2017

35. bemærker ligeledes, at Kommissionen er af den opfattelse, at der fortsat er udfordringer, og at arven fra krisen samt de strukturelle mangler fortsat består og skal afhjælpes, hvis mere langsigtede risici skal undgås;
36. understreger, at alle medlemsstater er forpligtede til at overholde stabilitets- og vækstpagten med fuld overholdelse af de eksisterende fleksibilitetsbestemmelser; påpeger i den forbindelse også betydningen af traktaten om stabilitet, samordning og styring (TSSS) og opfordrer indtrængende Kommissionen til at forelægge en samlet vurdering af sin erfaring med gennemførelse af samme som grundlag for de nødvendige foranstaltninger, der i henhold til TEU og TEUF skal træffes med henblik på at indarbejde denne traktats indhold i EU-lovgivningen;
37. bemærker, at selv om seks medlemsstater fortsat er omfattet af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, er der sket et fald i det gennemsnitlige offentlige underskud, som forventes at have holdt sig under 2 % i 2016 og at fortsætte med at falde i de kommende år, og at kun to medlemsstater forventes stadig at være omfattet af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud i 2017; konstaterer, at den store stigning i gælden i de seneste år i flere tilfælde har været resultat af rekapitalisering af bankerne og lav vækst; understreger, at når renterne begynder at stige igen, kan det blive vanskeligere at forbedre de offentlige finanser;
38. understreger Kommissionens rolle som traktaternes vogter; understreger nødvendigheden af en objektiv og gennemsigtig evaluering af anvendelsen og håndhævelsen af lovgivning, som er vedtaget i fællesskab;
39. understreger vigtigheden af, at der ikke er nogen forskelsbehandling mellem medlemsstaterne; bemærker, at kun en finanspolitik, der respekterer og følger EU-retten, vil skabe troværdighed og tillid mellem medlemsstaterne og tjene som en hjørnesteen for fuldførelsen af ØMU'en og tilliden til de finansielle markeder;
40. opfordrer Kommissionen og Rådet til at være så specifikke som muligt ved håndteringen af de finanspolitiske henstillinger under den forebyggende og korrigerende del af stabilitets- og vækstpagten med henblik på at øge gennemsigtigheden og håndhævelsen af henstillingerne; understreger behovet for, at der i henstillingerne inden for rammerne af det forebyggende del medtages både måldatoen for det landsspecifikke mellemfristede målniveau og den finanspolitiske tilpasning, der er nødvendig for at nå eller forblive på det;
41. finder, at makroøkonomiske ubalancer internt i medlemsstater bør behandles i henhold til proceduren i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer gennem tiltag, der involverer alle medlemsstaterne og bygger på relevante reformer og investeringer; understreger vigtigheden af, at hver medlemsstat lever op til sit individuelle ansvar i denne sammenhæng; bemærker, at store overskud på de løbende poster er et tegn på, at der er mulighed for en større indenlandsk efterspørgsel; understreger, at en stor offentlig og privat gæld betyder stor sårbarhed, og at der er brug for ansvarlige finanspolitikker og højere vækst for at nedbringe gælden hurtigere;
42. konstaterer, at selv om de offentlige finanser har været i bedring i de seneste år, fremgår det af vurderingen af udkastene til budgetplaner for 2017, at otte medlemsstater risikerer ikke at opfylde kravene; mener, at de aftalte finanspolitiske tilpasningsstier skal følges;
43. hilser faldet i de gennemsnitlige offentlige underskuds- og gælds niveauer velkommen, men er enig i, at det samlede billede dækker over betydelige forskelle mellem medlemsstaterne; fremhæver, at det samlede billede altid bør ansues i lyset af de individuelle budgetter, og understreger nødvendigheden af fornuftige finanspolitikker i forventningen om stigende rentesatser; finder, at det er nødvendigt at opnå opadgående konvergens mellem euroområdet medlemsstater;

Den finanspolitiske kurs for euroområdet

44. bemærker, at den finanspolitiske kurs i euroområdet i henhold til Kommissionens økonomiske prognose fra efteråret 2016 ændrede sig fra restriktiv til neutral i 2015 og forventes at blive en smule mere ekspansiv i prognoseperioden; bemærker endvidere, at Kommissionens vurderer, at en fuld gennemførelse af de finanspolitiske krav i Rådets landsspecifikke henstillinger samlet set ville føre til en mildt restriktiv finanspolitisk kurs for euroområdet som helhed i 2017 og 2018, og at den opfordrer til en positiv ekspansiv finanspolitisk kurs, selv om den erkender, at der er økonomiske og retlige grænser for dette;
45. anser Kommissionens meddelelse om en positiv finanspolitisk kurs for at være en vigtig udvikling; påskønner de intentioner, der gives udtryk for i meddelelsen om at bidrage til en bedre koordinering af de økonomiske politikker i euroområdet og om at fokusere på mulighederne for finanspolitisk stimulering i de medlemsstater, hvor der er plads til en sådan; understreger, at de finanspolitiske krav er baseret på finanspolitiske regler, der er vedtaget i fællesskab; bemærker, at medlemsstaterne er forpligtede til at overholde stabilitets- og vækstpagten uanset de samlede henstillinger; bemærker, at der

Onsdag den 15. februar 2017

er forskellige meninger om potentialet i, og niveauet for, et aggregeret finanspolitisk mål; hilser det velkomment, at det uafhængige europæiske finanspolitiske råd arbejder på dette spørgsmål;

46. er af den opfattelse, at en forbedring af strukturen i de offentlige budgetter er en af de vigtigste faktorer for at sikre overholdelse af EU's finanspolitiske regler og gøre det muligt at finansiere de mest nødvendige udgifter, opbygge buffere til uforudsete behov og vækstfremmende investeringer og endelig finansiere mindre væsentlige udgifter samt at bidrage til en mere effektiv og ansvarlig anvendelse af offentlige midler; minder om, at sammensætningen af de nationale budgetter træffes på nationalt plan og under hensyntagen til de landespecifikke henstillinger;

47. bemærker, at der regelmæssigt drøftes intelligent tildeling af offentlige udgifter og politiske prioriteter i forbindelse med debatten om EU-budgettet, og at en sådan kritisk bedømmelse ligeledes er uundværlig, for så vidt angår de nationale budgetter, for at forbedre kvaliteten af de offentlige budgetter på mellemlang og lang sigt og undgå lineære budgetnedskæringer;

48. hilser den igangværende revision af de offentlige udgifter velkommen og opfordrer medlemsstaterne til at foretage en kritisk vurdering af kvaliteten og sammensætningen af deres budgetter; støtter indsatsen for at forbedre kvaliteten og effektiviteten af de offentlige udgifter, bl.a. ved at flytte uproduktive udgifter over på vækstfremmende investeringer;

49. mener, at ved at EU opkræver sine egne indtægter i stedet for i vidt omfang at støtte sig på de nationale bidrag, kan EU-budgettet bidrage til at aflaste de nationale budgetter;

50. bifalder de tematiske drøftelser og standarder for bedste praksis vedtaget af Eurogruppen, herunder om udgiftsrevisioner, under det europæiske semester 2016; opfordrer Kommissionen og Eurogruppen til at gøre dem mere effektive og gennemsigtige;

51. opfordrer Kommissionen og Rådet til at formulere de landespecifikke henstillinger på en sådan måde, at det bliver muligt at måle fremskridt, navnlig i tilfælde, hvor politikhenstillingen gentagne gange er rettet mod det samme politikområde, og/eller når reformens karakter gør det nødvendigt at gennemføre den over mere end et semester;

Samordning af nationale politikker og demokratisk kontrol

52. fremhæver betydningen af, at de nationale parlamenter drøfter landerapporterne, de landespecifikke henstillinger og de nationale reformprogrammer og stabilitetsprogrammer og i større omfang end hidtil tager omsætter dem til konkret handling;

53. mener, at en bedre implementering af de landespecifikke henstillinger kræver klart formulerede prioriteter på EU-niveau og en reel offentlig debat på nationalt, regionalt og lokalt niveau med henblik på at opnå en højere grad af ejerskab; opfordrer medlemsstaterne til på struktureret vis at involvere lokale og regionale myndigheder i lyset af, at indvirkninger og udfordringer også mærkes på subnationalt plan i medlemsstaterne, og med henblik på at forbedre implementeringen af de landespecifikke henstillinger;

54. opfordrer indtrængende Kommissionen til at indlede forhandlinger om en interinstitutionel aftale om økonomisk styring; insisterer på, at denne interinstitutionelle aftale bør sikre, at det europæiske semesters struktur, inden for rammerne af traktaterne, giver mulighed for en meningsfuld og regelmæssig parlamentarisk kontrol med processen, navnlig hvad angår prioriteterne for den årlige vækstundersøgelse og henstillingerne for euroområdet;

Sektorbidrag til den årlige vækstundersøgelse 2017

Budgetter

55. er af den opfattelse, at EU-budgettet vil kunne skabe merværdi for investeringer og strukturreformer i medlemsstaterne, hvis der indføres større synergi mellem eksisterende instrumenter og tilknytning til medlemsstaternes budgetter; mener, at den årlige vækstundersøgelse derfor som et vigtigt politisk dokument, der tilvejebringer grundlæggende indhold til de nationale reformprogrammer, landespecifikke henstillinger og gennemførelsesplaner, bør være retningsgivende for medlemsstaterne og for udarbejdelsen af nationale budgetter med henblik på at indføre fælles løsninger, der er synlige i de nationale budgetter og hænger sammen med EU-budgettet;

Onsdag den 15. februar 2017

56. minder om, at forbedring af systemerne til opkrævning af moms og told bør være blandt de højeste prioriteter for samtlige medlemsstater; bifalder Kommissionens forslag om i EU-regi at opstille en sortliste over skattely, som bør understøttes ved hjælp af strafferetlige sanktioner for at sætte ind over for de multinationale selskaber, der unddrager sig at betale skat;

Miljø, folkesundhed og fødevarerikkerhed

57. understreger, at en forbedret og mere effektiv ressourceanvendelse, en nedbringelse af afhængigheden af energi fra tredjelande og en indførelse af produktionsmønstre, der er baseret på bedre designkrav til produkter, og mere bæredygtige forbrugsmønstre kræver fremme af iværksætteri og jobskabelse med effektiv opfyldelse af europæiske såvel som internationale målsætninger samt diversificering af indtægtskilder i en kontekst af afgiftsansvar og økonomisk konkurrenceevne; mener, at det europæiske semester også bør omfatte indberetninger om energieffektivitet og indbyrdes sammenkobling på grundlag af mål, der er fastsat på EU-plan;

o

o o

58. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen, medlemsstaternes regeringer, de nationale parlamenter og Den Europæiske Centralbank.

Onsdag den 15. februar 2017

P8_TA(2017)0039

Det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker: beskæftigelse og sociale aspekter i den årlige vækstundersøgelse for 2017

Europa-Parlamentets beslutning af 15. februar 2017 om det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker: Beskæftigelse og sociale aspekter i den årlige vækstundersøgelse for 2017 (2016/2307(INI))

(2018/C 252/15)

Europa-Parlamentet

- der henviser til artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU),
- der henviser til artikel 9, 145, 148, 152, 153 og 174 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til artikel 349 i TEUF om en særlig status for regionerne i den yderste periferi,
- der henviser til den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om bedre lovgivning,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig afsnit IV (solidaritet),
- der henviser til FN's konvention om rettigheder for personer med handicap,
- der henviser til ILO-konvention 102 om minimumsstandarder for social sikring og ILO's henstilling 202 om social mindstebeskyttelse,
- der henviser til den reviderede europæiske socialpagt,
- der henviser til mål 1 for bæredygtig udvikling om at bekæmpe fattigdom i alle dens afskygninger overalt, og navnlig delmål 3 (»Gennemføre nationalt tilpassede sociale sikringssystemer og foranstaltninger for alle, inklusiv nedre grænser, og inden 2030 opnå en substantiel dækning af de fattige og de udsatte grupper»),
- der henviser til Kommissionens henstilling 2013/112/EU af 20. februar 2013 med titlen »Investering i børn: Hvordan man bryder den onde cirkel for de socialt udsatte«,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 16. november 2016 med titlen »Årlig vækstundersøgelse 2017« (COM(2016)0725),
- der henviser til Kommissionens henstilling af 16. november 2016 med henblik på Rådets henstilling om den økonomiske politik i euroområdet (COM(2016)0726),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 16. november 2016 med titlen »En positiv finanspolitisk kurs i euroområdet« (COM(2016)0727),
- der henviser til Kommissionens beretning af 16. november 2016 med titlen »Rapport om varslingsmekanismen 2017« (COM(2016)0728),
- der henviser til udkast til Kommissionens og Rådets fælles rapport om beskæftigelsen af 16. november 2016 med titlen »Ledsagedokument til meddelelse fra Kommissionen om den årlige vækstundersøgelse 2017 (COM(2016)0729),

Onsdag den 15. februar 2017

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 16. november 2016 med titlen »Udkast til budgetplaner for 2017: samlet vurdering« (COM(2016)0730),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 1. juni 2016 med titlen »Europa investerer igen — Status over investeringsplanen for Europa og videre tiltag« (COM(2016)0359),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 22. november 2016 »Europas kommende ledere: opstarts- og opskaleringsinitiativet« (COM(2016)0733),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 14. september 2016 med titlen »Styrkelse af europæiske investeringer til jobskabelse og vækst: Indledning af anden fase af Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer og lancering af en ny plan for europæiske eksterne investeringer« (COM(2016)0581),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 4. oktober 2016 med titlen »Ungdomsgarantien og ungdomsbeskæftigelsesinitiativet efter tre år« (COM(2016)0646),
- der henviser til Kommissionens forslag til Rådets forordning af 14. september 2016 om ændring af Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 (COM(2016)0604),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 14. september 2016 med titlen »Midtvejs gennemgang/midtvejsrevision af flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 — Et EU-budget med fokus på resultater«, (COM(2016)0603),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 10. juni 2016 med titlen »En ny dagsorden for færdigheder i Europa — En fælles indsats for at styrke den menneskelige kapital, beskæftigelsesegnethed og konkurrenceevnen« (COM(2016)0381),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 2. juni 2016 med titlen »En europæisk dagsorden for den kollaborative økonomi« (COM(2016)0356),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 8. marts 2016 med titlen »Igangsættelse af en offentlig høring om den europæiske søjle for sociale rettigheder« (COM(2016)0127) og de tilhørende bilag,
- der henviser til Kommissionens forslag af 26. november 2015 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om støtteprogrammet for strukturreformer for perioden 2017-2020 og om ændring af forordning (EU) nr. 1303/2013 og (EU) nr. 1305/2013 (COM(2015)0701),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 21. oktober 2015 om skridt hen imod en fuldkommen Økonomisk og Monetær Union (COM(2015)0600),
- der henviser til Kommissionens forslag af 15. februar 2016 til Rådets afgørelse om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker (COM(2016)0071) og Parlamentets holdning hertil af 15. september 2016 ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 13. januar 2015 med titlen »Optimal udnyttelse af fleksibiliteten inden for rammerne af de gældende regler under stabilitets- og vækstpagten« (COM(2015)0012),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 26. november 2014 med titlen »En investeringsplan for Europa« (COM(2014)0903),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 2. oktober 2013 med titlen »Styrkelse af Den Økonomiske og Monetære Unions sociale dimension« (COM(2013)0690),

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0355.

Onsdag den 15. februar 2017

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 20. februar 2013 med titlen »Sociale investeringer i vækst og samhørighed, herunder gennem anvendelse af Den Europæiske Socialfond 2014-2020« (COM(2013)0083),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 18. april 2012 med titlen »Et opsving med høj beskæftigelse« (COM(2012)0173),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 20. december 2011 med titlen »Initiativet »Muligheder for Unge«« (COM(2011)0933),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 16. december 2010 med titlen »Den europæiske platform mod fattigdom og social udstødelse: En europæisk ramme for social og territorial samhørighed (COM(2010)0758) og til Parlamentets beslutning derom af 15. november 2011 ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 3. marts 2010 med titlen »Europa 2020: En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst« (COM(2010)2020)),
- der henviser til Kommissionens henstilling 2008/867/EF af 3. oktober 2008 om aktiv integration af personer, som er udstødt fra arbejdsmarkedet ⁽²⁾,
- der henviser til de fem formænds rapport af 22. juni 2015 om »Fuldførelse af Den Økonomiske og Monetære Union«,
- der henviser til Rådets konklusioner om fremme af den sociale økonomi som en nøglefaktor for den økonomiske og sociale udvikling i Europa (13414/2015),
- der henviser til sin beslutning af 26. oktober 2016 om det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker: gennemførelse af prioriteterne for 2016 ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 5. juli 2016 om flygtninge: social inklusion og integration på arbejdsmarkedet ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 25. februar 2016 om det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker: om beskæftigelse og sociale aspekter i den årlige vækstundersøgelse for 2016 ⁽⁵⁾,
- der henviser til udtalelse fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender af 24. september 2015 om »Det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker: gennemførelse af prioriteterne for 2015«,
- der henviser til sin beslutning af 11. marts 2015 om det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker: beskæftigelsesmæssige og sociale aspekter i den årlige vækstundersøgelse 2015 ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin holdning af 2. februar 2016 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om en europæisk platform for forbedring af samarbejdet i forbindelse med forebyggelse af og afskrækkelse fra sort arbejde ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ EUT C 153 E af 31.5.2013, s. 57.

⁽²⁾ EUT L 307 af 18.11.2008, s. 11.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0416.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0297.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0059.

⁽⁶⁾ EUT C 316 af 30.8.2016, s. 83.

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0033.

Onsdag den 15. februar 2017

- der henviser til sin beslutning af 24. november 2015 om begrænsning af uligheder med særligt fokus på børnefattigdom ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 28. oktober 2015 om samhørighedspolitikken og midtvejsrevisionen af Europa 2020-strategien ⁽²⁾,
- der henviser til forespørgsel til mundtlig besvarelse O-000121/2015 — B8-1102/2015 til Rådet og til sin beslutning af 29. oktober 2015 om Rådets henstilling om integrering af langtidsledige på arbejdsmarkedet ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 10. september 2015 om skabelse af et konkurrencedygtigt EU-arbejdsmarked for det 21. århundrede: at matche færdigheder og kvalifikationer med efterspørgsel og jobmuligheder som en måde at komme ud af krisen på ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 10. september 2015 om socialt iværksættereri og social innovation til bekæmpelse af arbejdsløshed ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 25. november 2014 om de beskæftigelsesmæssige og sociale aspekter af Europa 2020-strategien ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 17. juli 2014 om ungdomsbeskæftigelse ⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 15. april 2014 med titlen »Hvordan kan EU bidrage til at skabe et erhvervsvenligt miljø for etablerede og nystartede virksomheder med henblik på at fremme beskæftigelsen?« ⁽⁸⁾,
- der henviser til sin beslutning af 19. februar 2009 om socialøkonomi ⁽⁹⁾,
- der henviser til de afsluttende bemærkninger fra FN's komité for rettigheder for personer med handicap vedrørende Den Europæiske Unions indledende rapport (september 2015),
- der henviser til Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 3/2015 med titlen »EU's ungdomsgaranti: De første skridt er taget, men der venter gennemførelsesrisici forude« ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til dokument af 11. oktober 2016 med titlen »Employment and Social Developments in Europe — Quarterly Review — Autumn 2016«,
- der henviser til Eurofound den femte og sjette udgave af europæiske undersøgelser af arbejdsvilkårene fra 2010 og 2015 ⁽¹¹⁾,
- der henviser til OECD's dokument af 7. juli 2016 med titlen »Employment Outlook 2016«,
- der henviser til OECD's arbejdsdokument af 9. december 2014 med titlen »Trends in Income Inequality and its Impact on Economic Growth«,
- der henviser til rapport af 10. oktober 2014 fra Udvalget for Social Beskyttelse med titlen »Tilstrækkelig social beskyttelse med henblik på langtidsplejebehov i et aldrende samfund«,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0401.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0384.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0389.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0321.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0320.

⁽⁶⁾ EUT C 289 af 9.8.2016, s. 19.

⁽⁷⁾ EUT C 224 af 21.6.2016, s. 19.

⁽⁸⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0394.

⁽⁹⁾ EUT C 76 E af 25.3.2010, s. 16.

⁽¹⁰⁾ http://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR15_03/SR15_03_DA.pdf

⁽¹¹⁾ <http://www.eurofound.europa.eu/european-working-conditions-surveys-ewcs>

Onsdag den 15. februar 2017

- der henviser til Kommissionens køreplan og høring om håndtering af udfordringerne vedrørende balancen mellem arbejds- og familieliv for erhvervsaktive familier,
 - der henviser til møderne den 3. oktober og 8. november 2016 inden for rammerne af den strukturerede dialog om suspension af midler til Portugal og Spanien,
 - der henviser til drøftelsen med repræsentanter for de nationale parlamenter om prioriteterne for det europæiske semester i 2017,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender og udtalelser fra Budgetudvalget og Kultur- og Uddannelsesudvalget (A8-0037/2017),
- A. der henviser til, at arbejdsløsheden i EU er faldet langsomt siden anden halvdel af 2013, at der er blevet skabt otte millioner nye arbejdspladser siden 2013, og at arbejdsløsheden lå på 8,6 % i september 2016, hvilket er det laveste niveau siden 2009; der henviser til, at andelen af unge, der ikke er i beskæftigelse eller under uddannelse (NEET'er) fortsat er høj og udgør 14,8 % af de 15-29-årige ⁽¹⁾ ⁽²⁾; der henviser til, at selv om arbejdsløsheden samlet set er faldende, er den desværre stadig meget høj i nogle medlemsstater; der henviser til, at andelen af fattige i arbejde ifølge Kommissionen fortsat er høj;
- B. der henviser til, at beskæftigelsesfrekvensen generelt er lavere blandt kvinder, og at frekvensen for mænd i alderen 20-64 i 2015 lå på 75,9 % i EU-28 sammenlignet med 64,3 % for kvinder; der henviser til, at kønsbetinget skævhed i adgangen til beskæftigelse er en af de største hindringer for at opnå ligestilling mellem kønnene, og der kræves en omgående indsats for at indsnævre forskellen i beskæftigelsesfrekvensen mellem mænd og kvinder;
- C. der henviser til, at Europa 2020-strategiens beskæftigelsesmål på 75 % rent faktisk kan opfyldes, hvis den nuværende tendens understøttes af hensigtsmæssige offentlige politikker;
- D. der henviser til, at ungdomsarbejdsløsheden er på 18,6 % i EU og 21,0 % i euroområdet; der henviser til, at 4,2 millioner unge er arbejdsløse, herunder 2,9 millioner i euroområdet; der henviser til, at ungdomsarbejdsløsheden fortsat er markant højere end på sit lavpunkt i 2008, hvilket understreger, at medlemsstaternes gennemførelse af ungdomsbeskæftigelsesinitiativet og den fulde anvendelse heraf bør være en prioritet; der henviser til, at lave lønninger, nogle gange under fattigdomsgrænsen, ubetalte praktikophold, manglende uddannelse og rettigheder på arbejdet desværre fortsat kendetegner ungdomsbeskæftigelsen;
- E. der henviser til, at NEET'er anslås at koste EU 153 mia. EUR (1,21 % af BNP) om året i ydelser og mistede indtægter og skatter, mens de samlede anslåede omkostninger ved etablering af ungdomsgarantien i euroområdet ville være 21 mia. EUR om året eller 0,22 % af BNP;
- F. der henviser til, at antallet af NEET'er, der blev registreret i 2015, vil fortsætte med at falde; der henviser til, at 6,6 mio. unge i alderen 15-24 stadig befinder sig i denne situation, og at dette tal svarer til 12 % af denne aldersgruppe;
- G. der henviser til, at hovedansvaret for bekæmpelse af ungdomsarbejdsløshed ligger hos medlemsstaterne med hensyn til at udarbejde og gennemføre lovgivningsrammer for arbejdsmarkedet, uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemer og aktive arbejdsmarkedspolitikker;

⁽¹⁾ <https://www.eurofound.europa.eu/young-people-and-neets-1>

⁽²⁾ Se Eurofound's rapport om ungdomsarbejdsløshed.

Onsdag den 15. februar 2017

- H. der henviser til, at personer med handicap fortsat i høj grad er udelukket fra arbejdsmarkedet, at der kun er sket meget små forbedringer i det seneste årti, og at dette til dels skyldes mangel på investeringer i hensigtsmæssige støtteforanstaltninger; understreger, at dette ofte fører til fattigdom og social udstødelse og derfor har negative konsekvenser for opfyldelsen af Europa 2020-målene;
- I. der henviser til, at strukturelle udfordringer på arbejdsmarkedet såsom lav deltagelse og misforhold med hensyn til kvalifikationer og kompetencer fortsat er et problem i mange medlemsstater;
- J. der henviser til, at langtidsløsheden (dvs. arbejdsløshed af mere end et års varighed) faldt med en årlig rate på 0,7 % frem til første kvartal af 2016 til 4,2 % af arbejdsstyrken; der henviser til, at den meget langvarige arbejdsløshed (dvs. arbejdsløshed af mere end to års varighed) faldt til 2,6 % af arbejdsstyrken; der henviser til, at antallet af langtidsledige ikke desto mindre fortsat er højt og udgør omkring 10 millioner; der henviser til, at langtidsløsheden især er et problem for yngre og ældre jobsøgende, idet 30 % af de 15-24-årige og 64 % af de 55-64-årige er jobsøgende i mere end et år; der henviser til, at mange ældre arbejdstagere, som er inaktive, ikke indgår i arbejdsløshedsstatistikken; der henviser til, at arbejdsløsheden og dens sociale konsekvenser varierer blandt de europæiske lande og til, at det er afgørende at tage hensyn til særlige mikroøkonomiske omstændigheder;
- K. der henviser til, at der i Europa 2020-strategien sigtes mod at mindske fattigdom ved at fjerne risikoen for fattigdom eller social udstødelse for mindst 20 millioner mennesker senest i 2020; der henviser til, at dette mål langt fra er opnået, og der derfor er behov for en yderligere indsats; der henviser til, at 119 millioner mennesker i 2015 var truet af fattigdom eller social udstødelse, hvilket er omkring 3,5 millioner mindre end i 2014; der henviser til, at i 2012 var 32,2 millioner personer med handicap i denne situation i EU; der henviser til, at i 2013 var 26,5 millioner børn i EU-28 truet af fattigdom og social udstødelse; der henviser til, at den høje grad af ulighed reducerer økonomiens produktionsniveau og potentialet for bæredygtig vækst;
- L. der henviser til, at det er afgørende at tage hånd om de langtidsledige, da denne situation ellers vil begynde at påvirke deres selvtillid, trivsel og fremtidige udvikling, så de risikerer fattigdom og social udstødelse, og de nationale sociale sikringssystemers bæredygtighed og hele den europæiske sociale model bringes i fare;
- M. der henviser til, at svækkelsen af dialogen mellem arbejdsmarkedets parter har en negativ indvirkning på arbejdstagernes rettigheder, EU-borgernes købekraft og væksten;
- N. der henviser til, at der er en række positive udviklinger i EU, hvilket er et tegn på den europæiske økonomis modstandsdygtighed og genopretning;
- O. der henviser til, at den sociale økonomi, som omfatter 2 mio. virksomheder, der beskæftiger mere end 14,5 mio. mennesker i EU, har været en vigtig sektor, som bidrager til EU's modstandsdygtighed og økonomiske genopretning;
- P. der henviser til, at væksten i de fleste medlemsstater fortsat er lav, og at vækstraten i EU for 2016 endda er faldet og har stabiliseret sig på 2 % trods foreløbige positive aspekter, hvilket viser, at EU kan intensivere indsatsen for at sætte skub i den økonomiske og sociale genopretning for at gøre den mere bæredygtig på mellemlang sigt;
- Q. der henviser til, at der, således som Kommissionen har redegjort for⁽¹⁾, fortsat er beskæftigelsesmæssige og sociale forskelle i og mellem medlemsstaterne, og den sociale udvikling peger stadig på yderligere forskelle i hele EU, hvilket er til hinder for vækst, beskæftigelse og samhørighed; der henviser til, at samfund, der er kendetegnet ved en høj grad af ligestilling og investering i mennesker opnår bedre resultater i form af vækst og beskæftigelsesmodstandsdygtighed;

⁽¹⁾ Fælles beskæftigelsesrapport 2016, s. 2.

Onsdag den 15. februar 2017

- R. der henviser til, at sort arbejde stadig er en realitet, som har alvorlige budgetmæssige konsekvenser, fører til tab af skatteindtægter og sociale bidrag og har en negativ indvirkning på beskæftigelsen, produktiviteten, arbejdskvaliteten og kompetenceudviklingen;
- S. der henviser til, at regionerne i den yderste periferi oplever meget store problemer, der er forbundet med deres særlige forhold, som begrænser deres muligheder for vækst og udvikling; der henviser til, at arbejdsløsheden, ungdomsarbejdsløsheden og langtidsarbejdsløsheden i disse regioner er blandt de højeste i EU og i mange tilfælde ligger på over 30 %;
- T. der henviser til, at Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFIS) allerede har godkendt 69 projekter i 18 lande og undertegnet 56 transaktioner, og at dette forventes at føre til over 22 mia. EUR i investeringer og inddrage omkring 71 000 SMV'er;
- U. der henviser til, at befolkningen i den erhvervsaktive alder og arbejdsstyrken i mange medlemsstater fortsætter med at blive mindre; der henviser til, at kvinders deltagelse på arbejdsmarkedet giver medlemsstaterne en mulighed for at tage hånd om denne problemstilling og øge arbejdsstyrken i EU; der henviser til, at den aktuelle tilstrømning af flygtninge og asylansøgere også kan bidrage til at øge arbejdsstyrken;
- V. der henviser til, at EU står over for demografiske udfordringer, som ikke kun vedrører den aldrende befolkning og det faldende fødselstal, men også kan omfatte andre elementer såsom affolkning;
- W. der henviser til, at den kønsbetingede lønforskel i dag ligger på 16 %, mens den kønsbetingede pensionsforskel er på 38 %, hvorved kvinderne udsættes for en højere risiko for fattigdom og social udstødelse, efterhånden som de bliver ældre;
- X. der henviser til, at tilvejebringelsen og forvaltningen af de sociale sikringsordninger hører under medlemsstaternes kompetence, og at EU koordinerer men ikke harmoniserer;
- Y. der henviser til, at den forventede raske levetid blandt kvinder har været faldende fra 62,6 i 2010 til 61,5 i 2013, idet den dog steg lidt i 2014, mens den er stagneret for mænd på 61,4;
- glæder sig over, at der i den årlige vækstundersøgelse for 2017 lægges vægt på betydningen af at sikre social retfærdighed som et middel til at stimulere en mere inklusiv vækst samt på skabelse af inklusive jobs af høj kvalitet og styrkelse af færdigheder og på behovet for at styrke konkurrenceevne, innovation og produktivitet; opfordrer Kommissionen til at sikre, at de landespecifikke henstillinger vedrørende arbejdsmarkedsreformer også understreger vigtigheden af aktive arbejdsmarkedspolitikker og fremmer arbejdstagernes rettigheder og beskyttelsen af arbejdstagere;
 - bifalder de fremskridt, der er gjort i retning mod at opnå en balance mellem de økonomiske og sociale dimensioner i processen med det europæiske semester, idet Kommissionen har opfyldt visse af Parlamentets anmodninger; understreger, at der imidlertid er brug for en yderligere indsats for at forbedre den politiske synlighed og virkningen af resultatavlen over centrale beskæftigelsesmæssige og sociale indikatorer; bifalder Kommissionens forslag om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 99/2013 om det europæiske statistiske program 2013-17 ved at forlænge den med perioden 2018-2020 og indføje nye sociale indikatorer med henblik på at fremlægge de beskæftigelsesmæssige og sociale data, der har forbindelse med udviklingen af de makroøkonomiske data, således at analysen giver et omfattende billede af de indbyrdes forbindelser mellem forskellige politiske valg og deres konsekvenser; understreger, at beskæftigelsesindikatorer bør ligestilles med de økonomiske indikatorer og således give dem mulighed for at igangsætte dybdegående analyser og korrigerende foranstaltninger i de pågældende medlemsstater;
 - fremhæver, at det europæiske semester stadig mangler en tilgang med fokus på børn, med en forpligtelse til at tage hensyn til børns rettigheder og integrere mål om bekæmpelse af fattigdom blandt børn og børns trivsel inden for alle relevante politikområder; understreger, at en strategisk tilgang med klare målsætninger og mål er nødvendig for at bryde den onde cirkel for de socialt udsatte;

Onsdag den 15. februar 2017

4. efterlyser programmer, der tilvejebringer støtte og muligheder, som led i en integreret europæisk plan for investeringer i den tidlige barndom og bekæmpelse af fattigdom blandt børn, herunder oprettelsen af en børnegaranti med sigte på en fuldstændig gennemførelse af Kommissionens henstilling »Investering i børn«, som skal sikre, at ethvert barn i Europa, der er truet af fattigdom (herunder flygtninge) har adgang til gratis sundhedspleje, gratis uddannelse, gratis barnepasning, ordentlige boligforhold og tilstrækkelig ernæring;

5. understreger, at investering i social udvikling bidrager til økonomisk vækst og konvergens; noterer sig de nylige undersøgelser fra OECD⁽¹⁾ og IMF⁽²⁾, der understreger, at den sociale ulighed i Europa hæmmer den økonomiske genopretning; opfordrer til at øge indsatsen for at bekæmpe fattigdom og stigende ulighed, og, hvor det er nødvendigt, til flere investeringer i social infrastruktur og mere støtte til dem, der er hårdest ramt af den økonomiske krise; opfordrer Kommissionen til at sikre, at de landespecifikke henstillinger omfatter specifik fokus på bekæmpelse af ulighed;

6. opfordrer Kommissionen og Rådet til at forbedre strategien for en overordnet målsætning om ligestilling mellem kønnene; støtter anvendelsen af Kommissionens årlige rapporter om ligestilling mellem kønnene i forbindelse med det europæiske semester for at fremme integrationen af kønsaspektet; opfordrer medlemsstaterne til at indarbejde kønsdimensionen og princippet om ligestilling mellem kvinder og mænd i deres nationale reformprogrammer og stabilitets- og konvergensprogrammer ved at opstille mål og definere foranstaltninger, der vedrører vedvarende kønsforskelle; opfordrer Kommissionen til fortsat at fremsætte landespecifikke henstillinger med hensyn til forbedret børnepasning og langtidspleje, der kan have en positiv indvirkning på kvinders deltagelse på arbejdsmarkedet; gentager sin opfordring til Kommissionen og medlemsstaterne om at overveje at anvende kønsopdelte data i det europæiske semesters overvågningsproces; foreslår, at Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder inddrages tættere i det europæiske semester;

7. fremhæver, at den offentlige og private gæld er for høj i en række medlemsstater, og at dette forhindrer investering, økonomisk vækst og beskæftigelse;

8. mener, at dataene, der er indeholdt i resultattavlen for beskæftigelses- og socialpolitikkerne, er brugbare men er ikke tilstrækkelige til at vurdere udviklingen af den beskæftigelsesmæssige og sociale situation i EU; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at supplere resultattavlen med data om beskæftigelsens kvalitet og om fattigdom, idet der lægges særlig vægt på flerdimensional fattigdom blandt børn;

9. opfordrer Kommissionen til at definere og vurdere omfanget af dens begreb om social retfærdighed, under hensyntagen til både beskæftigelses- og socialpolitikker, der skal opnås gennem den årlige vækstundersøgelse for 2016 og det europæiske semester;

10. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at fremskynde gennemførelsen af alle programmer, der kan fremme skabelsen af anstændig og langsigtet beskæftigelse af høj kvalitet for alle befolkningskategorier og især for unge; understreger, at ungdomsarbejdsløsheden fortsat er på 18,6 %, selv om arbejdsløsheden i EU som helhed er faldet en smule; opfordrer medlemsstaterne til at sikre en mere proaktiv opfølgning fra de programforvaltende myndigheders side;

11. understreger, at gennemførelsen af ungdomsgarantien bør styrkes på nationalt, regionalt og lokalt plan og og som minimum forlænges indtil 2020 gennem arbejdsmarkedets parter aktive deltagelse og styrkede offentlige tjenester, og understreger dens betydning for overgangen fra skole til arbejde; opfordrer indtrængende Kommissionen til at udføre konsekvensundersøgelser for at fastslå præcis hvilke resultater, der opnået hidtil og indføre yderligere foranstaltninger, og for at tage hensyn til den ventede revision af Revisionsretten og udveksling af bedste praksis og tilrettelæggelse af workshopper, som samler alle de berørte aktører og er udformet med henblik på at gøre dette instrument mere effektivt; fremhæver, at medlemsstaterne bør sikre, at ungdomsgarantien er fuldt tilgængelig for alle, herunder sårbare personer med handicap; understreger, at dette ikke er tilfældet i alle medlemsstater, og opfordrer medlemsstaterne til at rette op på denne situation så hurtigt som muligt, da det er i modstrid med FN's konvention om rettigheder for personer med handicap (FN's handicapkonvention); understreger behovet for at sikre, at ungdomsgarantien når ud til unge, som er udsat for flere former

⁽¹⁾ OECD's rapport med titlen »In It Together: why less inequality benefits all«, 2015.

⁽²⁾ IMF-rapport: »Causes and Consequences of Income Inequality«, juni 2015.

Onsdag den 15. februar 2017

for udstødelse og ekstrem fattigdom; påpeger, at der bør være særligt fokus på unge kvinder og unge piger, som kan opleve kønsrelaterede hindringer; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at om at yde tilstrækkelig finansiering af ungdomsgarantien, for at sikre at den gennemføres korrekt i alle medlemsstaterne og for at hjælpe endnu flere unge;

12. noterer sig vedtagelsen af 500 mio. EUR i forpligtelsesbevillinger til ungdomsbeskæftigelsesinitiativet for 2017; understreger, at dette beløb ikke er tilstrækkeligt og skal øges og sikres i den nuværende FFR; bemærker imidlertid også, at det i forbindelse med midtvejsrevisionen er nødvendigt at indgå en aftale om passende yderligere finansiering af ungdomsbeskæftigelsesinitiativet for at dække den resterende del af den nuværende FFR-periode;

13. fremhæver potentialet for ungdomsbeskæftigelse i de kulturelle og kreative erhverv; understreger, at yderligere fremme af og investeringer i kultursektoren og den kreative sektor kan bidrage betydeligt til investeringer, vækst, innovation og beskæftigelse; anmoder derfor Kommissionen om at undersøge de særlige muligheder, der tilbydes af alle kulturelle og kreative sektorer, herunder NGO'er og mindre sammenslutninger, f.eks. inden for rammerne af ungdomsbeskæftigelsesinitiativet;

14. understreger, at utilstrækkelige investeringer i det offentlige uddannelsessystem kan underminere Europas konkurrenceevne og dets arbejdsstyrkes beskæftigelsesegnethed; understreger behovet for at investere i mennesker så tidligt som muligt i livet for at mindske ulighed og fremme social inklusion i en tidlig alder; understreger desuden behovet for at bekæmpe stereotyper fra en ung alder i skolen ved at fremme ligestilling mellem kønnene på alle uddannelsesniveauer;

15. opfordrer medlemsstaterne til at indføre politikker for at gennemføre og føre tilsyn med mere inklusive former for sociale beskyttelsesordninger og indkomststøtte for at sikre, at disse systemer sikrer en anstændig levestandard for de arbejdsløse og for personer, der risikerer fattigdom og social udstødelse, og sikre adgang til uddannelse, erhvervsuddannelse og muligheder for at komme ind på arbejdsmarkedet;

16. glæder sig over stigningen i beskæftigelsen; bemærker imidlertid, at den stigende beskæftigelse i medlemsstaterne har været ledsaget af voksende antal atypiske og ikkeformelle beskæftigelsesformer, herunder ansættelse uden et fast timetal; understreger, at bæredygtighed og kvaliteten af nye job bør være en prioritet; er meget bekymret over, at arbejdsløsheden fortsat er høj, navnlig i de lande, der stadig lider under krisen; anerkender det stadig mere udbredte fænomen med fattige i arbejde, der skyldes forringede løn- og arbejdsvilkår, og som skal behandles som en del af enhver foranstaltning vedrørende beskæftigelse og social beskyttelse; opfordrer medlemsstaterne til at gøre en yderligere indsats og forblive åbne over for nye løsninger og tiltag med henblik på at nå Europa 2020-strategiens mål om en beskæftigelsesrate på 75 %, bl.a. ved at fokusere på grupper, der har den laveste arbejdsmarkedsdeltagelse, som f.eks. kvinder, ældre arbejdstagere, lavtuddannede arbejdstagere og personer med handicap; opfordrer medlemsstaterne til at forbedre deres tilbud med hensyn til livslang læring og effektiv opkvalificering;

17. mener, at migration kan spille en vigtig rolle, bl.a. gennem uddannelsesordninger, kombineret med effektive offentlige udgifter med henblik på at foretage kvalitetsprægede socialt og miljømæssigt bæredygtige investeringer for at integrere arbejdstagere på arbejdsmarkedet og nedbringe arbejdsløsheden;

18. anerkender, at kvinder fortsat er underrepræsenteret på arbejdsmarkedet; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at fastlægge proaktive politikker og foretage hensigtsmæssige investeringer, der målrettes mod at fremme kvinders deltagelse på arbejdsmarkedet; understreger, at en bedre balance mellem arbejds- og familieliv er afgørende for at øge kvinders deltagelse på arbejdsmarkedet; påpeger i denne forbindelse, at i henhold til Kommissionen kan fleksible arbejdsordninger, f.eks. telearbejde, fleksid og nedsat arbejdstid, spille en vigtig rolle; er enig med Kommissionen i, at betalt barsels-, fædre- og forældreorlov i medlemsstaterne har tendens til at øge kvinders deltagelse på arbejdsmarkedet; opfordrer ligeledes medlemsstaterne til at fastlægge passende politikker for at hjælpe kvinder og mænd med at komme ind på, vende tilbage til, forblive på og avancere på arbejdsmarkedet efter perioder med familie- og plejerelateret orlov og sikre stabil beskæftigelse af høj kvalitet; beklager ulighederne mellem kønnene i beskæftigelsesfrekvensen og kønsbestemte løn- og pensionsforskelle; efterlyser politikker, der tilskynder og hjælper kvinder med at skabe sig en karriere som iværksætter ved at lette adgangen til finansiering og forretningsmuligheder og ved at tilbyde skræddersyet uddannelse;

Onsdag den 15. februar 2017

19. anerkender dog, at støtte til beskæftigelse og foranstaltninger, der skal fremme aktiv deltagelse på arbejdsmarkedet, nødvendigvis skal indgå i en mere overordnet rettighedsorienteret tilgang til bekæmpelse af social udstødelse og fattigdom, hvor der tages hensyn til børn og familier og deres særlige behov;
20. opfordrer medlemsstaterne til at udveksle bedste praksis og overveje nye innovative måder at udvikle et tilpasningsdygtigt og fleksibelt arbejdsmarked på for at imødekomme udfordringerne i en global økonomi, samtidig med at der sikres høje arbejdsstandarder for alle arbejdstagere;
21. bifalder påmindelsen til EU-medlemsstaterne om, at velfærdssystemerne skal være forankret i stærke sociale standarder, og at en bedre balance mellem arbejds- og familieliv og bekæmpelse af forskelsbehandling ikke blot bidrager til social retfærdighed, men også til øget vækst; understreger, at fornyet integration af forældre på arbejdsmarkedet bør understøttes ved at skabe de rette betingelser for et kvalitetspræget og inklusiv beskæftigelses- og arbejdsmiljø, som gør det muligt for forældre at skabe balance mellem deres arbejds- og familieliv;
22. anerkender, at integrationen af langtidsledige på arbejdsmarkedet til beskæftigelse af høj kvalitet gennem individuelt skræddersyede foranstaltninger kombineret med jobskabelse, navnlig gennem aktive beskæftigelsespolitikker, er en afgørende faktor for at bekæmpe fattigdom og social udelukkelse, hvis der foreligger tilstrækkelige anstændigt arbejde; påpeger, at der bør lægges vægt på bedre foranstaltninger, der sigter mod skabelse af anstændige job; understreger, at integration af de personer, der befinder sig længst væk fra arbejdsmarkedet, både gavner den enkelte, stabiliserer de sociale sikringsystemer og understøtter økonomien; mener, at det er nødvendigt at tage hensyn til den sociale situation for disse borgere og deres specifikke behov og sikre en bedre overvågning på europæisk plan af de politikker, der gennemføres på nationalt plan;
23. fremhæver betydningen af færdigheder og kompetencer, der er erhvervet i ikke-formelle og uformelle læringsmiljøer, og deres validering og certificering, og af adgang til livslang læring, og af de forpligtelser og benchmarks, der er fastlagt i den strategiske ramme for uddannelse og erhvervsuddannelse 2020; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udvikle ordninger for anerkendelse af ikke-formelle og uformelle kompetencer; opfordrer desuden medlemsstaterne til at gennemføre politikker, der ikke kun sikrer adgang til inklusiv uddannelse og erhvervsuddannelse af høj kvalitet til en overkommelig pris, men også gennemførelse af en tilgang til livslang læring, der følger et fleksibelt uddannelsesforløb, der vil fremme lighed og social samhørighed og give beskæftigelsesmuligheder til alle;
24. efterlyser etablering og udvikling af partnerskaber blandt arbejdsgivere, arbejdsmarkedets parter, offentlige og private arbejdsformidlingstjenester, offentlige myndigheder, sociale tjenester og udbydere af almen uddannelse og erhvervsuddannelse for at tilvejebringe de værktøjer, der er nødvendige for bedre at kunne imødekomme behovene på arbejdsmarkedet og forebygge langtidsarbejdsløshed; minder om, at det er afgørende at sikre langtidsledige personlig og individuel opfølgning, hvor de får effektiv feedback;
25. beklager, at de offentlige investeringer fortsat er lave, da disse investeringer kan være vigtige for jobskabelsen; understreger, at EFSI ikke har udviklet tilstrækkelig investering i social infrastruktur, og at dette er en forspildt mulighed, der straks skal tages hånd om;
26. efterlyser politikker, der respekterer og fremmer kollektive overenskomster og disses dækning med henblik på at nå så mange arbejdstagere som muligt, og samtidig sigter mod et bedre sikkerhedsnet under lønningerne i form af en mindsteløn, der fastsættes på et anstændigt niveau med inddragelse af arbejdsmarkedets parter — alt sammen med henblik på at sætte en stopper for lønkapløbet mod bunden, understøtte den samlede efterspørgsel og den økonomiske genopretning, nedbringe ulighederne på lønområdet og bekæmpe fænomenet fattige i arbejde;
27. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at midlertidigt ansatte, deltidsansatte og selvstændige er omfattet af ligebehandling, bl.a. med hensyn til opsigelse og løn, har en passende social beskyttelse og adgang til uddannelse, og at rammebetingelserne giver dem mulighed for at gøre karriere; opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre rammeaftalerne om deltidsarbejde og tidsbegrænset ansættelse og til på effektiv vis at håndhæve direktivet om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv;
28. opfordrer Kommissionen og medlemsstater til at træffe passende foranstaltninger til at hjælpe flygtninge med at slå sig ned og blive integreret samt til at sikre, at der er tilstrækkelige midler til offentlige tjenesteydelser og foregribelse af behovene med henblik på at sikre integration af dem;

Onsdag den 15. februar 2017

29. beklager det forhold, at andelen af personer, der risikerer fattigdom og social udstødelse, fortsat er høj; påpeger, at en høj grad af ulighed og fattigdom påvirker den sociale samhørighed og hindrer samtidig social og politisk stabilitet; beklager, at politikker, som skal afhjælpe dette, mangler det ambitionsniveau, der er nødvendigt for at have tilstrækkelig økonomisk effekt; anmoder medlemsstaterne om at fremskynde deres foranstaltninger til virkeliggørelse af Europa 2020-målene for at nedbringe antallet af personer, der risikerer fattigdom, med 20 millioner; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre bekæmpelse af ulighed til en prioritet; efterlyser øget støtte til og anerkendelse af det arbejde, der udføres af ngo'er, organisationer, som bekæmper fattigdom, og sammenslutninger af personer, der oplever fattigdom, idet de tilskyndes til at deltage i udveksling af god praksis;

30. udtrykker sin bekymring over den lave deltagelse på arbejdsmarkedet blandt etniske mindretal, navnlig romasamfundet; efterlyser korrekt gennemførelse af direktiv 2000/78/EF; understreger behovet for at fremhæve ekspert-ngo'ernes rolle med hensyn til at fremme mindretalenes deltagelse på arbejdsmarkedet og understøtte, at deres børn optages i skolen og undgår skolefrafald, for at bryde fattigdommens onde cirkel;

31. mener, at det er vigtigt at få lukket den investeringskløft med henblik på at skabe bæredygtig vækst uden at true den økonomiske og social bæredygtighed i medlemsstaterne; understreger i denne henseende udviklingen af garantier for konsolidering af de offentlige finanser, hvilket er afgørende for fortsat at kunne sikre den europæiske sociale model, som kendetegner EU;

32. beklager, at Kommissionens i sine seneste anbefalinger har ignoreret Parlamentets anmodning om at styrke anvendelsen af artikel 349 i TEUF, nemlig ved at vedtage differentierede foranstaltninger og programmer, der skal mindske asymmetrier, og maksimere den sociale samhørighed i EU; opfordrer i denne forbindelse indtrængende medlemsstaterne til at oprette særlige investeringsprogrammer for deres underområder hvis arbejdsløshedsprocenten ligger på over 30 %; gentager sin opfordring til Kommissionen om at hjælpe medlemsstaterne og europæiske regioner, navnlig regionerne i den yderste periferi, med at udforme og finansiere investeringsprogrammerne under den flerårige finansielle ramme;

33. anerkender den fortsat skrøbelige situation på det europæiske arbejdsmarked, som er ude af stand til at løse den stadig høje arbejdsløshed, på den ene side, mens virksomhederne på den anden side efterspørger en kvalificeret og egnet arbejdskraft; opfordrer Kommissionen til på medlemsstatsplan at fremme samarbejdsformer, der involverer forvaltninger, virksomheder, herunder virksomheder i den sociale økonomi, uddannelsesinstitutioner, individuelle støttetjenester, civilsamfundet og arbejdsmarkedets parter, på grundlag af udveksling af bedste praksis og med henblik på at tilpasse medlemsstaternes uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemer for at bekæmpe misforhold mellem kvalifikationer, for således at opfylde arbejdsmarkedets behov;

34. understreger, at uddannelse er en grundlæggende rettighed, som alle børn bør garanteres, og at der bør tages hånd om forskelle med hensyn til uddannelsens tilgængelighed og kvalitet for at styrke universel skoleadgang og mindske skolefrafaldet; understreger, at matchning af færdigheder og kvalifikationer med efterspørgsel og jobmuligheder bidrager til at skabe et inklusivt EU-arbejdsmarked; mener, at vejledning og rådgivning, som tager hånd om individuelle behov og fokuserer på evaluering og udvidelse af individuelle kvalifikationer, skal være et centralt element i uddannelses- og kvalifikationspolitikker fra et tidligt tidspunkt i enhver persons uddannelse; opfordrer medlemsstaterne til i højere grad at tilpasse uddannelse og erhvervsuddannelse til arbejdsmarkedets behov i hele EU og understreger betydningen af at vurdere de forskellige situationer i medlemsstaterne med henblik på at sikre deres specificitet og særlige forhold;

35. anerkender, at fremskridt inden for nye teknologier og digitalisering af europæisk industri indebærer betydelige udfordringer for EU; understreger, at EU's og medlemsstaternes produktive model, som understøttes af deres uddannelsesmodeller, skal rettes mod sektorer med høj produktivitet, navnlig sektorer med tilknytning til IKT og digitalisering, for at forbedre EU's konkurrenceevne på verdensplan;

36. understreger, at utilstrækkelig og dårligt målrettede investeringer i uddannelse i digitale færdigheder, programmering og inden for STEM-fag (naturvidenskab, teknologi, ingeniørvirksomhed og matematik) undergraver Europas konkurrenceevne, adgangen til en kvalificeret arbejdsstyrke og arbejdsstyrkens beskæftigelsesegnethed; er af den opfattelse, at bedre matchning af kompetencer og forbedret gensidig anerkendelse af kvalifikationer vil være en fordel med hensyn til at bygge bro over kløften mellem mangler på kvalifikationer og kvalifikationsmismatch på det europæiske arbejdsmarked og jobsøgende, navnlig unge; opfordrer medlemsstaterne til at prioritere omfattende uddannelsesprogrammer om digitale færdigheder, programmering og kvalifikationer, der i høj grad efterspørges af arbejdsgiverne og samtidig opretholde høje

Onsdag den 15. februar 2017

standarder i traditionel uddannelse og tage hensyn til overgangen til en digital økonomi i forbindelse med opkvalificering og omskoling, som ikke bør være begrænset til viden fra brugerens synspunkt;

37. bemærker, at der er behov for en øget indsats i mange medlemsstater for at uddanne arbejdsstyrken, bl.a. voksenuddannelses- og erhvervsuddannelsesmuligheder; understreger i denne forbindelse vigtigheden af livslang læring, herunder for ældre arbejdstagere, for at tilpasse kvalifikationer til arbejdsmarkedets behov; efterlyser øget fremme af STEM-fag med fokus på kvinder og piger for at afhjælpe nuværende uddannelsesmæssige stereotyper og bekæmpe kønsrelaterede beskæftigelses-, løn- og pensionsforskelle på længere sigt;

38. anerkender værdien af nye teknologier og betydningen af digitale færdigheder for den enkeltes personlige liv og en vellykket integration på arbejdsmarkedet; foreslår derfor, at medlemsstaterne øger deres investeringer i bedre IKT-infrastruktur og -forbindelser i uddannelsesinstitutionerne og udvikler effektive strategier til at udnytte IKT'ernes potentiale til at støtte voksnes uformelle læring og forbedre deres formelle og ikke-formelle uddannelsesmuligheder;

39. ser med tilfredshed på det bidrag, som Erasmus+ har ydet til at fremme mobilitet og kulturelle udvekslinger på tværs af EU og med tredjelande; opfordrer til, at de europæiske redskaber til gennemsigtighed, mobilitet og anerkendelse af færdigheder og kvalifikationer fremmes og udnyttes bedre med henblik på at fremme mobilitet i forbindelse med læring og arbejde; bekræfter på ny, at det er nødvendigt at sikre mobilitetsmuligheder for erhvervsuddannelse, dårligt stillede unge og personer, der er udsat for forskellige former for forskelsbehandling;

40. bifalder den nye politik og de nye investeringsmæssige rammer, der blev vedtaget med Parisaftalen, og som vil bidrage til at skabe nye beskæftigelsesmuligheder i lavemissionssektorer;

41. opfordrer Kommissionen til at fremhæve vigtigheden af at afbøde de fysiske og digitale forhindringer, som personer med handicap stadig oplever i medlemsstaterne;

42. bifalder den udtrykkelige omtale af børnepasning, boligforhold, sundhedspleje og uddannelse i forbindelse med bedre adgang til kvalitetstjenester;

43. minder om, at arbejdskraftens frie bevægelighed er et grundlæggende princip i traktaten; bifalder, at der i den årlige vækstundersøgelse 2017 blev lagt vægt på betydningen af at sikre social retfærdighed gennem et loyalt samarbejde mellem de forskellige institutioner i medlemsstaterne; opfordrer derfor medlemsstaterne til at sikre deres arbejdstilsyn og andre relevante instanser tilstrækkelige ressourcer og til at forbedre det grænseoverskridende samarbejde mellem tilsynstjenesterne og den elektroniske udveksling af oplysninger og data med henblik på at forbedre effektiviteten af de kontroller, der skal forebygges og bekæmpe socialt bedrageri og sort arbejde;

44. understreger det afgørende behov for at øge den indenlandske efterspørgsel ved at sætte gang i offentlige og private investeringer og fremme socialt og økonomisk afbalancerede strukturreformer, der har til formål at mindske ulighederne og fremme stabil beskæftigelse af høj kvalitet, bæredygtig vækst, sociale investeringer og ansvarlig finanspolitisk konsolidering, så vejen banes for øget samhørighed og opadgående social konvergens for både virksomheder og offentlige tjenester; understreger, at det er vigtigt at have investering i menneskelig kapital som en fælles strategi; understreger desuden behovet for at om dirigere Unionens økonomiske politikker i retning af en social markedsøkonomi;

45. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe passende foranstaltninger til at garantere digitale arbejdstagere de samme rettigheder og det samme niveau af social beskyttelse, som foreligger for samme type arbejdstagere i den pågældende sektor;

46. bemærker, at især mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder, som udgør mere end 90 % af alle virksomheder i Europa og er drivkraften i den europæiske økonomi, samt sundheds- og socialvæsenet, virksomheder i den sociale og solidariske økonomi bidrager effektivt til bæredygtig og inklusiv udvikling og skabelse af arbejdspladser af høj kvalitet; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at lægge større vægt på mikrovirksomhedernes og SMV'ernes interesser i den politiske beslutningsproces ved at anvende SMV-testen i hele lovgivningsprocessen ud fra princippet »tænk småt først« og fremme eksisterende former for finansiel støtte til mikrovirksomheder, som f.eks. programmet for beskæftigelse og social innovation (EaSI); mener, at det er af afgørende betydning at nedbringe de administrative byrder for sådanne virksomheder og fjerne unødvendig lovgivning uden at undergrave arbejdstagerrettigheder og sociale rettigheder; understreger behovet for at lette mulighed for at give en ny chance til iværksættere, som i deres første forsøg slog fejl på en

Onsdag den 15. februar 2017

ikke-svigagtig måde, og som havde overholdt arbejdstagernes rettigheder;

47. fremhæver, at socialt iværksætteri er et område i vækst, som kan sætte skub i økonomien og samtidig afhjælpe afsavn, social udstødelse og andre samfundsproblemer; mener derfor, at iværksætteruddannelser bør indeholde en social dimension og behandle emner, som f.eks. fair handel, sociale virksomheder og alternative forretningsmodeller, herunder kooperativer, med henblik på at opnå en mere social, inklusiv og bæredygtig økonomi;

48. opfordrer indtrængende Kommissionen og Rådet til at undersøge, hvordan produktiviteten kan øges ved at investere i menneskelig kapital, i betragtning af, at de mest kompetente, velintegrerede og mest tilfredse arbejdstagere, er dem, der bedst formår at håndtere de krav og udfordringer, som virksomheders og tjenesters står over for;

49. opfordrer medlemsstaterne til at fokusere på selvstændige iværksætteres status med henblik på at sikre, at de har tilstrækkelig social beskyttelse for så vidt angår syge-, ulykkes- og arbejdsløshedsforsikring samt pensionsrettigheder;

50. minder om, hvor vigtigt det er at udbrede en reel iværksætterkultur, som stimulerer unge mennesker fra en tidlig alder; opfordrer derfor medlemsstaterne til at tilpasse deres uddannelses- og erhvervsuddannelsesprogrammer i overensstemmelse med dette princip; henleder medlemsstaternes opmærksomhed på vigtigheden af at skabe incitamenter for iværksætterkultur, navnlig ved at gennemføre skattepolitiske bestemmelser og nedbringe de administrative byrder; opfordrer Kommissionen til i tæt samarbejde med medlemsstaterne at træffe foranstaltninger for at sikre bedre formidling af oplysninger om alle EU-fonde og -programmer, der kan fremme iværksætterkulturen, investeringerne og adgangen til finansiering, såsom Erasmus for unge iværksættere;

51. fremhæver EU-budgettets løftestangeffekt på de nationale budgetter; understreger den supplerende rolle, som EU-budgettet spiller med hensyn til at opfylde Unionens målsætninger under socialpolitikkerne, der er beskrevet i den årlige vækstundersøgelse for 2017, og som sigter mod at skabe flere og bedre job i hele EU;

52. er bekymret over forsinkelsen i gennemførelsen af de operationelle programmer i den indeværende programmeringsperiode; bemærker, at blot 65 % af de kompetente nationale myndigheder pr. september 2016 var blevet udpeget; opfordrer medlemsstaterne til at gøre mere aktiv brug af de europæiske struktur- og investeringsfonde (ESI-fondene) og ungdomsbeskæftigelsesinitiativet til håndtering af beskæftigelsesmæssige og sociale prioriteter og støtte gennemførelsen af de landespecifikke henstillinger, der på inklusiv vis belyser sociale og beskæftigelsesrelaterede anliggender; understreger dog samtidig, at disse midler ikke kun skal bruges til at gennemføre de landespecifikke henstillinger, eftersom dette vil kunne medføre, at andre vigtige investeringsområder får lov at ligge hen; understreger, at der bør gøres en yderligere indsats for at forenkle procedurerne, navnlig når det drejer sig om horisontale og sektorbestemte finansielle bestemmelser, og for at fjerne hindringer for, at civilsamfundet kan få adgang til midler;

53. bemærker, at den økonomiske vækst i EU og i euroområdet stadig er beskeden; understreger, at der er behov for investering i forskning, innovation og uddannelse; bemærker, at der i EU-budgettet 2017 er afsat 21 312,2 mio. EUR i forpligtelsesbevillinger til konkurrenceevne, vækst og job, bl.a. gennem programmerne Horisont 2020, COSME og Erasmus+;

54. fremhæver, at EU-fonde og -programmer såsom Erasmus for iværksættere, Den Europæiske Beskæftigelsestjeneste (Eures), programmet for virksomheders konkurrenceevne og små og mellemstore virksomheder (COSME), programmet for beskæftigelse og social innovation (EaSI) og Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSI) bl.a. har potentiale til at lette adgangen til finansiering og sætte skub i investeringer og dermed iværksætterånd; minder om betydningen af partnerskabsprincippet, additionalitetsprincippet, bottom up-tilgangen, en tilstrækkelig tildeling af ressourcer og en god balance mellem rapporteringsforpligtelser og dataindsamling for dem, der har gavn af midlerne; opfordrer Kommissionen til at føre nøje tilsyn med anvendelsen af EU-midler for at forbedre effektiviteten; opfordrer Kommissionen til at fremsætte landespecifikke henstillinger om gennemførelsen af EU-midler for at gennemføre øge dækningen og effektiviteten af sociale og aktive arbejdsmarkedspolitikker på nationalt plan;

Onsdag den 15. februar 2017

55. glæder sig over, at der i 2017 blev bevilget yderligere 500 mio. EUR ud over budgetforslaget for ungdomsbeskæftigelsesinitiativet og 200 mio. EUR til at fremme vigtige initiativer til vækst- og jobskabelse; minder om nødvendigheden af at gøre bedre brug af de disponible midler og initiativer vedrørende uddannelse, kultur sport og unge og af om nødvendigt at øge deres investeringer i disse sektorer, især for så vidt angår tematiske områder med direkte relevans for Europa 2020-strategien, såsom tidligt skolefravald, videregående uddannelse, unges beskæftigelse, erhvervsuddannelse, livslang læring og mobilitet, for at opbygge modstandsdygtighed og nedbringe arbejdsløsheden, navnlig blandt de unge og de mest udsatte grupper, forhindre radikaliserings og sikre langsigtet social inklusion;

56. bifalder forslaget fra Kommissionen om at udvide EFSI, fordoble dens midler til 630 mia. EUR i 2022 og samtidig udvide dens geografiske og sektormæssige dækning; bemærker, at EFSI hidtil hverken har været særlig vellykket med hensyn til at forbedre den sociale og økonomiske konvergens mellem medlemsstaterne og deres regioner inden for Unionen eller med hensyn til at målrette mod social infrastruktur; minder om, at de fleste projekter blev godkendt i de økonomisk mere sunde regioner i Vesteuropa, hvilket uddyber investeringsgab mellem medlemsstaterne og øger ubalancen i EU; anmoder Kommissionen om at hjælpe de svagere regioner med ansøgningsproceduren, men også om ikke at ændre den grundlæggende præmis om udelukkende at udvælge projekter på basis af deres kvalitet; opfordrer indtrængende Kommissionen til at støtte sociale virksomheders og SMV'ers adgang til EFSI; opfordrer Kommissionen og Den Europæiske Investeringsbank til at træffe yderligere og proaktive foranstaltninger for at sikre, at alle medlemsstater og sektorer målrettes på behørig vis med henblik på at få adgang til EFSI, navnlig dem, der bidrager direkte til at bekæmpe fattigdom og social udstødelse; understreger behovet for at styrke den administrative kapacitet, såsom Det Europæiske Centrum for Investeringsrådgivning; beklager, at der ikke foreligger nogen data om de jobs, der forventes at blive skabt som resultat af EFSI-investeringer; opfordrer Kommissionen til at overvåge og kontrollere investeringerne under EFSI og måle den økonomiske og sociale indvirkning heraf og til at sikre, at EFSI ikke gentager foranstaltninger under eksisterende finansielle programmer eller erstatter direkte offentligt forbrug; gentager sin anmodning om at investere i menneskelig og social kapital inden for områder som sundhedspleje, børnepassning og boliger til overkommelige priser;

57. påpeger, at regionerne i den yderste periferi står over for en række strukturelle begrænsninger, som samlet set og i betragtning af deres permanente art lægger en alvorlig dæmper på deres udvikling; opfordrer Kommissionen til at styrke anvendelsen af artikel 349 i TEUF;

58. understreger behovet for, at Kommissionen og medlemsstaterne indgår en stærkere forpligtelse til at anvende artikel 174 i TEUF; understreger, at en bedre territorial samhørighed skaber en større økonomisk og social samhørighed, og opfordrer derfor til, at der udvikles strategiske investeringer i de berørte regioner, navnlig i bredbånd, med henblik på at gøre dem mere konkurrencedygtige, forbedre deres industri og den territoriale struktur og i sidste ende bevare befolkningen;

59. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at inddrage alle forvaltningsniveauer og alle relevante interessenter i udpegningen af hindringer for investeringer, idet fokus især rettes mod de regioner og sektorer, der har det største behov, samt mod at iværksætte passende instrumenter, som bringer offentlig og privat finansiering sammen;

60. anmoder Kommissionen om at indføre politikker, der har til formål at bekæmpe det faldende befolkningstal og spredningen af befolkningen; understreger, at EU's samhørighedspolitik som en af sine prioriteter skal have fokus på regioner med faldende befolkningstal;

61. fremhæver, at universel adgang til offentlig, solidaritetsbaseret og tilstrækkelig alderspension skal gives til alle; anerkender de udfordringer, som medlemsstaterne har med at styrke pensionssystemernes bæreevne, men understreger vigtigheden af at sikre solidariteten i pensionssystemer ved at styrke indtægtssiden uden nødvendigvis at hæve pensionsalderen; understreger vigtigheden af offentlige og arbejdsmarkedsrelaterede pensionssystemer, der tilvejebringer en tilstrækkelig pensionsindkomst, som ligger langt over fattigdomsgrænsen, og som giver pensionisterne mulighed for at opretholde deres levestandard; mener, at den bedste måde at sørge for holdbare, sikre og tilstrækkelige pensioner til kvinder og mænd er at øge den samlede beskæftigelsesfrekvens og antallet af kvalitetsjob blandt alle aldersgrupper, forbedre arbejds- og beskæftigelsesforhold og afsætte de nødvendige supplerende offentlige udgifter; mener, at reformer af pensionssystemet blandt andre aspekter bør fokusere på den faktiske pensionsalder og afspejle tendenser på arbejdsmarkedet,

Onsdag den 15. februar 2017

fødselshyppigheden, indkomst- og formueforhold, arbejdsforhold og den samlede forsørgerkvote; mener, at disse reformer også skal tage hensyn til situationen for millioner af arbejdstagere i Europa, navnlig kvinder, unge og selvstændige, der lider under usikre, atypiske ansættelsesforhold, perioder med ufrivillig arbejdsløshed og nedsat arbejdstid;

62. påpeger over for medlemsstaterne, at der i lyset af den tiltagende aldring af Europas befolkning og aldringens indvirkning i form af uformelle og formelle plejebehov er behov for at investere i fremme af folkesundheden og forebyggelse af sygdom og samtidig sikre, at de sociale sikringsordninger er bæredygtige, sikre, tilstrækkelige og effektive, og at der er et udbud af langsigtede sociale tjenester af høj kvalitet i de kommende årtier; tilskynder derfor medlemsstaterne til at udarbejde strategier, som sikrer tilstrækkelig finansiering, bemanning og udvikling af disse systemer og tjenester og til at udvide de sociale sikringsystemers dækning til gavn for samfundet og den enkelte; opfordrer særligt indtrængende Kommissionen, medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter til at:

- tilskynde til en højere beskæftigelsesfrekvens for alle aldersgrupper
- arbejde på at mindske opdelingen mellem mænd og kvinder og den kønsbetingede lønforskel
- tilpasse arbejdsmarkedet til ældre arbejdstagere i kraft af ældrevenlige arbejdsvilkår, som gør det muligt for dem at arbejde frem til den lovbestemte pensionsalder
- bekæmpe aldersstereotyper på arbejdsmarkedet
- sikre en livslang forebyggende tilgang til sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen
- fokusere på balancen mellem arbejds- og familieliv for personer med omsorgsforpligtelser i kraft af hensigtsmæssige pleje- og orlovsordninger og ved at understøtte uformelle plejere
- støtte og informere arbejdsgivere, navnlig SMV'er, med hensyn til, hvordan arbejdsmiljøet kan forbedres, så arbejdstagere i alle aldre kan forblive produktive
- støtte offentlige arbejdsformidlingstjenester, så de kan yde relevant bistand til ældre jobsøgende
- investere i og fremme af livslang læring for arbejdstagere i alle aldre, både på og uden for arbejdspladsen og udvikle systemer til validering og certificering
- hjælpe ældre arbejdstagere med at forblive aktive længere og forberede sig på pensionsalderen gennem medarbejderorienterede fleksible arbejdsvilkår, som gør det muligt for dem at nedsætte deres arbejdstid under overgangen fra arbejde til pension;

63. understreger behovet for, at Kommissionen overvåger udviklingen med hensyn til hjemløshed og udelukkelse fra boligmarkedet ud over husprisudviklingen i medlemsstaterne; efterlyser en hurtig indsats for at tage hånd om den stigende hjemløshed og udelukkelse fra boligmarkedet i mange medlemsstater; er bekymret over de mulige sociale konsekvenser af de mange misligholdte lån hos bankerne, navnlig Kommissionens erklæring om, at der bør tilskyndes til salg til specialiserede institutioner, som ikke er banker, hvilket kan føre til bølger af tvangsudsættelser; opfordrer medlemsstaterne, Kommissionen og EIB til at bruge EFSI til social infrastruktur, herunder gennemførelse af retten til en passende og økonomisk overkommelig bolig for alle;

64. bemærker med bekymring, at lønnen i en række medlemsstater er utilstrækkelig til at sikre en anstændig tilværelse, og at arbejdstagere dermed bliver til »fattige arbejdstagere«, og arbejdsløse afholdes fra at vende tilbage til arbejdsmarkedet; støtter i denne forbindelse fremme af kollektive forhandlinger;

65. tilskynder medlemsstaterne til at gennemføre de nødvendige foranstaltninger for at sikre social integration af flygtninge og personer, der tilhører etniske mindretal eller har indvandrerbaggrund;

Onsdag den 15. februar 2017

66. glæder sig over, at der i den årlige vækstundersøgelse for 2017 lægges vægt på behovet for at fremme reformer af skatteordninger og sociale ordninger med henblik på at forbedre incitamenterne til at arbejde og sikre, at det kan betale sig at arbejde, eftersom skatteordninger også kan bidrage til at bekæmpe ulighed og fattigdom og øge konkurrenceevnen på verdensplan; opfordrer medlemsstaterne til gradvist at flytte beskatningen fra arbejde over på andre kilder;
67. efterlyser reformer af sundheds- og langtidsplejeordningerne, hvor der fokuseres på udvikling af sundhedsfremme, opretholdelse af kvalitetsprægede, universelt tilgængelige sundhedsydelse og nedbringelse af uligheder med hensyn til adgang til sundhedspleje;
68. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at arbejde sammen om at fjerne hindringerne for arbejdskraftens mobilitet, idet det sikres, at mobile arbejdstagere fra EU behandles på lige fod med ikke-mobile arbejdstagere;
69. opfordrer medlemsstaterne til at øge dækningen og effektiviteten af aktive og bæredygtige arbejdsmarkedspolitikker i tæt samarbejde med arbejdsmarkedets parter; glæder sig over opfordringen i den årlige vækstundersøgelse for 2017 til en større indsats for at udvikle foranstaltninger, der har til formål at støtte integration på arbejdsmarkedet for ugunstigt stillede grupper, især personer med handicap, i lyset af de langsigtede positive økonomiske og sociale virkninger;
70. opfordrer medlemsstaterne til at fastsætte ambitiøse sociale standarder baseret på deres egne landespecifikke henstillinger, i overensstemmelse med deres nationale kompetence og finansielle og finanspolitiske situation, især ved at indføre passende minimumsindkomstordninger i hele levetiden, hvor sådanne ordninger ikke findes, og ved at lukke de huller i ordninger for passende minimumsindkomster, som opstår som følge af en utilstrækkelig dækning eller manglende udnyttelse;
71. glæder sig over Kommissionens initiativ med at iværksætte en høringsproces om oprettelsen af en europæisk søjle for sociale rettigheder; mener, at dette initiativ bør kunne stimulere udviklingen af mere fleksible færdigheder og kompetencer, foranstaltninger inden for livslang læring og aktiv støtte til beskæftigelse af høj kvalitet;
72. gentager anmodningen til Kommissionen i den seneste udtalelse fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender til Økonomi- og Valutaudvalget om at overveje at indføre en procedure for sociale ubalancer ved udarbejdelsen af landespecifikke henstillinger for at undgå et kapløb mod bunden med hensyn til standarder baseret på effektiv brug af sociale og beskæftigelsesmæssige indikatorer i forbindelse med makroøkonomisk overvågning;
73. opfordrer medlemsstaterne til at lægge øget vægt på at bryde fattigdommens onde cirkel og fremme lighed; opfordrer Kommissionen til at fremsætte stærkere henstillinger over for medlemsstaterne vedrørende social integration og beskyttelse, idet der ikke blot fokuseres på arbejdsstyrken og navnlig lægges vægt på at investere i børnene;
74. glæder sig over, at arbejdsmarkedets parter, de nationale parlamenter og andre relevante interessenter fra civilsamfundet deltager i det europæiske semester; gentager, at dialogen mellem arbejdsmarkedets parter og dialogen med civilsamfundet er afgørende for at opnå varig forandring til gavn for alle, og er afgørende for at øge effektiviteten og tilstrækkeligheden af de europæiske og nationale politikker, og den skal derfor føres i alle faser af det europæiske semester; fremhæver behovet for at gøre deltagelsen mere effektiv ved at sikre bedre timing, adgang til dokumenter og dialog med kontaktpersoner på hensigtsmæssige niveauer;
75. minder om de forskellige anmodninger om en dagsorden, hvor der lægges større vægt på Europa-Parlamentets holdning og tages hensyn til den, inden Rådet udtaler sig; efterlyser endvidere, at Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender sidestilles på lige fod med Økonomi- og Valutaudvalget i betragtning af deres respektive særlige kompetencer, når Europa-Parlamentet opfordres til at afgive en udtalelse på de forskellige stadier af det europæiske semester;
76. mener, at der bør indkaldes til et EU-socialkonvent, hvor repræsentanter for arbejdsmarkedets parter, de nationale regeringer og parlamenter samt EU-institutionerne debatterer den europæiske sociale models fremtid og udformning under inddragelse af offentligheden;
77. opfordrer endnu en gang til, at EPSCO-Rådets rolle i det europæiske semester styrkes;
78. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.
-

Onsdag den 15. februar 2017

P8_TA(2017)0040

Forvaltningen af det indre marked i forbindelse med det europæiske semester 2017

Europa-Parlamentets beslutning af 15. februar 2017 om den årlige rapport om forvaltningen af det indre marked i forbindelse med det europæiske semester 2017 (2016/2248(INI))

(2018/C 252/16)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sin beslutning af 25. februar 2016 om forvaltningen af det indre marked inden for det europæiske semester 2016 ⁽¹⁾ og til Kommissionens opfølgning heraf, vedtaget den 27. april 2016,
- der henviser til sin beslutning af 11. marts 2015 om forvaltningen af det indre marked inden for det europæiske semester 2015 ⁽²⁾ og til Kommissionens opfølgning heraf, vedtaget den 3. juni 2015,
- der henviser til sin beslutning af 25. februar 2014 om forvaltningen af det indre marked inden for det europæiske semester 2014 ⁽³⁾ og til Kommissionens opfølgning heraf, vedtaget den 28. maj 2014,
- der henviser til sin beslutning af 7. februar 2013 med henstillinger til Kommissionen om forvaltningen af det indre marked ⁽⁴⁾ og til Kommissionens opfølgning herpå, der blev vedtaget den 8. maj 2013,
- der henviser til sin beslutning af 26. maj 2016 om strategien for det indre marked ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 26. maj 2016 om ikke-toldmæssige hindringer i det indre marked ⁽⁶⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 26. november 2015 om den årlige vækstundersøgelse 2016 — Styrket opsving og større konvergens (COM(2015)0690),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 16. november 2016 om »Årlig vækstundersøgelse 2017« (COM(2016)0725),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 28. oktober 2015 med titlen »Opgradering af det indre marked: flere muligheder for borgerne og virksomhederne« (COM(2015)0550) og rapporten om integration og konkurrenceevne på det indre marked i EU og medlemsstaterne (SWD(2015)0203),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 6. maj 2015 om en strategi for et digitalt indre marked i EU (COM(2015)0192),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 8. juni 2012 med titlen »Bedre forvaltning af det indre marked« (COM(2012)0259),

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0060.

⁽²⁾ EUT C 316 af 30.8.2016, s. 98.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0130.

⁽⁴⁾ EUT C 24 af 22.1.2016, s. 75.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0237.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0236.

Onsdag den 15. februar 2017

- der henviser til Kommissionens henstilling af 8. juni 2012 om gennemførelse af servicedirektivet (COM(2012)0261), der blev opdateret i oktober 2015,
 - der henviser til undersøgelsen fra september 2014 med titlen »The Cost of Non-Europe in the Single Market«, udarbejdet for Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 21. oktober 2015 om skridt hen imod en fuldkommen Økonomisk og Monetær Union (COM(2015)0600),
 - der henviser til undersøgelsen fra september 2014 med titlen »Indicators for Measuring the Performance of the Single Market — Building the Single Market Pillar of the European Semester«, udarbejdet for Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse,
 - der henviser til undersøgelsen fra september 2014 med titlen »Contribution of the Internal Market and Consumer Protection to Growth«, udarbejdet for Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse,
 - der henviser til online-udgaven af resultattavlen for det indre marked fra juli 2016,
 - der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 17.-18. marts 2016,
 - der henviser til Det Europæiske Råds konklusioner af 28. juni 2016,
 - der henviser til protokol nr. 1 om de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union,
 - der henviser til protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (A8-0016/2017),
- A. der henviser til, at gennemførelsen af et dybere og mere retfærdigt indre marked vil være et led i at skabe nye jobs, fremme produktiviteten og sikre et attraktivt klima for investeringer og innovation såvel som et forbrugervenligt klima;
- B. der henviser til, at dette kræver et fornyet fokus i hele Europa, herunder i form af rettidig færdiggørelse og implementering af de forskellige indre markedsstrategier, især strategien for et digitalt indre marked;
- C. der henviser til, at dette fornyet fokus også skal omfatte implikationerne af Brexit, blandt andet for den frie bevægelighed for varer og tjenesteydelser, etableringsretten, toldunionen og den gældende EU-ret for det indre marked;
- D. der henviser til, at EU siden den økonomiske krise, der brød ud i 2008, stadig står over for en tid med stagnation, sløv økonomisk genopretning, høj ledighed og social sårbarhed; der, for at se på den positive side, henviser til, at overskriften på den årlige vækstundersøgelse for 2016 var »styrkelse af den økonomiske genopretning og fremme af konvergens«;
- E. der henviser til, at der i den årlige vækstanalyse for 2017 mindes om nødvendigheden af at opnå inklusiv økonomisk genopretning under hensyntagen til den sociale dimension, og til, at 2017-vækstanalysen også fremhæver behovet for, at EU investerer kraftigt i dens ungdom og arbejdssøgende befolkning samt i nystartede virksomheder og SMV'er;

Onsdag den 15. februar 2017

- F. der henviser til, at arbejdsløsheden til trods for økonomisk genopretning, fortsat er alt for høj i mange dele af Europa, og at denne længerevarende periode med høj arbejdsløshed har sociale konsekvenser i mange medlemsstater;
- G. der henviser til, at det europæiske semester har til formål at øge samordningen af økonomiske politikker og finanspolitikker i hele EU for at øge stabiliteten, fremme væksten og beskæftigelsen og styrke konkurrenceevnen i tråd med målsætningerne for social retfærdighed og beskyttelse af samfundets svageste; der henviser til, at dette formål ikke er blevet nået;
- H. der henviser til, at det indre marked er en af hjørnestenene i EU og en af EU's største bedrifter; der henviser til, at det europæiske semester ligeledes skal omfatte det indre marked og politikker til færdiggørelsen heraf, såfremt det på vellykket vis skal fremme økonomisk vækst og stabilisere økonomier;

Styrkelse af søjlen for det indre marked i det europæiske semester

1. gentager, at det indre marked er en del af grundlaget for EU og er rygraden i medlemsstaternes økonomier såvel som det europæiske projekt som helhed; bemærker, at det indre marked fortsat er fragmenteret og utilstrækkeligt gennemført, og har stort potentiale for vækst, innovation og jobs; fremhæver, at det indre marked skal indtage en essentiel rolle, hvis det skal kunne lykkes for EU at styrke genopretningen, fostre konvergens og støtte investeringerne i unge mennesker og jobsøgere, såvel som i nystartede virksomheder og SMV'er; opfordrer Kommissionen til at sikre færdiggørelsen af alle dimensioner af det indre marked, herunder varer, tjenesteydelser, kapital, arbejdsmarkedet, energi, transport og den digitale sektor;
2. gentager sin opfordring til, at der skabes en solid indre markedssøjle med en social dimension inden for det europæiske semester, og at denne skal indbefatte et system for regelmæssigt tilsyn og indkredsning af landespecifikke hindringer for det indre marked, idet der på det seneste er tendens til, at sådanne indføres med større indvirkning, hyppighed og rækkevidde i medlemsstaterne; opfordrer til en dybdegående evaluering af det indre markedes integration og interne konkurrenceevne; fastholder, at evalueringen af tilstanden af integration på det indre marked bør gøres til en integreret del af rammerne for økonomisk styring;
3. minder om, at det europæiske semester blev indført i 2010 i den hensigt at sikre, at medlemsstaterne drøfter deres økonomiske og budgetmæssige planer med deres EU-partnere på faste tidspunkter i løbet af året, således at disse får lejlighed til at kommentere på hinandens planer og føre kollektivt tilsyn med fremskridtene; understreger betydningen af at fastholde fokus på den sociale ydeevne såvel som af at fremme opadgående økonomisk og social konvergens;
4. understreger, at den indre markedssøjle i det europæiske semester kan anvendes til at indkredse nøgleområder vedrørende alle dimensioner af det indre marked, for fremme og befordring af vækst og beskæftigelse; understreger endvidere, at det også bør fungere som et referencepunkt for engagementet til fordel for strukturreformer i medlemsstaterne;
5. fremhæver, at en indre marked-søjle under det europæiske semester vil muliggøre regelmæssig evaluering af styringen af det indre marked via systematiske kontroller af national lovgivning og dataanalyseredskaber til afdækning af overtrædelse, til forbedring af tilsynet med den indre markedsløvgivning, til at sætte institutionerne i stand til med de rette oplysninger at omforme, implementere, anvende og håndhæve de reguleringsmæssige rammer for det indre marked, og til at der opnås konkrete resultater for borgerne;
6. glæder sig over Kommissionens bestræbelser på at sikre, at fordelene ved globaliseringen og de teknologiske forandringer fordeles ligeligt blandt forskellige samfundsgrupper, navnlig blandt de unge; opfordrer til at højne kendskabet på alle niveauer til indvirkningerne af politiske tiltag og reformer inden for indkomstfordeling med henblik på at sikre lighed, retfærdighed og inddragelse;
7. mener med hensyn til nationale foranstaltninger eller national gennemførelse, at tidlig indgriben kan være mere effektivt, og at der kan opnås bedre resultater hermed end gennem traktatbrudsprocedurer; understreger ikke desto mindre, at Kommissionen, hvis tidlig indgriben ikke giver nogen resultater, skal gøre brug af alle tilgængelige foranstaltninger, herunder traktatbrudsprocedurer, for at sikre fuld gennemførelse af lovgivningen om det indre marked;

Onsdag den 15. februar 2017

8. gentager sin opfordring til Kommissionen om at tage nøje hensyn til de centrale vækst- og jobskabelsesområder i opbygningen af et indre marked i EU, der som tidligere anført af Kommissionen og yderligere præciseret i undersøgelsen fra september 2014 med titlen »The Cost of Non-Europe in the Single Market« er gearet til det 21. århundrede og omfatter tjenesteydelser, det digitale indre marked, navnlig e-handel, den gældende EU-ret på forbrugerområdet, offentlige udbud og koncessioner og fri bevægelighed for varer;

9. opfordrer indtrængende Kommissionen til systematisk at overvåge gennemførelsen og håndhævelsen af det indre markeds regler gennem de landespecifikke henstillinger, særlig hvor disse regler bidrager til strukturreformerne, og minder i denne forbindelse om betydningen af den nye tilgang, som Kommissionen har anlagt, der lægger vægten på social retfærdighed; opfordrer Kommissionen til at aflægge rapport til Parlamentet om de fremskridt, som medlemsstaterne gør i deres implementering af de landespecifikke henstillinger, der vedrører det indre markeds funktionsevne og integrationen af markeder for varer og tjenesteydelser som led i den årlige vækstundersøgelingspakke;

10. minder om, at den overordnede implementering af de nøglereformer, der er skitseret i de landespecifikke henstillinger, stadig er skuffende inden for visse områder og varierer fra land til land; opfordrer medlemsstaterne til at fremskynde indsatsen for at indføre reformer i tråd med de landespecifikke henstillinger tillige med hensigtsmæssig rækkefølge-opstilling og implementering med henblik på at højne vækstpotentialet og fostre økonomisk, social og territorial samhørighed;

11. mener, at de nationale parlamenters ejerskab af de landespecifikke henstillinger bør styrkes; opfordrer medlemsstaterne til at give Kommissionen mulighed for at fremlægge de landespecifikke henstillinger i de nationale parlamenter; opfordrer endvidere medlemsstaterne til at gennemføre de landespecifikke henstillinger; gentager sin anmodning om, at Kommissionen aflægger rapport til Parlamentets kompetente udvalg om de foranstaltninger, der træffes for at sikre fremskridt i gennemførelsen af de landespecifikke henstillinger, og om de hidtil gjorte fremskridt;

12. opfordrer Rådet (konkurrenceevne) til at spille en aktiv rolle i at overvåge implementeringen af de landespecifikke henstillinger såvel som i processen til formulering af disse henstillinger;

13. fremhæver, at målene for investeringsplanerne for Europa også omfatter en fjernelse af unødvendige hindringer, øget innovation og uddybelse af det indre marked, samtidig med skridt til at fostre investeringer i menneskelig kapital og social infrastruktur;

14. understreger, at forbedring af investeringsklimaet indebærer en styrkelse af det indre marked ved at sørge for større reguleringsmæssig forudsigelighed og ved at afstive de lige vilkår i EU samt fjerne unødvendige hindringer for investeringer både fra EU-lande og udefra; minder om, at bæredygtige investeringer forudsætter et solidt og forudsigeligt forretningsklima; bemærker, at der nu arbejdes ad flere spor, der er fastsat på EU-niveau, som fastlagt i strategien for det indre marked, energiunionen og det digitale indre marked, og mener, at denne EU-indsats bør suppleres med en indsats på nationalt niveau;

15. minder om, at det nye sæt anbefalinger for euroområdet omfatter reformer, der har til formål at sikre åbne og konkurrencedygtige markeder for varer og tjenesteydelser; minder om, at national og tværnational innovation og konkurrence er nøglen til et velfungerende indre marked, og er af den opfattelse, at EU's lovgivning bør sigte mod at drage omsorg herfor;

16. tilslutter sig Kommissionens opfordring til medlemsstaterne om at fordoble deres bestræbelser vedrørende de tre elementer, der indgår i den økonomiske politiktrekant, og til i den forbindelse at fokusere på social retfærdighed i den hensigt at skabe mere inklusiv vækst;

17. deler Kommissionens opfattelse, at konvergensbestrebelse, der er kompatible med det indre marked, skal være baseret på bedste praksis for livslang læring-strategier, virkningsfulde politikker der kan bistå ledige med at vende tilbage til arbejdsmarkedet, og moderne og inklusive socialsikrings- og uddannelsessystemer;

Udnyttelse af det indre markeds potentiale inden for centrale vækstområder

18. understreger, at der på trods af ophævelsen af toldmæssige hindringer på det indre marked fortsat eksisterer et stort antal forskellige unødvendige, ikke-toldmæssige hindringer; fremhæver, at styrkelsen af det indre marked kræver en omgående indsats på både EU- og medlemsstatsniveau med henblik på at tage hånd om de unødvendige, ikke-toldmæssige hindringer på en måde, der stemmer overens med fremme af sociale standarder og forbruger- og miljøstandarder, med det formål at generere øget konkurrence og skabe vækst og arbejdspladser; fremhæver, at protektionisme og forskelsbehandlende tiltag fra medlemsstaternes side ikke bør tolereres; minder om sin anmodning til Kommissionen om i 2016 at fremlægge en samlet oversigt over ikke-toldmæssige hindringer i det indre marked og en analyse af midler til at tackle dem, idet der tydeligt skelnes mellem en ikke-toldmæssig hindring og foranstaltninger til forholdsmæssig

Onsdag den 15. februar 2017

gennemførelse af en medlemsstats legitime samfundspolitiske mål, herunder et ambitiøst forslag med det formål hurtigst muligt at fjerne disse ikke-toldmæssige hindringer for at frigøre det indre markeds stadig uudnyttede potentiale;

19. fremhæver, at hindringer for gratis ydelse af tjenesteydelser er særlig problematiske, idet de først og fremmest forhindrer grænseoverskridende aktivitet fra små og mellemstore virksomheders side, idet disse er drivkraften i udviklingen af EU's økonomi; gør opmærksom på, at uforholdsmæssige, administrative krav, inspektioner og sanktioner kan føre til, at det indre markeds hidtidige resultater går tabt;

20. fremhæver den indre markedsstrategi og dens målrettede tiltag, der bør være rettet mod at skabe muligheder for forbrugere, fagfolk og erhvervsliv, navnlig for SMV'er, og tilskynde til og muliggøre den modernisering og innovation, som Europa har brug for, samt tilsikre konkret gennemførelse til gavn for forbrugere og virksomheder i dagligdagen; opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre de bedst mulige betingelser for, at deleøkonomien kan udvikle sig og trives; understreger, at deleøkonomien udgør et enormt potentiale for vækst og valgmuligheder for forbrugerne;

21. opfordrer medlemsstaterne til at indføre reformer og politikker til at befordre udbredelse af nye teknologier, der skal sikre, at deres fordele får en afsmittende virkning på et større udvalg af virksomheder; opfordrer Kommissionen til øjeblikkeligt at fremsætte konkrete forslag som omhandlet i den årlige vækstundersøgelse 2017, der er knyttet til håndhævelsen af det indre markeds regler såvel som foranstaltninger inden for tjenesteydelser for erhvervslivet, inklusive at gøre det lettere at yde sådanne ydelser på tværs af grænser og at skabe enkle, moderne og snydesikre moms-systemer;

22. glæder sig over Kommissionens udmelding i vækstundersøgelsen for 2017 om det igangværende arbejde med fælles EU-autoriseringsrammer, der skal gælde direkte for store projekter med en tværnational dimension eller større investeringsplatforme, der omfatter national samfinansiering;

23. opfordrer Kommissionen til at sikre, at de nye EU-regler om offentlige udbud gennemføres rettidigt, navnlig udbredelsen af e-udbud og de nye bestemmelser, der tilskynder til opdeling af kontrakter i delkontrakter, som er afgørende for at fremme innovation og konkurrence og for at støtte SMV'er på udbudsmarkedene;

24. understreger for så vidt angår det indre marked for tjenesteydelser, at der er et klart behov for at forbedre den grænseoverskridende levering af tjenesteydelser og samtidig fastholde det høje kvalitetsniveau for disse tjenester; tager Kommissionens forslag til efterretning om et EU-tjenesteydelseskort og en harmoniseret anmeldelsesformular; tilskynder Kommissionen til at gennemgå markedsudviklingen og om nødvendigt tage affære i forbindelse med forsikringskrav pålagt virksomheder og entreprenører;

25. bemærker, at der til udøvelse af mere end 5 500 professioner over hele Europa kræves specifikke kvalifikationer eller specifik titel, og glæder sig i denne sammenhæng over den gensidige evaluering af regulerede professioner, som Kommissionen gennemfører sammen med medlemsstaterne;

26. opfordrer Kommissionen til kraftigt at modvirke protektionisme fra medlemsstaternes side; mener, at medlemsstaterne skal afholde sig fra at træffe diskriminerende foranstaltninger såsom at indføre handels- og skattelove, som kun påvirker visse sektorer eller forretningsmodeller og forvrider konkurrencen, hvilket gør det vanskeligt for virksomheder at etablere sig i en given medlemsstat og er et klart brud på det indre markeds principper;

27. forventer, for så vidt angår det indre marked for varer, at Kommissionen fremlægger forslag til en revision af forordningen om gensidig anerkendelse, der bør sikre, at selskaber reelt har ret til frit at bringe varer, der er lovligt markedsført i én medlemsstat, i omløb inden for EU; fremhæver, at princippet om gensidig anerkendelse ikke anvendes eller respekteres ordentligt af medlemsstater, som tvinger selskaber til at fokusere på overvindelse af vanskeligheder, der hidrører fra manglende implementering, snarere end på at drive forretning;

28. opfordrer Kommissionen til fortsat at forfølge sin vision for et samlet og sammenhængende EU-standardiserings-system, der tilpasses de ændrende forhold, støtter mangesidige politikker og skaber fordele for forbrugere og virksomheder; fremhæver, at EU-standarder ofte indføres på verdensplan, hvad der ikke blot er til fordel for interoperabilitet og sikkerhed, reduktion af omkostninger og lettere integration af virksomheder i værdikæder og handel, men også styrker industrien gennem internationalisering;

Onsdag den 15. februar 2017

29. er af den opfattelse, at videreudbygning af det digitale indre marked er af afgørende betydning for at stimulere væksten, skabe kvalitetsjobs, fremme den fornødne innovation på EU's marked, fastholde den europæiske økonomis konkurrenceevne globalt og skabe fordele for både erhvervsliv og forbrugere; opfordrer medlemsstaterne til at samarbejde indgående om at implementere det digitale indre marked;

Styrkelse af forvaltningen af det indre marked

30. gentager sin opfordring til Kommissionen om at forbedre forvaltningen af det indre marked ved at udvikle en række analytiske redskaber, herunder sociale indikatorer, til bedre at kunne måle det indre markeds resultatopnåelse inden for rammerne af det europæiske semesters søjle for det indre marked; mener, at et sådant analytisk værktøj kan give et nyttigt input til de landespecifikke henstillinger, den årlige vækstundersøgelse, Det Europæiske Råds vejledning til medlemsstaterne og de nationale handlingsplaner for gennemførelsen af retningslinjerne for det indre marked;

31. opfordrer til håndhævelse af rammerne for forvaltning af det indre marked og til en styrkelse af tilsynet med og vurdering af, om reglerne for det indre marked implementeres korrekt, rettidigt og effektivt; opfordrer medlemsstaterne til at højne deres resultatopnåelse i anvendelsen af styringsredskaber for det indre marked og til at gøre bedre brug af resultatavledede data for det indre marked, der er til rådighed for hver enkelt medlemsstat, såvel som deres udvikling for så vidt angår politikresultater;

32. mener stadig, at der er behov for at definere et integreret målesystem, der kombinerer forskellige metodologier, såsom sammensatte indikatorer, et systematisk sæt af indikatorer og sektorspecifikke redskaber, til at måle effektiviteten af det indre marked med henblik på at integrere det i det europæiske semester; opfordrer Kommissionen til, med henblik på både at måle og give impuls til uddybelsen af det indre marked på prioriterede nøgleområder, at overveje at indføre en overordnet indikator og et mål for denne indikator for så vidt angår integrationen af det indre marked;

33. gentager sin opfordring til Kommissionen om, i begrundet omfang, at opstille kvantitative mål for reduktionen af unødvendige administrative byrder på EU-plan; opfordrer til, at disse kvantitative mål tages op til overvejelse i Kommissionens nye initiativ til nedbringelse af de administrative byrder;

34. mener, at medlemsstaterne må intensivere deres indsats for at modernisere deres offentlige forvaltninger ved at indføre flere og bedre tilgængelige digitale tjenester for borgere og virksomheder for at lette de offentlige forvaltningers samarbejde og interoperabilitet på tværs af grænserne;

35. opfordrer Kommissionen til forud for hvert lovinitiativ at gennemføre en dybdegående konsekvensvurdering, der tager hensyn til konsekvenserne af retsaktens for erhvervsklimaet i alle medlemsstater og nøje vurderer den rette balance mellem projektets omkostninger og målsætninger for hele EU;

36. opfordrer Kommissionen til indgående at forfølge sine tiltag til at fremme intelligent håndhævelse og fostre regelret adfærd med henblik på at udbedre det forhold, at ikke alle de muligheder, som det indre marked frembyder på papiret, er realistiske på nuværende tidspunkt, eftersom EU-retten ikke til fulde er blevet implementeret og håndhævet;

37. opfordrer Kommissionen til at styrke markedsovervågningsmekanismen for at afdække farlige og ikke-overensstemmende produkter og fjerne dem fra markedet; opfordrer igen til, at Rådet for Den Europæiske Union omgående vedtager produktsikkerheds- og markedsovervågningspakken;

38. glæder sig over og afventer med længsel Kommissionens initiativ til at skabe en fælles digital portal til at bygge på og forbedre eksisterende redskaber og tjenesteydelser såsom kvikskranker, varekontaktpunkter for entreprenørarbejder, Dit Europa-portal og SOLVIT på en brugervenlig måde til fordel for både borgere og virksomheder;

39. anerkender den positive rolle, som EU's kontrolaktioner spiller, der er iværksat af Kommissionen til at øge håndhævelsen gennem samordnede kontroltiltag til afdækning af overtrædelser af forbrugerretten i online-miljøet;

40. anerkender vigtigheden af bedre reguleringsprincipper og REFIT-initiativet til at sikre øget sammenhæng i nugældende og fremtidig lovgivning, samtidig med at reguleringsmæssig suverænitets og behovet for reguleringsmæssig sikkerhed og forudsigelighed bevares;

Onsdag den 15. februar 2017

41. understreger betydningen af Kommissionens hjælp og samarbejde med medlemsstaterne vedrørende bedre gennemførelse i national ret, implementering og anvendelse af lovgivning om det indre marked; understreger i denne forbindelse behovet for yderligere tiltag på nationalt niveau, herunder med sigte på at reducere de administrative byrder og undgå at pålægge yderligere krav ved gennemførelsen af direktiver i national ret (overregulering) såsom skattehindringer for grænseoverskridende investeringer;

42. fremhæver, at det indre marked bør fortsætte med at fungere til gavn for alle aktører — EU-borgere, og især studerende, fagfolk og iværksættere og navnlig for SMV'er — i alle medlemsstaterne, og at disse bør være i permanent dialog og være forpligtede til at vurdere, hvad der virker og ikke virker, og på hvilken måde de politiske tiltag for det indre marked bør udvikles fremover; fremhæver i denne forbindelse den rolle, som indtages af Forum for det indre marked, et arrangement organiseret hvert år af Kommissionen i samarbejde med lokale partnere såsom nationale myndigheder, civilsamfundets interessehavere, arbejdsmarkedets parter, handelskamre og erhvervssammenslutninger;

o

o o

43. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen, Rådet, Det Europæiske Råd og medlemsstaternes parlamenter og regeringer.

Onsdag den 15. februar 2017

P8_TA(2017)0041

Bankunionen — Årsberetning 2016

Europa-Parlamentets beslutning af 15. februar 2017 om bankunionen — Årsberetning 2016 (2016/2247(INI))
(2018/C 252/17)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens handlingsplan for etablering af en kapitalmarkedsunion af 30. september 2015 (COM(2015)0468),
- der henviser til sin beslutning af 19. januar 2016 om status og udfordringer for EU's regulering af finansielle tjenesteydelser: virkninger og vejen frem mod en mere effektiv EU-ramme for finansiell regulering og en kapitalmarkedsunion ⁽¹⁾,
- der henviser til erklæringen fra topmødet for euroområdet af 29. juni 2012, hvori der gives udtryk for planerne om »at fjerne den onde cirkel mellem banker og stat« ⁽²⁾,
- der henviser til Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici ESRB's første »EU Shadow Banking Monitor« (EU's overvågning af skyggebanker) af juli 2016,
- der henviser til Den Internationale Valutafonds (IMF) »Global Financial Stability Report« fra 2016,
- der henviser til resultaterne af de stresstests, som blev foretaget af Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) og offentliggjort den 29. juli 2016,
- der henviser til resultaterne af EBA's CRD IV — CRR-/Basel III-overvågning baseret på data fra december 2015 og offentliggjort i september 2016,
- der henviser til Økofinrådets konklusioner af 17. juni 2016 om en køreplan for fuldførelse af bankunionen,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 24. november 2015 med titlen »Hen imod fuldførelsen af bankunionen« (COM(2015)0587),
- der henviser til Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter ⁽³⁾ (FTM-forordningen),
- der henviser til Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 468/2014 af 16. april 2014 om fastlæggelse af en ramme for samarbejde inden for Den Fælles Tilsynsmekanisme mellem Den Europæiske Centralbank og de kompetente nationale myndigheder og med de udpegede nationale myndigheder ⁽⁴⁾ (FTM-rammeforordningen),

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0006.

⁽²⁾ http://www.consilium.europa.eu/da/european-council/pdf/20120629-euro-area-summit-statement-da_pdf

⁽³⁾ EUT L 287 af 29.10.2013, s. 63.

⁽⁴⁾ EUT L 141 af 14.5.2014, s. 1.

Onsdag den 15. februar 2017

- der henviser til FTM-redegørelsen om dens tilsynsmæssige prioriteter for 2016,
- der henviser til årsrapporten om ECB's tilsynsvirksomhed 2015 af marts 2016 ⁽¹⁾,
- der henviser til Revisionsrettens særberetning nr. 29/2016 vedrørende den fælles tilsynsmekanisme ⁽²⁾,
- der henviser til EBA's rapport fra juli 2016 om dynamikkerne og drivkræfterne bag misligholdte eksponeringer i EU's banksektor,
- der henviser til Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici's rapport fra marts 2015 om lovgivningsmæssig behandling af statsengagementer,
- der henviser til godkendelsen fra ECB's Styrelsesråd den 4. oktober 2016 om principper, der øger gennemsigtigheden ved udformningen af ECB's bestemmelser om europæiske statistikker og tager hensyn til Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens praksisser med hensyn til gennemsigtighed,
- der henviser til den af ECB afholdte høring om dens udkast til retningslinjer til banker om misligholdte lån af september 2016,
- der henviser til ECB's vejledning om valgmuligheder og skøn, der gives i henhold til EU-retten,
- der henviser til Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) 2016/445 af 14. marts 2016 om udøvelsen af de valgmuligheder og skøn, der gives i henhold til EU-retten ⁽³⁾,
- der henviser til de igangværende drøftelser i Baselkomitéen og navnlig til høringsdokumentet af marts 2016 om reduktion af variation i aktiver, der er kreditrisikovægtede aktiver — begrænsninger for anvendelsen af metoden med interne modeller,
- der henviser til EBA's rapport af 3. august 2016 om krav vedrørende gearingsgrad i henhold til artikel 511 i kapitalkravsforordningen (EBA-Op-2016-13),
- der henviser til Økofinrådets konklusioner af 12. juli 2016 om fuldførelse af Baselreformerne efter krisen,
- der henviser til sin beslutning af 12. april 2016 om EU's rolle i forbindelse med de internationale finansielle, monetære og regulerende institutioner og organer ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 23. november 2016 om færdiggørelsen af Basel III ⁽⁵⁾,
- der henviser til Kommissionens igangværende arbejde med revisionen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 ⁽⁶⁾ (CRR), navnlig med hensyn til revisionen af søjle 2 og behandlingen af nationale valgmuligheder og skøn,

⁽¹⁾ <https://www.bankingsupervision.europa.eu/ecb/pub/pdf/ssmar2015.da.pdf>

⁽²⁾ »Den fælles tilsynsmekanisme — God start, men der er behov for yderligere forbedringer« http://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR16_29/SR_SSM_da.pdf

⁽³⁾ EUT L 78 af 24.3.2016, s. 60.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0108.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0439.

⁽⁶⁾ EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1.

Onsdag den 15. februar 2017

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 ⁽¹⁾ (BRRD),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15. juli 2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 ⁽²⁾ (SRM-forordningen),
- der henviser til årsberetningen for 2015 fra Den Fælles Afviklingsinstans (SRB) fra juli 2016,
- der henviser til Kommissionens meddelelse om statsstøttereplernes anvendelse fra den 1. august 2013 på støtteforanstaltninger til fordel for banker i forbindelse med finanskrisen (bankmeddelelsen) ⁽³⁾,
- der henviser til Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1450 af 23. maj 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer kriterierne i forbindelse med metoden til fastsættelse af minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver ⁽⁴⁾,
- der henviser til Europa-Kommissionens rapport af 28. juli 2016 om en vurdering af reglerne om aflønning i henhold til direktiv 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 575/2013 (COM(2016)0510),
- der henviser til Rådet for Finansiell Stabilitets term sheet for den samlede tabsabsorberende kapacitet (TLAC) fra november 2015,
- der henviser til Den Internationale Betalingsbanks arbejdsdokument nr. 558 fra april 2016 med titlen »Why bank capital matters for monetary policy«,
- der henviser til EBA's foreløbige rapport om gennemførelsen og udformningen af MREL-rammen af 19. juli 2016,
- der henviser til Kommissionens supplerende analytiske rapport fra oktober 2016 om konsekvenserne af forslaget om en europæisk indskudsforsikringsordning (EDIS),
- der henviser til EBA's endelige rapport om gennemførelsen og udformningen af MREL-rammen af 14. december 2016,
- der henviser til aftalen om overførsel og gensidiggørelse af bidrag til Den Fælles Afviklingsfond, særlig artikel 16,
- der henviser til aftalememorandummet af 22. december 2015 mellem Den Fælles Afviklingsinstans og Den Europæiske Centralbank med hensyn til samarbejde og udveksling af oplysninger,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 om indskudsgarantiordninger ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190.

⁽²⁾ EUT L 225 af 30.7.2014, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 216 af 30.7.2013, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 237 af 3.9.2016, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 173 af 12.6.2014, s. 149.

Onsdag den 15. februar 2017

- der henviser til Kommissionens forslag af 24. november 2015 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 806/2014 med henblik på oprettelsen af en europæisk indskudsforsikringsordning (COM(2015)0586),
 - der henviser til de forskellige EBA-retningslinjer, der er udstedt under direktivet om indskudsgarantiordninger, navnlig de endelige rapporter om retningslinjer for samarbejdsaftaler mellem indskudsgarantiordninger fra februar 2016 og retningslinjerne for stresstest af indskudsgarantiordninger fra maj 2016,
 - der henviser til erklæringen fra Eurogruppen og Økofinrådet af 18. december 2013 om den fælles afviklingsmekanismes bagstopperordninger,
 - der henviser til Rådets erklæring af 8. december 2015 om bankunionen og brofinansieringsordninger for Den Fælles Afviklingsfond,
 - der henviser til protokol nr. 1 om de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union,
 - der henviser til protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A8-0019/2017),
- A. der henviser til, at etableringen af bankunionen er en uundværlig del af en monetær union og en grundlæggende byggesten i en egentlig økonomisk og monetær union (ØMU); der henviser til, at der er behov for en yderligere indsats, da bankunionen ikke kan gennemføres fuldt ud, så længe den mangler en finansiel bagstopper og en tredje søjle, der skal bestå i en EU-tilgang til indskuds(gen)forsikring, hvilket i øjeblikket er til drøftelse på udvalgsniveau; der henviser til, at gennemførelsen af bankunionen vil yde et vigtigt bidrag til at bryde forbindelsen mellem stater og bankers risici;
- B. der henviser til, at Den Europæiske Centralbank (ECB) i visse konkrete tilfælde kan opleve interessekonflikter på grund af dens dobbelte ansvar som både pengepolitisk myndighed og banktilsynsførende;
- C. der henviser til, at kapital- og likviditetsgrader i EU's banker generelt støt er blevet bedre i løbet af de seneste år; der henviser til, at der fortsat består risici, der truer den finansielle stabilitet; der henviser til, at den nuværende situation maner til besindighed i forbindelse med indførelse af omfattende lovgivningsmæssige ændringer, særligt i lyset af realøkonomiens finansieringsforhold;
- D. der henviser til, at en ordentlig oprydning af bankernes balancer oven på krisen er blevet forsinket, hvilket fortsat hæmmer den økonomiske vækst;
- E. der henviser til, at det ikke er EU-institutionernes opgave at sikre banksektorens rentabilitet;
- F. der henviser til, at målet med den nye afviklingsordning, der trådte i kraft i januar 2016, er at udvirke et paradigmeskift fra at redde fallerende banker direkte (bail-out) til at redde dem via gældsnedskrivning (bail-in); der henviser til, at markedsdeltagerne stadig mangler at tilpasse sig den nye ordning;
- G. der henviser til, at bankunionen er åben for medlemsstater, der endnu ikke har indført euroen;
- H. der henviser til, at alle de medlemsstater, som har indført euroen, indgår i bankunionen; der henviser til, at euroen er Den Europæiske Unions valuta; der henviser til, at alle medlemsstaterne bortset fra dem, der har en dispensation, er forpligtet til at indføre euroen og således deltage i bankunionen;

Onsdag den 15. februar 2017

- I. der henviser til, at gennemsigtigheden og ansvarligheden af Kommissionens dispositioner over for Europa-Parlamentet er bærende principper; der henviser til, at dette indebærer gedigen opfølgning på Parlamentets henstillinger og behørig vurdering og tilsyn med denne opfølgning fra Parlamentets side;
- J. der henviser til, at vores arbejde med kapitalmarkedsunionen ikke bør lette presset på at færdiggøre vores arbejde med bankunionen, som stadig er en forudsætning for finansiel stabilitet i EU's bankafhængige forhold;
- K. der henviser til, at de anslåede misligholdte lån i euroområdet ifølge nylige data løber op i 1,132 mia. EUR ⁽¹⁾;

Tilsyn

1. er foruroliget over det store omfang af misligholdte lån, der for bankerne i euroområdet ifølge ECB-data i april 2016 løb op i 1,014 mia. EUR; anser det for afgørende, at dette tal reduceres; glæder sig over de bestræbelser, der allerede er blevet gjort for at reducere antallet af misligholdte lån i nogle medlemsstater; bemærker dog, at dette spørgsmål hidtil fortrinsvist er blevet taget op på nationalt niveau; mener, at problemet skal løses så hurtigt som muligt, men erkender, at en definitiv løsning kommer til at tage tid; mener, at der i ethvert forslag til løsning bør tages hensyn til kilden til de misligholdte lån, indvirkningen på bankernes kapacitet til at låne midler til realøkonomien og behovet for at udvikle et primært og et sekundært marked for misligholdte lån, eventuelt i form af sikker og gennemsigtig kapitalanskaffelse gennem værdipapirer, der inddrager både EU og de nationale niveauer; henstiller, at Kommissionen bistår medlemsstaterne med bl.a. at etablere formålsberegnete kapitalforvaltningsselskaber (til anbringelse af belastende gæld) eller udvidet tilsyn; gentager i denne forbindelse, hvor vigtigt det er at kunne afhænde misligholdte lån for at frigøre kapital, hvilket navnlig gælder for banker, der låner midler ud til SMV'er; glæder sig over ECB's høring om et udkast til retningslinjer til banker om misligholdte lån som et første skridt, men mener, at der skal gøres mere mærkbare fremskridt; glæder sig over Kommissionens forslag om virksomheders insolvens og omstrukturering, herunder tidlig omstrukturering og en chance til, inden for rammerne af kapitalmarkedsunionen; opfordrer medlemsstaterne til, mens vedtagelsen afventes og med det formål at supplere denne, at forbedre deres relevante lovgivning, navnlig hvad angår længden af geninddrivelsesprocedurer, retsvæsenets funktionsmåde og generelt deres retlige rammer vedrørende omlægning af gæld, og til at implementere de fornødne bæredygtige strukturreformer beregnet på økonomisk genopretning med henblik på at håndtere misligholdte lån; bemærker, at ifølge Den Internationale Betalingsbank har nogle lande i euroområdet svækket deres kapitalgrundlag ved at udbetale betragtelige dividender, der sommetider endda har oversteget niveauet af tilbageholdte overskud gennem alle kriseårene; mener, at bankernes kapitalposition kan styrkes ved at mindske udbetalingerne af udbytte og rejse ny kapital;
2. tilskynder alle de medlemsstater, der endnu ikke har indført euroen, til at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at gøre det eller til at tilslutte sig bankunionen med det mål gradvist at bringe bankunionen på linje med hele det indre marked;
3. er bekymret over den fortsatte manglende stabilitet i banksektoren i Europa, som det bl.a. fremhæves i IMF's »Global Financial Stability Report« fra 2016, hvori det anføres, at Europa selv ved et konjunkturopsving stadig vil have en høj andel af svage og udfordrede banker; bemærker den lave rentabilitet hos en række institutioner i euroområdet; gør opmærksom på, at der som forklaring på denne situation bl.a. peges på omfanget af misligholdte lån, forholdene omkring rentesatser og mulige problemer på efterspørgselsiden; tilslutter sig IMF's opfordring til, at der sker grundlæggende ændringer af både bankernes forretningsmodeller og systemets opbygning for at sikre et sundt europæisk banksystem;
4. mener, at der er risici forbundet med statsgæld; bemærker desuden, at de finansielle institutioner i nogle medlemsstater har overinvesteret i obligationer udstedt af egen stat, hvilket har medført en »indenrigspræference«, mens et af de primære mål med bankunionen er at bryde sammenhængen mellem banker, stat og risiko; bemærker, at en hensigtsmæssig tilsynsmæssig behandling af statsgæld vil kunne skabe incitament til, at banker forbedrer deres forvaltning af statsengagement; bemærker imidlertid, at statsobligationer spiller en afgørende rolle som kilde til solidt funderet likvid sikkerhedsstillelse og i føringen af pengepolitik, og at en ændring af den tilsynsmæssige behandling hermed — især hvor der ikke påtænkes nogen indfasningstilgang — vil kunne have en betydelig indvirkning på både den finansielle sektor og den offentlige sektor, og at dette nødvendiggør, at der gøres omhyggelige overvejelser af fordele og ulemper ved revisionen af de nuværende rammer, før der fremsættes noget forslag; tager notits af de forskellige politikmuligheder, som er opstillet af

⁽¹⁾ 2017 independent Annual Growth Survey 5th Report, 23. november 2016.

Onsdag den 15. februar 2017

arbejdsgruppen på højt plan om den tilsynsmæssige behandling af statsengagementer, der blev drøftet på det uformelle Økofin-møde den 22. april 2016; mener, at EU's lovgivningsmæssige rammer bør være i overensstemmelse med den internationale standard; afventer derfor med spænding resultaterne af Rådet for Finansiell Stabilitets arbejde med statsgælden, hvad der skal styre den fremtidige beslutningstagning; mener, at EU-rammerne bør give plads til markedsdisciplin med hensyn til gennemførelse af bæredygtige politikker og tilvejebringelse af solidt funderede og likvide aktiver til finanssektoren og sikre passiver til stater; fremhæver, at der sideløbende med overvejelserne om statsgæld også skal gøres overvejelser om konvergensens plads i en større vifte af økonomiske spørgsmål, om statshjælpsregler og om risikomomenter såsom uredelighed, herunder økonomisk kriminalitet;

5. anser det for afgørende, at indskydere, investorer og tilsynsførende tager hånd om den uforholdsmæssigt store variation ved risikovægtning, der anvendes på risikovægtede aktiver af samme klasse på tværs af institutioner; minder om, at de nuværende regler om brug af interne modeller sikrer bankerne en betydelig fleksibilitet og tilføjer et lag med til risikomodelering ud fra et tilsynsperspektiv; glæder sig i denne henseende over det arbejde, der gøres af EBA for at harmonisere centrale antagelser og parametre, idet afvigelsesgraden mellem disse har vist sig at være en af de primære drivkræfter bag udsving, såvel som det arbejde der gøres i ECB's banktilsyn inden for rammerne af Bankens målrettede gennemgang af interne modeller (TRIM-projektet) for at vurdere og bekræfte tilstrækkeligheden og hensigtsmæssigheden af interne modeller; tilskynder til yderligere fremskridt ad disse arbejdsspor; glæder sig over resultaterne af det arbejde der er gjort fra internationalt hold for at rationalisere anvendelsen af interne modeller i tilfælde af operationelle risici og udlån til koncerner, andre finansielle institutioner og specialiserede finans- og stamaktieforvaltende banker med henblik på at genoprette tiltroen til interne modeller og sikre, at de fokuserer på områder, hvor de kan levere merværdi; glæder sig også over indførelsen af en gearingsgrad, der skal fungere som en solid bagstopper, navnlig for globale systemisk vigtige institutioner; understreger behovet for en mere risikofølsom standardtilgang med henblik på at sikre efterlevelse af princippet »samme risici, samme regler«; opfordrer de tilsynsførende på det finansielle område til kun at tillade nye interne modeller, hvis de ikke medfører en uberettiget væsentligt lavere risikovægtning; gentager konklusionerne i sin beslutning af 23. november 2016 om færdiggørelsen af Basel III, minder navnlig om, at de planlagte lovgivningsmæssige ændringer ikke bør resultere i en samlet forøgelse af kapitalkravene eller skade bankernes evne til at finansiere realøkonomien, navnlig SMV'er; understreger, at det internationale arbejde skal respektere proportionalitetsprincippet; minder om betydningen af ikke i uforholdsmæssig grad af straffe EU's bankmodel og af at undgå diskrimination mellem EU og internationale banker; opfordrer Kommissionen til at drage omsorg for, at europæiske særtræk tages i betragtning, når der udvikles nye internationale standarder inden for dette område, og til at tage behørigt hensyn til proportionalitetsprincippet og til, at der findes forskellige bankmodeller, når den vurderer indvirkningen af fremtidig lovgivning til gennemførelse af internationalt aftalte standarder;

6. understreger, at sikker adgang til finansiering og forsvarlig fordeling af kapital i Europas bankbaserede finansieringsmodel i høj grad afhænger af robuste balancer og behørig kapitalisering, hvis genopretning efter finanskrisen ikke blev og stadig ikke er sikret på ensartet vis i hele EU, hvilket hæmmer den økonomiske vækst;

7. understreger, at den europæiske banksektor spiller en central rolle med hensyn til at finansiere den europæiske økonomi, idet den understøttes af et stærkt tilsynssystem; glæder sig derfor over Kommissionens intention om at opretholde støttefaktoren for SMV'er ved den kommende revision af kapitalkravsdirektivet/-forordningen og udvide den ud over dens nuværende tærskel;

8. gør opmærksom på, at den rådgivning, der ydes i internationale fora, i videst muligt omfang bør følges med henblik på at undgå risikoen for reguleringsmæssig opsplitting for så vidt angår regler for og tilsyn med store, internationalt aktive banker, uden at dette hverken hindrer kritisk tilgang, når dette er nødvendigt, eller udelukker målrettede afvigelser fra internationale standarder, når og hvor særtrækkene ved det europæiske system ikke i fornødent omfang tages i betragtning; minder om konklusionerne i sin beslutning af 12. april 2016 om EU's rolle i forbindelse med de internationale finansielle, monetære og regulerende institutioner og organer; understreger navnlig den vigtige rolle, som Kommissionen, ECB og EBA spiller med hensyn til at engagere sig i BCBS' arbejde og forsyne Parlamentet og Rådet med gennemsigtige og omfattende opdateringer om status for udviklingen i drøftelserne om BCBS; mener, at EU bør arbejde på at opnå passende

Onsdag den 15. februar 2017

repræsentation i BCBS, navnlig for euroområdet; opfordrer til at styrke synligheden af denne rolle på Økofin-møder såvel som udvidet ansvar til Parlamentets Økonomi- og Valutaudvalg; understreger, at BCBS og andre fora bør bistå med at fremme lige konkurrencevilkår på globalt niveau ved at afbøde — snarere end forværre — forskellene mellem de forskellige jurisdiktioner;

9. peger på risikoen, herunder af systemisk art, for en hurtigt voksende skyggebankssektor som påvist af EU's skyggebanksinsyn fra 2016; insisterer på, at enhver regulering af banksektoren skal ledsages af hensigtsmæssig regulering af skyggebankssektoren; efterlyser derfor samordnede foranstaltninger for at sikre fair konkurrence og finansiell stabilitet;

10. understreger behovet for at få et helhedsorienteret syn på den kumulative indvirkning fra de forskellige ændringer af lovgivningen, uanset om de vedrører tilsyn, tabsabsorbering, afvikling eller regnskabsstandarder;

11. understreger, at nationale valgmuligheder og skøn kan være hindrende for skabelsen af lige konkurrencevilkår mellem medlemsstaterne og sammenligneligheden af bankernes finansielle rapportering over for offentligheden; er yderst tilfreds med den mulighed, som gives med det nyligt foreslåede ændring til CRR om at lukke eller begrænse anvendelse af nogle af dem på EU-niveau med henblik på at tage hånd om de eksisterende hindringer og segmentering, og til udelukkende at bibeholde dem der er strengt nødvendige for bankmodellernes diversitet; opfordrer indtrængende til, at denne mulighed udnyttes fuldt ud; glæder sig over ECB's retningslinjer og regulering, der harmoniserer udøvelsen af nogle af de nationale valgmuligheder og skønsbeføjelser inden for bankunionen; minder dog om, at ECB i sit arbejde med at reducere valgmuligheder og skøn skal holde sig inden for sit mandats rammer; understreger, at det er afgørende at arbejde på at uddybe det fælles regelsæt, og understreger behovet for at strømline den nuværende overlappning og sammenfletning af nugældende, ændret og ny lovgivning; opfordrer ECB til at offentliggøre hele den tilsynsmanual, der foreskriver fælles processer, procedurer og metoder for gennemførelse af en EU-dækkende tilsynsproces;

12. understreger, at der har været et naturligt indlæringsforløb for alle medlemmerne af tilsynsrådet siden etableringen af FTM, der håndterer en række forskellige forretningsmodeller og enheder af forskellig størrelse, og at dette skal understøttes og fremskyndes;

13. tager notits af præciseringen af målene for søjle 2 og dens plads i hierarkiet af kapitalkrav, der foreslås i ændringsforslaget til kapitalkravsdirektivet; bemærker, at brugen af retningslinjer for kapital siges at skabe balance mellem hensynet til finansiell stabilitet og til nødvendigheden af at give råderum til tilsynsvurderinger og sagsindividuel analyse; opfordrer ECB til at præcisere de kriterier, der ligger bag retningslinjerne for søjle 2; minder om, at disse retningslinjer ikke begrænser det maksimale udlodningsbeløb, og at det derfor ikke bør fremlægges; mener, at brugen af kapitalrådgivning ikke bør føre til en påviselig begrænsning af krav under søjle 2; finder, at øget tilsynskonvergens er nødvendig ved sammensætningen af egne midler til at opfylde kravene og retningslinjerne for søjle 2; er derfor tilfreds med, at der tages hånd om spørgsmålet i ændringsforslaget til kapitalkravsdirektivet;

14. fremhæver risiciene ved at besidde aktiver på niveau 3, herunder derivater, navnlig ved problemerne med at værdifastsætte dem; bemærker, at disse risici bør nedbringes, og at dette fordrer en progressiv reduktion i sådanne værdipapirposter; opfordrer FTM til at gøre denne problemstilling til en af de tilsynsmæssige prioriteter og tilrettelægge en kvantitativ stresstest sammen med EBA;

15. gentager behovet for at sikre øget gennemsigtighed om alle former for tilsynspraksis, navnlig SREP-cyklussen; anmoder ECB om at offentliggøre resultatindikatorer og parametre med henblik på at påvise, at tilsynet fungerer effektivt, og for at styrke dets ansvarlighed udadtil; gentager sin efterlysning af øget gennemsigtighed med hensyn til afgørelser og begrundelser vedrørende søjle 2; opfordrer ECB til at offentliggøre fælles tilsynsstandarder;

16. bemærker de risici, som hidrører fra finansielle institutioner, der er »for store til at krakke«, »indbyrdes forbundet til at krakke« eller »for komplekse til at afvikle«; bemærker, at der er opnået enighed om en række politiske foranstaltninger, som er udformet på internationalt plan (navnlig TLAC, central clearing af derivater og tillæg til forholdet mellem kapital og gearingsgrad for globalt systemiske banker); er indstillet på at arbejde hurtigt med de tilsvarende lovforslag med henblik på gennemførelse af dem i Unionen og dermed yderligere at nedbringe de risici, der følger af for-store-til-at-krakke-problematikken; minder om, at formanden for Rådet for Finansiell Stabilitet, Mark Carney, har udtalt, at en aftale om forslag til en fælles international standard for en samlet tabsabsorberingskapacitet for globalt systemisk vigtige banker globalt systemisk vigtige banker udgør et nyt kapitel i arbejdet for at gøre op med for-store-til-at-krakke-banker; bemærker også, at

Onsdag den 15. februar 2017

en effektiv bail-in-mekanisme og anvendelse af et tilstrækkeligt højt, bindende MREL er et vigtigt led i de reguleringsmæssige foranstaltninger til håndtering af denne problematik og til at sætte globale, systemiske banker i stand til at blive afviklet, uden at der tyes til offentlige midler og uden skadelig indvirkning på det finansielle system generelt;

17. fremhæver begrænsningerne ved den nuværende metode til stresstest; påskønner således EBA's og ECB's bestræbelser på at opnå forbedringer af rammerne for stresstest; mener dog, at der skal gøres mere for at afspejle mulighederne og realiteterne i reelle krisesituationer bedre ved bl.a. at sikre bedre indarbejdning af mere dynamiske elementer såsom afsmittende virkninger i metoden; mener, at den mangel på gennemsigtighed, der kendetegner ECB's egne stresstests, antyder, at der hersker usikkerhed om tilsynsfremgangsmåder; opfordrer ECB til at offentliggøre resultaterne af sine stresstests for at fremme markedstillid;

18. mener, at når en kompetent national myndighed afviser at tage hensyn til særlige omstændigheder ved stresstesten, bør dette meddeles til EBA og FTM med henblik på at sikre lige konkurrencevilkår;

19. glæder sig over de fremskridt, der er gjort i at muliggøre en grad af uddelegering på området for afgørelser vedrørende egnethed og hæderlighed; påpeger ikke desto mindre, at der er behov for ændringer af bestemmelserne for at sikre lettere uddelegering af beslutningstagningen om visse rutinemæssige spørgsmål fra tilsynsrådet til relevante tjenestemænd; ville bifalde sådanne ændringer, som ville bidrage til at gøre ECB's banktilsyn mere effektivt og virkningsfuldt; opfordrer ECB til at præcisere opgaverne og de retlige rammer i forbindelse med uddelegeringen af beslutningstagningen;

20. noterer sig Revisionsrettens beretning om FTM's funktionsmåde; noterer sig undersøgelsesresultaterne om utilstrækkelig bemanding; opfordrer de nationale kompetente myndigheder og medlemsstaterne til at forsyne ECB med alle de fornødne menneskelige ressourcer og økonomiske data for, at banken kan udføre sit arbejde, ikke mindst hvad angår kontrolbesøg; opfordrer ECB til at ændre FTM-rammeforordningen med henblik på at formalisere tilsagn fra de deltagende nationale kompetente myndigheder og implementere en risikobaseret metodologi, der skal fastsætte målet for antal medarbejdere og sammensætningen af færdigheder på de fælles tilsynshold; er af den opfattelse, at øget inddragelse af ECB-personale og mindre afhængighed af personale fra de nationale kompetente myndigheder vil kunne forbedre tilsynets uafhængighed, tillige med brugen af medarbejdere fra én medlemsstats kompetente myndighed til at føre tilsyn med et institution fra en anden medlemsstat, hvilket også medvirker til på virkningsfuld vis at modvirke risikoen for lempeligt tilsyn; påskønner ECB's samarbejde med Europa-Parlamentet om medarbejdernes arbejdsvilkår; opfordrer ECB til at fremme et godt arbejdsmiljø, som fremmer den interne, faglige samhørighed; minder om den potentielle interessekonflikt mellem tilsynsopgaver og ansvar for pengepolitik og om nødvendigheden af en klar adskillelse af de to sæt funktioner; opfordrer ECB til at foretage en risikoanalyse af mulige interessekonflikter og bruge separate rapportingskanaler, når der er tale om specifikke tilsynsressourcer; mener, at adskillelsen af den monetære politik og tilsynsfunktionen er et centralt princip, men at den ikke bør udelukke omkostningsbesparelser takket være deling af tjenester, forudsat at disse tjenester ikke har afgørende betydning for beslutningstagningen om politikker, og at der opstilles behørig garantier; opfordrer ECB til at afholde offentlige høringer i forbindelse med udformningen af halv-lovgivningsmæssige foranstaltninger med henblik på at udvide dets ansvarlighed;

21. understreger, at etableringen af FTM er blevet ledsaget af, at EU har opnået øget indflydelse på den internationale scene i forhold til før etableringen;

22. understreger, at adskillelsen af tilsynsopgaverne fra de pengepolitiske funktioner bør gøre det muligt for FTM at træffe selvstændige beslutninger om alle relevante spørgsmål, herunder om mulige virkninger af ECB's renterelaterede mål for den finansielle stilling hos banker, som der føres tilsyn med;

23. er enig med Revisionsretten i, at der er opstået et hul i revisionsindsatsen siden etableringen af FTM; er bekymret over, at der ikke foretages revision inden for vigtige områder på grund af begrænsninger, som ECB pålægger Revisionsrettens med hensyn til adgang til dokumenter; opfordrer indtrængende ECB til at samarbejde fuldt ud med Revisionsretten for at sætte denne i stand til at udøve sit mandat og derved øge ansvarligheden;

Onsdag den 15. februar 2017

24. minder om behovet for, at der i forbindelse med både regulering og udøvelsen af tilsyn findes en balance mellem behovet for proportionalitet og behovet for en ensartet fremgangsmåde; bemærker i denne henseende de foreslåede ændringer med hensyn til krav om rapportering og aflønning i Kommissionens forslag om ændring af direktiv 2013/36/EU; opfordrer Kommissionen til at prioritere at arbejde på en »lille bankpakke« og udvide den, så den omfatter en vurdering af mulighederne for at gennemføre et fremtidigt regelsæt bestående af mindre komplekse og mere hensigtsmæssige og forholdsmæssige tilsynsregler, der gælder for forskellige former for bankmodel; påpeger, at alle banker bør underkastes et passende tilsyn; minder om, at et passende tilsyn er afgørende for at kunne overvåge alle risici, uanset bankernes størrelse; respekterer fordelingen af opgaver og kompetencer mellem Den Fælles Afviklingsinstans, EBA og andre myndigheder inden for Det Europæiske Finanstilsynssystem, men understreger vigtigheden af effektivt samarbejde; erkender behovet for at overvinde udbredelsen af overlappende rapporteringskrav og nationale fortolkninger af europæiske lov på et fælles marked; støtter op om de rationaliseringsbestrebelse, der til dato er gjort, såsom ideen bag EU-rapporteringsrammerne, og tilskynder til yderligere bestræbelser i denne retning for at undgå dobbeltreportering og unødvendige, yderligere omkostninger ved afregulering; opfordrer Kommissionen til at tage hånd om dette spørgsmål i tide og i tråd med dens konklusioner på baggrund af indkaldelsen af dokumentation, eksempelvis gennem et forslag til en fælles, ensartet og konsolideret tilsynsrapporteringsprocedure; opfordrer endvidere til rettidig annoncering af ad hoc-krav og permanente krav om rapportering for således at sikre høj datakvalitet og planlægningssikkerhed;

25. understreger, at en banks sikkerhed og sundhed ikke kan fastslås alene ved en enkelt vurdering af dens balance, dens sundhedstilstand sikres gennem et dynamisk samspil mellem banken og markederne og påvirkes af forskellige elementer i økonomien; understreger derfor, at en solid ramme for finansiel stabilitet og vækst bør være omfattende og afbalanceret, således at den indbefatter dynamiske tilsynspraksisser og ikke alene fokuserer på statisk regulering, som hovedsagelig vedrører kvantitative aspekter;

26. minder om opgavefordelingen mellem ECB og EBA; understreger, at ECB ikke bør udvikle sig til at være den instans, der reelt sætter standarder for banker uden for FTM-rammerne;

27. bemærker, at ECB's Styrelsesråd den 18. maj 2016 vedtog forordningen om det granulare statistiske kreditregistreringssystem AnaCredit; opfordrer ECB til at give de nationale centralbanker størst mulig frihed i forbindelse med gennemførelsen af AnaCredit;

28. opfordrer ECB til først at påbegynde arbejdet med eventuelle yderligere etaper i AnaCredit efter en offentlig høring, under fuld inddragelse af Europa-Parlamentet og navnlig under hensyntagen til proportionalitetsprincippet;

29. understreger igen vigtigheden af at have stærke og velfungerende it-systemer, der modsvarer behovene hos tilsynsfunktionerne under FTM og sikkerhedsproblemerne; beklager de seneste forlydender om vedvarende svagheder ved IT-systemet;

30. glæder sig over etableringen af nationale udvalg for systemiske risici, men betoner, at etableringen af bankunionen øger behovet for at styrke makrotilsynspolitikken på EU-plan for at tage hånd om potentielle grænseoverskridende afsmittende virkninger af systemiske risici; tilskynder Kommissionen til at foreslå et sammenhængende og virkningsfuldt makroprudentielt tilsyn i sin samlede gennemgang af de makroprudentielle rammer for 2017; opfordrer Kommissionen til at være særlig ambitiøs med det formål at forbedre ESRB's institutionelle og analytiske kapacitet for at vurdere risici og svage punkter inden og uden for banksektoren og til at gribe ind som nødvendigt; mener, at indlånsbaserede instrumenter (såsom LTV'er og DST'er) bør forankres i EU-lovgivningen for at sikre harmonisering af brugen af disse ekstra former for makroprudentielle instrumenter; fremhæver behovet for at nedbringe den institutionelle kompleksitet og langvarige procedure for interaktion mellem ESRB, ECB/FTM og de nationale myndigheder såvel som mellem kompetente og udpegede nationale myndigheder inden for makroprudentielt tilsyn; glæder sig i denne forbindelse over de fremskridt, som ESRB anbefalingen om frivillig gensidighed allerede har gjort vedrørende grænseoverskridende koordinering; gentager sin opfordring til, at der sker en afklaring af sammenhænge mellem de makroprudentielle rammer og eksisterende mikroprudentielle redskaber med henblik på at sikre effektiv interaktion mellem makroprudentielle og mikroprudentielle politikinstrumenter; udtrykker bekymring over de sårbarheder på ejendomsmarkedet, der er konstateret af ESRB; bemærker, at EBA endnu ikke har fremlagt reguleringsmæssige tekniske standarder for betingelserne for kapitalkrav ved eksponering for pant i fast ejendom i overensstemmelse med artikel 124, stk. 4, litra b), og artikel 164, stk. 6, i kapitalkravsforordningen; bemærker, at kun et ringe antal FTM-medlemmer indtil nu har aktiveret eller påtænker at aktivere de generelle buffere til afværgelse af systemiske risici og en konjunkturudlignende kapitalbuffer; bemærker, at ECB hidtil ikke i fuld udstrækning

Onsdag den 15. februar 2017

har udøvet sine makroøkonomiske tilsynsbeføjelser ved at fremme indførelsen af makroprudentielle tilsynsinstrumenter ved de nationale myndigheder;

31. bemærker, at resultatet af folkeafstemningen om Det Forenede Kongeriges medlemskab af EU gør det nødvendigt at foretage en vurdering af hele Det Europæiske Finanstilsynssystem, herunder afstemningsreglerne inden for EBA, navnlig hvad angår den dobbelte flertalsmekanisme fastsat i EBA-forordningens artikel 44, stk. 1; fremhæver, at eventuelle forhandlinger oven på folkeafstemningen ikke må føre til ulige konkurrencevilkår mellem EU og finansielle institutioner uden for EU og ej heller bør bruges til at fremme afregulering i den finansielle sektor;

32. glæder sig over det fremragende stykke arbejde, der er udført af de fælles tilsynshold, som er et godt eksempel på europæisk samarbejde og opbygning af viden; påpeger, at den foreslåede kommende brug af et rotationsystem ved tilrettelæggelsen af de fælles tilsynsførende teams' arbejde bør sikre et objektivt tilsyn, idet der samtidig tages hensyn til den langvarige proces med at opbygge viden på dette meget komplekse ekspertiseområde;

33. glæder sig over, at bankunionen i vid udstrækning har afhjulpet problemet med hjemmehørende myndighed/værtsmyndighed i forbindelse med tilsyn i kraft af etableringen af en enkelt tilsynsførende myndighed, og over den stærkt forbedrede udveksling af relevante oplysninger mellem tilsynsmyndigheder, som fremmer et helhedsorienteret tilsyn med grænseoverskridende bankkoncerner; understreger, at der ved CRR-gennemgangen vedrørende likviditet og afkald på kapital som følge af, at bankunionen p.t. ikke er gennemført fuldt ud, skal tages behørigt hensyn til forbrugerbeskyttelsen i værtslande;

34. glæder sig over ECB's initiativ til at pålægge banker under tilsyn at rapportere om væsentlige cyberangreb via en alarmeringstjeneste i realtid og FTM's inspektioner på stedet for at føre tilsyn med cybersikkerheden; efterlyser fastlæggelse af en retlig ramme, som letter udveksling af følsomme oplysninger, der er relevante for at forhindre cyberangreb mellem banker;

35. understreger cybersikkerhedens afgørende rolle for banktjenester og behovet for at tilskynde finansielle institutioner til at være meget ambitiøse med hensyn til at beskytte forbrugernes data og garantere cybersikkerhed;

36. bemærker, at FTM har fået til opgave at føre det europæiske banktilsyn med det formål at sørge for, at EU's regler for tilsyn overholdes og der sikres finansiell stabilitet, mens andre tilsynsopgaver med en klar afsmittende effekt fortsat ligger hos nationale tilsynsførende; understreger i denne henseende, at FTM bør have overvågningsbeføjelser med hensyn til nationale banktilsyns aktiviteter til bekæmpelse af hvidvaskning af penge; fremhæver, at EBA også bør tildeles yderligere beføjelser på området for bekæmpelse af hvidvaskning af penge, herunder beføjelser til at foretage vurderinger hos medlemsstaternes kompetente myndigheder, kræve fremlæggelse af eventuelle oplysninger, som er relevante for at vurdere overholdelse, udstede anbefalinger om afhjælpende foranstaltninger, offentliggøre disse anbefalinger og træffe foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at anbefalingerne gennemføres effektivt;

37. gentager sin opfordring til EBA om at håndhæve og øge forbrugerbeskyttelsen for banktjenester i tråd med dens mandat som et supplement til FTM's tilsyn;

Afvikling

38. minder om behovet for at overholde statsstøttereglerne i forbindelse med fremtidige bankkriser og minder om, at undtagelsen for ekstraordinær offentlig støtte skal være af retsbevarende og midlertidig karakter, og at den ikke må anvendes til at afhjælpe tab, som en institution har pådraget sig eller sandsynligvis vil pådrage sig i nærmeste fremtid; opfordrer til, at der fastlægges effektive procedurer mellem SRB og Kommissionen for beslutningstagning i forbindelse med en afvikling, navnlig hvad angår tidshorisonten; mener, at den fleksibilitet, der er indbygget i de nuværende rammer, bør tydeliggøres og minder om, at den bør udnyttes bedre til at tage hånd om specifikke situationer, uden dog at hindre reel afvikling af banker, der er blevet insolvente, navnlig i tilfælde af forebyggende og alternative foranstaltninger, der medfører anvendelse af indskudsgarantiordningernes midler i henhold til artikel 11, stk. 3 og 6, i direktivet om indskudsgarantiordninger; opfordrer derfor Kommissionen til at genoverveje dens udlægning af de gældende statsstøtteretlige bestemmelser for at sikre, at der rent faktisk kan gøres brug af de præventive foranstaltninger, som EU's lovgivende myndighed har opstillet ved indskudsgarantiordningen; bemærker, at specifikke situationer har været håndteret forskelligt

Onsdag den 15. februar 2017

uden klar begrundelse; minder Kommissionen om, at der inden den 31. december 2015 skulle have forelagt en rapport med vurdering af, om der fortsat er behov for at tillade forebyggende rekapitaliseringer, og betingelserne for sådanne foranstaltninger; opfordrer Kommissionen til hurtigst muligt at fremlægge en sådan rapport;

39. opfordrer Kommissionen til i lyset af erfaringen med og inden for rammerne af gennemgangen af forordning (EU) nr. 806/2014 at vurdere, om SRB og de nationale afviklingsmyndigheder er bemyndiget med tilstrækkelige beføjelser til tidlig indgriben og tilstrækkelige instrumenter til tidlig indgriben for at forebygge skadelig udstrømning af bankers kapital og tabsabsorberende kapacitet under en krise;

40. understreger betydningen af at tydeliggøre de praktiske forhold, der direkte påvirker en afvikling, såsom afhængighed af tjenesteudbydere, der leverer kritiske tjenester, som for eksempel udlicitering af IT-tjenester;

41. tager de forslag til efterretning, som Kommissionen har forelagt om at indføre en samlet tabsabsorberingsevne (TLAC) for globalt systemisk vigtige banker i tråd med de internationale standarder; noterer sig forskellene mellem TLAC-standard og MREL; understreger dog, at begge standarder har samme formål, nemlig at sikre, at bankerne ligger inde med tilstrækkelig lovpligtig egenkapital og tabsabsorberende passiver til, at bail-in kan være et effektivt instrument til gældsafvikling, uden at der skabes finansiell ustabilitet og uden at måtte ty til offentlige midler, for således at undgå at samfundet hæfter for private risici; konkluderer derfor, at der kan opnås en helhedsorienteret tilgang til tabsabsorbering ved at kombinere de to standarder, idet der bygges videre på TLAC som gennemført i det nuværende forslag fra Kommissionen som minimumsstandard, forudsat at medlovgiverne når frem til en aftale; fremhæver, at der skal gøre overvejelser om, hvorvidt de to kriterier om størrelse og risikovægtede aktiver bør bibeholdes, og bemærker sammenhængen mellem det risikovægtede aktiv-kriterium, der ligger til grund for TLAC-standard og det igangværende arbejde i EU- og BCBS-regi om interne modeller og færdiggørelse af Basel III-rammerne; understreger, at der ved kalibrering og/eller indfasning af nye MREL-krav bør fokuseres på behovet for at skabe et marked for MREL-nedskrivningsrelevante passiver; fremhæver betydningen af at opretholde afviklingsmyndighedens skønsmæssige beføjelser, når MREL opstilles, og af at sikre at bankerne ligger inde med tilstrækkelig efterstillet gæld og bail-in-muliggørende gæld; fremhæver, at oplysninger til markedet bør afgives på en passende måde for at undgå, at investor fejlfortolker MREL-kravene;

42. henleder opmærksomheden på, at det i lovgivningen er vigtigt at præcisere hierarkiet mellem MREL-relevant egentlig kernekapital og kapitalbuffer; understreger behovet for at vedtage lovgivning til præcisering af henholdsvis afviklingsmyndigheders og kompetente myndigheders ansvarsområder og beføjelser vedrørende foranstaltninger til tidlig indgriben, der skal træffes i forbindelse med misligholdelse af MREL-kravene; tager Kommissionens forslag til indførelse af MREL-retningslinjer til efterretning; gentager, at kalibrering af MREL under alle omstændigheder bør være tæt knyttet til og begrundet i den pågældende banks afviklingsstrategi;

43. henleder opmærksomheden på, at det i lovgivningen er vigtigt at præcisere, at MREL-relevant egentlig kernekapital er i tillæg til kapitalbuffer for at forebygge, at kapital medregnes flere gange;

44. understreger, at det er af afgørende betydning at harmonisere hierarkiet for fordringer i forbindelse med bankers insolvens i medlemsstaterne for at gøre gennemførelsen af BRRD mere konsekvent og effektiv og give grænseoverskridende investorer større sikkerhed; glæder sig over Kommissionens forslag om at harmonisere hierarkiet for fordringer yderligere; bemærker, at bedre harmonisering af den almindelige insolvensbehandling og hierarkiet herunder af fordringer også vil være afgørende, både med hensyn til bankerne, for at undgå uoverensstemmelser med afviklingsordningen for banker, og med hensyn til virksomheder, for at give grænseoverskridende investorer større klarhed og sikkerhed og bidrage til at løse problemet med misligholdte lån; glæder sig over, at BRRD indførte en vigtig ændring af hierarkiet i insolvensbehandling, der prioriterer garanterede indskud, således at de er prioriteret over alle kapitalinstrumenter, tabsabsorberende kapacitet, anden privilegeret gæld og ikke-dækkede indskud; opfordrer Den Fælles Afviklingsinstans til at fremlægge resultaterne af vurderingerne af afviklingsmulighederne for globalt systemisk vigtige banker og andre banker, herunder foreslåede foranstaltninger til at fjerne hindringer for afvikling;

Onsdag den 15. februar 2017

45. tager rækken af juridiske valgmuligheder til at sikre efterstilling af TLAC-relevant gæld til efterretning; påpeger, at ingen af dem foretrækkes af FSB; er af den opfattelse, at den valgte fremgangsmåde først og fremmest bør skabe en balance mellem fleksibilitet, virkningskraft, juridisk sikkerhed og markedets mulighed for at absorbere enhver ny gældstype;

46. opfordrer til en refleksion over de eventuelle negative konsekvenser for realøkonomien, der følger af revideringen af Basel-reglerne, indførelsen af MREL-kravene, indførelsen af TLAC og IFRS 9; opfordrer til en hvilken som helst løsning, der kan afbøde disse konsekvenser;

47. minder om, at den nyligt indførte afviklingsordning har resulteret i, at visse af instrumenterne er blevet udbudt investorer, især detailinvestorer, som indebærer en højere tabsrisiko end ved tidligere ordninger; minder endvidere om, at bail-in-muliggørende instrumenter i første omgang kun bør sælges til egnede investorer, der kan absorbere eventuelle tab, uden at deres egen økonomisk sunde position bringes i fare; opfordrer derfor indtrængende Kommissionen til at fostre implementering af den relevante, eksisterende lovgivning, og opfordrer ESA til at yde et betydeligt bidrag til at afsløre fejlsalgspraksis;

48. advarer om, at BRRD-kravet om kontraktmæssig anerkendelse af bail-in-beføjelserne for passiver omfattet af lovgivning uden for EU viser sig at være besværlig at gennemføre; anser dette for at være et akut spørgsmål; bemærker, at de foreslåede ændringsforslag til BRRD indfører en ret for de kompetente myndigheder til at tilsidesætte dette krav; mener, at denne tilgang giver mulighed for fleksibilitet og vurdering af hvert enkelt tilfælde af de berørte passiver; opfordrer Kommissionen og afviklingsmyndighederne til at sikre, at betingelserne for at tilstå undtagelser og de efterfølgende faktiske afgørelser om undtagelse ikke bringer bankernes afviklingsmuligheder i fare;

49. gør opmærksom på, at hurtig og effektiv udveksling af oplysninger mellem tilsyns- og afviklingsmyndighederne er altafgørende for at sikre en gnidningsløs krisestyring; ser med tilfredshed på indgåelsen af et aftalememorandum (MoU) mellem ECB og SRM for så vidt angår samarbejde og udveksling af oplysninger; opfordrer ECB til i MoU'et at præcisere kommunikationsprocedurerne mellem de fælles tilsynshold og de interne afviklingshold; henstiller til, at ECB's deltagelse i Den Fælles Afviklingsinstans' plenarmøder og møder for lukkede døre som permanent observatør gøres fuldstændigt gensidige ved at give mulighed for, at en repræsentant for SRB deltager i ECB's Tilsynsråd, ligeledes som permanent observatør;

50. konstaterer, at Den fælles Afviklingsinstans' medlemmer har en dobbeltrolle som henholdsvis medlemmer af et udøvende organ med beslutningsansvar og ledere, der i denne egenskab er ansvarlige over for Afviklingsinstansens formand, og mener, at der bør foretages en evaluering af denne struktur inden udløbet af det nuværende mandat;

51. minder om, at indholdet af den mellemstatslige aftale om Den Fælles Afviklingsfond (SRF) i sidste ende skal indarbejdes i Unionens retlige rammer; opfordrer Kommissionen til at overveje metoder til at gøre dette; understreger, at den kommende indarbejdning af finanspagten i EU-lovgivningen kunne være en nyttig model;

52. opfordrer til, at ex ante-bidragene til SRF beregnes på en yderst gennemsigtig måde, og at der tilstræbes en harmonisering af oplysninger om beregning af resultater og forbedring af forståelsen af beregningsmetoden; opfordrer Kommissionen til at gennemføre revisionen af beregningen af bidragene til SRF i henhold til betragtning 27 i forordning (EU) 2015/63 så omhyggeligt som muligt og til i den forbindelse navnlig at kontrollere, hvorvidt risikofaktoren er tilstrækkelig, for at sikre, at mindre komplekse institutters risikoprofil i hensigtsmæssig grad tages i betragtning;

53. noterer sig erklæringen fra Økofin-mødet af den 8. december 2015 om ordningen for brofinansieringsordninger for SRF; bemærker i denne forbindelse, at 15 ud af 19 medlemsstater i euroområdet allerede har undertegnet en harmoniseret lånefacilitetsaftale med Den Fælles Afviklingsinstans; minder om, at disse individuelle kreditlinjer kun bør være til rådighed som sidste udvej; er af den opfattelse, at denne løsning ikke er tilstrækkelig til at bryde den onde cirkel mellem banker og stat og sætte en stopper for skattefinansieret bankredning; opfordrer til, at der gøres hurtige fremskridt i Rådets og Kommissionens arbejde på en fælles bagstopper for Den Fælles Bankafviklingsfond, hvis ultimative finansieringspassiv vil påhvile banksektoren, og som skal være finansieringsmæssig neutral på mellemlang sigt som aftalt inden for aftalen om Den Fælles Bankafviklingsfond og bekræftet af Det Europæiske Råd i juni 2016;

Onsdag den 15. februar 2017

Indskudsgaranti

54. gentager sin opfordring til, at der opstilles en tredje søjle for at færdiggøre bankunionen; minder om, at beskyttelsen af indskud er et forhold, der optager alle EU-borgere; behandler i øjeblikket forslaget om en europæisk indskudsforsikringsordning (EDIS) på udvalgsniveau;

55. understreger, at indførelsen af EDIS og drøftelser om dette projekt ikke bør føre til en svækkelse af indsatsen for at forbedre gennemførelsen af direktivet om indskudsgarantiordninger; glæder sig over det arbejde, der for nylig er udført af EBA, for at fremme konvergens på dette område; glæder sig over, at alle medlemsstater har gennemført BRRD i national ret; minder alle medlemsstaterne om deres forpligtelse til at anvende og på korrekt vis implementere BRRD og indskudsgarantidirektivet;

56. minder om, at Kommissionens rolle er at garantere lige konkurrencevilkår i hele EU, og at den bør undgå enhver fragmentering inden for det indre marked;

o

o o

57. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, ECB, SRB, de nationale parlamenter og de kompetente myndigheder i henhold til artikel 4, stk. 1, nr. 40, i forordning (EU) nr. 575/2013.

Onsdag den 15. februar 2017

P8_TA(2017)0042

Biologiske lavrisikopesticider

Europa-Parlamentets beslutning af 15. februar 2017 om lavrisikopesticider af biologisk oprindelse (2016/2903(RSP))

(2018/C 252/18)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF ⁽¹⁾, særlig artikel 22 og 47, artikel 66, stk. 2, og dets bilag II, punkt 5,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF af 21. oktober 2009 om en ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider ⁽²⁾, særlig artikel 12 og 14,
 - der henviser til Kommissionens forslag til en forordning om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler for så vidt angår kriterierne for godkendelse af lavrisikoaktivstoffer (D046260/01,
 - der henviser til sin beslutning af 7. juni 2016 om teknologiske løsninger for et bæredygtigt landbrug i EU ⁽³⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 7. juni 2016 om styrkelse af innovation og økonomisk udvikling i fremtidens europæiske landbrugsdrift ⁽⁴⁾,
 - der henviser til »Implementation Plan on increasing low-risk plant protection product availability and accelerating integrated pest management implementation in Member States« (gennemførelsesplan for at øge tilgængeligheden af lavrisikoplantebeskyttelsesmidler og fremskynde integreret skadedyrsbekæmpelse i medlemsstaterne), som er udarbejdet af ekspertgruppen vedrørende bæredygtig plantebeskyttelse og blev vedtaget af Rådet den 28. juni 2016,
 - der henviser til Kommissionens handlingsplan for den voksende trussel fra antimikrobiel resistens (COM(2011)0748) og den kommende handlingsplan mod antimikrobiel resistens, som forventes iværksat af Kommissionen i 2017,
 - der henviser til forespørgslen til Kommissionen om biologiske lavrisikopesticider (O-000147/2016 — B8-1821/2016),
 - der henviser til forslag til beslutning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 128, stk. 5, og artikel 123, stk. 2,
- A. der henviser til, at anvendelsen af konventionelle plantebeskyttelsesmidler i stigende grad er genstand for offentlig debat på grund af de potentielle risici, de udgør for menneskers sundhed, dyr og miljøet;
- B. der henviser til, at antallet af tilgængelige aktivstoffer på EU-markedet, som anvendes til plantebeskyttelse, er faldende; der henviser til, at EU's landbrugere fortsat har behov for en række redskaber til beskyttelse af afgrøder;

⁽¹⁾ EUT L 309 af 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 309 af 24.11.2009, s. 71.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0251.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0252.

Onsdag den 15. februar 2017

- C. der henviser til, at det er vigtigt at fremme udviklingen af alternative fremgangsmåder eller teknikker til at reducere afhængigheden af konventionelle pesticider;
- D. der henviser til, at forebyggelse af fødevareraffald prioriteres højt i EU, og at adgangen til hensigtsmæssige plantebeskyttelsesløsninger er afgørende for at forhindre skader, der forårsages af skadegørere og sygdomme, som medfører fødevareraffald; der henviser til, at 20 % af frugt- og grøntsagsproduktionen i EU ifølge FAO går tabt på markerne ⁽¹⁾;
- E. der henviser til, at det stadigvæk er muligt at finde uønskede pesticidrester i jord, vand og miljøet generelt, og at en vis procentdel af landbrugsprodukter af vegetabilsk eller animalsk oprindelse endda kan indeholde pesticidrester, der ligger over de maksimale grænseværdier for pesticidrester;
- F. der henviser til, at der i forordning (EF) nr. 1107/2009 fastlægges kriterier for identifikation af lavrisikostoffer, som gælder uafhængigt af stoffernes oprindelse, og til, at lavrisikopesticider kan være af både biologisk og syntetisk oprindelse;
- G. der henviser til, at man ved pesticider af biologisk oprindelse generelt forstår plantebeskyttelsesmidler baseret på mikroorganismer, planteprodukter, biologisk udledte kemikalier eller semiokemikalier (såsom feromoner og diverse flygtige vegetabiliske olier) og biprodukter heraf; der henviser til, at den nuværende lovgivningsmæssige ramme for plantebeskyttelsesmidler ⁽²⁾ rent juridisk ikke skelner mellem biologiske og syntetiske kemiske plantebeskyttelsesmidler;
- H. der henviser til, at nylige videnskabelige undersøgelser viser, at subletal eksponering for bestemte ukrudtbekæmpelsesmidler kan forårsage negative forandringer af bakteriers antibiotiske følsomhed ⁽³⁾, og at en kombination af intensiv anvendelse af ukrudtbekæmpelsesmidler og antibiotika i nærheden af landbrugsdyr og insekter kan føre til øget brug af antibiotika, fordi disses terapeutiske virkning muligvis kompromitteres;
- I. der henviser til, at lavrisikoplantebeskyttelsesmidler af biologisk oprindelse kan være et levedygtigt alternativ til konventionelle plantebeskyttelsesmidler for både konventionelle og økologiske landbrugere og bidrage til et mere bæredygtigt landbrug; der henviser til, at nogle plantebeskyttelsesmidler af biologisk oprindelse besidder nye virkemåder, hvilket kan være gavnligt i betragtning af udviklingen af modstandsdygtighed over for konventionelle plantebeskyttelsesmidler og kan begrænse virkningerne på organismer uden for målgruppen; der henviser til, at lavrisikoplantebeskyttelsesmidler af biologisk oprindelse bør være en af de foretrukne muligheder for ikkekeermæssige brugere og i private haver, sammen med andre metoder til ikkekemisk bekæmpelse eller forebyggelse;
- J. der henviser til, at det er nødvendigt at anvende plantebeskyttelsesmidler for i tilstrækkelig grad at kunne dække behovet for fødevarer og foderstoffer, og at forsigtighedsprincippet ⁽⁴⁾ finder anvendelse i forbindelse med proceduren til godkendelse af plantebeskyttelsesmidler og deres aktivstoffer;
- K. der henviser til, at den langvarige godkendelses- og registreringsprocedure forud for markedsføring af lavrisikopesticider af biologisk oprindelse udgør en væsentlig økonomisk hindring for producenterne;
- L. der henviser til, at integreret bekæmpelse af skadegørere er obligatorisk i Unionen i medfør af direktiv 2009/128/EF; der henviser til, at medlemsstaterne og de lokale myndigheder bør lægge mere vægt på en bæredygtig anvendelse af pesticider, herunder alternative lavrisikoplantebeskyttelsesmidler;

⁽¹⁾ FAO (2011) »Global food losses and food waste« (globalt fødevarer tab og -spild).

⁽²⁾ Begrebet »pesticider« dækker også biocidholdige produkter, som ikke er omfattet af denne beslutning.

⁽³⁾ F.eks. Kurenbach, B., Marjoshi, D., Amábile-Cuevas, C.F., Ferguson, G.C., Godsoe, W., Gibson, P. og Heinemann, J.A., 2015, 'Sublethal exposure to commercial formulations of the herbicides dicamba, 2,4-dichlorophenoxyacetic acid, and glyphosate cause changes in antibiotic susceptibility in *Escherichia coli* and *Salmonella enterica* serovar Typhimurium', mBio 6(2):e00009-15. doi:10.1128/mBio.00009-15.

⁽⁴⁾ Artikel 1, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1107/2009.

Onsdag den 15. februar 2017

- M. der henviser til, at aktivstoffer i henhold til forordning (EF) nr. 1107/2009 godkendes på EU-plan, hvorimod godkendelsen af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder de pågældende aktivstoffer, hører til under medlemsstaternes ansvarsområde;
- N. der henviser til, at artikel 22 forordning (EF) nr. 1107/2009 gør det muligt at godkende aktivstoffer som lavrisikoaktivstoffer, hvis de opfylder de generelle kriterier for godkendelse og de specielle lavrisikokriterier i bilag II, punkt 5; der henviser til, at artikel 47 i forordning (EF) nr. 1107/2009 foreskriver, at plantebeskyttelsesmidler, der kun indeholder lavrisikostoffer, der ikke indeholder et stof, der giver anledning til bekymring, der ikke nødvendiggør specifikke risikobegrænsende foranstaltninger, og der er tilstrækkeligt effektive, godkendes som lavrisikoplantebeskyttelsesmidler;
- O. der henviser til, at der i Unionen på nuværende tidspunkt kun er godkendt syv aktivstoffer, der er klassificeret som »lavrisiko« — hvoraf de seks er aktivstoffer af biologisk oprindelse; der henviser til, at Kommissionen prioriterer vurderingen af formodede lavrisikoaktivstoffer højt i sit fornyelsesprogram;
- P. der henviser til, at et antal medlemsstater har nægtet at godkende midler indeholdende lavrisikoaktivstoffer af biologisk oprindelse på grund af disses formodede lavere effektivitet i forhold til syntetiske kemiske pesticider uden hensyntagen til den stadige innovation i sektoren for lavrisikopesticider af biologisk oprindelse, uden at tage fordelene med hensyn til ressourceeffektivitet for økologisk landbrug i betragtning og uden at tage hensyn til landbrugs-, sundheds- og miljømæssige omkostninger ved visse andre plantebeskyttelsesmidler;
- Q. der henviser til, at den nuværende lovgivningsmæssige ramme giver visse incitamenter til lavrisikoaktivstoffer og lavrisikoplantebeskyttelsesmidler, nemlig en længere gyldighedsperiode på 15 år for den første godkendelse af lavrisikoaktivstoffer, jf. artikel 22 i forordning (EF) nr. 1107/2009, og en kortere frist på 120 dage til at træffe afgørelse om godkendelse af lavrisikoplantebeskyttelsesmidler, jf. artikel 47 i forordning (EF) nr. 1107/2009; der dog henviser til, at disse lovgivningsmæssige incitamenter kun gælder i sidste fase af godkendelsesproceduren, efter at et aktivstof er klassificeret som et lavrisikoaktivstof;
- R. der henviser til, at det i artikel 12 i direktiv 2009/128/EF bestemmes, at anvendelsen af pesticider skal minimeres eller forbydes på visse specifikke områder såsom områder, der bruges af offentligheden, og beskyttede områder; der henviser til, at der i sådanne tilfælde skal træffes passende foranstaltninger for risikohåndtering, og at der i første omgang skal overvejes anvendelse af lavrisikoplantebeskyttelsesmidler og foranstaltninger til biologisk bekæmpelse; der henviser til, at det i visse medlemsstater nu gennem længere tid har været forbudt at anvende pesticider i disse specifikke områder;
- S. der henviser til, at Kommissionen har forelagt Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder et udkast til forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1107/2009 for så vidt angår kriterierne for godkendelse af lavrisikoaktivstoffer; der henviser til, at dette forslag skaber en formodning om, at aktivstoffer i form af mikroorganismer tillægges lavrisikostatus;

Generelle overvejelser

1. understreger, at det er nødvendigt at øge tilgængeligheden af lavrisikopesticider, herunder lavrisikoplantebeskyttelsesmidler af biologisk oprindelse, i Unionen uden yderligere forsinkelse;
2. understreger, at landbrugerne bør have en større værktøjskasse ved hånden til at beskytte deres afgrøder og træffe beslutning om, hvilken foranstaltning der bedst og på mest bæredygtig vis beskytter deres afgrøder; opfordrer derfor til en mere udbredt anvendelse af forskellige værktøjer, herunder anvendelse af lavrisikopesticider af biologisk oprindelse, i overensstemmelse med principperne om integreret bekæmpelse af skadegørere;
3. understreger, at det er nødvendigt at øge tilgængeligheden af en værktøjskasse til skadedyrsbekæmpelse for økologisk landbrugsdrift, der opfylder kravene til såvel økologisk landbrug som ressourceeffektivitet;
4. fremhæver, at forbrugernes behov for sikre fødevarer, som både er økonomisk overkommelige og fremstillet på bæredygtig vis, skal opfyldes;

Onsdag den 15. februar 2017

5. understreger, at man for at fremme udviklingen og brugen af nye lavrisikoplantebeskyttelsesmidler af biologisk oprindelse bør udforme evalueringen af deres effektivitet og risici samt deres evne til at opfylde landbrugets miljømæssige, sundhedsmæssige og økonomiske behov på en sådan måde, at den giver landbrugerne et passende niveau af plantebeskyttelse;
6. understreger, at det er vigtigt med en offentlig debat om tilgængeligheden af alternativer til konventionelle plantebeskyttelsesmidler og om at stille et bredere udvalg af stoffer til rådighed for landbrugere og avlere, herunder lavrisikoplantebeskyttelsesmidler af biologisk oprindelse og andre biologiske bekæmpelsesforanstaltninger, med henblik på at finde de løsninger, der er mest levedygtige ud fra en miljømæssig, sundhedsmæssig og økonomisk betragtning; understreger endvidere, at det er nødvendigt at oplyse om behovet for at sikre, at plantebeskyttelse er bæredygtig; opfordrer til yderligere forskning i og innovation af lavrisikoplantebeskyttelsesmidler af biologisk oprindelse;
7. glæder sig over gennemførelsesplanen for at øge tilgængeligheden af lavrisikoplantebeskyttelsesmidler og fremskynde integreret skadedyrsbekæmpelse i medlemsstaterne som vedtaget af Rådet; opfordrer medlemsstaterne, Kommissionen og Plantebeskyttelsesorganisationen for Europa og Middelhavsområderne (EPPO) til at følge op på gennemførelsen af denne plan;

Umiddelbare tiltag

8. opfordrer til en hurtig vedtagelse af forslaget til forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1107/2009 for så vidt angår kriterier for godkendelse af lavrisikoaktivstoffer, som Kommissionen har forelagt Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder; opfordrer Kommissionen til løbende at opdatere kriterierne i overensstemmelse med den seneste videnskabelige viden;
9. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremskynde evaluering, godkendelse, registrering og overvågning af anvendelsen af lavrisikoplantebeskyttelsesmidler af biologisk oprindelse og samtidig bevare risikovurdering på et højt niveau;
10. opfordrer medlemsstaterne til at medtage anvendelse af lavrisikopesticider af biologisk oprindelse i deres nationale handlingsplaner om beskyttelse af miljøet og menneskers sundhed;
11. tilskynder medlemsstaterne til at udveksle information og god praksis vedrørende forskningsresultater inden for skadedyrsbekæmpelse med henblik på at udvikle alternative løsninger, der er levedygtige ud fra en miljømæssig, sundhedsmæssig og økonomisk betragtning;
12. opfordrer Kommissionen til at udarbejde en liste over de lavrisikostoffer, der allerede er på markedet;

Revision af lovgivningen om plantebeskyttelsesmidler

13. glæder sig over Kommissionens 2016 Refit-initiativ til at foretage en evaluering af forordning (EF) nr. 1107/2009; understreger, at Refit-initiativet ikke må føre til en sænkning af standarderne for sundhed, fødevarerikkerhed og miljøbeskyttelse; er bekymret over, at den generelle revision af hele forordning (EF) nr. 1107/2009 i forbindelse med dette Refit-initiativ kunne vise sig at tage flere år;
14. understreger, at det er nødvendigt at revidere forordning (EF) nr. 1107/2009 med henblik på at fremme udvikling, godkendelse og markedsføring i EU af lavrisikopesticider af biologisk oprindelse; er bekymret over, at den nuværende godkendelsesprocedure for markedsføring af plantebeskyttelsesmidler ikke er optimal for lavrisikopesticider af biologisk oprindelse; påpeger, at den aktuelle registreringsprocedure for lavrisikobasisstoffer nogle gange reelt fungerer som en slags patent, idet den gør det vanskeligt at anvende et produkt, der er baseret på det samme stof, hvis dette stof ikke er registreret i en anden medlemsstat;
15. opfordrer Kommissionen til senest ved udgangen af 2018 at fremsætte et særligt lovforslag om ændring af forordning (EF) nr. 1107/2009, uden for den generelle revision i forbindelse med Refit-initiativet, med henblik på at indføre en forenklet evaluerings-, godkendelses- og registreringsprocedure for lavrisikopesticider af biologisk oprindelse;

Onsdag den 15. februar 2017

16. fremhæver behovet for en definition, i forordning (EF) nr. 1107/2009, på »plantebeskyttelsesmiddel af biologisk oprindelse«, som dækker plantebeskyttelsesmidler, hvis aktivstoffer er en mikroorganisme eller et molekyle, der findes i naturen og enten opnås ved en naturlig proces eller fremstilles syntetisk, så det er identisk med det naturlige molekyle, og som adskiller et sådant plantebeskyttelsesmiddel fra plantebeskyttelsesmidler, hvis aktivstof er et syntetisk molekyle, der ikke findes i naturen, uanset produktionsmetoden;

17. opfordrer Kommissionen til i dens rapport om evalueringen af de nationale handlingsplaner, som er påkrævet i henhold til artikel 4 i direktiv 2009/128/EF om en ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider, at pege på huller i medlemsstaternes gennemførelse af direktivet og inkludere håndfaste henstillinger til medlemsstaterne om straks at skride til handling for at mindske risikoen ved og virkningerne af anvendelsen af pesticider for menneskers sundhed og for miljøet samt til at udvikle og indføre alternative tilgange eller teknikker med henblik på at mindske afhængigheden af anvendelsen af pesticider;

o

o o

18. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Torsdag den 16. februar 2017

P8_TA(2017)0043

Situationen for menneskerettighederne og demokrati i Nicaragua, Francisca Ramirez' tilfælde**Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2017 om situationen for menneskerettighederne og demokrati i Nicaragua, sagen om Francisca Ramirez (2017/2563(RSP))**

(2018/C 252/19)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Nicaragua, navnlig beslutning af 18. december 2008 om overgreb mod menneskerettighedsforkæmpere, borgerrettigheder og demokrati i Nicaragua ⁽¹⁾ og af 26. november 2009 ⁽²⁾,
- der henviser til erklæring fra talsmanden for næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (NF/HR), Federica Mogherini, af 16. august 2016 om den nylige retsafgørelse i Nicaragua om at afskedige medlemmer af parlamentet, og erklæring fra NF/HR af 19. november 2016 om de endelige resultater af valget i Nicaragua,
- der henviser til rapporten fra EU's valgobservationsmission til Nicaragua om observation af præsident- og parlamentsvalget den 6. november 2011,
- der henviser til erklæring fra Generalsekretariatet for Organisationen af Amerikanske Stater (OAS) af 16. oktober 2016 om valgprocessen i Nicaragua,
- der henviser til rapporten fra Generalsekretariatet for Organisationen af Amerikanske Stater og Nicaragua af 20. januar 2017,
- der henviser til associeringsaftalen fra 2012 mellem Den Europæiske Union og landene i Mellemamerika, som trådte i kraft i august 2013, herunder dens bestemmelser om menneskerettigheder,
- der henviser til EU's retningslinjer vedrørende menneskerettighedsforkæmpere fra juni 2004,
- der henviser til EU's retningslinjer for jordpolitik fra 2004, der giver vejledning om udvikling og programmering af jordpolitik i udviklingslande,
- der henviser til FN's erklæring om menneskerettighedsforkæmpere fra december 1998,
- der henviser til FN's erklæring om oprindelige folks rettigheder,
- der henviser til Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO's) konvention (nr. 169) af 1989 om oprindelige folk og stammefolk, der er ratificeret af Nicaragua,
- der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder fra 1966,
- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettighederne fra 1948,

⁽¹⁾ EUT C 45 E af 23.2.2010, s. 89.

⁽²⁾ EUT C 285 E af 21.10.2010, s. 74.

Torsdag den 16. februar 2017

- der henviser til forretningsordenens artikel 135, stk. 5, og artikel 123, stk. 4,
- A. der henviser til, at udvikling og befæstelse af demokratiet og retsstaten og respekten for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder skal være en integreret del af EU's eksterne politikker, herunder associeringsaftalen mellem Den Europæiske Union og landene i Mellemamerika fra 2012;
- B. der henviser til, at demokratiet og retsstaten er blevet forringet i Nicaragua i de seneste år;
- C. der henviser til, at Nicaragua i 2013 vedtog lov 840, der gav en 100-årig koncession på en søfartskanal gennem Nicaragua til en privat virksomhed i Kina: HK Nicaragua Canal Development Investment Company Ltd (HKND);
- D. der henviser til, at denne lov har givet HKND beføjelser til at ekspropriere jord og fritaget selskabet for lokale skatte- og handelsmæssige bestemmelser; der henviser til, at den også sikrede HKND, at der ikke ville være nogen straf for kontraktbrud;
- E. der henviser til, at demonstranter fra hele Nicaragua samledes i hovedstaden mellem den 27. november og den 1. december 2016 for at afvise konstruktionen af søfartskanalen, et megaprojekt, som kan forvise tusindvis af små landbrugere og oprindelige folk i områderne omkring kanalprojektet, og ligeledes for at kritisere den manglende gennemsigtighed i præsidentvalget den 6. november 2016; der henviser til, at menneskerettighedsforkæmpere rapporterede om brug af tåregas og gummi- og blykugler fra politiets side mod demonstranter;
- F. der henviser til, at ikke blev foretaget nogen miljøkonsekvensvurdering, og at der ikke var iværksat en forudgående høring af oprindelige folk, hvilket er i strid med ILO's konvention nr. 169; der henviser til, at den foreslåede linjeføring af kanalen vil gå gennem oprindelige folks landområder og fordrive mellem 30 000 og 120 000 personer tilhørende disse befolkningsgrupper;
- G. der henviser til, at videnskabelige organisationer har udtrykt foruroligelse over, at kanalen vil krydse Nicaraguasøen, hvilket vil udgøre en fare for Mellemamerikas største friskvandskilde; der henviser til, at videnskabelige organisationer har anmodet den nicaraguanske regering om at suspendere projektet, indtil uafhængige undersøgelser er afsluttet og drøftes offentligt,
- H. der henviser til, at Francisca Ramirez, koordinator for det nationale råd for forsvar af land, sø og suveræniteten, forelagde en formel klage i december 2016 om undertrykkelse af og overgreb i Nueva Guinea; der henviser til, at Francisca Ramirez er blevet intimideret og vilkårligt tilbageholdt, mens hendes familiemedlemmer er blevet udsat for voldelige angreb som gengældelse for hendes aktivisme;
- I. der henviser til, at journalister i Nicaragua udsættes for chikane, intimidering og frihedsberøvelse og har modtaget dødstrusler;
- J. der henviser til, at det planlagte besøg i august 2016 af FN's særlige rapportør om situationen for menneskerettighedsforkæmpere, Michel Forst, i Nicaragua blev aflyst på grund af de hindringer, som den nicaraguanske regering lagde i vejen for besøget;
- K. der henviser til, at den grove udelukkelse af kandidater fra oppositionen viser, at betingelserne for frie og retfærdige valg klart var fraværende, at foreningsfriheden samt den politiske konkurrence og pluralisme i alvorlig grad er truet;
- L. der henviser til, at den særlige rapportør om dommeres og advokaters uafhængighed som led i en universel regelmæssig gennemgang i 2014 påpegede, at udnævnelser af højesteretsdommere er stærkt influeret af politik; der henviser til, at de forfatningsændringer, der blev foretaget i 2013 for at muliggøre genvalg af præsidenten, omgik lovens bestemmelser på en uigennemsigtig måde; der henviser til, at artikel 147 i den nicaraguanske forfatning forbyder personer, der er blodsbeslægtede eller beslægtede ved svogerskab med præsidenten i at stille op til præsident- eller vicepræsidentvalg;

Torsdag den 16. februar 2017

- M. der henviser til, at korruption i den offentlige sektor, herunder ved præsidentens familiemedlemmer, fortsat er en af de største udfordringer; der henviser til, at bestikkelse af embedsmænd, ulovlig beslaglæggelse og vilkårlige vurderinger fra told- og skattemyndighedernes side er meget udbredt;
1. udtrykker sin bekymring over den stadige forværrelse af menneskerettighedssituationen i Nicaragua og beklager dybt de overgreb og tilfælde af chikane, som menneskerettighedsorganisationer, deres medlemmer, uafhængige journalister er blevet udsat for af enkeltpersoner, politiske kræfter og organer med tilknytning til staten;
 2. opfordrer indtrængende regeringen til at afstå fra at chikanere og rette gengældelsesforanstaltninger mod Francisca Ramirez og andre menneskerettighedsforkæmpere, fordi de udfører deres legitime arbejde; opfordrer de nicaraguanske myndigheder til at sætte en stopper for straffriheden for gerningsmænd til forbrydelser mod menneskerettighedsforkæmpere; støtter miljø- og menneskerettighedsforkæmperes ret til at give udtryk for deres protester uden repressalier; opfordrer Nicaragua til effektivt at iværksætte en uafhængig miljøkonsekvensvurdering, inden der tages yderligere skridt, og til at gøre hele processen offentlig;
 3. opfordrer den nicaraguanske regering til at overholde sine internationale forpligtelser på menneskerettighedsområdet, navnlig FN's erklæring om oprindelige folks rettigheder, der blev undertegnet i 2008, og ILO's konvention nr. 169;
 4. opfordrer den nicaraguanske regering til at beskytte oprindelige folks landområder mod virkningerne af enorme udviklingsprojekter, som påvirker landområdernes kapacitet til at brødføde dem, hvilket placerer oprindelige samfund i konfliktscenarier og udsætter dem for voldsanvendelse;
 5. er yderst bekymret over bortvisningen af oppositionens medlemmer fra den nicaraguanske nationalforsamling og den retsafgørelse, som ændrede oppositionspartiets ledelsesstruktur;
 6. opfordrer Nicaragua til fuldt ud at respektere de demokratiske værdier, herunder magtens tredeling, og til at genoprette alle de politiske oppositionspartiets position ved at tillade kritiske røster inden for det politiske system og i samfundet generelt; minder om, at fuld deltagelse af oppositionen, afpolarisering af retsvæsenet, afskaffelse af straffrihed og et uafhængigt civilsamfund er afgørende succeskriterier for ethvert demokrati;
 7. minder om de ulovlige skridt, som blev taget i modstrid med retssystemet og som resulterede i en ændring af forfatningen for at ophæve begrænsningerne af præsidentens mandatperiode, således at Daniel Ortega fik mulighed for at forblive ved magten i årevis;
 8. påpeger, at valgene i 2011 og 2016 blev stærkt kritiseret for deres uregelmæssigheder af EU-institutionerne og OAS; bemærker, at der er en dialog i gang med OAS, og at et aftalememorandum forventes undertegnet senest den 28. februar 2017, hvilket kan forbedre situationen;
 9. bekræfter, at presse- og mediefrihed er absolutte forudsætninger for demokrati og et åbent samfund; opfordrer den nicaraguanske myndigheder til at genoprette mediepluralismen;
 10. påpeger nødvendigheden af, at Nicaragua under forhandlingerne om associeringsaftalen mellem EU og landene i Mellemamerika mindes om nødvendigheden af at respektere principperne om retsstatsforhold, demokrati og menneskerettigheder, som EU holder i hævd og fremmer; opfordrer indtrængende EU til at overvåge situationen og om nødvendigt overveje potentielle foranstaltninger;
 11. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, generalsekretæren for Organisationen af Amerikanske Stater, Den Euro-Latinamerikanske Parlamentariske Forsamling, Det Mellemerikanske Parlament og til regeringen og parlamentet i Nicaragua.

Torsdag den 16. februar 2017

P8_TA(2017)0044

Henrettelser i Kuwait og Bahrain

Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2017 om henrettelser i Kuwait og Bahrain (2017/2564(RSP))

(2018/C 252/20)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Bahrain, særlig beslutningerne af 4. februar 2016 om sagen om Mohammed Ramadan ⁽¹⁾ og af 7. juli 2016 om Bahrain ⁽²⁾, og af 8. oktober 2015 om dødsstraffen ⁽³⁾,
- der henviser til udtalelse af 15. januar 2017 fra talsmanden for næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsaffænder og sikkerhedspolitik, Federica Mogherini, om henrettelser i Bahrain, og af 25. januar 2017 om de nylige henrettelser i Staten Kuwait,
- der henviser til den fælles erklæring af 10. oktober 2015 fra næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant, Federica Mogherini, på EU's vegne og Europarådets generalsekretær, Thorbjørn Jagland, om den europæiske dag og verdensdagen mod dødsstraf,
- der henviser til erklæringen af 25. januar 2017 fra FN's særlige rapportører om udenretslige, summariske eller vilkårlige henrettelser, Agnes Callamard, og om tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, Nils Melzer, hvori de indtrængende opfordrer den bahrainiske regering til at standse nye henrettelser, og erklæringen af 17. januar 2017 fra talsmanden for De Forenede Nationers højkommisær for menneskerettigheder, Rupert Colville, om Bahrain,
- der henviser til EU's retningslinjer vedrørende dødsstraf, tortur, ytringsfrihed og menneskerettighedsforkæmpere,
- der henviser til EU's nye strategiske ramme og handlingsplan for menneskerettigheder og demokrati, der har til formål at stille beskyttelse og overvågning af menneskerettighedssituationen i centrum for alle EU-politikker,
- der henviser til artikel 2 i den europæiske menneskerettighedskonvention og protokol 6 og 13 hertil,
- der henviser til artikel 1 og 2 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til samarbejdsaftalen fra 1988 mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater og landene i Samarbejdsrådet for De Arabiske Golfstater (GCC),
- der henviser til konklusionerne fra det 25. møde i Det Fælles Råd EU-GCC og ministermødet den 18. juli 2016,
- der henviser til FN's Generalforsamlings resolution om moratoriet for anvendelsen af dødsstraf, navnlig beslutningen af 18. december 2014 og den seneste resolution af 19. december 2016,
- der henviser til konventionen mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, konventionen om barnets rettigheder og det arabiske menneskerettighedscharter, som alle er tiltrådt af Kuwait og Bahrain,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0044.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0315.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0348.

Torsdag den 16. februar 2017

- der henviser til garantierne for beskyttelse af rettighederne for personer, der er idømt dødsstraf, som blev godkendt ved Det Økonomiske og Sociale Råds resolution 1984/50 af 25. maj 1984,
 - der henviser til de afsluttende bemærkninger om den tredje periodiske rapport om Kuwait i FN's Menneskerettighedskommission af 11. august 2016,
 - der henviser til verdenserklæringen fra 1948 om menneskerettigheder, særlig artikel 15,
 - der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder (ICCPR), særlig artikel 18 og den valgfri protokol om dødsstraf, og til den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder,
 - der henviser til FN-konventionen fra 1954 om statsløse personers retsstilling og konventionen fra 1961 om begrænsning af statsløshed,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 135, stk. 5, og artikel 123, stk. 4,
- A. der henviser til, at over 160 af FN's medlemsstater med en række forskellige retssystemer, traditioner, kulturer og religiøse baggrunde ifølge FN's Højkommissariat for Menneskerettigheder (OHCHR) enten har afskaffet dødsstraf eller ikke anvender den;
- B. der henviser til, at Kuwaits myndigheder den 25. januar 2017 henrettede syv personer, herunder et medlem af kongefamilien: Mohammad Shahed Mohammad Sanwar Hussain, Jakatia Midon Pawa, Amakeel Ooko Mikunin, Nasra Youseff Mohammad al-Anzi, Sayed Radhi Jumaa, Sameer Taha Abdulmajed Abduljaleel og Faisal Abdullah Jaber Al Sabah, hvoraf de fleste var dømt for mord; der henviser til, at fem af fangerne var udenlandske statsborgere: to egyptere, en bangladesher, en filippiner og en etiopier, og tre af dem var kvinder; der henviser til, at henrettelserne var de første i landet siden 2013, hvor de kuwaitiske myndigheder henrettede fem mennesker efter et seksårigt moratorium;
- C. der henviser til, at Gulf Centre for Human Rights og andre menneskerettighedsorganisationer har dokumentation for overtrædelser af retten til en retfærdig proces i Kuwait's strafferetssystem, hvilket gjorde det vanskeligt for de anklagede at få en retfærdig rettergang; der henviser til, at udenlandske husarbejdere er særligt sårbare, idet de ikke er omfattet af social og juridisk beskyttelse.
- D. der henviser til, at Bahrain den 15. januar 2017 henrettede Ali Al-Singace, Abbas Al-Samea og Sami Mushaima ved skydning efter et seksårigt moratorium;
- E. der henviser til, at henrettelserne ifølge OHCHR udgjorde en alvorlig krænkelse af standarderne for retfærdig rettergang; der henviser til, at de tre mænd var anklaget for et bombeangreb i Manama i 2014, der kostede mange mennesker livet, herunder tre politibetjente; der imidlertid henviser til, at alle tre angiveligt tilstod efter tortur, og at disse tilståelser derefter udgjorde det primære bevisgrundlag for deres domfældelser; der henviser til, at de blev frataget deres statsborgerskab, nægtet adgang til en advokat og henrettet mindre end en uge efter dommen, uden forudgående underretning til deres familier og uden mulighed for at anmode om benådning;
- F. der henviser til, at FN's særlige rapportør om udenretslige, summariske eller vilkårlige henrettelser har erklæret disse henrettelser »udenretslige henrettelser« på grundlag af, at alle tre mænd blev frataget retten til en retfærdig rettergang, som er nedfældet i artikel 14 i den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder;
- G. der henviser til, at OHCHR, var »forfærdet« over henrettelserne, og at der var »alvorlig tvivl« om, hvorvidt mændene havde fået en retfærdig rettergang;
- H. der henviser til, at to andre mænd, Mohammad Ramadan og Hussein Moussa, også risikerer dødsstraf i Bahrain; der henviser til, at begge mænd hævder, at de falske tilståelser af alvorlige forbrydelser, som de har afgivet, blev fremkaldt under tortur, og til at de kan blive henrettet på et hvilket som helst tidspunkt;

Torsdag den 16. februar 2017

- I. der henviser til, at den bahrainsk-danske Abdulhadi al-Khawaja, stiftende leder af Gulf Center for Human Rights, og Khalil Al Halwachi, en matematiklærer der tidligere var bosat i Sverige, fortsat er fængslet for anklager i forbindelse med den fredelige udøvelse af deres meningsfrihed;
 1. beklager dybt Kuwaits og Bahrains beslutning om at genoptage deres praksis med dødsstraf; gentager sin fordømmelse af brugen af dødsstraf og støtter kraftigt indførelsen af et moratorium for dødsstraf som et skridt på vejen hen imod afskaffelse;
 2. opfordrer hans majestæt Sheikh Hamad bin Isa Al Khalifa af Bahrain til at forhindre henrettelsen af Mohamed Ramadan and Hussein Moosa og de bahrainske myndigheder til at sikre en fornyet rettergang i overensstemmelse med internationale standarder; minder om, at alle påstande om menneskerettighedskrænkelser begået under sagen skal behørigt efterforskes;
 3. understreger, at konventionen om barnets rettigheder og den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder udtrykkelig forbyder dødsstraf for forbrydelser begået af personer under 18 år;
 4. opfordrer regeringerne i Kuwait og Bahrain til at udstede en umiddelbar og åben indbydelse til FN's særlige rapportør om tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf til at aflægge besøg i landene, og til at tillade uhindret adgang til frihedsberøvede og til alle centre for frihedsberøvelse;
 5. minder om, at EU er imod dødsstraf, og anser den for at være en grusom og umenneskelig straf, der ikke virker afskrækkende på kriminel adfærd og er uigenkaldelig i tilfælde af fejl;
 6. opfordrer Kuwait og Bahrain til at tiltræde den anden valgfri protokol til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, der sigter mod afskaffelse af dødsstraf;
 7. opfordrer indtrængende Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) og medlemsstaterne til fortsat at bekæmpe anvendelsen af dødsstraf; opfordrer indtrængende Bahrain og Kuwait til at overholde internationale minimumsstandarder og indskrænke anvendelsesområdet for og brugen af dødsstraf; opfordrer indtrængende EU-Udenrigstjenesten til fortsat at holde et vågent øje med udviklingen i disse to lande og i Golfregionen generelt, og til at benytte alle de midler, den har til rådighed, til at få indflydelse;
 8. gør på ny opmærksom på, at aktiviteter, som udøves af EU-virksomheder, der opererer i tredjelande, bør være i fuld overensstemmelse med internationale menneskerettighedsstandarder; fordømmer på det kraftigste aftalerne vedrørende handel med våben og med teknologier, der anvendes til at skade menneskerettighederne;
 9. opfordrer indtrængende EU-Udenrigstjenesten og medlemsstaterne til at gribe ind over for den bahrainske regering med en appel om løsladelsen af Nabeel Rajab og af alle dem, der alene er tilbageholdt på grund af deres fredelige udøvelse af ytrings- og forsamlingsfriheden, og til indtrængende at opfordre Bahrains regering til at standse den overdrevne magtanvendelse mod demonstranter og den vilkårlige fratagelse af statsborgerskab;
 10. kræver løsladelse af Abdulhadi al-Khawaja og Khalil Al Halwachi;
 11. opfordrer den bahrainske regering til fuldt ud at gennemføre anbefalingerne fra rapporten fra Bahrains uafhængige undersøgelseskommission (BICI), den universelle regelmæssige gennemgang og det nationale institut for menneskerettigheder; tilskynder endvidere reformbestræbelserne i Kuwait;
 12. opfordrer de bahrainske myndigheder til at videreføre den nationale dialog om konsensus i den hensigt at opnå varig og inklusiv national forsoning og holdbare politiske løsninger på krisen; gør opmærksom på, at legitim og fredelig kritik bør kunne udtrykkes frit i en holdbar politisk proces;
 13. noterer sig de protester, der finder sted i Bahrein, og som markerer seksårsdagen for opstanden i 2011; opfordrer de bahrainske myndigheder til at sikre, at sikkerhedsstyrkerne overholder fredelige demonstranternes rettigheder fuldt ud og afstår fra overdreven magtanvendelse, vilkårlig tilbageholdelse, tortur og andre handlinger, der krænker menneskerettighederne;
 14. opfordrer til dialog og bilaterale og multilaterale initiativer mellem Den Europæiske Union, dens medlemsstater og Golflandene, herunder Kuwait og Bahrain, om menneskerettighedsspørgsmål og andre spørgsmål af fælles interesse; opfordrer EU-Udenrigstjenesten og næstformanden i Kommissionen/Unionens højstående repræsentant, Federica Mogherini, til at insistere på, at der oprettes en formel menneskerettighedsdialog med de kuwaitiske og bahrainske myndigheder i overensstemmelse med EU's retningslinjer for dialoger om menneskerettigheder;

Torsdag den 16. februar 2017

15. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden i Kommissionen/ Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, regeringer og parlamenter i medlemsstaterne, regeringen og parlamentet i Kongeriget Bahrain, regeringen og parlamentet i Staten Kuwait og medlemmerne af Golfstaternes Samarbejdsråd.

Torsdag den 16. februar 2017

P8_TA(2017)0045

Guatemala, især situationen for menneskerettighedsforkæmpere

Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2017 om Guatemala, især situationen for menneskerettighedsforkæmpere (2017/2565(RSP))

(2018/C 252/21)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettighederne og til FN's menneskerettighedskonventioner og de valgfrie protokoller hertil,
- der henviser til den europæiske menneskerettighedskonvention, den europæiske socialpagt og Den Europæisk Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til den europæiske konsensus om udvikling fra december 2005,
- der henviser til sine tidligere beslutninger om menneskerettighedskrænkelser, herunder sine beslutninger om debatter om sager om krænkelser af menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincippet,
- der henviser til sine beslutninger af 15. marts 2007 om Guatemala⁽¹⁾ og af 11. december 2012⁽²⁾ om associeringsaftalen mellem EU og Mellemamerika,
- der henviser til sit Underudvalg om Menneskerettigheders besøg i Mexico og Guatemala i februar 2016 og til dets endelige rapport,
- der henviser til rapporten fra Delegationen for Forbindelserne med Mellemamerika om dennes besøg i Guatemala og Honduras den 16.-20. februar 2015,
- der henviser til sin beslutning af 21. januar 2016 om EU's prioriteter for UNHRC i 2016⁽³⁾,
- der henviser til rapporten fra FN's særlige rapportør om de globale trusler mod menneskerettighedsforkæmpere og om situationen for kvindelige menneskerettighedsforkæmpere,
- der henviser til årsberetningen for 2016 fra FN's Højkommissær for Menneskerettigheder om kontorets aktiviteter i Guatemala,
- der henviser til EU's særlige repræsentant for menneskerettigheders nylige besøg i Guatemala,
- der henviser til FN's internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder fra 1966,
- der henviser til EU's handlingsplan for menneskerettigheder og demokrati (2015-2019),
- der henviser til EU's køreplan for engagement med civilsamfundet i partnerlandene for 2014-2017,
- der henviser til EU's retningslinjer for beskyttelse af menneskerettighedsforkæmpere og til den strategiske ramme om menneskerettigheder, der indeholder tilsagn om at engagere sig til fordel for menneskerettighedsforkæmpere,

⁽¹⁾ EUT C 301 E af 13.12.2007, s. 257.

⁽²⁾ EUT C 434 af 23.12.2015, s. 181.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0020.

Torsdag den 16. februar 2017

- der henviser til FN's Menneskerettighedsråds resolution 26/9 af 26. juni 2014, i hvilken UNHRC træffer afgørelse om nedsættelse af en stående mellemstatslig arbejdsgruppe, der skal udarbejde et retligt bindende internationalt instrument om multinationale selskaber og andre erhvervsvirksomheder og menneskerettighederne,
 - der henviser til Den Internationale Arbejdsorganisations konvention fra 1989 vedrørende oprindelige folk og stammefolk i selvstændige stater (ILO-konvention nr. 169),
 - der henviser til menneskerettighedsklausulerne i associeringsaftalen mellem EU og Mellemamerika og partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem EU og Mellemamerika, som har været i kraft siden 2013,
 - der henviser til det flerårige vejledende program for Guatemala for 2014-2020 og tilsagnet heri om at bidrage til konfliktløsning, fred og sikkerhed,
 - der henviser til Den Europæiske Unions støtteprogrammer for retsvæsenet i Guatemala, navnlig SEJUST,
 - der henviser til Den Interamerikanske Menneskerettighedsdomstols dom fra 2014 i sagen *menneskerettighedsforkæmpere m.fl. mod Guatemala* og til Den Interamerikanske Kommission for Menneskerettigheder om menneskerettigheds-situationen i Guatemala (OEA/Ser.L/V/II. Dok. 43/15) af 31. december 2015,
 - der henviser til procesreglementets artikel 25 vedrørende mekanismen for beskyttelsesforanstaltninger for Den Interamerikanske Kommission for Menneskerettigheder,
 - der henviser til Rådets konklusioner fra 2009 om demokratistøtte i EU's eksterne forbindelser,
 - der henviser til Rådets retningslinjer fra 2009 om menneskerettighederne og den humanitære folkeret,
 - der henviser til erklæringen af 9. december 2016 fra Unionens højtstående repræsentant, Federica Mogherini, på vegne af Den Europæiske Union i anledning af menneskerettighedsdagen den 10. december 2016,
 - der henviser til erklæringen af 17. august 2016 fra EU-Udenrigstjenestens talsperson om menneskerettighedsforkæmpere i Guatemala,
 - der henviser til Santo Domingo-erklæringen fra ministermødet mellem EU og CELAC, 25.-26. oktober 2016,
 - der henviser til erklæringen af 1. februar 2017 fra donorgruppen G13 om styrkelse af retsstatsprincippet og bekæmpelse af korruption og straffrihed,
 - der henviser til artikel 2, artikel 3, stk. 5, artikel 18, 21, 27 og 47 i traktaten om Den Europæiske Union og til artikel 208 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 135,
- A. der henviser til, at Guatemala er EU's tredjestørste modtager af bilateral udviklingsbistand i Mellemamerika, idet denne bistand beløber sig til 187 mio. EUR for perioden 2014-2020, og den har fokus på fødevarerikkerhed, konfliktløsning, fred, sikkerhed og konkurrencedygtighed;
- B. der henviser til, at Guatemala er strategisk placeret på ruten for narkotika og ulovlig migration mellem Mellemamerika og USA; der henviser til, at guatemalanere fortsat udgør den største gruppe af udviste fra USA; der henviser til, at årtier med interne konflikter, høje fattigdomsrater og en dybt rodfastet straffrihedskultur har ført til et vedholdende højt niveau af vold og trusler mod sikkerheden i Guatemala; der henviser til, at hele samfundet er berørt af de høje kriminalitetsrater, men allermest menneskerettighedsforkæmpere, NGO'er og lokale myndigheder;

Torsdag den 16. februar 2017

- C. der henviser til, at 2017 markerer 20-året for Guatemalafredsaftalerne; der henviser til, at kampen mod straffrihed, herunder for de alvorlige forbrydelser der er begået under tidligere, udemokratiske regimer, er af afgørende betydning; der henviser til, at de guatemalanske myndigheder er nødt til at sende et klart signal til de fysiske gerningsmænd, der begår vold mod menneskerettighedsforkæmpere, og hjernerne bag, om, at sådanne handlinger ikke vil gå ustraffet hen;
- D. der henviser til, at kontoret for beskyttelse af menneskerettighedsforkæmpere (UDEFEGUA Guatemala) registrerede fjorten drab og syv drabsforsøg på menneskerettighedsforkæmpere i Guatemala fra januar til november 2016; der henviser til, at der ifølge de samme kilder i 2016 var i alt 223 angreb mod menneskerettighedsforkæmpere, herunder 68 nye retssager mod menneskerettighedsforkæmpere; der henviser til, at forkæmpere for miljø og jordrettigheder og dem, der beskæftiger sig med retfærdighed og straffrihed, var de kategorier af menneskerettighedsforkæmpere, der hyppigst blev angrebet;
- E. der henviser til, at menneskerettighedsforkæmperne Laura Leonor Vásquez Pineda og Sebastián Alonzo Juan allerede er blevet dræbt i 2017, ud over de journalister, der blev rapporteret dræbt i 2016 — Victor Valdés Cardona, Diego Esteban Gaspar, Roberto Salazar Barahona og Winston Leonardo Túnchez Cano;
- F. der henviser til, at menneskerettighedssituationen fortsat er meget alvorlig; der henviser til, at situationen for kvinder og oprindelige folk, navnlig dem der forsvarer menneskerettighederne, og for migranter, er stærkt bekymrende, i lighed med andre problemstillinger, som f.eks. adgang til domstolsprøvelse, forholdene i fængslerne, politiets adfærd og påstande om tortur, som forværres af udbredt korruption, aftalt spil og straffrihed;
- G. der henviser til, at Guatemala har ratificeret ILO-konvention nr. 169 om oprindelige folk og stammefolk og konvention nr. 87 om foreningsfrihed og beskyttelse af retten til at organisere sig; der henviser til, at der er nogle positive tegn såsom oprettelsen af Mesa Sindical del Ministerio Público; der henviser til, at Guatemalas lovgivning ikke omfatter en forpligtelse til at gennemføre forudgående, frie og informerede høringer af oprindelige folk som fastsat i ILO-konvention 169;
- H. der henviser til, at Den Interamerikanske Menneskerettighedsdomstol i 2014 afsagde en bindende dom med krav om en offentlig politik til beskyttelse af menneskerettighedsforkæmpere; der henviser til, at der er en EU-finansieret høringsproces i gang med henblik på udarbejdelse af ovennævnte politik;
- I. der henviser til, at FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettighederne gælder for alle stater og alle erhvervsvirksomheder, hvad enten de er transnationale eller ej, uanset deres størrelse, sektor, beliggenhed, ejerskab og struktur, selv om effektive kontrol- og sanktionsmekanismer fortsat udgør en udfordring i forbindelse med den globale gennemførelse af FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettighederne; der henviser til, at menneskerettighedssituationen i Guatemala vil blive evalueret i november 2017 under Menneskerettighedsrådets mekanisme for den universelle regelmæssige gennemgang (UPR);
- J. der henviser til, at den guatemalanske menneskerettighedsombudsmand, ministeriet for offentlige anliggender og retsvæsenet har taget vigtige skridt til bekæmpelse af straffrihed og for anerkendelse af menneskerettighederne;
- K. der henviser til, at Guatemala har taget visse positive skridt, såsom forlængelsen af mandatet for CICIG (den internationale undersøgelseskommission vedrørende straffrihed i Guatemala) til 2019; der henviser til, at præsidenten, formanden for Kongressen og retspræsidenten i Guatemala i oktober 2016 fremlagde et forslag for Kongressen om en forfatningsmæssig reform af retsvæsenet, som bl.a. er baseret på rundbordsdrøftelser med civilsamfundet og tilstræber at styrke retssystemet på grundlag af principper som karriere i retsvæsenet, retlig pluralisme og domstolenes uafhængighed;

Torsdag den 16. februar 2017

- L. der henviser til, at en målrettet chikanekampagne har vanskeliggjort en række opsigtsvækkende sager om korrupsion og retsopgør efter regimeskifte, idet menneskerettighedsforkæmpere, der beskæftiger sig med disse emner, herunder dommere og advokater, udsættes for intimidering og opdagede klageskrifter; der henviser til, at Iván Velásquez, direktøren for den internationalt anerkendte Internationale Kommission mod Straffrihed i Guatemala (CICIG), også står over for sigtelser og er genstand for en løbende smædekampagne; der henviser til, at der sker fremskridt i opsigtsvækkende sager om retsopgør efter regimeskifte, som blandt andre dem der involverer Molina Theissen og CREOMPAZ, eller dem om korrupsion i La Linea y Coparacha-sagerne;
- M. der henviser til, at nogle EU-medlemsstater endnu ikke har ratificeret associeringsaftalen mellem EU og Mellemamerika, og at søjlen for »politisk dialog« derfor endnu ikke er trådt i kraft; der henviser til, at menneskerettighederne og retsstatsprincippet står i centrum for EU's udenrigspolitik i lighed med bæredygtig økonomisk og social udvikling;
- fordømmer på det kraftigste de nylige mord på Laura Leonor Vásquez Pineda, Sebastian Alonzo Juan og journalisterne Victor Valdés Cardona, Diego Esteban Gaspar, Roberto Salazar Barahona og Winston Leonardo Túnchez Cano, såvel som af hvert eneste af de 14 politiske mord på andre menneskerettighedsforkæmpere i Guatemala, der blev begået i 2016; udtrykker sin dybeste medfølelse med familie og venner til alle disse menneskerettighedsforkæmpere;
 - understreger sin bekymring over, at de vedvarende voldshandlinger og den manglende sikkerhed har en negativ indvirkning på menneskerettighedsforkæmpernes mulighed for at udføre deres aktiviteter fuldt ud og frit; hylder alle menneskerettighedsforkæmpere i Guatemala og opfordrer til en øjeblikkelig, uafhængig, objektiv og grundig efterforskning af disse og tidligere mord; understreger, at et dynamisk civilsamfund er afgørende for at gøre staten mere ansvarlig, lydhør, inkluderende, effektiv og dermed mere legitim på alle niveauer;
 - glæder sig over Guatemalas indsats i forbindelse med bekæmpelsen af organiseret kriminalitet, og anmoder om, at den styrkes, og erkender de enorme vanskeligheder, landet har med at skabe sikkerhed og frihed for alle dets borgere i en situation med struktureret vold som den, der affødes af narkotika; opfordrer EU-institutionerne og EU's medlemsstater til at stille tekniske og budgetmæssig midler til rådighed for Guatemala for at bidrage til bekæmpelsen af korrupsion og organiseret kriminalitet og til at prioritere denne indsats i bilaterale samarbejdsprogrammer;
 - minder om behovet for at udvikle en offentlig politik til beskyttelse af menneskerettighedsforkæmpere som anført af Den Interamerikanske Menneskerettighedsdomstol (IACHR) i 2014; noterer sig den nyligt igangsatte nationale dialog og opfordrer de guatemalanske myndigheder til at sikre, at de offentlige politikker udvikles gennem en vidtspændende partcipatorisk proces og adresserer de strukturelle årsager, der øger menneskerettighedsforkæmpernes sårbarhed, og anmoder erhvervslivet om at støtte disse bestræbelser;
 - bifalder den beslutning, som EU-delegationen i Guatemala har truffet, om at bidrage økonomisk til drøftelserne og høringsprocessen om et sådant program, og tilskynder EU-delegationen til at fortsætte sin støtte til menneskerettighedsforkæmpere; opfordrer de kompetente myndigheder til at udarbejde og gennemføre en offentlig politik til beskyttelse af menneskerettighedsforkæmpere i tæt samarbejde med en bred vifte af interessenter og til at fortsætte ad reformvejen i retning af uafhængige domstole, bekæmpelse af straffrihed og konsolidering af retsstaten;
 - opfordrer til en hurtig og obligatorisk gennemførelse af de forebyggende foranstaltninger, der anbefales af Den Interamerikanske Kommission for Menneskerettigheder, og opfordrer myndighederne til at ændre beslutningen om ensidigt at ophæve de nationale forebyggende foranstaltninger til fordel for menneskerettighedsforkæmpere;
 - minder om resultaterne af de 93 fælles høringer, der blev gennemført i god tro i 2014 og 2015; minder om, at der for øjeblikket er en partcipatorisk proces i gang, og opfordrer de guatemalanske myndigheder til at fremskynde procedurene med henblik på at sikre, at der oprettes en national mekanisme til frie og informerede forudgående høringer, jf. ILO 169; opfordrer Guatemalas regering til at iværksætte bredere sociale høringer om vandkraftværker, mineprojekter og olieselskaber, og opfordrer EU-institutionerne til at sikre, at ingen EU-bistand eller anden støtte fremmer eller tillader udviklingsprojekter, uden at de opfylder forpligtelsen til forudgående, frie og informerede høringer af de oprindelige befolkningsgrupper;

Torsdag den 16. februar 2017

8. glæder sig over det initiativ til en reform af retssystemet, som den udøvende, dømmende og lovgivende magt har forelagt Kongressen med henblik på at videreudvikle et professionelt, demokratisk retssystem baseret på domstolenes reelle uafhængighed; opfordrer til en fælles indsats i den guatemalanske kongres for at færdiggøre reformen af retsvæsenet i sin helhed og fuldstændighed i 2017; opfordrer med henblik herpå de guatemalanske myndigheder til at afsætte tilstrækkelige økonomiske midler og menneskelige ressourcer til retsvæsenet, navnlig til statsadvokaturen; støtter det vigtige arbejde, der udføres af Den Internationale Kommission mod Straffrihed i Guatemala (CICIG);
 9. bifalder afgørelsen fra Appelrettens Første Afdeling i retssagen mod den tidligere diktator, Rios Montt, hvori den på ny bekræftede, at forældelsesfrister ikke finder anvendelse på folkedrab og forbrydelser mod menneskeheden, som en milepæl i kampen mod straffrihed;
 10. opfordrer den guatemalanske stat til at samarbejde med mekanismen for den universelle regelmæssige gennemgang og til at tage alle nødvendige skridt for at gennemføre dens anbefalinger;
 11. anmoder Den Europæiske Union om at støtte statsadvokaturen; afviser på det kraftigste enhver form for pres, intimidering og indflydelse, som bringer uafhængigheden, den retlige pluralisme og objektiviteten i fare; tilskynder de guatemalanske myndigheder til fortsat at fremme samarbejdet mellem indenrigsministeriets enhed for analyse af angreb på menneskerettighedsforkæmpere og menneskerettighedssektionen i statsadvokaturen;
 12. opfordrer EU-institutionerne til at arbejde hen imod indgåelsen af internationalt bindende aftaler, der vil styrke overholdelsen af menneskerettighederne, særligt for så vidt angår EU-baserede virksomheder, der opererer i tredjelande;
 13. opfordrer de EU-medlemsstater, der endnu ikke har gjort det, til hurtigt at ratificere associeringsaftalen mellem EU og Mellemamerika; anmoder Den Europæiske Union og dens medlemsstater om at anvende de mekanismer, der er fastsat i associeringsaftalen og aftalen om politisk dialog, til kraftigt at tilskynde Guatemala til at stræbe efter en ambitiøs menneskerettighedsdagsorden og bekæmpelse af straffrihed; opfordrer EU's institutioner og medlemsstater til at øremærke tilstrækkelige midler og teknisk bistand til denne opgave;
 14. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder, Organisationen af Amerikanske Stater, Den Euro-Latinamerikanske Parlamentariske Forsamling, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, Republikken Guatemalas præsident, regering og parlament, SIECA og Parlamen.
-

Torsdag den 16. februar 2017

P8_TA(2017)0048

Mulige udviklingstendenser og justeringer i Den Europæiske Unions nuværende institutionelle struktur**Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2017 om mulige udviklingstendenser og justeringer i Den Europæiske Unions nuværende institutionelle struktur (2014/2248(INI))**

(2018/C 252/22)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Union (TEU), særlig artikel 1, 2, 3, 6, 9, 10, 14, 15, 16, 17, 48 og 50, og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), særlig artikel 119, 120-126, 127-133, 136-138, 139-144, 194 og 352, samt protokollerne hertil,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til rapport af 22. juni 2015, aflagt af Kommissionens formand i nært samarbejde med formændene for Det Europæiske Råd, Europa-Parlamentet, Den Europæiske Centralbank og Eurogruppen, med titlen »Gennemførelse af Europas Økonomiske og Monetære Union« (»de fem formænds rapport«) ⁽¹⁾,
- der henviser til sin lovgivningsmæssige beslutning af 19. november 2013 om udkast til Rådets forordning om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 ⁽²⁾ og til sin afgørelse af 19. november 2013 om indgåelse af en interinstitutionel aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, budgetsamarbejde og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽³⁾,
- der henviser til den flerårige finansielle ramme (FFR) ⁽⁴⁾ og den interinstitutionelle aftale som vedtaget den 2. december 2013 ⁽⁵⁾,
- der henviser til den endelige rapport og henstillingerne fra Gruppen på Højt Plan vedrørende Egne Indtægter fra december 2016 ⁽⁶⁾,
- der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 18.-19. februar 2016 om en ny ordning for Det Forenede Kongerige i Den Europæiske Union, der er blevet ugyldig grundet Det Forenede Kongeriges beslutning om at træde ud af Unionen,
- der henviser til afstemningsresultatet fra Det Forenede Kongeriges folkeafstemning om EU-medlemskabet, hvor der var flertal for at forlade EU,
- der henviser til Standard Eurobarometer 84 fra efteråret 2015 med titlen »Public opinion in the European Union« og særudgaven af Europa-Parlamentets Eurobarometer fra juni 2016 med titlen — »EU-borgerne i 2016: Holdninger og forventninger, bekæmpelse af terrorisme og radikalisering«,
- der henviser til udtalelse 2/13 fra Den Europæiske Unions Domstol om udkast til aftale om Den Europæiske Unions tiltrædelse af den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (»den europæiske menneskerettighedskonvention« — EMRK) ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/5-presidents-report_da.pdf

⁽²⁾ EUT C 436 af 24.11.2016, s. 49.

⁽³⁾ EUT C 436 af 24.11.2016, s. 47.

⁽⁴⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884.

⁽⁵⁾ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.

⁽⁶⁾ http://ec.europa.eu/budget/mfi/hlgor/library/reports-communication/hlgor-report_20170104.pdf

⁽⁷⁾ Domstolens udtalelse 2/13 af 18. december 2014.

Torsdag den 16. februar 2017

- der henviser til Det Europæiske Råds afgørelse af 28. juni 2013 om Europa-Parlamentets sammensætning ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 12. december 2013 om konstitutionelle problemer i forbindelse med forvaltning på flere niveauer i Den Europæiske Union ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 15. april 2014 om forhandlingerne om den flerårige finansielle ramme for 2014-2020: erfaringer og vejen frem ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 22. november 2012 om valg til Europa-Parlamentet i 2014 ⁽⁴⁾ og sin beslutning af 4. juli 2013 om forbedring af de praktiske retningslinjer for tilrettelæggelsen af valget til Europa-Parlamentet i 2014 ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 20. november 2013 om fastlæggelse af hjemstedet for Den Europæiske Unions institutioner ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 28. oktober 2015 om det europæiske borgerinitiativ ⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 11. november 2015 om reform af valgloven i Den Europæiske Union ⁽⁸⁾ og sit forslag til ændring af akten om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet,
- der henviser til sin beslutning af 28. juni 2016 om afgørelsen om at forlade EU som følge af folkeafstemningen i Det Forenede Kongerige ⁽⁹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 16. februar 2017 om forbedring af Den Europæiske Unions funktionsmåde på grundlag af Lissabontraktatens potentiale ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til sin beslutning af 16. februar 2017 om euroområdet budgetkapacitet ⁽¹¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 25. oktober 2016 med henstillinger til Kommissionen om oprettelse af en EU-mekanisme for demokrati, retsstatsprincippet og grundlæggende rettigheder ⁽¹²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1624 af 14. september 2016 om den europæisk grænse- og kystvagt ⁽¹³⁾,
- der henviser til udtalelse af 16. september 2015 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁴⁾ og udtalelse af 8. juli 2015 fra Regionsudvalget ⁽¹⁵⁾,
- der henviser til erklæringen »Greater European Integration: The Way Forward« (»Mere europæisk integration: vejen frem«) fra formændene for det italienske Deputeretkammer, den franske Nationalforsamling, den tyske Forbundsrag og det luxembourgske Deputeretkammer, der blev underskrevet den 14. september 2015 og for indeværende støttes af adskillige nationale parlamentariske forsamlinger i EU,

⁽¹⁾ EUT L 181 af 29.6.2013, s. 57.

⁽²⁾ EUT C 468 af 15.12.2016, s. 176.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0378.

⁽⁴⁾ EUT C 419 af 16.12.2015, s. 185.

⁽⁵⁾ EUT C 75 af 26.2.2016, s. 109.

⁽⁶⁾ EUT C 436 af 24.11.2016, s. 2.

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0382.

⁽⁸⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0395.

⁽⁹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0294.

⁽¹⁰⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0049.

⁽¹¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0050.

⁽¹²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0409.

⁽¹³⁾ EUT L 251 af 16.9.2016, s. 1.

⁽¹⁴⁾ EUT C 13 af 15.1.2016, s. 183.

⁽¹⁵⁾ EUT C 313 af 22.9.2015, s. 9.

Torsdag den 16. februar 2017

- der henviser til Regionsudvalgets udtalelse af 31. januar 2013 om »Styrkelse af unionsborgerskabet: Fremme af EU-borgernes valgrettigheder«⁽¹⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 52,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender og udtalelser fra Budgetudvalget og Budgetkontroludvalget (A8-0390/2016),
- A. der henviser til, at denne beslutning har til formål at finde løsningsmodeller, som ikke kan realiseres ved hjælp af de værktøjer, traktaterne indeholder i øjeblikket, og som derfor kun er brugbare efter en fremtidig traktatændring, når forudsætningerne er opfyldt;
- B. der henviser til, at EU-institutionernes manglende evne til at håndtere de dybe og talrige kriser, som EU i øjeblikket står over for — den såkaldte »polykrise« med finansielle, økonomiske, sociale og migrationspolitiske konsekvenser samt voksende tilslutning til populistiske partier og nationalistiske bevægelser — har ført til, at et voksende antal borgere er stadig mere utilfredse med Den Europæiske Unions nuværende funktionsmåde;
- C. der henviser til, at disse vigtige europæiske udfordringer ikke kan håndteres af de enkelte medlemsstater, men kun ved en fælles indsats fra Den Europæiske Union;
- D. der henviser til, at det er vanskeligt at gøre fremskridt i retning af en Union, som virkelig kan levere resultater og nå sine mål, fordi EU har en mangelfuld styreform, hvor der vedvarende og systematisk må søges efter enstemmighed i Rådet (på grundlag af det såkaldte Luxembourg-kompromis), og hvor der mangler én enkelt troværdig udøvende myndighed med fuld demokratisk legitimitet og kompetence til at træffe effektive foranstaltninger inden for et bredt spektrum af politikområder; der henviser til, at nylige eksempler som f.eks. den utilstrækkelige forvaltning af flytningestrømme, den langsommelige oprydningsproces i EU's banksektor i kølvandet på finanskrisen og det faktum, at der ikke omgående og i fællesskab er blevet reageret på den interne og eksterne trussel fra terrorisme, med al ønskelig tydelighed har vist EU's manglende evne til at reagere effektivt og hurtigt;
- E. der henviser til, at EU ikke kan leve op til de europæiske borgeres forventninger, fordi de nugældende traktater ikke bliver udnyttet fuldt ud og ikke indeholder alle de nødvendige redskaber, kompetencer og beslutningsprocedurer til effektivt at håndtere disse fælles målsætninger;
- F. der henviser til, at dette problem sammen med medlemsstaternes manglende fælles visioner for det europæiske kontinents fremtid har givet anledning til en hidtil uset vækst i EU-skeptiske holdninger, hvilket fører til fornyet nationalisme og risici for, at EU bliver undergravet og muligvis endog går i opløsning;
- G. der henviser til, at den ordning, hvorefter medlemsstaterne griber til »a la carte«-løsninger — en ordning, der blev styrket yderligere ved Lissabontraktaten — har gjort EU til en mere kompleks størrelse og har accentueret en differentieret udvikling inden for EU i stedet for at fremme unionstanken; der henviser til, at flere medlemsstater — trods den fleksibilitet, som traktaterne byder på — har fået talrige indrømmelser i form af fravalgsordninger med hensyn til den primære ret, og at dette faktum har skabt et uigennemskueligt system af cirkler, der krydser hinanden, og har hæmmet den demokratiske kontrol og ansvarlighed;
- H. der henviser til, at traktaterne giver muligheder for fleksibel og differentieret integration af afledt ret via instrumenterne til forstærket og mere struktureret samarbejde, som kun bør tages i anvendelse i forhold til et begrænset antal politikker, og som bør være inklusive, således at alle medlemsstater kan deltage; der henviser til, at effekten af forstærket samarbejde fortsat er begrænset her tyve år efter indførelsen; der henviser til, at der er givet tilladelse til forstærket samarbejde i tre tilfælde, nemlig med hensyn til fælles bestemmelser om lovvalg for skilsmisser for internationale par, det europæiske patent med ensartet retsvirkning samt indførelse af en afgift på finansielle transaktioner (AFT); der henviser til, at forstærket samarbejde skal benyttes som et første skridt i retning af øget integration af politikker som f.eks. den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP) og ikke som en metode til at bane vejen for »à la carte«-løsninger;
- I. der henviser til, at fællesskabsmetoden skal bevares og ikke undermineres af mellemstatslige løsninger, ikke engang på områder, hvor det ikke er alle medlemsstater, der opfylder betingelserne for deltagelse;

⁽¹⁾ EUT C 62 af 2.3.2013, s. 26.

Torsdag den 16. februar 2017

- J. der henviser til, at Unionen har euroen som valuta (jf. artikel 3, stk. 4, i TEU), at Det Forenede Kongerige har opnået en fritagelse fra at deltage (protokol nr. 15), at Danmark nyder godt af en forfatningsmæssigt begrundet undtagelse (protokol nr. 16), at Sverige er ophørt med at overholde eurokonvergenskriterierne, og at Det Europæiske Råd åbent har drøftet muligheden af at lade Grækenland forlade den fælles valuta; der henviser til, at alle medlemsstater er forpligtet til at indføre denne valuta, når de opfylder alle de relevante kriterier, mens der ikke er opstillet nogen tidsplan for, hvornår medlemsstaterne skal tilslutte sig euroen efter dens indførelse;
- K. der henviser til, at der med hensyn til Schengen, fri bevægelighed for personer og den tilhørende afskaffelse af den interne grænsekontrol — elementer, der formelt er en integrerende del af traktaterne — blev lavet fravalgsordninger for Det Forenede Kongerige og Irland; der henviser til, at fire andre medlemsstater heller ikke deltager, men er forpligtede til at deltage, mens der er lavet tilvalgsordninger for tre lande uden for Den Europæiske Union; der henviser til, at denne fragmentering ikke blot stiller sig hindrende i vejen for en fuldstændig afskaffelse af visse resterende interne grænser, men også vanskeliggør etableringen af et egentligt indre marked og et fuldt integreret område med frihed, sikkerhed og retfærdighed; der minder om, at integration i Schengenområdet skal forblive målet for alle EU-medlemsstater;
- L. der henviser til, at de enkelte medlemsstaters fravalgsmuligheder bringer en ensartet anvendelse af EU-retten i fare, fører til en overdrevent kompliceret styreform, undergraver EU's samhørighed og svækker den indbyrdes solidaritet blandt borgerne;
- M. der henviser til, at Det Europæiske Råd siden Lissabontraktatens ikrafttræden og med et yderligere incitament fra de økonomiske, finansielle, migrationsmæssige og sikkerhedspolitiske kriser har udvidet sin rolle til at omfatte den daglige styring via vedtagelse af mellemstatslige instrumenter, som falder uden for EU-samarbejdets rammer, selv om dets rolle går ud på at give EU den nødvendige fremdrift til dens udvikling og at fastlægge overordnede politiske retninger og prioriteringer uden at udøve lovgivende funktioner (jf. artikel 15, stk. 1, i TEU);
- N. der henviser til, at kravet om enstemmighed i Det Europæiske Råd og dets manglende evne til at opnå en sådan enstemmighed har ført til vedtagelse af mellemstatslige instrumenter, som falder uden for EU-samarbejdets rammer, som f.eks. den europæiske stabilitetsmekanisme (ESM) og traktaten om stabilitet, samordning og styring (TSSS eller »finanspagten«); der henviser til, at det samme gælder for aftalen med Tyrkiet om den syriske flygtningekrise;
- O. der henviser til, at der ifølge artikel 16 i TSSS inden for fem år efter ikrafttrædelsesdatoen (inden den 1. januar 2018) skal træffes de nødvendige foranstaltninger for at inkorporere finanspagten i EU's retlige ramme, og mens lignende bestemmelser indføres i den mellemstatslige aftale om overførsel og gensidiggørelse af bidrag til den fælles afviklingsfond, er det indlysende, at euroområdet modstandskraft, herunder færdiggørelsen af bankunionen, ikke kan sikres uden at udbygge det finanspolitiske samarbejde yderligere og sideløbende indføre en mere troværdig, effektiv og demokratisk styreform;
- P. der henviser til, at denne nye styreform må indebære, at Kommissionen bliver en egentlig regering, der kan drages til ansvar af Parlamentet, og som har mulighed for at formulere og implementere de fælles politikker på det finanspolitiske og makroøkonomiske område, som euroområdet har brug for, og denne regering skal være udstyret med en statskasse og et budget, som passer til omfanget af de foreliggende arbejdsopgaver; der henviser til, at dette — ud over foranstaltninger inden for rammerne af den eksisterende primære ret — kræver en reform af Lissabontraktaten;
- Q. der henviser til, at dette også gælder for den nødvendige reform og modernisering af hele Den Europæiske Unions finansielle ressourcer; der henviser til, at aftalen om den nuværende flerårige finansielle ramme (FFR) først blev indgået efter langstrakte og besværlige forhandlinger og blev ledsaget af en afgang om at nedsætte en gruppe på højt plan til at gennemgå EU's system for »egne indtægter« — en gruppe, der skulle aflægge rapport i 2016; der henviser til, at den nuværende FFR i alvorlig grad begrænser EU's finansielle og politiske autonomi, eftersom de fleste indtægter består af nationale bidrag fra medlemsstaterne, og det allerede er fastsat, at en stor del af udgifterne skal tilbageføres til de selv samme medlemsstater; der henviser til, at BNP-/BNI-baserede bidrag er blevet langt den største indtægtskilde;

Torsdag den 16. februar 2017

- R. der henviser til, at den nuværende FFR er underlegen i nominal værdi i forhold til den foregående, mens omstændighederne kræver en større budgetmæssig indsats for at hjælpe flygtninge og stimulere den økonomiske vækst, social samhørighed og finansiel stabilitet;
- S. der henviser til, at kravet om enstemmighed på det skatte- og afgiftspolitiske område stiller sig hindrende i vejen for, at det kan lykkes at bekæmpe eksistensen af skattely i EU og medlemsstaternes skadelige skatte- og afgiftspolitikker; der henviser til, at mange af disse praksisser forvrider det indre markedes funktion, bringer medlemsstaternes skatteindtægter i fare og i sidste ende vælter skattebyrden over på borgerne og de små og mellemstore virksomheder;
- T. der henviser til, at EU er et konstitutionelt system, som baserer sig på retsstatsprincippet; der henviser til, at traktaterne må ændres for at give Den Europæiske Unions Domstol jurisdiktion over alle aspekter af EU-retten i overensstemmelse med magtdelingsprincippet;
- U. der henviser til, at EU også bygger på værdier som respekt for den menneskelige værdighed, frihed, demokrati, ligestilling, retsstaten og respekt for menneskerettighederne, herunder rettigheder for personer, der tilhører mindretal; der henviser til, at EU's eksisterende instrumenter til vurdering og sanktionering af medlemsstaternes overtrædelser af disse principper har vist sig utilstrækkelige; der henviser til, at traktatbrudsprocedurer iværksat som reaktion på en medlemsstats konkrete retsakter eller foranstaltninger, når de er i strid med EU-retten, er utilstrækkelige til at håndtere systemiske brud på EU's grundlæggende værdier; der henviser til, at Rådet i henhold til artikel 7, stk. 1, i TEU skal træffe afgørelse med et flertal på fire femtedel af sine medlemmer, når det skal fastslås, om der er en klar fare for en grov overtrædelse af de grundlæggende værdier, og at Det Europæiske Råd i henhold til artikel 7, stk. 2, i TEU skal træffe afgørelse med enstemmighed, når det skal fastslås, om der foreligger en grov og vedvarende overtrædelse; der henviser til, at som konsekvens heraf er hverken den forebyggende foranstaltning, jf. artikel 7, stk. 1, i TEU eller sanktionsmekanismen, jf. artikel 7, stk. 2 og 3, i TEU blevet påberåbt;
- V. der henviser til, at EU synes at være bedre i stand til at påvirke politikker om grundlæggende rettigheder, retsstatsprincippet og korruption, mens landene stadig er kandidater til at tiltræde EU; der henviser til, at retsstatsmekanismen bør anvendes med lige stor styrke på alle medlemsstater;
- W. der henviser til, at det også er nødvendigt at foretage en revision for at omjustere og grundlæggende forny EU's funktionsmåde med den målsætning at fremme mindre bureaukrati samt en effektiv beslutningsproces, der er tættere på borgernes behov; der henviser til, at EU har behov for de beføjelser, som er nødvendige for at gøre fremskridt i retning af nogle af EU's erklærede målsætninger som f.eks. færdiggørelsen af det indre marked, herunder energiunionen, social samhørighed samt fuld beskæftigelse, en retfærdig og fælles migrations- og asylforvaltning samt en indre og ydre sikkerhedspolitik;
- X. der henviser til, at det er vigtigt at opbygge en systematisk dialog med civilsamfundsorganisationer og styrke den sociale dialog på alle niveauer i overensstemmelse med princippet i artikel 11 i TEUF for at håndtere euroskepsissen og bekræfte vigtigheden af Europas solidaritetsbaserede dimension, social samhørighed og opbygningen af et deltagende og inklusivt demokrati som et supplement til det repræsentative demokrati;
- Y. der henviser til, at den sikkerhedspolitiske situation i Europa i det seneste årti er forværret markant, navnlig i forhold til EU's nabolandsområde; der henviser til, at en enkeltstående medlemsstat ikke længere kan garantere sin indre og ydre sikkerhed alene;
- Z. der henviser til, at Europas forringede forsvarskapacitet har begrænset EU's muligheder for at skabe stabilitet ud over vores umiddelbare grænser; der henviser til, at dette forhold går hånd i hånd med vores amerikanske allieredes tøvende holdning til intervention, når Europa ikke er parat til at påtage sig sin rimelige andel af ansvaret; der henviser til, at EU's forsvarspolitik bør styrkes, og at der bør etableres et omfattende partnerskab mellem EU og NATO, samtidig med at Unionen får mulighed for at optræde selvstændigt i forbindelse med operationer i udlandet, navnlig med henblik på at stabilisere nabolandsområdet; der henviser til, at dette betyder, at der er behov både for et mere intenst samarbejde mellem medlemsstaterne og for en delvis integrering af deres forsvarskapacitet i et europæisk forsvarsfællesskab for at være på linje med en ny europæisk forsvarsstrategi;

Torsdag den 16. februar 2017

- AA. der henviser til, at ingen af de passerellebestemmelser, som er indeholdt i Lissabontraktaten, og som har til formål at modernisere EU's styreform, er blevet taget i anvendelse, og at dette under de nuværende omstændigheder sandsynligvis heller ikke vil ske; der henviser til, at den såkaldte let-out-bestemmelse tværtimod blev aktiveret omgående på grund af Det Europæiske Råds beslutning af 18.-19. juni 2009 om at formindske antallet af kommissærer sin fastsat i Lissabontraktaten;
- AB. der henviser til, at valget til Europa-Parlamentet i 2014 for første gang førte til, at en kandidat til posten som formand for Kommissionen blev udpeget direkte; der henviser til, at borgerne desværre ikke havde mulighed for at stemme direkte på kandidaterne; der henviser til, at den supranationale karakter af valget til Europa-Parlamentet bør udbygges yderligere ved at indføre et klart retsgrundlag for at sikre, at denne nye ordning bliver bibeholdt og videreudviklet; der henviser til, at borgerne har vanskeligt ved at forstå det indbyrdes forhold mellem formanden for Kommissionen og formanden for Det Europæiske Råd;
- AC. der henviser til, at behovet for en reform af EU er vokset dramatisk efter Det Forenede Kongeriges folkeafstemningsresultat til fordel for at forlade Den Europæiske Union; der henviser til, at forhandlingerne om Det Forenede Kongeriges udtrædelse af samarbejdet også må tage højde for rammerne for det fremtidige forhold til EU; der henviser til, at denne aftale må forhandles på plads i overensstemmelse med artikel 218, stk. 3, i TEUF og indgås på Unionens vegne af Rådet, som træffer afgørelse med kvalificeret flertal og efter godkendelse fra Europa-Parlamentet; der henviser til, at Parlamentet derfor bør inddrages fuldt ud i forhandlingsprocessen;
- AD. der henviser til, at Det Forenede Kongeriges udtrædelse af samarbejdet ville åbne mulighed for at gøre EU mindre kompliceret og skabe klarhed over, hvad et EU-medlemskab egentlig indebærer; der henviser til, at der fremover er behov for klare rammer for EU's forhold til ikke-medlemmer i naboskabsområdet (Det Forenede Kongerige, Norge, Schweiz, Tyrkiet, Ukraine osv.); der henviser til, at EU's grundlæggere allerede havde planer om en slags »associeret status«;
- AE. der henviser til, at traktaterne tildeler Europa-Parlamentet seks klare prærogativer i denne vigtige proces, nemlig: retten til at foreslå ændringer til traktaterne (artikel 48, stk. 2, i TEU), retten til at blive hørt af Det Europæiske Råd om ændring af traktaterne (artikel 48, stk. 3, første afsnit, i TEU), retten til at insistere på indkaldelse af et konvent mod Det Europæiske Råds ønsker (artikel 48, stk. 3, andet afsnit, i TEU), retten til at blive hørt om en afgørelse fra Det Europæiske Råd om ændring af alle eller en del af bestemmelserne i tredje del af TEUF (artikel 48, stk. 6, andet afsnit, i TEU), retten til at iværksætte en omfordeling af pladserne i Parlamentet inden det næste valg (artikel 14, stk. 2, i TEU) og retten til at foreslå en ensartet valgmode (artikel 223, stk. 1, i TEUF);
- AF. der henviser til, at EØSU's og Regionsudvalgets rolle skal beskyttes, da de fungerer som institutionelle repræsentanter for civilsamfundsorganisationer samt regionale og lokale aktører, idet deres udtalelser bidrager til at øge den demokratiske legitimitet i de politiske og lovgivningsmæssige processer;
- AG. der henviser til, at et klart flertal af EU's regionale og lokale myndigheder konsekvent har givet udtryk for deres mening gennem Regionsudvalget til fordel for et mere integreret EU med en effektiv forvaltning;
1. mener, at tidspunktet er kommet til at opgive krisestyring ved hjælp af tilfældige og trinvis beslutninger, eftersom en sådan tilgang kun fører til foranstaltninger, som ofte ikke er tilstrækkelig vidtrækkende og kommer for sent; er overbevist om, at det nu er på tide for alvor at overveje, hvordan der kan rettes op på manglerne ved EU's styreform ved at foretage en omfattende og dybtgående reform af Lissabontraktaten; mener, at kort- og mellemsigtede løsningsmodeller kan gennemføres ved at udnytte de eksisterende traktaters fulde potentiale i mellemtiden;
 2. noterer sig, at en reform af EU bør stile efter en modernisering, hvor der indføres nye instrumenter, nye og effektive europæiske kapaciteter samt mere demokratiske beslutningsprocesser, snarere end en renationalisering ved hjælp af øget mellemstatsligt samarbejde;

Torsdag den 16. februar 2017

3. understreger, at de seneste Eurobarometer-meningsmålinger viser, at EU-borgerne — i modstrid med den almindelige opfattelse — stadig er fuldstændig klar over, at det er vigtigt at finde ægte europæiske løsningsmodeller, og at EU-borgerne støtter sådanne løsningsmodeller ⁽¹⁾, blandt inden for sikkerhed, forsvar og migration;
4. iagttaget med dyb bekymring, hvordan et voksende antal undergrupperinger af medlemsstater svækker EU's enhed ved at sørge for manglende gennemsigtighed og ved at undergrave befolkningens tillid; mener, at det passende format for at gennemføre drøftelserne vedrørende EU's fremtid er EU-27; understreger, at det vil være kontraproduktivt at opdele drøftelsen i forskellige formater eller grupper af medlemsstater;
5. understreger, at en vidtfavnende demokratisk reform af traktaterne kun kan finde sted via overvejelser om EU's fremtid og en konsensus om en vision for de nuværende og kommende generationer af EU-borgere, hvilket må udmønte sig i et konvent, som garanterer en inklusiv tilgang i kraft af sin sammensætning med repræsentanter for de nationale parlamenter, samtlige medlemsstaters regeringer, Kommissionen, Europa-Parlamentet, EU's rådgivende organer som f.eks. Regionsudvalget og EØSU, og som også udgør den rette platform for sådanne overvejelser og for en dialog med EU-borgerne og civilsamfundet;

Slut med »Europa à la carte«

6. beklager det faktum, at hver gang Det Europæiske Råd beslutter sig for at anvende mellemstatslige metoder og forbigå »fællesskabsmetoden eller EU-metoden« som defineret i traktaterne, fører dette ikke kun til mindre effektiv politikformulering, men det bidrager også til en til stadighed voksende mangel på gennemsigtighed, demokratisk ansvarlighed og kontrol; mener, at en differentieret tilgang kun kan fungere som et foreløbigt skridt i retning af en mere effektiv og integreret EU-politikformulering;
7. mener, at »EU-metoden« er den eneste demokratiske lovgivningsmetode, der sikrer, at alle interesser, navnlig den almene europæiske interesse, bliver tilgodeset; forstår ved »EU-metoden« den lovgivningsprocedure, hvor Kommissionen som led i sine beføjelser som udøvende magt tager initiativ til lovgivning, mens Parlamentet og Rådet, der repræsenterer henholdsvis borgerne og staterne, træffer afgørelse ved fælles beslutningstagning og ved flertalsafstemning, mens et krav om enstemmighed i Rådet bliver den absolutte undtagelse, og Domstolen fører tilsyn og står for den endegyldige domstolskontrol; kræver, at »EU-metoden« bliver respekteret også i hastende tilfælde;
8. mener, at det under disse omstændigheder er bydende nødvendigt at bekræfte målsætningen om »en stadig snævrere union mellem de europæiske folk« (artikel 1 i TEU) for at imødegå enhver tendens til disintegration og for endnu en gang at præcisere, at EU har et moralsk, politisk og historisk formål og er en konstitutionel størrelse;
9. foreslår, at kravene til etablering af forstærket og struktureret samarbejde gøres mindre restriktive, blandt andet ved at sænke det minimale antal af deltagende medlemsstater;
10. foreslår, at den næste revision af traktaterne bliver brugt til rationalisere den nuværende uhensigtsmæssige differentiering ved at sætte en stopper — eller i hvert fald drastisk reducere brugen af — praksissen med fravalgsordninger, tilvalgsordninger og undtagelsesbestemmelser for individuelle medlemsstater i forhold til EU's primære ret;
11. henstiller, at der defineres og udvikles et partnerskab for at oprette en ring af partnere rundt om EU for stater, der ikke kan eller vil ønske at tiltræde Unionen, men ikke desto mindre er interesseret i at have et tæt forhold til EU; mener, at dette partnerskab bør være ledsaget af forpligtelser, som modsvarer de respektive rettigheder, f.eks. et finansielt bidrag og — som et vigtigere element — overholdelse af Unionens grundlæggende værdier og retsstatsprincippet;
12. mener, at den fælles institutionelle ramme bør bevares med det formål at nå EU's fælles mål og garantere princippet om lighed mellem alle borgerne og medlemsstater;

Det Forenede Kongeriges udtrædelse af Den Europæiske Union

13. bemærker, at denne nye form for partnerskab kunne være en af de mulige løsningsmodeller for at tilgodese det flertal af borgerne i Det Forenede Kongerige, der ønsker at forlade EU; understreger, at det faktum, at Det Forenede Kongerige, der er en af de større medlemsstater og den største medlemsstat uden for euroområdet, udtræder af EU-samarbejdet, påvirker EU's styrke og institutionelle ligevægt;

⁽¹⁾ Standard Eurobarometer 84 — Efteråret 2015 og Special Eurobarometer EP — Juni 2016.

Torsdag den 16. februar 2017

14. bekræfter, at forfatningsmæssige elementer i EU, navnlig det indre markeds integritet og den kendsgerning, at denne integritet ikke kan adskilles fra EU's fire grundlæggende friheder (fri bevægelighed for kapital, personer, varer og tjenesteydelser), er afgørende og udelelige søjler i EU ligesom retsstatens tilstedeværelse, der sikres af EU-Domstolen; bekræfter, at denne forfatningsmæssige enhed ikke kan opgives i forbindelse med forhandlingerne om Det Forenede Kongeriges udmeldelse af EU;

15. mener, at hovedkontorerne for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed og Det Europæiske Lægemiddelagentur, der begge er beliggende i London, må flyttes til en anden medlemsstat, eftersom borgerne i Det Forenede Kongerige har valgt at forlade EU;

Ny økonomisk styring til fremme af økonomisk vækst, social samhørighed og finansiel stabilitet

16. er dybt foruroliget over voksende økonomiske og sociale forskelle samt manglende økonomiske reformer og manglende finansiel stabilitet i Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU) samt tabt konkurrenceevne i økonomierne i mange ØMU-medlemsstater; mener, at denne situation navnlig skyldes, at der mangler en fælles finanspolitik og en fælles økonomisk politik; mener derfor, at den fælles finanspolitik og den fælles økonomiske politik bør blive til en »delt kompetence« mellem EU og medlemsstaterne;

17. mener, at stabilitets- og vækstpagten og »no bail out-klausulen« (artikel 125 i TEUF) i deres nuværende udformning desværre ikke kan nå de opstillede målsætninger; mener, at EU skal afvise forsøgene på at gå tilbage til protektionistiske nationale politikker og bør fortsætte med at være en åben økonomi i fremtiden; advarer om, at dette ikke kan opnås ved at afvikle den sociale model;

18. noterer sig desuden, at den nuværende ordning ikke i tilstrækkelig grad sikrer, at der bliver taget ansvar for de landespecifikke henstillinger på nationalt plan; er i denne forbindelse interesseret i det potentiale, der manifesterer sig i det europæiske finanspolitiske råd og dets fremtidige opgave med at rådgive Kommissionen om en finanspolitisk kurs, som vil være passende for euroområdet som helhed;

19. er bevidst om, at det er nødvendigt at kontrollere effektiviteten af de mange krisestyringsforanstaltninger, som EU har vedtaget i den seneste tid, og at kodificere visse beslutningsprocedurer i den primære ret samt at styrke retsgrundlaget for det nye regelsæt for finanssektoren; tilslutter sig rapporten fra de fem formænd, som fastslår, at den åbne koordinationsmetode ikke har fungeret tilfredsstillende som grundlag for Europas økonomiske strategi;

20. foreslår derfor, at der i tilgift til stabilitets- og vækstpagten vedtages en »konvergenskodeks« inden for rammerne af den almindelige lovgivningsprocedure, hvor der opstilles konvergensmål (beskatning, arbejdsmarked, investeringer, produktivitet, social samhørighed, offentlig administrativ kapacitet og god forvaltningskapacitet); insisterer på, at overholdelse af konvergenskodeksen som led i økonomisk styring bør være en forudsætning for fuld deltagelse i eurorådets fiskale kapacitet, og kræver, at hver medlemsstat forelægger forslag til, hvordan konvergenskodeksens kriterier kan opfyldes; understreger, at de relevante standarder og finanspolitiske incitamenters fastsættelse i Parlamentets beslutning om eurorådets budgetmæssige kapacitet;

21. mener, at en stærk social dimension er uundværlig for en vidtspændende ØMU, og at artikel 9 i TEUF i sin nuværende udformning ikke er tilstrækkelig til at garantere en passende ligevægt mellem sociale rettigheder og økonomiske friheder; støtter derfor, at disse rettigheder bliver ligestillet, og at dialogen mellem arbejdsmarkedets parter sikres;

22. mener, at traktaten om stabilitet, koordinering og styring i Den Økonomiske og Monetære Union (»finanspagten«) skal integreres i EU's regelramme, og at den europæiske stabilitetsmekanisme (ESM) og Den Fælles Bankafviklingsfond skal inkorporeres i EU-retten, hvilket skal ske på grundlag af en omfattende vurdering af deres implementering og med tilhørende demokratisk kontrol fra Parlamentets side for at sikre, at kontrol og ansvarlighed påhviler dem, der bidrager dertil; mener endvidere, at det er nødvendigt at videreudvikle den interparlamentariske konference, der er omhandlet i artikel 13 i finanspagten, for at sikre grundige og rettidige drøftelser mellem Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter om nødvendigt;

23. mener, at euroområdet for at styrke den finansielle stabilitet, afbøde grænseoverskridende asymmetriske og symmetriske chok, mindske virkningerne af den økonomiske afmatning og sikre et passende investeringsniveau har brug for en finanskapacitet, som er baseret på egentlige egne indtægter og en egentlig finansforvaltning med beføjelse til at optage lån; bemærker, at denne finansforvaltning bør være baseret inden for Kommissionens rammer og være underlagt demokratisk kontrol og regnskabsaflæggelse i forhold til Parlamentet og Rådet;

Torsdag den 16. februar 2017

24. påpeger, at regelefterlevelse er af afgørende betydning for Den Økonomiske og Monetære Unions funktion, og at der følgelig er brug for stærkere styringsfunktioner, end Kommissionen og/eller Eurogruppen kan præstere i øjeblikket, samt en fuldstændig demokratisk magtdeling gennem inddragelse af Parlamentet i alle aspekter vedrørende ØMU'en; mener, at ansvaret samtidig skal være placeret på det niveau, hvor beslutningerne træffes eller gennemføres, for at forbedre ejerskabet, således at de nationale parlamenter kontrollerer de nationale regeringer, og Parlamentet kontrollerer den udøvende magt på EU-plan;

25. mener derfor, at den udøvende myndighed skal koncentreres hos Kommissionen hos en EU-finansminister, således at Kommissionen får mulighed for at formulere og gennemføre en fælles økonomisk politik i EU-regi, hvor makroøkonomiske, finanspolitiske og monetære instrumenter kombineres med opbakning fra en finanspolitisk kapacitet for euroområdet; mener, at denne finansminister bør være ansvarlig for ESM og andre gensidige fonde, herunder budgetkapaciteten, og være den eneste eksterne repræsentant for euroområdet i internationale organisationer, navnlig i finanssektoren;

26. mener, at det er nødvendigt at give finansministeren passende beføjelser til at intervenere med henblik på at overvåge konvergenskodeksen og til at benytte de ovennævnte finanspolitiske incitament;

27. anser det for påkrævet at give den europæiske stabilitetsmekanisme status som første långiver i sidste instans i forhold til finansielle institutioner, der direkte er underlagt Den Europæiske Centralbanks tilsyn eller kontrol, uden at dette berører de opgaver, der påhviler Det Europæiske System af Centralbanker; anser det endvidere for påkrævet at tildele Den Europæiske Centralbank fulde beføjelser som føderal centralbank og samtidig opretholde dens uafhængige status;

28. mener endelig, at der bør ske en trinvis færdiggørelse af bankunionen og kapitalmarkedsunionen snarest muligt på grundlag af en hurtig procedure;

29. mener, at det er nødvendigt at fravige kravet om enstemmighed i forhold til visse former for skattepraksis, således at EU kan sikre et fair og velfungerende indre marked og undgå skadelig skattepolitiske tiltag fra medlemsstaternes side; mener, at bekæmpelse af skatteunddragelse, skatteundgåelse og skattely skal gøres til en grundlæggende målsætning for Den Europæiske Union;

Nye udfordringer

30. erkender, at der i geopolitisk, økonomisk og miljømæssig henseende er behov for at oprette en egentlig europæisk energiunion; understreger, at klimaændringer er en af de vigtigste globale udfordringer, EU står over for; understreger, at det ikke alene er nødvendigt at sikre en fuldstændig ratificering og gennemførelse af Paris-aftalen samt at vedtage bindende klimapolitiske mål og tiltag på EU-plan, men at den begrænsning, som indebærer, at EU's politik ikke må berøre en medlemsstats ret til at fastsætte betingelserne for udnyttelsen af dens energiressourcer, dens valg mellem forskellige energikilder og den generelle sammensætning af dens energiforsyning (artikel 194, stk. 2, i TEUF), må tages op til revision for at sikre en vellykket gennemførelse af fælles politikker for ren og vedvarende energi;

31. understreger, at det bør fastslås i traktaterne, at udvikling af nye og vedvarende energikilder skal være en central målsætning for Unionen og for alle medlemsstater;

32. bemærker, at traktaterne åbner gode muligheder for at indføre et human og velfungerende migrationsforvaltnings- og asylsystem med en europæisk grænse- og kystvagt, og glæder sig over fremskridtene på dette område; mener imidlertid, at traktaterne, særlig artikel 79, stk. 5, i TEUF, er for restriktive med hensyn til andre migrationspolitiske aspekter, navnlig hvad angår indførelsen af et egentligt europæisk system for legal migration; understreger, at det kommende EU-migrationssystem skal anvendes i synergi med u-landsbistand og udenrigspolitik og forene nationale kriterier for tildeling af asyl samt adgang til arbejdsmarkedet; insisterer på, at der er brug for demokratisk kontrol fra Parlamentets side i forbindelse med gennemførelsen af grænsekontrol, aftaler med tredjelande, herunder bl.a. samarbejde om tilbagevenden og tilbagesendelse, samt asyl- og migrationspolitikker, og at beskyttelsen af den nationale sikkerhed ikke kan benyttes som et påskud for at omgå EU-foranstaltninger;

33. mener, at det er nødvendigt at opgradere EU's kapacitet med hensyn til bekæmpelse af terrorisme og international organiseret kriminalitet på grund af den intense terrortrussel; understreger, at det er nødvendigt ikke blot at forbedre koordineringen mellem de kompetente myndigheder og agenturer i medlemsstaterne, men at Europol og Eurojust bør tildeles reelle beføjelser og reel kapacitet til at stå for efterforskning og retsforfølgelse, eventuelt ved at blive omdannet til en egentligt europæisk myndighed med ansvar for efterforskning og terrorbekæmpelse under behørig parlamentarisk kontrol;

Torsdag den 16. februar 2017

34. konkluderer, at de forskellige terrorangreb på europæisk jord har vist, at det ville være muligt at forbedre sikkerheden, hvis dette ikke var medlemsstaternes enekompetence; foreslår derfor, at det bliver gjort til en delt kompetence for at gøre det lettere at oprette en europæisk myndighed for efterforskning og efterretningsspørgsmål inden for rammerne af Europol og med domstolskontrol; fastslår, at der i mellemtiden ikke er noget til hinder for, at medlemsstaterne indbyrdes etablerer sådanne former for samarbejde mellem de kompetente instanser inden for deres administration, jf. artikel 73, i TEUF;

Styrkelse af EU's udenrigspolitik

35. beklager, som nævnt i Parlamentets beslutning af 16. februar 2017 om forbedring af Den Europæiske Unions funktionsmåde på grundlag af Lissabontraktatens potentiale, at EU ikke har gjort større fremskridt i retning af at udvikle sin kapacitet til at nå til enighed om og gennemføre en fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP); noterer sig, at bestræbelserne for at iværksætte en fælles sikkerheds- og forsvarspolitik ikke har været særlig vellykkede, navnlig med hensyn til deling af omkostninger og ansvar;

36. bemærker, at kun ved at styrke den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik kan EU komme med troværdige svar på de nye sikkerhedstrusler og -udfordringer og således bekæmpe terrorisme og bringe fred, stabilitet og orden til sit naboskabsområde;

37. gentager, at der kan og bør gøres større fremskridt inden for Lissabontraktatens rammer, også hvad angår anvendelse af bestemmelserne om beslutningstagning med kvalificeret flertal, og mener, at næstformanden/den højtstående repræsentant bør udnævnes til EU-udenrigsminister og støttes i sine bestræbelser på at blive den centrale eksterne repræsentant for Den Europæiske Union i internationale fora og ikke mindst på FN-plan; mener, at udenrigsministeren bør have mulighed for at udpege politiske stedfortrædere; foreslår, at EU-Udenrigstjenestens nuværende funktion tages op til fornyet overvejelse, bl.a. Hvad angår behovet for passende budgetressourcer;

38. understreger, at det er nødvendigt hurtigt at oprette en europæisk forsvarsunion for at styrke forsvaret af EU's område, hvilket i et strategisk partnerskab med NATO ville sætte Unionen i stand til at optræde selvstændigt i forbindelse med operationer i udlandet, navnlig med henblik på at stabilisere naboskabsområdet og således styrke EU's rolle som garant for sit eget forsvar og sin egen sikkerhed i overensstemmelse med FN-pagten; henleder opmærksomheden på det franske initiativ fra september 2016 samt det italienske initiativ fra august 2016, der indeholder nyttige bidrag i forbindelse med dette spørgsmål; understreger, at Europa-Parlamentet skal inddrages fuldt ud i alle faser af oprettelsen af den europæiske forsvarsunion og skal have ret til give sit samtykke i tilfælde af operationer i udlandet; mener, at traktaterne udtrykkeligt bør åbne mulighed for oprettelse af en europæisk forsvarsunion, da en sådan union er af stor betydning; mener endvidere, at der som et supplement til EU-Udenrigstjenesten bør oprettes et generaldirektorat for forsvarspolitik (GD Forsvar) med ansvar for de interne aspekter af den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik;

39. understreger nødvendigheden af at afsætte flere midler til den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik for at sikre, at omkostningerne til militære operationer, der gennemføres inden for rammerne af den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik eller den europæiske forsvarsunion, bliver fordelt på en mere retfærdig måde;

40. foreslår, at der oprettes et europæisk efterretningskontor til at støtte FUSP;

Grundlæggende rettigheder

41. gentager, at Kommissionen er vogter af traktaterne og Unionens værdier, jf. artikel 2 i TEU; konkluderer, at den nuværende procedure i artikel 7 i TEU er mangelfuld og besværlig i betragtning af de mulige overtrædelser af Unionens værdier i flere medlemsstater;

42. understreger, at respekt for og beskyttelse af EU's grundlæggende værdier er hjørnестenen i EU som et værdibaseret fællesskab, og at disse værdier binder EU-medlemsstater sammen;

43. foreslår en ændring af artikel 258 i TEUF med henblik på udtrykkeligt at give Kommissionen mulighed for at indlede »systemiske traktatbrudsprocedurer« mod medlemsstater, der overtræder grundlæggende værdier; forstår »systemiske traktatbrudsprocedurer« som en samlet gruppe af beslægtede individuelle traktatbrudsprocedurer, der giver formodning om en medlemsstats alvorlige og vedvarende overtrædelse af artikel 2 i TEU;

44. foreslår, at der foretages en ændring af artikel 258 og 259 i TEUF for at udvide retten til at indbringe sager for EU-Domstolen om påståede krænkelse af chartret om grundlæggende rettigheder begået enten af EU's institutioner eller af en medlemsstat til at omfatte alle fysiske og juridiske personer, der er umiddelbart og individuelt berørt af en foranstaltning;

Torsdag den 16. februar 2017

45. anbefaler ophævelse af artikel 51 i chartret om grundlæggende rettigheder og omdannelse af chartret til et EU-rettighedskatalog;

46. mener endvidere, at borgerne bør tildeles flere instrumenter til deltagelsesdemokrati på EU-plan; foreslår derfor, at man overvejer muligheden for i traktaterne at indføje en bestemmelse om afholdelse af EU-folkeafstemninger om spørgsmål vedrørende EU's aktioner og politikker;

Mere demokrati, gennemsigtighed og ansvarlighed

47. foreslår, at Kommissionen bliver forvandlet til den centrale udøvende myndighed eller regering i EU med det formål at styrke »EU-metoden«, skabe større gennemsigtighed og forbedre effektiviteten af de foranstaltninger, der vedtages på EU-plan;

48. gentager, at Kommissionen i sin nye skikkelse skal være væsentligt mindre, og at der kun bør være to næstformænd, nemlig: finansministeren og udenrigsministeren; foreslår, at der foretages en tilsvarende indskrænkning hos Revisionsretten;

49. er tilfreds med den vellykkede nye procedure, hvorefter de europæiske politiske partier promoverer deres topkandidater til posten som formand for EU's udøvende organ, der skal vælges af Europa-Parlamentet på forslag af Det Europæiske Råd, men mener, at de til næste valg bør være i stand til at stille op som officielle kandidater i alle medlemsstater;

50. understreger, at inddragelse af borgerne i den politiske proces i deres opholdsland hjælper med at opbygge europæisk demokrati, og opfordrer derfor til, at valgretten for borgere med bopæl i en medlemsstat, hvor de ikke er statsborgere, jf. artikel 22 i TEUF, udvides til at omfatte alle resterende valg;

51. støtter Det Europæiske Råds afgørelse af 28. juni 2013 om indførelse af et system, som gør det muligt forud for hvert valg til Europa-Parlamentet at omfordele pladserne mellem medlemsstaterne på en objektiv, rimelig, bæredygtig og gennemsigtig måde, hvor man respekterer princippet om degressiv proportionalitet og tager hensyn til eventuelle ændringer i antallet af medlemsstater samt demografiske udviklingstendenser;

52. minder om de mange positive tilkendegivelser til fordel for et enkelt hjemsted for Europa-Parlamentet i betragtning af den symbolske værdi af et sådant skridt og de faktiske besparelser, det ville medføre;

53. gentager sit forslag om, at der fastsættes ét enkelt hjemsted for Europa-Parlamentet, og gentager sit tilsagn om at indlede en almindelig traktatrevisionsprocedure, jf. artikel 48 i TEU, med henblik på at foreslå de nødvendige ændringer til artikel 341 i TEUF og protokol nr. 6, således at Parlamentet kan træffe afgørelse om placeringen af hjemstedet og sin interne organisation;

54. foreslår, at Rådet i alle sine sammensætninger og Det Europæiske Råd, bliver omdannet til et råd af stater, hvor Det Europæiske Råds vigtigste opgave ville være at sørge for fremdrift og konsekvens hos de øvrige konfigurationer;

55. mener, at Rådet og dets specialiserede sammensætninger som EU-lovgivningsmyndighedens andetkammer og for at fremme specialisering, professionalisme og kontinuitet bør udskifte de roterende formandskaber af seks måneders varighed med et system af faste formænd, der udvælges blandt Rådets medlemmer; foreslår, at Rådet træffer sine afgørelser inden for rammerne af et enkelt lovgivningsråd, mens de eksisterende specialiserede lovgivningsmæssige rådssammensætninger bliver omdannet til forberedende organer svarende til Parlamentets udvalg;

56. foreslår, at medlemsstaterne bør have mulighed for at fastsætte sammensætningen af deres nationale repræsentation i de specialiserede rådssammensætninger, uanset om denne repræsentation består af repræsentanter fra deres respektive nationale parlamenter, regeringer eller en kombination af disse to muligheder;

57. understreger, at Eurogruppen efter indførelsen af EU-finansministerposten bør betragtes som en formel særlig rådssammensætning med lovgivningsmæssige funktioner og kontrolfunktioner;

58. mener, at der bør foretages en yderligere begrænsning i antallet af de afstemningsprocedurer i Rådet, der stadig kræver enstemmighed, således at kravet om enstemmighed f.eks. i udenrigs- og forsvarsanliggender, finanspolitiske spørgsmål og social- og arbejdsmarkedspolitiske spørgsmål ændres til kvalificeret flertal, og mener desuden, at de eksisterende særlige lovgivningsprocedurer bør konverteres til almindelige lovgivningsprocedurer, og at høringsproceduren fuldstændig bør erstattes af fælles beslutningstagning mellem Parlamentet og Rådet;

Torsdag den 16. februar 2017

59. mener, at der må tages behørigt hensyn til interesserne i de medlemsstater, som endnu ikke er medlemmer af euroområdet (potentielle deltagerlande), når styringen af euroområdet bliver styrket;

60. erkender, at de nationale parlamenter spiller en vigtig rolle i EU's gældende institutionelle opbygning, navnlig hvad angår gennemførelsen af EU-lovgivning i national ret, og når det drejer sig om den rolle, som de kan komme til at spille både ved den forudgående og den efterfølgende kontrol af de lovgivningsmæssige afgørelser og politiske valg, som vil blive truffet af deres medlemmer i Rådet, også i dets specialiserede sammensætninger; foreslår derfor, at de nationale parlamenters beføjelser bliver suppleret og udvidet, ved at der indføres en »grønt kort«-procedure, hvorefter nationale parlamenter kan forelægge lovgivningsmæssige forslag for Rådet til behandling;

61. anerkender EU-enekompetencer vedrørende den fælles handelspolitik og respekterer samtidig de nationale parlamenters rolle og nærhedsprincippet; opfordrer til en klar afgrænsning af beføjelserne mellem EU og medlemsstaterne i denne henseende; bemærker, at denne afgrænsning ville have en positiv indvirkning på beskæftigelse og vækst både i EU og hos EU's handelspartnere;

62. foreslår endvidere, at begge kamre inden for EU's lovgivende myndighed, Rådet og navnlig Parlamentet, idet dette er den eneste institution, som er direkte valgt af borgerne, på linje med gængs praksis i en række medlemsstater får ret til at tage initiativ til lovgivning, uden at dette berører Kommissionens grundlæggende lovgivningsmæssige prerogativ;

63. er af den opfattelse, at hvis et medlem eller tidligere medlem af Kommissionen misligholder sine forpligtelser i henhold til traktaterne, har begået en alvorlig forseelse, eller ikke længere opfylder de nødvendige betingelser for at udøve sit hverv, bør Europa-Parlamentet og ikke kun Rådet og Kommissionen, i henhold til artikel 245 og 247 i TEUF have mulighed for at indbringe sagen for EU-Domstolen;

64. kræver, at Parlamentets undersøgelsesbeføjelse bliver styrket, og at Parlamentet bliver tildelt særskilte, konkrete og klart afgrænsede beføjelser, som i højere grad ligger på linje med institutionens politiske betydning og kompetence, heriblandt retten til at indkalde vidner, til at få fuldstændig aktindsigt, til at foretage undersøgelser på stedet og til at pålægge sanktioner for manglende efterlevelse;

65. er af den faste overbevisning, at EU-budgettet skal udstyres med en ordning for egentlige egne indtægter, der har enkelthed, retfærdighed og gennemsigtighed som styrende principper; støtter henstillingerne fra Gruppen på Højt Plan vedrørende Egne Indtægter hvad angår diversificering af EU-budgettets indtægter, herunder nye egne indtægter, for at mindske BNI-bidragenes andel af EU-budgettet med henblik på at komme væk fra medlemsstaternes tilgang med »rimelige modydelser«; insisterer i denne forbindelse på, at alle former for rabatter udfases;

66. foreslår i denne forbindelse, at beslutningsprocedurerne om både egne indtægter og FFR bliver ændret fra enstemmighed til beslutningstagning med kvalificeret flertal, således at der bliver reel fælles beslutningstagning mellem Rådet og Parlamentet i alle budgetanliggender; gentager sit krav om, at FFR skal være sammenfaldende med Parlamentets valgperiode og mandatperioden for det europæiske udøvende organ, og kræver endvidere, at alle EU-agenturers finanser bliver en integrerende del af EU-budgettet;

67. understreger behovet for at anvende den almindelige lovgivningsprocedure til vedtagelse af FFR-forordningen for at bringe den i overensstemmelse med den beslutningsprocedure, der anvendes i forbindelse med stort set alle EU's flerårige programmer, herunder deres respektive finansielle tildelinger samt EU's budget; mener, at Parlamentet med godkendelsesproceduren fratages den beslutningskompetence, som det har med hensyn til vedtagelsen af de årlige budgetter, samtidig med at bestemmelsen om enstemmighed i Rådet betyder, at aftalen afspejler den laveste fællesnævner, der er baseret på behovet for at undgå, at en enkelt medlemsstat nedlægger veto;

68. bemærker, at listen over institutioner, som er fastsat i artikel 13 i TEU, adskiller sig fra den, der er fastsat i artikel 2 i finansforordningen; mener, at finansforordningen allerede afspejler den nuværende praksis;

69. mener, at der er nogle få tilfælde, hvor ordlyden i TEUF afviger fra traktatens praksis og ånd; er af den opfattelse, at disse uoverensstemmelser skal korrigeres i overensstemmelse med principperne om demokrati og gennemsigtighed;

Torsdag den 16. februar 2017

70. minder om, at hver af institutionerne som fastsat i finansforordningens artikel 2, litra b), har autonomi til at gennemføre deres egen budgetsektion i henhold til finansforordningens artikel 55; påpeger, at en sådan autonomi også indebærer en betydelig grad af ansvar for så vidt angår anvendelsen af bevillingerne;

71. påpeger, at et reelt tilsyn med institutionernes og organernes gennemførelse af EU-budgettet kræver god tro og et mere effektivt samarbejde med Parlamentet og fuld gennemsigtighed for så vidt angår anvendelsen af midler samt et årligt opfølgingsdokument fra alle institutionerne om Parlamentets dechargehenstillinger; beklager, at Rådet ikke overholder denne procedure, og mener, at denne mangeårige tilstand er utilbørlig og undergraver hele Unionens omdømme;

72. bemærker, at proceduren med at meddele decharge individuelt til de enkelte EU-institutioner og -organer er en mangeårig praksis, som er udviklet med henblik på at sikre gennemsigtighed og demokratisk ansvarlighed over for EU's skatteydere og som et middel til at kontrollere relevansen og gennemsigtigheden af anvendelsen af EU's midler; understreger, at denne praksis reelt garanterer Parlamentets ret og pligt til at kontrollere hele EU-budgettet; minder om Kommissionens synspunkt, som blev fremsat i januar 2014, om, at alle institutioner uden undtagelse fuldt ud skal tage del i opfølgingsprocessen i forhold til de bemærkninger, som Europa-Parlamentet fremfører i dechargeproceduren, og konsekvent bør samarbejde med henblik på at sikre en velfungerende dechargeprocedure;

73. kræver, at institutionerne for at sætte Parlamentet i stand til at træffe en informeret afgørelse om meddelelse af decharge forelægger deres årlige aktivitetsrapport direkte for Parlamentet og giver Parlamentet fuldstændige oplysninger som svar på dets spørgsmål under dechargeproceduren;

74. er af den opfattelse, at TEUF er nødt til at sikre Parlamentets kontrolbeføjelse over hele EU-budgettet og ikke kun den del, der forvaltes af Kommissionen; opfordrer derfor indtrængende til, at kapitel 4 i afsnit II — Finansielle bestemmelser — i TEUF ajourføres som konsekvens heraf, så alle institutioner og organer kommer til at være omfattet af de rettigheder og pligter, der er fastsat i dette kapitel, og i overensstemmelse med finansforordningen;

75. understreger, at alle medlemsstaterne bør være forpligtet til at indsende en årlig erklæring med henblik på at redegøre for deres anvendelse af EU-midler;

76. anerkender Revisionsrettens afgørende rolle med hensyn til at sikre en bedre og mere intelligent udnyttelse af EU-budgettet, afsløre tilfælde af svig, korrupsion og ulovlig brug af EU-midler samt med hensyn til at afgive en sagkyndig udtalelse om, hvordan EU's midler kan forvaltes bedre; minder om betydningen af Revisionsrettens rolle som en offentlig europæisk revisionsmyndighed;

77. mener, at det i betragtning af den vigtige rolle, som Den Europæiske Revisionsret spiller i forbindelse med at revidere inddrivelsen og udnyttelsen af EU's midler, er yderst vigtigt, at institutionerne fuldt ud tager hensyn til dens anbefalinger;

78. bemærker, at Revisionsrettens sammensætning og udnævnelsesprocedure er fastsat i artikel 285 og 286 i TEUF; mener, at Parlamentet og Rådet bør stå på lige fod i forbindelse med udnævnelse af medlemmer af Revisionsretten for at sikre demokratisk legitimitet, gennemsigtighed og medlemmernes fuldstændige uafhængighed; opfordrer Rådet til fuldt ud at acceptere de afgørelser, som Parlamentet træffer efter høring af kandidater, der er indstillet som medlemmer af Revisionsretten;

79. beklager dybt, at nogle udnævnelsesprocedurer har ført til konflikter mellem Parlamentet og Rådet vedrørende kandidater; understreger, at det ifølge traktaten er Parlamentets opgave at evaluere de indstillede kandidater; understreger, at disse konflikter kan skade Revisionsrettens gode samarbejdsforbindelser med ovennævnte institutioner og potentielt kan få alvorlige negative konsekvenser for Revisionsrettens troværdighed og dermed dens effektivitet; er af den opfattelse, at Rådet i en ånd af godt samarbejde mellem EU-institutionerne bør acceptere de afgørelser, Parlamentet træffer efter høringerne;

Torsdag den 16. februar 2017

80. opfordrer til, at der indføres et retsgrundlag for oprettelse af EU-agenturer, som kan gennemføre specifikke udøvende funktioner og gennemførelsesfunktioner, som de får pålagt af Europa-Parlamentet og Rådet efter den almindelige lovgivningsprocedure;

81. påpeger, at Parlamentet i overensstemmelse med traktaterne meddeler Kommissionen decharge for budgetgennemførelsen; er af den opfattelse, at Parlamentet bør have udtrykkelig kompetence til at meddele decharge til samtlige EU-institutioner og -organer, eftersom alle EU-institutioner og -organer forvalter deres respektive budgetter uafhængigt, og at sidstnævnte bør være forpligtede til at samarbejde fuldt ud med Parlamentet;

82. mener endelig, at den nuværende traktatratificeringsprocedure er alt for rigoristisk til en supranational struktur som Den Europæiske Union; foreslår, at der åbnes mulighed for at lade ændringer til traktaterne træde i kraft, om ikke ved en folkeafstemning på EU-plan, så efter at være ratificeret af et kvalificeret flertal på fire femtedele af medlemsstaterne og med Parlamentets godkendelse;

83. mener, at EU-Domstolen bør have fuld jurisdiktion over alle EU-politikker vedrørende retlige spørgsmål, således som det er passende i et demokratisk system, der er baseret på retsstatsprincippet og magtdelingsprincippet;

Konstituerende proces

84. forpligter sig til at spille en ledende rolle i disse vigtige konstitutionelle udviklingsprocesser og er fast besluttet på at fremsætte sine egne forslag til ændring af traktaterne i tide;

85. mener, at 60-årsdagen for Romtraktaten ville være et passende tidspunkt til at iværksætte grundige overvejelser om fremtiden for Den Europæiske Union og nå til enighed om en vision for de nuværende og kommende generationer af EU-borgere, der fører til et konvent med det formål at forberede Den Europæiske Union på de kommende årtier;

o

o o

86. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Det Europæiske Råd, Rådet, Kommissionen, Den Europæiske Unions Domstol, Den Europæiske Centralbank, Revisionsretten, Regionsudvalget, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og medlemsstaternes parlamenter og regeringer.

Torsdag den 16. februar 2017

P8_TA(2017)0049

Forbedring af Den Europæiske Unions funktionsmåde ved at drage fordel af Lissabontraktatens potentiale**Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2017 om forbedring af Den Europæiske Unions funktionsmåde ved at drage fordel af Lissabontraktatens potentiale (2014/2249(INI))**

(2018/C 252/23)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Lissabontraktaten om ændring af traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, underskrevet den 13. december 2007,
- der henviser til erklæringen af 9. maj 1950, hvori det angives, at oprettelsen af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab udgjorde den »første etape mod den europæiske føderation«,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til sin beslutning af 20. februar 2008 om Lissabontraktaten ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 7. maj 2009 om Lissabontraktatens indvirkning på udviklingen af den institutionelle balance i Den Europæiske Union ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 13. marts 2014 om gennemførelsen af Lissabontraktaten for så vidt angår Europa-Parlamentet ⁽³⁾,
- der henviser til udtalelse af 16. september 2015 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽⁴⁾,
- der henviser til resolution af 8. juli 2015 fra Regionsudvalget ⁽⁵⁾,
- der henviser til rapporten til Det Europæiske Råd fra refleksionsgruppen om EU's fremtid frem til 2030,
- der henviser til rapporten fra de fem formænd (Kommissionen, Rådet, eurogruppen, Parlamentet og Den Europæiske Centralbank (ECB)) om gennemførelse af Den Økonomiske og Monetære Union,
- der henviser til sin beslutning af 12. april 2016 om årsrapporterne 2012-2013 om nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet ⁽⁶⁾ og til udtalelsen om denne betænkning fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender,
- der henviser til sin beslutning af 19. januar 2017 om europæisk søjle for sociale rettigheder ⁽⁷⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 52,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender og udtalelser fra Budgetudvalget og Budgetkontroludvalget (A8-0386/2016),

⁽¹⁾ EUT C 184 E af 6.8.2009, s. 25.⁽²⁾ EUT C 212 E af 5.8.2010, s. 82.⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0249.⁽⁴⁾ EUT C 13 af 15.1.2016, s. 183.⁽⁵⁾ EUT C 313 af 22.9.2015, s. 9.⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0103.⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0010.

Torsdag den 16. februar 2017

- A. der henviser til, at EU og dets medlemsstater står over for store udfordringer, som ingen medlemsstat kan klare alene;
- B. der henviser til, at EU bl.a. på grund af den økonomiske, finansielle og sociale krise også oplever desillusion blandt borgerne over for det europæiske projekt, som det også illustreres af den fortsat lave deltagelse ved valgene til Europa-Parlamentet og fremgangen for euroskeptiske eller åbent antieuropæiske politiske kræfter;
- C. der henviser til, at visse forslag med henblik på at håndtere de udfordringer, Unionen står over for, og styrke dens integration for at forbedre dens funktionsmåde til gavn for borgerne kun kan realiseres fuldt ud ved en traktatændring; der henviser til, at det er nødvendigt med en tottrinstilgang til en EU-reform (inden for og ud over rammerne i traktaterne); der henviser til, at bestemmelserne i Lissabontraktaten og dens protokoller endnu ikke er blevet udnyttet til deres fulde potentiale, og at denne beslutning kun sigter på at give en vurdering af de juridiske muligheder i traktaterne for at få EU til at fungere bedre;
- D. der henviser til, at Det Europæiske Råds dominerende rolle udgør en fortsat afvisning af fællesskabsmetoden med dens dobbelte legitimitetskoncept;
- E. der henviser til, at fællesskabsmetoden skal bevares og ikke svækkes af, at der træffes beslutninger på mellemstatsligt plan, herunder på områder, hvor det ikke er alle medlemsstater, der opfylder betingelserne for deltagelse; der henviser til, at Kommissionens rolle bør styrkes, så den fuldt ud og på effektiv vis kan udføre sin opgave som motor for fællesskabsmetoden;
- F. der henviser til, at det indre marked, der fremmer den frie bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital, er en hjørnesten i EU;
- G. der henviser til, at Europa-Parlamentet, der er demokratisk valgt ved almindelige direkte valg og dermed står i centrum for demokratiet på EU-plan, er hele Unionens parlament og spiller en væsentlig rolle i at sikre legitimiteten og ansvarligheden af EU-beslutninger, herunder den demokratiske ansvarlighed af eurozonespecifikke handlinger og beslutninger;
- H. der henviser til, at i henhold til artikel 10, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) repræsenterer Europa-Parlamentet unionsborgerne uafhængigt af deres nationalitet, og Rådet repræsenterer statsborgere i medlemsstaterne via de nationale regeringer;
- I. der henviser til, at den politiske dialog mellem de nationale parlamenter og Europa-Parlamentet bør styrkes, og at de praktiske muligheder for brugen af det gule og det orange kort bør forbedres;
- J. der henviser til, at Det Europæiske Råds arbejdsmetoder bør gøres mere gennemsigtige over for Parlamentet, og at dets opgaver bør udføres inden for traktatbestemmelsernes grænser;
- K. der henviser til, Rådets afgørelser med henblik på at skabe et reelt lovgivningsmæssigt tokammersystem, som er demokratisk og gennemsigtigt i sin beslutningstagning, bør træffes af ét enkelt lovgivningsråd, idet de eksisterende specialiserede lovgivende rådssammensætninger bør omdannes til forberedende organer i stil med udvalgene i Parlamentet;
- L. der henviser til, at det er en væsentlig forudsætning for stabiliteten i enhver institutionel opbygning, at ansvar og kontrol er samlet under ét, navnlig med hensyn til økonomiske, skattemæssige og monetære anliggender; der henviser til, at EU's økonomiske politik er baseret på et stærkt nationalt ejerskab hos medlemsstaterne, herunder »no bailout«-princippet i artikel 125 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF); der henviser til, at de øgede beføjelser på europæisk plan indebærer en aftale om nedsættelse af medlemsstaternes nationale suverænitet;

Torsdag den 16. februar 2017

- M. der henviser til, at EU bør sigte efter den størst mulige beskyttelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, og at det skal sikres, at EU, dets institutioner og medlemsstaterne respekterer og fremmer disse rettigheder;
- N. der henviser til, at Kommissionens rolle som den udøvende myndighed bør styrkes inden for økonomisk politik og finanspolitik;
- O. der henviser til, at artikel 2 i protokol nr. 14 om eurogruppen ikke præciserer, at formanden for eurogruppen skal vælges blandt dens medlemmer;
- P. der henviser til, at det med henblik på at øge Kommissionens politiske legitimitet hvad angår gennemførelsen af den økonomiske styring og de finanspolitiske regler er afgørende, at formanden for Kommissionen vælges gennem en klar og velkendt procedure ved valgene til Europa-Parlamentet;
- Q. der henviser til, at Lissabontraktaten bekræftede de retlige rammer for Revisionsretten med hensyn til fremme af offentlig ansvarlighed og bistand til Parlamentet og Rådet i deres kontrol med gennemførelsen af EU-budgettet og dermed med hensyn til at beskytte borgernes finansielle interesser; der henviser til, at artikel 318 i TEUF foreskriver yderligere dialog mellem Parlamentet og Kommissionen og burde befordre en præstationskultur i gennemførelsen af EU-budgettet;
- R. der henviser til, at EU-institutionerne og -organerne, herunder Regionsudvalget, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EØSU) og især Europa-Parlamentet, i deres daglige arbejde bør overvåge respekten for det horisontale og vertikale nærhedsprincip i EU; der henviser til, at EU-institutionerne bør være sig bevidst om den rolle, som Regionsudvalget og EØSU spiller i lovgivningen, og vigtigheden af, at der tages hensyn til deres synspunkter;
- S. der henviser til, at artikel 137 i TEUF og protokol nr. 14 opretter eurogruppen som et uformelt organ;
- T. der henviser til, at de nye opgaver, der tildeles eurogruppen ved »sixpack«- og »twopack«-forordningerne, sammen med identiteten af de personer, der udgør eurogruppen og den europæiske stabilitetsmekanismes (ESM's) styrelsesråd, og identiteten af formanden for eurogruppen og formanden for ESM's styrelsesråd, giver eurogruppen en de facto afgørende rolle i den økonomiske styring i euroområdet;
- U. der henviser til, at proceduren i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer i øjeblikket ikke bliver tilstrækkeligt anvendt; der henviser til, at hvis den anvendes til sin fulde kapacitet, kunne det bidrage til at korrigere de økonomiske ubalancer på et tidligt tidspunkt, give et præcist overblik over situationen i de enkelte medlemsstater og i EU som helhed, forebygge kriser og bidrage til at forbedre konkurrenceevnen; der henviser til, at der er behov for større strukturel konvergens mellem medlemmerne, da dette vil bidrage til bæredygtig vækst og social samhørighed; der henviser til, at der er et presserende behov for gennemførelse af Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU'en) sammen med bestræbelser på at gøre dens institutionelle struktur mere legitim og demokratisk ansvarlig;
- V. der henviser til, at ØMU'ens institutionelle struktur bør gøres mere effektiv og demokratisk, idet Parlamentet og Rådet fungerer som ligeværdige lovgivere, Kommissionen udfylder rollen som den udøvende myndighed, de nationale parlamenter fører bedre tilsyn med de nationale regeringers handlinger på europæisk niveau, Parlamentet fører tilsyn med beslutningstagningen på EU-plan, og Domstolen spiller en større rolle;
- W. der henviser til, at EU har brug for en korrekt anvendelse og håndhævelse af de eksisterende økonomiske politiske rammer samt nye bestemmelser om den økonomiske politik og vigtige strukturelle reformer inden for områderne konkurrenceevne, vækst og social samhørighed;
- X. der henviser til, at processen i forbindelse med det europæiske semester bør forenkles og gøres mere fokuseret og demokratisk ved at styrke Parlamentets kontrolfunktion med den og ved at udstyre Parlamentet med en mere betydelig funktion i de forskellige forhandlingscykluser;

Torsdag den 16. februar 2017

- Y. der henviser til, at TEUF har stillet Parlamentet på lige fod med Rådet i den årlige budgetprocedure; der henviser til, at Lissabontraktaten kun delvist er gennemført på budgetområdet, især på grund af manglen på egentlige egne indtægter;
- Z. der henviser til, at brugen af EU-budgettet bør strømlines mere, at dets indtægter bør stamme fra egentlige egne indtægter og ikke primært fra bidrag på grundlag af bruttonationalindkomsten (BNI), og at proceduren for vedtagelsen af den flerårige finansielle ramme (FRR) i henhold til traktaterne kan ændres fra enstemmighed til afstemninger med kvalificeret flertal;
- AA. der henviser til, at princippet om budgettets enhed i henhold til artikel 21 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 («finansforordningen») ikke forhindrer, at en gruppe medlemsstater afsætter et finansielt bidrag til EU-budgettet eller en specifik indtægt til en specifik udgiftspost, hvilket allerede er tilfældet for f.eks. for højfluxreaktoren i henhold til afgørelse 2012/709/Euratom;
- AB. der henviser til, at formålsbestemte indtægter i henhold til artikel 21 i finansforordningen ifølge betragtning 8 i den flerårige finansielle rammeforordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013, ikke er en del af FRR og derfor ikke er omfattet af FFR-lofterne;
- AC. der henviser til, at ordningen med egne indtægter ikke forbyder, at egne indtægter kun finansieres af en mindre gruppe af medlemsstater;
- AD. der henviser til, at Unionen bør udstyres med øget investeringskapacitet ved at optimere brugen af de eksisterende strukturfonde og ved at bruge Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer samt ved at øge Den Europæiske Investeringsbanks (EIB's), Den Europæiske Investeringsfonds (EIF's) og Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringers (EFIS's) kapacitet;
- AE. der henviser til, at det overvejes at etablere en finanspolitisk kapacitet inden for euroområdet og at fastlægge rækkevidden og finansieringen af denne kapacitet samt interventionsformen og betingelserne for indarbejdelse i EU-budgettet;
- AF. der henviser til, at det indre markeds vækspotentiale bør udnyttes yderligere inden for tjenesteydelser, det digitale indre marked, energiunionen, bankunionen og kapitalmarkedsunionen;
- AG. der henviser til, at EU i henhold til traktaterne bekæmper social udstødelse og forskelsbehandling og fremmer social retfærdighed og beskyttelse, ligestilling mellem kvinder og mænd og solidaritet mellem generationerne;
- AH. der henviser til, at en styrkelse af det indre marked bør ledsages af en bedre skattemæssig koordinering;
- AI. der henviser til, at retten til fri bevægelighed og arbejdstagernes rettigheder bør garanteres og fastholdes ved at udnytte Lissabontraktatens potentiale fuldt ud;
- AJ. der henviser til, at EU-lovgiveren kan vedtage de foranstaltninger vedrørende social sikring, der er nødvendige for arbejdstagere, der udøver deres ret til fri bevægelighed, i henhold til artikel 48 i TEUF; der henviser til, at lovgiveren kan vedtage foranstaltninger til beskyttelse af arbejdstagernes sociale rettigheder uafhængigt af brugen af rettighederne til fri bevægelighed i henhold til artikel 153 i TEUF;
- AK. der henviser til, at EU-lovgiveren på grundlag af artikel 153, stk. 1, litra a)-i), i TEUF kan vedtage minimumsharmoniseringsforanstaltninger på det socialpolitiske område; sådan lovgivning kan ikke påvirke medlemsstaternes ret til at fastlægge de grundlæggende principper i deres sociale sikringsordninger; sådan lovgivning kan ikke i væsentligt omfang berøre den økonomiske balance i de nationale sociale sikringsordninger; disse grænser for harmonisering af socialpolitikken giver stadig et vist uudnyttet spillerum for EU-lovgiveren til at vedtage foranstaltninger på det socialpolitiske område;

Torsdag den 16. februar 2017

- AL. der henviser til, at princippet om lige løn til mænd og kvinder for samme arbejde eller arbejde af samme værdi, som fastsat i artikel 157 i TEUF, stadig ikke er blevet realiseret;
- AM. der henviser til, at der er mangler med hensyn til funktionen og gennemførelsen af det europæiske borgerinitiativ, og at der derfor er behov for forbedringer, for at det kan fungere effektivt og være et sandt instrument til deltagelsesdemokrati og aktivt medborgerskab;
- AN. der henviser til, at fri bevægelighed, navnlig for arbejdstagere, er en rettighed, som er fastsat i traktaterne (artikel 45 i TEUF) og udgør en grundlæggende drivkraft for fuldførelsen af det indre marked;
- AO. der henviser til, at Unionen har behov for at øge effektiviteten, sammenhængen og ansvarligheden inden for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP), hvilket kan gøres ved at bruge de eksisterende traktatbestemmelser til at skifte fra enstemmighed til afstemninger med kvalificeret flertal på flere og flere områder inden for eksterne politikker såvel som ved at gennemføre bestemmelserne for fleksibilitet og øget samarbejde, når det er nødvendigt;
- AP. der henviser til, at nylige sikkerhedsmæssige udfordringer, hvoraf nogle er i den umiddelbare nærhed af EU's grænser, har påvist behovet for at bevæge sig gradvist i retning af indførelsen af en fælles forsvarspolitik og i sidste ende et fælles forsvar; der henviser til, at traktaten allerede indeholder klare bestemmelser om, hvordan dette kunne gøres, navnlig i artikel 41, 42, 44 og 46 i TEU;
- AQ. der henviser til, at der skal sikres eksternt repræsentation i Unionens interesse på områder, hvor EU har enekompetence og delt kompetence, der allerede er blevet udøvet af EU; der henviser til, at på områder, hvor EU endnu ikke har anvendt sin delte kompetence, har medlemsstaterne pligt til at samarbejde oprigtigt med EU og afholde sig fra at træffe foranstaltninger, som kan underminere EU's interesser;
- AR. der henviser til, at der er et behov for en koordineret og struktureret position for EU og for medlemsstaterne i internationale organisationer og internationale fora for at øge EU's og dets medlemsstaters indflydelse i disse organisationer og fora;
- AS. der henviser til, at indgåelse af internationale forpligtelser fra EU's eller medlemsstaternes side ikke kan reducere de nationale parlamenters og Europa-Parlamentets rolle til ren blåstempling;
- AT. der henviser til, at flygtningekrisen har afdækket behovet for en fælles asyl- og immigrationspolitik, som bør fastsætte bestemmelser om en retfærdig fordeling af asylansøgere i hele EU;
- AU. der henviser til, at forskelsbehandling på grund af bl.a. køn, race, farve, etnisk eller social oprindelse, genetiske anlæg, sprog, religion eller tro (politisk eller anden), tilhørsforhold til et nationalt mindretal, formueforhold, fødsel, handicap, alder, kønsidentitet eller seksuel orientering stadig er et problem i alle medlemsstater;
- AV. der henviser til, at den nylige krise har vist, at den indbyrdes tilnærmelse af retlige bestemmelser ikke er tilstrækkelig til at sikre et velfungerende indre marked eller et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed på grund af forskelle i gennemførelsen af de harmoniserede retlige bestemmelser;
- AW. der henviser til, at EU-lovgiveren ikke kan give EU-agenturerne skønsmæssige beføjelser, der kræver politiske valg;
- AX. der henviser til, at EU-lovgiveren skal sikre tilstrækkelig politisk kontrol over EU-agenturernes beslutninger og aktiviteter;
- AY. der henviser til, at medlemsstaterne ved ikke at opfylde de tiltag, der bliver vedtaget på de europæiske topmøder og Det Europæiske Råds møder, på alvorlig vis underminerer de europæiske institutioners troværdighed, og at deres gennemførelse derfor bør sikres på en mere effektiv måde;

Torsdag den 16. februar 2017

1. bemærker, at EU og medlemsstaterne står over for hidtil usete udfordringer såsom flygtningekrisen, de udenrigspolitiske udfordringer i det umiddelbare nabolag og bekæmpelsen af terrorisme såvel som globaliseringen, klimaændringerne, den demografiske udvikling, arbejdsløsheden, årsagerne til og konsekvenserne af finans- og gældskrisen, manglen på konkurrenceevne og de sociale konsekvenser i flere medlemsstater samt behovet for at styrke EU's indre marked, som alt sammen er nødt til at blive adresseret på en mere hensigtsmæssig måde;
2. understreger, at disse udfordringer ikke kan håndteres på en hensigtsmæssig måde af medlemsstaterne individuelt, men kræver en fælles indsats fra Unionen, der respekterer princippet om flerniveaustyring;
3. minder om, at det indre marked, der fremmer den frie bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital, er en hjørnesten i EU; minder også om, at undtagelser til det indre marked skaber konkurrenceforvriddning inden for EU og ødelægger de lige vilkår;
4. understreger, at Unionen har brug for at genopbygge sine borgeres tabte tillid og tiltro ved at øge gennemsigtigheden i sin beslutningstagning og ansvarligheden i sine institutioner, agenturer og uformelle organer (såsom Eurogruppen), ved at styrke samarbejdet mellem institutionerne og ved at blive bedre til at handle;
5. påpeger, at alle bestemmelserne i Lissabontraktaten endnu ikke er blevet udnyttet til deres fulde potentiale, selv om de indeholder nogle nødvendige redskaber, der kunne have været anvendt for at forhindre nogle af de kriser, som Unionen står over for, eller kunne have været brugt til at klare de nuværende udfordringer, uden at det var nødvendigt at indlede en traktatrevision på kort sigt;
6. understreger, at fællesskabsmetoden er den bedst egnede til at få EU til at fungere og har en række fordele i forhold til den mellemstatslige metode, da den er den eneste, der giver mulighed for mere gennemsigtighed, effektivitet, afstemning med kvalificeret flertal i Rådet og lige ret til fælles beslutningstagning mellem Parlamentet og Rådet, samtidig med at den forhindrer opsplnitning af institutionelt ansvar og udvikling af konkurrerende institutioner;
7. er af den opfattelse, at mellemstatslige løsninger kun skal være et instrument, der anvendes som sidste udvej og er underlagt strenge betingelser, navnlig respekt for EU-retten, målet om at uddybe den europæiske integration og åbenhed over for tiltrædelse af ikke-deltagende medlemsstater, og mener, at de bør erstattes af EU-procedurer snarest muligt, selv på områder, hvor det ikke er alle medlemsstater, der opfylder betingelserne for deltagelse, for at give Unionen mulighed for at udføre sine opgaver inden for en fælles institutionel ramme; er i denne forbindelse imod, at der oprettes nye institutioner uden for Unionens rammer, og bestræber sig fortsat på at sikre indarbejdelse i EU-retten af ESM under forudsætning af, at der er passende demokratisk ansvarlighed, samt de relevante bestemmelser i den finanspolitiske aftale, som tilsigtes i selve traktaten om stabilitet, samordning og styring, på grundlag af en vurdering af erfaringerne med dens gennemførelse; insisterer på, at den faktiske beslutningstagning og det finanspolitiske ansvar ikke må adskilles;
8. understreger, at det direkte valgte Europa-Parlament spiller en væsentlig rolle i at sikre Unionens legitimitet og gør Unionens beslutningstagningssystem ansvarligt over for borgerne i kraft af passende parlamentarisk kontrol med den udøvende magt på EU-plan og den almindelige lovgivningsprocedure (fælles beslutningsprocedure), hvis anvendelsesområde bør udvides;
9. minder om, at Europa-Parlamentet er hele Unionens parlament, og mener, at der skal sikres en behørig demokratisk ansvarlighed, også på områder, hvor det ikke er alle medlemsstater, der deltager, herunder euroområdespecifikke handlinger og beslutninger;
10. mener, at den politiske dialog mellem de nationale parlamenter og Europa-Parlamentet bør intensiveres og gøres mere meningsfuld og betydelig uden at overskride grænserne for deres forfatningsmæssige kompetencer; påpeger i den forbindelse, at de nationale parlamenter er bedst placeret til at give mandat til og kontrollere deres respektive regerings handlinger i europæiske anliggender på nationalt plan, mens Europa-Parlamentet bør sikre demokratisk ansvarlighed og legitimitet af EU's udøvende magt;

Torsdag den 16. februar 2017

11. mener, at det er afgørende at styrke gennemsigtigheden og åbenheden i EU og den måde, den politiske beslutningstagning i EU viderekommunikerer på; opfordrer til, at man skærper indsatsen for en revision af forordning (EF) nr. 1049/2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter og direktiv 93/109/EF om fastsættelse af de nærmere regler for valget og valgbarhed ved valg til Europa-Parlamentet for unionsborgere, der har bopæl i en medlemsstat, hvor de ikke er statsborgere;

12. minder om, at det er muligt at styrke Parlamentets undersøgelsesbeføjelse og det europæiske borgerinitiativ gennem afledt EU-ret, og gentager sin opfordring til Kommissionen om at foreslå en revision af forordningen om det europæiske borgerinitiativ;

13. mener, at det er nødvendigt, at Kommissionen reformerer det europæiske borgerinitiativ som et brugbart værktøj til demokratisk deltagelse, under hensyntagen til sin beslutning af 28. oktober 2015 ⁽¹⁾, og opfordrer Kommissionen til bl.a. at bevidstgøre borgere og give det europæiske borgerinitiativ en høj profil, til at gøre sin software til online-indsamling af underskrifter mere brugervenlig, så funktionshæmmede personer kan anvende denne, til at give passende og omfattende juridisk og praktisk vejledning, til at overveje at oprette et særligt kontor for europæiske borgerinitiativer på sine repræsentationer i de enkelte medlemsstater, til detaljeret at forklare årsagerne til afvisning af et europæisk borgerinitiativ og til at undersøge, hvordan man kan henvise forslag i initiativer, der ikke henhører under Kommissionens kompetence, til mere passende myndigheder;

14. er af den opfattelse, at den europæiske volontørtjeneste er et centralt element i opbygningen af unionsborgerskabet og anbefaler som følge heraf, at Kommissionen undersøger, hvordan man kan gøre det lettere for unge at deltage i denne volontørtjeneste;

Institutionel struktur, demokrati og ansvarliggørelse

Parlamente

15. insisterer på, at Parlamentets lovgivningsmæssige beføjelser og kontrolrettigheder skal garanteres, konsolideres og styrkes, herunder gennem interinstitutionelle aftaler og ved, at Kommissionen anvender det dertil hørende retsgrundlag;

16. finder det nødvendigt, at Europa-Parlamentet reformerer sine arbejdsmetoder med henblik på at klare de fremtidige udfordringer, ved at styrke udøvelsen af sine politiske kontrolfunktioner over for Kommissionen, herunder i forhold til gennemførelsen og anvendelsen af EU-retten i medlemsstaterne, ved at begrænse førstebehandlingsaftaler til ekstraordinære tilfælde af uopsættelighed, hvor der er truffet en velovervejet og udtrykkelig beslutning, og i disse tilfælde forbedrer gennemsigtigheden i den procedure, der fører til vedtagelsen af sådanne aftaler; minder i denne forbindelse også om Parlamentets forslag til en yderligere harmonisering af dets egen valg måde, indeholdt i dets beslutning af 11. november 2015 om reform af valgloven i Den Europæiske Union ⁽²⁾;

17. udtrykker sin hensigt om at gøre mere brug af lovgivningsmæssige initiativbetænkninger i henhold til artikel 225 i TEUF;

18. mener, at Parlamentet bør oprette et indgangsregister i dets hovedkvarter og alle delegationskontorer i medlemsstaterne, hvor borgerne personligt kan aflevere dokumenter med indholdscertificering;

19. er af den opfattelse, at der bør oprettes et elektronisk officielt tidende for Europa-Parlamentet til bekræftelse af alle beslutninger og betænkninger, det vedtager;

20. tilskynder til politisk dialog med de nationale parlamente om indholdet af lovgivningsforslag, når det er relevant; understreger imidlertid, at beslutningerne skal træffes i overensstemmelse med de forfatningsmæssige kompetencer, og at der er en klar afgrænsning af de respektive beslutningskompetencer hos de nationale parlamente og Europa-Parlamentet, hvor førstnævnte skal udøve deres europæiske funktion på grundlag af deres nationale forfatninger, især via kontrol af deres nationale regeringer som medlemmer af Det Europæiske Råd og Rådet, da dette er det niveau, hvor de er bedst placeret til direkte at påvirke indholdet af og udøve kontrol med den europæiske lovgivningsproces; er derfor imod oprettelsen af nye fælles parlamentariske organer med beslutningskompetence;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0382.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0395.

Torsdag den 16. februar 2017

21. understreger vigtigheden af samarbejde mellem Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter i fælles organer såsom Konferencen af de Europæiske Parlamenters Europaudvalg (COSAC) og den interparlamentariske konference om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og inden for rammerne af artikel 13 i traktaten om stabilitet, samordning og styring i Den Økonomiske og Monetære Union på grundlag af principperne om konsensus, informationsudveksling og høring for at udøve kontrol med deres respektive administrationer; opfordrer Kommissionen og Rådet til at deltage på højt politisk niveau i de interparlamentariske møder; understreger behovet for et tættere samarbejde mellem udvalgene i Europa-Parlamentet og deres nationale modstykker inden for disse fælles organer, ved øget sammenhæng, gennemsigtighed og gensidig udveksling af oplysninger;

22. opfordrer til udveksling af bedste praksis for parlamentarisk kontrol mellem nationale parlamenter, såsom afholdelse af regelmæssige debatter mellem de respektive ministre og fagudvalgene i de nationale parlamenter før og efter rådssamlingerne og med kommissærerne inden for en passende tidsramme samt møder med de nationale parlamenter til udveksling af synspunkter med MEP'er; opfordrer til, at der indføres udveksling af institutionernes og de politiske gruppers tjenestemænd mellem Europa-Parlamentets og de nationale parlamenters forvaltninger;

23. mener, at det er vigtigt at undgå enhver form for overdreven gennemførelse af EU-lovgivningen fra medlemsstaternes side, og at de nationale parlamenter spiller en nøglerolle i den sammenhæng;

Det Europæiske Råd

24. beklager, at Rådet ved ikke at anvende afstemning med kvalificeret flertal alt for ofte har henvist lovgivningsmæssige spørgsmål til Det Europæiske Råd; mener, at Det Europæiske Råds praksis med at »give Rådet opgaver« går ud over den rolle med at udstikke strategiske retningslinjer, som det er tillagt ved traktaterne, og dermed strider imod traktaternes ånd og bogstav, som beskrevet i artikel 15, stk. 1, i TEU, hvori det bestemmes, at Det Europæiske Råd fastlægger Unionens overordnede politiske retningslinjer og prioriteter, men ikke udøver nogen lovgivende funktioner; mener, at det er nødvendigt at forbedre arbejdsforholdet mellem Det Europæiske Råd og Parlamentet;

25. minder om, at Kommissionens formand vil blive valgt af Europa-Parlamentet på forslag af Det Europæiske Råd under hensyntagen til valget til Europa-Parlamentet, og efter at der har fundet passende høringer sted, og at de europæiske politiske partier derfor, som det var tilfældet i 2014, skal opstille hovedkandidater med henblik på at lade befolkningen bestemme, hvem der skal vælges som formand for Kommissionen; glæder sig over forslaget fra Kommissionens formand om at ændre rammeaftalen om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen hvad angår kommissærers deltagelse som kandidater til valg til Europa-Parlamentet;

26. minder endvidere om, at det er muligt at sammenlægge funktionen som formand for Det Europæiske Råd og funktionen som formand for Kommissionen, selv om der ikke i Europa-Parlamentets interesse;

27. opfordrer Det Europæiske Råd til at anvende »passerellebestemmelsen« (artikel 48, stk. 7, i TEU), hvorefter Rådet kan skifte fra enstemmighed til afstemning med kvalificeret flertal i relevante tilfælde, hvor traktaterne i dag kræver enstemmighed;

28. opfordrer formanden for Europa-Parlamentet til på forhånd at informere Formandskonferencen om de synspunkter, han agter at fremføre i sin tale til Det Europæiske Råd;

Rådet

29. foreslår, at Rådet omdannes til en rigtig lovgivende forsamling ved at nedbringe antallet af rådssammensætninger ved en afgørelse fra Det Europæiske Råd, således at der skabes et ægte lovgivende tokammersystem, der involverer Rådet og Europa-Parlamentet, med Kommissionen som den udøvende magt; foreslår at inddrage de aktuelt aktive specialiserede lovgivende rådssammensætninger som forberedende organer for ét enkelt lovgivningsråd, hvis møder er offentlige, i stil med, hvordan udvalgene fungerer i Europa-Parlamentet;

Torsdag den 16. februar 2017

30. insisterer på betydningen af at garantere gennemsigtigheden af Rådets lovgivningsmæssige beslutningstagning i almindelighed, idet man samtidig forbedrer udvekslingen af dokumenter og oplysninger mellem Parlamentet og Rådet og tillader adgang for repræsentanter for Parlamentet som observatører ved samlinger i Rådet og dets organer, navnlig i lovgivningssager;

31. mener, at det er muligt at sammenlægge stillingen som formand for Eurogruppen og kommissær for økonomiske og finansielle anliggender, og vil i så fald foreslå, at formanden for Kommissionen udnævner denne kommissær til næstformand i Kommissionen; mener, at denne kommissær, når der er etableret en finanspolitisk kapacitet og en europæisk valutafond, kan gives alle nødvendige midler og kapaciteter til at anvende og håndhæve de eksisterende rammer for økonomisk styring og optimere udviklingen af euroområdet i samarbejde med finansministrene fra euroområdets medlemsstater, som nærmere beskrevet i dets beslutning af 16. februar 2017 om en budgetmæssig kapacitet for euroområdet ⁽¹⁾;

32. kræver, at Eurogruppens formand og medlemmer inden for rammerne af de gældende traktater bliver genstand for passende mekanismer for demokratisk ansvarlighed over for Europa-Parlamentet, navnlig at dens formand svarer på parlamentariske forespørgsler; opfordrer endvidere til vedtagelse af en intern forretningsorden og offentliggørelse af resultaterne;

33. kræver, at Rådet skifter fuldstændigt til afstemning med kvalificeret flertal, når dette er muligt i henhold til traktaterne, og at det opgiver praksissen med at overdrage omstridte lovgivningsområder til Det Europæiske Råd, da dette strider imod traktatens bogstav og ånd, som fastsætter, at Det Europæiske Råd kun kan træffe afgørelser med enstemmighed og kun bør gøre det angående bredere politiske mål, ikke angående lovgivning;

34. er fast besluttet på at gennemføre traktatens bestemmelser om forstærket samarbejde fuldt ud ved at forpligte sig til ikke at godkende nogen nye forslag om forstærket samarbejde, medmindre de deltagende medlemsstater forpligter sig til at aktivere den særlige »passerellebestemmelse«, som er fastsat i artikel 333 i TEUF, for at skifte fra enstemmighed til afstemning med kvalificeret flertal og fra den særlige til den almindelige lovgivningsprocedure;

35. understreger vigtigheden af at udnytte proceduren for forstærket samarbejde i artikel 20 i TEU fuldt ud, specielt mellem medlemsstaterne i euroområdet, således at de medlemsstater, der ønsker at indføre et forstærket indbyrdes samarbejde inden for rammerne af Unionens ikkeeksklusive kompetencer, gennem denne mekanisme kan fremme Unionens mål og styrke integrationsprocessen inden for begrænsningerne i og i overensstemmelse med betingelserne i artikel 326-334 i TEUF;

Kommissionen

36. er fast besluttet på at styrke Parlamentets rolle i valget af kommissionsformand ved at forstærke de formelle høringer af sine politiske grupper med formanden for Det Europæiske Råd som fastsat i erklæring nr. 11, der er knyttet som bilag til slutakten fra den regeringskonference, hvorpå Lissabontraktaten blev vedtaget, for at sikre, at Det Europæiske Råd fuldt ud tager højde for valgresultaterne, når det fremstiller en kandidat med henblik på Parlamentets udnævnelse, som det var tilfældet ved valget til Europa-Parlamentet i 2014;

37. gentager, at alle Kommissionens forslag skal indeholde en fuldstændig begrundelse og være ledsaget af en detaljeret konsekvensanalyse, herunder en menneskerettighedsvurdering;

38. mener, at kommissionsformandens uafhængighed kunne øges, hvis hver medlemsstat udpegede mindst tre kandidater af begge køn, der vil kunne blive taget i betragtning af den valgte formand for Kommissionen ved sammensætning af dennes Kommission;

39. insisterer på at sikre en bedre koordinering og, hvor det er muligt, repræsentation af EU/euroområdet i internationale finansielle institutioner, og påpeger, at artikel 138, stk. 2, i TEUF giver et retsgrundlag for vedtagelse af foranstaltninger med henblik på at sikre en samlet repræsentation af EU/euroområdet inden for rammerne af de internationale institutioner og konferencer;

40. opfordrer til indførelse af en formaliseret og regelmæssig »dialog« i Europa-Parlamentet om spørgsmål vedrørende Unionens repræsentation udadtil;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0050.

Torsdag den 16. februar 2017

41. minder om, at Kommissionen, medlemsstaterne og Parlamentet og Rådet inden for rammerne af deres respektive beføjelser skal bidrage til sikre en meget bedre anvendelse og gennemførelse af EU-retten og chartret om grundlæggende rettigheder;

Revisionsretten

42. anerkender Den Europæiske Revisionsrets afgørende rolle med hensyn til at sikre bedre og mere intelligent udnyttelse af EU-midler; minder om, at Retten ud over sin vigtige opgave med at bibringe oplysninger om regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed indtager en særlig plads med hensyn til at give Parlamentet de oplysninger, der er nødvendige for, at det kan varetage sin opgave med og sit mandat til at føre demokratisk kontrol med EU's budget, samt oplysninger om resultaterne og virkningerne af EU-finansierede aktiviteter og politikker, der kan tjene til at forbedre økonomien og effektiviteten heri; anbefaler derfor, at Revisionsretten styrkes; forventer, at Retten vedbliver med at fokusere på uafhængighed, integritet, upartiskhed og professionalisme og samtidig opbygger stærke arbejdsrelationer med sine aktører;

43. mener, at den stadige mangel på samarbejde fra Rådets side gør det umuligt for Parlamentet at træffe en informeret afgørelse om meddelelse af decharge, hvilket har en vedvarende negativ indvirkning på borgernes opfattelse af EU-institutionernes troværdighed og af gennemsigtigheden i den måde, EU-midlerne bruges på; mener, at denne mangel på samarbejde også indvirker negativt på den måde, institutionerne fungerer på, og bringer den traktatfæstede procedure for politisk kontrol med budgetforvaltningen i miskredit;

44. understreger, at Rettens sammensætning og udnævnelsesprocedure er fastlagt i artikel 285 og 286 i TEUF; mener, at Parlamentet og Rådet bør stå på lige fod i forbindelse med udnævnelse af medlemmer af Revisionsretten for at sikre demokratisk legitimitet, gennemsigtighed og medlemmernes fuldstændige uafhængighed; opfordrer Rådet til at respektere de beslutninger, som Parlamentet træffer efter høring af kandidater, der er indstillet som medlemmer af Revisionsretten;

Regionsudvalget og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg

45. opfordrer Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen til at forbedre metoderne til samarbejde med RU og EØSU, herunder i den lovforberedende fase under gennemførelsen af konsekvensanalyser, for at sikre, at deres synspunkter og vurderinger kan tages i betragtning gennem hele lovgivningsprocessen;

Agenturer

46. understreger, at enhver tildeling af gennemførelsesbeføjelser til EU-agenturer kræver en tilstrækkelig grad af kontrol over EU-agenturers afgørelser og handlinger fra EU-lovgiverens side; minder om, at et effektivt tilsyn bl.a. omfatter udnævnelse og afskedigelse af EU-agenturets ledelse, deltagelse i EU-agenturets bestyrelse, vetoret i forhold til visse af EU-agenturens beslutninger, oplysningsforpligtelser og regler om gennemsigtighed og budgetmæssige rettigheder i forhold til EU-agenturets budget;

47. mener, at vedtagelse af en rammeforordning for EU-agenturer, der kan udøve gennemførelsesbeføjelserne der dækker den nødvendige politiske kontrolmekanisme, som EU-lovgiveren og herunder blandt andet Europa-Parlamentets ret til at udnævne og afskedige den administrerende ansatte i EU-agenturet, til at deltage i bestyrelsen hos EU-agenturet, nedlægge vetoret i Europa-Parlamentet i forbindelse med visse EU-agenturbeslutninger, oplysningsforpligtelser og regler om gennemsigtighed og budgetmæssige rettigheder for Europa-Parlamentet i relation til EU-agenturets budget;

Overholdelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet

48. understreger betydningen af nærhedsprincippet som fastsat i artikel 5 i TEU, der er bindende for alle EU-institutioner og -organer, og af instrumenterne, der er indeholdt i protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet; minder i denne sammenhæng om de respektive roller, der er tildelt de nationale parlamenter og RU; foreslår fleksibilitet for så vidt angår den dato for fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssige retsakter, der er fastsat i protokollen, og opfordrer Kommissionen til at forbedre kvaliteten af sine svar på begrundede udtalelser;

Torsdag den 16. februar 2017

49. minder de nationale parlamenter om deres centrale rolle i kontrollen med anvendelsen af nærhedsprincippet; påpeger, at de formelle muligheder for nationale parlamenter for at sikre nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet er tilstrækkelige, men at det praktiske samarbejde mellem de nationale parlamenter skal styrkes, bl.a. for at sætte dem i stand til i tæt indbyrdes samarbejde at opnå den nødvendige beslutningsdygtighed i henhold til artikel 7, stk. 3, i protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet i tilfælde af en påstået overtrædelse;

50. understreger vigtigheden af artikel 9 i TEUF med henblik på at sikre, at der tages hensyn til de sociale konsekvenser af EU's retlige og politiske foranstaltninger;

Udvidelse og uddybning af Den Økonomiske og Monetære Union

51. minder om, at den yderligere udvikling af ØMU'en skal være baseret på og bygge på eksisterende lovgivning og dens gennemførelse og også skal være forbundet med en uddybning af den sociale dimension;

52. opfordrer til yderligere institutionelle reformer for at gøre ØMU'en mere effektiv og demokratisk med forbedrede kapaciteter, der skal integreres i Unionens institutionelle rammer, hvorved Kommissionen agerer som den udøvende magt og Parlamentet samt Rådet som de to lovgivere;

En ny retsakt om økonomisk politik

53. minder om sin beslutning af 12. december 2013 om konstitutionelle problemer i forbindelse med forvaltning på flere niveauer i Den Europæiske Union ⁽¹⁾, som luftede idéen om en konvergenskodeks vedtaget efter den almindelige lovgivningsprocedure med henblik på at skabe en mere effektiv ramme for samordningen af de økonomiske politikker (med en række konvergenskriterier, som skal fastlægges), åben for alle medlemsstater og understøttet af en mekanisme, som bygger på incitamenter;

54. mener, at der bør fastsættes et begrænset antal vigtige områder for strukturelle reformer, som øger konkurrenceevnen, vækstpotentialet, den reelle økonomisk konvergens og den sociale samhørighed, over en femårig periode for at styrke EU's sociale markedsøkonomi, som det er beskrevet i artikel 3, stk. 3, i TEU;

55. understreger betydningen af en klar kompetencefordeling mellem EU-institutionerne og medlemsstaterne, som forøger medlemsstaternes ejerskab over, og de nationale parlamenteres rolle i, gennemførelsesprogrammerne;

56. opfordrer til at gøre bedre brug af de instrumenter, der er til rådighed i forbindelse med artikel 136 i TEUF, for at fremme vedtagelsen og gennemførelsen af nye foranstaltninger i euroområdet;

En forenklet, mere fokuseret og mere demokratisk proces med det europæiske semester

57. påpeger behovet for færre og mere målrettede landespecifikke henstillinger baseret på politikrammen, der er fastlagt i konvergenskodeksen og den årlige vækstundersøgelse, og på de konkrete forslag, der er fremlagt af hver medlemsstat i overensstemmelse med deres vigtigste reformmålsætninger fra en bred vifte af strukturelle reformer, der fremmer konkurrenceevnen, reel økonomisk konvergens og social samhørighed;

58. understreger betydningen af den demografiske udvikling for det europæiske semester og opfordrer til en øget hensyntagen til denne indikator;

59. minder om, at der allerede findes mekanismer til økonomisk dialog, navnlig gennem etableringen af den »økonomiske dialog« inden for rammerne af »sixpack« og »twopack«-lovgivningen; mener, at dette er et effektivt værktøj til at gøre det muligt for Parlamentet at få en mere betydelig rolle inden for rammerne af det europæiske semester med henblik på at forbedre dialogen mellem Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Eurogruppen, og foreslår, at man formaliserer Parlamentets kontrolrolle i det europæiske semester ved hjælp af en interinstitutionel aftale, hvilket Parlamentet har opfordret til ved flere lejligheder; glæder sig desuden over og tilskynder til inddragelse af de nationale parlamenter på nationalt plan og samarbejde mellem de nationale parlamenter og Europa-Parlamentet inden for rammerne af det europæiske semester og den økonomiske styring i almindelighed, f.eks. gennem »den europæiske parlamentariske uge« og

⁽¹⁾ EUT C 468 af 15.12.2016, s. 176.

Torsdag den 16. februar 2017

»artikel 13-konferencen«; mener endvidere, at inddragelsen af arbejdsmarkedets parter i det europæiske semester kan forbedres;

60. opfordrer til indarbejdelse af de relevante bestemmelser i den finanspolitiske aftale i EU's retlige rammer på grundlag af en omfattende vurdering af erfaringerne med dens gennemførelse og i det omfang, den endnu ikke er omfattet af eksisterende afledte retsakter;

EU-budgettets rolle i forbindelse med ØMU'en

61. påpeger muligheden for at skifte fra enstemmighed til afstemning med kvalificeret flertal for vedtagelsen af forordningen om FFR ved at benytte bestemmelserne i artikel 312, stk. 2, i TEUF, når den kommende FFR-forordning skal vedtages; fremhæver betydningen af at oprette en forbindelse mellem varigheden af Parlamentets valgperiode, Kommissionens mandat og varigheden af FFR, som kan reduceres til fem år i henhold til bestemmelserne i artikel 312, stk. 1, i TEUF; forlanger, at fremtidige FFR'er tilpasses den næste valgperiode; opfordrer Rådet til at tilslutte sig dette demokratiske krav;

62. glæder sig over rapporten fra Gruppen på Højt Plan vedrørende Egne Indtægter; ønsker at vende tilbage til traktaternes ånd og bogstav og at ændre det nuværende system baseret på bidrag på grundlag af bruttonationalindkomsten (BNI) til et, der er baseret på reelle egne indtægter for EU-budgettet og med tiden et budget for euroområdet, som der findes en lang række ideer til;

63. påpeger, at alle Unionens og Euratoms udgifter og indtægter i henhold til artikel 24 i Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 skal indgå i Unionens almindelige budget i overensstemmelse med artikel 7 i finansforordningen;

Forøgelse af EU's investeringskapacitet

64. opfordrer til optimeret brug af de eksisterende strukturfonde i retning af at fremme konkurrenceevnen og samhørigheden og til en forøgelse af EU's investeringskapacitet gennem udnyttelse af innovative tilgange som f.eks. EFSI, hvilket omfatter særlige faciliteter til at finansiere og garantere infrastrukturprojekter i Unionens interesse;

65. insisterer på den fuldstændige gennemførelse af »sixpack«- og »twopack«-rammerne og det europæiske semester og på behovet for navnlig at behandle makroøkonomiske ubalancer og sikre langsigtet kontrol med underskud og de stadig uhyre høje gælds niveauer ved vækstvenlig finanspolitisk konsolidering og ved forbedring af udgiftseffektiviteten, prioritering af produktive investeringer, tilvejebringelse af incitamenter til retfærdige og bæredygtige strukturreformer og hensyntagen til konjunkturmæssige forhold;

Etablering af finanspolitisk kapacitet i euroområdet ved hjælp af en del af EU-budgettet

66. minder om, at euroen er Unionens valuta, og at EU-budgettet er beregnet til at opfylde Unionens målsætninger fastlagt i artikel 3 i TEU, og til at finansiere fælles politikker, bistå svagere regioner ved at anvende solidaritetsprincippet, fuldføre det indre marked, fremme europæiske synergier og imødegå eksisterende og fremkommende udfordringer, der kræver en fælleseuropæisk tilgang, og dermed også bidrager til at hjælpe mindre udviklede medlemsstater med at indhente de andre og gøre dem i stand til at tilslutte sig euroområdet;

67. noterer sig de forskellige forslag til etablering af en finanspolitisk kapacitet inden for euroområdet; påpeger, at disse forslag tillægger en sådan kapacitet forskellige funktioner og kan have forskellige udformninger; minder om, at Parlamentet har insisteret på, at den pågældende kapacitet bør udvikles inden for rammerne af EU;

68. påpeger, at mens det afhænger af en ny budgetkapacitets udformning, funktion og størrelse, om den kan etableres inden for rammerne af de nuværende traktater, er det muligt i henhold til traktaterne til at hæve lofterne for egne indtægter, indføre nye kategorier af egne indtægter (selv om disse egne indtægter kun vil komme fra nogle medlemsstater), og afsætte visse indtægter til finansiering af bestemte former for udgifter; påpeger endvidere, at EU-budgettet allerede giver garantier for specifikke lånetransaktioner, og at der findes adskillige fleksibilitetsinstrumenter, hvortil der kan mobiliseres finansiering ud over udgiftslofterne i FFR;

69. minder om sin positive holdning til indarbejdelse af den europæiske stabilitetsmekanisme i Unionens retlige rammer, forudsat at der er passende demokratisk ansvarlighed;

Torsdag den 16. februar 2017

70. mener, at etableringen af en europæisk finanspolitisk kapacitet og af Den Europæiske Monetære Fond kan være skridt i processen med at skabe et EU-finansministerium, der bør stå til ansvar over for Parlamentet;

71. opfordrer til, at der tages behørigt hensyn til hovedkonklusionerne fra ekspertgruppen, der blev nedsat af Kommissionen med henblik på at oprette en gældsindfrielsesfond;

Det indre marked og økonomisk integration

72. mener, at det indre marked er en af hjørnestenene i EU og er grundlæggende i forhold til velstand, vækst og beskæftigelse i Unionen; påpeger, at det indre marked, der giver nogle håndgribelige fordele såvel for virksomhederne som for forbrugerne, indeholder et vækstpotentiale, som endnu ikke er blevet udnyttet fuldt ud, navnlig med hensyn til det digitale indre marked, finansielle tjenester, energi, bankunionen og kapitalmarkedsunionen; opfordrer derfor til tættere kontrol af korrekt anvendelse og bedre håndhævelse af den gældende ret på disse områder;

73. opfordrer til en hurtig, men trinvis gennemførelse af bankunionen baseret på en fælles tilsynsmekanisme (FTM), en fælles afviklingsmekanisme (FAM), en europæisk indskudsforsikringsordning (EIFO) og understøttet af en passende og finanspolitisk neutral bagstopperordning; værdsætter aftalen om en finansieringsmekanisme i overgangsfasen, indtil den fælles afviklingsfond bliver funktionsdygtig, og opfordrer til en europæisk insolvensordning;

74. minder om, at de europæiske tilsynsmyndigheder bør have til formål at forbedre det indre markedes funktion, bl.a. ved at sikre et effektivt og konsekvent regulerings- og tilsynsniveau af høj kvalitet under hensyntagen til medlemsstaternes forskellige interesser og den forskellige karakter af deltagerne på det finansielle marked; mener, at spørgsmål, der påvirker alle medlemsstater, skal behandles, diskuteres og afgøres af alle medlemsstater, og for at styrke de lige konkurrencevilkår inden for det indre marked er det nødvendigt med et fælles regelsæt, der er gældende for alle deltagere på det finansielle marked i EU, for at undgå en fragmentering af det indre marked for finansielle tjenesteydelser og uretfærdige konkurrenceforhold grundet en mangel på lige vilkår;

75. opfordrer til oprettelsen af en ægte kapitalmarkedsunion;

76. støtter skabelsen af et system af konkurrenceevnemyndigheder, der har til opgave at samle de nationale organer, som er ansvarlige for at følge udviklingen inden for konkurrenceevne i hver medlemsstat, og foreslår, at opfølgning på udviklingen af sådan et system bør være under Kommissionens tilsyn;

77. mener, at det er nødvendigt at forbedre den automatiske udveksling af oplysninger mellem nationale skattemyndigheder for at forhindre skatteundgåelse og -svig, skatteplanlægning, udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud såvel som for at fremme koordinerede tiltag til at bekæmpe skattely; opfordrer til vedtagelse af et direktiv om et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag, der etablerer en minimumssats og fastsætter fælles mål for gradvis konvergens; anser det for nødvendigt at gå i gang med en gennemgående revision af den eksisterende momslovgivning, der bl.a. adresserer indførelsen af oprindelseslandsprincippet;

En mere demokratisk institutionel struktur for ØMU'en

78. minder om behovet for behørig demokratisk legitimitet og ansvarlighed, som skal sikres på beslutningstagningsniveau, hvor de nationale parlamenter kontrollerer de nationale regeringer, og med en øget kontrolfunktion for Europa-Parlamentet på EU-plan, herunder en central funktion sammen med Rådet i vedtagelsen af konvergenskodeksen efter den almindelige lovgivningsprocedure;

79. slår til lyd for en generel anvendelse af »passerellebestemmelsen«, som er fastsat i artikel 48, stk. 7 i TEU; minder om, at Kommissionen i sin plan for en udbygget og egentlig ØMU⁽¹⁾, foreslog indførelse af et instrument for konvergens og konkurrenceevne baseret på artikel 136 i TEUF eller på artikel 352 i TEUF, om nødvendigt gennem forstærket samarbejde; påpeger, at anvendelsen af artikel 333, stk. 2 i TEUF, der foreskriver anvendelse af den almindelige lovgivningsprocedure, i tilfælde af et forstærket samarbejde ville styrke den demokratiske legitimitet og effektiviteten af EU's styring og Parlamentets rolle heri;

⁽¹⁾ COM(2012)0777 af 28. november 2012.

Torsdag den 16. februar 2017

80. gentager, at interparlamentarisk samarbejde ikke bør føre til oprettelse af et nyt parlamentarisk organ eller en ny institution, fordi euroen er EU's valuta, og Europa-Parlamentet er EU's parlament; minder om, at ØMU'en er oprettet af Unionen, hvis borgere er direkte repræsenteret på unionsplan af Parlamentet, som skal finde og kunne iværksætte måder, hvorpå den parlamentariske og demokratiske ansvarlighed af euroområdet garanteres;

81. insisterer på, at Kommissionen udstyres med beføjelser til at gennemføre og håndhæve kommende og eksisterende instrumenter, som vedtages i ØMU-området;

82. mener, at det er nødvendigt at afhjælpe svaghederne i ØMU'ens nuværende institutionelle struktur, navnlig dens demokratiske underskud, idet der også tages hensyn til, at visse dele af traktaten kan overvåges af Domstolen, mens andre er undtaget fra en sådan kontrol; mener, at det er nødvendigt at styrke den parlamentariske kontrol i den nærmere gennemførelse af artikel 121, stk. 3 og 4, i TEUF, for så vidt angår en forstærket samordning af de økonomiske politikker;

83. mener, at differentieret integration bør forblive åben for alle medlemsstater;

84. minder om, at der bør gives prioritet til den almindelige lovgivningsprocedure og budgetproceduren på EU-plan, ved at der om nødvendigt gøres brug af undtagelsesbestemmelser og ved oprettelse af øremærkede budgetposter; minder om, at andre bestemmelser såsom bestemmelser om euroområdet eller om forstærket samarbejde kun bør anvendes, når de fornævnte procedurer ikke er juridisk eller politisk mulige;

Fuldendelse af det indre marked som den første vækstgenerator

85. er overbevist om, at uddybningen af ØMU'en bør gå hånd i hånd med fuldendelsen af det indre marked ved at fjerne alle resterende interne barrierer, især for så vidt angår energiunionen, det digitale indre marked og markedet for tjenesteydelser;

86. opfordrer til, at den eksisterende lovgivning om det indre energimarked håndhæves fuldt ud i overensstemmelse med artikel 194 i TEUF med henblik på at få oprettet en energiunion;

87. støtter en styrkelse af Det Europæiske Agentur for Samarbejde mellem Energimyndighedens (ACER) opgaver og beføjelser med henblik på i sidste ende at oprette et europæisk energiagentur i henhold til artikel 54 i Euratomtraktaten såvel som integration af energimarkederne, oprettelse af en europæisk strategisk reserve baseret på kombination af nationale reserver og et fælles forhandlingscentrum med leverandørerne med henblik på at fuldende energiunionens institutionelle struktur;

88. opfordrer til anvendelse af »projektopblikninger«, i tæt samarbejde med EIB, til finansieringen af infrastruktur- og energiprojekter;

89. opfordrer Kommissionen til at benytte artikel 116 i TEUF, som giver det nødvendige retsgrundlag for, at Parlamentet og Rådet kan handle i henhold til den almindelige lovgivningsprocedure med henblik på at fjerne praksisser, der resulterer i en konkurrenceforvrængning i det indre marked gennem skadelige skattepolitikker;

Den sociale dimension

90. understreger, at arbejdstagernes rettigheder, bl.a. når de udøver deres ret til mobilitet, bør garanteres i lighed med deres sociale rettigheder, idet der gøres fuld brug af de relevante retlige instrumenter, der er fastsat i tredje del, afsnit IV, IX og X i TEUF, og i henhold til EU's charter om grundlæggende rettigheder, for at sikre et stabilt socialt grundlag for Unionen; peger i den forbindelse navnlig på de rettigheder, der udspringer af direktiv 2004/38/EF om unionsborgernes og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område og forordning (EU) nr. 492/2011 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Unionen;

91. minder om betydningen af at udvikle et socialt Europa, således at det europæiske integrationsprojekt forsat kan regne med arbejdstagernes støtte;

Torsdag den 16. februar 2017

92. påpeger betydningen af at fremme idéen om en mindsteløn fastsat af den enkelte medlemsstat, bemærker, at en undersøgelse af mulighederne for en ordning om minimumsydelser ved arbejdsløshed forudsætter, at der findes fælles regler og betingelser for et EU-arbejdsmarked, og foreslår, at der i henhold til nuværende traktatbestemmelser kunne vedtages et lovgivningsforslag for at mindske de stadig eksisterende barrierer for arbejdstagere;

93. påpeger de faciliteterne stillet til rådighed af Unionen og nødvendigheden af aktivt at inddrage unge arbejdstagere på arbejdsmarkedet og yderligere tilskynde til udveksling af unge arbejdstagere i overensstemmelse med artikel 47 i TEUF;

94. opfordrer Kommissionen til at inkludere beskæftigelseskriterier i evalueringen af medlemsstaternes makroøkonomiske resultater og at anbefale og støtte strukturreformer, også for at sikre bedre anvendelse af regionale og sociale fonde;

95. opfordrer Kommissionen til at vurdere behovet for EU-foranstaltninger og de potentielle økonomiske, sociale og miljømæssige virkninger af alternative politikmuligheder ordentligt, før den foreslår et nyt initiativ (f.eks. lovgivningsforslag, ikkelovgivningsmæssige initiativer, gennemførelsesretsakter og delegerede retsakter), i overensstemmelse med den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning;

96. opfordrer til en ny socialpakt (som kunne tage form af en social protokol), der har til formål at fremme Europas sociale markedsøkonomi og reducere uligheder og sikrer, at alle borgeres grundlæggende rettigheder respekteres, herunder bl.a. retten til kollektive forhandlinger og fri bevægelighed; påpeger, at en sådan pakt kunne styrke koordineringen af medlemsstaternes socialpolitik;

97. opfordrer Kommissionen til at puste nyt liv i den sociale dialog i EU gennem bindende aftaler mellem arbejdsmarkedets parter i overensstemmelse med artikel 151-161 i TEUF;

Optræden udadtil

Forøgelse af effektiviteten, sammenhængen og ansvarligheden i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP)

98. mener, at EU's samlede tilgang til eksterne konflikter og kriser bør styrkes, ved at de forskellige aktører og instrumenter bringes tættere sammen i alle faser af konfliktyklusen;

99. insisterer på at anvende bestemmelserne i artikel 22 i TEU til at opstille en overordnet strategisk ramme for, og til at træffe afgørelser om, strategiske interesser og mål fastsat i artikel 21 i TEU, der kan række ud over FUSP til andre områder af Unionens optræden udadtil, og som kræver sammenhæng med andre politikker, såsom handel, landbrug og udviklingsbistand; minder om, at afgørelser truffet på grundlag af en sådan strategi kan gennemføres med kvalificeret flertal; påpeger, at den demokratiske legitimitet af sådanne afgørelser kunne øges, hvis Rådet og Parlamentet vedtog fælles strategiske dokumenter på grundlag af forslag fra NF/HR;

100. opfordrer til en styrkelse af den parlamentariske kontrol med EU's optræden udadtil, herunder gennem en videreførelse af de regelmæssige høringer af næstformanden/den højtstående repræsentant (NF/HR), Tjenesten for EU's optræden udadtil (EU-Udenrigstjenesten) og Kommissionen, og til at forhandlingerne om erstatningen for IIA'en fra 2002 vedrørende adgang til følsomme oplysninger i Rådet på FUSP-området afsluttes;

101. mener, at det er nødvendigt, at EU's særlige repræsentanter integreres i EU-Udenrigstjenesten, herunder ved at deres budget overføres fra FUSP-budgetposterne til EU-Udenrigstjenestens budgetposter, da dette ville øge sammenhængen i EU's indsats;

102. opfordrer til anvendelse af artikel 31, stk. 2, i TEU, som giver Rådet mulighed for at træffe visse afgørelser om FUSP-spørgsmål ved afstemning med kvalificeret flertal, og »passerellebestemmelsen« i artikel 31, stk. 3, i TEU for gradvist at skifte til afstemning med kvalificeret flertal om afgørelser på FUSP-området, som ikke har militære eller forsvarsmæssige konsekvenser; minder om, at artikel 20, stk. 2, i TEU, som fastlægger bestemmelserne om forstærket samarbejde, giver medlemsstaterne yderligere muligheder for at gå videre med FUSP og derfor bør anvendes;

Torsdag den 16. februar 2017

103. mener, at der er behov for at øge fleksibiliteten i de finansielle bestemmelser om optræden udadtil for at undgå forsinkelser i den operationelle udbetaling af EU-midler, hvorved EU's mulighed for hurtigt og effektivt at kunne reagere på kriser øges; mener, at det er nødvendigt i denne forbindelse at fastlægge en hasteprocedure for humanitær bistand med henblik på at sikre, at bistanden udbetales på den mest effektive måde;

104. opfordrer indtrængende Rådet, EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen til at vedstå deres respektive forpligtelser til straks at underrette Parlamentet fuldt ud i alle faser af forhandlings- og indgåelsesprocesserne i internationale aftaler som fastsat i artikel 218, stk. 10, i TEUF og som anført i interinstitutionelle aftaler med Kommissionen og Rådet;

105. påpeger, at Den Europæiske Unions Domstol har bekræftet, at Parlamentet i henhold til artikel 218, stk. 10, i TEUF har ret til at blive underrettet fuldt ud i alle faser af proceduren for forhandling og indgåelse af internationale aftaler — også når det drejer sig om FUSP — så det kan udøve sine beføjelser med fuldt kendskab til EU's optræden som helhed; forventer derfor, at de interinstitutionelle forhandlinger, der skal finde sted om forbedrede praktiske samarbejds- og informationsdelingsordninger i forbindelse med forhandlinger om og indgåelse af internationale aftaler, vil tage behørigt hensyn til Domstolens praksis;

Frem mod en fælles forsvarspolitik

106. opfordrer til, at der tages gradvise skridt mod en fælles forsvarspolitik (artikel 42, stk. 2, i TEU) og i sidste ende et fælles forsvar, som kan etableres ved en enstemmig afgørelse i Det Europæiske Råd, idet man samtidig styrker civile og civilsamfundet på grundlag af tilgange til konfliktforebyggelse og -løsning baseret på ikkevold, navnlig i form af en forøgelse af de finansielle, administrative og menneskelige ressourcer til mægling, dialog, forsoning og civilsamfundsorganisationsbaseret øjeblikkelig krisereaktion;

107. foreslår som et første skridt i denne retning, at bestemmelserne i artikel 46 i TEU om etablering af et permanent struktureret samarbejde gennem en afstemning med kvalificeret flertal i Rådet gennemføres, da dette instrument ville gøre det muligt for mere ambitiøse medlemsstater at samarbejde tættere på en koordineret måde på forsvarsområdet under EU-paraplyen og sætte dem i stand til at gøre brug af EU's institutioner, instrumenter og budget;

108. anbefaler, at der nedsættes et permanent forsvarsministerråd med NF/HR som formand med henblik på at koordinere medlemsstaternes forsvarspolitik, særligt hvad angår cybersikkerhed og kampen mod terrorisme, og på i fællesskab at udvikle EU's forsvarsstrategi og -prioriteter;

109. insisterer på, at der etableres en EU-hvidbog om sikkerhed og forsvar på grundlag af EU's globale strategi for udenrigs- og sikkerhedspolitikken præsenteret af NF/HR samt Bratislava-dagsordenen, da et sådan dokument ville definere EU's strategiske mål inden for sikkerhed og forsvar yderligere og klarlægge de eksisterende og påkrævede kapaciteter; opfordrer Kommissionen til at basere dens igangværende, forberedende arbejde på en europæisk forsvarshandlingsplan på indholdet af den fremtidige EU-hvidbog om sikkerhed og forsvar, der også bør behandle spørgsmålet om, hvordan og under hvilke omstændigheder militær magtanvendelse er passende og legitim;

110. understreger behovet for at fastlægge en fælles europæisk kapacitets- og forsvarsmaterielpolitik (artikel 42, stk. 3, i TEU), som kunne omfatte fælles planlægning, udvikling og indkøb af militære kapaciteter, og som også bør indeholde forslag til at reagere på cybertrusler og hybride og asymmetriske trusler; opfordrer Kommissionen til at arbejde på en ambitiøs europæisk forsvarshandlingsplan som bekendtgjort i arbejdsprogrammet for 2016;

111. understreger det store potentiale, som Det Europæiske Forsvarsagentur (EDA) har i forbindelse med udviklingen af et indre marked for forsvarsmateriel, der er konkurrencebaseret, effektivt, understøttet af intensiv forskning, udvikling og innovation og fokuseret på skabelse af specialiserede arbejdspladser, og anbefaler med henblik herpå at udforske mulighederne for offentlig-private partnerskaber; gentager, at der er et presserende behov for at styrke EDA ved at udstyre det med de nødvendige ressourcer og politisk opbakning og derved give det mulighed for at spille en ledende og koordinerende rolle i kapacitetsudvikling, forskning og indkøb; gentager sit synspunkt om, at dette bedst kan ske ved finansiering af agenturets personale- og driftsomkostninger over EU-budgettet;

Torsdag den 16. februar 2017

112. minder om eksistensen af artikel 44 i TEU, som fastsætter yderligere fleksibilitetsbestemmelser og indfører muligheden for at overlade gennemførelsen af krisestyringsopgaver til en gruppe af medlemsstater, der ville udføre sådanne opgaver i EU's navn og under politisk kontrol samt strategisk vejledning fra Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité (PSC) og EU-Udenrigstjenesten;

113. foreslår, at artikel 41, stk. 3, i TEU bruges til at oprette en opstartsfond bestående af medlemsstaternes bidrag til at finansiere forberedende aktiviteter vedrørende de aktiviteter inden for den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP), som ikke afholdes over Unionens budget;

114. understreger betydningen af at udvide den fælles finansiering inden for den militære del af FSFP, herunder gennem Athena-mekanismen, da dette ville mindske de økonomiske incitamenter for medlemsstaterne til at undlade at bidrage til militære FSFP-missioner og -operationer og derved forbedre EU's evne til at reagere på kriser;

115. opfordrer til oprettelse af et permanent civil-militært hovedkvarter med en militær planlægnings- og gennemførelseskapacitet (MPCC) og Den Civile Planlægnings- og Gennemførelseskapacitet (CPCC); opfordrer til institutionalisering af de forskellige militære EU-strukturer (bl.a. de forskellige kampgrupper, Eurostyrkerne, forsvarssamarbejdet mellem Frankrig og Det Forenede Kongerige samt luftforsvarssamarbejdet mellem Benelux-landene) i EU's rammer og en forøgelse af anvendeligheden af EU's kampgrupper bl.a. ved at udvide den fælles finansiering og ved pr. automatik at overveje at udsende dem som en første indsatsstyrke i fremtidige krisestyringsscenarier;

116. bemærker, at dette permanente hovedkvarter kunne deltage i permanent beredskabsplanlægning og spille en central koordinerende rolle i fremtidige anvendelser af artikel 42, stk. 7, i TEU; mener, at bestemmelsen om gensidigt forsvar, som er fastsat i den pågældende artikel, og som Frankrig påberåbte sig i forbindelse med mødet i Udenrigsrådet den 17. november 2015, kan udgøre en katalysator for videreudvikling af EU's sikkerheds- og forsvarspolitik og føre til et stærkere engagement fra alle medlemsstaters side;

117. mener, at der er behov for at styrke samarbejdet mellem EU og NATO på alle niveauer på områder, som f.eks. kapacitetsudviklingen og beredskabsplanlægningen i forbindelse med hybride trusler, og for at optrappe bestræbelserne på at fjerne de resterende politiske hindringer; opfordrer indtrængende til et omfattende politisk og militært partnerskab mellem EU og NATO;

118. opfordrer til konkret handling for at sikre udviklingsvenlig politikkoherens (artikel 208 i TEUF) og insisterer på, at ordningen til evaluering af den betydning, som udviklingsvenlig politikkoherens har, forbedres, og at der udvikles en mæglingsmekanisme til at afbøde uoverensstemmelser mellem Unionens forskellige politikker, hvor formanden for Kommissionen tillægges det politiske ansvar for de overordnede retningslinjer og for at søge løsninger i overensstemmelse med Unionens forpligtelser angående udviklingsvenlig politikkoherens;

Retlige og indre anliggender (RIA)

119. understreger, at en systematisk, obligatorisk og struktureret udveksling af oplysninger og data mellem nationale sikkerhedsagenturer og retshåndhævende myndigheder samt med Europol, Frontex og Eurojust er absolut afgørende på baggrund af de seneste angreb og den forhøjede terrortrussel og bør gennemføres så hurtigt som muligt, samtidig med at der værnes om de grundlæggende rettigheder og frihedsrettighederne og insisteres på behovet for demokratisk og retslig kontrol over antiterrorismepolitikkerne;

120. påpeger, at gerningsmændene til angrebene i Paris ligesom ved tidligere angreb allerede var kendt af sikkerhedsmyndighederne og var omfattet af efterforsknings- og overvågningsforanstaltninger; udtrykker bekymring over, at der ikke blev udvekslet eksisterende data mellem medlemsstaterne om de pågældende personer på trods af kravene i artikel 88 i TEUF; opfordrer Rådet til på grundlag af artikel 352 i TEUF at vedtage en obligatorisk udveksling af data mellem medlemsstaterne; er af den opfattelse, at potentialet i det forstærkede samarbejde bør udnyttes, hvis der ikke kan opnås enstemmighed;

121. opfordrer Kommissionen og Rådet til at foretage en omfattende evaluering af EU's foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme og relaterede foranstaltninger, især hvad angår gennemførelsen heraf i medlemsstaternes lovgivning og praksis, og i hvilken grad der samarbejdes med EU-agenturerne på dette område, navnlig Europol og Eurojust, og en tilsvarende evaluering hvad angår de tilbageværende huller, samt opfyldelsen af EU's forpligtelser i relation til de grundlæggende rettigheder, ved anvendelse af proceduren i artikel 70 i TEUF;

Torsdag den 16. februar 2017

122. minder i denne forbindelse om, at artikel 222 i TEUF fastsætter en solidaritetsbestemmelse, som kan og bør aktiveres, når en medlemsstat udsættes for et terrorangreb eller er offer for en naturkatastrofe eller en menneskeskabt katastrofe;

123. beklager, at direktivet om midlertidig beskyttelse ikke er aktiveret i lyset af flygtningekrisen på trods af, at det blev udarbejdet med henblik på at håndtere massetilstrømning af tredjelandstatsborgere;

124. fremhæver behovet for at etablere en retfærdig og effektiv fælles EU-asyl- og indvandringspolitik baseret på principperne om solidaritet, ikke-diskrimination, non-refoulement og loyalt samarbejde mellem alle medlemsstaterne, som bør fastsætte bestemmelser om en retfærdig omfordeling af asylansøgere i EU; mener, at en sådan politik bør omfatte alle medlemsstater; minder medlemsstaterne om deres eksisterende forpligtelser i den henseende og understreger, at rammerne for en ny asyl- og indvandringspolitik bør baseres på migranternes grundlæggende rettigheder;

125. påpeger, at yderligere skridt er nødvendige for at sikre, at det fælles europæiske asylsystem bliver et reelt ensartet system; opfordrer medlemsstaterne til at harmonisere deres lovgivning og praksis med hensyn til kriterierne for, hvem der anerkendes retten til international beskyttelse, og med hensyn til garantier vedrørende internationale beskyttelsesprocedurer og modtagelsesforholdene i overensstemmelse med retspraksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol og Domstolen og etableret bedste praksis i andre medlemsstater;

126. glæder sig over vedtagelsen af forordning (EU) 2016/1624, der udvider Frontex' opgaver og beføjelser og omdøber det til Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning; mener, at agenturet om nødvendigt kan støttes med militære instrumenter som f.eks. den europæiske maritime styrke (Euromarfor) og et opgraderet europæisk korps (Eurocorps) samt de ressourcer, der er sammenlagt gennem permanent struktureret samarbejde; understreger, at der i forordningen insisteres på, at medlemsstaterne i egen og de øvrige medlemsstaters interesse bør indlæse deres data i EU-databaserne; foreslår, at der også tilstræbes interoperabilitet mellem databaserne i grænsemyndigheder som Eurodac og interoperabilitet med Europols databaser;

127. opfordrer til en hurtig revision af Dublinforordningen med henblik på at indføre en permanent, EU-dækkende og retligt bindende ordning for fordeling af asylsøgere mellem medlemsstaterne efter en retfærdig og obligatorisk nøgle;

128. påpeger, at EU i betragtning af det hidtil usete antal migranter, der er kommet og fortsat kommer til EU's ydre grænser, og den stadige stigning i antallet af personer, der anmoder om international beskyttelse, har brug for en bindende lovgivningsmæssig tilgang til genbosættelse som beskrevet i Kommissionens dagsorden for migration;

129. opfordrer til undertegnelse af aftaler med sikre tredjelande for at kontrollere og mindske migrationsstrømmene, inden migranter når frem til EU's grænse; insisterer samtidig på strenge procedurer for at tilbagesende ansøgere uden berettigede krav;

130. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at øge udgifterne til uddannelse af asylspecialister og effektivisering af procedurerne for asylansøgning;

131. er af den opfattelse, at den eksterne dimension bør fokusere på samarbejde med tredjelande om at tackle de grundlæggende årsager til og håndtere de irregulære migrationsstrømme til Europa; mener, at partnerskaber og samarbejde med de vigtigste oprindelses-, transit- og destinationslande fortsat bør være centrale i indsatsen; henstiller, at der ved samarbejde med tredjelande bl.a. tages stilling til de pågældende landes asylsystemer, deres støtte til flygtninge og deres evne og vilje til at bekæmpe menneskehandel og kriminell smugling ind i og gennem disse lande; erkender, at effektiviteten af EU's tilbagesendelsesordning skal forbedres, men mener, at tilbagesendelse af migranter kun bør kunne komme på tale, hvis det kan finde sted under sikre forhold og under fuld overholdelse af deres grundlæggende og proceduremæssige rettigheder;

132. glæder sig over, at det i den nye forordning (EU) 2016/1624 om Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning bestemmes, at hvis kontrollen ved de ydre grænser bliver så ineffektiv, at det vil kunne bringe Schengenområdet i fare, enten fordi en medlemsstat ikke træffer de nødvendige foranstaltninger, eller fordi den ikke har anmodet om tilstrækkelig bistand fra Frontex eller ikke gennemfører denne bistand, kan Kommissionen forelægge Rådet et forslag til en afgørelse, hvori de foranstaltninger, som agenturet skal gennemføre, fastsættes, og hvori det kræves, at den berørte medlemsstat samarbejder med agenturet om gennemførelsen af disse foranstaltninger; påpeger

Torsdag den 16. februar 2017

endvidere, at forordningen også indeholder bestemmelser angående civil- og strafferetligt ansvar for holdmedlemmerne og en klagemekanisme med henblik på at overvåge og sikre overholdelsen af de grundlæggende rettigheder i forbindelse med alle agenturets aktiviteter;

133. mener, at der bliver behov for en opgradering af de menneskelige og finansielle kapaciteter i Det Europæiske Asylstøttekontor (EASO), hvis det skal koordinere alle asylansøgninger i EU samt udsendes med henblik på at bistå medlemsstater, der er udsat for særligt migrationspres, med behandlingen af asylansøgninger, således at kontorets mandat kommer til at omfatte udsendelse af fælles operationer, pilotprojekter og hurtige indsatser svarende til dem, der ved forordning (EU) nr. 1168/2011, blev føjet til Frontex' mandat;

134. understreger betydningen af forbedret koordinering mellem EASO, Frontex og Den Europæiske Ombudsmand med henblik på at give mulighed for en mere gnidningsløs vedtagelse af rapporter om tidlig varsling i tilfælde af et særligt migrationspres, der forventes at ville bringe respekten for asylsøgenes grundlæggende rettigheder i fare; mener, at det er muligt for Kommissionen at anvende rapporter om tidlig varsling som grundlag for at udløse de beredskabsforanstaltninger, der er fastsat i artikel 78, stk. 3, i TEUF;

135. finder det absolut nødvendigt at styrke Parlamentets rolle som lovgiver på lige fod med Rådet gennem anvendelse af artikel 81, stk. 3, i TEUF, som gør det muligt at flytte beslutningstagningen om familieret med grænseoverskridende konsekvenser til den almindelige lovgivningsprocedure, hvis Rådet beslutter dette enstemmigt efter at have hørt Parlamentet; opfordrer til en flytning af beslutningstagningen om alle andre politikker inden for RIA til den almindelige lovgivningsprocedure ved brug af »passerellebestemmelsen« i artikel 48, stk. 7, i TEU;

136. opfordrer Kommissionen til på grundlag af artikel 83 i TEUF at foreslå minimumsregler for definitioner og sanktioner i forbindelse med kampen mod terrorisme, menneskehandel og seksuel udnyttelse af kvinder og børn, ulovlig narkotikahandel, ulovlig våbenhandel, hvidvaskning af penge, korrupsion, forfalskning af betalingsmidler, computerkriminalitet og organiseret kriminalitet;

137. insisterer på at omsætte principperne i Lissabontraktaten i praksis, det vil sige solidaritet og ansvarsdeling mellem medlemsstaterne, princippet om gensidig anerkendelse i forbindelse med gennemførelsen af politikkerne om RIA (artikel 70 i TEUF) og bestemmelserne i EU's charter om grundlæggende rettigheder;

138. mener, at EU skal garantere beskyttelsen af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og den fortsatte efterlevelse af Københavnskriterierne og sikre, at alle medlemsstater respekterer de fælles værdier i artikel 2 i TEU;

139. insisterer på vigtigheden af at gennemføre den såkaldte »pakke af proceduremæssige garantier«, navnlig ved at udarbejde lovgivning om administrativ frihedsberøvelse og frihedsberøvelse for mindreårige, som er områder, hvor mange medlemsstaters bestemmelser ikke fuldt ud respekterer menneskerettighederne og andre internationale standarder;

140. understreger betydningen af at fortsætte udviklingen af europæisk strafferet, særligt hvad angår gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af straffedomme;

141. understreger, at udviklingen af en europæisk retskultur er en vigtig forudsætning for at gøre området med frihed, sikkerhed og retfærdighed til en realitet for borgerne og sikre en bedre gennemførelse af EU-retten;

142. bemærker, at det er nødvendigt at oprette en europæisk anklagemyndighed med det formål at bekæmpe organiseret kriminalitet, svindel og korrupsion såvel som at beskytte Unionens finansielle interesser og at afhjælpe den opdeling, der ses på det europæiske strafferetlige område;

Torsdag den 16. februar 2017

143. understreger, at en europæisk anklagemyndighed til bekæmpelse af lovovertrædelser, der skader EU's finansielle interesser, i henhold til artikel 86 i TEUF kun kan oprettes med godkendelse fra Parlamentet; gentager derfor anbefalingerne i sine beslutninger af 12. marts 2014 ⁽¹⁾ og 29. april 2015 ⁽²⁾ til den præcise udformning og fremhæver, at forordningen om en europæisk anklagemyndighed bør vedtages hurtigst muligt, således at den europæiske anklagemyndighed får beføjelse til at efterforske alle lovovertrædelser, der skader EU's finansielle interesser, herunder momssvig, og retsforfølge mistænkte lovovertrædere;

144. minder om Unionens forpligtelse til at tiltræde konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (EMRK) i overensstemmelse med artikel 6, stk. 2, i TEU, og opfordrer til straks at genoptage forhandlingerne med Europarådet med dette for øje under hensyntagen til Domstolens udtalelse af 18. december 2014; minder Kommissionen, i dens rolle som chefforhandler, om, at en sådan tiltrædelse vil styrke beskyttelsen af alle europæiske borgeres menneskerettigheder;

145. gentager, at denne beslutning kun har til formål at give en vurdering af de juridiske muligheder i traktaterne og bør være grundlaget for bestræbelser på at få EU til at fungere bedre på kort sigt; minder om, at yderligere grundlæggende reformer i fremtiden vil kræve en revision af traktaterne;

o

o o

146. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Det Europæiske Råd, Rådet, Kommissionen, Revisionsretten, ECB, Regionsudvalget, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og medlemsstaternes parlamenter og regeringer.

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0234.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0173.

Torsdag den 16. februar 2017

P8_TA(2017)0050

Budgetmæssig kapacitet for euroområdet**Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2017 om budgetmæssig kapacitet for euroområdet (2015/2344(INI))**

(2018/C 252/24)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til de fælles drøftelser mellem Budgetudvalget og Økonomi- og Valutaudvalget, jf. forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget og Økonomi- og Valutaudvalget og udtalelser fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender og Budgetkontroludvalget (A8-0038/2017),
 - A. der henviser til, at det nuværende politiske klima og de gældende økonomiske og politiske udfordringer i en globaliseret verden nødvendiggør konsekvente og beslutsomme afgørelser og foranstaltninger fra EU's side på bestemte områder som f.eks. intern og ekstern sikkerhed, grænsekontrol og migrationspolitik, stabilisering af naboskabsområdet, vækst og beskæftigelse, navnlig for at bekæmpe ungdomsarbejdsløsheden, samt gennemførelsen af aftalerne fra FN's klimakonference i 2015;
 - B. der henviser til, at euroområdet efter en vellykket start for euroen har været præget af manglende konvergens, politisk samarbejde og ejerskab;
 - C. der henviser til, at de forskellige kriser og globale udfordringer gør det nødvendigt for euroområdet så hurtigt som muligt at foretage et kvantespring fremad i integrationsprocessen;
 - D. der henviser til, at medlemskabet af et fælles valutaområde kræver fælles redskaber og solidaritet på europæisk plan og forpligtelser og ansvarlighed fra alle de deltagende medlemsstaters side;
 - E. der henviser til, at tilliden inden for euroområdet skal genoprettes;
 - F. der henviser til, at en veldefineret køreplan, der repræsenterer en samlet tilgang, er nødvendig for at realisere alle fordelene ved den fælles valuta og samtidig sikre dens bæredygtighed og virkeliggørelse af målene om stabilitet og fuld beskæftigelse;
 - G. der henviser til, at dette omfatter den aftalte fuldførelse af bankunionen, en styrket finanspolitisk ramme med en kapacitet til at absorbere chok og incitamentet til vækstfremmende strukturreformer for at supplere de nuværende pengepolitiske foranstaltninger;
 - H. der henviser til, at en finanspolitisk kapacitet og den tilhørende konvergenskodeks er afgørende elementer i denne proces, som kun kan blive en succes, hvis ansvar og solidaritet er tæt forbundne;
 - I. der henviser til, at aftalen om en finanspolitisk kapacitet for euroområdet kun er en af brikkerne i puslespillet og skal gå hånd i hånd med et nyt afsæt i en entydig europæisk ånd blandt euroområdets nuværende og kommende medlemmer;
1. vedtager følgende køreplan:

Torsdag den 16. februar 2017

i. **Generelle principper**

Overførsel af suveræniteten over pengepolitikken kræver alternative tilpasningsmekanismer, såsom gennemførelsen af vækstfremmende strukturreformer, det indre marked, bankunionen og kapitalmarkedsunionen for at skabe en sikrere finanssektor og en finanspolitisk kapacitet til at håndtere makroøkonomiske chok og øge konkurrenceevnen og stabiliteten i medlemsstaternes økonomier for at gøre euroområdet til et optimalt valutaområde.

Konvergens, god regeringsførelse og konditionalitet, der håndhæves via institutioner, der holdes demokratisk ansvarlige i euroområdet og/eller på nationalt plan, er vigtige, navnlig for at forhindre permanente overførsler, moral hazard og uholdbar offentlig risikodeling.

Efterhånden som omfanget og troværdigheden af den finanspolitiske kapacitet øges, vil den bidrage til at genoprette finansmarkedernes tillid til de offentlige finansers bæredygtighed i euroområdet ved i princippet at gøre det muligt at beskytte skatteyderne bedre og nedbringe den offentlige og private risiko.

Den finanspolitiske kapacitet skal omfatte den europæiske stabilitetsmekanisme (ESM) og en supplerende specifik budgetkapacitet for euroområdet. Budgetkapaciteten skal etableres som et supplement til men uden at stille spørgsmålstegn ved ESM;

Som et første skridt bør den specifikke budgetmæssige kapacitet for euroområdet være en del af Unionens budget ud over lofterne i den flerårige finansielle ramme og bør finansieres af euroområdet og de andre deltagende medlemslande via en indtægtskilde, der skal aftales mellem de deltagende medlemsstater, og betragtes som formålsbestemte indtægter og garantier. Den finanspolitiske kapacitet kan finansieres ved hjælp af egne indtægter, når man først er i en stabil situation, jf. henstillingerne i Monti-rapporten om EU's fremtidige finansiering.

ESM bør, samtidig med at den udfører sine nuværende opgaver, udvikles yderligere og omdannes til en europæisk valutafond (EMF) med tilstrækkelig udlåns- og lånekapacitet og et klart fastsat mandat, for at absorbere asymmetriske og symmetriske chok.

ii. **Tre søjler af den finanspolitiske kapacitet for konvergens og stabilisering af euroområdet**

Den finanspolitiske kapacitet bør opfylde tre forskellige

- for det første bør den økonomiske og sociale konvergens inden for euroområdet intensiveres for at fremme strukturreformer, modernisere økonomierne og forbedre konkurrenceevnen i de enkelte medlemsstater og modstandsdygtigheden i euroområdet og derved også styrke medlemsstaternes evne til at absorbere asymmetriske og symmetriske chok;
- for det andet skaber forskelle i konjunkturudviklingen i eurorådets medlemsstater, der skyldes strukturelle forskelle eller en generel økonomisk sårbarhed, et behov for at behandle asymmetriske chok (situationer, hvorved økonomiske omstændigheder påvirker en økonomi mere end en anden, f.eks. når efterspørgslen bryder sammen i en enkelt medlemsstat, men ikke i andre efter et eksternt chok, som en medlemsstat ikke har indflydelse på);
- for det tredje bør der reageres på symmetriske chok (situationer, hvorved økonomiske omstændigheder påvirker alle økonomier på samme måde som f.eks. udsving i oliepriser for landene i euroområdet), så modstandsdygtigheden i euroområdet som helhed styrkes.

På baggrund af disse mål vil det være nødvendigt at undersøge, hvilke funktioner kan virkeliggøres inden for rammerne af EU's eksisterende retsgrundlag, og hvilke, der kræver en justering eller ændring af traktaten.

Søjle 1: Konvergenskodeks

Den nuværende økonomiske situation kræver en investeringsstrategi parallelt med den finanspolitiske konsolidering og ansvar gennem overholdelse af rammerne for økonomisk styring.

Torsdag den 16. februar 2017

Ved siden af stabilitets- og vækstpagten bør konvergenskodeksen, der vedtages efter den almindelige lovgivningsprocedure og under hensyntagen til de landespecifikke henstillinger, i en femårig periode fokusere på konvergenskriterierne for beskatning, arbejdsmarked, investeringer, produktivitet, social samhørighed, de offentlige forvaltningers kapacitet og god regeringsførelse inden for de eksisterende traktater.

Inden for rammerne af den økonomiske forvaltning bør overholdelsen af konvergenskodeksen være en forudsætning for fuld deltagelse i den finanspolitiske kapacitet, og hver medlemsstat bør fremsætte forslag til, hvordan konvergenskodeksens kriterier kan nås.

En finanspolitisk kapacitet for euroområdet bør suppleres af en langsigtet strategi for gældsberedygtighed og -reduktion og fremme vækst og investeringer i landene i euroområdet, hvilket vil nedbringe de samlede refinansieringsomkostninger og gælden i forhold til BNP.

Søjle 2: Absorption af asymmetriske chok

I betragtning af den betydelige integration mellem euroområdet medlemsstater kan asymmetriske chok med en indvirkning på stabiliteten i euroområdet som helhed ikke fuldstændig udelukkes på trods alle bestræbelser, der gøres af medlemsstaterne, for at opnå politisk koordinering, konvergens og bæredygtige strukturreformer.

Stabilisering gennem ESM/EMF bør suppleres med automatiske stødabsorptionsmekanismer.

Stabilisering skal tilskynde til god praksis og undgåelse af moral hazard.

Et sådant system skal omfatte klare regler om realistiske tidsfriser for betalinger og tilbagebetalinger og størrelsen og finansieringsmekanismerne i forbindelse med et sådant system skal være klart defineret, samtidigt med at systemet skal være budgetneutralt over en længere cyklus.

Søjle 3: Absorption af symmetriske chok

Fremtidige symmetriske chok kan risikere at destabilisere hele euroområdet, idet valutaområdet endnu ikke råder over instrumenter, der er nødvendige til at imødegå en ny krise af samme omfang som den foregående.

I tilfælde af symmetriske chok som følge af manglende intern efterspørgsel kan pengepolitikken ikke alene sætte gang i økonomien, især i en situation med renter tæt på nul. Budgettet for euroområdet, bør være tilstrækkeligt stort til at kunne håndtere disse symmetriske chok ved at finansiere investeringer, der fremmer den samlede efterspørgsel og fuld beskæftigelse i overensstemmelse med artikel 3 i TEU.

iii. Styling, demokratisk ansvarlighed og kontrol

Fællesskabsmetoden bør have forrang i den økonomiske styling i euroområdet.

Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter bør have en styrket rolle i den nye ramme for økonomisk styling for at skærpe den demokratiske ansvarlighed. Dette omfatter større nationalt ejerskab af det europæiske semester og en reform af den interparlamentariske konference i henhold til artikel 13 i den finanspolitiske aftale med henblik på at give det mere substans for at udvikle en stærkere parlamentarisk og offentlig opinion. For at forbedre ejerskabet bør de nationale parlamenter kontrollere de nationale regeringer, ligesom Europa-Parlamentet bør kontrollere de udøvende EU-myndigheder.

Stillingerne som formand for Eurogruppen og medlem af Kommissionen med ansvar for økonomiske og finansielle anliggender kunne sammenlægges, og formanden for Kommissionen bør i dette tilfælde udnævne dette medlem til næstformand for Kommissionen.

En finansminister og et finansministerium i Kommissionen bør være fuldt ud demokratisk ansvarlige og råde over alle nødvendige midler og beføjelser til at anvende og håndhæve de eksisterende rammer for økonomisk styling og optimere udviklingen af euroområdet i samarbejde med finansministrene fra euroområdets medlemsstater.

Europa-Parlamentet bør gennemgå sin forretningsorden og sin interne organisation for at sikre fuld demokratisk ansvarlighed over for medlemmerne af Europa-Parlamentet fra de deltagende medlemsstater;

Torsdag den 16. februar 2017

2. opfordrer:

- Det Europæiske Råd til at fastsætte retningslinjer, som beskrevet ovenfor, senest på EU's møde i Rom (marts 2017), herunder en ramme for en langsigtet bæredygtig stabilisering af euroområdet;
- Kommissionen til at udarbejde en hvidbog med et ambitiøst centralt kapitel om euroområdet og de respektive lovforslag i 2017 ved at bruge alle mulige bestemmelser i de eksisterende traktater, herunder konvergenskodeksen, budgettet for euroområdet og automatiske stabilisatorer, og at fastsætte en nøjagtig tidsplan for gennemførelsen af disse foranstaltninger;

3. erklærer sig rede til at afslutte behandlingen af alle lovforslag, der ikke kræver traktatændringer inden udgangen af Kommissionens og Europa-Parlamentets nuværende mandat skabe forudsætningerne for de nødvendige traktatændringer, der kræves på mellemlang og lang sigt for at muliggøre et bæredygtigt euroområde;

4. pålægger sin formand at sende denne beslutning til formanden for Det Europæiske Råd, Kommissionen, Rådet, Eurogruppen, Den Europæiske Centralbank, den administrerende direktør for Den Europæiske Stabilitetsmekanisme og medlemsstaternes nationale parlamenter.

Torsdag den 16. februar 2017

P8_TA(2017)0051

Civilretlige bestemmelser om robotteknologi

Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2017 med henstillinger til Kommissionen om civilretlige bestemmelser om robotteknologi (2015/2103(INL))

(2018/C 252/25)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 225 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til Rådets direktiv 85/374/EØF ⁽¹⁾,
- der henviser til undersøgelsen om de etiske aspekter af cyberfysiske systemer («Ethical Aspects of Cyber-Physical Systems») bestilt af Parlamentets Panel for Vurdering af Videnskabelige og Teknologiske Projekter og forvaltet af Enheden for Videnskabeligt Fremsyn (STOA), Generaldirektoratet for Parlamentarisk Forskning,
- der henviser til forretningsordenens artikel 46 og artikel 52,
- der henviser til betænkning fra Retsudvalget og udtalelser fra Transport- og Turismeudvalget, Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender, Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed, Udvalget om Industri, Forskning og Energi og Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (A8-0005/2017),

Indledning

- A. der henviser til, at mennesker altid har fantaseret om at bygge intelligente maskiner, typisk androider med menneskelignende træk — fra Mary Shelley's Frankenstein-monster over den klassiske myte om Pygmalion og beretningen om Prags Golem til Karel Čapeks robot (det var faktisk Karel Čapek, der opfandt ordet »robot«);
- B. der henviser til, at menneskeheden nu står på tærsklen til en æra, hvor stadig mere sofistikerede robotter, botter, androider og andre former for kunstig intelligens formentlig kommer til at udløse en ny industriel revolution, som sandsynligvis vil berøre alle samfundets lag, og at det derfor er helt nødvendigt for lovgivningsmagten at overveje alle de retlige og etiske aspekter og konsekvenser af denne udvikling uden at kvæle innovationen;
- C. der henviser til, at der er behov for at skabe en almindeligt accepteret definition af robot og kunstig intelligens, der er fleksibel og ikke hæmmer innovation;
- D. der henviser til, at salget af robotter i gennemsnit voksede med 17 % om året i tidsrummet 2010-2014, og at salget steg med 29 % i 2014, hvilket er den største stigning fra år til år nogensinde, og det er leverandører af bilkomponenter samt den elektriske/elektroniske industri, der er de vigtigste drivkræfter bag denne vækst; der henviser til, at det årlige antal patentansøgninger vedrørende robotteknologi er tredoblet i løbet af de sidste ti år;
- E. der henviser til, at beskæftigelsestallene gennem de seneste 200 år har været konstant stigende på grund af den teknologiske udvikling; der henviser til, at udviklingen af robotteknologi og kunstig intelligens kan have potentiale til at forandre vores liv og arbejdsmetoder, medføre større effektivitet, besparelser og sikkerhed og sikre bedre service; der henviser til, at robotteknologi og kunstig intelligens på kort til mellemlang sigt forventes at være forbundet med øget effektivitet og besparelser, ikke kun i produktion og handel, men også inden for transport, lægebehandling, uddannelse og landbrug, og samtidig vil gøre det muligt at undgå at udsætte mennesker for farlige forhold, f.eks. i forbindelse med oprydning af giftgrunde;

⁽¹⁾ Rådets direktiv 85/374/EØF af 25. juli 1985 om tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om produktansvar (EFT L 210 af 7.8.1985, s. 29).

Torsdag den 16. februar 2017

- F. der henviser til, at aldringen er resultatet af en højere forventet levealder på grund af forbedrede levevilkår og fremskridtene inden for lægevidenskaben og er en af de største politiske, sociale og økonomiske udfordringer for de europæiske samfund i det 21. århundrede; i 2025 vil over 20 % af alle europæere være 65 eller derover, og vi vil se en særlig hurtig stigning i antallet af personer over 80 år, hvilket vil medføre en fundamentalt anderledes balance mellem generationerne i vores samfund, og det er i samfundets interesse, at de ældre forbliver sunde og aktive så længe som muligt;
- G. der henviser til, at den nuværende tendens på lang sigt hælder til udvikling af intelligente og uafhængige maskiner, der kan oplæres og træffe afgørelser selvstændigt, og den indebærer ikke kun økonomiske fordele, men også en række betænkeligheder med hensyn til deres direkte og indirekte virkninger for samfundet som helhed;
- H. der henviser til, at maskinindlæring giver enorme økonomiske og innovative fordele for samfundet, idet det kraftigt forbedrer muligheden for at analysere data, men at det også giver udfordringer med at sikre ikke-forskelsbehandling, rimelig behandling, gennemsigtighed og forståelige beslutningsprocesser;
- I. der henviser til, at vurderinger af økonomiske ændringer og konsekvenserne for beskæftigelsen af robotteknologi og maskinindlæring tilsvarende skal vurderes; der henviser til, at trods de ubestridelige fordele, som robotteknologi indebærer, kan dens gennemførelse føre til en gennemgribende ændring af arbejdsmarkedet og skabe behov for at overveje fremtiden for uddannelses-, beskæftigelses- og socialpolitikkerne;
- J. der henviser til, at den udbredte brug af robotter måske ikke automatisk fører til tab af job, men at lavere kvalificerede job i arbejdskraftintensive sektorer sandsynligvis vil være mere sårbare over for automatisering; der henviser til, at denne tendens kan bringe produktionsprocesser tilbage til EU; der henviser til, at forskning har vist, at beskæftigelsen stiger betydeligt hurtigere i erhverv, hvor der i større udstrækning bruges computere; der henviser til, at automatiseringen af job har potentiale til at befri folk fra manuelt monotont arbejde og give dem mulighed for at skifte til mere kreative og meningsfulde opgaver; der henviser til, at regeringerne som følge af automatiseringen er nødt til at investere i uddannelse og andre reformer med henblik på at forbedre omfordelingen til den type færdigheder, som fremtidens arbejdstagere får brug for;
- K. der henviser til, at det i forbindelse med de tiltagende opdelinger i samfundet og med en middelklasse, der bliver mindre, er vigtigt at huske på, at udviklingen af robotter kan føre til en højere koncentration af velstand og indflydelse hos et mindretal;
- L. der henviser til, at udviklingen af robotteknologi og kunstig intelligens helt sikkert vil påvirke arbejdsmiljøet, hvilket kan skabe nye problemer med hensyn til ansvar og fjerne andre; der henviser til, at det juridiske ansvar skal afklares, hvad angår både forretningsmodeller og designs på arbejdstagersiden i tilfælde af nødsituationer eller problemer;
- M. der henviser til, at tendensen i retning af automatisering gør det påkrævet, at de, der er involveret i udvikling og markedsføring af applikationer baseret på kunstig intelligens, inkorporerer sikkerhed og etik fra begyndelsen og herved anerkender, at de skal være parat til at påtage sig det retlige ansvar for kvaliteten af den teknologi, de fremstiller;
- N. der henviser til, at Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679⁽¹⁾ (den generelle forordning om databeskyttelse) fastsætter en retlig ramme for beskyttelse af personoplysninger; der henviser til, at andre spørgsmål om adgang til data og beskyttelse af personoplysninger og privatlivet formentlig også må tages under behandling, eftersom der stadig kan opstå problemer omkring privatlivet som følge af, at applikationer og apparater skal kommunikere med hinanden og med databaser uden menneskers indgriben;
- O. der henviser til, at udviklingen inden for robotteknologi og kunstig intelligens kan og bør udformes på en sådan måde, at man bevarer det enkelte menneskes værdighed, selvstændighed og selvbestemmelse, især på områderne menneskelig pleje og menneskeligt selskab og i forbindelse med medicinsk udstyr, hvor mennesker skal »repareres« eller »forbedres«;

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

Torsdag den 16. februar 2017

- P. der henviser til, at kunstig intelligens muligvis på lang sigt kan overstige menneskers intellektuelle kapacitet;
- Q. der henviser til, at yderligere udvikling og øget brug af automatiseret og algoritmisk beslutningstagning utvivlsomt har en indvirkning på de valg, der foretages af en privatperson (såsom en virksomhed eller en internetbruger) og en administrativ, retslig eller anden offentlig myndighed, når de træffer deres endelige afgørelse som forbruger, virksomhed eller myndighed; der henviser til, at det er nødvendigt indbygge sikkerhedsforanstaltninger og mulighed for menneskelig kontrol og verificering i den automatiserede og algoritmiske beslutningsproces;
- R. der henviser til, at adskillige udenlandske jurisdiktioner, f.eks. USA, Japan, Kina og Sydkorea, overvejer og i et vist omfang allerede har gennemført regulering for så vidt angår robotteknologi og kunstig intelligens, og at nogle medlemsstater også er begyndt at overveje muligheden af at udarbejde retlige standarder eller foretage lovændringer for at tage højde for nye anvendelsesmuligheder for disse teknologier;
- S. der henviser til, at den europæiske industri kunne drage fordel af en effektiv, konsekvent og gennemsigtig tilgang til regulering på EU-plan, hvor der skabes forudsigelige og tilstrækkeligt klare betingelser, således at virksomhederne kan udvikle applikationer og planlægge deres forretningsmodeller på europæisk plan, og det samtidig sikres, at EU og dets medlemsstater bevarer kontrollen over de reguleringsmæssige standarder, der skal fastsættes, således at man ikke bliver tvunget til at overtage og leve med de standarder, som er fastsat af andre, dvs. de tredjelande, der også er langt fremme med udviklingen af robotteknologi og kunstig intelligens;

Generelle principper

- T. der henviser til, at Asimovs love⁽¹⁾ må betragtes som rettet mod konstruktører, producenter og brugere af robotter, herunder robotter med indbygget selvstændighed og selvlæring, eftersom disse love ikke kan konverteres til maskinkode;
- U. der henviser til, at det er nyttigt med et regelsæt, som navnlig regulerer ansvarsforhold, gennemsigtighed og ansvarlighed og afspejler de iboende europæiske og humanistiske værdier, som karakteriserer Europas bidrag til samfundslivet; der henviser til, at disse bestemmelser ikke må berøre processen med forskning, innovation og udvikling inden for robotteknologi;
- V. der henviser til, at EU kan spille en afgørende rolle ved formuleringen af de grundlæggende etiske principper for udvikling, programmering og brug af robotter og kunstig intelligens og ved integrering af disse principper i EU-regelsæt og adfærdskodekser med det formål at udforme den teknologiske revolution således, at den tjener menneskeheden, og fordelene ved avanceret robotteknologi og kunstig intelligens kommer mange til gode, mens man i videst muligt omfang undgår potentielle faldgruber;
- W. der henviser til, at der er vedføjet et charter om robotteknologi som bilag til denne beslutning, der er udarbejdet med bistand fra Enheden for Videnskabeligt Fremsyn (STOA), Generaldirektoratet for Parlamentarisk Forskning, som foreslår en kodeks for etisk adfærd for robotingeniører, en kodeks for forskningsetiske udvalg, en »licens« for konstruktører og en »licens« for brugere;
- X. der henviser til, at en gradvis og pragmatisk forsigtig tilgang af den type, som Jean Monnet⁽²⁾ var fortalere for, bør finde anvendelse i Europa med hensyn til fremtidige initiativer inden for robotteknologi og kunstig intelligens med henblik på at sikre, at vi ikke kvæler innovationen;
- Y. der henviser til, at udviklingen af robotteknologi og kunstig intelligens er nået op på et sådant niveau, at det er hensigtsmæssigt indledningsvis at drøfte det civile retlige erstatningsansvar;

⁽¹⁾ 1) En robot må ikke skade et menneske eller ved uvirksomhed lade et menneske komme til skade. 2) En robot skal adlyde ordrer, som gives til den af mennesker, for så vidt disse ordrer ikke er i konflikt med den første lov. 3) En robot skal beskytte sin egen eksistens, for så vidt dette ikke er i konflikt med den første eller den anden lov. (Se »Runaround« af Isaac Asimov, 1942) og 0) En robot må ikke skade menneskeheden eller ved uvirksomhed lade menneskeheden blive skadet.

⁽²⁾ Jf. Schumanerklæringen (1950): »Europa kan ikke dannes på én gang, og heller ikke i en samlet opbygning. Det kan dannes gennem konkrete resultater — der først skaber en faktisk solidaritet.«.

Torsdag den 16. februar 2017

Ansvarsregler

- Z. der henviser til, at nutidens robotter takket være de bemærkelsesværdige teknologiske fremskridt i det seneste tiår ikke alene er i stand til at udføre aktiviteter, som tidligere typisk og udelukkende blev udført af mennesker, men at udviklingen af visse autonome og kognitive egenskaber — f.eks. evnen til at lære af erfaringer og træffe kvasiselvstændige beslutninger — betyder, at robotterne mere og mere ligner aktører, der interagerer med omgivelserne og kan indvirke på disse omgivelser i væsentlig grad; der henviser til, at placeringen af det retlige ansvar for en robots skadeforvoldende handlinger i denne kontekst er af afgørende betydning;
- AA. der henviser til, at en robots autonomi kan defineres som evnen til at træffe beslutninger og gennemføre dem i omverdenen uden at være afhængig af ekstern kontrol eller indflydelse; der henviser til, at denne autonomi er af rent teknisk karakter, og at dens omfang afhænger af, hvor avanceret en robots samspil med omgivelserne er udformet til at være;
- AB. der henviser til, at jo mere autonome robotterne er, jo mindre kan de betragtes som almindelige værktøjer til brug for andre aktører (f.eks. producenten, operatøren, ejeren, brugeren osv.); der henviser til, at dette rejser spørgsmålet om, hvorvidt de almindelige ansvarsregler er tilstrækkelige, eller om der er brug for nye principper og regler for at skabe klarhed om forskellige aktørers retlige ansvar for robotters handlinger og undladelser, når årsagen ikke kan spores tilbage til en bestemt menneskelig aktør, og om robotters handlinger eller undladelser, der har forvoldt skade, kunne have været undgået;
- AC. der henviser til, at robotters autonomi i sidste instans rejser spørgsmålet om, hvordan de skal indplaceres i forhold til de eksisterende retlige kategorier, eller om der bør indføres en ny kategori med sine egne særlige kendetegn og konsekvenser;
- AD. der henviser til, at robotter inden for den nugældende retlige ramme ikke i sig selv kan drages til ansvar for handlinger eller undladelser, som forårsager skader på tredjemand; der henviser til, at de eksisterende ansvarsregler dækker tilfælde, hvor årsagen til en robots handling eller undladelse kan spores tilbage til en bestemt menneskelig aktør som f. eks. producenten, operatøren, ejeren eller brugeren, og hvor denne aktør kunne have forudset og forhindret robotens skadeforvoldende adfærd; der henviser til, at producenter, operatører, ejere eller brugere kan ifalde objektivt ansvar for en robots handlinger eller undladelser;
- AE. der henviser til, at den nugældende retlige ramme indebærer, at produktansvaret — hvorefter producenten af et produkt er ansvarlig for en fejlfunktion — og reglerne om ansvar for skadelige handlinger — hvorefter brugeren af et produkt er ansvarlig for en adfærd, der forvolder skade — finder anvendelse på skader forårsaget af robotter eller kunstig intelligens;
- AF. der henviser til, at de traditionelle regler — i en situation, hvor en robot kan træffe selvstændige beslutninger — ikke er tilstrækkelige til at føre til et retligt ansvar for skader forårsaget af en robot, eftersom disse regler ikke gør det muligt at udpege den part, der er ansvarlig for at udbetale erstatning, og at pålægge denne part at erstatte den forvoldte skade;
- AG. der henviser til, at den nuværende retlige ramme også er behæftet med åbenlyse mangler med hensyn til ansvar i kontraktforhold, eftersom maskiner, der er indrettet til at vælge deres modparter, forhandle kontraktbestemmelser, indgå aftaler og beslutte, om og hvordan de vil gennemføre disse aftaler, gør de traditionelle regler uanvendelige; der henviser til, at dette understreger behovet for nye, effektive og mere tidssvarende regler, som bør være i overensstemmelse med den teknologiske udvikling og innovationer, der for nylig er opstået og anvendes på markedet;
- AH. der henviser til, at hvad angår ansvar uden for kontraktforhold kan direktiv 85/374/EØF kun dække skader, som er forvoldt af en robots produktionsrelaterede defekter, og kun på betingelse af, at den skadelidte er i stand til at føre bevis for skaden, defekten ved produktet og årsagssammenhæng mellem defekten og skaden, hvorfor objektivt ansvar eller ansvar uden culpa muligvis ikke er tilstrækkeligt;

Torsdag den 16. februar 2017

AI. der henviser til, den nuværende retlige ramme uanset anvendelsesområdet for direktiv 85/374/EØF ikke er tilstrækkelig vidtrækkende til at dække skader, som bliver forvoldt af den nye generation af robotter, for så vidt som disse robotter kan være udstyret med tilpasnings- og indlæringsegenskaber, der medfører en vis grad af uforudsigelighed i deres adfærd, eftersom disse robotter selvstændigt vil lære af deres egne varierede erfaringer og indgå i et samspil med omgivelserne på en unik og uforudsigelig måde;

Generelle principper for udvikling af robotteknologi og kunstig intelligens til civil brug

1. opfordrer Kommissionen til at foreslå fælles EU-definitioner af cyberfysiske systemer, autonome systemer, intelligente autonome robotter og underkategorier heraf under hensyntagen til følgende egenskaber ved en intelligent robot:

- opnår autonomi ved hjælp af sensorer og/eller ved udveksling af data med omgivelserne (sammenkobling) og bytter og analyser disse data
- er selvlærende baseret på erfaring og ved interaktion (valgfrit kriterium)
- har et minimum af fysisk støtte
- afpasser sin adfærd og sine handlinger efter omgivelserne
- er ikke levende i biologisk forstand;

2. mener, at der bør indføres et omfattende system til registrering af avancerede robotter i EU's indre marked, hvor det er relevant og nødvendigt for bestemte kategorier af robotter, og opfordrer Kommissionen til at opstille kriterier for klassificeringen af de robotter, der skal registreres; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at undersøge, om det vil være hensigtsmæssigt, at registreringssystemet og registret forvaltes af et EU-agentur for robotteknologi og kunstig intelligens;

3. understreger, at udviklingen af robotteknologi bør fokusere på at komplementere menneskers potentiale og ikke på at erstatte dem; anser det for afgørende, at det i forbindelse med udviklingen af robotteknologi og kunstig intelligens sikres, at mennesker til enhver tid har kontrol over intelligente maskiner; mener, at man bør være særlig opmærksom på den eventuelle udvikling af en følelsesmæssig tilknytning mellem mennesker og robotter — navnlig i sårbare grupper (børn, ældre og handicappede) — og fremhæver problemerne omkring den alvorlige følelsesmæssige eller fysiske indvirkning, som denne følelsesmæssige tilknytning kan have på mennesker;

4. påpeger, at en indsats på EU-plan kan lette udviklingen ved at undgå opsplitning af det indre marked, og understreger samtidig betydningen af princippet om gensidig anerkendelse i forbindelse med grænseoverskridende brug af robotter og robotsystemer; minder om, at der kun bør kræves afprøvning, certificering og markedsføringstilladelse i en enkelt medlemsstat; understreger, at denne tilgang bør ledsages af en effektiv markedsovervågning;

5. understreger betydningen af foranstaltninger til at hjælpe små og mellemstore virksomheder og nyetablerede virksomheder i robotteknologisektoren, der skaber nye markedssegmenter i denne sektor eller anvender robotter;

Forskning og innovation

6. understreger, at mange robotapplikationer stadig er i en eksperimenterende fase; glæder sig over, at flere og flere forskningsprojekter bliver finansieret af medlemsstaterne og EU; anser det for meget vigtigt, at EU sammen med medlemsstaterne gennem offentlig finansiering fastholder en førende position inden for forskning i robotteknologi og kunstig intelligens; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke de finansielle instrumenter til forskningsprojekter inden for robotteknologi og IKT, herunder offentlig-private partnerskaber, og til i deres forskningspolitikker at gennemføre principperne om åben videnskab og ansvarlig etisk innovation; understreger, at der bør afsættes tilstrækkelige ressourcer til at finde løsninger på de sociale, etiske, juridiske og økonomiske udfordringer, som den teknologiske udvikling og dens anvendelsesmuligheder giver anledning til;

7. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme forskningsprogrammer, til at stimulere forskning i de mulige langsigtede risici og muligheder i forbindelse med robotteknologi og teknologi vedrørende kunstig intelligens og til at tilskynde til en struktureret offentlig dialog om konsekvenserne af udviklingen af disse teknologier snarest muligt; opfordrer Kommissionen til i forbindelse med midtvejsrevisionen af den flerårige finansielle ramme at forhøje sin støtte til

Torsdag den 16. februar 2017

SPARC-programmet, som finansieres af Horisont 2020; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre en fælles indsats for nøje at overvåge og sikre en mere glidende overgang for disse teknologier fra forskning til markedsføring og anvendelse på markedet efter passende sikkerhedsvurderinger i overensstemmelse med forsigtighedsprincippet;

8. understreger, at innovation inden for robotteknologi og teknologi vedrørende kunstig intelligens og integrationen af robotteknologi og kunstig intelligens i økonomien og samfundet kræver en digital infrastruktur, der leverer allestedsnærværende digitale forbindelsesmuligheder; opfordrer Kommissionen til at fastlægge en ramme, som opfylder de forbindelseskrav, som er nødvendige for Unionens digitale fremtid, og til samtidig at sikre, at adgangen til bredbåndnet og 5G-net er fuldt ud i overensstemmelse med netneutralitetsprincippet;

9. er af den faste overbevisning om, at interoperabilitet mellem systemer, enheder og cloudtjenester baseret på indbygget sikkerhed og privatlivsbeskyttelse er afgørende for at muliggøre realtidsdataoverførsler, som sætter robotter og kunstig intelligens i stand til at blive mere fleksible og selvstændige; anmoder Kommissionen om at fremme et åbent miljø, fra åbne standarder og innovative licensbetalingsmodeller til åbne platforme og gennemsigtighed, med henblik på at undgå fastlåsnings i ejendomsretligt beskyttede systemer, som hæmmer interoperabilitet;

Etiske principper

10. bemærker, at mulighederne for øget handlefrihed gennem anvendelsen af robotteknologi er ledsaget af en række spændinger eller risici og bør vurderes ud fra hensynet til menneskers sikkerhed og sundhed, frihed, privatliv, integritet, værdighed, selvbestemmelse og ikkeforskelsbehandling og beskyttelse af personoplysninger;

11. mener, at den eksisterende EU-lovgivning bør ajourføres og suppleres, hvor det er nødvendigt, med vejledende etiske principper i overensstemmelse med robotteknologiens kompleksitet og dens mange sociale, medicinske og bioetiske implikationer; er af den opfattelse, at der er behov for nogle klare, strenge og effektive vejledende etiske rammer for udvikling, konstruktion, produktion, brug og ændring af robotter for at supplere de juridiske henstillinger i denne betænkning og de eksisterende regelsæt på nationalt plan og på EU-plan; foreslår i bilaget til beslutningen en ramme i form af et charter, som skal bestå af en adfærdskodeks for robotingeniører, en kodeks for forskningsetiske udvalg til brug ved gennemgangen af robottekniske protokoller samt standardtilladelser til konstruktører og brugere;

12. fremhæver princippet om gennemsigtighed, som indebærer, at det altid bør være muligt at fremlægge begrundelsen for enhver beslutning truffet ved hjælp af kunstig intelligens, som kan have en væsentlig indvirkning på en eller flere personers liv; mener, at det altid skal være muligt at reducere beregningerne i et system med kunstig intelligens til en form, der er forståelig for mennesker; mener, at avancerede robotter bør være udstyret med en »sort boks«, der registrerer data om alle transaktioner, som udføres af maskinen, herunder logikken bag dens beslutninger;

13. påpeger, at de vejledende etiske rammer bør være baseret på principperne om nytteværdi, forebyggelse af skader, autonomi og retfærdighed, på de principper og værdier, der er nedfældet i artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union og i chartret om grundlæggende rettigheder, som f.eks. menneskets værdighed, lighed, ret og retfærdighed, ikkeforskelsbehandling, informeret samtykke, beskyttelse af privatlivet og familielivet og personoplysninger, samt på andre grundlæggende principper og værdier, som f.eks. ikkestigmatisering, gennemsigtighed, autonomi, individets ansvar og socialt ansvar, og på eksisterende etiske praksisser og kodekser;

14. mener, at man bør være særlig opmærksom på robotter, der udgør en betydelig trussel mod fortroligheden på grund af deres placering i traditionelt beskyttede og private sfærer, og fordi de er i stand til at udtrække og sende personlige og følsomme oplysninger;

Et europæisk agentur

15. mener, at der er behov for øget samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen med henblik på at sikre sammenhængende regler på tværs af grænserne i EU, som tilskynder til samarbejde mellem europæiske virksomheder og tillader anvendelse i hele EU af robotter, som er i overensstemmelse med sikkerhedskravene og de etiske principper, der er nedfældet i EU-retten;

Torsdag den 16. februar 2017

16. anmoder Kommissionen om at overveje at oprette en europæisk agentur for robotteknologi og kunstig intelligens med henblik på at tilvejebringe teknisk, etisk og lovgivningsmæssig ekspertise til støtte for de relevante offentlige aktører både på EU-plan og på medlemsstatsplan som led i bestræbelserne for at sikre en rettidig, etisk og velinformeret respons på de nye muligheder og udfordringer — navnlig af grænseoverskridende karakter — der opstår som følge af den robotteknologiske udvikling, f.eks. i transportsektoren;

17. mener, at potentialet for og problemerne i forbindelse med robotteknologi og den nuværende investeringsdynamik berettiger, at det europæiske agentur får et passende budget og bliver bemandet med personale med reguleringskompetence samt eksterne tekniske og etiske eksperter, som får til opgave at stå for tværsektoriel og multidisciplinær overvågning af robotteknologiske applikationer, fastlægge standarder for bedste praksis og, efter behov, udarbejde henstillinger og lovgivningsmæssige foranstaltninger, fastlægge nye principper og tage højde for potentielle forbrugerbeskyttelsesproblemer og systemrelaterede udfordringer; anmoder Kommissionen (og det europæiske agentur, hvis det oprettes) om at aflægge beretning til Europa-Parlamentet om den seneste udvikling inden for robotteknologi og eventuelle nødvendige tiltag på årsbasis;

Intellektuelle ejendomsrettigheder og datastrømmen

18. bemærker, at der ikke findes juridiske bestemmelser, som specifikt gælder for robotteknologi, men at de gældende retlige ordninger og doktriner uden videre kan anvendes på robotteknologien, selv om visse aspekter synes at kræve særlig opmærksomhed; opfordrer Kommissionen til at støtte en horisontal og teknologineutral tilgang til intellektuel ejendom, der gælder for de forskellige sektorer, hvor robotteknologi kan anvendes;

19. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at de civile retlige regler inden for robotteknologi er i overensstemmelse med den generelle forordning om databeskyttelse og med principperne om nødvendighed og proportionalitet; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tage højde for den hastige teknologiske udvikling inden for robotteknologi, herunder udviklingen af cyberfysiske systemer, og sikre, at EU-retten ikke sakker bagud i forhold til kurven for teknologisk udvikling og udbredelse;

20. understreger, at retten til beskyttelse af privatlivets fred og personoplysninger, jf. artikel 7 og 8 i charteret og artikel 16 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), finder anvendelse på alle områder inden for robotteknologi, og at EU's retlige rammer for databeskyttelse skal overholdes fuldt ud; opfordrer i denne forbindelse til en præcisering af regler og kriterier for brugen af kameraer og sensorer i robotter inden for rammerne af gennemførelsen af den generelle forordning om databeskyttelse; opfordrer Kommissionen til at sikre, at databeskyttelsesprincipperne som f. eks. indbygget privatlivsbeskyttelse og privatlivsbeskyttelse som standard, dataminimering, formålsbegrænsning samt gennemsigtige kontrolmekanismer for registrerede og passende retsmidler i overensstemmelse med EU-lovgivningen om databeskyttelse følges, og at passende henstillinger og standarder fremmes og integreres i EU's politikker;

21. understreger, at fri udveksling af data er afgørende for den digitale økonomi og udviklingen inden for robotteknologi og kunstig intelligens; understreger, at det med henblik på en hensigtsmæssig anvendelse af robotteknologi og kunstig intelligens er afgørende med et højt sikkerhedsniveau i robotsystemer, herunder deres interne datasystemer og datastrømme; fremhæver, at der skal sikres beskyttelse af netværk af sammenkoblede robotter og kunstig intelligens for at undgå potentielle brud på sikkerheden; påpeger, at et højt niveau af sikkerhed og beskyttelse af personoplysninger sammen med behørig hensyntagen til privatlivet i kommunikationen mellem mennesker og robotter og kunstig intelligens er afgørende; fremhæver det ansvar, der påhviler udviklere af robotteknologi og kunstig intelligens for at udvikle produkter, der er sikre og egnede til formålet; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte og motivere udviklingen af den nødvendige teknologi, herunder indbygget sikkerhed;

Standardisering og sikkerhed

22. fremhæver, at spørgsmålet om fastsættelse af standarder og tilvejebringelse af interoperabilitet er centralt for den fremtidige konkurrence inden for kunstig intelligens og robotteknologi; opfordrer Kommissionen til at fortsætte arbejdet med den internationale harmonisering af tekniske standarder, navnlig sammen med de europæiske standardiseringsorganisationer og Den Internationale Standardiseringsorganisation, for at fremme innovation, undgå en opsplitning af det indre marked og sikre et højt niveau af produktsikkerhed og forbrugerbeskyttelse, der om nødvendigt omfatter minimumssikkerhedsstandarder i arbejdsmiljøet; understreger betydningen af lovlig »reverse engineering« og åbne standarder med henblik på at maksimere værdien af innovation og sikre, at robotter kan kommunikere med hinanden; glæder sig i denne forbindelse over nedsættelsen af særlige tekniske udvalg såsom ISO/TC 299 Robotics, der udelukkende beskæftiger sig med at udvikle standarder for robotteknologi;

Torsdag den 16. februar 2017

23. understreger, at det er bydende nødvendigt at afprøve robotter under autentiske forhold for at identificere og vurdere de risici, som de kan medføre, samt deres teknologiske udvikling ud over den rent eksperimentelle laboratoriefase; understreger i denne forbindelse, at afprøvning af robotter under autentiske forhold, navnlig i byerne og på landevejene, rejser en lang række spørgsmål, herunder om hindringer, der bremser udviklingen af disse testfaser, og kræver en effektiv strategi og overvågningsmekanisme; opfordrer Kommissionen til at udarbejde ensartede kriterier for alle medlemsstater, som de enkelte medlemsstater bør anvende for at udpege de områder, hvor forsøg med robotter er tilladt, i overensstemmelse med forsigtighedsprincippet;

Autonome transportmidler

a) Selvkørende biler

24. understreger, at autonom transport dækker alle former for fjernstyret, automatiseret, forbundet og autonom transport på landevej, skinner, til vands eller i luften, herunder køretøjer, tog, skibe, færger, fly, droner samt alle fremtidige former for udviklinger og innovationer i denne sektor;

25. mener, at det først og fremmest er absolut nødvendigt at udforme effektive EU-regler og globale regler inden for bilsektoren for at sikre udviklingen af automatiserede og selvkørende biler på tværs af grænserne, således at det bliver muligt fuldt ud at udnytte det økonomiske potentiale og nyde godt af de positive virkninger af teknologiske tendenser; understreger, at fragmenterede lovgivningsmæssige tiltag ville stille sig hindrende i vejen for udviklingen af autonome transportsystemer og bringe den europæiske konkurrenceevne i fare;

26. henleder opmærksomheden på, at førerens reaktionstid er af afgørende betydning, i tilfælde af at han eller hun uforudset må overtage kontrollen med køretøjet, og opfordrer derfor de interesserede parter til at fastsætte realistiske værdier, eftersom de er bestemmende for sikkerheds- og ansvarsspørgsmål;

27. er af den opfattelse, at omstillingen til selvkørende biler vil have indvirkning på følgende aspekter: civilretligt ansvar (ansvar og forsikring), trafikikkerhed, alle spørgsmål vedrørende miljøet (f.eks. energieffektivitet, anvendelse af vedvarende teknologier og energikilder), datarelaterede spørgsmål (f.eks. adgang til data, databeskyttelse, privatliv og udveksling af data), spørgsmål i forbindelse med IKT-infrastruktur (f.eks. høj tæthed af effektiv og pålidelig kommunikation) og beskæftigelse (f.eks. skabelse og tab af arbejdspladser, uddannelse af chauffører til tunge godskøretøjer i brugen af automatiserede køretøjer); fremhæver, at der kræves betydelige investeringer i veje, energi og IKT-infrastruktur; opfordrer Kommissionen til at overveje de ovennævnte aspekter i sit arbejde med selvkørende biler;

28. understreger, at pålidelig positions- og tidsinformation fra de europæiske programmer for satellitnavigation Galileo og Egnos er af afgørende betydning for indførelsen af selvkørende biler, og opfordrer i denne forbindelse indtrængende til, at de satellitter, der er nødvendige til at fuldstændiggøre det europæiske positioneringssystem Galileo, gøres færdige og sendes op;

29. henleder opmærksomheden på den store merværdi, som selvkørende biler giver personer med nedsat bevægelighed, fordi sådanne biler giver dem mulighed for at deltage mere effektivt i den private biltransport og dermed letter deres daglige tilværelse;

b) Droner (fjernstyrede luftfartøjssystemer)

30. anerkender de positive fremskridt inden for droneteknologi, navnlig inden for eftersøgning og redning; understreger, at der er vigtigt at udvikle en EU-ramme for droner for at beskytte EU-borgernes sikkerhed og privatliv, og opfordrer Kommissionen til at følge op på henstillingerne i Parlamentets beslutning af 29. oktober 2015 om sikker anvendelse af fjernstyrede luftfartøjssystemer (RPAS), almindeligt kendt som ubemandede luftfartøjer (UAV'er), inden for civil luftfart⁽¹⁾; opfordrer indtrængende Kommissionen til at afgive vurderinger af sikkerhedsaspekterne i forbindelse med den udbredte anvendelse af droner; opfordrer Kommissionen til at undersøge behovet for at indføre et obligatorisk system for sporing og identifikation af RPAS, der giver mulighed for at bestemme luftfartøjets positioner i realtid under anvendelse; minder om, at

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0390.

Torsdag den 16. februar 2017

ubemandede flys homogenitet og sikkerhed bør sikres ved de foranstaltninger, der er omtalt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2008 ⁽¹⁾;

Plejerobotter

31. understreger, at forskning i og udvikling af ældreplejerobotter med tiden er blevet mere almindelig og billigere og frembringer produkter med større funktionalitet og bredere forbrugeraccept; noterer sig den brede vifte af anvendelser af sådanne teknologier, der giver forebyggelse, hjælp, overvågning, stimulering og selskab til ældre mennesker, handicappede og mennesker, der lider af demens, kognitive forstyrrelser og hukommelsestab;

32. påpeger, at menneskelig kontakt er et af de grundlæggende aspekter ved pleje af mennesker; mener, at man ved at udskifte den menneskelige faktor med robotter kan dehumanisere plejeindsatsen, men anerkender på den anden side, at robotter kan udføre automatiserede plejeopgaver og kan lette arbejdet for plejepersonalet og samtidig forbedre den menneskelige pleje og gøre revalideringsprocessen mere målrettet, således at det medicinske personale og plejerne kan afsætte mere tid til diagnosticering og bedre planlagte behandlingsmuligheder; understreger, at selv om robotteknologi kan føre til øget mobilitet og integration for handicappede og ældre mennesker, vil mennesker stadig være nødvendige i plejen og vil fortsat udgøre en vigtig kilde til social interaktion, som ikke kan erstattes fuldstændigt;

Medicinske robotter

33. understreger vigtigheden af hensigtsmæssig uddannelse og forberedelse af sundhedspersonale, f.eks. læger og plejepersonale, med henblik på at sikre den højest mulige grad af faglig dygtighed samt for at garantere og beskytte patienternes sundhed; understreger, at det er nødvendigt at definere de faglige kvalifikationskrav, som en kirurg som minimum skal opfylde for at operere og få tilladelse til at bruge kirurgiske robotter; mener, at det er afgørende at respektere princippet om overvågning af robotters autonomi, hvorved den indledende planlægning af behandlingen og den endelige beslutning vedrørende udførelsen heraf altid vil blive truffet af en menneskelig kirurg; understreger den særlige betydning af uddannelse af brugerne, således at de kan gøre sig fortrolige med de teknologiske krav på dette område; henleder opmærksomheden på den voksende tendens til selvdiagnosticering ved brug af en mobil robot og dermed på behovet for, at læger uddannes i håndtering af tilfælde af selvdiagnosticering; mener, at brugen af sådanne teknologier ikke bør mindske eller skade forholdet mellem læge og patient, men bør yde bistand til læger i forbindelse med diagnosticering og/eller behandling af patienter med det formål at formindske risikoen for menneskelige fejl og øge livskvaliteten og den forventede levetid;

34. mener, at medicinske robotter i stadig højere grad bruges til præcisionskirurgi og i arbejdsgange med mange gentagelser, og at de har potentiale til at forbedre resultaterne i forbindelse med rehabilitering og til at yde højeffektiv logistisk støtte på hospitaler; bemærker, at medicinske robotter har potentiale til at reducere sundhedsudgifterne, idet det gøres muligt for læger og sundhedspersonale at flytte deres fokus fra behandling til forebyggelse, samtidig med at en større del af budgettet kan bruges på bedre tilpasning til patienternes forskelligartede behov, videreuddannelse af sundhedspersonale og forskning;

35. opfordrer Kommissionen til at sikre, at procedurerne for afprøvning af nye medicinske robotanordninger er sikre, navnlig når der er tale om anordninger, der implanteres i det menneskelige legeme, før datoen for anvendelsen af forordning (EU) 2017/745 om medicinsk udstyr;

Foranstaltninger til »reparation« og »forbedring« af mennesker

36. bemærker, at robotteknologien har gjort store fremskridt, når det drejer sig om at reparere og understøtte beskadigede organer og kropsfunktioner, men at der også melder sig komplicerede spørgsmål, navnlig hvad angår mulighederne for »forbedring« af mennesker, eftersom medicinske robotter og navnlig cyberfysiske systemer kan ændre vores opfattelse af sunde mennesker, da de kan bæres direkte på eller implanteres i det menneskelige legeme; understreger vigtigheden af, at der snarest bliver nedsat passende bemandede udvalg om robotetiske spørgsmål på hospitaler og andre behandlingsinstitutioner, der skal overveje og medvirke til at løse usædvanlige og komplicerede etiske problemer vedrørende spørgsmål, der berører pleje og behandling af patienter; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2008 af 20. februar 2008 om fælles regler for civil luftfart og om oprettelse af et europæisk luftfartssikkerhedsagentur, og om ophævelse af Rådets direktiv 91/670/EØF, forordning (EF) nr. 1592/2002 og direktiv 2004/36/EF (EUT L 79 af 19.3.2008, s. 1).

Torsdag den 16. februar 2017

udarbejde retningslinjer for at støtte sådanne udvalgs oprettelse og funktion;

37. påpeger, at der i forbindelse med livsvigtige medicinske anvendelser såsom robottekniske proteser skal sikres fortsat, bæredygtig adgang til vedligeholdelse, forbedring og navnlig softwareopdateringer, der afhjælper fejl og svagheder;

38. anbefaler, at der etableres uafhængige betroede enheder til at opretholde de midler, der er nødvendige for at yde service til personer, der bærer livsvigtigt avanceret medicinsk udstyr, såsom vedligeholdelse, reparationer og forbedringer, herunder softwareopdateringer, især i tilfælde, hvor den oprindelige leverandør ikke længere leverer en sådan service; foreslår, at der indføres en forpligtelse for producenter til at forsyne disse uafhængige betroede enheder med en grundig konstruktionsvejledning inklusive kildekode i stil med kravene om pligtaflevering af publikationer til et nationalt bibliotek;

39. henleder opmærksomheden på de risici, der er forbundet med muligheden for, at cyberfysiske systemer, der er integreret i menneskekroppen, kan blive hacket eller slukket eller få slettet deres hukommelse, da dette kunne bringe menneskers sundhed i fare, og i ekstreme tilfælde endda menneskeliv, og understreger derfor, at beskyttelsen af sådanne systemer skal prioriteres højt;

40. understreger betydningen af at sikre lige adgang for alle til disse teknologiske nyskabelser, redskaber og indgreb; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme udviklingen af hjælpeteknologier med henblik på, at udviklingen og ibrugtagningen af disse teknologier lettes for dem, der har brug for dem, i overensstemmelse med artikel 4 i FN's konvention om rettigheder for personer med handicap, som Unionen er part i;

Uddannelse og beskæftigelse

41. henleder opmærksomheden på Kommissionens prognose, der viser, at Europa inden 2020 kan stå over for en mangel på op til 825 000 IKT-eksperter, og at 90 % af alle job mindst vil kræve basale digitale færdigheder; bifalder Kommissionens forslag om en køreplan for mulig anvendelse og revision af en digital kompetenceramme og deskriptorer for digitale færdigheder på alle læringsniveauer, og opfordrer Kommissionen til at yde betydelig støtte til udvikling af digitale færdigheder i alle aldersgrupper og uanset beskæftigelsesstatus som et første skridt i retning af bedre justering af mangler og efterspørgsel på arbejdsmarkedet; understreger, at væksten inden for robotteknologi gør det nødvendigt, at medlemsstaterne udvikler mere fleksible uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemer med henblik på at sikre, at strategierne angående kvalifikationer stemmer overens med robotøkonomiens behov;

42. mener, at det vil gavne den digitale industri, kvinderne og Europas økonomi, hvis det lykkes at gøre flere unge kvinder interesseret i en digital karriere og at placere flere kvinder i digitale job; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at iværksætte initiativer for at støtte kvinder i IKT-sektoren og styrke deres e-færdigheder;

43. opfordrer Kommissionen til at begynde at analysere og intensivere overvågningen af de beskæftigelsesmæssige tendenser på mellemlang og lang sigt og særligt fokusere på skabelse og tab af arbejdspladser inden for forskellige kvalifikationsområder for at finde ud af, på hvilke områder der bliver skabt arbejdspladser, og på hvilke områder der mistes arbejdspladser som følge af den øgede brug af robotter;

44. fremhæver betydningen af at forudse ændringer i samfundet i betragtning af de konsekvenser, som udviklingen og anvendelsen af robotteknologi og kunstig intelligens kan få; anmoder Kommissionen om at analysere forskellige mulige scenarier og deres konsekvenser for levedygtigheden af de sociale sikringsordninger i medlemsstaterne;

45. understreger betydningen af fleksible færdigheder og af sociale, kreative og digitale færdigheder i forbindelse med uddannelse; er overbevist om, at livslang læring skal opnås gennem livslang aktivitet, ud over at skolerne bibringer akademisk viden;

46. bemærker, at robotteknologien har et stort potentiale for forbedring af sikkerheden på arbejdspladsen ved at overføre en række farlige og skadelige opgaver fra mennesker til robotter, men noterer sig samtidig, at den kan skabe nye risici som følge af det øgede samspil mellem mennesker og robotter på arbejdspladsen; understreger i denne forbindelse betydningen af at anvende strenge og fremtidsorienterede regler for samspil mellem mennesker og robotter for at sikre sundhed, sikkerhed og respekt for de grundlæggende rettigheder på arbejdspladsen;

Torsdag den 16. februar 2017

Konsekvenser for miljøet

47. bemærker, at udviklingen af robotteknologi og kunstig intelligens bør ske på en sådan måde, at konsekvenserne for miljøet begrænses gennem et effektivt energiforbrug, energieffektivitet ved at fremme anvendelse af vedvarende energi, begrænset materialeforbrug og mindre affald, som f.eks. elektrisk og elektronisk affald, og mulighed for reparation; opfordrer derfor Kommissionen til at indarbejde principperne for den cirkulære økonomi i alle EU-politikker om robotteknologi; bemærker, at brugen af robotteknologi også vil få positive konsekvenser for miljøet, navnlig på områderne landbrug, fødevarerforsyning og transport, særlig takket være det mindre maskineri og den mere begrænsede brug af gødningsstoffer, energi og vand samt i kraft af præcisionsdyrkning og ruteoptimering;

48. understreger, at cyberfysiske systemer vil føre til etablering af energi- og infrastruktursystemer, som kan styre strømmen af el fra producent til forbruger, og også vil medføre, at der opstår »energiprosumenter«, der både producerer og forbruger energi; fremfører, at dette vil åbne mulighed for store miljømæssige fordele;

Ansvarsregler

49. mener, at det civile ansvar for skader forårsaget af robotter er et helt centralt spørgsmål, som også skal analyseres og adresseres på EU-plan med henblik på at sikre samme grad af effektivitet, gennemsigtighed og konsekvens i gennemførelsen af retssikkerhed i hele EU til gavn for borgere, forbrugere og virksomheder;

50. bemærker, at udviklingen af robotteknologi vil kræve en bedre forståelse af det fælles grundlag, der er nødvendigt for aktiviteter, hvor både mennesker og robotter deltager, og som skal baseres på to centrale indbyrdes afhængige forhold, nemlig forudsigelighed og styrbarhed; påpeger, at disse to indbyrdes afhængige forhold er afgørende for at fastslå, hvilke oplysninger der skal deles mellem mennesker og robotter, og hvordan der kan skabes et fælles grundlag for mennesker og robotter, som sikrer et gnidningsløst samspil mellem dem;

51. anmoder Kommissionen om på grundlag af artikel 114 i TEUF at forelægge et forslag til retsakt om de juridiske aspekter af den udvikling og anvendelse af robotteknologi og kunstig intelligens, der må forventes i de næste 10-15 år, kombineret med ikkelovgivningsmæssige instrumenter såsom retningslinjer og adfærdskodekser som omhandlet i henstillingerne i bilaget;

52. mener, at uanset hvilken juridisk løsning der måtte blive valgt med hensyn til det civile ansvar for skader forårsaget af robotter i andre tilfælde end tingsskade, bør den fremtidige retsakt på ingen måde begrænse arten eller omfanget af de skader, der kan kræves erstattet, og den bør heller ikke begrænse de former for erstatning, der kan tilbydes til den skadelidte, alene med den begrundelse, at skaden er forårsaget af en ikkemenneskelig aktør;

53. mener, at den fremtidige retsakt bør baseres på en grundig evaluering fra Kommissionens side af, om der bør anvendes en tilgang med objektive ansvar eller en risikostyringstilgang;

54. bemærker samtidig, at der ved objektive ansvar alene kræves bevis for, at der er forvoldt en skade, og at der foreligger en årsagsforbindelse mellem robotens skadevoldende funktion og den skade, den skadelidte har lidt;

55. bemærker, at risikostyringstilgangen ikke fokuserer på den person, »der har handlet uagtsomt«, som individuelt ansvarlig, men på den person, der under visse omstændigheder er i stand til at minimere risiciene og håndtere negative konsekvenser;

56. mener derfor i princippet, at når det endelige ansvar er blevet placeret, bør de ansvarlige parter ansvar stå i et rimeligt forhold til såvel det faktiske niveau af instrukser, der er givet til robotten, som til robotens grad af autonomi, hvilket betyder, at jo større indlæringssevne eller autonomi robotten har, og jo længere robotens oplæring har varet, jo større er ansvaret hos den, der har oplært den; bemærker især, at de færdigheder, der er et resultat af »oplæringen« af en robot, ikke bør forveksles med færdigheder, som helt afhænger af robotens egen indlæringssevne, når man søger at identificere den person, der i realiteten har ansvaret for robotens skadevoldende adfærd; bemærker, at ansvaret i det mindste på nuværende tidspunkt skal ligge hos et menneske og ikke hos en robot;

57. påpeger, at en mulig løsningsmodel i den komplicerede situation, hvor man skal placere ansvaret for skader forvoldt af stadig mere autonome robotter, kunne være en obligatorisk forsikringsordning, således som det allerede er tilfældet f.eks. for bilers vedkommende; bemærker imidlertid, at en forsikringsordning for robotteknologi bør tage hensyn til alle potentielle ansvar i kæden, i modsætning til forsikringsordningen for vejtrafik, hvor forsikringen dækker menneskelige handlinger og forsømmelser;

Torsdag den 16. februar 2017

58. mener, at en sådan forsikringsordning, ligesom det er tilfældet for forsikring af motorkøretøjer, kunne suppleres med en fond for at sikre, at der kan opnås skadeserstatning i tilfælde, hvor der ikke er nogen forsikringsdækning; opfordrer forsikringsbranchen til at udvikle nye produkter og tilbud, der er i overensstemmelse med udviklingen inden for robotteknologi;

59. opfordrer Kommissionen til, når den gennemfører en konsekvensanalyse af sin fremtidige retsakt, at undersøge, analysere og overveje virkningerne af alle de mulige juridiske løsningsmodeller, som f.eks.:

- a) at indføre en obligatorisk forsikringsordning, hvor det er relevant og nødvendigt for bestemte kategorier af robotter, hvor producenter eller ejere af robotter bliver forpligtet til at tegne forsikringer til dækning af skader, der kan blive forvoldt af deres robotter, i lighed med situationen for bilers vedkommende
- b) at sikre, at en erstatningsfond ikke blot kommer til at garantere erstatning for de skader, der er forvoldt af en robot uden forsikringsdækning
- c) at lade producenten, programmøren, ejeren eller brugeren nyde godt af begrænset ansvar, hvis de bidrager til en erstatningsfond, og hvis de i fællesskab tegner en forsikring for at garantere erstatning for skader, der er forvoldt af en robot
- d) at tage stilling til, om der skal oprettes en generel fond for alle intelligente autonome robotter eller oprettes en særskilt fond for hver enkelt robotkategori, og om der skal indbetales et bidrag som et engangsgebyr, når robotten bliver markedsført, eller indbetales regelmæssige bidrag i robotens levetid
- e) at sikre, at forbindelsen mellem en robot og dens fond bliver synliggjort ved hjælp af et individuelt registreringsnummer, som er opført i et særligt EU-register, således at enhver, der interagerer med den pågældende robot, kan blive informeret om fondens karakter, grænserne for erstatningsansvaret i tilfælde af tingsskade, bidragsydernes navne og funktioner samt alle andre relevante oplysninger
- f) at indføre en særlig retlig status for robotter på lang sigt, således at i hvert fald de mest avancerede autonome robotter kan have status af elektroniske personer, som er ansvarlige for at erstatte de skader, som de måtte forvolde, og eventuelt at anvende begrebet elektronisk person i de tilfælde, hvor robotter træffer autonome beslutninger eller på anden måde interagerer selvstændigt med tredjemand;

Internationale aspekter

60. bemærker, at der ikke er noget akut behov for væsentlige ændringer af de nuværende generelle internationalprivatretlige regler om trafikulykker, der gælder inden for EU, for at tage højde for udviklingen af selvkørende biler, men at en forenkling af det nuværende dobbelte lovvalgssystem (på grundlag af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 864/2007⁽¹⁾ og Haagerkonventionen af 4. maj 1971 om lovvalg ved trafikuheld) vil forbedre retssikkerheden og begrænse mulighederne for forumshopping;

61. bemærker, at det er nødvendigt at overveje ændringer til internationale aftaler såsom Wienerkonventionen af 8. november 1968 om vejtrafik og Haagerkonventionen om lovvalg ved trafikuheld;

62. forventer, at Kommissionen vil sikre, at medlemsstaterne gennemfører international lovgivning såsom Wienerkonventionen om vejtrafik, som skal ændres, på ensartet måde, med henblik på at gøre førerløs kørsel mulig, og opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og erhvervslivet til at gennemføre målene i Amsterdamerklæringen hurtigst muligt;

63. går varmt ind for et internationalt samarbejde om granskningen af de samfundsmæssige, etiske og juridiske udfordringer og derefter om fastsættelsen af reguleringsmæssige standarder i FN's regi;

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 864/2007 af 11. juli 2007 om lovvalgsregler for forpligtelser uden for kontrakt (Rom II-forordningen) (EUT L 199 af 31.7.2007, s. 40).

Torsdag den 16. februar 2017

64. påpeger, at de begrænsninger og betingelser, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 428/2009 ⁽¹⁾ om handel med produkter med dobbelt anvendelse — varer, software og teknologi, der kan anvendes til både civile og militære formål og/eller kan bidrage til spredning af masseødelæggelsesvåben — også bør finde anvendelse på robottekniske applikationer;

Afsluttende aspekter

65. anmoder på grundlag af artikel 225 i TEUF Kommissionen om på grundlag af artikel 114 i TEUF at forelægge et forslag til direktiv om civilretlige bestemmelser om robotteknologi i overensstemmelse med henstillingerne i bilaget;

66. bekræfter, at henstillingerne respekterer de grundlæggende rettigheder og nærhedsprincippet;

67. mener, at det ønskede forslag har finansielle virkninger, hvis der oprettes et nyt europæisk agentur;

o

o o

68. pålægger sin formand at sende denne beslutning og henstillingerne i bilaget til Kommissionen og Rådet.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 428/2009 af 5. maj 2009 om en fællesskabsordning for kontrol med udførsel, overførsel, mæglervirksomhed og transit i forbindelse med produkter med dobbelt anvendelse (EUT L 134 af 29.5.2009, s. 1).

Torsdag den 16. februar 2017

BILAG TIL BESLUTNINGEN:

HENSTILLINGER VEDRØRENDE INDHOLDET AF DET FORSLAG, DER ANMODES OM

Definition og klassificering af »intelligente robotter«

Der bør fastlægges en fælles europæisk definition af intelligente autonome robotter, herunder, hvor det er hensigtsmæssigt, definitioner af underkategorier heraf, under hensyntagen til følgende egenskaber:

- evnen til at blive autonom ved hjælp af sensorer og/eller ved udveksling af data med omgivelserne (sammenkobling) og analyse af disse data
- evnen til at lære gennem erfaring og samspil
- robotens fysiske mediums form
- evnen til at tilpasse sin adfærd og sine handlinger til omgivelserne.

Registrering af intelligente robotter

Af hensyn til sporbarheden og for at lette gennemførelsen af yderligere henstillinger bør der indføres en ordning med registrering af avancerede robotter baseret på kriterierne for klassificering af robotter. Registreringsordningen og registret bør gælde i hele EU og omfatte det indre marked og kan forvaltes af et EU-agentur for robotteknologi og kunstig intelligens, hvis der oprettes et sådant agentur.

Civilretligt ansvar

Den juridiske løsning, der måtte blive valgt angående robotters og kunstig intelligens' ansvar i andre tilfælde end tingsskade, bør på ingen måde begrænse arten eller omfanget af de skader, der kan kræves erstattet, og den bør heller ikke begrænse de former for erstatning, der kan tilbydes til den skadelidte, alene med den begrundelse, at skaden er forårsaget af en ikkemenneskelig aktør.

Den fremtidige retsakt bør baseres på en grundig evaluering fra Kommissionens side af, om der bør anvendes en tilgang med objektivi ansvar eller en risikostyringstilgang.

Der bør indføres en obligatorisk forsikringsordning, som kunne bygge på en forpligtelse for producenten til at tegne en forsikring for de autonome robotter, den producerer.

Forsikringsordningen bør suppleres med en fond for at sikre, at der kan opnås skadeserstatning i tilfælde, hvor der ikke er nogen forsikringsdækning.

Enhver politisk beslutning om reglerne om civilretligt ansvar for robotter og kunstig intelligens bør træffes under behørig hensyntagen til et europæisk forsknings- og udviklingsprojekt for robotteknologi og neurovidenskab med deltagelse af forskere og eksperter, der kan vurdere alle hermed forbundne risici og konsekvenser.

Interoperabilitet, kodeadgang og intellektuelle ejendomsrettigheder

Der bør sikres interoperabilitet mellem netværkstilsluttede autonome robotter, som interagerer med hinanden. Der bør være adgang til kildekoden, inputdata og konstruktionsdetaljer, når det er nødvendigt for at undersøge ulykker og skader forårsaget af intelligente robotter og for at sikre deres fortsatte drift, tilgængelighed, pålidelighed og sikkerhed.

Charter om robotteknologi

Kommissionen bør, når den fremsætter forslag til retsakter vedrørende robotteknologi, tage hensyn til principperne i følgende charter om robotteknologi.

Torsdag den 16. februar 2017

CHARTER OM ROBOTTEKNOLOGI

Den foreslåede kodeks for etisk adfærd inden for robotteknologi vil give et grundlag for fastlæggelse, kontrol og overholdelse af nogle grundlæggende etiske principper fra design- og udviklingsfasen.

Rammerne, der formuleres under hensyntagen til et europæisk forsknings- og udviklingsprojekt for robotteknologi og neurovidenskab, skal udformes på en måde, der gør det muligt at foretage individuelle tilpasninger fra sag til sag med henblik på at vurdere, om en given adfærd er rigtig eller forkert i en given situation, og at træffe afgørelser i overensstemmelse med et forudbestemt hierarki af værdier.

Kodeksen bør ikke erstatte behovet for at tackle alle store juridiske udfordringer på dette område, men bør have en supplerende funktion. Den vil snarere gøre det nemmere at foretage den etiske kategorisering af robotteknologi, styrke de ansvarlige innovationstiltag på dette område og adressere befolkningens bekymringer.

Der bør lægges særlig vægt på forsknings- og udviklingsfaserne i de relevante teknologiske forløb (designproces, etisk vurdering, revisionskontrol osv.). Den bør sigte på at behandle nødvendigheden af, at forskere, fagfolk, brugere og udviklere overholder nogle etiske standarder, men også indføre en procedure for, hvordan man løser de relevante etiske dilemmaer og sikrer, at de pågældende systemer kan fungere på en etisk forsvarlig måde.

KODEKS FOR ETISK ADFÆRD FOR ROBOTTEKNOLOGIINGENIØRER

PRÆAMBEL

Adfærdskodeksen opfordrer alle forskere og udviklere til at handle ansvarligt og under fuld hensyntagen til nødvendigheden af at respektere menneskers værdighed, privatliv og sikkerhed.

Kodeksen tilskynder til et tæt samarbejde mellem alle fagområder for at sikre, at forskningen i robotteknologi i Den Europæiske Union foregår på en sikker, etisk forsvarlig og effektiv måde.

Adfærdskodeksen omfatter alle forsknings- og udviklingsaktiviteter inden for robotteknologi.

Adfærdskodeksen er frivillig og giver et sæt generelle principper og retningslinjer for foranstaltninger, der træffes af alle interessenter.

Robotforskningsfinansieringsorganer, forskningsorganisationer, forskere og etiske udvalg tilskyndes til så tidligt som muligt at overveje de fremtidige implikationer af de teknologier eller objekter, der forskes i, og udvikle en kultur præget af ansvarlighed med henblik på de udfordringer og muligheder, der kan opstå i fremtiden.

Offentlige og private robotforskningsfinansieringsorganer bør forlange, at der foretages og forelægges en risikovurdering sammen med hvert forslag til finansiering af robotforskning. En sådan kodeks bør betragte mennesker, og ikke robotter, som de ansvarlige aktører.

Forskere inden for robotteknologi bør forpligte sig til at overholde de højeste etiske og faglige standarder og følgende principper:

Nytte — robotter bør varetage menneskers interesser

Ingen skade — doktrinen »for det første, gør ikke skade«, hvorefter robotter ikke må skade et menneske

Autonomi — evnen til at træffe en informeret beslutning uden tvang angående vilkårene for interaktion med robotter

Retfærdighed — fair fordeling af fordelene ved robotteknologi og overkommelige priser for robotter inden for hjemmepleje og sundhedsydelser i særdeleshed.

Torsdag den 16. februar 2017

Grundlæggende rettigheder

Robotforskning bør respektere de grundlæggende rettigheder og tilrettelægges, gennemføres, formidles og anvendes med det enkelte menneskes og hele samfundets velvære og selvbestemmelse som formål. Menneskets værdighed og selvstændighed — både fysisk og psykisk — skal altid respekteres.

Forsigtighed

Robotforskning bør udføres under overholdelse af forsigtighedsprincippet, således at der på forhånd tages højde for, hvilke sikkerhedsmæssige konsekvenser forskningens resultater kan få, og træffes forholdsregler, der står i et rimeligt forhold til beskyttelsesniveauet, samtidig med at fremskridt til gavn for samfundet og miljøet stimuleres.

Rummelighed

Robotingeniørerne sikrer gennemsigtighed og respekt for alle interessenters legitime ret til adgang til oplysninger. Rummelighed giver alle interessenter, der er involveret i eller berørt af robotforskningen, mulighed for at deltage i beslutningsprocesserne.

Ansvarlighed

Robotingeniørerne skal kunne stilles til ansvar for de sociale, miljømæssige og sundhedsmæssige konsekvenser, robotteknologien kan få for nuværende og kommende generationer.

Sikkerhed

Robotkonstruktørerne bør tage hensyn til og respektere menneskers fysiske velvære, sikkerhed, sundhed og rettigheder. En robotingeniør skal beskytte menneskers velvære og samtidig respektere menneskerettighederne og hurtigst muligt oplyse om faktorer, der vil kunne udgøre en risiko for borgerne eller miljøet.

Reversibilitet

Reversibilitet er en nødvendig betingelse for kontrollerbarhed og dermed et grundlæggende princip, når man programmerer robotter til at handle sikkert og pålideligt. En reversibilitetsmodel fortæller robotten, hvilke handlinger der er reversible, og hvordan de i givet fald kan gøres om. Evnen til at gøre den sidste handling eller en række handlinger om gør det muligt for brugerne at annullere uønskede handlinger og vende tilbage til det »rigtige« stadium i deres arbejde.

Privatlivet

Retten til privatlivet skal altid respekteres. En robotingeniør bør sikre, at private oplysninger opbevares sikkert og kun anvendes korrekt. En robotingeniør bør desuden sikre, at personer ikke kan identificeres, bortset fra særlige tilfælde, og da kun med et klart og utvetydigt informeret samtykke. Der bør efterstræbes og opnås et menneskeligt informeret samtykke forud for enhver interaktion mellem menneske og maskine. Robotkonstruktørerne har således et ansvar for at udvikle og følge procedurer for gyldigt samtykke, fortrolighed, anonymitet, fair behandling og rimelig behandling af registrerede oplysninger. Konstruktørerne vil overholde ethvert krav om, at eventuelle relaterede data destrueres og fjernes fra alle datasæt.

Maksimering af fordelene og minimering af skaden

Forskerne bør bestræbe sig på at maksimere fordelene af deres arbejde på alle stadier, fra idé til udbredelse. Man skal undgå skader for forskningsdeltagere/mennesker/deltagere i eller genstande for et eksperiment, forsøg eller studie. Hvis der opstår risici som et uundgåeligt og integrerende element i forskningen, bør der udvikles og overholdes robuste risikovurderings- og -styringsprotokoller. Risikoen for skade bør normalt ikke være højere end den, man støder på i hverdagen, dvs. at

Torsdag den 16. februar 2017

mennesker ikke bør udsættes for større risici end eller ud over dem, de er udsat for i deres normale liv. Driften af et robotsystem bør altid være baseret på en grundig risikovurderingsproces, som bør være præget af forsigtighedsprincippet og proportionalitetsprincippet.

KODEKS FOR FORSKNINGSETISKE UDVALG

Principper

Uafhængighed

Den etiske vurderingsproces bør være uafhængig af selve forskningen. Dette princip understreger nødvendigheden af at undgå interessekonflikter mellem forskerne og dem, der foretager den etiske vurdering, og mellem sidstnævnte og de organisatoriske forvaltningsstrukturer.

Kompetence

Den etiske vurdering bør foretages af personer med relevant ekspertise, hvorved der bør tages hensyn til nødvendigheden af at gøre sig omhyggelige overvejelser omkring mangfoldigheden blandt medlemmerne af de forskningsetiske udvalg og deres specifikke uddannelse inden for etik.

Gennemsigtighed og ansvarlighed

Vurderingsprocessen bør være ansvarlig og kunne kontrolleres. De forskningsetiske udvalg skal være bevidste om deres opgaver og have en passende placering inden for de organisatoriske strukturer, der giver gennemsigtighed til udvalgenes arbejde og procedurer med henblik på at opretholde og vurdere standarderne.

Et forskningsetisk udvalgs rolle

Et forskningsetisk udvalg er normalt ansvarligt for at vurdere al forskning, der involverer mennesker som deltagere, og som foretages af personer, der er ansat i eller af den pågældende institution, sikre, at den etiske vurdering er uafhængig, kompetent og rettidig, beskytte forskningsdeltagernes værdighed, rettigheder og velfærd, tage hensyn til forskerens/forskerens sikkerhed, tage hensyn til andre interessenters legitime interesser, foretage informerede bedømmelser af forslags videnskabelige kvalitet og komme med informerede henstillinger til forskeren, hvis der skønnes at være mangler ved forslaget i nogle henseender.

Et forskningsetisk udvalgs sammensætning

Et forskningsetisk udvalg bør normalt være tværfagligt, omfatte både mænd og kvinder og bestå af medlemmer med en bred erfaring med og ekspertise inden for robotforskning. Udnævnelsesmekanismen bør sikre, at udvalgets medlemmer giver en passende balance med hensyn til videnskabelig ekspertise, filosofisk, juridisk eller etisk baggrund og lægmandssynspunkter, og at udvalget omfatter mindst et medlem med ekspertviden inden for etik, brugere af specialiserede ydelser inden for sundheds-, uddannelses- eller socialsektoren, når disse er i fokus for forskningen, og personer med en særlig metodologisk ekspertise, der er relevant for den forskning, de vurderer, og udvalget skal have en sådan sammensætning, at der ikke opstår interessekonflikter.

Tilsyn

Alle forskningsorganisationer bør indføre passende procedurer med henblik på at føre tilsyn med forskning, der har opnået etisk godkendelse, indtil den er afsluttet, og sikre en løbende vurdering, når forskningen er udformet således, at der kan ske ændringer over tid, som måske skal behandles. Tilsynet bør stå i rimeligt forhold til forskningens karakter og den risiko, der er forbundet med den. Hvis et forskningsetisk udvalg mener, at en tilsynsrapport rejser væsentlig tvivl om, hvorvidt en undersøgelse er gennemført etisk forsvarligt, bør det anmode om en fuldstændig og detaljeret redegørelse for forskningen med henblik på en fuld etisk vurdering. Hvis det skønnes, at en undersøgelse bliver gennemført på en uetisk måde, bør det overvejes at trække godkendelsen tilbage, og forskningen bør suspenderes eller standses.

Torsdag den 16. februar 2017

LICENS FOR KONSTRUKTØRER

- Du bør tage hensyn til de europæiske værdier værdighed, selvstændighed og selvbestemmelse, frihed og retfærdighed før, under og efter processen med konstruktion, udvikling og levering af de omhandlede teknologier, herunder nødvendigheden af ikke at skade, krænke, vildlede eller udnytte (sårbare) brugere.
- Du bør indføre troværdige systemkonstruktionsprincipper for alle aspekter af en robots drift, for konstruktion af både hardware og software og for enhver databehandling på eller uden for platformen af hensyn til sikkerheden.
- Du bør indføre indbygget privatlivsbeskyttelse, så det sikres, at private oplysninger opbevares sikkert og kun anvendes korrekt.
- Du bør integrere tydelige slå fra-mekanismer (stopknapper), som bør være i overensstemmelse med rimelige konstruktionsmålsætninger.
- Du bør sikre, at en robot fungerer på en måde, der er i overensstemmelse med lokale, nationale og internationale etiske og retlige principper.
- Du bør sikre, at de forskellige trin i robotens beslutningstagning kan rekonstrueres og spores.
- Du bør sikre, at der kræves maksimal gennemsigtighed i programmeringen af robotsystemerne, og forudsigelighed med hensyn til robotternes adfærd.
- Du bør analysere et menneskerobotsystems forudsigelighed under hensyntagen til usikkerheden i forbindelse med fortolkning og handlinger og eventuelle robotfejl eller menneskelige fejl.
- Du bør udvikle sporingsredskaber i robotens projekteringsfase. Disse værktøjer vil gøre det lettere at føre regnskab med og redegøre for robotens adfærd på de forskellige niveauer beregnet til eksperter, operatører og brugere, om end i begrænset omfang.
- Du bør udarbejde konstruktions- og evalueringsprotokoller og samarbejde med potentielle brugere og interessenter i forbindelse med evalueringen af fordelene og risiciene ved robotteknologi, herunder de kognitive, psykologiske og miljømæssige fordele og risici.
- Du bør sikre, at robotterne kan identificeres som robotter, når de interagerer med mennesker.
- Du bør beskytte sikkerheden for og sundheden hos dem, der interagerer og kommer i kontakt med robotteknologi, da robotter som produkter bør konstrueres ved hjælp af processer, der garanterer deres sikkerhed. En robotingeniør skal beskytte menneskers velvære og samtidig respektere menneskerettighederne og må ikke anvende en robot uden at sikre, at systemets drift er sikker, effektiv og reversibel.
- Du bør opnå en positiv udtalelse fra et forskningsetisk udvalg, inden du tester en robot i et virkeligt miljø eller med mennesker under konstruktions- og udviklingsprocedurerne.

LICENS FOR BRUGERE

- Du har lov til at anvende en robot uden risiko eller frygt for fysisk eller psykisk skade.
- Du bør have ret til at forvente, at en robot udfører enhver opgave, som den udtrykkeligt er blevet konstrueret til.
- Du bør være opmærksom på, at enhver robot kan have opfattelses-, erkendelses- og aktiveringsmæssige begrænsninger.

Torsdag den 16. februar 2017

- Du bør respektere menneskers skrøbelighed, både fysisk og psykisk, og deres følelsesmæssige behov.
 - Du bør tage hensyn til den enkeltes ret til privatlivet, herunder deaktivering af videomonitorer under intime procedurer.
 - Du må ikke indsamle, anvende eller videregive personoplysninger uden den registreredes udtrykkelige samtykke.
 - Du må ikke anvende en robot på en måde, der strider mod etiske eller retlige principper og standarder.
 - Du må ikke ændre på en robot, så den kan fungere som et våben.
-

Torsdag den 16. februar 2017

P8_TA(2017)0052

Det europæiske cloud-initiativ

Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2017 om det europæiske cloudinitiativ (2016/2145(INI))

(2018/C 252/26)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 19. april 2016 »Det europæiske cloudinitiativ — Opbygning af en konkurrencedygtig data- og vidensøkonomi i Europa« (COM(2016)0178) og Kommissionens tjenestegrenes ledsagedokument (SWD(2016)0106),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 6. maj 2015 »En strategi for et digitalt indre marked i EU« (COM(2015)0192) og Kommissionens tjenestegrenes ledsagedokument (SWD(2015)0100),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 2. juli 2014 med titlen »Hen imod en blomstrende datadreven økonomi« (COM(2014)0442),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 10. oktober 2012 med titlen »En stærkere europæisk industripolitik for vækst og økonomisk genopretning« (COM(2012)0582),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 27. september 2012 med titlen »Udnyttelse af potentialet ved cloud computing i Europa« (COM(2012)0529),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 15. februar 2012 »Højtydende databehandling: Europas position i det globale kapløb« (COM(2012)0045),
- der henviser til Rådets konklusioner af 27. maj 2016 om overgangen til et system for åben videnskab,
- der henviser til Rådets konklusioner af 29. maj 2015 om åben, dataintensiv og netværksbaseret forskning som drivkraft for hurtigere og bredere innovation,
- der henviser til sin beslutning af 5. maj 2010 om en ny digital dagsorden for Europa: 2015.eu⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2015/2240 af 25. november 2015 om indførelse af et program om interoperabilitetsløsninger og fælles rammer for europæiske offentlige myndigheder, virksomheder og borgere (ISA² programmet) som et middel til at modernisere den offentlige sektor⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/37/EU af 26. juni 2013 om ændring af direktiv 2003/98/EF om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer (PSI-direktivet)⁽³⁾,

⁽¹⁾ EUT C 81 E af 15.3.2011, s. 45.

⁽²⁾ EUT L 318 af 4.12.2015, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 175 af 27.6.2013, s. 1.

Torsdag den 16. februar 2017

- der henviser til sin beslutning af 10. marts 2016 om »Hen imod en blomstrende datadreven økonomi«⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 19. januar 2016 om »På vej mod en akt for det digitale indre marked«⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 15. januar 2014 om genindustrialisering af Europa med henblik på at fremme konkurrenceevne og bæredygtighed⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 10. december 2013 om udnyttelse af potentialet ved cloud computing i Europa⁽⁴⁾,
- der henviser til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse af 16. januar 2013 om Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget med titlen »Udnyttelse af potentialet ved cloud computing i Europa« (TEN/494),
- der henviser til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om »Det europæiske cloudinitiativ — Opbygning af en konkurrencedygtig data- og vidensøkonomi i Europa« (2016 TEN/592 EESC-2016),
- der henviser til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om »Det europæiske cloudinitiativ og IKT-standardiseringsprioriteter for det digitale indre marked 2016« (SEDEC-VI-012),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 10. juni 2016 med titlen »En ny dagsorden for færdigheder i Europa — En fælles indsats for at styrke den menneskelige kapital, beskæftigelsesegnethed og konkurrenceevnen« (COM(2016)0381),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse)⁽⁵⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU)2016/1148 af 6. juli 2016 om foranstaltninger, der skal sikre et højt fælles niveau for net- og informationssikkerhed i hele Unionen⁽⁶⁾ (NIS),
- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 14. september 2016 om en europæisk kodeks for elektronisk kommunikation (COM(2016)0590),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 25. maj 2016 med titlen »Onlineplatforme og det digitale indre marked — Muligheder og udfordringer for Europa« (COM(2016)0288),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 9. december 2015 »På vej mod en tidssvarende, mere europæisk ramme for ophavsret« (COM(2015)0626),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 19. april 2016 med titlen »IKT-standardiseringsprioriteter for det digitale indre marked« (COM(2016)0176),

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0089.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0009.

⁽³⁾ EUT C 482 af 23.12.2016, s. 89.

⁽⁴⁾ EUT C 468 af 15.12.2016, s. 19.

⁽⁵⁾ EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 194 af 19.7.2016, s. 1.

Torsdag den 16. februar 2017

- der henviser til rapporten »Open Innovation, Open Science, Open to the World — a vision for Europe«, der offentliggjordes i maj 2016 af Kommissionens Generaldirektorat for Forskning og Innovation (RTD),
- der henviser til forretningsordenens artikel 52,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi og udtalelser fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse og Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A8-0006/2017),
- A. der henviser til, at den nuværende cloudkapacitet i EU er utilstrækkelig, og at de data, der produceres af EU's forskermiljø og erhvervsliv, derfor ofte behandles andetsteds, hvilket får EU's forskere og innovatorer til at flytte til steder uden for EU, hvor der er mere direkte adgang til stor data- og databehandlingskapacitet;
- B. der henviser til, at manglen på en klar struktur med incitamenter til at dele data, den manglende interoperabilitet mellem videnskabelige datasystemer og fragmenteringen af de videnskabelige datainfrastrukturer på tværs af discipliner og landegrænser gør det vanskeligere at udnytte det fulde potentiale ved datadreven videnskab;
- C. der henviser til, at EU sakker bagud med hensyn til udvikling af højtydende databehandling (HPC), fordi det ikke investerer tilstrækkeligt i etableringen af et komplet HPC-system, hvorimod lande som USA, Kina, Japan og Rusland investerer seriøst i sådanne systemer, som de betragter som en strategisk prioritet og udvikler via nationale programmer;
- D. der henviser til, at det fulde potentiale ved cloud computing for Europa kun kan realiseres, når data kan strømme frit over hele EU efter klare regler, og internationale datastrømme spiller en stadig vigtigere rolle i den europæiske og globale økonomi;
- E. der henviser til, at kapaciteten til at analysere og udnytte big data er i færd med at ændre den måde, hvorpå videnskabelig forskning udføres;
- F. der henviser til, at Kommissionen i sin meddelelse »Det europæiske cloudinitiativ — Opbygning af en konkurrence-dygtig data- og vidensøkonomi i Europa« anerkender det forandringspotentiale, der ligger i åben forskning og cloud computing som en del af Europas digitale økonomi;
- G. der henviser til, at medlemsstaterne har forskellige politikker for adgang til net, datalagring og -behandling, hvilket skaber adskilte siloer og gør udvekslingen af viden langsommere;
- H. der påpeger, at den generelle forordning om databeskyttelse, direktivet om cybersikkerhed (NIS) og strategien for et digitalt indre marked kan udgøre grundlaget for en konkurrencedygtig og blomstrende europæisk digital økonomi, som er åben for alle aktører, der overholder reglerne;
- I. der henviser til, at data er den digitale økonomis råstof, og at anvendelsen af data er afgørende for digitaliseringen af europæisk forskning og industri og for udviklingen af nye teknologier og for jobskabelsen;
- J. der henviser til, at den nyligt vedtagne generelle forordning om databeskyttelse indeholder stærke garantier for beskyttelse af personoplysninger, og at der bør sikres en harmoniseret tilgang til dens gennemførelse;
- K. der henviser til, at Kommissionen i sin 2015-strategi for et digitalt indre marked lovede at tackle problemet med begrænsningerne af den frie udveksling af data og uberettigede restriktioner for placeringen af data med henblik på opbevaring eller forarbejdning;

Torsdag den 16. februar 2017

- L. der påpeger, at Kommissionen bliver nødt til at fremlægge målrettede forslag om fjernelse af hindringerne for den frie udveksling af data, hvis det bedst mulige digitale indre marked skal kunne oprettes og implementeres;
- M. der henviser til, at indførelsen og udviklingen af cloudtjenester står over for udfordringer, der skyldes mangel på de nødvendige højhastighedsinfrastrukturer og -net i Europa;
- N. der påpeger, at målsætningen om at fremme og støtte gennemførelsen af forsknings- og datainfrastrukturer samt deres langsigtede bæredygtighed, herunder højtydende databehandlingscentre og andre forskningsinfrastrukturnet i verdensklasse, via forstærket samarbejde og udveksling af resultater vil bidrage til at løfte de store udfordringer, som videnskaben, erhvervslivet og samfundet står over for;
- O. der henviser til, at datamængden vokser med en hidtil uset hastighed, således at der ved udløbet af 2020 forventes at være over 16 billioner gigabyte data til rådighed, svarende til en årlig vækst i datagenereringen på 236 %;
- P. der henviser til, at en databaseret økonomi afhænger af, om det lykkes at skabe et bredere IKT-økosystem, herunder et tingenes internet til indsamling, højhastighedsbredbåndsnet til overførsel og cloud computing til behandling af data samt kvalificerede forskere og medarbejdere;
- Q. der henviser til, at samarbejde mellem europæiske videnskabskredse, anvendelsen og udvekslingen af data — altid i overensstemmelse med databeskyttelsesmyndighederne — og anvendelsen af nye teknologiske løsninger, herunder cloud computing og digitalisering af europæisk forskning, er forudsætninger for udviklingen af det digitale indre marked; der fremhæver, at den europæiske åbne forskningscloud (EOSC) vil have en positiv indvirkning på den videnskabelige udvikling i Europa; der påpeger, at EOSC skal udvikles og anvendes under den fornødne hensyntagen til de grundlæggende rettigheder, der er nedfældet i chartret om grundlæggende rettigheder;

Generelt

1. hilser EOSC velkommen som model for brugen af en cloud i den private og den offentlige sektor; påskønner Kommissionens planer om at udvide brugergrundlaget til erhvervslivet og offentlige myndigheder så hurtigt som muligt;
2. hilser Kommissionens meddelelse »Et europæisk cloudinitiativ — Udvikling af en konkurrencedygtig data- og videnøkonomi i Europa« velkommen som det første skridt til tilvejebringelse af et forsvarligt grundlag for åbne og konkurrencedygtige europæiske tiltag inden for cloud computing og højtydende databehandling;
3. hilser Kommissionens europæiske cloudinitiativ velkommen som et led i gennemførelsen af strategien for det digitale indre marked og pakken vedrørende digitalisering af EU's industri, der skal fremme væksten i den europæiske digitale økonomi, bidrage til de europæiske virksomheders konkurrenceevne og styrke den globale markedsposition; opfordrer Kommissionen til ved hjælp af klart definerede foranstaltninger at sikre, at initiativet passer til formålet, er udadvendt og fremtidssikret, og at det ikke skaber unødige barrierer;
4. understreger betydningen af at gøre EU til et centrum for international forskning, at opnå den fornødne kritiske masse og at oprette ekspertiseklynger; påpeger, at der både er behov for ressourcemæssig kapacitet og et attraktivt miljø, hvis EU skal kunne tiltrække forskning i verdensklasse; fremhæver desuden, at åbenhed over for internationale forskere, der kan tiltrække internationale investeringer, er en afgørende forudsætning for, at EU kan blive til den mest konkurrencedygtige videnbaserede økonomi i verden;
5. understreger, at arbejdet med standardisering af cloud computing bør fremskyndes; fremhæver, at bedre standarder og interoperabilitet vil muliggøre kommunikation mellem forskellige cloudbaserede systemer, således at man undgår at blive bundet til bestemte udbydere cloudprodukter og -tjenester; opfordrer Kommissionen til at arbejde tæt sammen med kommercielle cloududbydere omkring udviklingen af åbne standarder på dette område;

Torsdag den 16. februar 2017

6. understreger, at merværdien af dette EU-initiativ er baseret på deling af åbne data og udvikling af et pålideligt, åbent miljø for lagring, deling og genbrug af videnskabelige data og resultater;
7. understreger vigtigheden af at skabe større opmærksomhed om fordelene ved cloud computing, fordi efterspørgslen efter cloudtjenester stadig er for lav i Europa; påpeger, at cloud computing vil føre til økonomisk vækst som følge af sin omkostningseffektivitet og skalerbarhed; gentager, at SMV'er er Europas vigtigste drivkraft for beskæftigelse og vækst; fremhæver, at fordelene ved cloud computing kan være særligt udtalte for SMV'er, fordi de ofte mangler ressourcer til at investere i et større, fysisk IT-system i deres egne lokaler;
8. påskønner »open science«-tilgangen og den rolle, den spiller for opbygningen af en europæisk vidensøkonomi og for en yderligere forbedring af kvaliteten af forskningen og dens udvikling i EU; understreger, at værdien af de indsamlede forskningsdata på nuværende tidspunkt ikke udnyttes optimalt af erhvervslivet, navnlig af SMV'er, på grund af manglen på frie datastrømme hen over landegrænser og manglende adgang til en enkelt platform eller portal, og bemærker, at Kommissionen sigter på, at alle de videnskabelige data, der kommer ud af Horisont 2020-programmet, i udgangspunktet skal være frit tilgængelige;
9. understreger, at EOSC bør ledsages af en omfattende strategi for cybersikkerhed, fordi det videnskabelige samfund har behov for en sikker datainfrastruktur, som de kan bruge i deres forskningsarbejde uden at risikere, at data går tabt, korrumpes eller hækkes; opfordrer Kommissionen til at tage højde for cybersikkerhedsspørgsmål lige fra første trin i alle dens IT-initiativer;
10. opfordrer indtrængende Kommissionen til at foregå med et godt eksempel og i udgangspunktet gøre alle forskningsdata med finansiering fra EU-programmer — såsom Horisont 2020, Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSD), ESI-fondene m.m. — samt resultaterne heraf frit tilgængelige på grundlag af FAIR-principperne (dvs. at de skal være søgbare, tilgængelige, interoperable og genanvendelige);
11. finder det foruroligende, at der mangler 4,7 mia. EUR til finansiering af det europæiske cloudinitiativ; opfordrer Kommissionen til at finde frem til passende finansieringsmekanismer for EOSC og den europæiske datainfrastruktur (EDI); opfordrer desuden Kommissionen til at afsætte tilstrækkelige ressourcer til denne politik i Horisont 2020 og i sit forslag til det niende rammeprogram;
12. opfordrer Kommissionen til at sikre, at alle EU-regioner får gavn af EOSC, ved at undersøge brugen af regionale udviklingsmidler til at udbrede initiativet;
13. fremhæver, at blot 12 % af den finansiering, der er forpligtet under Den EFSD, på nuværende tidspunkt går til aktioner på det digitale område; opfordrer indtrængende Kommissionen til at fremlægge målrettede tiltag, der rent faktisk kan forbedre inddragelsen af alle EU-fonde, herunder navnlig EFSD, i projekter relateret til det digitale indre marked, herunder vedrørende datadelingsinitiativer, digital tilgængelighed, infrastruktur og EU-dækkende digital konnektivitet, og til at afsætte flere ressourcer til at styrke europæisk forskning, udvikling og innovation, herunder inden for teknologier til beskyttelse af privatlivets fred og open source-sikkerhed; mener, at dette initiativ bør udvikles i synergi med andre Horisont 2020-programmer, herunder i forbindelse med »private cloud computing« og e-forvaltning;
14. mener, at den private sektor lige fra begyndelsen bør inddrages i EOSC's brugergrundlag, for eksempel ved at tilbyde Software-as-a-Service (SaaS); påpeger, at europæisk erhvervsliv forventes at bidrage til at dække finansieringsgab på 4,7 mia. EUR til det europæiske cloudinitiativ; bemærker, at det er usandsynligt, at virksomheder vil investere i programmet, hvis de ikke også kan få gavn af det;

Torsdag den 16. februar 2017

15. understreger, at en højtydende databehandlingsinfrastruktur på højeste teknologiske niveau er afgørende for EU's konkurrenceevne; opfordrer Kommissionen til at sikre, at operationelle exascale-computere er tilgængelige i EU senest i 2022;
16. opfordrer Kommissionen til at styrke deltagelsen af europæiske SMV'er og industrier i fremstillingen af hardware og software til EDI og derved sætte skub i EU's økonomi samt fremme bæredygtig vækst og jobskabelse;
17. anmoder Kommissionen om at samarbejde med medlemsstaterne og andre, der finansierer forskning, om udformning og gennemførelse af køreplanen for forvaltning og finansiering og sikre, at der afsættes passende ressourcer til initiativet, og at styrke samordningen af de nationale tiltag for at undgå unødige overlapninger og udgifter;
18. er enig i, at interoperabilitet og dataportabilitet er afgørende for at kunne løfte de store samfundsmæssige udfordringer, der kræver effektiv datadeling og en tværfaglig tilgang med flere aktører; bemærker, at den handlingsplan, der omtales i Kommissionens meddelelse om det europæiske cloudinitiativ (COM(2016)0178), er et nødvendigt værktøj for at reducere fragmenteringen og sikre, at forskningsdata bliver anvendt i henhold til FAIR-principperne;
19. anmoder Kommissionen om at fremlægge en handlingsplan baseret på principperne om fuld gennemsigtighed og offentliggørelse med klare arbejdsplaner og tidsplaner, som definerer de resultater, der skal nås, finansieringskilderne og de interessenter, der skal medvirke under hele processen;
20. støtter EOSC som en del af det europæiske cloudinitiativ, som vil skabe et virtuelt miljø, hvor forskere og fagfolk fra alle regioner kan lagre, dele, forvalte, analysere og genbruge deres forskningsdata, herunder offentligt finansierede data, på tværs af fag- og landegrænser og derved bidrage til at sætte en stopper for fragmenteringen af det indre marked; opfordrer indtrængende Kommissionen til at anvende en bred tilgang til åben videnskab, som inddrager open science-samfundet og uafhængige forskere, skabe større klarhed om de definitioner, der anvendes i meddelelsen, herunder navnlig foretage en klar sondring mellem det europæiske cloudinitiativ og EOSC, og til, i overensstemmelse hermed, at ajourføre lovgivningen med henblik på at lette genbrug af forskningsresultater;
21. er af den opfattelse, at det europæiske cloudinitiativ skal sikre investeringer i videnskabs- og forskningssektoren for at skabe incitamenter og værktøjer til at dele og anvende data så bredt som muligt, og at det bør understøttes ved at etablere en stærk cloud- og datainfrastruktur i EU;
22. understreger, at SMV'er udgør kernen i EU's økonomi, og at der er behov for flere tiltag for at fremme SMV'ers og startupvirksomheders globale konkurrenceevne ved at skabe det bedst mulige miljø, med data af høj kvalitet, dataanalytikere, sikre tjenester og forventet omkostningseffektivitet ved indførelse af nye lovende teknologiske udviklinger;
23. opfordrer Kommissionen til at skabe et økonomisk bæredygtigt grundlag for en europæisk cloud og tage konkrete skridt til at opmuntre SMV'er til at udbyde konkurrencedygtige løsninger for databehandling og -lagring på faciliteter baseret i medlemsstaterne;
24. minder om de positive resultater, der er opnået med eksisterende paneuropæiske strukturer og de åbne data, der er tilgængelige i de nationale datalagerfaciliteter; erkender, at der stadig er mange hindringer for den fulde udnyttelse af dette initiativ på det indre marked; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at undersøge potentialet i allerede tilgængelige data og sikre en sammenhængende strategi for åbne data og muligheden for at genbruge sådanne data på tværs af medlemsstaterne; påpeger nødvendigheden af, at Kommissionen og medlemsstaterne undersøger behovet for yderligere investeringer i grænseoverskridende fysisk infrastruktur med særligt fokus på at kombinere HPC, højhastighedsbredbåndnet og faciliteter til masselagring af data for at opnå en velfungerende datadreven europæisk økonomi; opfordrer Kommissionen til at overveje globale, industriledede og andre internationale partnerskaber på dette område;

Torsdag den 16. februar 2017

25. påpeger nødvendigheden af at tilskynde europæiske SMV'er til at gøre større brug af cloudtjenester; bemærker, at europæiske cloududbydere har brug for yderligere koordineret støtte til at fremme deltagelsen i den digitale verden, styrke tilliden på brugersiden og skabe større opmærksomhed omkring fordelene ved cloud computing;
26. understreger, at virksomheders og borgeres adgang til bredbåndsinternet er en forudsætning for en konkurrence-dygtig data- og videnøkonomi i EU; mener i den forbindelse, at udviklingen af clouden bør gå hånd i hånd med tiltag, der øger virksomheders og borgeres adgang til bredbåndsinternet, navnlig i landdistrikter;
27. påpeger at digitale uddannelses tiltag på tværs af generationer, bl.a. til opnåelse af internetfærdigheder, er kritiske for cloududviklingen, idet det for at nå de digitale mål er nødvendigt at identificere og sætte ind mod de vigtigste mangler med hensyn til tekniske og effektivitetsmæssige færdigheder; påskønner de forslag, som er fremlagt inden for rammerne af Kommissionens nyligt vedtagne »nye dagsorden for færdigheder i Europa«, og understreger behovet for tilstrækkelig finansiering;
28. er overbevist om, at flere og flere nystartede cloudvirksomheder vil fremkomme med nicheløsninger, der vil gøre cloud computing hurtigere, nemmere og mere pålidelig, fleksibel og sikker;
29. understreger, at HPC, der er vigtig for cloududviklingen, bør behandles som en integreret del af den europæiske datainfrastruktur på tværs af hele økosystemet, og at fordelene herved bør formidles bredt;
30. bemærker, at inddragelse af akademiske og forskningsrelaterede institutioner og andre interessenter bør fremmes for at fastholde og støtte integrerede videnskabelige datainfrastrukturer og HPC;
31. bemærker, at EOSC på baggrund af det eksisterende og fremtidige udbud af tjenester fra den private sektor og lande uden for EU vil skulle tilbyde såvel incitamenter som nye tjenester for kunne overvinde den indgroede vane med at holde sig til eksisterende forskningspraksis;
32. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at der er fokus på fremtidsorienteret europæisk vækst for at opbygge en konkurrence-dygtig cloudindustri i EU; understreger betydningen af at sikre, at efterspørgslen efter cloudløsninger på markedet fortsætter med at stige, og at der tilskyndes til overgang til cloud computing i vertikale sektorer såsom finans, skat, socialsikring, produktionsvirksomhed, bankdrift, sundhed, medie- og underholdningsbranchen samt landbrug;
33. mener, at den generelle forordning om databeskyttelse indeholder rammerne for beskyttelse af personoplysninger; bemærker imidlertid, at en fragmenteret gennemførelse heraf i de forskellige medlemsstater vil gøre det vanskeligere for forskere at udføre deres arbejde og dele deres resultater, hvilket så igen vil underminere bestræbelserne på at etablere et samarbejde mellem forskere via cloud computing; opfordrer derfor til, at den generelle forordning gennemføres og håndhæves korrekt;
34. understreger, at løsninger i forbindelse med det europæiske cloudinitiativ skal udformes under fornødent hensyn til de grundlæggende rettigheder, der er nedfældet i charteret om grundlæggende rettigheder, navnlig rettighederne vedrørende databeskyttelse, privatlivets fred, frihed og sikkerhed;
35. påpeger, at dataøkonomien stadig befinder sig i en meget tidlig fase, at forretningsmodellerne stadig er under udvikling, og at de eksisterende modeller allerede er ved at blive ændret og udviklet yderligere; opfordrer Kommissionen til at sikre, at enhver lovgivning på dette område er i overensstemmelse med det teknologineutrale »innovationsprincip« og ikke vil udgøre nogen alvorlig hindring for innovation, digitalisering af industrien og udvikling af nye teknologier såsom tingenes internet og kunstig intelligens i EU;

Torsdag den 16. februar 2017

36. opfordrer Kommissionen til at arbejde sammen med medlemsstaterne og alle interessenter om at tage del i fastlæggelsen af nødvendige gennemførelsestiltag for at maksimere potentialet i det europæiske cloudinitiativ; mener, at åben innovation og åben videnskab berører mange flere aktører i innovationsprocessen, fra forskere til iværksættere, brugere, forvaltninger og civilsamfundet;

Den åbne forskningscloud

37. påpeger, at centrale interessenter har været underrepræsenterede i drøftelserne og i storskalapilotprojekter; mener, at aktiv inddragelse af interessenter fra den offentlige og private sektor samt civilsamfundet på lokalt, regionalt, nationalt og europæisk plan, samtidig med at man undgår administrative byrder, må være en forudsætning for en effektiv udveksling af information; understreger, at det europæiske cloudinitiativ bør opfylde behovet hos og være til gavn for ikke alene forskningsmiljøet, men også erhvervslivet, herunder SMV'er og startups, samt offentlige administrationer og forbrugere;

38. understreger, at udviklingen af EOSC skal finde sted under behørig overholdelse af de grundlæggende rettigheder, der er nedfældet i chartret om grundlæggende rettigheder, navnlig retten til databeskyttelse, privatlivets fred, frihed og sikkerhed, og at denne skal overholde principperne om databeskyttelse gennem design og gennem standardindstillinger og principperne om proportionalitet, nødvendighed, dataminimering og formålsbegrænsning; fastslår, at anvendelsen af yderligere sikkerhedsforanstaltninger, som f.eks. pseudonymisering, anonymisering eller kryptografi, herunder kryptering, kan mindske risici og styrke beskyttelsen af de berørte registrerede, når persondata anvendes i store dataapplikationer eller cloud computing; minder om, at anonymisering er en irreversibel proces, og opfordrer Kommissionen til at udarbejde retningslinjer for, hvordan data kan anonymiseres; fastholder, at der er behov for særlig beskyttelse af følsomme data i overensstemmelse med gældende lovgivning; understreger, at ovennævnte principper i kombination med høje standarder for kvalitet, pålidelighed og fortrolighed er nødvendige for forbrugernes tillid til det europæiske cloudinitiativ;

39. understreger, at initiativet om en åben forskningscloud bør føre til en pålidelig cloud, som er for alle: forskere, virksomheder og offentlige tjenester;

40. påpeger, at der er behov for at oprette en åben, sikker samarbejdsplatform til forvaltning, analyse, deling, genbrug og bevaring af forskningsdata, hvor innovative tjenester kan udvikles og leveres på visse vilkår og betingelser;

41. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at undersøge mulighederne for hensigtsmæssige forvaltnings- og finansieringsrammer under fornødent hensyn til eksisterende initiativer, deres bæredygtighed og deres evne til at fremme ensartede konkurrencevilkår i hele EU; understreger, at medlemsstaterne bør overveje at integrere deres nationale finansieringsprogrammer med EU's ditto;

42. opfordrer Kommissionen til at analysere alle finansieringskilder med henblik på etableringen af EOSC og til at styrke de eksisterende instrumenter med henblik på hurtigere udvikling, med særlig fokus på bedste praksis;

43. anmoder Kommissionen om at sikre, at alle videnskabelige forskningsarbejder og data, der fremkommer under Horisont 2020-programmet, i udgangspunktet er frit tilgængelige, og anmoder medlemsstaterne om at tilpasse deres nationale forskningsprogrammer tilsvarende;

44. forstår, at EOSC skal fremme digital forskning ved at mainstreame IT som en service for den offentlige forskningssektor i EU; opfordrer til at opbygge en forskningscloud efter en føderal model, der bringer offentlige forskningsorganisationer, interessenter, SMV'er, startups og e-infrastrukturer sammen med kommercielle udbydere for at opbygge en fælles platform, der kan udbyde en række tjenester til EU's forskningssamfund;

45. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til i samarbejde med andre interessenter hurtigst muligt at udforme en køreplan med en klar tidsplan for gennemførelsen af de planlagte EOSC-foranstaltninger;

Torsdag den 16. februar 2017

46. opfordrer Kommissionen til nøje at vurdere de europæiske offentlige forskeres behov med henblik på at kunne identificere eventuelle huller i udbuddet af cloudinfrastruktur i EU; hvis der identificeres sådanne huller, bør Kommissionen opfordre europæiske udbydere af cloudinfrastruktur til at dele deres udviklingskøreplaner med henblik på en vurdering af, om private investeringer er tilstrækkelige til at udfylde sådanne huller, eller om der er brug for yderligere offentlige finansiering til dette formål;
47. anmoder Kommissionen om at sikre, at alle videnskabelige forskningsarbejder og data, der fremkommer under Horisont 2020-programmet, kommer europæiske virksomheder og offentligheden til gode; slår til lyd for en ændring i de strukturer, der skal give akademikere, industrien og den offentlige sektor incitament til at dele deres data og forbedre dataforvaltningen, uddannelsen, de tekniske kompetencer og IT-færdighederne;
48. glæder sig over, at cloudinitiativet fokuserer på at bygge netværk med høj båndbredde, lagringsfaciliteter i stor skala, HPC og et europæisk big data-økosystem;
49. understreger, at udviklingen af 5G samt reglerne i en europæisk kodeks for elektronisk kommunikation bør gøre EOSC mere attraktivt ved at udbyde internet af høj kvalitet og ny infrastruktur af topkvalitet;
50. påskønner Kommissionens ambition om, at EU skal være i stand til at håndtere store mængder data med infrastrukturer drevet tjenester, som anvender realtidsdata fra sensorer eller applikationer, der sammenkører data fra forskellige kilder; påpeger, at det europæiske cloudinitiativ har til formål at sikre et bedre og mere harmoniseret arbejde med udvikling af infrastruktur;
51. støtter en yderligere udvikling af GÉANT-netværket, så det kan blive det mest avancerede internationale net og fastholde EU's førende position inden for forskning;
52. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til sammen med interessenter at mindske fragmenteringen af de digitale infrastrukturer ved at fastlægge en køreplan for tiltag og en solid forvaltningsstruktur, der inddrager investorer, leverandører og brugere, og understreger behovet for at fremme principperne om åben forskning i forbindelse med dataforvaltning og -deling uden at hæmme innovationen eller krænke privatlivets fred og den intellektuelle ejendomsret i den digitale tidsalder;
53. understreger betydningen af, at det europæiske cloudinitiativ bliver baseret på Connecting Europe-facilitetens byggesten, navnlig e-ID'er og e-underskrifter, for at styrke brugernes tillid til sikker, interoperabel og gnidningsløs elektronisk kommunikation i hele EU;
54. opfordrer Kommissionen til at afsætte flere ressourcer til at styrke europæisk forskning, udvikling, innovation og uddannelse inden for cloud computing; understreger behovet for en infrastruktur og processer, der beskytter åbne data og brugernes privatliv;
55. insisterer på, at standarderne skal muliggøre nem og fuldstændig portabilitet og en høj grad af interoperabilitet mellem cloudtjenesterne;
56. er overbevist om, at initiativet om en åben forskningscloud bør bygge på åbne standarder for at sikre interoperabilitet, gnidningsløs kommunikation og undgå teknologisk fastlåsning;
57. understreger, at anvendelsen af åbne standarder samt gratis open source-software er særlig vigtig for at garantere den nødvendige gennemsigtighed med hensyn til, hvordan personoplysninger og andre følsomme datatyper rent faktisk bliver beskyttet;
58. påpeger, at den europæiske økonomi i stadig større grad er afhængig af supercomputeres ydeevne for at finde innovative løsninger, sænke omkostninger og bringe produkter og tjenester hurtigere på markedet; støtter Kommissionens bestræbelser på at skabe et exascale-supercomputersystem baseret på europæisk hardwareteknologi;

Torsdag den 16. februar 2017

59. mener, at Europa har behov for et komplet HPC-økosystem for at kunne erhverve supercomputere i topklasse, sikre forsyningen af sit HPC-system og levere HPC-tjenester til industrien og SMV'er til simulerings-, visualiserings- og prototypingformål; mener, at det er af afgørende betydning, at EU rangerer blandt de største supercomputingmagter i verden inden 2022;

60. mener, at den europæiske teknologiplatform og det kontraktligt offentlig-private partnerskab (cPPP) vedrørende HPC er afgørende for at fastlægge Europas forskningsprioriteter med hensyn til udvikling af europæisk teknologi i alle segmenter af forsyningskæden til HPC-løsninger;

61. glæder sig over Kommissionens forslag om i overensstemmelse med kvantemanifestet at lancere et flagskibsinitiativ inden for kvanteteknologi til en værdi af 1 mia. EUR;

62. minder Kommissionen om, at cloudtjenestesektoren allerede har investeret milliarder af euro i at opbygge en infrastruktur i topklasse i Europa; påpeger, at EU's videnskabsfolk og forskere i dag kan benytte en cloudinfrastruktur, der giver dem mulighed for hurtigt at eksperimentere og innovere ved at tilgå en lang række tjenester og kun betale for det, de bruger, hvorved de hurtigt opnår en forbedring af »time to science«-faktoren; bemærker, at EU's meget vigtige støtte til forskning og udvikling ikke bør bruges på at overlapse eksisterende ressourcer, men i stedet på at stimulere gennembrud på nye videnskabelige områder, der kan styrke væksten og konkurrenceevnen;

63. understreger, at forskermiljøet har behov for en sikker, open source-baseret infrastruktur med høj kapacitet for at fremme forskning og forebygge potentielle sikkerhedsbrud, cyberangreb eller misbrug af persondata, navnlig når store mængder af data indsamles, lagres og behandles; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte og give incitament til udviklingen af den nødvendige teknologi, herunder kryptografisk teknologi, under hensyntagen til princippet om sikkerhed gennem design; støtter Kommissionens bestræbelser på at styrke samarbejdet mellem offentlige myndigheder, den europæiske industri, bl.a. SMV'er og startups, forskere og den akademiske verden inden for områderne big data og cybersikkerhed fra de tidlige faser af forsknings- og innovationsprocessen med henblik på at muliggøre innovative og pålidelige europæiske løsninger og markedsmuligheder, samtidig med at der sørges for et passende sikkerhedsniveau;

64. mener, at udviklingen af klare standarder for cloudinteroperabilitet, dataportabilitet og serviceleveranceaftaler vil sikre pålidelighed og gennemsigtighed for både cloududbydere og slutbrugere;

65. understreger, at pålidelighed, sikkerhed og beskyttelse af persondata er nødvendig for at sikre forbrugernes tillid, idet en sådan tillid er grundlaget for sund konkurrencedygtighed;

66. finder, at industrien bør spille en central rolle i udviklingen af almindeligt accepterede standarder, der passer til den digitale tidsalder, og at sådanne standarder vil give cloududbydere den fornødne sikkerhed til at fortsætte med at innovere og brugere den fornødne tillid til gøre større brug af cloudtjenester på EU-plan;

67. opfordrer Kommissionen til at gå forrest med promovringen af tværsektoriel, tværsproglig og grænseoverskridende interoperabilitet og ditto cloudstandarder og med støtten til privatlivsvenlige, pålidelige, sikre og energieffektive cloudtjenester som en integreret del af en fælles strategi, der fokuserer på at optimere mulighederne for at udvikle standarder, der har potentiale til at blive verdensomspændende;

68. bemærker, at der er behov for en handlingsplan om datainteroperabilitet for at udnytte den store mængde data, som europæiske forskere producerer, og for at forbedre genanvendeligheden af dem inden for forskning og industri; opfordrer Kommissionen til at samarbejde med centrale videnskabelige interessenter om at udarbejde effektive systemer til at gøre data — herunder metadata, fælles specifikationer og dataobjektidentifikatorer — søgbare, tilgængelige, interoperable og genanvendelige (FAIR-princippet);

Torsdag den 16. februar 2017

69. bemærker, at EU forsømmer at investere i sit HPC-økosystem i samme grad som andre regioner i verden, dvs. for lidt i forhold til sit økonomiske og videnskabelige potentiale;

70. opfordrer Kommissionen til at fremme interoperabiliteten og til at forebygge teknologisk binding til bestemte leverandører ved at give flere forskellige udbydere af cloudinfrastruktur i Europa mulighed for at tilbyde et udvalg af konkurrencedygtige, interoperable og portable infrastrukturtjenester;

71. opfordrer til foranstaltninger til at bevare en standardiseringsordning af høj kvalitet, der kan tiltrække de bedste teknologiske bidrag; anmoder Kommissionen om at vedtage politikker, der fjerner overdrevne hindringer i innovative sektorer for at give incitament til investeringer i forskning og udvikling samt i EU-dækkende standardisering;

72. opfordrer indtrængende Kommissionen til at maksimere sine bestræbelser på at undgå risikoen for teknologisk binding til bestemte leverandører på det digitale marked lige fra begyndelsen, navnlig på nye områder såsom det europæiske cloudinitiativ;

73. anerkender betydningen af interoperabilitet og standarder med henblik på at styrke konkurrenceevnen i IKT-sektoren; anmoder Kommissionen om at identificere huller i standarderne i EOSC, herunder hvad angår SMV'er, startups og centrale europæiske sektorer; støtter udviklingen af markedsdrevne, frivillige, teknologineutrale, gennemsigtige, internationalt kompatible og markedsrelevante standarder;

74. anser ISA2-programmet for at være en mulighed for at udforme interoperabilitetsstandarder for big data-forvaltning inden for de offentlige administrationer og i forbindelse med disses behandling af sager vedrørende virksomheder og borgere;

75. påpeger, at standarder bør afspejle et påvist behov for erhvervslivet og andre interessenter; understreger, at det er vigtigt at formulere og nå til enighed om høje fælles standarder, der kan sikre effektiv brug og deling af data på tværs af individuelle discipliner, institutioner og landegrænser; opfordrer Kommissionen til i relevant omfang at identificere de bedste certificeringsordninger i medlemsstaterne med henblik på, med inddragelse af de relevante interessenter, at udarbejde et efterspørgselsdrevet, paneuropæisk sæt af standarder, der kan gøre det lettere at dele data og bygger på åbne og globale standarder, når det er berettiget; understreger vigtigheden af, at de initiativer, der tages i relation til det europæiske cloudinitiativ, afspejler det indre markeds behov, og at det forbliver globalt tilgængeligt og tilpasningsdygtigt til den teknologiske udvikling;

76. støtter Kommissionens intentioner om at fjerne hindringer, navnlig af teknisk og lovmæssig karakter, for den frie bevægelighed for data og datatjenester, fjerne urimelige datalokaliseringskrav samt fremme dataenes interoperabilitet ved at kæde det europæiske cloudinitiativ sammen med initiativet om frie datastrømme; mener, at det for at opnå et digitalt samfund er nødvendigt, at frie datastrømme betragtes som den femte frihed i det indre marked; påpeger, at klare juridiske rammer, tilstrækkelige færdigheder og ressourcer i forbindelse med forvaltningen af big data samt anerkendelse af relevante faglige kvalifikationer er forudsætninger for at kunne frigøre cloud computings fulde potentiale; opfordrer indtrængende Kommissionen til i samarbejde med interessenterne, navnlig i erhvervslivet, at identificere uddannelsesmuligheder inden for big data og programmering, bl.a. som led i »dagsordenen for nye kvalifikationer«, samt til at skabe incitament for interessenter, især SMV'er og startups, til at anvende, åbne og udveksle data på det indre marked;

77. glæder sig over Kommissionens forslag om i overensstemmelse med kvantemanifestet at lancere et flagskibsinitiativ inden for kvanteteknologi til en værdi af 1 mia. EUR; understreger dog, at en gennemsigtig og åben høring af interessenterne er afgørende for at fremskynde udviklingen heraf og bringe kommercielle produkter frem til offentlige og private brugere;

Torsdag den 16. februar 2017

Deling af åbne data, deling af forskningsdata

78. glæder sig over, at udviklingen af EOSC vil give forskere og videnskabsfolk et sted, hvor de kan lagre, dele, bruge og genbruge data og skabe fundamentet for datadreven innovation i EU; understreger, at fordelene ved datadeling er bredt anerkendt;

79. bemærker, at data er blevet en afgørende del af grundlaget for beslutningstagning på lokalt, nationalt og globalt plan; bemærker at datadeling også har vigtige fordele for lokale og regionale myndigheder, og at en åbning for forvaltningsdata styrker demokratiet og åbner nye erhvervs muligheder;

80. bakker op om den indsats, som Kommissionen og forskere i den europæiske industri og akademiske verden gør for at udvikle det offentligt-private partnerskab (OPP) om »Big Data Value« i synergi med CPPP-partnerskabet om HPC, der styrker opbygningen af data- og HPC-samfund og lægger grunden til en blomstrende databaseret økonomi i Europa; støtter OPP-partnerskabet om cybersikkerhed, der styrker samarbejdet mellem offentlige og private aktører på et tidligt stadium i forsknings- og innovationsprocessen for at få adgang til innovative og pålidelige europæiske løsninger;

81. understreger, at Kommissionen så hurtigt som muligt bør tage tæt kontakt med industrielle partnere, navnlig SMV'er og startups, for at garantere, at virksomheds- og branchebehovene bliver imødekommet og integreret på passende vis i den senere fase af initiativet;

82. tilskynder offentlige forvaltninger til at fremme sikre og pålidelige cloudtjenester ved at udarbejde klare lovrammer og arbejde videre på udviklingen af cloudspecifikke certificeringsordninger; bemærker, at virksomheder og forbrugere har behov for at føle sig trygge, når de begynder at bruge nye teknologier;

83. mener, at offentlige forvaltninger i udgangspunktet bør gøre offentlige data frit tilgængelige; opfordrer indtrængende til, at der gøres fremskridt med fastlæggelsen af omfanget og hastigheden af frigivelsen af oplysninger som åbne data, med fastlæggelse af de centrale datasæt, der skal stilles til rådighed, og med tilskyndelsen til genbrug af åbne data på en åben måde;

84. bemærker, at den forbløffende store vækst i digitale teknologier er den centrale drivkraft for produktion af massive rådatastrømme i cloudmiljøer, og at denne enorme indsamling af rådatastrømme i big data-systemer øger data-kompleksiteten og ressourceforbruget i dataminingsystemer, der bygger på cloud computing; bemærker, at konceptet med mønsterbaseret datadeling giver mulighed for lokal databehandling tæt på datakilderne og omdanner rådatastrømme til praktisk anvendelige videncmønstre; påpeger, at disse videncmønstre har en dobbelt funktion, nemlig tilgængelighed af lokale videncmønstre, som kan danne grundlag for umiddelbare tiltag, og deltagerorienteret datadeling i cloudmiljøer;

85. tilslutter sig Rådets konklusioner fra maj 2016 om overgangen til et system for åben videnskab, navnlig konklusionen om at det underliggende princip optimal genbrug af forskningsdata bør være »så åben som muligt, og så lukket som nødvendigt«;

Tekst- og datamining

86. understreger, at fuld tilgængelighed af offentlige data inden for EOSC ikke vil være tilstrækkelig til at fjerne alle hindringer for databaseret forskning;

87. bemærker, at initiativet skal suppleres med en moderne ramme for ophavsret, der kan give mulighed for at befri de europæiske dataforskningsprocesser for fragmentering og manglende interoperabilitet;

88. mener, at initiativet bør bevare balancen mellem forskernes rettigheder og rettighederne for rettighedsindehavere og andre aktører på det videnskabelige område, sikre fuld respekt for forfatteres og forlæggeres rettigheder og samtidig støtte innovativ forskning i Europa;

Torsdag den 16. februar 2017

89. mener, at forskningsdata kan deles inden for EOSC, med forbehold for forskeres og forskningsinstitutioners ophavsret, ved at indføre licensmodeller, hvor det er nødvendigt; påpeger, at bedste praksis i denne henseende er ved at blive fastlagt inden for rammerne af pilotprojektet om fri adgang til forskningsdata under Horisont 2020;

90. mener, at databasedirektivet 96/9/EF, som har brug for at blive revideret, begrænser brugen af data, uden at det efter alt at dømme giver nogen økonomisk eller videnskabelig merværdi;

Databeskyttelse, beskyttelse af grundlæggende rettigheder og datasikkerhed

91. opfordrer indtrængende Kommissionen til at træffe foranstaltninger for at fremme en yderligere harmonisering af medlemsstaternes lovgivninger med henblik på at undgå tvivl omkring domstolskompetence og fragmentering samt for at sikre gennemsigtighed på det digitale indre marked;

92. mener, at EU er førende inden for beskyttelse af privatlivets fred, og anbefaler et højt databeskyttelsesniveau i hele verden;

93. understreger, at der er behov for en koordineret tilgang mellem databeskyttelsesmyndigheder, politiske beslutningstagere og industrien til gavn for organisationer i forbindelse med denne omstilling ved at levere compliance-værktøjer og sørge for ensartet fortolkning og anvendelse forpligtelser samt ved at øge opmærksomheden omkring de spørgsmål, som borgerne og virksomhederne lægger vægt på;

94. understreger, at EU er en global importør og eksportør af digitale tjenester og har brug for en stærk cloud computing- og dataøkonomi for at være konkurrencedygtig; opfordrer Kommissionen til at føre an i bestræbelserne på at skabe ensartede, globalt anerkendte standarder for beskyttelse af persondata;

95. mener, at de globale datastrømme er afgørende for international handel og økonomisk vækst, og at Kommissionens initiativ om frie datastrømme bør give virksomheder, der opererer i Europa, navnlig inden for den voksende cloud computing-sektor, mulighed for at være blandt de førende i det internationale innovationskapløb; understreger, at initiativet også bør sigte på at ophæve alle arbitrære restriktioner for, hvor virksomheder skal placere infrastrukturen eller lagre data, fordi disse vil bremse udviklingen af Europas økonomi;

96. mener, at EU's nuværende databeskyttelseslovgivning, navnlig den for nylig vedtagne generelle forordning om databeskyttelse og direktivet om databeskyttelse på retshåndhævelsesområdet (direktiv (EU) 2016/680)⁽¹⁾, indeholder stærke sikkerhedsgarantier for beskyttelse af persondata, herunder sådanne, som er indsamlet, aggregeret og pseudonymiseret med videnskabelige forskningsmål for øje, og følsomme data vedrørende sundhed, sammen med særlige betingelser for deres offentliggørelse, de registreredes ret til indsigelse mod yderligere behandling og regler om adgang for retshåndhævende myndigheder i forbindelse med strafferetlig efterforskning; opfordrer Kommissionen til at tage hensyn til disse sikkerhedsgarantier i forbindelse med udviklingen af EOSC og gennemførelsen af reglerne om adgang til heri lagrede data; fastslår, at en harmoniseret tilgang til gennemførelsen af den generelle forordning om databeskyttelse, herunder retningslinjer, compliance-værktøjer og oplysningskampagner for borgere, forskere og virksomheder, er af afgørende betydning, navnlig for udviklingen af EOSC og for fremme af samarbejdet på forskningsområdet, bl.a. gennem højtydende databehandling;

97. mener, at frie datastrømme er til gavn for den digitale økonomi og udviklingen af videnskab og forskning; understreger, at Kommissionens initiativ om frie datastrømme bør give den voksende europæiske cloudcomputingsektor mulighed for at placere sig i forreste linje af det globale innovationskapløb, bl.a. i forbindelse med forsknings- og innovationsformål; minder om, at enhver overførsel af persondata til cloudinfrastrukturer eller andre modtagere, som befinder sig uden for EU, bør overholde de regler for overførsler, der er fastsat i den generelle forordning om databeskyttelse, og at Kommissionens initiativ om frie datastrømme bør være i overensstemmelse med disse bestemmelser; understreger, at initiativet også bør have til formål at mindske restriktionerne med hensyn til, hvor virksomheder bør

⁽¹⁾ EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89.

Torsdag den 16. februar 2017

placere infrastruktur eller opbevare data, eftersom disse vil hæmme udviklingen af Europas økonomi og hindre forskere i at drage den fulde nytte af datadreven forskning, samtidig med at restriktionerne i databeskyttelseslovgivningen opretholdes med henblik på at forhindre eventuel senere misbrug vedrørende EOSC;

98. er fast overbevist om, at Unionen bør gå i spidsen for så vidt angår sikkerhed og beskyttelse af persondata, herunder følsomme data, og bør sikre en høj grad af databeskyttelse og datasikkerhed i hele verden; mener, at EU's databeskyttelsesramme sammen med en inklusiv strategi for cybersikkerhed, der vil sikre en pålidelig datainfrastruktur, som er beskyttet mod tab af data, indtrængen eller angreb, kan udgøre en konkurrencefordel for europæiske virksomheder med hensyn til privatlivets fred; opfordrer indtrængende Kommissionen til at sikre, at EOSC bevarer den videnskabelige uafhængighed og objektivitet i forskningen og beskytter arbejdet i det videnskabelige samfund i Unionen;

99. opfordrer Kommissionen til at sikre, at problemer vedrørende grundlæggende rettigheder, databeskyttelse, intellektuelle ejendomsrettigheder og følsom information behandles under streng overholdelse af den generelle forordning om databeskyttelse og databeskyttelsesdirektivet (95/46/EF); gør opmærksom på, at sikkerhedsstruslerne mod cloudinfrastrukturen er blevet mere internationale, diffuse og komplekse, vanskeliggør en mere intensiv brug heraf og derfor kræver et europæisk samarbejde; opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaternes nationale myndigheder til i samråd med Den Europæiske Unions Agentur for Net- og Informationssikkerhed (ENISA) at samarbejde om at skabe en sikker og pålidelig digital infrastruktur og opbygge et højt niveau af cybersikkerhed i overensstemmelse med NIS-direktivet;

100. opfordrer Kommissionen til at sikre, at dette initiativ er egnet til formålet og er fremtidsorienteret, fremtidssikret og teknologisk neutralt og fremhæver, at Kommissionen og medlemsstaterne skal lytte til markedet og til cloud computing-industrien selv for at imødekomme sektorens aktuelle og fremtidige efterspørgsel og for at tilskynde til innovation i cloudbaserede teknologier;

101. bemærker big data's potentiale for at tilskynde til teknologisk innovation og opbygning af en videnbaseret økonomi; bemærker, at en mindselse af hindringerne for videndeling vil styrke virksomhedernes konkurrenceevne og samtidig være til gavn for lokale og regionale myndigheder; fremhæver betydningen af at styrke dataportabilitet;

102. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at arbejde med industriledede initiativer vedrørende fastsættelse af standarder for at sikre, det indre marked forbliver tilgængeligt for tredjelande og tilpasningsdygtigt over for teknologisk udvikling, og undgå hindringer, der vil bremse innovation og konkurrenceevne i Europa; bemærker, at fastsættelse af standarder i forbindelse med datasikkerhed og beskyttelse af privatlivets fred hænger tæt sammen med spørgsmålet om jurisdiktion, og at nationale myndigheder spiller en central rolle heri;

103. fremhæver, at der skal tages højde for eksisterende initiativer for at undgå duplikering, der kan bremse åbenhed, konkurrence og vækst, og at markedsdrevne, fælleseuropæiske standarder for datadeling skal overholde internationale standarder;

104. understreger behovet for at finde en balance mellem reelle bekymringer om databeskyttelse og behovet for at sikre en udnyttet »fri datastrøm«; minder om behovet for, at eksisterende regler om databeskyttelse overholdes på et åbent marked for big data;

105. bakker op om forslaget om at gøre åbne forskningsdata til standard for nye Horisont 2020-projekter, fordi offentligt finansierede forskningsdata er et offentligt gode, produceret i offentlighedens interesse og bør være tilgængelige med så få restriktioner som muligt på en rettidig og ansvarlig måde;

Torsdag den 16. februar 2017

106. påpeger, at det europæiske cloudinitiativ fokuserer på potentielt følsomme sektorer inden for forskning og udvikling samt myndigheders e-portaler; fastholder, at spørgsmålet om cybersikkerhed for cloudtjenester bedst behandles inden for rammerne af NIS-direktivet;

107. påpeger betydningen af at styrke interoperabiliteten mellem forskelligt udstyr inden for netværk, yde sikkerhedsgarantier og fremme forsyningskæder for komponenter, som alle er vigtige forudsætninger for at kunne afsætte teknologien;

o

o o

108. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Torsdag den 16. februar 2017

P8_TA(2017)0053

Investering i beskæftigelse og vækst — maksimering af bidraget fra de europæiske struktur- og investeringsfonde

Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2017 om investering i beskæftigelse og vækst — maksimering af bidraget fra de europæiske struktur- og investeringsfonde: en evaluering af den i artikel 16, stk. 3, i forordningen om fælles bestemmelser nævnte rapport (2016/2148(INI))

(2018/C 252/27)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 174 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (i det følgende benævnt forordningen om fælles bestemmelser) ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1301/2013 af 17. december 2013 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og om særlige bestemmelser vedrørende målet om investeringer i vækst og beskæftigelse og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1080/2006 ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1304/2013 af 17. december 2013 om Den Europæiske Socialfond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1081/2006 ⁽³⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 af 17. december 2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 ⁽⁴⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1299/2013 af 17. december 2013 om særlige bestemmelser for støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling til målet om europæisk territorielt samarbejde ⁽⁵⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1302/2013 af 17. december 2013 om ændring af forordning (EF) nr. 1082/2006 om oprettelse af en europæisk gruppe for territorielt samarbejde (EGTS), for så vidt angår klarhed, forenkling og forbedring af oprettelsen af sådanne grupper og af deres funktion ⁽⁶⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 508/2014 af 15. maj 2014 om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2328/2003, (EF) nr. 861/2006, (EF) nr. 1198/2006 og (EF) nr. 791/2007 samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1255/2011 ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 320.

⁽²⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 289.

⁽³⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 470.

⁽⁴⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 487.

⁽⁵⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 259.

⁽⁶⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 303.

⁽⁷⁾ EUT L 149 af 20.5.2014, s. 1.

Torsdag den 16. februar 2017

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/1017 af 25. juni 2015 om Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer, Det Europæiske Centrum for Investeringsrådgivning og Den Europæiske Portal for Investeringsprojekter og om ændring af forordning (EU) nr. 1291/2013 og (EU) nr. 1316/2013 — Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse med titlen »Investering i job og vækst — maksimering af bidraget fra de europæiske struktur- og investeringsfonde« (COM(2015)0639),
- der henviser til sin beslutning af 11. maj 2016 om fremskyndelse af gennemførelsen af samhørighedspolitikken ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 6. juli 2016 om synergi for at fremme innovation: De europæiske struktur- og investeringsfonde, Horisont 2020 og andre europæiske innovationsfonde og EU-programmer ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 26. november 2015 med titlen »Hen imod forenkling og resultatorienteret tilgang i samhørighedspolitikken for perioden 2014-2020« ⁽⁴⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner af 26. februar 2016 om investering i job og vækst — maksimering af bidraget fra de europæiske struktur- og investeringsfonde,
- der henviser til udtalelse af 25. maj 2016 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg om Kommissionens meddelelse med titlen »Investering i job og vækst — maksimering af bidraget fra de europæiske struktur- og investeringsfonde« ⁽⁵⁾,
- der henviser til Regionsudvalgets udtalelse af 9. juli 2015 med titlen »Resultaterne af forhandlingerne om partnerskabsaftalerne og de operationelle programmer« ⁽⁶⁾,
- der henviser til den sjette rapport om økonomisk, social og territorial samhørighed (COM(2014)0473),
- der henviser til undersøgelsen fra Generaldirektorat for Interne Politikker (Temaafdeling B: Struktur- og Samhørighedspolitik) fra juni 2016 med titlen »Maximisation of synergies between European Structural and Investment Funds and other EU instruments to attain the Europe 2020 goals«,
- der henviser til undersøgelsen fra Generaldirektorat for Interne Politikker (Temaafdeling B: Struktur- og Samhørighedspolitik) fra september 2016 med titlen »Evaluation of the Report under Article 16(3) of the CPR«,
- der henviser til analysen fra Generaldirektorat for Interne Politikker (Temaafdeling B: Struktur- og Samhørighedspolitik) fra september 2016 med titlen »Financial instruments in the 2014-20 programming period: first experiences of Member States«,
- der henviser til forretningsordenens artikel 52,
- der henviser til betænkning fra Regionaludviklingsudvalget og udtalelser fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, Budgetudvalget, Transport- og Turismeudvalget, Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter og Kultur- og Uddannelsesudvalget (A8-0385/2016),

A. der henviser til, at samhørighedspolitikken udgør en væsentlig del af EU's budget, hvor den tegner sig for omtrent en tredjedel af alle udgifter;

⁽¹⁾ EUT L 169 af 1.7.2015, s. 1.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0217.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0311.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0419.

⁽⁵⁾ EUT C 303 af 19.8.2016, s. 94.

⁽⁶⁾ EUT C 313 af 22.9.2015, s. 31.

Torsdag den 16. februar 2017

- B. der henviser til, at de europæiske struktur- og investeringsfonde (ESI-fondene) med et budget på 454 mia. EUR for perioden 2014-2020 er EU's vigtigste investeringspolitiske redskab og en livsvigtig kilde til offentlige investeringer i mange medlemsstater, og at de har medført flere jobs, vækst og investeringer over hele EU og mindsket forskellene på regionalt og lokalt plan med henblik på at fremme økonomisk, social og territorial samhørighed;
- C. der henviser til, at partnerskabsaftalerne udgør grundlaget for den i artikel 16, stk. 3, nævnte rapport, som er forelagt af Kommissionen;
- D. der henviser til, at forhandlingerne om partnerskabsaftalerne og de operationelle programmer (OP'er) for perioden 2014-2020 har været en moderniseret, stærkt tilpasset og intens proces med en ny ramme for resultater, forhåndsbetingelser og tematisk koncentration, men at de også har resulteret i alvorlige forsinkelser i den faktiske gennemførelse af samhørighedspolitikken, bl.a. på grund af mangler i den administrative kapacitet i en række regioner og medlemsstater, og at processen er blevet yderligere bremsset af proceduren for udpegelse af forvaltningsmyndigheder;
- E. der påpeger, at det er ubestridt, at de operationelle programmer ikke kunne vedtages i tide, fordi den lovgivningsmæssige ramme først blev vedtaget i slutningen af 2013 som følge af de langvarige forhandlinger og den sene aftale om FFR; der henviser til, at implementeringen af OP'er som konsekvens heraf fik en langsom start, hvilket påvirkede anvendelsen af politikken på lokalt plan;
- F. der henviser til, at der blev fastlagt fælles bestemmelser for alle fem ESI-fonde, hvorved deres indbyrdes sammenhæng blev styrket;
- G. der henviser til, at samhørighedspolitikken i den nuværende periode står over for mange udfordringer som følge af såvel den finansielle krise, der har ført til et fald i de offentlige investeringer i mange medlemsstater og efterladt ESI-fondene og medlemsstaternes medfinansiering som det primære redskab til offentlige investeringer i mange medlemsstater, som migrationskrisen;
- H. der henviser til, at samhørighedspolitikken i programmeringsperioden 2014-2020 er blevet mere målrettet gennem tematisk koncentration og understøtning af EU's prioriteringer og målsætninger;
- I. der henviser til, at ESI-fondene i den nuværende finansieringsperiode er mere resultatorienterede og bygger på et investeringsmiljø, som giver plads til øget effektivitet;
- J. der finder, at investeringerne under samhørighedspolitikken i større grad skal være tilpasset til prioriteringen af intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst i Europa 2020-strategien og til det europæiske semester;
- K. der henviser til, at taskeforcen for bedre gennemførelse har bidraget til at mindske flaskehalse og forsinkelser i tildelingen af midler;

Deling af resultater, kommunikation og synlighed

1. bemærker, at Europa befinder sig i en vanskelig fase i økonomisk, social og politisk henseende, således at der mere end nogensinde er brug for en effektiv investeringspolitik, der er orienteret mod vækst og beskæftigelse, er tæt på borgerne og bedre egnet til at opfylde specifikke territoriale behov, og at en sådan politik bør søge at tackle arbejdsløsheden og de sociale uligheder i Unionen og dermed skabe europæisk merværdi; mener, at EU for at genvinde borgernes tillid må indlede tilpasningsprocesser, der tager sigte på at opfylde de krav, som er omhandlet i artikel 9 i TEUF;
2. bemærker, at samhørighedspolitikken for perioden 2014-2020 er blevet grundigt omarbejdet, hvilket kræver en mentalitetsændring og nye arbejdsmetoder på alle forvaltningsniveauer, herunder i form af tværgående koordination og inddragelse af interessenter samt i muligt omfang lokaludvikling styret af lokalsamfundet (CLLD); påpeger, at den seneste tids fremadrettede og eksemplariske reformer ofte ignoreres, og at samhørighedspolitikken ofte stadig opfattes som en traditionel udgiftspolitik frem for som en udviklings- og investeringspolitik, der giver konkrete resultater;

Torsdag den 16. februar 2017

3. mener, at den centrale kommunikation omkring projekter under samhørighedspolitikken bør fokusere på europæisk merværdi, solidaritet og synligheden af succeshistorier, samtidig med at man fremhæver vigtigheden af at udveksle bedste praksis og tage ved lære af projekter, der ikke når deres mål; finder det vigtigt, at kommunikationen omkring ESI-fondene moderniseres og intensiveres; understreger behovet for at identificere og gennemføre nye redskaber til at formidle resultaterne af samhørighedspolitikken; mener, at det er nødvendigt at investere i regional efterretnings- og dataindsamling som led i en vedvarende indsats for at oprette og ajourføre databaser under hensyn til lokale og regionale behov, særlige forhold og prioriteter, som det er tilfældet med den allerede eksisterende S3-plattform, hvilket vil sætte den interesserede offentlighed i stand til effektivt at kontrollere projekternes europæiske merværdi;

4. understreger, at der for at forbedre kommunikationen om og synligheden af ESI-fondene må lægges større vægt på interessenters og modtageres deltagelse og på en meningsfuld inddragelse af borgerne i samhørighedspolitikken udformning og implementering; opfordrer derudover indtrængende Kommissionen, medlemsstaterne, regionerne og byerne til at kommunikere mere om både samhørighedspolitikken resultater og de indhøstede erfaringer og til at fremlægge en koordineret og målrettet handlingsplan;

Tematisk koncentration

5. hilser den tematiske koncentration velkommen, da den har vist sig at være et nyttigt værktøj til at skabe en mere målrettet politik og større effektivitet for EU's prioriteter og Europa 2020-strategien og derigennem har styrket processen med at omdanne viden til innovation, vækst og beskæftigelse; opfordrer derfor medlemsstaterne og de regionale og lokale myndigheder til at træffe klare afgørelser om investeringsprioriteringer og udvælge projekter på grundlag af prioriteterne for ESI-fondene samt til at anvende strømlinede og effektive gennemførelsesprocesser;

6. påpeger, at en analyse af den tematiske koncentration bør specificere, hvordan medlemsstaternes strategiske valg og fordelingen af ressourcer på tværs af tematiske målsætninger opfylder de forskellige territoriers specifikke behov; beklager, at dette aspekt fremgår ikke fremgår særlig tydeligt af Kommissionens artikel 16 -rapport;

7. mener, at resultaterne og de gavnlige virkninger af samhørighedspolitikken skal formidles mere effektivt, ikke mindst for at genoprette tilliden til det europæiske projekt;

8. fastholder, at samhørighedspolitikken fortsat bør have et tematisk fokus, samtidig med at der tillades en så høj grad af fleksibilitet, at det er muligt at tage hensyn til de særlige behov i hver enkelt region, herunder navnlig de mindre udviklede regioner, som fastlagt i forordningerne; opfordrer til at blive ved med at investere ESI-fondsmidler i overgangsregioner for at bevare de resultater, der er opnået med de midler og tiltag, der allerede er sat ind;

9. understreger især, at der bør tages hensyn til forholdene i byområder eller landdistrikter, regioner med udviklingsefterslæb, overgangsregioner og regioner med permanente naturlige eller geografiske handicap, og at der bør udformes passende støttepolitikker for udviklingen af disse områder, som uden samhørighedspolitikken måske ville være ude af stand til at indhente de mere udviklede regioner; opfordrer Kommissionen til at fortsætte og udvide strategierne til gennemførelse af dagsordenen for byerne i samarbejde med lokale myndigheder og storbyregioner, der anses for EU-vækstcentre; minder i denne forbindelse om, at det er vigtigt at give medlemsstaterne og regionerne tilstrækkelig fleksibilitet til at kunne løfte nye politikudfordringer såsom indvandring (uden at glemme de oprindelige og fortsat relevante mål med samhørighedspolitikken og regionernes specifikke behov) samt den digitale dimension af samhørighedspolitikken i bred forstand (herunder spørgsmålene om IKT og bredbåndsadgang, der er knyttet til fuldførelsen af det digitale indre marked); gør opmærksom på, at ESI-fondene har en vigtig rolle at spille i gennemførelsen af strategierne for energunionen og den cirkulære økonomi og opfyldelsen af EU's forpligtelser i henhold til Parisaftalen om klimaændringer;

10. mener, at der bør fokuseres mere på subregionale områder med en betydelig ophobning af problemer, der ofte findes i fattigdomslommer, ghettosamfund og belastede kvarterer med en overrepræsentation af marginaliserede grupper såsom romaer;

Torsdag den 16. februar 2017

11. støtter den gradvise ændring af fokus fra støtte til større infrastrukturelle projekter hen imod stimulering af vidensøkonomi, innovation og social integration samt kapacitetsopbygning og myndiggørelse af aktører, herunder fra civilsamfundet, i samhørighedspolitikken, samtidig med at der tages hensyn til de særlige forhold i mindre udviklede regioner, som stadig har brug for støtte til infrastrukturudvikling og for hvilke markedsbaserede løsninger ikke altid er mulige, og til det faktum, at den enkelte medlemsstat bør have tilstrækkeligt råderum til at kunne foretage investeringer i henhold til sine egne prioriteter, som fastsat i partnerskabsaftalerne, for at fremme sin økonomiske, sociale og territoriale udvikling;

12. er af den opfattelse, at ESI-fondene, herunder navnlig programmerne for europæisk territorielt samarbejde, bør anvendes til at skabe og fremme kvalitetsjob samt livslang læring og erhvervsuddannelse og faglige (efter-)uddannelsessystemer, herunder skoleinfrastruktur, af høj kvalitet for at sætte arbejdstagere i stand til, under gode forhold, at tilpasse sig til den ændrede virkelighed på arbejdsmarkedet, samt stimulere bæredygtig vækst, konkurrenceevne, udvikling og fælles velstand, der tilsigter at opnå et socialt retfærdigt, bæredygtigt og inklusivt Europa, samtidig med at der sættes fokus på de mindst udviklede områder og sektorer med strukturelle problemer og ydes støtte til de mest sårbare og udsatte grupper i samfundet, navnlig unge (i kombination med programmer såsom Erasmus+) og de mennesker, der har færrest færdigheder eller kvalifikationer, ligesom de bør anvendes til at øge beskæftigelsen gennem den cirkulære økonomi og forhindre skolefrafald; påpeger, at ESF er et instrument, som understøtter gennemførelsen af politikker af offentlig interesse;

13. finder det betænkeligt, at arbejdsløsheden — navnlig blandt unge og kvinder samt i landdistrikterne — fortsat er meget høj i mange medlemsstater på trods af alle bestræbelser, og mener, at samhørighedspolitikken også skal give bud på en løsning på dette problem; henstiller til Kommissionen, at den er mere opmærksom på samhørighedspolitikken betydning for fremme af beskæftigelsen og mindskelse af arbejdsløsheden; bemærker i den forbindelse, at ungdomsbeskæftigelsesinitiativet er blevet integreret i 34 ESF-programmer i de 20 støtteberettigede medlemsstater, hvorved unge arbejdsløse har fået mulighed for at få gavn af ungdomsinitiativet med henblik på at få anerkendt deres færdigheder og kvalifikationer; er dog bekymret over den forsinkede start på gennemførelsen af ungdomsbeskæftigelsesinitiativet og over den måde, hvorpå ungdomsgarantien implementeres i visse regioner; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at intensivere deres bestræbelser på at opnå betydelige og håndgribelige virkninger af de investerede midler på en hurtig og effektiv måde, navnlig hvad angår de midler, som stilles til rådighed i form af forskudsbetalinger, og sikre, at ungdomsbeskæftigelsesinitiativet gennemføres korrekt og sikrer anstændige arbejdsvilkår for unge arbejdstagere; opfordrer især til, at der tages højde for erhvervslivets reelle behov, når ESI-fondsmidler anvendes til uddannelsesformål, således at der kan skabes reelle jobmuligheder og opnås langsigtet beskæftigelse; mener, at bekæmpelse af ungdomsarbejdsløshed, social inklusion og de demografiske udfordringer, som Europa står over for i dag og på mellemlang sigt, bør være de områder, som samhørighedspolitikken primært bør fokusere på; opfordrer til at opretholde ungdomsbeskæftigelsesinitiativet efter 2016 med henblik på at fortsætte bestræbelserne på at bekæmpe ungdomsarbejdsløshed, samtidig med at det gøres til genstand for en grundig operationel analyse med henblik på at kunne foretage de tilpasninger, som er nødvendige for at gøre det mere effektivt;

14. finder det stærkt betænkeligt, at Kommissionen hvad angår ungdomsgarantiordningen, som i 2014-2020 vil modtage i alt 12,7 mia. EUR fra ESF og det særlige ungdomsbeskæftigelsesinitiativ, og som på grund af denne finansiering allerede betragtes som drivkraften bag bestræbelserne på at sætte skub i ungdomsbeskæftigelsen, ikke har foretaget en cost-benefit-analyse, hvilket ellers er en standardprocedure ved alle større initiativer fra Kommissionens side; påpeger, at der følger mangler oplysninger om de potentielle samlede omkostninger ved gennemførelsen af garantiordningen i hele EU, og at der — som Revisionsretten har understreget — er en risiko for, at det samlede finansieringsbeløb er utilstrækkelig;

15. understreger vigtigheden af kommunikation, navnlig digital kommunikation, således at informationen om mulighederne for at få hjælp til at finde en uddannelse, en praktikplads eller et arbejde på områder, der medfinansieres med EU-midler, kan nå ud til så mange unge mennesker som muligt; opfordrer til at øge informationen om portaler som DROPPIN og EURES og til at øge unge menneskers muligheder for mobilitet inden for det indre marked, der betragtes som det største uudnyttede potentiale i kampen mod arbejdsløsheden i EU;

16. opfordrer Kommissionen til at sikre, at medlemsstaterne overholder konventionen om rettigheder for personer med handicap, når de gennemfører projekter med støtte fra ESI-fondene, herunder målsætningen om, at personer med handicap frem for at bo på institutioner skal integreres i lokalsamfundet;

Torsdag den 16. februar 2017

17. minder om, at færdiggørelsen af det centrale TEN-T-net udgør en prioritet i den europæiske transportpolitik, og at ESI-fondene er et meget vigtigt redskab til gennemførelsen af dette projekt; understreger behovet for at udnytte potentialet i ESI-fondene til at knytte potentialet i TEN-T's hovednet og samlede net sammen med regionale og lokale transportinfrastrukturer; anerkender vigtigheden af Samhørighedsfonden til forbedring af infrastruktur og konnektivitet i Europa og fastholder betydningen af, at denne fond bevares i den nye finansielle ramme efter 2020;

18. understreger, at transportens multimodale karakter bør være en vigtig faktor ved vurderingen af infrastrukturprojekter, der finansieres af ESI-fondene, men at den ikke bør være det eneste kriterium for vurdering af projektforslag, navnlig hvis der er tale om medlemsstater med store investeringsbehov på transportinfrastrukturområdet;

19. understreger behovet for at opretholde traditionelle erhverv, herunder håndværkstraditioner og hertil knyttede færdigheder, og for at udvikle strategier for at stimulere vækstmulighederne for iværksættere inden for traditionelle erhverv med henblik på at bevare den kulturelle identitet inden for disse erhverv; henleder opmærksomheden på betydningen af at støtte arbejde, som har tilknytning til faglig uddannelse af og mobilitet for unge håndværkere;

Forhåndsbetingselser

20. understreger, at en effektiv overvågning af forhåndsbetingselser er nødvendig for at kunne registrere den gjorte indsats og de opnåede resultater; mener, at forhåndsbetingselserne, navnlig forhåndsbetingselsen om forsknings- og innovationsstrategierne for intelligent specialisering (RIS3), har vist deres værd, og foreslår, at de forbedres yderligere; påpeger, at der bør lægges mere vægt på styrkelsen af mikrovirksomheder samt små og mellemstore virksomheder;

21. henleder opmærksomheden på, at en væsentlig andel af forhåndsbetingselserne endnu ikke er blevet opfyldt; opfordrer derfor til, at der foretages en analyse af den aktuelle situation og træffes målrettede foranstaltninger til at modvirke dette, uden at det går ud over den optimale udnyttelse af midlerne eller gør samhørighedspolitikken mindre effektiv;

Resultatbaseret budgettering

22. understreger, at den lovgivningsmæssige ramme for 2014-2020 og partnerskabsaftalerne har givet samhørighedsprogrammerne et stærkt resultatorienteret fokus, og at denne fremgangsmåde også kan tjene som eksempel for andre udgiftsområder i EU-budgettet; påskønner indførelsen af fælles indikatorer, som vil gøre det muligt at måle og benchmarke resultater; mener, at arbejdet med indikatorer skal videreføres for at forbedre dokumentationen af ESI-fondenes udgifter og optimere udvælgelsen af projekter;

23. påpeger, at en vigtig nyskabelse har været indførelsen af tematisk koncentration, hvor investeringerne er rettet mod specifikke mål og prioriteringer, der svarer til resultatindikatorer og mål, som specifikt er vedtaget for samtlige temaer;

24. minder om, at der er indført en resultatreserve for hver medlemsstat bestående af 6 % af de ressourcer, der er afsat til ESI-fondene; minder om, at reserven på grundlag af de nationale rapporter fra 2017 og resultatgennemgangen i 2019 kun skal tildeles de programmer og prioriteringer, for hvilke delmålene er nået; opfordrer til fleksibilitet for så vidt angår iværksættelsen af nye forpligtelser over resultatreserven, når programmerne har nået deres mål og delmål i de kommende år; anmoder Kommissionen om at vurdere, hvorvidt resultatreserven reelt skaber merværdi eller blot fører til mere bureaukrati;

Det europæiske semester

25. konstaterer, at medlemsstaterne har vurderet, at over to tredjedele af de landespecifikke henstillinger, der blev vedtaget i 2014, er relevante for de samhørighedspolitiske investeringer, og bemærker med tilfredshed, at de har taget dette i betragtning i deres programprioriteter; erkender, at de landespecifikke henstillinger i den nærmeste fremtid kan udløse ændringer af ESI-fondsprogrammerne med henblik på at sikre støtte til strukturreformer i medlemsstaterne; påpeger, at de landespecifikke henstillinger og de nationale reformprogrammer udgør et klart bindeled mellem ESI-fondene og processerne i det europæiske semester;

Torsdag den 16. februar 2017

26. understreger betydningen af at etablere en afbalanceret forbindelse mellem samhørighedspolitikken og det europæiske semester, som begge arbejder hen imod de samme mål i Europa 2020-strategien, uden at det går ud over opnåelsen af de mål om økonomisk, social og territorial samhørighed med henblik på at mindske skævheder, som er fastlagt i traktaterne; er af den opfattelse, at vi bør genoverveje rationale bag suspenderingen af betalinger fra ESI-fondene i tilfælde af afvigelse fra det europæiske semesters mål, da dette kan virke mod hensigten om at fremme vækst og jobskabelse;

Synergier og finansielle instrumenter

27. bemærker, at anvendelsen af finansielle instrumenter er understøttet i de lovgivningsmæssige rammer for ESI-fondene for perioden 2014-2020; understreger imidlertid, at anvendelsen af tilskud fortsat er uundværlig; bemærker, at man øjensynlig sigter på et gradvist skift fra tilskud til lån og garantier; fremhæver, at denne tendens er forstærket i investeringsplanen for Europa og i den nyligt oprettede Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSI); bemærker ligeledes, at anvendelsen af flerfondstilgangen ser ud til fortsat at volde vanskeligheder; understreger, i betragtning af kompleksiteten af disse instrumenter, den afgørende betydning af at yde de regionale og lokale institutioner passende støtte til uddannelse af de embedsmænd, der skal forvalte dem; påpeger, at finansielle instrumenter kan tilbyde løsningsmodeller for en effektiv udnyttelse af EU-budgettet ved sammen med tilskud at bidrage til investeringer, der kan stimulere økonomisk vækst og skabe bæredygtige job;

28. påpeger, at der forfølges en særskilt dagsorden med EFSI, der fremstilles som en succeshistorie for så vidt angår hurtig gennemførelse og resultater i forbindelse med eksisterende aktiviteter, på trods af betydelige mangler såsom manglende additionalitet; opfordrer på denne baggrund Kommissionen til at tilvejebringe konkrete oplysninger om EFSI's indvirkning på væksten og beskæftigelsen og til efter evalueringen at fremlægge indsigter, som kan gøre det muligt at udnytte ESI-fondene mere effektivt i den nye programmeringsperiode fra 2021 og fremefter; anmoder om, ud over Den Europæiske Revisionsrets udtalelse nr. 2/2016⁽¹⁾, at få forelagt en analyse af EFSI's bidrag til målene for ESI-fondene og en status over, hvad EFSI har opnået med hensyn til sine egne prioriteter;

29. bemærker imidlertid, at der savnes dokumentation for de resultater, der er opnået ved hjælp af finansielle instrumenter, og at der kun er en svag forbindelse mellem disse finansielle instrumenter og EU's overordnede mål og prioriteter;

30. bemærker, at Kommissionens artikel 16-rapport ikke indeholder mange oplysninger om koordination og synergi mellem forskellige programmer og med instrumenter inden for andre politikområder, og at den navnlig ikke altid har fremlagt pålidelige data om de forventede resultater af programmerne under ESF og ungdomsbeskæftigelsesinitiativet; understreger, at det faktum, at der findes en fælles forordning for de fem ESI-fonde, har øget synergien mellem dem, herunder i anden søjle af den fælles landbrugspolitik; er overbevist om, at synergierne med andre politikker og instrumenter, herunder EFSI og andre finansielle instrumenter, bør styrkes for at maksimere investeringernes virkninger; påpeger, at statsstøttere reglerne gælder for ESI-fondene, men ikke for EFSI eller Horisont 2020, og at dette giver problemer med hensyn til at øge synergien mellem fondene, programmerne og instrumenterne; understreger, at det for at sikre den nødvendige komplementaritet og synergi mellem EFSI, de finansielle instrumenter og ESI-fondene er vigtigt, at spørgsmålet om statsstøttere reglerne undersøges yderligere, så det kan præciseres, forenkles og tilpasses i overensstemmelse hermed; opfordrer Kommissionen til at give forvaltningsmyndighederne omfattende vejledning om, hvordan EFSI kan kombineres med instrumenter med delt og direkte forvaltning, herunder ESI-fondene, Connecting Europe-faciliteten og Horisont 2020;

31. slår til lyd for en fortsat afbalanceret anvendelse af finansielle instrumenter i det omfang, de har en merværdi og ikke er til skade for den traditionel støtte under samhørighedspolitikken; understreger imidlertid, at dette kun bør finde sted efter en omhyggelig vurdering af de finansielle instrumenters bidrag til opfyldelsen af samhørighedspolitikens mål; fremhæver, at alle regioner skal gøre brug af en række forskellige finansieringskilder, idet tilskud dog fortsat er det mest egnede instrument til at opnå vækst og beskæftigelse i visse sektorer; opfordrer Kommissionen til at tilvejebringe incitamenter til at sikre, at forvaltningsmyndighederne er fuldt informerede om mulighederne for at anvende finansielle instrumenter og om disses anvendelsesområde, og til at analysere udgifterne til forvaltning af tilskud og tilbagebetalingspligtig bistand i forbindelse med programmer med delt og central forvaltning; understreger, at klare, konsekvente og målrettede regler for finansielle instrumenter, der kan bidrage til at forenkle forberedelses- og gennemførelsesprocessen for fondsforvaltere og støttemodtagere, er afgørende for at forbedre den effektive gennemførelse af dem; henleder opmærksomheden på den kommende initiativbetænkning fra sit Regionaludviklingsudvalg med titlen »Det rette finansieringsmiks for Europas

⁽¹⁾ Den Europæiske Revisionsrets udtalelse nr. 2/2016 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 1316/2013 og (EU) 2015/1017 og Kommissionens ledsagende evaluering efter artikel 18, stk. 2, i forordning (EU) 2015/1017.

Torsdag den 16. februar 2017

regioner: afbalancering af finansielle instrumenter og tilskud i EU's samhørighedspolitik« (2016/2302(INI));

Forenkling

32. bemærker, at et af de vigtigste mål for programmeringsperioden 2014-2020 er yderligere forenkling for modtagerne af støtte fra ESI-fondene, og erkender, at forenkling er en af de centrale forudsætninger for en bedre adgang til finansiering;

33. konstaterer med tilfredshed, at den nye moderniserede lovgivningsramme for ESI-fondene giver nye muligheder for forenkling med hensyn til fælles regler for støtteberettigelse, omkostningsmuligheder og e-governance; beklager imidlertid, at Kommissionens meddelelse i henhold til artikel 16, stk. 3, i forordningen om fælles bestemmelser ikke indeholder nogen specifikke oplysninger om anvendelsen af »forenkledede omkostningsmuligheder«; understreger, at der er behov for en yderligere indsats for at udnytte de forenkledede omkostningsmuligheders fulde potentiale for så vidt angår lempelse af administrative byrder; bemærker, at der stadig er behov for væsentlige forenklinger for både støttemodtagere og forvaltningsmyndigheder, med særlig fokus på offentlige indkøb, projektförvaltning og revision under og efter de pågældende aktiviteter;

34. opfordrer Kommissionen til at foretage en løbende vurdering af de administrative byrder, herunder navnlig komponenter såsom tid, omkostninger og papirarbejde, der er forbundet med EU-støtte i form af såvel tilskud som finansielle instrumenter på grundlag af dokumentationen for resultaterne fra perioden 2007-2013 og begyndelsen af den nye periode fra 2014;

35. anbefaler i forbindelse med den kommende programmeringsperiode, der begynder i 2021, at alle forvaltningsniveauer arbejder hen imod et system med én enkelt revision ved at fjerne overlappende kontroller udført på forskellige forvaltningsniveauer; opfordrer indtrængende Kommissionen til at præcisere omfanget og den retlige status af de eksisterende retningslinjer på tværs af ESI-fondene samt, i tæt samarbejde med forvaltningsmyndighederne og alle relevante revisionsmyndighedsniveauer, at udarbejde en fælles fortolkning af revisionsspørgsmål; fastholder, at der er behov for yderligere skridt i retning af forenkling, herunder navnlig i programmer rettet mod unge, ved bl.a. at indføre større proportionalitet i kontrollerne; glæder sig over de foreløbige resultater af arbejdet i gruppen på højt plan om forenkling, som er nedsat af Kommissionen;

36. anbefaler, at der fastlægges procedurer for udarbejdelse af operationelle programmer og for forvaltning, især hvad angår de talrige territoriale samarbejdsprogrammer;

Administrativ kapacitet

37. bemærker, at medlemsstaterne har forskellige administrative kulturer og præstationsniveauer i deres politiske rammer, hvilket forhåndsbetingelserne skulle gøre det lettere at sætte sig ud over; understreger behovet for at gøre styrkelsen af den administrative kapacitet til en prioritet i forbindelse med samhørighedspolitikken og det europæiske semester, især i medlemsstater med en lav udnyttelse af midlerne; bemærker, at det er nødvendigt at yde teknisk, faglig og praktisk bistand til medlemsstater, regioner og kommuner i forbindelse med støtteansøgninger; glæder sig over Jaspers-facilitetens effekt og fastholder, at dårlig investeringsplanlægning medfører store forsinkelser i gennemførelsen af projekter og ineffektiv udnyttelse af midlerne;

38. påpeger, at den langsomme opstart af visse programmer, manglende kapacitet til forvaltning af komplekse projekter, de konstaterede forsinkelser i færdiggørelsen af projekter, den administrative byrde i medlemsstaterne, overregulering og fejl i procedurerne for offentlige indkøb er de vigtigste hindringer for gennemførelsen af samhørighedspolitikken; anser det for afgørende at identificere og forenkling de unødigt komplekse processer og procedurer i den delte forvaltning, der skaber yderligere byrder for myndigheder og støttemodtagere; påpeger, at den administrative kapacitet løbende skal forbedres, overvåges og styrkes; er derfor af den opfattelse, at det er nødvendigt at anvende funktionelle og fleksible e-forvaltningsløsninger samt forbedre informationen og koordineringen mellem medlemsstaterne; understreger desuden behovet for større fokus på uddannelse af det administrative personale;

39. påpeger, at skræddersyede lovgivningsmæssige rammer, betingelser og løsninger (som f.eks. Taiex Regio Peer-2-Peer-udvekslingsmekanismen mellem de forskellige regioner), der sigter på forenkling, kan adressere de behov og udfordringer, som de forskellige regioner står over, på en mere effektiv måde, når det drejer sig om administrativ kapacitet;

Torsdag den 16. februar 2017

Europæisk territorielt samarbejde

40. understreger, at det europæiske territoriale samarbejde — navnlig med hensyn til målet om udligning af uligheder mellem grænseregioner — har en europæisk merværdi, som bør afspejles i en forhøjelse af bevillingerne til dette samhørighedspolitiske mål, der bør ske hurtigst muligt; opfordrer samtidig medlemsstaterne til at yde den nødvendige medfinansiering; understreger behovet for at bevare dette instrument som et af kerneelementerne i samhørighedspolitikken efter 2020;

41. understreger betydningen af makroregionale strategier, der har vist sig at være nyttige instrumenter til fremme af det territoriale samarbejde og den økonomiske udvikling i de berørte områder; fremhæver den afgørende rolle, som de lokale og regionale myndigheder spiller for en vellykket gennemførelse af de foranstaltninger, der indgår i disse strategier;

42. anbefaler en mere intensiv anvendelse af det ændrede og udvidede retlige instrument EGTS som grundlag for territorielt samarbejde;

43. foreslår, at der oprettes en permanent forbindelse mellem RIS3 og interregionalt samarbejde på EU-plan, så vidt muligt i form af et permanent element i Interreg-programmet;

44. understreger, at princippet om resultatorientering kræver, at Interreg-programmerne sikrer et samarbejde af høj kvalitet på projektniveau og tilpasning af evalueringsmetoder og kriterier for at tage hensyn til den specifikke karakter af hvert enkelt program; opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og forvaltningsmyndighederne til at arbejde sammen og udveksle information og god praksis for at sikre, at princippet om resultatorientering gennemføres så effektivt og målrettet som muligt, idet der tages hensyn til det europæiske territoriale samarbejdes særlige karakteristika;

45. understreger det potentiale, der ligger i at anvende finansielle instrumenter som supplement til tilskud i Interreg-programmer med henblik på at bidrage til støtten til SMV'er og udviklingen af forskning og innovation gennem øgede investeringer, oprettelse af nye arbejdspladser, opnåelse af bedre resultater og forøgelse af projekternes effektivitet;

46. beklager den ringe offentlige bevidsthed om og synlighed af programmerne for europæisk territorielt samarbejde og opfordrer til en mere effektiv formidling af resultaterne af afsluttede projekter; opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og forvaltningsmyndighederne til at etablere mekanismer og brede institutionaliserede platforme for samarbejde for at forbedre synligheden og bevidstgørelsen; opfordrer Kommissionen til at kortlægge de hidtidige resultater af de europæiske territoriale samarbejdsprogrammer og projekter;

Partnerskabsprincippet og flerniveaustyring

47. udtrykker sin påskønnelse af den adfærdskodeks, der blev aftalt under forhandlingerne om den nuværende finansieringsperiode, og som indeholder minimumsstandarderne for et velfungerende partnerskab; konstaterer, at kodeksen har forbedret gennemførelsen af partnerskabsprincippet i de fleste medlemsstater, men beklager, at mange medlemsstater har centraliseret store dele af forhandlingen og gennemførelsen af partnerskabsaftalerne og de operationelle programmer; understreger behovet for aktivt at inddrage de regionale og lokale myndigheder og andre interesserede parter på alle stadier, og opfordrer derfor til, at deres reelle deltagelse fremover garanteres i forhandlings- og gennemførelsesprocessen i forbindelse med landenes specifikke strukturer; mener, at overcentralisering og manglende tillid også har spillet en rolle for den forsinkede gennemførelse af ESI-fondene, idet nogle medlemsstater og forvaltningsmyndigheder er mindre indstillede på at give de lokale og regionale myndigheder større ansvar for forvaltningen af EU-midler;

48. understreger, at der er behov for afklaring fra Kommissionens side vedrørende medlemsstaternes og regionernes resultater for så vidt angår principperne i artikel 5 i forordningen om fælles bestemmelser, med særlig vægt på spørgsmålet om, hvordan en forvaltningsmyndighed kan tilskyndes til i fuldt omfang at anvende partnerskabsprincippet; understreger, at fælles ejerskab er en forudsætning for en større anerkendelse af EU's samhørighedspolitik;

49. støtter Kommissionens nye strategi om at etablere særlige arbejdsgrupper, dvs. projektgrupper, der skal sikre en bedre forvaltning af ESI-fondene i medlemsstaterne, og opfordrer til, at denne strategi udvikles yderligere;

Torsdag den 16. februar 2017

50. understreger, at den fremtidige samhørighedspolitik skal omfatte støtteforanstaltninger, der kan hjælpe flygtninge med at integrere sig effektivt på EU's arbejdsmarked og derigennem fremme økonomisk vækst og bidrage til at sikre den generelle sikkerhed i EU;

Den fremtidige samhørighedspolitik

51. understreger, at ESI-fondene bidrager til BNP, beskæftigelse og vækst i mange medlemsstater, hvilket er væsentligt elementer, der skal tages i betragtning i den syvende samhørighedsrapport, som forventes i 2017; påpeger endvidere, at store investeringer i de mindre udviklede regioner også bidrager til BNP i de mere udviklede medlemsstater; er af den opfattelse, at såfremt artikel 50 i TEU formelt aktiveres af den britiske regering, bør den 7. samhørighedsrapport også tage hensyn til de mulige virkninger af »Brexit« på strukturpolitikken;

52. er af den opfattelse, at BNP ikke nødvendigvis er det eneste legitime indikator, når der skal fastlægges en retfærdig fordeling af midlerne, og at specifikke territoriale behov og betydningen af de aftalte programprioriteter for udvikling af programområderne også bør tages i betragtning, når den fremtidige fordeling af midlerne skal fastlægges; anser det for vigtigt, at man fremover overvejer at indføre nye dynamiske indikatorer, der kan supplere BNP; bemærker, at mange regioner i EU har høj arbejdsløshed og faldende befolkningstal; opfordrer Kommissionen til at overveje at udvikle og indføre en »demografisk indikator«;

53. minder om, at en betragtelig del af de offentlige investeringer foretages på regionalt og lokalt niveau; understreger, at det europæiske national- og regionalregnskabssystem (ENS) ikke må begrænse de lokale og regionale myndigheders evne til at foretage nødvendige investeringer, da dette vil forhindre medlemsstaterne i at yde medfinansiering til projekter, der er berettigede til strukturfondsstøtte, hvorved de bliver ude af stand til at udnytte denne vigtige finansieringskilde, der kunne hjælpe dem med at finde vej ud af den økonomiske krise og kickstarte væksten og beskæftigelsen; opfordrer kraftigt Kommissionen til at tage den strengt årsbaserede tilgang, som ENS anvender, op til overvejelse, således at offentlige udgifter, der finansieres over ESI-fondene, kan betragtes som investeringer og ikke blot som gæld eller driftsudgifter;

54. understreger, at det europæiske territoriale samarbejde, som bidrager til det bredere princip om territorial samhørighed, der blev indført med Lissabontraktaten, kan forbedres; opfordrer derfor alle interesseparter, der er involveret i forhandlingerne om den fremtidige politik, til at styrke denne dimension af den territoriale samhørighed; opfordrer Kommissionen til at give det europæiske territoriale samarbejde den nødvendige vægt i den 7. samhørighedsrapport;

55. mener, at den tematiske koncentration skal fastholdes fremover, eftersom den har bevist sin gennemførlighed; forventer, at Kommissionen forelægger en oversigt over de resultater, der er opnået takket være tematisk koncentration inden for samhørighedspolitikken;

56. er overbevist om, at den fremtidige resultatorienterede samhørighedspolitik skal være baseret på data og indikatorer, der egner sig til at måle indsatser samt opnåede resultater og virkninger, samt erfaringer på regionalt og lokalt plan inden for området (resultatbaseret budgettering, forhåndsbetingelser og tematisk koncentration), eftersom dette giver klare praktiske retningslinjer for de lokale og regionale myndigheder — herunder dem, der hidtil ikke har forsøgt at anvende denne tilgang — for gennemførelsen af dens principper;

57. understreger, at der fremover vil være behov for en hurtigere udnyttelse af de disponible midler og en mere afbalanceret udvikling i udgifterne i løbet af programmeringscyklussen, bl.a. for at undgå den hyppige brug af »retrospektive projekter«, som ofte har til formål at undgå automatisk frigørelse af bevillinger ved udgangen af programmeringsperioden; er af den opfattelse, at gennemførelsen af OP'erne efter vedtagelsen af forordningen om fælles bestemmelser og de fondsspecifikke forordninger i den næste finansieringsperiode fra 2021 vil kunne påbegyndes hurtigere, eftersom medlemsstaterne allerede vil have erfaringer med en resultatorienteret politik efter den indsats, der er gjort i forbindelse med samhørighedspolitikken i perioden 2014-2020; påpeger i den henseende, at medlemsstaterne bør undgå forsinkelser i udpegelsen af forvaltningsmyndighederne for OP'erne;

58. insisterer på, at lovgivningsprocessen i forbindelse med vedtagelsen af den næste FFR bør afsluttes inden udgangen af 2018, således at de lovgivningsmæssige rammer for den fremtidige samhørighedspolitik kan vedtages hurtigt herefter og træde i kraft straks den 1. januar 2021;

Torsdag den 16. februar 2017

59. mener, at samhørighedspolitikken fortsat bør omfatte alle medlemsstater og alle Europas regioner, og at en forenkling af ordningerne for adgang til EU-finansiering er en væsentlig forudsætning for politikken fremtidige succes;

60. mener, at innovationsånd og intelligent specialisering sammen med bæredygtig udvikling fortsat skal være en vigtig drivkraft for samhørighedspolitikken; understreger, at intelligent specialisering bør være en vigtig mekanisme i den fremtidige samhørighedspolitik;

61. understreger den høje risiko for ophobning af betalingsanmodninger under udgiftsområde 1b i anden del af den nuværende FFR og opfordrer til, at der stilles et tilstrækkeligt niveau af betalingsbevillinger til rådighed hvert år frem til slutningen af den nuværende FFR med henblik på at forhindre en ny pukkel af ubetalte regninger; understreger med dette for øje behovet for, at de tre EU-institutioner udvikler og aftaler en ny fælles betalingsplan for 2016-2020, der bør tilsikre en klar strategi for indfrielse af alle betalingsbehov frem til udgangen af den nuværende FFR;

62. anbefaler Kommissionen at analysere den reelle virkning af ESI-fondenes investeringer i den foregående programmeringsperiode samt det omfang, hvori de europæiske målsætninger er blevet nået gennem de investerede midler, og drage konklusioner vedrørende positive og negative erfaringer, som et udgangspunkt for at øge investeringsprocessens merværdi;

o

o o

63. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og Regionsudvalget og til medlemsstaternes regeringer og nationale og regionale parlamenter.

Torsdag den 16. februar 2017

P8_TA(2017)0054

Luftfartsstrategi for Europa

Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2017 om en luftfartsstrategi for Europa (2016/2062(INI))

(2018/C 252/28)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 7. december 2015 om en luftfartsstrategi for Europa (COM(2015)0598),
- der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), særlig artikel 4, stk. 2, litra b) og g), artikel 16 samt afsnit VI og X,
- der henviser til protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet,
- der henviser til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse af 14. juli 2016 om en luftfartsstrategi for Europa ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens afgørelse 2012/21/EU af 20. december 2011 om anvendelse af bestemmelserne i artikel 106, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste ydet til visse virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse ⁽²⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse om retningslinjer for statsstøtte til lufthavne og luftfartsselskaber ⁽³⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse om begrebet statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ⁽⁴⁾,
- der henviser til Kommissionens udkast til forordning om ændring af forordning (EU) nr. 651/2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 ⁽⁵⁾,
- der henviser til Kommissionens forslag af 7. december 2015 om fælles regler for civil luftfart og om oprettelse af et europæisk luftfartssikkerhedsagentur og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2008 (COM(2015)0613),
- der henviser til konklusionerne af konferencen på højt plan om en social dagsorden for transport, der blev afholdt den 4. juni 2015 i Bruxelles ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 4. februar 2016 om øers særlige situation ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ EØSU, AC TEN/581.

⁽²⁾ EUT L 7 af 11.1.2012, s. 3.

⁽³⁾ EUT C 99 af 4.4.2014, s. 3.

⁽⁴⁾ EUT C 262 af 19.7.2016, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT C 382 af 15.10.2016, s. 1.

⁽⁶⁾ https://ec.europa.eu/transport/media/events/event/high-level-conference-2015-social-agenda-transport_en

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0049.

Torsdag den 16. februar 2017

- der henviser til resultatet af Den Internationale Civile Luftfartsorganisations forsamlings 39. samling, der blev afholdt i 2016,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 551/2004 af 10. marts 2004 om organisation og udnyttelse af det fælles europæiske luftrum,
- der henviser til sin beslutning af 11. november 2015 om luftfart ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 29. oktober 2015 om allokering på verdensradiokonferencen i Genève den 2.-27. november 2015 (WRC-15) af det nødvendige radiofrekvensbånd til støtte for den fremtidige udvikling af satellitbaseret teknologi med henblik på etablering af verdensomspændende flysporingsystemer ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 7. juni 2011 om internationale luftfartsaftaler efter Lissabontraktaten ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 25. april 2007 om oprettelse af et fælleseuropæisk luftfartsområde ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin holdning, der blev fastlagt ved førstebehandling den 12. marts 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om gennemførelsen af det fælles europæiske luftrum (omarbejdning) ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin holdning, der blev fastlagt ved førstebehandling den 12. marts 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 216/2008 for så vidt angår flyvepladser, lufttrafikstyring og luftfartstjenester ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin holdning, der blev fastlagt ved førstebehandling den 5. februar 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 261/2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og forordning (EF) nr. 2027/97 om luftfartsselskabers erstatningsansvar ved luftbefordring af passagerer og deres bagage ⁽⁷⁾,
- der henviser til sin holdning, der blev fastlagt ved førstebehandling den 12. december 2012 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles regler for tildeling af slots i Den Europæiske Unions lufthavne (omarbejdning) ⁽⁸⁾,
- der henviser til sin beslutning af 29. oktober 2015 om sikker anvendelse af fjernstyrede luftfartøjssystemer (RPAS), almindelig kendt som ubemandede luftfartøjer (UAV'er) inden for civil luftfart ⁽⁹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 2. juli 2013 om EU's luftfartspolitik over for tredjelande — indsats i forbindelse med fremtidige udfordringer ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til konklusionerne fra topmødet om europæisk luftfart, der blev afholdt i Schiphol-lufthavnen (Nederlandene) den 20.-21. januar 2016 ⁽¹¹⁾,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0394.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0392.

⁽³⁾ EUT C 380 E af 11.12.2012, s. 5.

⁽⁴⁾ EUT C 74 E af 20.3.2008, s. 658.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0220.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0221.

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0092.

⁽⁸⁾ EUT C 434 af 23.12.2015, s. 217.

⁽⁹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0390.

⁽¹⁰⁾ EUT C 75 af 26.2.2016, s. 2.

⁽¹¹⁾ <https://english.eu2016.nl/documents/reports/2016/01/20/report-aviation-summit-2016>

Torsdag den 16. februar 2017

- der henviser til Chicagokonventionen af 7. december 1944,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Transport- og Turismeudvalget og udtalelser fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed og Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (A8-0021/2017),
- A. der henviser til, at EU's transportpolitik i sidste ende sigter på at tjene europæiske borgeres og virksomheders interesser ved at sikre stadig flere forbindelsesmuligheder, det højest mulige sikkerhedsniveau og uhindret markedsadgang;
- B. der henviser til, at strenge sikkerhedsstandarder fortsat bør være et centralt mål, når der stræbes efter konkurrencedygtighed inden for lufttransport;
- C. der henviser til, at EU's indre marked for luftfart er et af de mest vellykkede eksempler på regional liberalisering af lufttransport, som i høj grad har bidraget til et hidtil uset omfang af flyforbindelser ved at udvide rejsemulighederne inden og uden for Europa, samtidig med at priserne sænkes; der henviser til, at luftfartssektoren er en grundlæggende del af det europæiske transportnet og nødvendig for at sikre bedre forbindelser og territorial samhørighed inden for EU og globalt; der henviser til, at regionerne i den yderste periferi ligger så langt væk og er så isolerede, at de i modsætning til mere centralt beliggende og velintegrerede regioner ikke har nogen alternativer til lufttransport; der henviser til, at målet med at støtte øgede luftfartsforbindelser ikke blot bør være at udvide netværket af forbindelser, men også at sikre en passende kvalitet af forbindelserne hvad angår flyvefrekvens, trafiknettets rækkevidde og bekvemme flytider;
- D. der henviser til, at luftfartssektoren er en drivkraft med en multiplikatorvirkning hvad angår vækst og jobskabelse og er en vigtig søjle i EU's økonomi, der fremmer innovation, handel og kvaliteten af arbejdspladser, hvilket har væsentlige direkte og indirekte fordele for borgerne; der henviser til, at væksten i lufttrafikken og tilgængeligheden og udbuddet af flyforbindelser fremmer økonomisk vækst, hvilket bekræfter, at lufttransport fungerer som en katalysator for økonomisk udvikling; der henviser til, at regionale og lokale lufthavne også spiller en betydelig rolle i forbindelse med udviklingen af regioner, idet de øger deres konkurrencedygtighed og letter adgangen til turisme;
- E. der henviser til, at luftfart, lufthavne og den tilknyttede fremstillingsindustri tegner sig for 4,7 millioner arbejdspladser i Unionen, direkte (1,9 millioner) og indirekte (2,8 millioner); der henviser til, at yderligere 917 000 arbejdspladser andre steder i den globale økonomi understøttes af den europæiske luftfartsindustri; der henviser til, at luftfartens mobile og tværnationale karakter gør det vanskeligt at opdage socialt misbrug og omgåelse af arbejdsstandarder og betyder, at det er umuligt at løse problemerne alene på nationalt plan; der henviser til, at nylige undersøgelser foretaget af ILO tyder på en forringelse af arbejdsvilkårene i luftfartssektoren; der henviser til, at større diversificering i ansættelsesformer kan være et middel til at opnå større fleksibilitet, men at det også kan misbruges til »regelskipping« for at undgå betaling af socialsikringsbidrag;
- F. der henviser til, at manglende gennemførelse af EU-lovgivning og manglende politisk vilje i Rådet forhindrer luftfartssektoren i at udnytte sit fulde potentiale, hvilket derved skader konkurrenceevnen og skaber øgede omkostninger på bekostning af både virksomhederne, passagererne og økonomien;
- G. der henviser til, at i en sektor, der er drevet af teknologi og af forskning og innovation, som kræver både store investeringer og en udviklet infrastruktur, vil en strategi kun lykkes, hvis den bygger på en langsigtet vision med godt planlagte investeringer og fuldt ud tager højde for alle transportformer;
- H. der henviser til, at lufttransport spiller en vigtig rolle med hensyn til at opfylde EU's klimamål ved at indføre foranstaltninger til at mindske drivhusgasemissioner;

Torsdag den 16. februar 2017

- I. der henviser til, at selv om der er fastsat bestemmelser om oprettelse af funktionelle luftrumsblokke for det fælles europæiske luftrum, er gennemførelsen af disse funktionelle luftrumsblokke hidtil blevet betydeligt forsinket; der henviser til, at Kommissionen derfor har anslået, at der årligt går ca. 5 mia. EUR tabt på grund af manglende fremskridt i denne henseende;
- J. der henviser til, at sikkerhed er en af de udfordringer, som luftfartssektoren mest direkte står over for;
- glæder sig over Kommissionens meddelelse om en luftfartsstrategi for Europa og Kommissionens indsats for at indkredse de kilder, der kan sætte skub i sektoren ved at finde nye markedsmuligheder og nedbryde barrierer, og glæder sig endvidere over Kommissionens forslag om at imødegå og foregribe nye udfordringer på grundlag af en fælles europæisk vision ved at udvikle moderne lovgivningsmæssige rammer; mener, at der i et langsigtet perspektiv bør vedtages en mere helhedsorienteret og ambitiøs tilgang med henblik på at give en bæredygtig og konkurrencedygtig europæisk luftfartsindustri det nødvendige skub;
 - mener, at sikkerhed er et vejledende princip for den europæiske luftfartsstrategi, og at den skal forbedres løbende; glæder sig derfor over revisionen af EASA's (Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur), grundforordning (forordning (EF) nr. 216/2008), som har til formål at opnå de højeste sikkerhedsniveauer inden for luftfart; opfordrer Kommissionen og Rådet til i denne forbindelse at udstyre EASA med tilstrækkelige ressourcer og tilstrækkeligt personale til at sikre høje sikkerhedsstandarder og styrke dets rolle på den internationale scene;
 - opfordrer indtrængende Rådet og medlemsstaterne til omsider at gøre fremskridt i andre vigtige sager, der for øjeblikket er strandet, såsom omarbejdningen af forordningen om gennemførelsen af det fælles europæiske luftrum (SES2+) og revisionen af forordningen om tildeling af slots og forordningerne om flypassagerers rettigheder; opfordrer Kommissionen til at revidere igangværende initiativer og foreslå gennemførlige alternativer for at afhjælpe manglerne i luftfartssektoren som følge af den sene og ufuldstændige gennemførelse af EU-lovgivningen såsom det fælles europæiske luftrum (SES); understreger, at hvis den retlige klarhed og sikkerhed skal sikres, er offentliggørelsen af retningslinjer, om end de er nyttige, ingen erstatning for en korrekt revision af de eksisterende regler;
 - understreger, at luftfartssager, der er blokeret i Rådet, har til formål at udstyre EU med bedre retssikkerhed og en styrket ramme for beskyttelse af flypassagerers rettigheder, en mere effektiv og rationel anvendelse af EU's luftrum og forbedrede bestemmelser til at gennemføre det fælles europæiske luftrum, som alle er væsentlige elementer til at gennemføre luftfartsstrategien; opfordrer Rådet til at tage skridt til at fremme forhandlingerne om disse sager;

Den internationale dimension i luftfartsstrategien

- glæder sig over Kommissionens forslag til at revidere forordning (EF) nr. 868/2004 om at afhjælpe nuværende illoyal praksis, som f.eks. uacceptabel statsstøtte, der hverken er tilstrækkelig eller effektiv, og således kaste lys over de primære bekymringer, der omgærdter potentielle fordejligheder af konkurrencen inden for rammerne af EU's regler; understreger imidlertid, at hverken en uacceptabel tendens til protektionisme eller foranstaltninger i sig selv til at sikre fair konkurrence kan garantere konkurrenceevnen i EU's luftfartssektor;
- mener, at den europæiske luftfartssektor, selv om den er under øget pres fra nye konkurrenter, hvoraf mange har anvendt lufttransport som et strategisk redskab til international udvikling, kan passe ind i et konkurrencepræget globalt miljø ved at bygge videre på og udvikle sine aktiver, bl.a. høje sikkerhedsstandarder, EASA's rolle, geografisk placering, en innovativ industri og sociale og miljømæssige mål; er overbevist om, at konkurrence fra tredjelande, hvis den er fair, bør ses som en mulighed til at videreudvikle en innovativ europæisk luftfartsmodel, der har potentialet til at give et enestående og konkurrencedygtigt svar på de særlige forhold, der gælder for konkurrenterne;
- mener, at muligheden for at tiltrække udenlandske investeringer er vigtig for EU's luftfartsselskabers konkurrenceevne og ikke bør hæmmes; glæder sig derfor over, at Kommissionen har til hensigt at udstede retningslinjer, der vil bringe klarhed over ejerskab og kontrolregler, således som det er fastsat i forordning (EF) nr. 1008/2008, med særlig henvisning til kriterier for »effektiv kontrol«, for således at sikre effektiviteten af disse bestemmelser;

Torsdag den 16. februar 2017

8. glæder sig over initiativet om på EU-plan at forhandle lufttransportaftaler og bilaterale luftfartssikkerhedsaftaler med tredjelande, der repræsenterer nye og strategiske markeder (Kina, Japan, ASEAN, Tyrkiet, Qatar, De Forenede Arabiske Emirater, Armenien, Mexico, Kina, Bahrain, Kuwait, Oman og Saudi-Arabien) og tilskynder til hurtige og konstruktive forhandlinger; minder om, at nye aftaler bør gennemføres korrekt og håndhæves af alle parter og skal indeholde en klausul om fair konkurrence på grundlag af internationale standarder (ICAO, ILO); opfordrer Kommissionen og Rådet til på grundlag af respekt for artikel 218 i TEUF fuldt ud at inddrage Parlamentet i alle faser af forhandlingerne;

9. opfordrer Kommissionen til at gøre forhandling af aftaler på luftfartsområdet med tredjelande afhængig af høje sikkerhedsstandarder, passende arbejdsstandarder og sociale standarder og deltagelse i det markedsbaserede klimaforandringsinstrument for emissioner fra lufttransport og til i lufttransportaftaler at sikre lige markedsadgang, lige ejerskabsbetingelser og lige vilkår på grundlag af gensidighed;

10. anmoder Kommissionen om en hurtig afslutning af de igangværende forhandlinger og om i fremtiden at indlede nye dialoger på luftfartsområdet med andre strategiske luftfartspartnere; understreger, at luftfartsaftaler også bidrager til at fremme den teknologiske udvikling samt gennemførelsen og styrkelsen af andre europæiske politikker såsom naboskabspolitikken;

Konsolidering af EU's indre marked for luftfart

11. minder om, at luftrummet også er en del af EU's indre marked, og at al fragmentering, der skyldes ineffektiv anvendelse og forskellig national praksis (f.eks. når det vedrører operationelle procedurer, skatter, afgifter osv.), fører til længere flyvetid, forsinkelser og øget brændstofforbrug og højere niveauer for CO₂-udledning og desuden har en negativ indvirkning på resten af markedet og hæmmer EU's konkurrenceevne;

12. bemærker, at artikel 3 i forordning (EF) nr. 551/2004, uden at det berører medlemsstaternes suverænitet over deres luftrum, omfatter oprettelse af en fælles europæisk øvre flyveinformationsregion (EUIR), og opfordrer Kommissionen til at gennemføre denne, da den vil gøre det muligt at afhjælpe regionale flaskehalse og muliggøre kontinuitet i lufttrafikken i de tætteste dele af luftrummet i tilfælde af uforudsete omstændigheder eller afbrydelser af flytrafikken; mener, at EUIR vil give mulighed for en gradvis etablering af en transeuropæisk luftmotorvej, hvilket ville være endnu et skridt hen imod gennemførelsen af det fælles europæiske luftrum og en omkostningseffektiv forvaltning af EU's luftrum; glæder sig over de fremskridt, der allerede er gjort på området lufttrafikstyring med henblik på øge effektiviteten og mindske omkostninger og emissioner, navnlig takket være det arbejde, der udføres af netforvalteren, og opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre de funktionelle luftrumsblokke uden yderligere forsinkelse for at lette yderligere fremskridt hen imod et fælles europæisk luftrum;

13. er af den faste overbevisning, at luftfartssektoren til fulde bør drage nytte af europæiske satellitbaserede teknologier, f.eks. EGNOS og Galileo, som giver mulighed for mere sikre og mere effektive navigations- og indflyvningsprocedurer og samtidig muliggør, at det fælles europæiske luftrum (SESAR) kan udnyttes fuldt ud; insisterer derfor på, at der er behov for en bred gennemførelse af disse teknologier; påpeger, at der for at sikre en korrekt implementering af SESAR og med det formål at opnå global interoperabilitet bør afsættes et konkret og ambitiøst budget — foruden budgettet for Connecting Europe-faciliteten (CEF) — til gennemførelsen heraf;

14. noterer sig omfanget af luftfart, som i øjeblikket er stort og ventes at stige i de kommende år, samt de kapacitetsmæssige begrænsninger i europæiske lufthavne for så vidt angår modtagelse af ca. to millioner flyvninger frem til 2035; fremhæver, at dette vil kræve en koordineret og effektiv anvendelse af kapaciteten i lufthavne og luftrum for at mindske trængslen;

15. understreger den afgørende betydning af luftfartssektoren med hensyn til vækst, jobskabelse og udvikling af turisme; understreger, at små og regionale lufthavne spiller en central rolle med hensyn til at fremme konnektivitet, territorial samhørighed, social integration og økonomisk vækst, navnlig i regionerne i den yderste periferi og på øerne; ser i denne forbindelse et behov for strategisk planlægning af det europæiske lufthavnssystem, som kan indkredse nuværende kapaciteter, forventet efterspørgsel, nuværende flaskehalse og fremtidige infrastrukturbehov på europæisk plan, og som kan opretholde EU-borgernes adgang til luftfartstjenester;

Torsdag den 16. februar 2017

16. anerkender den betydelige mangel på forbindelser inden for EU, som er kendetegnet ved et lavere antal flyforbindelser i visse dele af Unionen, og vigtigheden af regionale forbindelser (herunder geografiske områder, der er udelukket fra TEN-T); opfordrer Kommissionen til fortsat at overvåge og tage hånd om flyforbindelser inden for EU;

17. mener, at mange af de betydelige begrænsninger for vækst, både i luften og på jorden (f.eks. kapacitetsproblemer, over- og overudnyttelse af infrastrukturer, forskellige luftfartstjenesteudøvere eller begrænsede investeringer), samt manglerne i flyforbindelser mellem de forskellige regioner i EU, kan afhjælpes ved at anvende forbindelsesmuligheder, på alle niveauer (nationalt, europæisk og internationalt), som en af de vigtigste indikatorer ved vurdering og planlægning af foranstaltninger i sektoren;

18. mener, at konnektivitet ikke blot bør være begrænset til antallet, hyppigheden og kvaliteten af lufttransporttjenester, men også bør vurderes som led i et integreret moderne transportnet og bør medtage andre kriterier som f.eks. tid, territorial kontinuitet, større netværksintegration, tilgængelighed, tilgængelige transportalternativer, prisoverkommelighed og miljøomkostninger for at afspejle en routes reelle merværdi; opfordrer derfor Kommissionen til at undersøge muligheden for at udvikle en EU-indikator, der er baseret på andre eksisterende indekser og på det forberedende arbejde, der allerede udføres af Eurocontrol og observationsorganet for lufthavne;

19. mener, at et sådant forbindelsesindeks, herunder en positiv cost-benefit-analyse, bør tage flyforbindelser fra et bredt perspektiv i betragtning uden samtidig at underminere EU's mål om territorial samhørighed, som vil blive styrket i kraft af de kommende fortolkende retningslinjer vedrørende reglerne om offentlig forsyningspligt; understreger, at dette indeks kan tjene overordnet strategisk planlægnings interesser, således at man undgår spild af skatteydernes penge ved at foretage en sondring i økonomisk henseende mellem økonomisk rentable muligheder og urentable projekter, bl.a. med henblik på at fremme en udbytterig specialisering af lufthavne, herunder klynger eller netværk af lufthavne, og undgå, at der i fremtiden opstår spøgelseslufthavne, og sikre effektiv udnyttelse af lufthavnens kapacitet og luftrummet, samt ved at finde intermodale, omkostningseffektive og bæredygtige løsninger;

20. mener, at fordelene ved komplementaritet mellem samtlige transportformer uden undtagelse bør udnyttes fuldt ud for at forbedre mobiliteten og opnå et robust transportnet i brugernes interesser, både inden for passager- og godstransport; påpeger, at intermodalitet — ved at tillade et modalskift — er den eneste måde, hvorpå der kan sikres en dynamisk og bæredygtig udvikling i en konkurrencedygtig luftfartssektor i EU; understreger, at intermodalitet åbner mulighed for en mere effektiv brug af infrastruktur ved at udvide og tage hensyn til lufthavnens opland og undgå, at de overlapper, hvilket også vil frigøre slots og bidrage til at skabe et gunstigt miljø for aktiviteter i tilknytning til handel, turisme og fragt; anerkender de succeser, der er opnået på dette område gennem integration af jernbane- og infrastrukturer, og opfordrer til yderligere fremskridt i den henseende;

21. gentager, at TEN-T-korridorerne er rygraden i udviklingen af multimodale løsninger, hvor lufthavne er centrale knudepunkter; beklager, at de multimodale initiativer i Europa er fragmenterede og begrænsede i antal; understreger behovet for hurtige, effektive og brugervenlige forbindelser mellem offentlige transportnet og lufthavnsinfrastruktur; opfordrer både Kommissionen og medlemsstaterne til at give det multimodale mål i TEN-T-korridorerne højere prioritet og samtidig fjerne flaskehalse; opfordrer Kommissionen til straks at fremlægge sit forslag til en multimodal og interoperabel tilgang til transport, som fuldt ud integrerer luftfartssektoren, og opfordrer medlemsstaterne til at gøre bedre brug af de finansielle instrumenter, de har til rådighed, for at fremme intermodale forbindelser;

22. mener, at der for at øge interessen for intermodal transport i Europa bør tilbydes barrierefrie løsninger, realtidsoplysninger og integrerede tjenester (f.eks. integrerede billetsystemer) til alle passagerer (herunder bevægelseshæmmede personer); påpeger, at EU-finansierede projekter har vist, at det er teknisk muligt at udvikle multimodale informations- og billetsystemer; opfordrer derfor Kommissionen til at støtte, at disse reelt gennemføres for passagerer i hele EU;

Torsdag den 16. februar 2017

23. mener, at transportvirksomheder og tjenesteudbydere vil søge at finde intermodale og multimodale løsninger, hvis der gennem en EU-lovgivningsmæssig ramme skabes klare linjer og retssikkerhed for så vidt angår passagerrettigheder, forpligtelser, forsinkelser og aflysninger, sikkerhedstjenester, åbne data og datadelingsstandarder; opfordrer Kommissionen til at handle i denne henseende;

24. bemærker, at både offentlig og privat finansiering i luftfartssektoren er afgørende for at sikre territorial samhørighed, fremme innovation og bevare eller genvinde Europas førende position i sektoren; minder om, at al finansiering skal overholde EU's retningslinjer for statsstøtte og konkurrenceregler; fastholder, at ved tildeling af offentlig støtte skal det sikres, at den pågældende investering er omkostningseffektiv og egnet til formålet;

25. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til i overensstemmelse med Kommissionens »retningslinjer om statsstøtte til lufthavne og flyselskaber« og Kommissionens meddelelse om anvendelsesområdet om statsstøtte i henhold til artikel 107, stk. 1, i TFEU at fastholde en langsigtet strategi for at håndtere på den ene side de mange tabsgivende lufthavne i regioner, hvor andre transportformer er tilgængelige, og på den anden side sekundære lufthavnes bidrag til EU-regioners udvikling, konkurrencedygtighed og integration;

26. bemærker betydningen af en gunstig retlig ramme for lufthavne til at tiltrække og mobilisere private investeringer; mener, at Kommissionen i sin evaluering af direktivet om lufthavnsafgifter, sammen med en effektiv høring af luftfartsselskaber/lufthavne, bør medvirke til at præcisere, hvorvidt de gældende bestemmelser er et effektivt redskab til at fremme konkurrencen mod risikoen for misbrug af monopolstilling og til at fremme de europæiske forbrugeres interesser og fremme konkurrencen, eller hvorvidt der er behov for en reform; anerkender bidraget fra ikkeluftfartsrelaterede indtægter til lufthavnes kommercielle levedygtighed;

27. bemærker, at Kommissionen i sin luftfartsstrategi, der blev offentliggjort i december 2015, meddelte, at den ville foretage en evaluering af Rådets direktiv 96/67/EF om groundhandling-ydelser i EU's lufthavne; støtter medtagelsen af groundhandling inden for rammerne af EASA med det formål at dække hele luftfartssikkerhedskæden;

Luftfartsstrategi: Fremtiden

28. mener, at hele værdikæden i luftfartssektoren har potentialet til at udgøre en strategisk sektor for investeringer, som skal udnyttes yderligere ved at opstille langsigtede mål og ved at give incitamenter til intelligente initiativer til at opfylde disse mål såsom mere miljøvenlige lufthavne eller luftfartøjer, støjreduktion, forbindelse mellem lufthavne og offentlig transport; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at overveje yderligere foranstaltninger til at fremme sådanne initiativer, bl.a. gennem effektiv anvendelse af Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSl), og til fortsat at fremme og finansiere programmer såsom Clean Sky og SESAR; understreger, at luftfartsindustrien er en vigtig bidragsyder til konkurrenceevnen i EU's luftfartssektor og yder stærk støtte til fremme af renere teknologier og støtte til ibrugtagningen af SESAR;

29. noterer sig luftfartssektorens CO₂-udledninger; understreger den brede vifte af foranstaltninger, der allerede er truffet eller skal træffes med henblik på at reducere CO₂- og drivhusgasemissionerne, både i teknisk henseende ved at udvikle alternative brændstoffer og mere effektive fly og i politisk henseende ved at overholde internationale aftaler; glæder sig over den aftale, der blev indgået ved den 39. generalforsamling i ICAO den 6. oktober 2016, med vedtagelsen af en global markedsbaseret foranstaltning (GMBM), med henblik på at reducere emissioner fra international luftfart, og det tilsagn, som 65 lande afgav om at deltage i den frivillige fase inden 2027, hvilket betyder, at ca. 80 % af emissionerne over 2020-niveauerne vil blive modsvaret af ordningen indtil 2035; understreger betydningen af efter den 31. december 2016 at opretholde den dispensation, der blev givet inden for rammerne af emissionshandelsordningen (ETS) til emissioner fra flyvninger fra eller til en flyveplads i en region i den yderste periferi som defineret i artikel 349 i TEUF; glæder sig over, at Kommissionen har til hensigt at revidere EU's foranstaltninger til at reducere CO₂-emissionerne fra luftfarten i lyset af denne aftale;

30. er af den opfattelse, at man også i lyset af Kommissionens pakke om den cirkulære økonomi bør fremme yderligere initiativer, der sigter mod at styrke den miljømæssige kapacitet og reducere emissioner og støj fra operationelle aktiviteter fra, til og inden for lufthavne, f.eks. ved at indføre brændstoffer fra vedvarende energikilder (eksempelvis biobrændstoffer), ved at udvikle effektive systemer til miljøvenligt genbrug, afmontering og genbrug af fly, ved at fremme »grønne lufthavne«

Torsdag den 16. februar 2017

og »green way-to-airports« (grønne ruter til lufthavne) og ved at anvende den mest effektive logistikstyring;

31. opfordrer til, at der indsamles og udbredes bedste praksis for emissionsbegrænsning inden for den pågældende sektor, idet det holdes for øje, at høje miljøstandarder skal bevares og styrkes over tid for at sikre, at luftfart udvikler sig på bæredygtig vis;

32. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at føre strengt tilsyn med de nye procedurer, der har været gældende fra juni 2016, til at nedsætte støjniveauet og ultrafine partikler i udstødningsgasser fra luftfartøjer, der letter fra lufthavne i nærheden af byer og befolkede knudepunkter, med henblik på at forbedre livskvaliteten og navnlig luftkvaliteten;

33. erkender, at der er betydelige udgifter til sikkerhedsforanstaltninger; understreger, at antallet af sikkerhedsmæssige udfordringer, herunder cybersikkerhed, som luftfartssektoren står over for, vil stige i fremtiden, hvilket kræver en øjeblikkelig overgang til en mere risiko- og efterretningsbaseret tilgang og et reaktivt sikkerhedssystem, der forbedrer sikkerheden i lufthavnens faciliteter og gør det muligt at tilpasse sig nye trusler uden løbende at reagere i form af nye foranstaltninger eller blot flytte risikoen uden at reducere den;

34. glæder sig over Kommissionens forslag til en forordning om oprettelse af en EU-certificeringsordning for udstyr til securityscreening inden for luftfart; insisterer på nødvendigheden af en konsekvent gennemførelse af de eksisterende regler vedrørende ansættelse og uddannelse af personale; opfordrer Kommissionen til at undersøge mulighederne for at udbygge »one-stop security«-konceptet og til at udvikle et EU-system for forudgående kontrol, der gør det muligt for forhåndsregistrerede rejsende fra EU at komme gennem sikkerhedskontrollen på mere effektiv vis; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til systematisk at dele efterretninger og udveksle bedste praksis om sikkerhedssystemer i lufthavnene;

35. noterer sig rapporten på højt plan om konfliktområder og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at rapportens henstillinger gennemføres, herunder udveksling af oplysninger for at sikre udviklingen af en EU-risikovurdering og muligheden for hurtig udveksling af oplysninger; understreger også, at sikkerhedsproblemer, der udspringer af ikke-samarbejdsvillige militære flyvninger uden aktive transpondere, fortsat skal løses;

36. mener, at innovation er en forudsætning for en konkurrencedygtig europæisk luftfartsindustri; bemærker, at i forhold til andre transportformer er luftfart allerede en førende sektor med hensyn til at udnytte fordelene ved digitaliserings-, informations- og kommunikationsteknologier og åbne data, og opfordrer sektoren til fortsat at gå forrest i denne proces, samtidig med at der sikres fair konkurrence, interoperabilitet mellem systemer, neutralitet, gennemsigtig adgang til klare og præcise oplysninger til alle brugere, som f.eks. forbrugere, der bestiller en rejse, eller virksomheder, der er involveret i luftfragttransportoperationer; ser positivt på Kommissionens forslag til et big data-projekt på luftfartsområdet og anmoder om oplysninger om dets gennemførelse;

37. henviser til de kontrolaktioner, som Kommissionen og nationale håndhævelsesinstanser i 2013 foretog af rejsewebsteder over hele Unionen; bemærker, at denne kontrolaktion afdækkede betydelige problemer med mere end to tredjedele af de kontrollerede websteder; opfordrer Kommissionen til på mere dækkende vis at rapportere om fremskridtene med at bringe rejsewebstederne i overensstemmelse med EU-retten samt om sine fremtidige planer for håndhævelse på området med hensyn til billetsalg, både online og offline; minder om, at forbrugerne altid skal have adgang til at indgive klager til erhvervsdrivende og til at anmode om tilbagebetaling; mener, at denne adgang bør gøres tilgængelig på en sådan måde, at det ikke afskrækker forbrugerne fra at udøve deres rettigheder, og at den bør tydeliggøres for forbrugerne; opfordrer Kommissionen til at arbejde tæt sammen med de nationale håndhævende myndigheder for at sikre, at de erhvervsdrivende opfylder disse krav;

38. glæder sig over den innovation og økonomiske udvikling, der kan fremmes gennem yderligere udvikling af civil anvendelse af fjernstyrede flysystemer (RPAS'er); konstaterer, at markedet for RPAS'er er i hastig vækst, og at sådanne luftfartøjer i stigende grad anvendes til private formål, i kommercielle aktiviteter og af offentlige myndigheder som led

Torsdag den 16. februar 2017

i udførelsen af deres opgaver; understreger det presserende behov for en hurtig vedtagelse af et klart, forholdsmæssigt afpasset, harmoniseret og risikobaseret regelsæt for RPAS'er med henblik på at fremme investeringer og innovation inden for sektoren og fuldt ud udnytte dets enorme potentiale og samtidig bevare de højest mulige sikkerhedsstandarder;

39. minder om, at reguleringen af luftfartsområdet bør tage hensyn til de specifikke behov for almenflyvning på et grundlag, der giver mulighed for individuel lufttransportløsninger og til sportsaktiviteter i luften;

Luftfartsstrategiens sociale dagsorden

40. anerkender, at det er nødvendigt at tydeliggøre »hjemmebase«-kriteriet, og definitionen på »hovedforretningssted«, således at det sikres, at de kan anvendes ensartet og effektivt forhindrer brugen af bekvemlighedsflag og praksis for »rule-shopping«; minder om, at en af EASA's centrale ansvarsområder er at udstede både certifikater for flyveoperationer og godkendelser til tredjelandsoperatører med henblik på at garantere sikkerheden og bidrage til at forbedre arbejdsvilkårene;

41. opfordrer EASA og medlemsstaterne til fortsat at undersøge nye forretnings- og ansættelsesmodeller for at garantere luftfartssikkerheden og anmoder Kommissionen om at regulere, når det er nødvendigt; bemærker, at der bør lægges særlig vægt på bl.a. kontrakter uden fast timetal, proformaselvstændighed, pay-to-fly-ordninger og situationen for besætningsmedlemmer fra tredjelande på EU-registrerede luftfartstøjer; understreger betydningen af en forordning om indberetning af episoder inden for luftfart og praksisser for åben rapporteringskultur for at styrke og forbedre sikkerhedsstandarder samt sundhed og arbejdsvilkår;

42. minder om, at uddannelse af høj kvalitet bidrager til luftfartssikkerhed; understreger EASA's vigtige bidrag til etableringen af fælles uddannelse og sikkerhedsstandarder for besætningsmedlemmer, piloter og flyveledere, også gennem dets virtuelle akademi, og opfordrer medlemsstaterne til at investere i livslang almen og faglig uddannelse for alle dele af luftfartens værdikæde, idet den europæiske luftfarts succes i høj grad afhænger af faglærte arbejdere og innovation; anerkender, at det er nødvendigt at eliminere alle kompetencemangler, der måtte vise sig; understreger betydningen af partnerskaber mellem uddannelsesinstitutioner, forskningscentre og arbejdsmarkedets parter med henblik på at opdatere uddannelsesprogrammer og sikre, at de afspejler behovene på arbejdsmarkedet;

43. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udvide tosporede uddannelsesmodeller inden for luftfart og til at udvide dem gennem internationalt samarbejde;

44. tilskynder Kommissionen til at forelægge konkrete initiativer med henblik på at beskytte arbejdstagernes rettigheder; opfordrer medlemsstaterne til at garantere alle arbejdstagere i luftfartssektoren rimelige arbejdsvilkår, herunder sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, uanset størrelse og type af det selskab, der ansætter dem, beskæftigelsesstedet eller den til grund liggende kontrakt;

45. bemærker, at alle luftfartsselskaber, der opererer i Den Europæiske Union, fuldt ud skal overholde EU's og medlemsstaternes sociale og beskæftigelsesmæssige krav; påpeger, at der er væsentlige forskelle mellem medlemsstaterne, hvad arbejdsvilkår og social sikring angår, og at virksomhederne udnytter den fri etableringsret til at sænke omkostningerne; opfordrer medlemsstaterne til at bringe denne skadelige form for konkurrence til ophør; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremsætte forslag om, hvordan det kan forhindres, at indirekte ansættelse misbruges til at omgå EU's og den nationale lovgivning om beskatning og socialsikring i luftfartssektoren; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at forebygge socialt misbrug og omgåelse af arbejdsstandarderne ved at sikre beskyttelse af personer, der leverer oplysninger, lette åben indberetning og udvide samarbejdet mellem medlemsstaternes arbejdstilsyn; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre anvendelse og korrekt håndhævelse af arbejdsretten, sociallovgivningen og kollektive overenskomster over for luftfartsselskaber, der opererer i en given medlemsstat;

46. understreger, at retten til at oprette og tilslutte sig en fagforening og til at iværksætte faglige aktioner er grundlæggende rettigheder og skal respekteres i overensstemmelse med artikel 12 i Den Europæiske Unions charter for grundlæggende rettigheder; afviser ethvert forsøg på at underminere strejkeretten i luftfartssektoren; fremhæver betydningen af at have stærke og uafhængige arbejdsmarkedsparter i luftfartssektoren, en regelmæssig institutionaliseret arbejdsmarkeddialog på alle niveauer og af, at arbejdstagerne inddrages og er repræsenteret i virksomhedsanliggender;

Torsdag den 16. februar 2017

insisterer på en korrekt høringsproces og en styrket social dialog forud for alle EU-initiativer vedrørende luftfartssektoren; glæder sig over arbejdsmarkedets parter forsøg på at forhandle en aftale på plads om arbejdsvilkår og sociale rettigheder for ansatte i den europæiske luftfartssektor; opfordrer dem til at forhandle kollektive overenskomster inden for alle dele af sektoren i overensstemmelse med nationale love og praksisser, fordi sådanne overenskomster er et effektivt værktøj til at bekæmpe et kapløb mod bunden om sociale standarder og arbejds- og beskæftigelsesstandarder samt til at sikre anstændige lønforhold for alle arbejdstagere;

47. mener, at ingen arbejdstagere bør være i tvivl om den gældende arbejdslovgivning eller om, hvorvidt de har ret til socialsikring; henleder opmærksomheden på de særlige forhold for højmobile arbejdstagere i luftfartssektoren og efterlyser en bedre koordinering af de sociale sikringsordninger i EU; insisterer på, at vurderingen af, om der er behov for en yderligere afklaring af gældende ret og domstolskompetence med hensyn til ansættelseskontrakter for mobile arbejdstagere inden for luftfart, sker i tæt samarbejde med disse arbejdstageres repræsentanter;

o

o o

48. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Torsdag den 16. februar 2017

P8_TA(2017)0055

Forsinket gennemførelse af de operationelle programmer under ESI-fondene — Konsekvenser for samhørighedspolitikken og vejen videre frem

Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2017 om den forsinkede gennemførelse af ESI-fondenes operationelle programmer — indvirkning på samhørighedspolitikken og vejen frem (2016/3008(RSP))

(2018/C 252/29)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sin beslutning af 11. maj 2016 om fremskyndelse af gennemførelsen af samhørighedspolitikken ⁽¹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 27. november 2014 om forsinkelser i opstarten af samhørighedspolitikken 2014-2020 ⁽²⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 14. januar 2014 om medlemsstaternes evne til at sikre en effektiv og rettidig start på den nye programperiode for samhørighedspolitikken ⁽³⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 26. oktober 2016 om midtvejsrevision af FFR for 2014-2020 ⁽⁴⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 16. februar 2017 om investering i job og vækst — maksimering af bidraget fra de europæiske struktur- og investeringsfonde: en evaluering af rapporten i medfør af artikel 16, stk. 3 i Regionaludviklingsudvalgets fælles bestemmelser ⁽⁵⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 26. november 2015 om forenkling og resultatorienteret tilgang i samhørighedspolitikken for perioden 2014-2020 ⁽⁶⁾,
 - der henviser til forespørgsel til Kommissionen om forsinkelser i implementeringen af de europæiske struktur- og investeringsfondenes (ESI-fondenes) operationelle programmer — indvirkning på samhørighedspolitikken og vejen frem (O-000005/2017 — B8-0202/2017),
 - der henviser til protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 128, stk. 5, og artikel 123, stk. 2,
- A. der henviser til, at den sene afslutning af forhandlingerne om FFR for 2014-2020 og den sene vedtagelse af forordningerne om ESI-fondene førte til forsinkelser i processen med vedtagelse og gennemførelse af partnerskabsaftaler og operationelle programmer, udpegning af forvaltnings-, atterings- og revisionsmyndigheder, fastlæggelsen og opfyldelsen af forhåndsbetingelser og gennemførelse af projekter på lokalt og regionalt niveau; der henviser til, at disse forsinkelser, selv om der mangler faktiske oplysninger om og analyser af årsagerne hertil, i den første del af programmeringsperioden har påvirket ESI-fondenes potentiale til at styrke konkurrenceevnen og øge den sociale, økonomiske og territoriale samhørighed;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0217.

⁽²⁾ EUT C 289 af 9.8.2016, s. 50.

⁽³⁾ EUT C 482 af 23.12.2016, s. 56.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0412.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0053.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0419.

Torsdag den 16. februar 2017

- B. der henviser til, at 564 operationelle programmer under ESI-fondene er blevet vedtaget, og at Kommissionen har modtaget anmeldelser om udpegning af myndigheder for 374 operationelle programmer; der henviser til, at der ikke kan gennemføres mellemliggende betalinger, før der er udpeget forvaltningsmyndigheder; der henviser til, at der ifølge de tilgængelige data pr. 30. november 2016 er gennemført mellemliggende betalinger til et beløb på 14 750 mia. EUR, hvilket betyder, at betalingsbehovene har været mindre end oprindeligt forudset;
- C. der henviser til, at der på samme stadium i den forrige programperiode til trods for lignende forsinkelser og tekniske hindringer i forbindelse med kravet om forvaltnings- og kontrolsystemer allerede i juli 2009 var registreret anvendelse af mellemliggende betalinger, og at gennemførelsen af samhørighedspolitikens programmer i henhold til de planlagte betalingsbevillinger i 2010-budgettet forventedes at nå op på fuld hastighed samme år;
- D. der henviser til, at det nuværende niveau for mellemliggende betalinger udgør en relativt ringe andel af den samlede programtildeling set på baggrund af programmeringsperiodens fremskridt; der henviser til, at Parlamentet er bekymret over, at det ifølge de seneste prognoser fra medlemsstaterne fra efteråret 2016 vil fortsætte i samme tempo;
- E. der henviser til, at forsinket gennemførelse og dermed lavere betalingsbehov allerede i 2016 førte til en nedsættelse af betalinger under udgiftsområde 1b på 7,2 mia. EUR i forslag til ændringsbudget nr. 4/2016; der henviser til, at der ikke var behov for et sådant ændringsbudget på samme stadium i programmeringsperioden 2007-2013; der henviser til, at der for 2017 er sket en nedsættelse af betalingsbevillinger på næsten 24 % i forhold til 2016;
- F. der henviser til, at det stærkt anbefales at etablere et tættere samarbejde mellem medlemsstaterne og EU-institutionerne for at sikre, at betalingsbevillingerne til samhørighedspolitikken i EU's budget for 2018 stabiliseres på et tilfredsstillende niveau, og at den overordnede betalingsplan for 2014-2020 overholdes eller, hvor det er hensigtsmæssigt, tilpasses til den aktuelle situation;
- G. der henviser til, at den administrative kapacitet både på nationalt og regionalt plan er en afgørende forudsætning for en vellykket gennemførelse af samhørighedspolitikken;
1. minder om, at ESI-fondenes investeringer bidrager til at mindske de økonomiske, sociale og territoriale forskelle i og mellem de europæiske regioner samt til at skabe intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst og beskæftigelse; udtrykker derfor bekymring over, at yderligere forsinkelser i gennemførelsen af samhørighedspolitikens operationelle programmer kan få negativ indvirkning på opnåelsen af disse mål og desuden bidrage til at forværre de regionale udviklingsforskelle;
 2. erkender, at selv om indførelsen af en række nye krav såsom tematisk koncentration, forhåndsbetingelser og finansiel forvaltning har sikret bedre resultater af programmerne, har disse på grund af den sene vedtagelse af den lovgivningsmæssige ramme også bidraget til forsinkelser i gennemførelsen; gør opmærksom på, at den nuværende hastighed i gennemførelsen risikerer at føre til mange frigørelser i de kommende år, og understreger, at det er nødvendigt at træffe foranstaltninger for at undgå dette; opfordrer Kommissionen til at angive, hvilke tiltag den agter at iværksætte i denne henseende;
 3. understreger, at anvendelsen af finansielle instrumenter under ESI-fondenes operationelle programmer på grund af forsinkelser i gennemførelsen kan øge de allerede eksisterende risici for lave udbetalingssatser, store kapitalindskud, manglende evne til at tiltrække tilstrækkelig privat kapital, lav gearingseffekt og problematisk geninvestering; bemærker, at der er behov for yderligere afklaring og tiltag for at opnå en ensartet kapacitet til at anvende de finansielle instrumenter som løftestænger i medlemsstaterne, og opfordrer medlemsstaterne til at bruge instrumenter, der stillet til rådighed af Kommissionen og EIB, på en afbalanceret måde; minder desuden om muligheden for at kombinere finansiering fra ESI-fondene og Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSI) for at modvirke et fald i investeringer, navnlig i sektorer med det største vækst- og beskæftigelsespotentiale;
 4. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til fuldt ud at udnytte den fleksibilitet, der findes i vækst- og stabilitetspagten, i betragtning af at krisen i mange medlemsstater har skabt likviditetsproblemer og bevirket, at regeringerne har færre penge til offentlige investeringer, samt at midlerne til samhørighedspolitikken er ved at blive hovedkilden til offentlige investeringer;

Torsdag den 16. februar 2017

5. opfordrer derfor Kommissionen til i nært samarbejde med medlemsstaterne og på grundlag af en objektiv analyse af, hvilke faktorer der har ført til de aktuelle forsinkelser, at forelægge en »plan for fremskyndelse af samhørighedspolitikken« i første kvartal af 2017 med henblik på at fremskynde gennemførelsen af ESI-fondenes operationelle programmer; understreger i denne sammenhæng imidlertid behovet for at sikre en lav fejlprocent, bekæmpe svig og styrke den administrative kapacitet på nationalt, regionalt og lokalt plan, da dette er en forudsætning for at opnå rettidige og vellykkede resultater; mener, at skræddersyede foranstaltninger bør følge analysen i den sammenfattende rapport om de årlige gennemførelsesrapporter, der dækker gennemførelsen i 2014-2015, og som Kommissionen har fremlagt ved udgangen af 2016, og opfordrer medlemsstaterne til fortsat at overvåge de fremskridt, der gøres med hensyn til gennemførelsen af projekterne; understreger i denne forbindelse behovet for og merværdien af at koncentrere bestræbelserne om de sektorer, der er prioriteret i de tematiske mål; opfordrer desuden Kommissionen til fortsat at yde støtte gennem sin taskforce for bedre gennemførelse og til at forelægge Parlamentet en handlingsplan for dennes aktiviteter;

6. er bekymret over forsinkelserne i udpegningen af forvaltnings-, attesterings- og revisionsmyndigheder, hvilket medfører forsinkelser i indgivelsen af betalingsanmodninger; opfordrer derfor medlemsstaterne til at færdiggøre udpegningsprocessen og Kommissionen til at indsætte den tekniske bistand og rådgivning, som forvaltnings-, attesterings- og revisionsmyndighederne har behov for, med henblik på at lette og fremskynde gennemførelsen af operationelle programmer på stedet, herunder forberedelse af projektpipelines, forenkling og fremskyndelse af finansiel forvaltning og kontrolsystemer samt etablering af kontraktindgåelses- og overvågningsprocedurer;

7. erkender, at en hurtigere og mere effektiv gennemførelse af ESI-fondenes operationelle programmer er direkte knyttet til øget forenkling; noterer sig i denne forbindelse de prioriteter, der er fastlagt i forbindelse med omnibusforslaget; bemærker dog, at der bør gøres en yderligere indsats, især vedrørende udgifter til projektstyring, heterogenitet og hyppige ændringer i regler, komplekse godkendelsesprocedurer for store projekter, offentlige udbud, uklare ejerskabsforhold, langvarige procedurer for udstedelse af tilladelser og afgørelser; problemet med revisions- og kontrolregler med tilbagevirkende kraft, forsinkede betalinger til støttemodtagere, problemer med at kombinere ESI-fondene med andre finansieringskilder, statsstøtteregele og langsom tvistbilæggelse; opfordrer Kommissionen til at sikre en passende samordning og gøre statsstøtteregele meget enklere samt at sikre, at disse er i overensstemmelse med samhørighedspolitikken; minder om, at der er behov for en indsats for at forbedre kommunikationen om resultaterne af ESI-fondenes investeringer;

8. opfordrer Kommissionen til at overveje og udvikle løsninger, herunder yderligere former for fleksibilitet såsom fleksibilitet mellem prioriteter og mellem operationelle programmer efter anmodning fra de relevante forvaltningsmyndigheder, i overensstemmelse med målene i Europa 2020-strategien, samtidig med at der sikres den nødvendige stabilitet og forudsigelighed og den allerede foreslåede tilbagestrømning af frigørelser, herunder fra udgiftsområde 1b, som følge af manglende eller delvis gennemførelse, til EU-budgettet, også med henblik på den kommende programmeringsperiode;

9. opfordrer til, at der gøres en større indsats for at garantere og fremme synergieffekter mellem EU's finansieringsmuligheder såsom ESI-fondene, Horisont 2020 og EFSI gennem fælles finansiering, et tæt samarbejde mellem de kompetente myndigheder, støtte til aktioner med henblik på intelligent specialisering og gennem tættere samordning med de nationale organer, som yder lån på favorable vilkår til projekter i overensstemmelse med de operationelle programmets mål;

10. opfordrer til bedre kommunikation mellem Kommissionens strukturer (de respektive generaldirektorater), mellem Kommissionen og medlemsstaterne samt med de nationale og regionale myndigheder, da kommunikation er en afgørende forudsætning for at øge udnyttelsesgraden og kvaliteten af aktionerne under samhørighedspolitikken;

11. minder om merværdien af vedtagelsen af en resultatorienteret tilgang og glæder sig over Kommissionens indsats for at sikre politiske resultater i praksis; noterer sig konklusionerne i den sammenfattende rapport om de årlige gennemførelsesrapporter, der dækker gennemførelsen i 2014-2015, og afventer den strategiske rapport fra Kommissionen, som er planlagt til udgangen af 2017, og som vil indeholde flere oplysninger om gennemførelsen af prioriteter med henvisning til de finansielle data, fælles og programspecifikke indikatorer og kvantificerede målværdier og fremskridt i retning af milepæle samt status med hensyn til gennemførelsen af de handlingsplaner, der er knyttet til udestående forhåndsbetingsforhold⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Dette skal opdateres efter udgivelsen af den sammenfattende rapport om de årlige gennemførelsesrapporter, der dækker gennemførelsen i 2014-2015.

Torsdag den 16. februar 2017

12. henviser til den eksisterende betalingsplan 2014-2020; tager højde for frigørelsesreglerne og opfordrer Kommissionen til at udarbejde en passende betalingsplan frem til 2023 og om nødvendigt foreslå en forhøjelse af lofterne under udgiftsområde 1b indtil udgangen af den nuværende programmeringsperiode; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre e-samhørighed fuldt ud operationelt og nemt at bruge med henblik på at tilpasse betalingsplanen til den aktuelle udvikling og at udarbejde »planen for fremskyndelse af samhørighedspolitikken«; anmoder derfor medlemsstaterne om at indtaste data vedrørende projektpipelines, udbudsplaner med planlagte og aktuelle datoer for udbud, kontraktindgåelse og gennemførelse samt finansielle og regnskabsmæssige data vedrørende fakturaer, medfinansiering, udgifternes støtteberettigelse osv.;
13. forventer, at Kommissionen fortsætter drøftelserne om disse spørgsmål i samhørighedsforummet og fremsætter løsningsforslag i den 7. samhørighedsrapport med henblik på at sikre fuld gennemførelse af samhørighedspolitikken og imødekomme EU's investeringsbehov; opfordrer desuden til, at der træffes de nødvendige foranstaltninger for at sikre en rettidig start på programmeringsperioden efter 2020;
14. anmoder Kommissionen om at indhøste erfaringer fra de oplysninger, der findes årsrapporterne, med henblik på at drøfte samhørighedspolitikken for tiden efter 2020;
15. opfordrer indtrængende Kommissionen til senest i begyndelsen af 2018 at forelægge den lovgivningsmæssige pakke vedrørende den næste programmeringsperiode og fremme en gnidningsløs og rettidig drøftelse af FFR for tiden efter 2020, herunder om en lovgivnings- og proceduremæssig afbødningsforanstaltning, for at undgå systemchok med virkning for samhørighedspolitikken investeringer og gennemførelse; mener, at der bør tages behørigt hensyn til resultatet af folkeafstemningen i Det Forenede Kongerige og den kommende Brexitafale;
16. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen, Rådet, Regionsudvalget samt til medlemsstaterne og deres nationale og regionale parlamenter.
-

Tirsdag den 14. februar 2017

HENSTILLINGER

EUROPA-PARLAMENTET

P8_TA(2017)0029

EU's prioriteter for den 61. samling i FN's Kommission for Kvinders Status

Europa-Parlamentets henstilling af 14. februar 2017 til Rådet om EU's prioriteringer for den 61. samling i FN's Kommission for Kvinders Status (2017/2001(INI))

(2018/C 252/30)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til forslag til henstilling til Rådet fra Constance Le Grip, på vegne af EPP-Gruppen, og Maria Arena, på vegne af S&D-Gruppen, om EU's prioriteringer for den 61. samling i FN's Kommission for Kvinders Status (B8-1365/2016),
 - der henviser til Rådets konklusioner af 26. maj 2015 om kønsaspektet inden for udvikling og et nyt globalt partnerskab for fattigdomsudryddelse og bæredygtig udvikling efter 2015 samt af 16. december 2014 om en forandringsdagsorden for perioden efter 2015,
 - der henviser til den 61. samling i FN's Kommission for Kvinders Status (CSW) og dens prioriterede tema »Kvinders økonomiske selvstændiggørelse på det foranderlige arbejdsmarked«,
 - der henviser til den fjerde verdenskonference om kvinder, der blev holdt i Beijing i september 1995, erklæringen og handlingsplanen vedtaget i Beijing og de efterfølgende slutdokumenter fra de ekstraordinære FN-samlinger Beijing + 5, + 10, + 15, + 20 om flere foranstaltninger og initiativer til at gennemføre Beijing-erklæringen og -handlingsplanen vedtaget henholdsvis den 9. juni 2000, den 11. marts 2005, den 2. marts 2010 og den 9. marts 2015,
 - der henviser til FN's konvention fra 1979 om afskaffelse af alle former for diskrimination mod kvinder (CEDAW),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 113,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A8-0018/2017),
- A. der henviser til, at ligestilling mellem kvinder og mænd er et af EU's grundlæggende principper, som er fastsat i traktaten om Den Europæiske Union, og et af Unionens mål og opdrag, og til, at EU også er styret af dette princip i sin optræden udadtil, eftersom begge dimensioner bør være samordnet;
- B. der henviser til, at kvinders menneskerettigheder og ligestilling mellem kønnene ikke bare er grundlæggende menneskerettigheder, men forudsætninger for at fremme udvikling og mindske fattigdom og et nødvendigt fundament for en fredelig, fremgangsrig og bæredygtig verden;
- C. der henviser til, at chikane og vold mod kvinder omfatter en bred vifte af menneskerettighedskrænkelser; der henviser til, at en hvilken som helst af disse former for misbrug kan give dybe psykologiske ar og indebære fysisk eller seksuel skade eller lidelse, trusler om sådanne handlinger og tvang, og kan skade kvinders og pigers almene sundhedstilstand, herunder deres reproduktive og seksuelle sundhed, og i nogle tilfælde have døden til følge;

Tirsdag den 14. februar 2017

- D. der henviser til, at præsident Donald Trump den 23. januar 2017 genindførte den såkaldte globale mundkurv («Global Gag Rule»), som forhindrer internationale organisationer i at modtage nogen form for amerikansk sundhedsbistand, hvis de yder, rådgiver om, henviser til eller driver lobbyvirksomhed for aborttjenester — selv hvis de gør dette med deres egne, ikke-amerikanske midler, og selv hvis det er lovligt at udføre aborter i deres hjemland; der henviser til, at programmer, som beskæftiger sig med hiv/aids, mødres og børns sundhed, bekæmpelse af zikavirus og andre sundheds- og sygdomsrelaterede spørgsmål, nu vil blive påvirket; der henviser til, at denne regel indebærer, at de fremskridt, der er gjort i årenes løb for at forbedre befolkningens sundhed og velbefindende i lokalsamfund overalt i verden, navnlig med hensyn til kvinders og pigers rettigheder, bliver rullet tilbage, og at millioner af mennesker afskæres fra at få adgang til sundhedspleje;
- E. der henviser til, at det femte mål for bæredygtig udvikling (SDG5) er at opnå ligestilling mellem kønnene og styrke kvinders og pigers position i samfundet overalt i verden; der henviser til, at SDG5 er et mål i sig selv, hvilket betyder, at det skal integreres i hele 2030-dagsordenen og virkeliggørelsen af alle målene for bæredygtig udvikling; der henviser til, at styrkelse af kvinders position betyder, at de skal udrustes med de nødvendige redskaber til at blive økonomisk uafhængige, blive repræsenteret ligeligt overalt i samfundet, spille en ligeværdig rolle i alle livets sfærer og opnå større magt i det offentlige liv og kontrol over alle beslutninger, der påvirker deres liv;
- F. der henviser til, at kvinder er vigtige økonomiske aktører overalt i verden, og at kvinders økonomiske deltagelse kan stimulere økonomien, skabe beskæftigelse og opbygge inkluderende velstand; der henviser til, at lande, der værdsætter kvinder og sætter dem i stand til at deltage fuldt ud på arbejdsmarkedet og i beslutningstagningen, er mere stabile, velstående og sikre; der henviser til, at kønsbudgettering er intelligent økonomi og sikrer, at offentlige udgifter tjener til at fremme ligestilling mellem kvinder og mænd;
- G. der henviser til, at kvinders kreativitet og iværksætterpotentiale er underudnyttede kilder til økonomisk vækst og arbejdspladser, som bør udvikles yderligere;
- H. der henviser til, at EU-regeringerne 20 år efter Beijingkonferencen måtte erkende, at selv om der foreligger solide beviser for, at en styrkelse af kvinders position i samfundet er en central forudsætning for at bekæmpe fattigdom, fremme udvikling og løse verdens mest presserende problemer, har intet land indtil videre fuldt ud opnået ligestilling mellem kvinder og mænd og styrkelse af kvinders og pigers position, og at der kun er gjort fremskridt langsomt og uensartet, ligesom der stadig findes store mangler og væsentlige former for diskrimination, samtidig med at der er opstået nye udfordringer i forbindelse med gennemførelsen af de 12 kritiske problemområder i handlingsprogrammet;
- I. der henviser til, at EU spiller en vigtig rolle i at fremme styrkelsen af kvinders og pigers position, både i EU og på verdensplan, ved hjælp af politiske og økonomiske midler; der henviser til, at EU skal spille den afgørende rolle som vogter over den sprogbrug om kvinders menneskerettigheder, der er aftalt i FN og EU;
- J. der henviser til, at kvinder fortsat producerer omkring 80 % af fødevarerne i de fattigste lande og i øjeblikket er dem, der primært værner om biodiversitet og såsæd;
- K. der henviser til, at jord ikke bare er et produktionsmiddel, men et kultur- og identitetsbærende sted; der henviser til, at jord derfor er en grundlæggende livskomponent og en umistelig ret for landbokvinder og kvinder fra indfødte befolkningsgrupper;

1. henstiller til Rådet:

Overordnede betingelser for styrkelse af kvinders og pigers position

- a) at bekræfte sine forpligtelser i henhold til Beijinghandlingsprogrammet og til den række af foranstaltninger til fremme af kvinders menneskerettigheder og ligestilling mellem kønnene, som er fastsat heri; at bekræfte sit engagement i den tosporede tilgang til kvinders menneskerettigheder gennem integration af kønsaspektet inden for alle politikområder og gennemførelse af konkrete foranstaltninger til fremme af kvinders menneskerettigheder og ligestilling mellem kønnene
- b) at tilskynde til politikker med henblik på investering i kvinders og pigers lige adgang til kvalitetspræget almen uddannelse og erhvervsuddannelse, herunder formel, uformel og ikkeformel uddannelse, og at udrydde kønsforskelle på disse områder og i alle sektorer, navnlig dem der traditionelt er mandsdominerede

Tirsdag den 14. februar 2017

- c) at bekæmpe alle former for vold mod kvinder og piger i den offentlige og den private sfære som en alvorlig krænkelse af deres fysiske og psykologiske integritet, der forhindrer dem i at nå deres fulde potentiale at gøre fremskridt i retning af en fuldstændig ratifikation af Istanbulkonventionen fra alle parter side
- d) at tænke over, at FN, EU og dets medlemsstater for at blive mere effektive aktører på globalt plan også må optrappe deres nationale bestræbelser på at udrydde vold mod kvinder og kønsbaseret vold; derfor at gentage sin opfordring til Kommissionen om at foreslå en EU-strategi til bekæmpelse af vold mod kvinder, inklusive et direktiv med fastsættelse af minimumsstandarder; endvidere i denne forbindelse at opfordre alle parter til at undertegne og ratificere Europarådets konvention om forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet
- e) at udtænke politikker med henblik på at fremme og understøtte ordentligt arbejde og fuld beskæftigelse for alle kvinder
- f) at sikre universel adgang til seksuel og reproduktiv sundhedspleje og reproduktive rettigheder som fastsat i handlingsplanen fra den internationale konference om befolkning og udvikling, Beijing-handlingsplanen og slutdokumenterne fra gennemgangskonferencerne; at tilvejebringe alderssvarende seksualundervisning for piger og drenge, unge kvinder og unge mænd for at mindske antallet af tidlige, uønskede graviditeter og spredningen af seksuelt overførte sygdomme
- g) at tage afstand på det kraftigste fra reglen om »den globale mundkurv«, som indebærer, at internationale organisationer ikke kan modtage amerikansk støtte til familieplanlægning, hvis de yder, rådgiver om, henviser til eller driver lobbyvirksomhed for aborttjenester; at betragte denne regel som et direkte angreb på og et tilbageslag for de fremskridt, der er gjort til fordel for kvinders og pigers rettigheder; at opfordre EU og dets medlemsstater til omgående at imødegå konsekvenserne af den globale mundkurv ved markant at styrke finansieringen af seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder, og etablere en international fond, som skal finansiere adgang til prævention og sikker og lovlig abort ved hjælp af både nationale udviklingsmidler og EU-udviklingsmidler for at udfylde det finansieringshul, der er opstået, efter at Trump-regeringen har taget initiativ til at standse finansieringen til alle udenlandske hjælpeorganisationer, der leverer tjenesteydelser vedrørende seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder
- h) at udrydde lønforskelle mellem kønnene og kløfter med hensyn til livslang læring og pension
- i) at sætte en stopper for alle former for diskrimination af kvinder i lovgivning og i politikker på alle niveauer
- j) at bekæmpe alle former for kønsstereotyper, der fastholder ulighed, vold og diskrimination, i alle sfærer af samfundet
- k) at støtte kvindeorganisationer på alle niveauer i deres arbejde; at involvere dem som partnere i politikudformning og sikre passende finansiering
- l) at anvende kønsbudgettering som et redskab til integrering af kønsaspektet i alle offentlige udgifter

Forbedring af kvinders økonomiske selvstændiggørelse og overvindelse af barriererne på arbejdsmarkedet

- m) at opfordre alle parter til at ratificere og gennemføre CEDAW, med særligt fokus på artikel 1, 4, 10, 11, 13, 14 og 15
- n) indtrængende at opfordre alle parter til at vedtage politikker og lovgivning, der sikrer lige adgang til arbejde samt lige løn for lige arbejde og for arbejde af samme værdi

Tirsdag den 14. februar 2017

- o) at videreføre og optrappe arbejdet hen imod politikker, der støtter og fremmer kvinders iværksætter, inden for rammerne af ordentligt arbejde og fjernelse af alle forhindringer for og samfundsmæssige fordomme imod, at de kan etablere og drive en virksomhed, herunder forbedring af adgangen til finansielle tjenesteydelser, kredit, risikovillig kapital og markeder på lige vilkår og fremme af adgangen til information, undervisning og netværk med henblik på at drive forretning; i denne forbindelse at anerkende og fremme den rolle, som sociale foretagender, kooperativer og alternative forretningsmodeller spiller for styrkelse af kvinders status
- p) at anerkende, at makroøkonomiske politikker, især om budgetdisciplin og offentlige tjenesteydelser, har uforholdsmæssigt stor indvirkning på kvinder, og at de politiske beslutningstagere er nødt til at tage hensyn til disse kønsrelaterede virkninger
- q) at fremme nye investeringer i infrastruktur til social omsorg, uddannelse og sundhedspleje samt i offentlig levering af tilgængelige, prismæssigt overkommelige og kvalitetsprægede ydelser igennem hele livscyklussen, herunder omsorg for børn, plejekrævende personer og ældre; at sikre en stærk beskyttelse af og arbejdstagerrettigheder for gravide kvinder under og efter graviditeten
- r) at støtte politikker til fordel for en ligelig fordeling af huslige og omsorgsmæssige forpligtelser mellem kvinder og mænd
- s) at støtte oprettelsen af en ILO-konvention, der skal fastlægge en international standard for imødegåelse af kønsbaseret vold på arbejdspladsen
- t) at gennemføre politikker, der sigter mod at imødegå fænomenet politisk vold mod kvinder, herunder fysisk vold, intimidering og chikane på internettet
- u) at træffe effektive foranstaltninger med henblik på afskaffelse af børnearbejde, eftersom millioner af pigebørn udnyttes; at indføre nye mekanismer i den nuværende EU-lovgivning for at forhindre import af produkter, der er fremstillet ved brug af børnearbejde
- v) gennem bevidstgørelseskampagner og støtteprogrammer at tilskynde kvinder og piger til at gå i gang med akademiske og forskningsmæssige karrierer inden for alle videnskabelige områder, med særligt fokus på teknologi og digital økonomi
- w) at sikre kohærens mellem EU's interne og eksterne politikker og målene for bæredygtig udvikling

Sikring af at kvinder er repræsenteret ligeligt på alle beslutningstagningsniveauer

- x) at beskytte de civile og politiske rettigheder og støtte en sikring af kønsbalancen på alle niveauer af beslutningstagningen, herunder i den politiske beslutningstagning, økonomisk politik og programmer, på arbejdspladser, i erhvervslivet eller i den akademiske verden
- y) at inddrage arbejdsmarkedets parter, civilsamfundet og kvindeorganisationer i den økonomiske beslutningstagning
- z) at styrke kvinders lederskab og deltagelse i beslutningstagningen i konfliktsituationer og efter konflikter og sikre kvinders adgang til job, markeder og politisk deltagelse og lederskab i lande, der får bilagt konflikter, hvilket alt sammen er afgørende for stabiliteten

Imødekommelse af de mest marginaliserede kvinders behov

- aa) at lette landbokvindes ejendomsret til jord og adgang til kredit og fremme, tilskynde og støtte kvinders iværksætterinitiativer i landdistrikter for at sætte kvinderne i stand til at blive økonomisk uafhængige og til at deltage fuldt ud i og nyde godt af bæredygtig udvikling i landdistrikterne; at beskytte og fremme korte fødevarerforsyningskæder gennem aktive politikker på både internt og eksternt plan i EU

Tirsdag den 14. februar 2017

- ab) at fastlægge interne og internationale regler, der sikrer begrænsninger på den omfattende land grabbing, som er i strid med småejeres, navnlig kvinders, interesser
- ac) at opfordre til inddragelse af landbokvinders organisationer i politisk beslutningstagning på lokalt, regionalt, nationalt og globalt niveau og støtte kvindenetværk med udveksling af erfaringer og god praksis, navnlig når de pågældende beslutninger kan få indflydelse på deres liv
- ad) at opfordre alle lande til at ratificere og gennemføre FN's konvention om rettigheder for personer med handicap, herunder artikel 6 med overskriften »Kvinder med handicap«
- ae) at fremhæve kvindelige vandrende arbejdstageres ret til ordentlige arbejdsforhold og ligeværdig social beskyttelse, navnlig for migranter og flygtninge, der arbejder som hushjælp; at opfordre til ratifikation og gennemførelse af ILO-konvention nr. 189
- af) indtrængende at opfordre alle parter til at gennemføre politikker, der sikrer flygtningekvinders og -pigers rettigheder og en human behandling af dem
- ag) at sikre, at kønsbaseret forfølgelse betragtes som grundlag for ansøgning om asyl i henhold til FN-konventionen fra 1951 om flygtnings retsstilling
- ah) at fremhæve behovet for at beskytte og fremme LGBTI-kvinders rettigheder
- ai) at opfordre Kommissionen for Kvinders Status til sammen med CEDAW-komiteén at institutionalisere en tværsektoriel tilgang til deres analyse og til at fremme konceptet med bekæmpelse af flere forskellige former for diskrimination gennem tværsektoriel analyse i alle FN's organer
- aj) at føre politikker med henblik på at tackle situationen med kvinder, der er ramt af fattigdom og social udstødelse
- ak) at anerkende kvinders rolle som formelle og uformelle omsorgspersoner og gennemføre politikker med sigte på at forbedre de vilkår, hvorunder de yder omsorg

Omsættelse af disse forpligtelser til udgifter og større synliggørelse af dem

- al) at mobilisere de ressourcer, der er nødvendige for at virkeliggøre kvinders økonomiske rettigheder og mindske kønsulighed, bl.a. gennem anvendelse af de eksisterende instrumenter på EU-plan og på medlemsstatsplan, såsom kønsspecifikke konsekvensanalyser; at anvende kønsbudgettering i forbindelse med offentlige udgifter for at sikre ligestilling mellem kvinder og mænd og fjerne alle former for kønsulighed
 - am) at sikre, at Parlamentet og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling inddrages fuldt ud i beslutningsprocessen vedrørende EU's holdning på den 61. samling i FN's Kommission for Kvinders Status
 - an) at udtrykke sin stærke støtte til det arbejde, der udføres af UN Women, som er en central aktør inden for FN-systemet, når det gælder om at udrydde vold mod kvinder og piger på verdensplan og bringe alle relevante interessenter sammen med henblik på at skabe politiske ændringer og koordinere tiltag at opfordre FN's medlemsstater og EU til at øge deres finansiering af UN Women;
2. pålægger sin formand at sende denne henstilling til Rådet og til orientering til Kommissionen.
-

Torsdag den 2. februar 2017

III

(Forberedende retsakter)

EUROPA-PARLAMENTET

P8_TA(2017)0014

Bilateral beskyttelsesklauseul og stabiliseringsmekanisme for bananer i handelsaftalen mellem EU og Colombia og Peru *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 2. februar 2017 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 19/2013 om gennemførelse af den bilaterale beskyttelsesklauseul og stabiliseringsmekanismen for bananer i handelsaftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Colombia og Peru på den anden side, og om ændring af forordning (EU) nr. 20/2013 om gennemførelse af den bilaterale beskyttelsesklauseul og stabiliseringsmekanismen for bananer i aftalen om oprettelse af en associering mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Mellemamerika på den anden side (COM(2015)0220 — C8-0131/2015 — 2015/0112(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2018/C 252/31)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2015)0220),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 207, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0131/2015),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 20. december 2016 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om International Handel (A8-0277/2016),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. godkender Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæring, der er vedføjet som bilag til denne beslutning;
 3. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

Torsdag den 2. februar 2017

P8_TC1-COD(2015)0112

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 2. februar 2017 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/... om ændring af forordning (EU) nr. 19/2013 om gennemførelse af den bilaterale beskyttelsesklausul og stabiliseringsmekanismen for bananer i handelsaftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Colombia og Peru på den anden side, og om ændring af forordning (EU) nr. 20/2013 om gennemførelse af den bilaterale beskyttelsesklausul og stabiliseringsmekanismen for bananer i aftalen om oprettelse af en associering mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Mellemamerika på den anden side

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) 2017/540.)

Torsdag den 2. februar 2017

BILAG TIL DEN LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING

FÆLLES ERKLÆRING

fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen

Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen er enige i betydningen af tæt samarbejde i forbindelse med overvågningen af gennemførelsen af handelsaftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Colombia og Peru på den anden side ⁽¹⁾, som ændret ved tiltrædelsesprotokollen til handelsaftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Colombia og Peru på den anden side for at tage hensyn til Ecuadors tiltrædelse af aftalen ⁽²⁾, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 19/2013 af 15. januar 2013 om gennemførelse af den bilaterale beskyttelsesklausul og stabiliseringsmekanismen for bananer i handelsaftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Colombia og Peru på den anden side ⁽³⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 20/2013 af 15. januar 2013 om gennemførelse af den bilaterale beskyttelsesklausul og stabiliseringsmekanismen for bananer i aftalen om oprettelse af en associering mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Mellemamerika på den anden side ⁽⁴⁾. Med henblik herpå aftaler de følgende:

- Efter anmodning fra Europa-Parlamentets ansvarlige udvalg vil Kommissionen aflægge beretning til udvalget om eventuelle særlige problemer i forbindelse med Colombias, Ecuadors eller Perus gennemførelse af deres forpligtelser vedrørende handel og bæredygtig udvikling.
- Hvis Europa-Parlamentet vedtager en henstilling om indledning af en undersøgelse af beskyttelsesforanstaltninger, vil Kommissionen nøje undersøge, om betingelserne i forordning (EU) nr. 19/2013 eller i forordning (EU) nr. 20/2013 for indledning på eget initiativ er opfyldt. Såfremt Kommissionen ikke anser betingelserne for opfyldt, forelægger den Europa-Parlamentets ansvarlige udvalg en beretning med en redegørelse for alle de faktorer, der er relevante for igangsættelsen af en sådan undersøgelse.
- Kommissionen vil senest den 1. januar 2019 foretage en evaluering af situationen for Unionens bananproducenter. Hvis der konstateres en alvorlig forværring af situationen på markedet eller af situationen for Unionens bananproducenter, kan en forlængelse af mekanismens gyldighedsperiode overvejes efter samtykke fra parterne i aftalen.

Kommissionen vil fortsat foretage regelmæssige analyser af markedssituationen og situationen for Unionens bananproducenter efter udløbet af stabiliseringsmekanismen. Hvis der konstateres en alvorlig forværring af markedssituationen eller af situationen for Unionens bananproducenter, vil Kommissionen sammen med medlemsstaterne og interesseparterne i lyset af banansektorens betydning for regionerne i den yderste periferi undersøge situationen og afgøre, om det bør overvejes at træffe hensigtsmæssige foranstaltninger. Kommissionen kan ligeledes indkalde til regelmæssige opfølgingsmøder med medlemsstaterne og interesseparterne.

Kommissionen har udarbejdet statistiske værktøjer til at muliggøre overvågning og evaluering af tendenserne i importen af bananer og af situationen på Unionens marked for bananer. Kommissionen vil være særlig opmærksom på at gennemgå formatet for importovervågningsdata med henblik på regelmæssigt at offentliggøre ajourførte oplysninger på en mere brugervenlig måde.

⁽¹⁾ EUT L 354 af 21.12.2012, s. 3.

⁽²⁾ EUT L 356 af 24.12.2016, s. 3.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 19/2013 af 15. januar 2013 om gennemførelse af den bilaterale beskyttelsesklausul og stabiliseringsmekanismen for bananer i handelsaftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Colombia og Peru på den anden side (EUT L 17 af 19.1.2013, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 20/2013 af 15. januar 2013 om gennemførelse af den bilaterale beskyttelsesklausul og stabiliseringsmekanismen for bananer i aftalen om oprettelse af en associering mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Mellemamerika på den anden side (EUT L 17 af 19.1.2013, s. 13).

Torsdag den 2. februar 2017

P8_TA(2017)0015

Bæredygtig forvaltning af de eksterne fiskeflåder *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 2. februar 2017 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en bæredygtig forvaltning af de eksterne flåder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1006/2008 (COM(2015)0636 — C8-0393/2015 — 2015/0289(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2018/C 252/32)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2015)0636),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 43, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0393/2015),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse af 25. maj 2016 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til betænkning fra Fiskeriudvalget og udtalelse fra Udviklingsudvalget (A8-0377/2016),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P8_TC1-COD(2015)0289

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 2. februar 2017 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/... om en bæredygtig forvaltning af de eksterne flåder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1006/2008

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

⁽¹⁾ EUT C 303 af 19.8.2016, s. 116.

⁽²⁾ EUT C 303 af 19.8.2016, s. 116.

Torsdag den 2. februar 2017

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Rådets forordning (EF) nr. 1006/2008⁽²⁾ oprettes der en ordning med tilladelser til EU-fiskerfartøjers fiskeri uden for EU-farvande og tredjelandsfartøjers adgang til EU-farvande.
- (2) Unionen er kontraherende part i De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982 (UNCLOS)⁽³⁾ og har ratificeret De Forenede Nationers aftale af 4. august 1995 om gennemførelse af bestemmelserne i De Forenede Nationers havretskonvention for så vidt angår bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskearter (FN-aftalen om fiskebestande)⁽⁴⁾. I disse internationale bestemmelser fastlægges bl.a. princippet om, at alle stater har pligt til at træffe passende foranstaltninger til at sikre, at havets biologiske ressourcer forvaltes **og bevares** bæredygtigt, og til at samarbejde med hinanden i dette øjemed. [**Ændring 1**]
- (3) Unionen har godkendt aftalen af 24. november 1993 om fremme af fiskerfartøjers overholdelse af internationale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger på det åbne hav vedtaget af De Forenede Nationers Fødevarer- og Landbrugsorganisation (FAO-overholdelsesaftalen)⁽⁵⁾. I FAO-overholdelsesaftalen fastsættes det, at en kontraherende part kun må give tilladelse til at anvende et fartøj til fiskeri på det åbne hav, hvis bestemte betingelser er opfyldt, og at der skal indføres sanktioner, hvis bestemte rapporteringsforpligtelser ikke er opfyldt.
- (3a) **Den Internationale Havretsdomstol afgav den 2. april 2015 en rådgivende udtalelse som svar på en anmodning, som var indgivet af Den Subregionale Kommission for Fiskeriet for Vestafrika. Denne rådgivende udtalelse bekræftede, at Unionen er ansvarlig for den aktivitet, som udføres af fartøjer, der sejler under medlemsstaternes flag, og den due diligence, som Unionen skal udøve i forbindelse hermed.** [**Ændring 2**]
- (4) Unionen har godkendt FAO's internationale handlingsplan vedtaget i 2001, som tager sigte på at forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IPOA-IUU). Den internationale handlingsplan og FAO's frivillige retningslinjer for flagstatspræstationer, der blev godkendt i 2014, understreger flagstatens ansvar for at sikre, at havets biologiske ressourcer og økosystemer bevares på langt sigt, og at de udnyttes bæredygtigt. Ifølge den internationale handlingsplan mod IUU-fiskeri bør flagstaten udstede tilladelse til fartøjer, der fører dens flag, hvis de skal fiske i farvande uden for dens højhedsområde eller jurisdiktion. Det anbefales også i de frivillige retningslinjer for flagstatspræstationer, at både flag- og kyststaten udsteder tilladelse til fiskeri, uanset om fiskeriet finder sted i henhold til en aftale om adgang til fiskeri eller ej. Begge stater skal finde det godtgjort, at fiskeriet ikke er til skade for en bæredygtig udnyttelse af bestandene i kyststaternes farvande (punkt 40 og 41).
- (4a) **Samtlige medlemmer af FAO, herunder Unionen og dets partnere i udviklingslandene, vedtog i 2014 enstemmigt de frivillige retningslinjer for værn om bæredygtigt småfiskeri i forbindelse med fødevarerikkerhed og fattigdomsbekæmpelse, herunder punkt 5.7 heraf, som fremhæver, at der bør tages behørigt hensyn til småfiskeriet, inden der indgås aftaler med tredjelande eller tredjeparter om adgang til ressourcer.** [**Ændring 3**]

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets holdning af 2.2.2017 og Rådets afgørelse af ...

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1006/2008 af 29. september 2008 om tilladelser til EF-fiskerfartøjers fiskeri uden for EF-farvande og tredjelandsfartøjers adgang til EF-farvande, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93 og (EF) nr. 1627/94 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 3317/94 (EUT L 286 af 29.10.2008, s. 33).

⁽³⁾ Rådets afgørelse 98/392/EF af 23. marts 1998 om Det Europæiske Fællesskabs indgåelse af de Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982 og af aftalen af 28. juli 1994 vedrørende anvendelsen af kapitel XI i denne konvention (EFT L 179 af 23.6.1998, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets afgørelse 98/414/EF af 8. juni 1998 om Det Europæiske Fællesskabs ratifikation af aftalen om gennemførelse af bestemmelserne i De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982 vedrørende bevarelse og forvaltning af fiskebestande, der bevæger sig både inden for og uden for eksklusive økonomiske zoner (fælles bestande), og stærkt vandrende fiskebestande (EFT L 189 af 3.7.1998, s. 14).

⁽⁵⁾ Rådets afgørelse 96/428/EF af 25. juni 1996 om Fællesskabets godkendelse af aftalen om fremme af fiskerfartøjers overholdelse af internationale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger på det åbne hav (EFT L 177 af 16.7.1996, s. 24).

Torsdag den 2. februar 2017

- (4b) **FAO's frivillige retningslinjer for værn om bæredygtigt småfiskeri i forbindelse med fødevarerikthed og fattigdomsbekæmpelse opfordrer til vedtagelse af foranstaltninger til langsigtet bevaring og bæredygtig udnyttelse af fiskeriressourcer og til fastholdelse af det økologiske grundlag for fødevarerproduktion, idet de understreger vigtigheden af miljøstandarder for fiskeriaktiviteter uden for EU-farvande, der kombinerer en økosystembaseret tilgang til fiskeriforvaltning med forsigtighedstilgangen for således at genopbygge og fastholde de befiskede bestande over niveauer, som kan frembringe et maksimalt bæredygtigt udbytte pr. 2015, hvor dette er muligt, og senest i 2020 for alle bestandes vedkommende. [Ændring 4]**
- (5) Der er på internationalt plan i stigende grad sat fokus på spørgsmålet om de forpligtelser og det deraf følgende ansvar for bevarelse og forvaltning af de levende ressourcer på det åbne hav, som i henhold til UNCLOS påhviler flagstaten og i givet fald den internationale organisation, under hvis flag fartøjet sejler. Dette er også tilfældet med den due diligence-forpligtelse, som følger af UNCLOS til i både kyststaters, flagstaters og i givet fald internationale flagorganisationers **flag- og kystorganisationers** jurisdiktion at sikre bevarelsen af havets biologiske ressourcer i farvande henhørende under national jurisdiktion. **Den rådgivende udtalelse af 2. april 2015 fra Den Internationale Havretsdømstol (ITLOS), fremsat som svar på spørgsmål rejst af Den Subregionale Kommission for Fiskeriet for Vestafrika, bekræftede, at Unionen bærer det internationale ansvar over for tredjelande og internationale organisationer i forbindelse med sine fiskerifartøjers aktiviteter, og at dette ansvar indebærer forpligtelsen til at udvise due diligence.** En due diligence-forpligtelse er et lands forpligtelse til at gøre sit yderste for at forhindre ulovligt fiskeri, hvilket omfatter en forpligtelse til at indføre de nødvendige administrative foranstaltninger og håndhævelsesforanstaltninger til at sikre, at fiskerifartøjer, der fører landets flag, landets statsborgere og fiskerifartøjer, der udøver deres aktiviteter i landets farvande, ikke deltager i aktiviteter, som er i strid med de gældende bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger. **Det Derfor, samt mere generelt for at styrke den »blå« økonomi, er derfor det** vigtigt at tilrettelægge ikke blot de aktiviteter, som EU-fiskerifartøjer udøver uden for EU-farvande, men også den dertil knyttede ordning for forvaltning af sådanne tilladelser på en sådan måde, at **EU's Unionens** internationale forpligtelser opfyldes rationelt og effektivt, og det undgås, at der opstår situationer, hvor Unionen kritiseres for at handle i modstrid med de internationale regler. [Ændring 5]
- (5a) **På FN's topmøde om bæredygtig udvikling den 25. september 2015 forpligtede Unionen sig til at gennemføre resolutionen, der indeholder slutdokumentet med titlen »Ændring af vores samfund: 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling«, herunder bæredygtigheds mål 14, »bevare havene og bruge havene og de marine ressourcer på bæredygtig vis for at fremme bæredygtig udvikling«, og bæredygtigheds mål 12, »sikre bæredygtige forbrugs- og produktionsmønstre«, og målene hertil. [Ændring 6]**
- (6) Resultaterne af De Forenede Nationers konference i 2012 om bæredygtig udvikling (Rio+20) ⁽¹⁾, **vedtagelsen af EU-handlingsplanen for bekæmpelse af ulovlig handel med vilde planter og dyr, den internationale udvikling i bestræbelserne på at bekæmpe ulovlig handel med vilde dyr og de nye bæredygtigheds mål (17 mål til omformning af vores klode, herunder mål 14: livet i vandet), vedtaget af FN i september 2015, bør afspejles i Unionens eksterne fiskeripolitik og i dens handelspolitik. [Ændring 7]**
- (7) Den fælles fiskeripolitik målsætning som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 ⁽²⁾ (»grundforordningen«) er at sikre, at fiskeriet er miljømæssigt, økonomisk og socialt bæredygtigt og forvaltes på en måde, der er i overensstemmelse med målene om at opnå økonomiske, sociale og beskæftigelsesmæssige fordele, **om genoprettelse af fiskebestandene og opretholdelse af dem over niveauer, som kan frembringe et maksimalt bæredygtigt udbytte, og som bidrager til fødevarerforsyningsikkerheden. Det er også nødvendigt ved implementeringen af denne politik at tage hensyn til udviklingssamarbejdets mål, jf. artikel 208, stk. 1, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). [Ændring 8]**
- (7a) **Grundforordningen kræver også, at partnerskabsaftaler om bæredygtigt fiskeri (SFPA'er) begrænses til overskydende fangster i henhold til artikel 62, stk. 2 og 3, i UNCLOS. [Ændring 9]**

⁽¹⁾ De Forenede Nationers Generalforsamlings resolution A/RES/66/288 af 27. juli 2012 om resultaterne af Rio+20-konferencen »The Future We Want«.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

Torsdag den 2. februar 2017

- (8) Ifølge ~~forordning (EU) nr. 1380/2013~~ **grundforordningen** bør Unionen fremme den fælles fiskeripolitikens mål internationalt ved at sikre, at ~~EU's~~ **Unionens** fiskeri uden for EU-farvande er baseret på de samme principper og standarder som dem, der gælder ifølge EU-lovgivningen, og at fremme lige vilkår for EU-operatører og tredjelandsoperatører. **Social- og miljølovgivning vedtaget af tredjelande kan afvige fra Unionens, således at der gælder forskellige standarder for fiskerflåder. Denne situation vil kunne føre til tilladelse til fiskeriaktiviteter, der ikke stemmer overens med den bæredygtige forvaltning af de marine ressourcer. Det er derfor nødvendigt at sikre overensstemmelse med Unionens aktiviteter inden for miljø, fiskeri, handel og udvikling, navnlig når dette påvirker fiskeriet i udviklingslande, hvor den administrative kapacitet er lav, og hvor risikoen for korruption er høj.** [Ændring 10]
- (9) Formålet med forordning (EF) nr. 1006/2008 var at fastsætte fælles bestemmelser for udstedelse af tilladelser til EU-fartøjer, der fisker uden for EU-farvande, med henblik på at bidrage til bekæmpelsen af IUU-fiskeri og muliggøre en strengere kontrol med og overvågning af EU-flåden i hele verden, **samt vilkårene for at tillade fartøjer fra tredjelande at fiske i EU-farvande.** [Ændring 11]
- (10) Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008⁽¹⁾ om IUU-fiskeri blev vedtaget sideløbende med forordning (EF) nr. 1006/2008, mens Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 («kontrollforordningen»)⁽²⁾ blev vedtaget et år senere. Disse tre forordninger indeholder tilsammen gennemførelsesbestemmelserne til den fælles fiskeripolitik.
- (11) De tre forordninger er dog ikke blevet gennemført konsekvent. Der har navnlig vist sig at være uoverensstemmelser mellem forordningen om fiskeritilladelser og kontrollforordningen, som blev vedtaget efter førstnævnte forordning. I forbindelse med gennemførelsen af forordning om fiskeritilladelser blev der desuden konstateret en række smuthuller i lovgivningen, idet visse spørgsmål vedrørende kontrol af f.eks. chartring, omflagning og tredjelandsmyndigheders udstedelse af fiskeritilladelser til EU-fiskerifartøjer uden for rammerne af en SFPA («direkte tilladelser») ikke er omfattet af forordningen. Desuden har visse rapporteringsforpligtelser vist sig at være vanskelige at gennemføre, og det samme gør sig gældende for opdelingen af de administrative roller mellem medlemsstaterne og Kommissionen.
- (12) Grundprincippet i denne forordning er, at ethvert EU-fartøj, der fisker uden for EU-farvande, bør være i besiddelse af en tilladelse udstedt af flagmedlemsstaten og overvåges på passende vis, uanset hvor det udøver sine aktiviteter, og hvilke regler der i øvrigt gælder. Udstedelse af en fiskeritilladelse bør være betinget af, at visse fælles grundlæggende kriterier er opfyldt. De oplysninger, som medlemsstaterne indsamler og sender Kommissionen, bør sætte Kommissionen i stand til at intervenere i overvågningen af EU-fiskerifartøjers fiskeri i et hvilket som helst område **uden for EU-farvande** og til enhver tid. **Dette er nødvendigt for at sætte Kommissionen i stand til at varetage sine forpligtelser som traktaternes vogter.** [Ændring 12]
- (12a) **Gennem de seneste år er der sket væsentlige forbedringer af Unionens eksterne fiskeripolitik med hensyn til vilkår og betingelser for SFPA'er og den omhu, hvormed bestemmelserne håndhæves. Opretholdelsen af fiskerimulighederne for EU-flåden inden for rammerne af SFPA'er bør være et prioriteret mål for Unionens eksterne fiskeripolitik, og der bør gælde lignende vilkår for de EU-aktiviteter, som ikke er omfattet af SFPA'er.** [Ændring 13]
- (12b) **Kommissionen bør spille rollen som mægler, når spørgsmålet om at inddrage, suspendere eller ændre en fiskeritilladelse rejses, fordi der foreligger beviser for alvorlige trusler mod udnyttelsen af fiskeressourcerne.** [Ændring 14]

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 af 29. september 2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1936/2001 og (EF) nr. 601/2004 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1093/94 og (EF) nr. 1447/1999 (EUT L 286 af 29.10.2008, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en EF-kontrollordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning (EF) nr. 847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006 (EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1).

Torsdag den 2. februar 2017

- (13) Hjælpefartøjer kan have stor betydning for den måde, som fiskerfartøjer fisker på, og på den mængde, de kan tage. Der bør derfor tages hensyn til dem i de procedurer for udstedelse af tilladelser og rapportering, der er fastsat i denne forordning.
- (14) Omflagning bliver et problem, når formålet med omflagningen er at omgå den fælles fiskeripolitiks bestemmelser eller de gældende bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger. Unionen bør derfor kunne finde frem til, afsløre og hindre sådanne omflagninger. Der bør ~~i hele fartøjets levetid~~ **for et fartøj, der ejes af en EU-operatør — uanset hvilke(t) flag, det opererer under** – sikres sporbarhed og ordentlig opfølgning af, om reglerne tidligere er overholdt, **i hele dets levetid**. Kravet om, at hvert fartøj skal have udstedt et unikt identifikationsnummer af Den Internationale Søfartsorganisation (IMO), skulle også bidrage til en sådan sporbarhed. [Ændring 15]
- (15) EU-fartøjers fiskeri i tredjelandsfarvande kan enten foregå i henhold til en SFPA indgået mellem Unionen og et tredjeland eller i henhold til en fiskeritilladelse, der er udstedt direkte af tredjelandet, hvis der ikke er en sådan SFPA i kraft. I begge tilfælde skal fiskeriet foregå på en åben og bæredygtig måde. Derfor bør flagmedlemsstaterne bemyndiges til efter en række klart definerede kriterier og under forudsætning af, at dette overvåges, at give fartøjer, der fører deres flag, tilladelse til at ansøge om og få udstedt en tilladelse direkte af en tredjelandskyststat. Tilladelsen til fiskeri bør ført gives, når flagmedlemsstaten har fået det godtgjort, at fiskeriet ikke er til skade for en bæredygtig udnyttelse af ressourcerne. Medmindre Kommissionen har yderligere **behørigt begrundede** indvendinger, bør den operatør, som har fået tilladelse af både flagmedlemsstaten og kyststaten, kunne påbegynde fiskeriet. [Ændring 16]
- (16) I forbindelse med SFPA'er kan der opstå en situation, hvor fiskerimuligheder omfordeles, fordi de muligheder, der er tildelt medlemsstaterne ved den relevante rådsforordning, ikke er udnyttet fuldt ud. Eftersom de adgangs- og omkostninger, der er fastsat i SFPA'erne, for en stor dels vedkommende finansieres over EU-budgettet, er det vigtigt at have en **midlertidig** omfordelingsordning for at beskytte Unionens finansielle interesser og for at sikre, at fiskerimuligheder, som der er betalt for, ikke går til spilde. Omfordelingsordningen, som kun bør anvendes som sidste udvej, bør derfor præciseres og forbedres. Den bør kun anvendes midlertidigt, og den bør ikke have nogen indvirkning på den oprindelige fordeling af fiskerimuligheder mellem medlemsstaterne, **hvilket betyder, at den ikke skader den relative stabilitet. Da det er en sidste udvej**, bør der kun omfordeles fiskerimuligheder, når de relevante medlemsstater har frasagt sig retten til at udveksle fiskerimuligheder indbyrdes. [Ændring 17]
- (16a) **Begrebet »passive aftaler« anvendes, hvor lande har vedtaget en partnerskabsaftale om fiskeri, uden at de — af strukturelle årsager eller pga. andre omstændigheder — har en protokol, der er trådt i kraft. Unionen har flere »passive aftaler« med tredjelande. EU-fartøjer må således ikke fiske i farvande, der er genstand for passive aftaler. Kommissionen bør gøre en indsats for at »aktivere« disse aftaler eller opsige de pågældende partnerskabsaftaler.** [Ændring 18]
- (17) Fiskeri henhørende under en regional fiskeriforvaltningsorganisations (RFFO's) kompetenceområde og **ureguleret** fiskeri på det åbne hav bør også være betinget af, at der er udstedt tilladelse hertil af flagmedlemsstaten, og at fiskeriet foregår under overholdelse af de specifikke regler, der er fastsat af den pågældende RFFO, eller de EU-bestemmelser, der gælder for fiskeri på det åbne hav. [Ændring 19]
- (18) Charteraftaler kan ikke blot være til hinder for en effektiv gennemførelse af bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, men også for den bæredygtige udnyttelse af havets biologiske ressourcer. Der bør derfor fastsættes retningsregler, som sætter Unionen bedre i stand til at overvåge aktiviteter, der udøves af ~~EU-charterede~~ fiskerfartøjer, **der sejler under et EU-flag, og som er chartrede af operatører fra tredjelande** på grundlag af de regler, der er vedtaget af den relevante RFFO. [Ændring 20]
- (19) Procedurerne bør være gennemskuelige, **praktisk gennemførlige** og forudsigelige for operatørerne, uanset om der er tale om EU- eller tredjelandsoperatører, såvel som for deres respektive myndigheder. [Ændring 21]
- (19a) **Unionen bør tilstræbe et internationalt marked med ens spilleregler, hvor EU-fiskerflåden kan konkurrere med andre fiskerinationer, og hvor bestemmelserne om markedsadgang tilpasses, hvis der vedtages strenge regler for EU-flåden.** [Ændring 22]

Torsdag den 2. februar 2017

- (20) Det bør sikres, at der som krævet i kontrolforordningen udveksles oplysninger elektronisk mellem medlemsstaterne og Kommissionen. Medlemsstaterne bør indsamle alle de krævede data om deres flåder og disses fiskeri, administrere dem og stille dem til rådighed for Kommissionen. De bør desuden samarbejde med hinanden, Kommissionen og tredjelandslande, hvor det er relevant, for at koordinere disse dataindsamlingsaktiviteter.
- (21) For at gøre oplysningerne om EU-fiskeritilladelser mere gennemskuelige og tilgængelige bør Kommissionen oprette et elektronisk register over fiskeritilladelser, som indeholder både en offentligt tilgængelig og en sikker del. Oplysningerne i EU-registret over fiskeritilladelser omfatter personoplysninger. Enhver behandling af personoplysninger i henhold til nærværende forordning bør ske under overholdelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001⁽¹⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF⁽²⁾ og medlemsstaternes egen lovgivning på området.
- (22) For at sikre en effektiv regulering af adgangen til EU-farvande for fiskerfartøjer, der fører et tredjeland's flag, bør de relevante regler være i overensstemmelse med dem, der ifølge kontrolforordningen gælder for EU-fiskerfartøjer. Navnlig bør nævnte forordnings artikel 33 om registrering af fangster og fangstrelaterede data også finde anvendelse om tredjeland's fiskerfartøjer, der fisker i EU-farvande.
- (23) Tredjeland's fiskerfartøjer, som ikke har fået udstedt en tilladelse i henhold til denne forordning, bør, når de sejler i EU-farvande, være forpligtet til at sørge for, at deres fiskeredskaber er stuvet på en sådan måde, at de ikke umiddelbart kan benyttes.
- (24) Medlemsstaterne bør være ansvarlige for at kontrollere tredjeland's fiskerfartøjers fiskeri i EU-farvande og til i tilfælde af overtrædelser at registrere disse i det nationale register, der er omhandlet i kontrolforordningens artikel 93.
- (25) For at forenkle proceduren for udstedelse af tilladelser bør medlemsstaterne og Kommissionen benytte et fælles system for udveksling og lagring af data, som gør det muligt at stille de fornødne oplysninger til rådighed og ajourføre dem og samtidig lette den administrative byrde. I denne forbindelse bør dataene i EU-fiskerflåderegistret udnyttet fuldt ud.
- (26) For at kunne tage hensyn til den teknologiske udvikling og eventuelle nye krav, der følger af den internationale ret, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF, for så vidt angår vedtagelse af ændringer af bilagene til denne forordning, som indeholder listen over de oplysninger, som en operatør skal fremlægge for at få en fiskeritilladelse. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning⁽³⁾. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (27) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser for så vidt angår registrering af data, dataformatet og medlemsstaternes fremsendelse af data vedrørende fiskeritilladelser til Kommissionen og til EU-registret over fiskeritilladelser og for at fastlægge metoden for omfordeling af uudnyttede fiskerimuligheder. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).

⁽³⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

Torsdag den 2. februar 2017

- (28) Kommissionen bør i behørigt begrundede tilfælde, hvor der af særligt hastende årsager kræves en hurtig indsats fra Unionens side for at omfordele fiskerimuligheder, vedtage gennemførelsesretsakter, der finder anvendelse umiddelbart.
- (29) På grund af de mange og omfattende ændringer bør forordning (EF) nr. 1006/2008 ophæves —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

AFSNIT I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning fastsættes der regler for udstedelse og forvaltning af fiskeritilladelser til:

- a) EU-fiskerfartøjer, der ~~fisker~~ **udøver fiskeri** i farvande henhørende under et tredjeland's højhedsområde eller jurisdiktion, i farvande henhørende under en RFFO's kompetenceområde, **som Unionen er kontraherende part i**, i eller uden for EU-farvande eller på det åbne hav, og
- b) tredjelandfiskerfartøjer, der ~~fisker~~ **udøver fiskeri** i EU-farvande. [**Ændring 23**]

Artikel 2

Forholdet til den internationale lovgivning og EU-lovgivningen

Denne forordning finder anvendelse med forbehold af:

- a) bestemmelserne i SFPA'er og lignende fiskeriaftaler indgået mellem Unionen og tredjelande
- b) bestemmelser vedtaget af RFFO'er eller lignende fiskerierorganisationer, som Unionen er kontraherende part eller ikkekontraherende samarbejdspart i
- c) bestemmelserne i EU-lovgivningen til gennemførelse de bestemmelser, der er nævnt i litra a) og b).

Artikel 3

Definitioner

Med henblik på denne forordning finder definitionerne i artikel 4 i grundforordningen anvendelse. Desuden forstås ved:

- a) »hjelpefartøj«: et fartøj, der ikke er rigget med driftsklare fiskeredskaber, **der er udformet med henblik på at fange eller tiltrække fisk**, og som bistår med eller forbereder fiskeriet [**Ændring 24**]
- b) »fiskeritilladelse«: en ~~tilladelse~~ **fiskeritilladelse** udstedt til et EU-fiskerfartøj eller et tredjelandfiskerfartøj **som supplement til dets fiskerilicens**, der giver det ret til at udøve et specifikt fiskeri i en nærmere angivet periode, i et bestemt område eller til at udøve et bestemt fiskeri på særlige betingelser [**Ændring 25**]
- c) »register over fiskeritilladelser«: et system til forvaltning af fiskeritilladelser og den dertil knyttede database
- d) »direkte tilladelse«: en fiskeritilladelse udstedt af et tredjeland's kompetente myndigheder til et EU-fiskerfartøj uden for rammerne af en SFPA

Torsdag den 2. februar 2017

- e) »tredjelandfarvande«: farvande henhørende under et tredjelandets højhedsområde eller jurisdiktion
- f) »observatørprogram«: en ordning, der gennemføres i en RFFO's, **en SFPA's, et tredjeland eller en medlemsstats** regi, i henhold til hvilken der på bestemte betingelser indsættes observatører om bord på et ~~fartøj~~ **fiskerfartøj** for at **indsamle data og/eller** kontrollere fartøjets overholdelse af de regler, der er vedtaget af den pågældende organisation, **den pågældende SFPA eller det pågældende land.** [Ændring 26]
- fa) »kontraherende part«: en kontraherende part i en international konvention eller aftale om oprettelse af en RFFO samt stater, fiskerienheder eller andre enheder, der samarbejder med en sådan organisation og er blevet tildelt status som samarbejdende ikke-kontraherende part i forhold til en sådan organisation.** [Ændring 27]
- fb) »chartring«: en aftale, i henhold til hvilken et fiskerfartøj, der sejler under en medlemsstats flag, i en fastlagt periode bortforpagtes til en operatør i enten en anden medlemsstat eller et tredjeland uden udflagning.** [Ændring 77]

AFSNIT II

EU-FISKERFARTØJERS FISKERI UDEN FOR EU-FARVANDE

KAPITEL I

Fælles bestemmelser

Artikel 4

Generelle principper

Uden at dette berører kravet om at få udstedt tilladelse af den kompetente organisation eller tredjelandet, må et EU-fiskerfartøj ikke fiske uden for EU-farvande, medmindre det har fået udstedt en fiskeritilladelse af sin flagmedlemsstat.

Artikel 5

Kriterier for udstedelse af fiskeritilladelser

1. En flagmedlemsstat må kun udstede en fiskeritilladelse til fiskeri uden for EU-farvande, hvis:
 - a) den har modtaget fuldstændige og nøjagtige oplysninger som omhandlet i ~~bilag 1 og 2~~ **bilaget** om fiskerfartøjet og det eller de tilknyttede hjælpefartøj(er), også om hjælpefartøjer, der ikke fører en medlemsstats flag [Ændring 28]
 - b) fiskerfartøjet har en gyldig fiskerilicens udstedt i henhold til artikel 6 i forordning (EF) nr. 1224/2009
 - c) fiskerfartøjet og eventuelle tilknyttede hjælpefartøjer har et IMO-nummer, **såfremt dette er påkrævet i henhold til EU-lovgivningen** [Ændring 29]
 - d) ~~operatøren og fiskerfartøjet~~ **hverken fiskerfartøjets ejer eller det pågældende fiskerfartøj** i 12-månedersperioden forud for ansøgningen om fiskeritilladelse ~~ikke~~ er blevet idømt sanktioner for en alvorlig overtrædelse ~~efter medlemsstatens nationale lovgivning, jf. artikel 42 i Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 og artikel 90 i Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009.~~ [Ændring 78]
 - e) fiskerfartøjet ikke er opført på en IUU-liste vedtaget af en RFFO og/eller Unionen, jf. forordning (EF) nr. 1005/2008

Torsdag den 2. februar 2017

- f) flagmedlemsstaten i givet fald råder over fiskerimuligheder i henhold til en fiskeriaftale eller i henhold til RFFO'ens relevante bestemmelser, og
- g) fiskerfartøjet opfylder kravene i artikel 6, hvis dette er relevant.

2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 43 med henblik på at ændre bilaget.

Artikel 6

Omflagning

1. Denne artikel finder anvendelse på fartøjer, der ~~inden for~~ **i løbet af** de seneste ~~fem to~~ år ~~forud for datoen for~~ **før** ansøgning om fiskeritilladelse er:

- a) afmeldt EU-fiskerflåderegistret og registreret under et tredjelands flag og
- b) efterfølgende er gentilmeldt EU-fiskerflåderegistret ~~inden for en periode på 24 måneder fra den dato, hvor det blev afmeldt dette register.~~

2. En flagmedlemsstat må kun udstede en fiskeritilladelse, hvis den ~~finder det godtgjort~~ **har sikret sig**, at det i stk. 1 nævnte fartøj i den periode, hvor det sejlede under et tredjelands flag:

- a) ikke har deltaget i IUU-aktiviteter og
- b) ikke har udøvet sine aktiviteter i farvande **enten** henhørende under et ikkesamarbejdende tredjeland, jf. artikel 31 og 33 i forordning (EF) nr. 1005/2008, **eller et tredjeland, som er blevet identificeret som et land, der tillader ikkebæredygtigt fiskeri, jf. artikel 4, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1026/2012** ⁽¹⁾.

3. Operatøren skal med henblik herpå fremlægge ~~alle~~ **følgende** oplysninger vedrørende den ~~relevante~~ periode, **hvori fartøjet opererede under et tredjelands flag**, som kræves af flagmedlemsstaten, ~~herunder som et minimum følgende:~~

- a) en fangst- og indsatsopførelse for den relevante periode
- b) en kopi af den fiskeritilladelse, der er udstedt af flagstaten for den relevante periode
- c) en kopi af eventuelle fiskeritilladelser, i henhold til hvilke der måtte fiskes i tredjelandsfarvande i den relevante periode
- d) en officiel erklæring fra det tredjeland, som fartøjet omflagede til, med oplysninger om de sanktioner, som fartøjet eller operatøren er blevet idømt i den relevante periode.

da) en komplet oversigt over, hvilke(t) flag fartøjet har sejlet under i den periode, hvor det har været afmeldt fra EU-registret over fiskerfartøjer.

4. En flagmedlemsstat må ikke udstede fiskeritilladelse til et fartøj, der har været omflaget:

- a) til et tredjeland, der er identificeret som et ikkesamarbejdende tredjeland med hensyn til bekæmpelse af IUU-fiskeri, jf. artikel 31 i forordning (EF) nr. 1005/2008, eller er opført på den liste, der er omhandlet i samme forordnings artikel 33, eller

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1026/2012 af 25. oktober 2012 om visse foranstaltninger med henblik på bevarelse af fiskebestande over for lande, der tillader ikke-bæredygtigt fiskeri (EUT L 316 af 14.11.2012, s. 34).

Torsdag den 2. februar 2017

b) til et tredjeland, der er identificeret som et land, der tillader ikkebæredygtigt fiskeri, jf. artikel 4, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 1026/2012.

5. Stk. 4 finder ikke anvendelse, hvis flagmedlemsstaten finder det godtgjort, at operatøren, straks efter at det pågældende land blev identificeret som et ikkesamarbejdende land med hensyn til bekæmpelse af IUU-aktiviteter eller som et land, der tillader ikkebæredygtigt fiskeri:

a) indstillede alt fiskeri og

b) **omgående** indledte de fornødne administrative procedurer for at fjerne fartøjet fra tredjelandets fiskerflåderegister. [Ændring 31]

Artikel 7

Overvågning af fiskeritilladelser

1. Ved ansøgning om en fiskeritilladelse meddeler operatøren flagmedlemsstaten fuldstændige og nøjagtige oplysninger.

2. Operatøren informerer straks flagmedlemsstaten om eventuelle ændringer af de relevante oplysninger.

3. Flagmedlemsstaten overvåger **mindst én gang om året**, om de betingelser, som fiskeritilladelsen er udstedt på grundlag af, er opfyldt i hele fiskeritilladelsens gyldighedsperiode.

4. Er en af de betingelser, som fiskeritilladelsen er udstedt på grundlag af, ikke længere opfyldt, ~~ændrer eller inddrager~~ **træffer** flagmedlemsstaten **passende foranstaltninger, herunder at ændre eller inddrage** tilladelsen, og underretter **straks** operatøren og Kommissionen **samt, om fornødent, RFFO's sekretariat eller det pågældende tredjeland** herom.

5. Flagmedlemsstaten skal på **behørigt begrundet** anmodning af Kommissionen nægte at udstede tilladelse eller suspendere eller inddrage den i tilfælde:

a) hvor ~~overordnede politiske~~ **særligt hastende** årsager, ~~vedrørende~~ **som vedrører en alvorlig trussel mod** den bæredygtige udnyttelse, forvaltning og bevarelse af havets biologiske ressourcer ~~eller bekæmpelsen af ulovligt, urapporteret eller ureguleret fiskeri~~, kræver det

b) **af alvorlige overtrædelser i forhold til artikel 42 i forordning (EF) nr. 1005/2008 eller artikel 90, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1224/2009 for så vidt angår ulovligt, urapporteret og ureguleret (IUU) fiskeri, eller med henblik på at forhindre dem i tilfælde af høj risiko**

c) ~~tilfælde~~, hvor Unionen har besluttet at suspendere eller afbryde forbindelserne med det pågældende tredjeland.

Den i første afsnit nævnte behørigt begrundede anmodning skal være ledsaget af relevante og tilstrækkelige oplysninger. Når Kommissionen fremsætter en sådan behørigt begrundet anmodning, underretter den straks operatøren og flagmedlemsstaten herom. Efter en sådan anmodning fra Kommissionen skal der følge en 15 dage lang konsultationsperiode mellem Kommissionen og flagmedlemsstaten.

6. Hvis en flagmedlemsstat **Kommissionen efter de i stk. 5 nævnte 15 dage bekræfter sin anmodning, og hvis flagmedlemsstaten** ikke nægter at udstede tilladelse eller ikke ændrer, suspenderer eller inddrager den som krævet i henhold til stk. 4 og 5, kan Kommissionen **efter yderligere fem dage** beslutte at inddrage tilladelsen og ~~underrette~~ **underretter** flagmedlemsstaten og operatøren ~~herom~~ **om sin beslutning.** [Ændring 32]

Torsdag den 2. februar 2017

Kapitel II
EU-fiskerfartøjers fiskeri i tredjelandfarvande

AFDELING 1
FISKERI I HENHOLD TIL SFPA'ER

Artikel 8
RFFO-medlemskab

Et EU-fiskerfartøj må kun fiske i et tredjelands farvande efter bestande, der forvaltes af en RFFO, hvis det pågældende tredjeland er kontraherende part eller ikkekontraherende samarbejdspart i den relevante RFFO. **Såfremt der er indgået SFPA'er inden den ... [datoen for denne forordnings ikrafttræden], gælder dette stykke fra den... [fire år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden].** [Ændring 33]

Unionen kan tildele en del af de finansielle midler beregnet til sektorstøtte til de tredjelande, som den har SFPA'er med, for at støtte disse tredjelandes optagelse i RFFO'er. [Ændring 34]

Artikel 9
Anvendelsesområde

Denne afdeling finder anvendelse på fiskeri, der udøves af EU-fiskerfartøjer i tredjelandfarvande i henhold til en SFPA.

Unionen skal sikre, at SFPA'er er i overensstemmelse med denne forordning. [Ændring 35]

Artikel 10
Fiskeritilladelse

Et EU-fiskerfartøj må ikke fiske i tredjelandfarvande i henhold til en SFPA, medmindre det har fået udstedt en fiskeritilladelse:

- a) af ~~sin flagmedlemsstat~~ **det tredjeland, under hvis højhedsområde eller jurisdiktion de farvande, hvori der fiskes, hører,** og [Ændring 36]
- b) af ~~det tredjeland, under hvis højhedsområde eller jurisdiktion der fiskes~~ **sin flagmedlemsstat.** [Ændring 37]

Artikel 11
Betingelser for flagmedlemsstaters udstedelse af fiskeritilladelse

Flagmedlemsstater må kun udstede fiskeritilladelse til fiskeri i tredjelandfarvande i henhold til en SFPA, hvis

- a) kriterierne for udstedelse af fiskeritilladelse i artikel 5 er opfyldt
- b) betingelserne i den relevante SFPA er opfyldt
- c) operatøren har betalt alle afgifter
- ca) **operatøren har betalt alle gældende bødestrafte, som tredjelandets kompetente myndigheder har gjort krav på i løbet af de seneste 12 måneder pålagt, efter afslutningen af gældende retlige procedurer, og** [Ændring 38]
- cb) **fiskerfartøjet har en tilladelse fra tredjelandet.** [Ændring 39]

Torsdag den 2. februar 2017

Artikel 12

Forvaltning af fiskeritilladelser

1. Når en flagmedlemsstat har ~~udstedt en fiskeritilladelse~~ **verificeret, at de i artikel 11, litra a), b) og c) fastsatte betingelser er opfyldt**, sender den Kommissionen den dertil hørende ansøgning om **opnåelse af** tredjelandets tilladelse.
2. Den i stk. 1 nævnte ansøgning skal indeholde de oplysninger, der er omhandlet i ~~bilag 1 og 2~~ **bilaget**, sammen med eventuelle andre oplysninger, der kræves i henhold til SFPA'en.
3. Flagmedlemsstaten sender ansøgningen til Kommissionen senest ~~10~~ 15 kalenderdage før den frist for fremsendelse af ansøgninger, der er fastsat i SFPA'en. Kommissionen kan ~~bede~~ **rette en behørigt begrundet anmodning til** flagmedlemsstaten om de yderligere oplysninger, som den finder nødvendige.
4. ~~Når~~ **Inden for 10 kalenderdage efter ansøgningen er modtaget, eller — i tilfælde af at der blev anmodet om yderligere oplysninger i henhold til stk. 3 — inden for 15 kalenderdage efter ansøgningen er modtaget, foretager** Kommissionen ~~finder det godt gjort~~ **en indledende undersøgelse for at fastslå, om betingelserne, som er fastsat i artikel 11 er opfyldt. Kommissionen sender den derpå enten** ansøgningen til tredjelandet **eller meddeler medlemsstaten, at ansøgningen er afslået.**
5. Hvis et tredjeland meddeler Kommissionen, at det har besluttet at udstede fiskeritilladelse til et EU-fiskerfartøj, nægte at udstede en sådan tilladelse eller at suspendere eller inddrage et EU-fiskerfartøjs fiskeritilladelse **i henhold til aftalen**, underretter Kommissionen **straks** flagmedlemsstaten herom, **om muligt elektronisk. Flagmedlemsstaten videregiver straks denne information til fartøjets ejer. [Ændring 40]**

Artikel 13

Midlertidig omfordeling af uudnyttede fiskerimuligheder tildelt i henhold til SFPA'en

1. Kommissionen kan ~~i et givet år eller en hvilken som helst anden relevant periode, når første halvdel af perioden i gennemførelsen af en protokol til en SFPA er gået~~, identificere uudnyttede fiskerimuligheder og underrette de medlemsstater, der har fået tildelt en andel af de pågældende fiskerimuligheder, herom.
2. De i stk. 1 ~~omtalte~~ **omhandlede** medlemsstater kan inden for en frist på ~~10~~ 20 dage fra modtagelsen af en sådan underretning fra Kommissionen:
 - a) meddele Kommissionen, at de har til hensigt at udnytte deres fiskerimuligheder senere ~~på året eller i den relevante gennemførelsesperiode~~ **anden halvdel af gennemførelsesperioden**, idet de fremsender en fiskeriplan med detaljerede oplysninger om, hvor mange fiskeritilladelser de har ansøgt om, forventede fangster, område og fangstperiode, eller
 - b) underrette Kommissionen om udveksling af fiskerimuligheder i henhold til artikel 16, stk. 8, i grundforordningen.
3. Hvis nogle medlemsstater ikke har underrettet Kommissionen om en af handlingerne i stk. 2, og hvis fiskerimulighederne derfor forbliver uudnyttede, kan Kommissionen **i en periode på ti dage i forlængelse af den i stk. 2 omhandlede periode** indkalde interessetilkendegivelser fra de øvrige medlemsstater, der har fået tildelt en andel af fiskerimulighederne, om at få andel i disse uudnyttede muligheder
4. Disse medlemsstater har en frist på 10 dage fra modtagelsen af indkaldelsen af interessetilkendegivelser til at meddele Kommissionen deres interesse i de uudnyttede fiskerimuligheder. De skal til støtte for deres ansøgning fremlægge en fiskeriplan med detaljerede oplysninger om, hvor mange fiskeritilladelser, de har ansøgt om, forventede fangster, område og fangstperiode.
5. Hvis det skønnes nødvendigt for vurderingen af ansøgningen, kan Kommissionen bede de pågældende medlemsstater om yderligere oplysninger **om, hvor mange fiskeritilladelser de har ansøgt om, forventede fangster, område og fangstperiode.**
6. Hvis ingen af de medlemsstater, der har fået tildelt en andel af fiskerimulighederne, tilkendegiver interesse i de uudnyttede fiskerimuligheder **efter udløbet af perioden på 10 dage**, kan Kommissionen indkalde interessetilkendegivelser fra samtlige medlemsstater. Medlemsstaterne kan meddele deres interesse i de uudnyttede fiskerimuligheder på de betingelser, der er fastsat i stk. 4.

Torsdag den 2. februar 2017

7. Kommissionen foretager på grundlag af de oplysninger, som medlemsstaterne forelægger i henhold til stk. 4 eller 5, **og i tæt samarbejde med disse**, en **kun** midlertidig omfordeling af de uudnyttede fiskerimuligheder under anvendelse af metoden i artikel 14.

7a. Den i stk. 7 omhandlede omfordeling gælder kun i anden halvdel af den i stk. 1 omhandlede gennemførelsesperiode og sker kun én gang i løbet af denne periode.

7b. Kommissionen underretter medlemsstaterne om:

a) hvilke medlemsstater der har fået tildelt de omfordelte fiskerimuligheder

b) hvor store mængder der er tildelt de medlemsstater, der har fået tildelt de omfordelte fiskerimuligheder, og

c) hvilke tildelingskriterier, der er anvendt ved omfordelingen. [Ændring 41]

Artikel 13a

Forenkling af procedurerne for den årlige fornyelse af eksisterende fiskeritilladelser i den periode, hvor protokollen til en gyldig SFPA er gældende

Under gyldighedsperioden af en EU-SFPA bør der være mulighed for at tillade hurtigere, enklere og mere fleksible procedurer for fornyelse af tilladelser for fartøjer, hvis status (med hensyn til karakteristika, flag, ejerskab eller overholdelse af regler) ikke har ændret sig fra et år til et andet. [Ændring 42]

Artikel 14

Midlertidig omfordelingsmetode

1. Kommissionen kan ved hjælp af gennemførelsesretsakter fastlægge en metode til **midlertidig** omfordeling af uudnyttede fiskerimuligheder. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 45, stk. 2.

2. I behørigt begrundede, særligt hastende tilfælde, der skyldes den begrænsede tid, der er til at udnytte uudnyttede fiskerimuligheder, vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, der finder anvendelse straks, jf. proceduren i artikel 45, stk. 3. Disse retsakter gælder i en periode på højst seks måneder.

3. Kommissionen fastlægger omfordelingsmetoden på grundlag af **følgende gennemsigtige og objektive kriterier, idet den tager hensyn til miljømæssige, sociale og økonomiske faktorer:**

a) de fiskerimuligheder, der kan omfordeles

b) antallet af medlemsstater, der har fremsendt ansøgning

c) den andel, som hver ansøgende medlemsstat har fået tildelt ved den oprindelige fordeling af fiskerimuligheder

d) hver ansøgende medlemsstats historiske fangst- og indsatsniveauer

e) antal fartøjer, type og kendetegn og de anvendte redskaber

f) overensstemmelse mellem den fiskeriplan, som medlemsstaterne har fremlagt, og de oplysninger, der er omhandlet i litra a)-e).

Kommissionen skal offentliggøre sin begrundelse for omfordelingen. [Ændring 43]

Torsdag den 2. februar 2017

Artikel 15

Tildeling af årlig kvote fordelt på flere på hinanden følgende fangstbegrænsninger

1. Når der i en protokol til en SFPA er fastsat månedlige eller kvartalsmæssige fangstbegrænsninger eller en anden opdeling af den årlige kvote, ~~kan Kommissionen vedtage en gennemførelsesretsakt med henblik på at fastlægge en metode for fordeling~~ **skal fordelingen** af de tilsvarende fiskerimuligheder for hver måned, kvartal eller anden periode mellem medlemsstaterne. ~~Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 45, stk. 2~~ **stemme overens med de årlige fiskerimuligheder, der tildeles medlemsstaterne i henhold til den relevante EU-retsakt. Det eneste tilfælde, hvor dette princip ikke gælder, er, når de pågældende medlemsstater enes om fælles fiskeriplaner, hvori der tages hensyn til de månedlige eller kvartalsmæssige fangstbegrænsninger eller andre opdelinger af de årlige kvoter. [Ændring 44]**
2. Den fordeling af fiskerimulighederne, der er omhandlet i stk. 1, skal være i overensstemmelse med de årlige fiskerimuligheder, der er tildelt medlemsstaterne i henhold til den relevante rådsforordning. [Ændring 45]

AFDELING 2

FISKERI I HENHOLD TIL DIREKTE AFTALER

Artikel 16

Anvendelsesområde

Denne afdeling finder anvendelse på fiskeri, der udøves af EU-fiskerfartøjer i tredjelandsfarvande uden for rammerne af en SFPA.

Artikel 17

Fiskeritilladelser

Et EU-fiskerfartøj må ikke fiske i tredjelandsfarvande uden for rammerne af en SFPA, medmindre det har fået udstedt en fiskeritilladelse af:

- a) ~~sin flagmedlemsstat~~ **det tredjeland, under hvis højhedsområde eller jurisdiktion de farvande, hvori der fiskes, hører** og [Ændring 46]
- b) ~~det tredjeland, under hvis højhedsområde eller jurisdiktion der fiskes~~ **sin flagmedlemsstat.** [Ændring 47]

En flagmedlemsstat kan udstede en fiskeritilladelse for fiskeri, der foregår i tredjelandsfarvande, hvis den protokol i en given SFPA, der dækker disse farvande, ikke har været i kraft for så vidt angår det pågældende tredjeland i mindst de tre foregående år.

I tilfælde af fornyelse af protokollen trækkes fiskeritilladelsen automatisk tilbage fra og med datoen for protokollens ikrafttræden. [Ændring 48]

Artikel 18

Betingelser for flagmedlemsstaters udstedelse af fiskeritilladelser

En flagmedlemsstat må kun udstede en fiskeritilladelse til fiskeri i tredjelandsfarvande uden for rammerne af en SFPA, hvis

- a) der ikke er nogen SFPA i kraft med det pågældende tredjeland, ~~eller den gældende aftale om bæredygtigt fiskeri udtrykkeligt giver mulighed for, at der udstedes direkte tilladelser~~
- b) kriterierne for udstedelse af fiskeritilladelse i artikel 5 er opfyldt

ba) der findes et overskud af tilladt fangstmængde som foreskrevet i artikel 62, stk. 2, i UNCLOS

Torsdag den 2. februar 2017

c) operatøren har fremlagt følgende:

(i) **en kopi af den gældende fiskerilovgivning, som operatøren har modtaget fra kyststaten**

(ii) ~~en skriftlig bekræftelse~~ **en gyldig fiskeritilladelse** fra tredjelandet, som beskriver, hvilke vilkår operatøren og ~~til det berørte tredjeland har forhandlet sig frem~~ **fiskeri, der søges om tilladelse** til for den direkte tilladelse, som tredjelandet har til hensigt at udstede med henblik på at give operatøren **beskriver vilkårene for** adgang til ~~sine fiskeressourcer~~ **fiskeressourcerne**, herunder varighed, betingelser og fiskerimuligheder udtrykt som indsats eller fangstbegrænsninger

(iii) dokumentation for, at det planlagte fiskeri er bæredygtigt i form af:

— en videnskabelig vurdering fra tredjelandet og/eller en RFFO **og/eller et regionalt fiskeriorgan, hvis videnskabelige kompetence er anerkendt af Kommissionen**, og

— **i tilfælde af en vurdering foretaget af tredjelandet**, flagmedlemsstatens gennemgang af den videnskabelige vurdering på grundlag af en vurdering foretaget af medlemsstatens nationale videnskabelige institut **eller eventuelt det videnskabelige institut i en medlemsstat, som er i besiddelse af kompetence med hensyn til det pågældende fiskeri**

— en kopi af tredjelandets fiskerilovgivning

(iv) en udpeget statslig bankkonto til indbetaling af alle afgifter og

d) hvis det er hensigten at fiske efter arter, der forvaltes af en RFFO, skal tredjelandet være kontraherende part eller **samarbejdende**, ikkekontraherende samarbejdspart i den pågældende organisation. [~~Ændring 49~~]

Artikel 19

Forvaltning af direkte fiskeritilladelser

1. Når en flagmedlemsstat har ~~udstedt en fiskeritilladelse~~ **kontrolleret, at de i artikel 18 fastsatte krav er opfyldt**, sender den Kommissionen de relevante oplysninger, der er omhandlet i ~~bilag 1~~ **bilaget** og ~~2~~ **og i artikel 18.**

2. Hvis Kommissionen ~~ikke har bedt~~ **foretager en indledende undersøgelse af oplysningerne omhandlet i stk. 1. Den kan anmode** om yderligere oplysninger eller begrundelser **for så vidt angår oplysningerne i stk. 1** inden for en frist på 15 kalenderdage fra fremsendelsen af oplysningerne i stk. 1, meddeler flagmedlemsstaten operatøren, at han må påbegynde fiskeriet, forudsat at han også har fået udstedt den direkte tilladelse af tredjelandet. ~~dage.~~

3. Hvis Kommissionen efter at have bedt om yderligere oplysninger eller begrundelser som omhandlet i stk. 2 konstaterer, at betingelserne i artikel 18 ikke er opfyldt, kan den gøre indsigelse mod udstedelsen af en fiskeritilladelse inden for en frist på ~~to måneder~~ **én måned** fra ~~modtagelsen af alle den første modtagelse~~ **de ønskede oplysninger eller begrundelser.**

3a. Uanset denne artikels stk. 1 til 3, kan medlemsstaten, såfremt en fiskeriaftale skal fornyes inden for en periode på højst to år fra datoen for den første tilladelse på samme vilkår og betingelser som for den første tilladelse, udstede tilladelsen direkte efter at have kontrolleret, at betingelserne i artikel 18 er opfyldt, og den underretter straks Kommissionen herom. Kommissionen har 15 dage til at gøre indsigelse i overensstemmelse med proceduren i artikel 7.

4. Meddeler et tredjeland Kommissionen, at det har besluttet at udstede en direkte tilladelse til et EU-fartøj, nægte at udstede en sådan tilladelse eller at suspendere eller inddrage et EU-fiskerifartøjs tilladelse, underretter Kommissionen **straks** flagmedlemsstaten herom, **og denne underretter fartøjets ejer.**

Torsdag den 2. februar 2017

5. Meddeler et tredjeland flagmedlemsstaten, at det har besluttet at udstede en direkte tilladelse til et EU-fartøj, nægte at udstede en sådan tilladelse eller at suspendere eller inddrage et EU-fiskerfartøjs tilladelse, underretter flagmedlemsstaten **straks** Kommissionen **og fartøjets ejer** herom.

6. Operatøren forelægger flagmedlemsstaten en kopi af de betingelser, der er aftalt mellem denne og tredjelandet, sammen med en kopi af den direkte tilladelse. [Ændring 50]

Kapitel III

EU-fiskerfartøjers fiskeri inden for RFFO'er

Artikel 20

Anvendelsesområde

Dette kapitel finder anvendelse på EU-fiskerfartøjers fiskeri efter bestande henhørende under en RFFO's kompetenceområde, uanset om fiskeriet foregår i EU-farvande, på det åbne hav eller i tredjelandsfarvande.

Artikel 20a

Opfyldelse af Unionens internationale forpligtelser i RFFO'erne

For at opfylde Unionens internationale forpligtelser i RFFO'erne og i overensstemmelse med målene i artikel 28 i grundforordningen skal Unionen tilskynde til periodiske vurderinger af effektiviteten, som udføres af uafhængige organer, og spille en aktiv rolle i oprettelsen og styrkelsen af gennemførelseskomitéer i alle RFFO'er, hvori Unionen er kontraherende part. Unionen skal navnlig sikre, at disse gennemførelseskomitéer varetager det overordnede tilsyn med gennemførelsen af den eksterne fiskeripolitik og de foranstaltninger, der besluttes i RFFO'erne. [Ændring 51]

Artikel 21

Fiskeritilladelser

Et EU-fiskerfartøj må ikke fiske efter bestande, der forvaltes af en RFFO, medmindre:

-a) Unionen er kontraherende part i RFFO'en [Ændring 52]

- a) det af sin flagmedlemsstat har fået udstedt en fiskeritilladelse
- b) det er tilmeldt RFFO'ens relevante register eller er opført på dennes liste **over fartøjer, der har fået udstedt tilladelse** og [Ændring 53]
- c) det af det relevante tredjeland har fået udstedt en fiskeritilladelse i overensstemmelse med kapitel II, hvis fiskeriet udøves i tredjelandsfarvande.

Artikel 22

Betingelser for flagmedlemsstaternes udstedelse af fiskeritilladelser

En flagmedlemsstat må kun udstede en fiskeritilladelse, hvis:

- a) kriterierne for udstedelse af fiskeritilladelse i artikel 5 er opfyldt
- b) de regler, der er fastsat af RFFO'en, eller de bestemmelser, som EU har vedtaget til gennemførelse heraf, overholdes, og
- c) kriterierne i artikel 11 eller 18 er opfyldt, hvis fiskeriet udøves i tredjelandsfarvande.

Torsdag den 2. februar 2017

Artikel 23

Registrering hos RFFO'er

1. Flagmedlemsstaten sender Kommissionen listen eller listerne over ~~fartøjer~~ **fiskerifartøjer som defineret i grundforordningen, der er aktive, som — såfremt det er relevant — har en tilhørende fangstopgørelse, og** som den har udstedt tilladelse til med henblik på fiskeri inden for en RFFO's kompetenceområde.
2. Den eller de lister, der er omhandlet i stk. 1, opstilles i overensstemmelse med RFFO'ens krav og ledsages af de oplysninger, der er omhandlet i ~~bilag 1 og 2~~ **bilaget**.
3. Kommissionen kan bede flagmedlemsstaten om de yderligere oplysninger, som den finder nødvendige, **inden for en periode på ti dage efter den har modtaget den liste, som er omhandlet i stk. 1. Den skal give en begrundelse for en sådan anmodning.**
4. Når Kommissionen **sender, når den** finder det godtgjort, at betingelserne i artikel 22 er opfyldt, **sender og inden for en periode på 15 dage efter den har modtaget den liste, som er omhandlet i stk. 1,** listen eller listerne over fartøjer, der har fået udstedt tilladelse, til RFFO'en.
5. Hvis RFFO'ens register eller liste ikke er offentligt tilgængelig, ~~underretter~~ **rundsender** Kommissionen ~~flagmedlemsstaten om de~~ **listen over** fartøjer, ~~der er tilmeldt registret eller opført på listen,~~ **der har fået udstedt tilladelse, til de** medlemsstater, **der er involveret i det pågældende fiskeri.** [Ændring 54]

Kapitel III

EU-fiskerifartøjers fiskeri på åbent hav

Artikel 24

Anvendelsesområde

Dette kapitel finder anvendelse på fiskeri, der udøves på det åbne hav af EU-fiskerifartøjer med en længde overalt på over ~~24 m.~~ [Ændring 55]

Artikel 25

Fiskeritilladelser

Et EU-fiskerifartøj må ikke fiske på det åbne hav, medmindre:

- a) det ~~af sin flagmedlemsstat~~ har fået udstedt en fiskeritilladelse **af det pågældende fartøjs flagmedlemsstat på baggrund af en videnskabelig evaluering, som vurderer bæredygtigheden af det fiskeri, der søges om tilladelse til, og som er valideret af flagmedlemsstatens nationale videnskabelige institut eller eventuelt det videnskabelige institut i en medlemsstat, som er i besiddelse af kompetence med hensyn til det pågældende fiskeri,** og [Ændring 56]
- b) Kommissionen er underrettet om fiskeritilladelsen i overensstemmelse med artikel 27.

Artikel 26

Betingelser for flagmedlemsstaternes udstedelse af fiskeritilladelser

En flagmedlemsstat må kun udstede en fiskeritilladelse til fiskeri på det åbne hav, hvis:

- a) kriterierne for udstedelse af fiskeritilladelser i artikel 5 er opfyldt
- b) **det planlagte fiskeri er:**
 - **baseret på en økosystembaseret fiskeriforvaltningstilgang som defineret i artikel 4, nr. 9, i grundforordningen, og**
 - **i overensstemmelse med en af flagmedlemsstatens nationale videnskabelige institut udarbejdet videnskabelig evaluering, hvori der tages hensyn til bevaringen af levende marine ressourcer og marine økosystemer.** [Ændring 57]

Torsdag den 2. februar 2017

Artikel 27

Underretning af Kommissionen

Flagmedlemsstaten underretter Kommissionen om fiskeritilladelsen senest ~~15~~ **8,5** kalenderdage, før det planlagte fiskeri på det åbne hav indledes, og fremsender oplysningerne **som er anført i bilag 1 og 2 bilaget.** [Ændring 58]

KAPITEL V

Chartring af EU-fiskerfartøjer

Artikel 28

Principper

1. EU-fiskerfartøjer må ikke fiske som led i charteraftaler, hvis der er en SFPA i kraft, ~~medmindre andet er fastsat i den pågældende aftale.~~

2. EU-fartøjer må ikke fiske som led i mere end én charteraftale ad gangen eller indgå undercharteraftaler.

2a. EU-fartøjer opererer kun i henhold til charteraftaler i farvande henhørende under kompetenceområdet for en RFFO, hvis den stat, som fartøjet er chartret til, er kontraherende part i den pågældende organisation.

3. Et EU-fartøj, der er omfattet af en charteraftale, må ikke udnytte sin flagmedlemsstats fiskerimuligheder **i den periode, som charteraftalen dækker.** Fangster taget af et fartøj, der er omfattet af en charteraftale, skal modregnes i charterstatens fiskerimuligheder.

3a. Intet i denne forordning begrænser flagmedlemsstatens ansvar for så vidt angår dens forpligtelser i henhold til international ret, forordning (EF) nr. 1224/2009, forordning (EF) nr. 1005/2008 eller andre bestemmelser i den fælles fiskeripolitik, herunder rapporteringskrav. [Ændring 59]

Artikel 29

Forvaltning af fiskeritilladelser som led i en charteraftale

Når en flagmedlemsstat udsteder en fiskeritilladelse til et fartøj i henhold til artikel 11, 18, 22 eller 26, og det pågældende fiskeri foregår som led i en charteraftale, kontrollerer flagmedlemsstaten:

- a) at charterstatens kompetente myndigheder officielt har bekræftet, at aftalen er i overensstemmelse med landets nationale lovgivning, og
- b) at ~~charteraftalen~~ **charteraftalens detaljer, herunder tidsperiode, fiskerimuligheder og fangstområde,** er anført på fiskeritilladelsen. [Ændring 60]

Kapitel VI

Kontrol- og rapporteringsforpligtelser

Artikel 30

Data fra observatørprogrammer

Hvis der indsamles data om bord på et EU-fiskerfartøj som led i et observatørprogram **i overensstemmelse med Unionens eller RFFO'ens lovgivning,** sender den driftsansvarlige for fartøjet disse data til sin flagmedlemsstat. [Ændring 61]

Torsdag den 2. februar 2017

Artikel 31

Udlevering af oplysninger til tredjelande

1. Når der fiskes i henhold til dette afsnit, skal den driftsansvarlige for EU-fiskerfartøjet, ~~hvis dette kræves i henhold til partnerskabsaftalen om bæredygtigt fiskeri med tredjelandet,~~ sende de relevante fangst- og landingsopgørelser **både** til ~~tredjelandet og sende sin flagmedlemsstat en kopi af disse oplysninger~~ **og til tredjelandet.**
2. Flagmedlemsstaten vurderer, om de oplysninger, der sendes til tredjelandet, jf. stk. 1, stemmer overens med de oplysninger, den har modtaget i henhold til forordning (EF) nr. 1224/2009. **I tilfælde af uoverensstemmelser i dataene skal medlemsstaten undersøge, om disse uoverensstemmelser udgør IUU-fiskeri som defineret i artikel 3, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 1005/2008, og træffe passende foranstaltninger i henhold til artikel 43-47 i nævnte forordning.**
3. Hvis der ikke fremsendes fangst- og landingsopgørelser til tredjelandet som krævet i henhold til stk. 1, betragtes dette som en alvorlig overtrædelse, der medfører anvendelsen af sanktioner og andre foranstaltninger i henhold til den fælles fiskeripolitik. Medlemsstatens kompetente myndigheder træffer afgørelse om overtrædelsens alvor under hensyntagen til, hvilken type skade, der er tale om, skadens værdi, overtræderens økonomiske situation, overtrædelsens omfang og om der er tale om gentagelser. [Ændring 62]

Artikel 31a

Krav om RFFO-medlemskab

Et fiskerfartøj fra et tredjeland må kun fiske i EU-farvande efter bestande, der forvaltes af en RFFO, hvis tredjelandet er kontraherende part i den pågældende RFFO. [Ændring 63]

AFSNIT III

TREDJELANDSFISKERFARTØJERS FISKERI I EU-FARVANDE

Artikel 32

Generelle principper

1. Et tredjelandsfiskerfartøj må ikke fiske i EU-farvande, medmindre det har fået udstedt en fiskertilladelse af Kommissionen. **Det må kun få udstedt en sådan tilladelse, hvis det opfylder de kriterier, der er fastsat i artikel 5. [Ændring 64]**
2. Et tredjelandsfiskerfartøj, der har fået tilladelse til at fiske i EU-farvande, skal overholde de regler, der gælder for EU-fartøjers fiskeri, i de områder, hvor det fisker, ~~såvel som.~~ **Hvis de bestemmelser, der er fastsat i den relevante fiskeriaftale, er forskellige, skal de nævnes eksplicit enten i denne aftale eller i regler, der er aftalt med det tredjeland, som implementerer aftalen. [Ændring 65]**
3. Hvis et tredjelandsfiskerfartøj sejler igennem EU-farvande uden at have fået udstedt en tilladelse i henhold til denne forordning, skal dens fiskeredskaber være fastgjort og stuvet, således at de ikke umiddelbart kan benyttes.

Artikel 33

Betingelser for udstedelse af fiskertilladelser

Kommissionen må kun udstede fiskertilladelser til et tredjelandsfiskerfartøj med henblik på fiskeri i EU-farvande, hvis:

- a) **der findes et overskud af tilladt fangstmængde, der dækker de foreslåede fiskerimuligheder som foreskrevet i artikel 62, stk. 2 og 3, i UNCLOS**

Torsdag den 2. februar 2017

- a) oplysningerne i ~~bilag 1 og 2~~ **bilaget** om fiskerfartøjet og det eller de tilknyttede hjælpefartøj(er) er fuldstændige og nøjagtige og fiskerfartøjet og eventuelle tilknyttede hjælpefartøjer har et IMO-nummer, **såfremt det er påkrævet i henhold til EU-lovgivning**
- b) ~~operatøren og~~ **hverken føreren af** fiskerfartøjet **eller det pågældende fiskerfartøj** i 12-månedersperioden forud for ansøgningen om fiskeritilladelse ~~ikke~~ er blevet idømt sanktioner for en alvorlig overtrædelse ~~efter medlemsstatens nationale lovgivning, jf. artikel 42 i Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 og artikel 90 i Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009~~
- c) fiskerfartøjet ikke er opført på en ~~IUU-liste~~ **IUU-fartøjsliste, der er vedtaget af et tredjeland, en RFFO eller af Unionen i henhold til forordning (EF) nr. 1005/2008**, og/eller tredjelandet ikke er identificeret som et ikkesamarbejdende tredjeland eller er opført på listen over sådanne lande, jf. forordning (EF) nr. 1005/2008, eller som et land, der tillader ikkebæredygtigt fiskeri, jf. forordning (EU) nr. 1026/2012
- d) fiskerfartøjet er berettiget i henhold til aftalen med det berørte tredjeland og i givet fald er opført på aftalens fartøjsliste. [**Ændring 66**]

Artikel 34

Procedure for udstedelse af fiskeritilladelser

1. Tredjelandet sender Kommissionen ansøgningerne vedrørende sine fartøjer før udløbet af den frist, der er fastsat i aftalen, eller den frist, som Kommissionen har fastsat.
2. Kommissionen kan bede tredjelandet om de yderligere oplysninger, som den finder nødvendige.
3. Når den finder det godtgjort, at betingelserne fastsat i artikel 33 er opfyldt, udsteder Kommissionen en fiskeritilladelse og underretter tredjelandet og de berørte medlemsstater herom.

Artikel 35

Overvågning af fiskeritilladelser

1. Er en af betingelserne fastsat i artikel 33 ikke længere opfyldt, ændrer eller inddrager Kommissionen tilladelsen og underretter tredjelandet og medlemsstaterne herom.
2. Kommissionen kan nægte at udstede tilladelse eller suspendere eller inddrage den i tilfælde, ~~hvor omstændighederne har ændret sig fundamentalt, eller hvor overordnede politiske årsager vedrørende bl.a.:~~

- a) **som blandt andet vedrører** internationale menneskerettighedsnormer
- b) **hvor det er påkrævet af særligt hastende årsager, som har med en alvorlig en trussel mod den bæredygtige udnyttelse, forvaltning og bevarelse af havets biologiske ressourcer at gøre**
- c) ~~eller bekæmpelsen af~~ **hvor der er behov for foranstaltninger med henblik på at forhindre en alvorlig overtrædelse i henhold til artikel 42 i forordning (EF) nr. 1005/2008 eller artikel 90, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1224/2009 for så vidt angår** ulovligt, urapporteret eller ureguleret fiskeri ~~berettiger en sådan handling, eller~~
- d) ~~i tilfælde~~, hvor Unionen af nævnte eller andre overordnede politiske årsager har besluttet at suspendere eller afbryde forbindelserne med det pågældende tredjeland.

Kommissionen underretter straks tredjelandet, såfremt den afviser, suspenderer eller inddrager tilladelsen i overensstemmelse med første afsnit. [Ændring 67**]**

Artikel 36

Indstilling af fiskeriet

1. Når de fiskerimuligheder, som et tredjeland har fået tildelt, anses for at være opbrugt, underretter Kommissionen straks det pågældende tredjeland og medlemsstaternes kompetente kontrolmyndigheder herom. For at give mulighed for fortsat fiskeri inden for rammerne af ikke-opbrugte fiskerimuligheder, der også kan have indvirkning på opbrugte

Torsdag den 2. februar 2017

fiskerimuligheder, forelægger tredjelandet Kommissionen tekniske foranstaltninger, der har til formål at hindre negative virkninger for de opbrugte fiskerimuligheder. Fra datoen for den meddelelse, der er omhandlet i stk. 1, betragtes de fiskeritilladelser, der er udstedt til fartøjer, som fører det pågældende tredjelandets flag, som suspenderet for det pågældende fiskeri, og fartøjerne har ikke længere tilladelse til at udøve dette fiskeri.

2. Fiskeritilladelser betragtes som værende inddraget, hvis den i stk. 2 omhandlede suspension af fiskeritilladelser vedrører alle de aktiviteter, som de er udstedt til.

3. Tredjelandet sørger for, at de pågældende fiskerifartøjer straks informeres om denne artikels anvendelse, og at de indstiller alt berørt fiskeri.

Artikel 37

Overudnyttelse af kvoter i EU-farvande

1. Konstaterer Kommissionen, at et tredjeland har overskredet de kvoter, det har fået tildelt for en bestand eller gruppe af bestande, nedsætter den de kvoter, der er tildelt det pågældende land for den pågældende bestand eller gruppe af bestande i de følgende år. **Omfanget af nedsættelsen skal være i overensstemmelse med artikel 105 i forordning (EF) nr. 1224/2009. [Ændring 68]**

2. Kan der ikke foretages en nedsættelse i henhold til stk. 1 af den kvote for en bestand eller gruppe af bestande, der er overskredet, som sådan, fordi den pågældende kvote ikke i tilstrækkeligt omfang står til rådighed for det pågældende tredjeland, kan Kommissionen efter høring af tredjelandet i de følgende år nedsætte tredjelandets kvoter for andre bestande eller grupper af bestande i det samme geografiske område eller med den samme handelsværdi.

Artikel 38

Kontrol og håndhævelse

1. Et tredjelandets fartøj, der har fået tilladelse til at fiske i EU-farvande, skal overholde de kontrolregler, der gælder for EU-fartøjers fiskeri i det fiskeriområde, hvor det fisker.

2. Et tredjelandets fartøj, der har fået tilladelse til at fiske i EU-farvande, forelægger Kommissionen eller det organ, den har udpeget, og, hvis det er relevant, kystmedlemsstaten de oplysninger, som EU-fartøjer i henhold til forordning (EF) nr. 1224/2009 har pligt til at sende til flagmedlemsstaten.

3. Kommissionen eller det organ, den har udpeget, sender de i stk. 2 omhandlede oplysninger til kystmedlemsstaten.

4. Et tredjelandets fartøj, der har fået tilladelse til at fiske i EU-farvande, forelægger på anmodning Kommissionen eller det organ, den har udpeget, de observatørrapporter, der er udarbejdet som led i de gældende observatørprogrammer.

5. Kystmedlemsstaterne registrerer samtlige overtrædelser begået af tredjelandets fiskerifartøjer og de dertil knyttede sanktioner, i det nationale register, der er oprettet i henhold til artikel 93 i forordning (EF) nr. 1224/2009.

6. Kommissionen sender de i stk. 5 nævnte oplysninger til tredjelandet for at sikre, at det pågældende tredjeland træffer passende foranstaltninger.

Stk. 1 finder anvendelse med forbehold af samrådene mellem Unionen og tredjelande. Kommissionen tillægges i denne forbindelse beføjelser til i henhold til artikel 44 at vedtage delegerede retsakter med henblik på at gennemføre resultaterne af samrådene med tredjelande om adgangsaftaler i EU-lovgivningen.

Torsdag den 2. februar 2017

AFSNIT IV
DATA OG OPLYSNINGER

Artikel 39
EU-register over fiskeritilladelser

1. Kommissionen opretter og vedligeholder et elektronisk EU-register over fiskeritilladelser, **som omfatter alle fiskeritilladelser, der er udstedt i medfør af afsnit II og III, og** som består af en offentligt tilgængelig og en sikker del. Følgende gælder for dette register:

- a) ~~samtlige oplysninger omhandlet i bilag 1 og 2,~~ **som er opført i bilaget,** registreres i registret, og status for hver enkelt tilladelse vises i realtid
- b) registret anvendes til udveksling af data og oplysninger mellem Kommissionen og en medlemsstat, og
- c) det anvendes udelukkende med henblik på en bæredygtig forvaltning af fiskerflåderne.

2. Registrets liste over fiskeritilladelser skal være offentligt tilgængelig og omfatte alle nedenstående oplysninger:

- a) fartøjets navn og flag **og dets CFR- og IMO-nummer, såfremt dette kræves i henhold til EU-lovgivning**

aa) selskabsejers og den reelle ejers navn, by og bopælsland

- b) type tilladelse, **herunder fiskerimuligheder,** og

- c) tidspunkt og område, hvor det er tilladt at fiske (start- og slutdatoer og fiskeriområde).

3. Medlemsstaterne benytter registret til at fremsende fiskeritilladelser til Kommissionen, og sørger for, at oplysningerne deri er ajourført, jf. artikel 12, 19, 23 og 27. [**Ændring 69**]

Artikel 40
Tekniske krav

Udvekslingen af oplysninger som omhandlet i afsnit II, III og IV skal foregå elektronisk. Kommissionen kan, uden at dette berører bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF⁽¹⁾, vedtage gennemførelsesretsakter for at fastsætte de tekniske driftskrav til registrering, formatering og transmission af de oplysninger, der er omhandlet i nævnte afsnit. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 45, stk. 2.

For at gøre et EU-register over fiskeritilladelser operationelt og for at gøre medlemsstaterne i stand til at opfylde de tekniske transmissionskrav yder Kommissionen de pågældende medlemsstater teknisk bistand. Med henblik herpå bistår Kommissionen de nationale myndigheder med fremsendelsen af de oplysninger, som operatørerne skal udlevere for hver type tilladelse, og udvikler inden den ... [seks måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] en IT-applikation, som gør medlemsstaterne i stand til automatisk og i realtid at overføre data vedrørende ansøgninger om tilladelser samt fartøjernes kendetegn til EU-registret over fiskeritilladelser. [Ændring 70**]**

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF af 14. marts 2007 om opbygning af en infrastruktur for geografisk information i Det Europæiske Fællesskab (Inspire) (EUT L 108 af 25.4.2007, s. 1).

Torsdag den 2. februar 2017

For så vidt angår teknisk og økonomisk støtte til informationsoverførslen kan medlemsstaterne ansøge om finansiel bistand fra Den Europæiske Hav- og Fiskerifond i medfør af artikel 76, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 508/2014 ⁽¹⁾. [Ændring 71]

Artikel 41

Adgang til data

Medlemsstaterne eller Kommissionen giver med forbehold af artikel 110 i forordning (EF) nr. 1224/2009 de relevante kompetente administrative tjenester, der er inddraget i forvaltningen af fiskerflåderne, adgang til den sikre del af det EU-register over fiskeritilladelser, der er omhandlet i artikel 39.

Artikel 42

Forvaltning af data, beskyttelse af persondata og fortrolighed

Data indsamlet i henhold til denne forordning behandles i overensstemmelse med artikel 109, 110, 111 og 113 i forordning (EF) nr. 1224/2009, forordning (EF) nr. 45/2001 og direktiv 95/46/EF og de dertil knyttede nationale gennemførelsesbestemmelser.

Artikel 43

Forbindelserne med tredjelande og RFFO'er

1. Hvis en medlemsstat modtager oplysninger fra et tredjeland eller en RFFO af relevans for en effektiv anvendelse af denne forordning, videreformidler den disse oplysninger til de øvrige berørte medlemsstater og til Kommissionen eller det organ, den har udpeget, for så vidt dette er tilladt i henhold til de bilaterale aftaler med det pågældende tredjeland eller den pågældende RFFO's bestemmelser.
2. Kommissionen eller det organ, den har udpeget, kan i henhold til fiskeriaftaler indgået mellem Unionen og et tredjeland eller i henhold til regler fastsat af RFFO'er eller lignende fiskeriorganisationer, som Unionen er kontraherende part eller ikkekontraherende samarbejdspartner i, meddele relevante oplysninger om manglende overholdelse af bestemmelserne i denne forordning eller alvorlige overtrædelser som omhandlet i artikel 42, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 1005/2008 og i artikel 90, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1224/2009 til andre parter i nævnte aftaler eller organisationer, hvis den medlemsstat, som fremlagde oplysningerne, giver sit samtykke hertil, og under overholdelse af forordning (EF) nr. 45/2001. [Ændring 72]

AFSNIT V

PROCEDURER, DELEGATION AF BEFØJELSER OG GENNEMFØRELSESFORANSTALTNINGER

Artikel 44

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 5, stk. 2, tillægges Kommissionen **for en periode på fem år fra den ... [datoen for denne forordnings ikrafttræden]. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.** [Ændring 73]

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 508/2014 af 15. maj 2014 om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2328/2003, (EF) nr. 861/2006, (EF) nr. 1198/2006 og (EF) nr. 791/2007 samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1255/2011 (EUT L 149 af 20.5.2014, s. 1).

Torsdag den 2. februar 2017

3. Den i artikel 5, stk. 2, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er trådt i kraft.

3a. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 5, stk. 2, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 45

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Komitéen for Fiskeri og Akvakultur, der er nedsat i henhold til artikel 47 i grundforordningen. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.
3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011 sammenholdt med dennes artikel 5.

AFSNIT VI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 46

Ophævelse

1. Forordning (EF) nr. 1006/2008 ophæves.
2. Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning.

Artikel 47

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i ..., den.

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

Torsdag den 2. februar 2017

Bilag 1Liste over oplysninger, som skal forelægges med henblik på udstedelse af en fiskeritilladelse

I	ANSØGER
1	Den økonomiske operatørs navn (*)
2	E-mailadresse (*)
3	Adresse
4	Fax nr.
5	Skattnummer (SIRET, NIF...) (*)
6	Tlf. nr.
7	Repræsentantens navn (ifølge protokollens bestemmelser) (*)
8	E-mailadresse (*)
9	Adresse
10	Fax nr.
11	Tlf. nr.
12	Navn på den forening eller repræsentant, der repræsenterer den økonomiske operatør (*)
13	E-mailadresse (*)
14	Adresse
15	Fax nr.
16	Tlf. nr.
17	Fartøjsførerens/fartøjsførernes navn (*)
18	E-mailadresse (*)
19	Nationalitet (*)
20	Fax nr.
21	Tlf. nr.
II	FARTØJETS IDENTIFIKATION, TEKNISKE KENDETEGN OG Udstyr
22	Fartøjets navn (*)
23	Flagstat (*)

Torsdag den 2. februar 2017

H	FARTØJETS IDENTIFIKATION, TEKNISKE KENDETEGN OG Udstyr
24	Dato for erhvervelse af nuværende flag (*)
25	Havnekendingsbogstaver (*)
26	IMO (UVI)nummer (*)
27	CFR-nr. (*)
28	Internationalt radiokaldesignal (IRCS) (*)
29	Radiokaldfrekvens (*)
30	Satellittelefonnummer
31	MMSI (*)
32	Byggeår og -sted (*)
33	Eventuelle tidligere flag og dato for erhvervelse (*)
34	Byggemateriale: Stål / træ / polyester / andet (*)
35	FOS-transponder (*)
36	Model (*)
37	Løbenummer (*)
38	Programversion (*)
39	Satellitoperatør (*)
40	Navn på fabrikanten af FOS-udstyret
41	Fartøjets længde overalt (*)
42	Fartøjets bredde (*)
43	Dybgang (*)
44	Bruttotonnage (GT) (*)
45	Hovedmotorens maskineffekt (kW) (*)
46	Motortype
47	Mærke
48	Motorserienummer (*)

Torsdag den 2. februar 2017

III	KATEGORI AF FISKERI, SOM DER ANSØGES OM TILLADELSE TIL
49	Fartøjstype (FAO-kode) (*)
50	Redskabstype (FAO-kode) (*)
53	Fiskeriområder (FAO-kode) (*)
54	Fiskeriafsnit — FAO — eller kyststat (*)
55	Landingshavn(e)
56	Omladningshavn(e)
57	Målarter (FAO-kode) eller fiskerikategori (SPPA) (*)
58	Periode, som der ansøges om tilladelse til at fiske i (start- og slutdato)
59	RFFO-registernummer (*) (hvis kendt)
60	Dato for tilmelding til RFFO'ens register (*) (hvis kendt)
61	Maksimalt antal besætningsmedlemmer (*)
62	Fra [PARTNERLAND]:
63	Fra AVS-land:
64	Metode for opbevaring af fisken/forarbejdning om bord (*): Fersk / Kølet / Frosset / Fiskemel / Fiskeolie / Fileteret
65	Liste over hjælpefartøjer: navn / IMO-nummer / CFR-nummer
IV	CHARTRING
66	Fisker fartøjet som led i en charteraftale? (*) JA/NEJ
67	Type charteraftale
68	Charteraftalens gyldighedsperiode (start- og slutdato) (*)
69	Fiskerimuligheder (i tons) tildelt det fartøj, der er omfattet af en charteraftale (*)
70	Navnet på det tredjeland, der har tildelt det chartrede fartøj fiskerimuligheder (*)

(*) obligatoriske felter (rubrik 22-25 og 28-48 må ikke udfyldes, hvis oplysningerne kan hentes automatisk fra EU-fiskerflåderegistret på grundlag af et CFR- eller IMO-nummer)

Bilag (liste over dokumenter): [Ændring 74]

Torsdag den 2. februar 2017

Bilag 2Liste over oplysninger, som skal fremlægges for et hjælpefartøj, der bistår det fiskerfartøj, der er beskrevet i bilag 1

1	HJÆLPEFARTØJETS DRIFTSANSVARLIGE
1	Den økonomiske operatørs navn (*)
2	E-mailadresse (*)
3	Adresse
4	Fax nr.
5	Skattnummer (SIRET, NIF...) (*)
6	Tlf. nr.
7	Repræsentantens navn (ifølge protokollens bestemmelser) (*)
8	E-mailadresse (*)
9	Adresse
10	Fax nr.
11	Tlf. nr.
12	Navn på den forening eller repræsentant, der repræsenterer den økonomiske operatør (*)
13	E-mailadresse (*)
14	Adresse
15	Fax nr.
16	Tlf. nr.
17	Fartøjsførerens/fartøjsførernes navn (*)
18	E-mailadresse (*)
19	Nationalitet (*)
20	Fax nr.
21	Tlf. nr.

Torsdag den 2. februar 2017

H	HJÆLPEFARTØJETS IDENTIFIKATION, TEKNISKE KENDETEGN OG Udstyr
22	Fartøjets navn (*)
23	Flagstat (*)
24	Dato for erhvervelse af nuværende flag (*)
25	Havnekendingsbogstaver (*)
26	IMO- (UVI-)nummer (*)
27	CFR-nummer (for EU-fartøjer, hvis kendt) (*)
28	Internationalt radiokaldesignal (IRCS) (*)
29	Radiokaldefrekvens (*)
30	Satellittelefonnummer
31	MMSI (*)
32	Byggeår og -sted
33	Eventuelle tidligere flag og dato for erhvervelse (*)
34	Byggemateriale: Stål / træ / polyester / andet
35	FOS-transponder
36	Model
37	Serienummer
38	Programversion
39	Satellitoperatør
40	Navn på fabrikanten af FOS-udstyret
41	Fartøjets længde overalt
42	Fartøjets bredde
43	Dybgang
44	Bruttotonnage (GT)
45	Hovedmotorens maskineffekt (kW)
47	Motortype
48	Mærke
49	Motorserienummer

Torsdag den 2. februar 2017

III	OPLYSNINGER OM DET FISKERI, SOM HJÆLPEFARTØJET BISTÅR MED
50	Fiskeriområder (FAO-kode)
51	Fiskeriafsnit (FAO-kode)
52	Målarter (FAO-kode)
53	RFFO-registernummer (*)
54	Dato for tilmelding til RFFO'ens register(hvis kendt)

(*) obligatoriske felter (rubrik 22-25 og 28-48 må ikke udfyldes for et hjælpefartøj, der fører en EU-medlemsstats flag, hvis oplysningerne kan hentes automatisk fra EU fiskerflåderegistret på grundlag af et CFR-nummer)

Bilag (liste over dokumenter): [Ændring 75]

Torsdag den 2. februar 2017

Bilag

Liste over oplysninger, som skal afgives med henblik på udstedelse af en fiskeritilladelse

I	ANSØGER
1	Fartøjets ID (IMO-nummer, CFR-nummer osv.)
2	Fartøjets navn
3	Den økonomiske aktørs navn (*)
4	E-mailadresse (*)
5	Adresse
6	Fax
7	Skattnummer (SIRET, NIF...) (*)
8	Tlf.
9	Ejerens navn
10	E-mailadresse (*)
11	Adresse
12	Fax
13	Tlf.
14	Navn på den forening eller repræsentant, der repræsenterer den økonomiske aktør (*)
15	E-mailadresse (*)
16	Adresse
17	Fax
18	Tlf.
19	Fartøjsførerens/fartøjsførernes navn(e) (*)
20	E-mailadresse (*)
21	Nationalitet (*)
22	Fax
23	Tlf.

Torsdag den 2. februar 2017

II	KATEGORI AF FISKERI, SOM DER ANSØGES OM TILLADELSE TIL
<i>Type tilladelse (fiskeriaftale, direkte tilladelse, RFFO, åbent hav, charter, hjælpefartøj)</i>	
24	<i>Fartøjstype (FAO-kode) (*)</i>
25	<i>Redskabstype (FAO-kode) (*)</i>
26	<i>Fiskeriområder (FAO-kode) (*)</i>
27	<i>Målarter (FAO-kode) eller fiskerikategori (SFPA) (*)</i>
28	<i>Periode, som der ansøges om tilladelse til at fiske i (start- og slutdato)</i>
29	<i>RFFO-registernummer (*) (hvis kendt)</i>
30	<i>Liste over hjælpefartøjer: navn/IMO-nummer/CFR-nummer</i>
III	CHARTRING
31	<i>Fisker fartøjet som led i en charteraftale? (*) Ja/nej</i>
32	<i>Type charteraftale</i>
33	<i>Charteraftalens gyldighedsperiode (start- og slutdato) (*)</i>
34	<i>Fiskerimuligheder (i ton) tildelt det fartøj, der er omfattet af en charteraftale (*)</i>
35	<i>Navnet på det tredjeland, der har tildelt det chartrede fartøj fiskerimuligheder (*)</i>

(*) obligatoriske felter (rubrik 22-25 og 28-48 behøver ikke udfyldes, hvis oplysningerne kan hentes automatisk fra EU-fiskerflåderegistret på grundlag af et CFR- eller IMO-nummer)

[Ændring 76]

Torsdag den 2. februar 2017

P8_TA(2017)0016

Tredjelande, hvis statsborgere er underlagt eller fritaget for visumkrav: Georgien *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 2. februar 2017 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 539/2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (Georgien) (COM(2016)0142 — C8-0113/2016 — 2016/0075(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2018/C 252/33)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2016)0142),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 77, stk. 2, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0113/2016),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til protokol nr. 1 om de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union,
 - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 20. december 2016 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og udtalelse fra Udenrigsudvalget (A8-0260/2016),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P8_TC1-COD(2016)0075

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 2. februar 2017 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/... om ændring af forordning (EF) nr. 539/2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (Georgien)

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) 2017/372.)

Tirsdag den 14. februar 2017

P8_TA(2017)0019

Partnerskabsaftale om bæredygtigt fiskeri mellem EU og Cookøerne ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. februar 2017 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af partnerskabsaftalen om bæredygtigt fiskeri mellem Den Europæiske Union og Cookøernes regering og den tilhørende gennemførelsesprotokol (07592/2016 — C8-0431/2016 — 2016/0077(NLE))

(Godkendelse)

(2018/C 252/34)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (07592/2016),
 - der henviser til udkast til partnerskabsaftale om bæredygtigt fiskeri mellem Den Europæiske Union og Cookøernes regering og den tilhørende gennemførelsesprotokol (07594/2016),
 - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 43, stk. 2, og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), nr. v), og stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0431/2016),
 - der henviser til sin ikke-lovgivningsmæssige beslutning af 14. februar 2017 ⁽¹⁾ om udkast til Rådets afgørelse,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 1 og 4, og artikel 108, stk. 7,
 - der henviser til henstilling fra Fiskeriudvalget og udtalelser fra Udviklingsudvalget og fra Budgetudvalget (A8-0010/2017),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Cookøernes regering.

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0020.

Tirsdag den 14. februar 2017

P8_TA(2017)0023

Liste over de tredjelande og organisationer, hvormed Europol skal indgå aftaler *

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. februar 2017 om udkast til Rådets gennemførelsesafgørelse om ændring af afgørelse 2009/935/RIA, for så vidt angår listen over de tredjelande og organisationer, hvormed Europol skal indgå aftaler (15778/2016 — C8-0007/2017 — 2016/0823(CNS))

(Høring)

(2018/C 252/35)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets udkast (15778/2016),
- der henviser til artikel 39, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union som ændret ved Amsterdamtraktaten, og artikel 9 i protokol nr. 36 om overgangsbestemmelser, i henhold til hvilken Rådet hørte Parlamentet (C8-0007/2017),
- der henviser til Rådets afgørelse 2009/371/RIA af 6. april 2009 om oprettelse af Den Europæiske Politienhed (Europol) ⁽¹⁾, særlig artikel 26, stk. 1, litra a), der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C8-0007/2017),
- der henviser til Rådets afgørelse 2009/934/RIA af 30. november 2009 om vedtagelse af gennemførelsesbestemmelserne vedrørende Europolis forbindelser med partnere, herunder udveksling af personoplysninger og klassificerede informationer ⁽²⁾, særlig artikel 5 og 6,
- der henviser til Rådets afgørelse 2009/935/RIA af 30. november 2009 om fastsættelse af listen over de tredjelande og organisationer, hvormed Europol skal indgå aftaler ⁽³⁾, som ændret ved Rådets afgørelse 2014/269/EU,
- der henviser til erklæringen fra Det Europæiske Råds formand, Kommissionens formand og Danmarks statsminister af 15. december 2016, hvori der lægges vægt på de operationelle behov, men også på den undtagelsesvis og overgangsmæssige karakter af den planlagte ordning mellem Europol og Danmark,
- der henviser til den førømtalte erklæring, hvori det understreges, at den planlagte ordning vil være betinget af Danmarks fortsatte medlemskab af Unionen og af Schengenområdet, af Danmarks fuldstændige gennemførelse i dansk ret af direktiv (EU) 2016/680 ⁽⁴⁾ om databeskyttelse i forbindelse med politimæssige spørgsmål senest den 1. maj 2017 og af Danmarks anerkendelse af Den Europæiske Unions Domstols jurisdiktion og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelses kompetence,
- der henviser til protokol nr. 22 til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til resultatet af den danske folkeafstemning den 3. december 2015 vedrørende protokol nr. 22 til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til forretningsordenens artikel 78c,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A8-0035/2017),

⁽¹⁾ EUT L 121 af 15.5.2009, s. 37.

⁽²⁾ EUT L 325 af 11.12.2009, s. 6.

⁽³⁾ EUT L 325 af 11.12.2009, s. 12.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89).

Tirsdag den 14. februar 2017

1. godkender Rådets udkast;
 2. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
 3. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre den tekst, Parlamentet har godkendt, i væsentlig grad;
 4. opfordrer Rådet til i bestemmelserne i den kommende ordning mellem Europol og Danmark at indføre en udløbsdato på fem år efter ordningens ikrafttrædelsesdato for at sikre dens overgangsmæssige karakter med henblik på senere fuldt medlemskab eller indgåelse af en international aftale i overensstemmelse med artikel 218 i TEUF;
 5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til Europol.
-

Tirsdag den 14. februar 2017

P8_TA(2017)0024

At underkaste det nye psykoaktive stof methyl-2-[[1-(cyclohexylmethyl)-1H-indol-3-carbonyl]amino]-3,3-dimethylbutanoat (MDMB-CHMICA) kontrolforanstaltninger *

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. februar 2017 om udkast til Rådets gennemførelsesafgørelse om at underkaste methyl-2-[[1-(cyclohexylmethyl)-1H-indol-3-carbonyl]amino]-3,3-dimethylbutanoat (MDMB-CHMICA) kontrolforanstaltninger (12356/2016 — C8-0405/2016 — 2016/0262(NLE))

(Høring)

(2018/C 252/36)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets udkast (12356/2016),
 - der henviser til artikel 39, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union, som ændret ved Amsterdamtraktaten, og artikel 9 i protokol nr. 36 om overgangsbestemmelser, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C8-0405/2016),
 - der henviser til Rådets afgørelse 2005/387/RIA af 10. maj 2005 om udveksling af oplysninger om, risikovurdering af og kontrol med nye psykoaktive stoffer⁽¹⁾, særlig artikel 8, stk. 3,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 78c,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A8-0024/2017),
1. godkender Rådets udkast;
 2. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
 3. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre den tekst, Parlamentet har godkendt, i væsentlig grad;
 4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ EUT L 127 af 20.5.2005, s. 32.

Tirsdag den 14. februar 2017

P8_TA(2017)0025

Mobilisering af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen — EGF/2016/005 NL/Drenthe Overijssel Retail**Europa-Parlamentets beslutning af 14. februar 2017 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om mobilisering af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (ansøgning fra Nederlandene — EGF/2016/005 NL/Drenthe Overijssel Retail) (COM(2016)0742 — C8-0018/2017 — 2017/2014(BUD))**

(2018/C 252/37)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2016)0742 — C8-0018/2017),
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1309/2013 af 17. december 2013 om Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (2014-2020) og ophævelse af forordning (EF) nr. 1927/2006 ⁽¹⁾ (EGF-forordningen),
 - der henviser til Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 ⁽²⁾, særlig artikel 12,
 - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽³⁾ (IIA af 2. december 2013), særlig punkt 13,
 - der henviser til trepartsproceduren, jf. punkt 13 i IIA af 2. december 2013,
 - der henviser til skrivelse fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender,
 - der henviser til skrivelse fra Regionaludviklingsudvalget,
 - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A8-0036/2017),
- A. der henviser til, at Unionen har oprettet lovgivnings- og budgetmæssige instrumenter, der skal yde supplerende støtte til arbejdstagere, der er ramt af konsekvenserne af gennemgribende strukturelle ændringer i verdenshandelsmønstrene eller den globale finansielle og økonomiske krise, og hjælpe dem med at vende tilbage til arbejdsmarkedet;
- B. der henviser til, at Unionens økonomiske støtte til afskedigede arbejdstagere bør være dynamisk og stilles til rådighed så hurtigt og effektivt som muligt i overensstemmelse med Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæring, der blev vedtaget under samrådsmødet den 17. juli 2008, og under behørig hensyntagen til IIA af 2. december 2013 i forbindelse med vedtagelsen af afgørelser om mobilisering af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (EGF);
- C. der henviser til, at vedtagelsen af EGF-forordningen afspejler den aftale, der er indgået mellem Parlamentet og Rådet om at genindføre kriseanvendelseskriteriet, fastsætte Unionens økonomiske støtte til 60 % af de samlede anslåede omkostninger ved de foreslåede foranstaltninger, øge effektiviteten af behandlingen af EGF-ansøgninger i Kommissionen og af Parlamentet og Rådet ved at forkorte perioden for vurdering og godkendelse, udvide omfanget af støtteberettigede aktioner og modtagere ved at inkludere selvstændige og unge og yde støtte til incitamenter til virksomhedsablering;

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 855.⁽²⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884.⁽³⁾ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.

Tirsdag den 14. februar 2017

- D. der henviser til, at Nederlandene har indgivet ansøgning EGF/2016/005 NL/Drenthe Overijssel Retail om økonomisk EGF-støtte som følge af afskedigelser i den økonomiske sektor, som er klassificeret under NACE rev. 2, hovedgruppe 47 (Detailhandel undtagen med motorkøretøjer og motorcykler), hovedsagelig i NUTS 2-regionerne Drenthe (NL13) Overijssel (NL21), og at 800 af de afskedigede arbejdstagere ud af de i alt 1 096 afskedigede arbejdstagere, som er berettiget til EGF-støtte, forventes at deltage i foranstaltningerne;
- E. der henviser til, at ansøgningen blev indgivet i medfør af interventionskriteriet i artikel 4, stk. 1, litra b), i EGF-forordningen, som forudsætter mindst 500 arbejdstagere, der afskediges over en periode på ni måneder, i en virksomhed, der er aktiv inden for den samme økonomiske sektor i en hovedgruppe i NACE rev. 2, og som befinder sig i to sammenhængende regioner på NUTS 2-niveau i en medlemsstat;
- F. der henviser til, at der har været væsentlige ændringer i forbrugeres adfærd, som f.eks. det faldende salg i det midterste prissegment og internethandelens voksende popularitet; der henviser til, at udviklingen af nye forretningsområder uden for bycentrene i mange nederlandske byer og den faldende tillid fra forbrugernes side ⁽¹⁾ til økonomien også har påvirket den traditionelle detailhandelssektors situation negativt;
- G. der henviser til, at Nederlandene gør gældende, at den nederlandske finanssektor som en global aktør, er bundet af internationale regler, herunder regler for finansielle reserver, og at bankerne som følge af, at de skal opfylde de nye internationale standarder, har færre ressourcer til at finansiere økonomien end tidligere;
- H. der henviser til, at der blev foretaget 1 096 afskedigelser i detailhandelssektoren i perioden mellem 1. august 2015 og 1. maj 2016 i regionerne Drenthe og Overijssel i Nederlandene;
- I. der henviser til, at selv om detail- og engrostenester udgør 11 % af Unionens BNP og 15 % af den samlede beskæftigelse i Unionen, lider denne sektor stadig under virkningerne af krisen;
- er enig med Kommissionen i, at betingelserne i artikel 4, stk. 1, litra b), i EGF-forordningen er opfyldt, og at Nederlandene derfor er berettiget til en økonomisk støtte på 1 818 750 EUR i henhold til nævnte forordning, hvilket svarer til 60 % af de samlede omkostninger på 3 031 250 EUR;
 - bemærker, at Nederlandene indgav ansøgningen om økonomisk støtte fra EGF den 12. juli 2016, og at vurderingen heraf blev afsluttet af Kommissionen den 29. november 2016 og meddelt Parlamentet den 23. januar 2017;
 - bemærker, at detailhandelssektoren, bortset fra motorkøretøjer og motorcykler, har været genstand for seks andre EGF-ansøgninger, der alle var baseret på den globale finansielle og økonomiske krise ⁽²⁾;
 - bemærker, at de større stormagasiners svage finansielle position betød, at det var umuligt at investere i andre forretningsmodeller for at opnå de nødvendige ændringer og igen blive konkurrencedygtig;
 - påpeger, at arbejdsmarkedet i Nederlandene er ved at komme sig langsomt efter krisen, og at virkningerne i visse sektorer stadig er synlige, og at nogle sektorer som detailhandelssektoren først for nylig er begyndt at lide under virkningerne af den finansielle og økonomiske krise;

⁽¹⁾ <https://www.cbs.nl/nl-nl/nieuws/2016/11/consumentenvertrouwen-daalt-opnieuw>

⁽²⁾ EGF/2010/010 CZ/Unilever, COM(2011)0061; EGF/2010/016 ES/Aragón — detailhandel, COM(2010)0615; EGF/2011/004 EL/ALDI Hellas, COM(2011)0580; EGF/2014/009_EL/Sprider stores, COM(2014)0620; EGF/2014/013_EL/Odyssefs Fokas, COM(2014)0702; EGF/2015/011_GR/Supermarket Larissa, COM(2016)0210.

Tirsdag den 14. februar 2017

6. bemærker, at der kan noteres mange afskedigelser i den nederlandske detailhandelssektor inden for de seneste måneder, hvor de største stormagasiner i sektoren lider under konkurser, som har medført i alt 27 052 ⁽¹⁾ afskedigelser i perioden 2011-2015; bemærker med beklagelse, at mængden af varer, der blev solgt i detailhandelssektoren, fulgte dette mønster fra - 2 % i 2011 til - 4 % i 2013, hvor tallet for køb stadig ligger 2,7 % under niveauet for 2008 ⁽²⁾;
7. understreger, at detailhandelssektoren står for en betydelig andel af beskæftigelsen (17-19 %) i NUTS 2-regionerne Drenthe og Overijssel; bemærker, at 5 200 detailhandelsforretninger siden krisen er gået konkurs, og at de største stormagasiner først blev ramt for nylig; beklager, at dette har medført en stigning på 3 461 i antallet af modtagere af arbejdsløshedsunderstøttelse i detailhandelssektoren i disse regioner mellem januar 2015 og marts 2016 ⁽³⁾;
8. beklager, at yngre arbejdstagere er mest ramt, idet 67,1 % af de tiltænkte støttemodtagere er under 30 år;
9. understreger den lange periode for de personer, der er tiltænkt støtte, hvor de hverken er i arbejde eller under uddannelse samt den lange periode på mere end et år mellem datoen for, da den sidste afskedigelse fandt sted (1. maj 2016), og det tidspunkt når den ansøgende medlemsstat vil begynde at modtage EGF-støtte;
10. konstaterer, at Nederlandene har anført, at ansøgningen og særlig den koordinerede pakke af individualiserede tilbud er blevet udarbejdet i samråd med interessenter, arbejdsmarkedets parter og repræsentanter for detailhandelssektoren og de pågældende regioner;
11. bemærker, at ansøgningen ikke indeholder nogen tilskud og incitamenter i henhold til EGF-forordningens artikel 7, stk. 1, litra b); glæder sig over, at afgørelsen om at begrænse udgifterne til teknisk bistand til 4 % af de samlede omkostninger, hvorved der refterer 96 %, der kan anvendes til pakken af individualiserede tilbud;
12. opfordrer Kommissionen til at undersøge nye måder til at reducere forsinkelsen med at yde EGF-støtte ved at mindske bureaukratiet i ansøgningsproceduren;
13. bemærker, at de individualiserede tilbud til de afskedigede arbejdstagere, der blev medfinansieret af EGF, omfatter vurderinger af deltagernes evner, potentiale og jobmuligheder, hjælp til jobsøgning og sagsforvaltning, en fleksibel pulje for både jobsøgende og arbejdsgivere, der tilbyder midlertidige job, hjælp til genplacering, efteruddannelse og omskoling, herunder iværksætterfremmekurser, -coaching og -støtte;
14. minder om, at den samordnede pakke af individualiserede tilbud, der støttes af EGF, i overensstemmelse med artikel 7 i EGF-forordningen bør udformes på en måde, der tager højde for fremtidige arbejdsmarkedsperspektiver og efterspurgte færdigheder, og bør være forenelig med overgangen til en ressourceeffektiv og bæredygtig økonomi;
15. bemærker, at de nederlandske myndigheder har givet garantier for, at de foreslåede tiltag ikke modtager økonomisk støtte fra andre EU-fonde eller finansielle instrumenter, at dobbeltfinansiering vil blive forhindret, at de supplerer de foranstaltninger, der finansieres af strukturfondene, og at kravene i den nationale lovgivning og i EU-lovgivningen vedrørende kollektiv afskedigelse vil blive overholdt;
16. minder om vigtigheden af at forbedre alle arbejdstageres beskæftigelsesegnethed ved hjælp af tilpassede uddannelsesstilbud og anerkendelse af færdigheder og kompetencer opnået gennem hele arbejdstagerens arbejdsliv; forventer, at uddannelsesstilbuddene i den samordnede pakke ikke blot skræddersys til de afskedigede arbejdstageres behov, men også til det faktiske erhvervsklima;

⁽¹⁾ <http://www.consultancy.nl/nieuws/11992/de-25-grootste-faillissementen-van-retailketens-en-winkels>

⁽²⁾ Focus on consumption, Economic Agency ABN-AMRO Mathijs Deguelle og Nico Klene. Udviklingen i mængder inden for detailhandelssektoren, 24. januar 2014. Retail sector prognoses, Economic Agency ABN-AMRO Sonny Duijn afsnit 1, 22. januar 2016.

⁽³⁾ Tal fra UWV, april 2016.

Tirsdag den 14. februar 2017

17. gentager, at støtte fra EGF ikke må erstatte aktioner, som det påhviler virksomhederne at gennemføre i henhold til national ret eller kollektive overenskomster, eller foranstaltninger, der er rettet mod omlægning af virksomheder eller sektorer;
 18. anmoder Kommissionen om at sikre aktindsigt i dokumenter vedrørende EGF-sager;
 19. godkender den afgørelse, der er vedføjet denne beslutning;
 20. pålægger sin formand at undertegne denne afgørelse sammen med Rådets formand og drage omsorg for, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
 21. pålægger sin formand at sende denne beslutning sammen med bilaget til Rådet og Kommissionen.
-

Tirsdag den 14. februar 2017

BILAG**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE****om mobilisering af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen efter en ansøgning fra
Nederlandene — EGF/2016/005 NL/Drenthe Overijssel Retail**

(Teksten i bilaget gengives ikke her, eftersom det svarer til den endelige retsakt, afgørelse (EU) 2017/559.)

Onsdag den 15. februar 2017

P8_TA(2017)0030

Samlet økonomi- og handelsaftale mellem EU og Canada ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 15. februar 2017 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af den samlede økonomi- og handelsaftale (CETA) mellem Canada på den ene side og Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den anden side (10975/2016 — C8-0438/2016 — 2016/0205(NLE))

(Godkendelse)

(2018/C 252/38)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (10975/2016),
 - der henviser til udkast til samlet økonomi- og handelsaftale (CETA) mellem Canada på den ene side og Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den anden side (10973/2016),
 - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 43, stk. 2, artikel 91, artikel 100, stk. 2, artikel 153, stk. 2, artikel 192, stk. 1, artikel 207, stk. 4, første afsnit, og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), nr. v), og artikel 218, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0438/2016),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 1 og 4, og artikel 108, stk. 7,
 - der henviser til henstilling fra Udvalget om International Handel og udtalelser fra Udenrigsudvalget, Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender og Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed (A8-0009/2017),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Canadas regering og parlament.

Onsdag den 15. februar 2017

P8_TA(2017)0031

Strategisk partnerskabsaftale mellem EU og Canada ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 15. februar 2017 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Unionens vegne af den strategiske partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Canada på den anden side (14765/2016 — C8-0508/2016 — 2016/0373(NLE))

(Godkendelse)

(2018/C 252/39)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (14765/2016),
 - der henviser til udkast til den strategiske partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Canada på den anden side (5368/2016),
 - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 31, stk. 1, og artikel 37 i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 212, stk. 1, artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), og artikel 218, stk. 8, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0508/2016),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 1 og 4, og artikel 108, stk. 7,
 - der henviser til henstilling fra Udenrigsudvalget (A8-0028/2017),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Canadas regering og parlament.

Onsdag den 15. februar 2017

P8_TA(2017)0032

Rammeaftale om partnerskab og samarbejde mellem EU og Mongoliet ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 15. februar 2017 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af rammeaftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Mongoliet på den anden side om partnerskab og samarbejde (08919/2016 — C8-0218/2016 — 2015/0114(NLE))

(Godkendelse)

(2018/C 252/40)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (08919/2016),
 - der henviser til udkast til rammeaftale mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Mongoliet på den anden side om partnerskab og samarbejde (07902/1/2011),
 - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 207 og 209 og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0218/2016),
 - der henviser til sin ikke-lovgivningsmæssige beslutning af 15. februar 2017 ⁽¹⁾ om udkastet til afgørelse,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 1 og 4, og artikel 108, stk. 7,
 - der henviser til henstilling fra Udenrigsudvalget (A8-0382/2016),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Mongoliets regering og parlament.

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0033.

Onsdag den 15. februar 2017

P8_TA(2017)0034

Aftale om handel med civile luftfartøjer (bilaget om produktdekning) *****Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 15. februar 2017 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af protokollen (2015) om ændring af bilaget til aftalen om handel med civile luftfartøjer (11018/2016 — C8-0391/2016 — 2016/0202(NLE))****(Godkendelse)**

(2018/C 252/41)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (11018/2016),
 - der henviser til protokol (2015) om ændring af bilaget til aftalen om handel med civile luftfartøjer (11019/2016),
 - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 207, stk. 4, og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0391/2016),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 1 og 4, og artikel 108, stk. 7,
 - der henviser til henstilling fra Udvalget om International Handel (A8-0007/2017),
1. godkender indgåelsen af protokollen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Onsdag den 15. februar 2017

P8_TA(2017)0035

Omkostningseffektive emissionsreduktioner og lavemissionsinvesteringer ***I

Europa-Parlamentets ændringer af 15. februar 2017 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2003/87/EF for yderligere at fremme omkostningseffektive emissionsreduktioner og lavemissionsinvesteringer (COM(2015)0337 — C8-0190/2015 — 2015/0148(COD)) ⁽¹⁾

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2018/C 252/42)

Ændring 1

Forslag til direktiv

Betragtning 1

Kommissionens forslag

- (1) Europa-Parlamentets og Rådets ⁽¹⁵⁾ direktiv 2003/87/EF **indførte** en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen med henblik på at fremme nedbringelsen af drivhusgasemissioner på en omkostningseffektiv og økonomisk efficient måde.

⁽¹⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

Ændring

- (1) **Med** Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF ⁽¹⁵⁾ **indførtes** en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen med henblik på at fremme nedbringelsen af drivhusgasemissioner på en omkostningseffektiv og økonomisk efficient måde **såvel som at fremme en bæredygtig styrkelse af Unionens industri over for risikoen for kulstof- og investeringslækage.**

⁽¹⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

⁽¹⁾ Efter vedtagelsen af ændringerne blev sagen henvist til fornyet behandling i udvalget med henblik på interinstitutionelle forhandlinger, jf. forretningsordenens artikel 59, stk. 4, fjerde afsnit (A8-0003/2017).

Onsdag den 15. februar 2017

Ændring 2
Forslag til direktiv
Betragtning 2

Kommissionens forslag

- (2) Det Europæiske Råd i oktober 2014 forpligtede sig til at reducere de samlede drivhusgasemissioner med mindst 40 % under 1990-niveauerne **frem til** 2030. Alle økonomiske sektorer bør bidrage til at nå **disse emissionsreduktioner**, og målet nås på den mest omkostningseffektive måde gennem **EU's** emissionshandelsordning (EU ETS) med en reduktion på 43 % under 2005-niveauerne **frem til** 2030. Dette blev bekræftet i den tilsigtede nationalt bestemte reduktionsforpligtelse **af Unionen og dens medlemsstater**, som blev fremsendt til sekretariatet for **FN's** rammekonvention om klimaændringer den 6. marts **2015** ⁽¹⁶⁾.

⁽¹⁶⁾ <http://www4.unfccc.int/submissions/indc/Submission%20Pages/submissions.aspx>

Ændring

- (2) Det Europæiske Råd i oktober 2014 forpligtede sig til at reducere de samlede drivhusgasemissioner med mindst 40 % under 1990-niveauerne **senest i** 2030. Alle økonomiske sektorer bør bidrage til at nå **emissionsreduktionerne**, og målet **skal** nås på den mest omkostningseffektive måde gennem **Unionens** emissionshandelsordning (EU ETS) med en reduktion på 43 % under 2005-niveauerne **senest i** 2030. Dette blev bekræftet **af Unionen og dens medlemsstater** i den tilsigtede nationalt bestemte reduktionsforpligtelse, som blev fremsendt til sekretariatet for **De Forenede Nationers** rammekonvention om klimaændringer (**UNFCCC**) den 6. marts **2015**. **Byrden ved emissionsreduktionerne bør fordeles retfærdigt mellem de sektorer, der er omfattet af EU ETS.**

Ændring 3
Forslag til direktiv
Betragtning 2 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (2a) **Med henblik på at leve op til den vedtagne forpligtelse til, at alle økonomiske sektorer skal bidrage til opfyldelsen af målet om at nedbringe Unionens samlede drivhusgasemissioner med mindst 40 % i forhold til niveauerne i 1990 senest i 2030, er det vigtigt, at EU ETS — selv om det er Unionens primære værktøj til at nå Unionens langsigtede klima- og energimål — suppleres af tilsvarende yderligere foranstaltninger, der træffes i andre retsakter og retlige instrumenter, som berører drivhusgasemissioner fra sektorer, der ikke er omfattet af EU ETS.**

Onsdag den 15. februar 2017

Ændring 4
Forslag til direktiv
Betragtning 2 b (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (2b) *I henhold til aftalen, der blev vedtaget i Paris på den 21. partskonference under UNFCCC af 12. december 2015 (»Parisaf-talen«) er landene forpligtede til at indføre politikker med henblik på at opnå mere end 180 tilsigtede nationalt bestemte bidrag (INDC), som dækker ca. 98 % af de globale drivhusgasemissioner. Parisaf-talen har til formål at begrænse stigningen i den gennemsnitlige globale temperatur til et godt stykke under 2 °C over det førindustrielle niveau og fortsætte indsatsen for at begrænse temperaturstigningen til 1,5 °C over det førindustrielle niveau. Mange af politikkerne forventes at omfatte CO₂-prissætning eller lignende foranstaltninger, og derfor bør der udarbejdes en revisionsklausul i dette direktiv med henblik på at gøre det muligt for Kommissionen om nødvendigt at foreslå mere vidtgående emissionsreduktioner efter den første statusopgørelse i henhold til Parisaf-talen i 2023, en justering af bestemmelserne om midlertidig kulstof-lækage, så de afspejler udviklingen inden for pris-mekanismer for kulstof uden for Unionen og supplerende politiske foranstaltninger og instrumenter, der kan styrke Unionens og medlemsstaternes forpligtelse til reduktion af drivhusgasemissioner. Revisionsklausulen bør også sikre, at der vedtages en meddelelse senest seks måneder efter den forberedende dialog under UNFCCC i 2018 med en vurdering af, hvorvidt Unionens klimaændringslovgivning stemmer overens med Parisaf-talens mål.*

Onsdag den 15. februar 2017

Ændring 5
Forslag til direktiv
Betragtning 2 c (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (2c) *I henhold til Parisaftalen og i overensstemmelse med de to lovgiveres forpligtelse som udtrykt i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/29/EF^(1 bis) og Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 406/2009/EF^(1 ter) bør alle økonomiske sektorer bidrage til at nå disse kuldioxid- (CO₂-) emissionsreduktioner. Med henblik herpå bestræber man sig i øjeblikket på at begrænse de internationale emissioner fra søfarten gennem Den Internationale Søfartsorganisation (IMO), og dette bør støttes med henblik på at fastlægge en klar IMO-handlingsplan for klimapolitiske foranstaltninger til at nedbringe CO₂-emissionerne fra skibsfarten på globalt niveau. Vedtagelse af klare mål for at mindske internationale emissioner fra søfarten gennem IMO er blevet et presserende spørgsmål og en forudsætning for, at Unionen ikke træffer yderligere foranstaltninger for så vidt angår inddragelsen af søfartssektoren i EU ETS. Såfremt der imidlertid ikke er indgået en sådan aftale inden udgangen af 2021, bør sektoren inddrages under EU ETS, og der bør oprettes en fond for skibsoperatørers bidrag og kollektive regeloverholdelse med hensyn til CO₂-emissioner, der allerede er omfattet af Unionens system for overvågning, rapportering og verifikation (MRV-systemet) som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/757^(1 quater) (emissioner, der frigives i Unionens havne og under rejser til og fra sådanne havne). En andel af indtægterne fra auktionerne over kvoter til søfartssektoren bør anvendes til at forbedre energieffektiviteten og støtte investeringer i innovative teknologier til nedbringelse af CO₂-emissioner i søfartssektoren, herunder nærskibsfart og havne.*

^(1 bis) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/29/EF af 23. april 2009 om ændring af direktiv 2003/87/EF med henblik på at forbedre og udvide ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 63).

^(1 ter) Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 406/2009/EF af 23. april 2009 om medlemsstaternes indsats for at reducere deres drivhusgasemissioner med henblik på at opfylde Fællesskabets forpligtelser til at reducere drivhusgasemissionerne frem til 2020 (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 136).

^(1 quater) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/757 af 29. april 2015 om overvågning, rapportering og verifikation af CO₂-emissioner fra søtransport og om ændring af direktiv 2009/16/EF (EUT L 123 af 19.5.2015, s. 55).

Onsdag den 15. februar 2017

Ændring 143
Forslag til direktiv
Betragtning 3

Kommissionens forslag

- (3) **Det Europæiske Råd bekræftede, at et** velfungerende og reformeret EU ETS med et instrument til at stabilisere markedet vil være **det** vigtigste europæiske **instrument** til at nå dette mål med **den årlige** reduktionsfaktor på 2,2 % fra 2021 og fremefter, ingen udløb af **gratis kvoter**, idet de eksisterende foranstaltninger bibeholdes efter 2020 for at forebygge risikoen for **carbon leakage** som følge af klimapolitikken, så længe der ikke iværksættes en tilsvarende indsats i andre større økonomier, **og uden at mindske andelen af kvoter, der bortauktioneres**. Andelen af auktionerede kvoter bør udtrykkes som en procentuel værdi i lovgivningen for at styrke sikkerheden ved planlægning af investeringer, for at øge gennemsigtheden og for at gøre ordningen i sin helhed mere enkel og mere forståelig.

Ændring

- (3) **Et** velfungerende og reformeret EU ETS med et **styrket** instrument til at stabilisere markedet vil være **de** vigtigste europæiske **instrumenter** til at nå dette mål med **en årlig** reduktionsfaktor på 2,2 % fra 2021 og fremefter, ingen udløb af **gratis kvoter**, idet de eksisterende foranstaltninger bibeholdes efter 2020 for at forebygge risikoen for **kulstoflækage** som følge af klimapolitikken, så længe der ikke iværksættes en tilsvarende indsats i andre større økonomier. Andelen af auktionerede kvoter bør udtrykkes som en procentuel værdi i lovgivningen, **som ikke bør tillade anvendelsen af en tværsektoriel justeringskoefficient**, for at styrke sikkerheden ved planlægning af investeringer, for at øge gennemsigtheden og for at gøre ordningen i sin helhed mere enkel og mere forståelig **og for at beskytte de sektorer, der er mest udsatte for kulstoflækage mod en tværsektoriel justeringskoefficient**. Disse bestemmelser bør overvåges på linje med Parisaftalen og om nødvendigt justeres tilsvarende for at opfylde Unionens klimaforpligtelser i henhold til denne aftale.

Ændring 7
Forslag til direktiv
Betragtning 3 a (ny)

Kommissionens forslag

- (3a) **De mindst udviklede lande (LDC'er) er særlig sårbare over for klimaændringer og står kun for en meget ringe del af drivhusgasemissionerne. Der bør derfor lægges særlig vægt på at opfylde LDC-landenes behov gennem anvendelse af EU ETS-kvoter til at finansiere klimaindsatsen, navnlig ved tilpasning til indvirkningerne af klimaændringerne gennem UNFCCC's grønne klimafond.**

Ændring

Onsdag den 15. februar 2017

Ændring 8
Forslag til direktiv
Betragtning 4

Kommissionens forslag

- (4) Det er en af Unionens vigtigste prioriteter at skabe en robust energiunion, der garanterer sikker, bæredygtig, konkurrencedygtig og økonomisk overkommelig energi til **EU's** borgere. At nå dette mål kræver en vedvarende ambitiøs klimaindsats med EU ETS som hjørnestenen i **EU's** klimapolitik og fremskridt med andre af energiunionens aspekter⁽¹⁷⁾. Gennemførelsen af 2030-rammens ambitiøse mål bidrager til at generere en hensigtsmæssig kulstofpris og til fortsat at stimulere omkostningseffektiv reduktion af drivhusgasemissionerne.

⁽¹⁷⁾ COM(2015)0080, En rammestrategi for en modstandsdygtig energiunion med en fremadskuende politik for klimaforandringer.

Ændring

- (4) Det er en af Unionens vigtigste prioriteter at skabe en robust energiunion, der garanterer sikker, bæredygtig, konkurrencedygtig og økonomisk overkommelig energi til **Unionens** borgere **og virksomheder**. At nå dette mål kræver en vedvarende ambitiøs klimaindsats med EU ETS som hjørnestenen i **Unionens** klimapolitik og fremskridt med andre af energiunionens aspekter⁽¹⁷⁾. **Der skal tages hensyn til samspillet mellem EU-ETS og andre EU-politikker og nationale politikker på klima- og energiområdet, som har en indvirkning på efterspørgslen efter EU ETS-kvoter.** Gennemførelsen af 2030-rammens ambitiøse mål **og en passende behandling af fremskridt inden for andre aspekter af energiunionen** bidrager til at generere en hensigtsmæssig kulstofpris og til fortsat at stimulere omkostningseffektiv reduktion af drivhusgasemissionerne.

⁽¹⁷⁾ **COM(2015)0080**, En rammestrategi for en modstandsdygtig energiunion med en fremadskuende politik for klimaforandringer.

Ændring 9
Forslag til direktiv
Betragtning 4 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (4a) **Et øget ambitionsniveau for energieffektivitet sammenlignet med Rådets mål om 27%, bør føre til flere gratiskvoter til brancher med risiko for kulstoflækage.**

Onsdag den 15. februar 2017

Ændring 10
Forslag til direktiv
Betragtning 5

Kommissionens forslag

- (5) Ifølge artikel 191, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde skal **EU's** politik være baseret på princippet om, at forureneren betaler, og på dette grundlag er det i direktiv 2003/87/EF fastsat, at der skal ske en overgang til fuld auktionering over tid. Undgåelse af **carbon leakage** er begrundelsen for at udsætte **fuld overgang til** auktionering, og målrettet gratistildeling af kvoter til industrien er berettiget for at imødegå den reelle risiko for stigninger i drivhusgasemissioner i tredjelande, hvor industrien ikke er underkastet tilsvarende kulstofbegrænsninger, så længe der ikke indføres sammenlignelige klimapolitiske foranstaltninger i andre større økonomier.

Ændring

- (5) Ifølge artikel 191, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde skal **Unionens** politik være baseret på princippet om, at forureneren betaler, og på dette grundlag er det i direktiv 2003/87/EF fastsat, at der skal ske en overgang til fuld auktionering over tid. Undgåelse af **kulstoflækage** er begrundelsen for **midlertidigt** at udsætte **den fulde** auktionering, og målrettet gratistildeling af kvoter til industrien er **en** berettiget **undtagelse fra princippet om, at forureneren bør betale, så længe der ikke tildeles for mange kvoter**, for at imødegå den reelle risiko for stigninger i drivhusgasemissioner i tredjelande, hvor industrien ikke er underkastet tilsvarende kulstofbegrænsninger, så længe der ikke indføres sammenlignelige klimapolitiske foranstaltninger i andre større økonomier. **Med dette for øje bør tildelingen af gratiskvoter gøres mere dynamisk under overholdelse af de tærskler, der er fastsat i dette direktiv.**

Onsdag den 15. februar 2017

Ændring 11
Forslag til direktiv
Betragtning 6

Kommissionens forslag

- (6) Auktionering af kvoter forbliver den generelle regel, med gratis tildeling som en undtagelse. Følgelig, **og som bekræftet af Det Europæiske Råd**, bør den andel af kvoter, der skal auktioneres, og som **var** 57 % i perioden **2013-2020**, **ikke** nedsættes. Kommissionens konsekvensanalyse⁽¹⁸⁾ indeholder nærmere oplysninger om den auktionerede andel og præciserer, at denne andel på 57 % består af de kvoter, der auktioneres på vegne af medlemsstaterne, herunder kvoter øremærket til nytillkomne, men ikke tildelt, kvoter til modernisering af elproduktion i visse medlemsstater og kvoter, der skal auktioneres på et senere tidspunkt på grund af deres placering i den markedsstabilitetsreserve, der **oprettes** ved Europa-Parlamentets og Rådets⁽¹⁹⁾ afgørelse (EU) 2015/...

⁽¹⁸⁾ SEC(2015)XX

⁽¹⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2015/... om oprettelse og virkemåde af en markedsstabilitetsreserve i forbindelse med Unionens ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner og om ændring af direktiv 2003/87/EF (EUT L [...] af [...], s. [...]).

Ændring

- (6) Auktionering af kvoter forbliver den generelle regel, med gratistildeling som en undtagelse. Følgelig bør den andel af kvoter, der skal auktioneres, og som **bør være på** 57 % i perioden **2021-2030**, nedsættes **gennem anvendelse af den tværsektorielle justeringskoefficient for at beskytte de sektorer, der er mest udsatte for kulstoflækage**. Kommissionens konsekvensanalyse indeholder nærmere oplysninger om den auktionerede andel og præciserer, at denne andel på 57 % består af de kvoter, der auktioneres på vegne af medlemsstaterne, herunder kvoter øremærket til nytillkomne, men ikke tildelt, kvoter til modernisering af elproduktion i visse medlemsstater og kvoter, der skal auktioneres på et senere tidspunkt på grund af deres placering i den markedsstabilitetsreserve, der **er oprettet** ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2015/**1814**⁽¹⁹⁾. **En fond for retfærdig omstilling bør oprettes til at støtte områder med en høj andel af arbejdstagere i kulstofafhængige sektorer og et BNP pr. indbygger, der ligger langt under EU-gennemsnittet.**

⁽¹⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2015/**1814 af 6. oktober 2015** om oprettelse og virkemåde af en markedsstabilitetsreserve i forbindelse med Unionens ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner og om ændring af direktiv 2003/87/EF (EUT L **264** af **9.10.2015**, s. **1**).

Onsdag den 15. februar 2017

Ændring 12
Forslag til direktiv
Betragtning 7

Kommissionens forslag

- (7) For at bevare de miljømæssige fordele af emissionsreduktioner i **EU**, medens foranstaltninger i andre lande ikke giver tilsvarende incitamentter for industrien til at nedbringe emissionerne, bør der fortsat ske gratis tildelinger til anlæg i sektorer og delsektorer, der er udsat for en reel risiko for **carbon leakage**. Erfaringerne fra anvendelsen af EU ETS bekræfter, at sektorer og delsektorer er udsat for en risiko for carbon leakage i forskellig grad, og at tildeling af gratis kvoter har forhindret carbon leakage. Nogle sektorer og delsektorer må anses for at have en stor risiko for carbon leakage, hvorimod andre er i stand til at videregive en betydelig del af omkostningerne til kvoter til dækning af deres emissioner i produktpriserne uden at miste markedsandele, og kun skal oppebære den resterende del af omkostningerne, således at de har en lille risiko for carbon leakage. Kommissionen bør fastlægge og differentiere de relevante sektorer på grundlag af deres handels- og emissionsintensitet med sigte på en bedre identifikation af sektorer, hvor der er en reel risiko for carbon leakage. Ved overskridelse af en tærskel, som er fastsat på dette grundlag, og som fastlægges under hensyntagen til de respektive sektorer og delsektoreres mulighed for at videregive omkostninger i produktpriserne, bør en sektor eller delsektor anses for at være udsat for en risiko for carbon leakage. Andre sektorer bør anses for at have en lille eller ingen risiko for carbon leakage. At tage hensyn til mulighederne for sektorer og delsektorer uden for elproduktion til at videregive omkostninger i produktpriserne burde også mindske ekstraordinære gevinster.

Ændring

- (7) For at bevare de miljømæssige fordele af emissionsreduktioner i **Unionen**, medens foranstaltninger i andre lande ikke giver tilsvarende incitamentter for industrien til at nedbringe emissionerne, bør der fortsat **midlertidigt** ske gratis tildelinger til anlæg i sektorer og delsektorer, der er udsat for en reel risiko for **kulstoflækage**. Erfaringerne fra anvendelsen af EU ETS bekræfter, at sektorer og delsektorer er udsat for en risiko for kulstoflækage i forskellig grad, og at tildeling af gratis kvoter har forhindret kulstoflækage. Nogle sektorer og delsektorer må anses for at have en stor risiko for kulstoflækage, hvorimod andre er i stand til at videregive en betydelig del af omkostningerne til kvoter til dækning af deres emissioner i produktpriserne uden at miste markedsandele, og kun skal oppebære den resterende del af omkostningerne, således at de har en lille risiko for kulstoflækage. Kommissionen bør fastlægge og differentiere de relevante sektorer på grundlag af deres handels- og emissionsintensitet med sigte på en bedre identifikation af sektorer, hvor der er en reel risiko for kulstoflækage. Ved overskridelse af en tærskel, som er fastsat på dette grundlag, og som fastlægges under hensyntagen til de respektive sektorer og delsektoreres mulighed for at videregive omkostninger i produktpriserne, bør en sektor eller delsektor anses for at være udsat for en risiko for kulstoflækage. Andre sektorer bør anses for at have en lille eller ingen risiko for kulstoflækage. At tage hensyn til mulighederne for sektorer og delsektorer uden for elproduktion til at videregive omkostninger i produktpriserne burde også mindske ekstraordinære gevinster. **Risikoen for kulstoflækage i sektorer og delsektorer, for hvilke gratis tildelingen beregnes på grundlag af benchmarkværdier for aromater, hydrogen og syntese-gas, bør også vurderes ud fra den betragtning, at disse produkter produceres både på kemiske anlæg og raffinaderier.**

Onsdag den 15. februar 2017

Ændring 13

Forslag til direktiv

Betragtning 8

Kommissionens forslag

- (8) For at afspejle de teknologiske fremskridt i de berørte sektorer og tilpasse dem til den relevante tildelingsperiode bør benchmarkværdierne for gratis tildelinger til anlæg, som er fastsat på grundlag af data fra årene 2007-8, ajourføres i overensstemmelse med den konstaterede gennemsnitlige forbedring. Af hensyn til forudsigeligheden bør dette ske ved at anvende en faktor, som repræsenterer den **bedste** vurdering af fremskridtet **på tværs af sektorer**, som derefter bør anvende pålidelige, objektive og verificerede data fra anlæg, således at sektorer, hvis forbedringsrate afviger betydeligt fra denne faktor, får en benchmarkværdi, som ligger tættere på deres faktiske forbedringsrate. Hvis oplysningerne viser, at der i forbindelse med faktorreduktionen er en forskel på mere end **0,5%** højere eller lavere pr. år i den relevante periode **i forhold til 2007-8-værdien**, bør den tilhørende benchmarkværdi justeres med denne procentsats. For at sikre lige vilkår for produktionen af aromater, hydrogen og syntesegas i raffinaderier og kemiske anlæg bør benchmarkværdien for aromater, hydrogen og syntesegas fortsat være tilpasset til raffinaderibenchmarket.

Ændring

- (8) For at afspejle de teknologiske fremskridt i de berørte sektorer og tilpasse dem til den relevante tildelingsperiode bør benchmarkværdierne for gratistildelinger til anlæg, som er fastsat på grundlag af data fra årene 2007 **og 2008**, ajourføres i overensstemmelse med den konstaterede gennemsnitlige forbedring. Af hensyn til forudsigeligheden bør dette ske ved at anvende en faktor, som repræsenterer den **aktuelle** vurdering af fremskridtet **i de 10 % mest effektive anlæg i sektorerne**, som derefter bør anvende pålidelige, objektive og verificerede data fra anlæg, således at sektorer, hvis forbedringsrate afviger betydeligt fra denne faktor, får en benchmarkværdi, som ligger tættere på deres faktiske forbedringsrate. Hvis oplysningerne viser, at der i forbindelse med faktorreduktionen er en forskel på mere end **1,75 % af den værdi, der svarer til årene 2007 og 2008 (enten højere eller lavere)** pr. år i den relevante periode, bør den tilhørende benchmarkværdi justeres med denne procentsats. **Hvis oplysningerne imidlertid viser en forbedring på 0,25 eller mindre i forhold til faktorreduktionen i den relevante periode, bør den tilhørende benchmarkværdi justeres med denne procentsats.** For at sikre lige vilkår for produktionen af aromater, hydrogen og syntesegas i raffinaderier og kemiske anlæg bør benchmarkværdien for aromater, hydrogen og syntesegas fortsat være tilpasset til raffinaderibenchmarket.

Onsdag den 15. februar 2017

Ændring 14
Forslag til direktiv
Betragtning 9

Kommissionens forslag

- (9) **Medlemsstaterne bør, i overensstemmelse med statsstøtteregele, delvis kompensere visse anlæg i sektorer eller delsektorer, hvor det er konstateret, at de er udsat for en betydelig risiko for *carbon leakage* som følge af omkostninger i forbindelse med drivhusgasemissioner, der videregives i elpriserne. *Protokollen og de tilknyttede afgørelser, der vedtages af partskonferencen i Paris, vil skulle fremme en dynamisk mobilisering af klimafinansiering, teknologioverførsel og kapacitetsopbygning for dertil berettigede parter, navnlig dem der har mindst kapacitet.* Den offentlige sektors klimafinansiering vil fortsat spille en vigtig rolle for mobiliseringen af ressourcer efter 2020. Derfor bør auktionsindtægter også anvendes til at finansiere foranstaltninger i sårbare tredjelande, herunder tilpasning til klimaforandringerne. Den klimafinansiering, der skal mobiliseres, vil også afhænge af ambitionerne og kvaliteten af de foreslåede **tilsigtede nationalt bestemte bidrag (INDC)**, de efterfølgende investeringsplaner og de nationale planlægningsprocesser vedrørende tilpasning til klimaforandringer. Medlemsstaterne bør ligeledes anvende auktionsindtægterne til at fremme færdigheder og omfordeling af arbejdskraft, der er berørt af overgangen til job i en mere kulstoffattig økonomi.**

Ændring

- (9) **Med henblik på at forfølge målet om lige vilkår bør medlemsstaterne gennem en centraliseret ordning på EU-niveau delvis kompensere visse anlæg i sektorer eller delsektorer, hvor det er konstateret, at de er udsat for en betydelig risiko for *kulstoflækage* som følge af omkostninger i forbindelse med drivhusgasemissioner, der videregives i elpriserne. Den offentlige sektors klimafinansiering vil fortsat spille en vigtig rolle for mobiliseringen af ressourcer efter 2020. Derfor bør auktionsindtægter også anvendes til at finansiere foranstaltninger i sårbare tredjelande, herunder tilpasning til klimaforandringerne. Den klimafinansiering, der skal mobiliseres, vil også afhænge af ambitionerne og kvaliteten af de foreslåede **INDC'er**, de efterfølgende investeringsplaner og de nationale planlægningsprocesser vedrørende tilpasning til klimaforandringer. Medlemsstaterne bør ligeledes **gøre noget ved de sociale aspekter, der er forbundet med en dekarbonisering af deres økonomier, og** anvende auktionsindtægterne til at fremme **erhvervelse af nye færdigheder** og omfordeling af arbejdskraft, der er berørt af overgangen til job i en mere kulstoffattig økonomi. **Medlemsstaterne bør have mulighed for at supplere den godtgørelse, der modtages gennem det centraliserede system på EU-plan. Sådanne finansielle foranstaltninger bør ikke overskride det niveau, der er fastsat i de relevante retningslinjer for statsstøtte.****

Onsdag den 15. februar 2017

Ændring 15
Forslag til direktiv
Betragtning 10

Kommissionens forslag

- (10) Dette direktivs vigtigste langsigtede incitament for så vidt angår **opsamling** og **lagring af CO₂ (CCS)**, nye teknologier til vedvarende energikilder og banebrydende innovation inden for lavemissionsteknologier og -processer er det **prissignal**, som direktivet tilvejebringer samt at der ikke skal afleveres kvoter for CO₂-emissioner, som lagres permanent eller undgås. For at supplere de ressourcer, der allerede anvendes til at fremskynde demonstration af kommercielle **CCS-faciliteter** og innovative teknologier for vedvarende energi, bør EU ETS-kvoter desuden anvendes til at yde garanteret belønning for udbredelsen af **CCS-faciliteter**, nye teknologier for vedvarende energi og industriel innovation inden for lavemissionsteknologier og -processer i Unionen for CO₂, der oplagres eller undgås i tilstrækkeligt omfang, forudsat, at der foreligger en aftale om videndeling. Størstedelen af denne støtte bør afhænge af dokumenteret undgåelse af drivhusgasemissioner, hvorimod anden støtte kan gives, når forud fastsatte milepæle er nået, under hensyntagen til den anvendte teknologi. Den maksimale støtteandel for projektudgifter kan variere alt efter projektkategori.

Ændring

- (10) Dette direktivs vigtigste langsigtede incitament for så vidt angår **CO₂-opsamling** og **-lagring (CCS) og CO₂-opsamling og -anvendelse (CCU)**, nye teknologier til vedvarende energikilder og banebrydende innovation inden for lavemissionsteknologier og -processer er det **CO₂-prissignal**, som direktivet tilvejebringer, samt at der ikke skal afleveres kvoter for CO₂-emissioner, som lagres permanent eller undgås. For at supplere de ressourcer, der allerede anvendes til at fremskynde demonstration af kommercielle **CCS- og CCU-faciliteter** og innovative teknologier for vedvarende energi, bør EU ETS-kvoter desuden anvendes til at yde garanteret belønning for udbredelsen af **CCS- og CCU-faciliteter**, nye teknologier for vedvarende energi og industriel innovation inden for lavemissionsteknologier og -processer i Unionen for CO₂, der oplagres, eller undgås i tilstrækkeligt omfang, forudsat, at der foreligger en aftale om videndeling. Størstedelen af denne støtte bør afhænge af dokumenteret undgåelse af drivhusgasemissioner, hvorimod anden støtte kan gives, når forud fastsatte milepæle er nået, under hensyntagen til den anvendte teknologi. Den maksimale støtteandel for projektudgifter kan variere alt efter projektkategori.

Onsdag den 15. februar 2017

Ændring 16
Forslag til direktiv
Betragtning 11

Kommissionens forslag

- (11) Der bør oprettes en moderniseringsfond med 2 % af EU's ETS-kvoter, som sælges på auktion i overensstemmelse med regler og bestemmelser for auktioner, der gennemføres på den fælles auktionsplatform, jf. forordning 1031/2010. Medlemsstater, som i 2013 havde et BNP pr. indbygger til en markedskurs på under 60 % af EU-gennemsnittet bør være berettiget til midler fra moderniseringsfonden **og** frem til 2030 fravige princippet om fuld auktionering til elproduktion ved hjælp af muligheden for gratis tildeling for på en gennemsigtig måde at fremme realinvesteringer til modernisering af **energisektoren**, samtidig med at forvriddninger af det indre energimarked undgås. Bestemmelserne om moderniseringsfonden bør udgøre en sammenhængende, omfattende og gennemsigtig ramme, som sikrer den mest effektive gennemførelse, under hensyntagen til behovet for let adgang for alle deltagere. **Forvaltningsstrukturen bør** stå i rimeligt forhold til formålet om at sikre en korrekt anvendelse af midlerne. Forvaltningsstrukturen bør bestå af en bestyrelse og en direktion, **og** der bør tages behørigt hensyn til EIB's ekspertise i beslutningsprocessen, medmindre støtten ydes til små projekter via lån fra nationale erhvervsfremmende banker eller gennem tilskud under et nationalt program, der har samme mål som moderniseringsfonden. Investeringer, der finansieres af fonden, bør foreslås af medlemsstaterne. For at sikre, at investeringsbehovet i lavindkomstmedlemsstater opfyldes i tilstrækkelig grad, bør fordelingen af midler tage ligeligt hensyn til verificerede emissioner og BNP-kriterier. Den finansielle støtte fra moderniseringsfonden kan ydes på forskellige måder.

Ændring

- (11) Der bør oprettes en moderniseringsfond med 2 % af EU's ETS-kvoter, som sælges på auktion i overensstemmelse med regler og bestemmelser for auktioner, der gennemføres på den fælles auktionsplatform, jf. forordning (EU) nr. 1031/2010. Medlemsstater, som i 2013 havde et BNP pr. indbygger til en markedskurs på under 60 % af EU-gennemsnittet bør være berettiget til midler fra moderniseringsfonden. **Medlemsstater, som i 2014 havde et BNP pr. indbygger i EUR til en markedskurs på under 60 % af EU-gennemsnittet bør være berettiget til** frem til 2030 **at** fravige princippet om fuld auktionering til elproduktion ved hjælp af muligheden for gratistildeling for på en gennemsigtig måde at fremme realinvesteringer til modernisering **og diversificering af deres energisektor på linje med Unionens klima- og energimål for 2030 og 2050**, samtidig med at forvriddninger af det indre energimarked undgås. Bestemmelserne om moderniseringsfonden bør udgøre en sammenhængende, omfattende og gennemsigtig ramme, som sikrer den mest effektive gennemførelse, under hensyntagen til behovet for let adgang for alle deltagere. **Sådanne regler skal være gennemsigtige, afbalancerede og** stå i rimeligt forhold til formålet om at sikre en korrekt anvendelse af midlerne. Forvaltningsstrukturen bør bestå af en bestyrelse, **et rådgivende udvalg** og en direktion. Der bør tages behørigt hensyn til EIB's ekspertise i beslutningsprocessen, medmindre støtten ydes til små projekter via lån fra nationale erhvervsfremmende banker eller gennem tilskud under et nationalt program, der har samme mål som moderniseringsfonden. Investeringer, der finansieres af fonden, bør foreslås af medlemsstaterne **og al finansiering fra fonden bør være i overensstemmelse med specifikke kriterier for støtteberettigelse**. For at sikre, at investeringsbehovet i lavindkomstmedlemsstater opfyldes i tilstrækkelig grad, bør fordelingen af midler tage ligeligt hensyn til verificerede emissioner og BNP-kriterier. Den finansielle støtte fra moderniseringsfonden kan ydes på forskellige måder.

Onsdag den 15. februar 2017

Ændring 17

Forslag til direktiv

Betragtning 12

Kommissionens forslag

- (12) Det Europæiske Råd bekræftede, at modaliteterne bør forbedres, herunder også gennemsigtigheden for de fakultative gratiskvoter til modernisering af energisektoren i visse medlemsstater. Investeringer til en værdi af 10 mio. EUR eller derover bør udvælges af den relevante medlemsstat ved hjælp af udbudsprocedure på basis af klare og gennemsigtige regler for at garantere, at den gratis tildeling anvendes til at fremme realinvesteringer i modernisering af energisektoren i overensstemmelse med energiunionens mål. Investeringer til en værdi af under 10 mio. EUR bør også være berettiget til midler fra den gratis tildeling. Den berørte medlemsstat bør udvælge sådanne investeringer på grundlag af klare og gennemsigtige kriterier. **Resultaterne af** denne udvælgelsesproces bør være genstand for en offentlig høring. Offentligheden bør være behørigt informeret på tidspunktet for udvælgelsen af investeringsprojekter samt deres gennemførelse.

Ændring

- (12) Det Europæiske Råd bekræftede, at modaliteterne bør forbedres, herunder også gennemsigtigheden for de fakultative gratiskvoter til modernisering **og diversificering** af energisektoren i visse medlemsstater. Investeringer til en værdi af 10 mio. EUR eller derover bør udvælges af den relevante medlemsstat ved hjælp af udbudsprocedure på basis af klare og gennemsigtige regler for at garantere, at den gratis tildeling anvendes til at fremme realinvesteringer i modernisering **eller diversificering** af energisektoren i overensstemmelse med energiunionens mål, **herunder at fremme den tredje energipakke**. Investeringer til en værdi af under 10 mio. EUR bør også være berettiget til midler fra den gratis tildeling. Den berørte medlemsstat bør udvælge sådanne investeringer på grundlag af klare og gennemsigtige kriterier. Denne udvælgelsesproces bør være genstand for en offentlig høring, **og resultaterne af en sådan udvælgelsesproces, herunder de afviste projekter, bør gøres offentligt tilgængelige**. Offentligheden bør være behørigt informeret på tidspunktet for udvælgelsen af investeringsprojekter samt deres gennemførelse. **Medlemsstaterne bør have mulighed for at overføre en del af eller alle de tilsvarende kvoter til moderniseringsfonden, hvis de er berettiget til at anvende begge instrumenter. Denne undtagelse bør ophøre med udgangen af handelsperioden i 2030.**

Ændring 18

Forslag til direktiv

Betragtning 13

Kommissionens forslag

- (13) EU ETS-midler bør ses i sammenhæng med andre EU-støtteprogrammer, herunder de europæiske struktur- og investeringsfonde, for at sikre, at offentlige midler anvendes på en effektiv måde.

Ændring

- (13) EU ETS-midler bør ses i sammenhæng med andre EU-støtteprogrammer, herunder **Horisont 2020, Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer og de europæiske struktur- og investeringsfonde samt Den Europæiske Investeringsbanks (EIB's) klimainvesteringsstrategi**, for at sikre, at offentlige midler anvendes på en effektiv måde.

Onsdag den 15. februar 2017

Ændring 19

Forslag til direktiv

Betragtning 14

Kommissionens forslag

- (14) De nuværende bestemmelser, som gælder for små anlæg, der udelukkes fra EU ETS, **gør det muligt for udelukkede anlæg fortsat at være det**, og det bør være muligt for medlemsstaterne at ajourføre deres liste over udelukkede anlæg, og for medlemsstater, som i øjeblikket ikke udnytter denne mulighed, at gøre dette ved begyndelsen af hver kvoteperiode.

Ændring

- (14) De nuværende bestemmelser, som gælder for små anlæg, der udelukkes fra EU ETS, **bør udvides til at omfatte anlæg, der drives af små og mellemstore virksomheder (SMV'er), og som udleder mindre end 50 000 tons CO₂-ækvivalenter i hvert af de tre år, der går forud for året for ansøgningen om udelukkelse.** Det bør være muligt for medlemsstaterne at ajourføre deres liste over udelukkede anlæg, og for medlemsstater, som i øjeblikket ikke udnytter denne mulighed, at gøre dette ved begyndelsen af hver kvoteperiode **og halvvejs gennem perioden. Det bør også være muligt for anlæg, der udleder mindre end 5 000 tons CO₂-ækvivalenter i hvert af de tre år forud for begyndelsen af hver handelsperiode, at stå uden for EU ETS, en beslutning, der skal genovervejes hvert femte år. Medlemsstaterne bør sikre, at alternative foranstaltninger for anlæg, der har valgt at stå uden for, ikke fører til højere omkostninger ved overholdelsen. Overvågnings-, indberetnings- og verificeringskravene bør forenkles for små udledere, der er omfattet af EU ETS.**

Ændring 20

Forslag til direktiv

Betragtning 16 a (ny)

Kommissionens forslag

- (16a) **Med henblik på at mindske den administrative byrde for virksomhederne betydeligt bør det stå Kommissionen frit for at overveje foranstaltninger som f.eks. automatisering af indsendelse og verifikation af emissionsrapporter, idet man udnytter mulighederne ved informations- og kommunikationsteknologierne fuldt ud.**

Ændring

Onsdag den 15. februar 2017

Ændring 21
Forslag til direktiv
Betragtning 17 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (17a) *De delegerede retsakter, der omtales i artikel 14 og 15, bør forenkle reglerne for overvågning, rapportering og verifikation så meget som muligt og dermed mindske den administrative byrde for operatørerne. Den delegerede retsakt, der omtales i artikel 19, stk. 3, bør lette adgangen til og anvendelsen af registeret, navnlig for mindre operatører.*

Ændring 22
Forslag til direktiv
Artikel 1 — nr. - 1 (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

- 1) *I hele direktivet erstattes udtrykket »fællesskabsordningen« af »EU ETS«, og der foretages de nødvendige grammatiske ændringer;*

Ændring 23
Forslag til direktiv
Artikel 1 — nr. - 1 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

- 1a) *I hele direktivet erstattes udtrykket »EF-dækkende« af »EU-dækkende«.*

Onsdag den 15. februar 2017

Ændring 24

Forslag til direktiv

Artikel 1 — nr. - 1 b (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

-1b) i hele direktivet, undtagen i de tilfælde, der er nævnt i nr. - 1) og - 1a) og i artikel 26, stk. 2, erstattes udtrykket »Fællesskabet« af »Unionen/EU-«, og der foretages de nødvendige grammatiske ændringer.

Ændring 25

Forslag til direktiv

Artikel 1 — nr. - 1 c (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

-1c) i hele direktivet erstattes ordene »forskriftsproceduren i artikel 23, stk. 2« af ordene »undersøgesproceduren i artikel 30c, stk. 2«;

Ændring 26

Forslag til direktiv

Artikel 1 — nr. - 1 d (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

-1d) I artikel 3 g, artikel 5, stk. 1, litra d), artikel 6, stk. 2, litra c), artikel 10a, stk. 2, andet afsnit, artikel 14, stk. 2, 3 og 4, artikel 19, stk. 1 og 4, og artikel 29a, stk. 4, erstattes ordet »forordning« af ordet »retsakt« og der foretages de nødvendige grammatiske ændringer;

Onsdag den 15. februar 2017

Ændring 28**Forslag til direktiv****Artikel 1 — nr. - 1 f (nyt)**

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 3 — litra h

Gældende ordlyd

Ændring

-1f) Artikel 3, litra h), affattes således:

»h) »nytilkommen«:

»h) »nytilkommen«:

— et anlæg, der udfører en eller flere af de i bilag I nævnte aktiviteter, og som har fået en drivhusgasemissionstilladelse for første gang efter den 30. juni **2011**

— et anlæg, der udfører en eller flere af de i bilag I nævnte aktiviteter, og som har fået en drivhusgasemissionstilladelse for første gang efter den 30. juni **2018**

— et anlæg, der udfører en aktivitet, der for første gang er medtaget i **fællesskabsordningen** i henhold til artikel 24, stk. 1 eller 2, eller

— et anlæg, der udfører en aktivitet, der for første gang er medtaget i **EU-ordningen** i henhold til artikel 24, stk. 1 eller 2, eller

— et anlæg, der udfører en eller flere af de i bilag I nævnte aktiviteter eller en aktivitet, der er medtaget i **fællesskabsordningen** i henhold til artikel 24, stk. 1 eller 2, og som er udvidet væsentligt efter den 30. juni **2011**, for så vidt angår denne udvidelse«

— et anlæg, der udfører en eller flere af de i bilag I nævnte aktiviteter eller en aktivitet, der er medtaget i **EU-ordningen** i henhold til artikel 24, stk. 1 eller 2, og som er udvidet væsentligt efter den 30. juni **2018**, for så vidt angår denne udvidelse.«

Ændring 29**Forslag til direktiv****Artikel 1 — nr. - 1 g (nyt)**

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 3 — litra u a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

-1 g) I artikel 3 tilføjes følgende litra:

Onsdag den 15. februar 2017

Kommissionens forslag

Ændring

»ua) »lille udleder«: anlæg med lave emissioner, der drives af en lille eller mellemstor virksomhed^(1 bis), og som opfylder mindst et af følgende kriterier:

- Det pågældende anlægs gennemsnitlige årlige emissioner, der er rapporteret til de relevante kompetente myndigheder i løbet af den handelsperiode, der ligger umiddelbart forud for den indeværende handelsperiode med undtagelse af CO₂, der stammer fra biomasse, og før eventuel fratrækning af overført CO₂, der er på mindre end 50 000 tons kuldioxidækvivalenter om året.
- De i første led omtalte gennemsnitlige årlige emissioner er ikke tilgængelige for dette anlæg eller er ikke længere relevante på grund af ændringer i anlæggets grænser eller ændringer i anlæggets driftsforhold, men de årlige emissioner for det pågældende anlæg i de næste fem år, med undtagelse af CO₂ fra biomasse og før fratrækning af overført CO₂, forventes at være på mindre end 50 000 tons kuldioxidækvivalenter om året.«

^(1 bis) Som defineret i bilaget til henstilling 2003/361/EF.

Ændring 30

Forslag til direktiv

Artikel 1 — nr. - 1 h (nyt)

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 3 c — stk. 2

Gældende ordlyd

Ændring

-1h) Artikel 3c, stk. 2, affattes således:

»2. For den i artikel 13, **stk. 1**, nævnte periode, der begynder den 1. januar 2013, og, såfremt der ikke foretages nogen ændringer som følge af den i artikel 30, stk. 4, omhandlede revision, for hver efterfølgende periode svarer den samlede mængde kvoter, der skal tildeles luftfartøjsoperatørerne, til 95 % af de historiske luftfartsemissioner ganget med antallet af år i perioden.

»2 For den i artikel 13 nævnte periode, der begynder den 1. januar 2013, og, såfremt der ikke foretages nogen ændringer som følge af den i artikel 30, stk. 4, omhandlede revision, for hver efterfølgende periode svarer den samlede mængde kvoter, der skal tildeles luftfartøjsoperatørerne, til 95 % af de historiske luftfartsemissioner ganget med antallet af år i perioden.

Onsdag den 15. februar 2017

Gældende ordlyd

Ændring

Den samlede mængde kvoter, der skal tildeles luftfartøjsoperatørerne i 2021, skal være 10 % lavere end den gennemsnitlige tildeling for perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2016, og nedsættes derefter en gang om året med samme rate som det samlede loft for EU ETS, jf. artikel 10, stk. 1, andet afsnit, med henblik på at bringe det samlede loft for luftfartsektoren mere på linje med de andre EU ETS-sektorer senest i 2030.

For luftfartsaktivitet til og fra flyvepladser i lande uden for EØS kan den kvotemængde, der skal tildeles fra 2021 og fremefter justeres under hensyntagen til den fremtidige globale markedsbaserede mekanisme vedtaget af Organisationen for International Civil Luftfart (ICAO) på sin 39. samling. Kommissionen forelægger senest i 2019 et lovgivningsmæssigt forslag for Europa-Parlamentet og Rådet vedrørende disse aktiviteter efter den 40. generalforsamling i ICAO.

Denne procentsats kan revideres som led i den generelle revision af dette direktiv.«

Denne procentsats kan revideres som led i den generelle revision af dette direktiv.«

Ændring 31

Forslag til direktiv

Artikel 1 — nr. - 1 i (nyt)

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 3 c — stk. 4

Gældende ordlyd

Ændring

-1i) Artikel 3c, stk. 4, sidste punktum, affattes således:

Denne beslutning overvejes i det i artikel 23, stk. 1, nævnte udvalg.

Denne beslutning overvejes i det i artikel 30c, stk. 1, nævnte udvalg.

Onsdag den 15. februar 2017

Ændring 32

Forslag til direktiv

Artikel 1 — nr. - 1 j (nyt)

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 3 d — stk. 2

Gældende ordlyd

Ændring

-1j) Artikel 3d, stk. 2, affattes således:

2. Fra 1. januar 2013 bortauktioneres 15 % af kvoterne. Denne procentdel kan blive forhøjet som led i den generelle revision af dette direktiv.

»2. Fra 1. januar 2021 bortauktioneres 50 % af kvoterne.«

Ændring 33

Forslag til direktiv

Artikel 1 — nr. 1

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 3 d — stk. 3

Kommissionens forslag

Ændring

1) Artikel 3d, stk. 3, **andet afsnit**, affattes således:

1) Artikel 3d, stk. 3, affattes således:

»Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage **en delegeret retsakt** i overensstemmelse med artikel 23.«

»3 Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage **delegerede retsakter** i overensstemmelse med artikel 30b for at supplere dette direktiv ved at fastsætte de nærmere bestemmelser om medlemsstaternes bortauktionering af kvoter, der ikke skal udstedes gratis i henhold til stk. 1 og 2 i denne artikel eller i henhold til artikel 3f, stk. 8. Antallet af kvoter, der i hver periode skal bortauktioneres af hver enkelt medlemsstat, skal være proportional med medlemsstatens andel af de samlede tilskrevne luftfartsemissioner for alle medlemsstaterne for referenceåret, som rapporteret i medfør af artikel 14, stk. 3, og som verificeret i medfør af artikel 15. For den i artikel 3c, stk. 1, nævnte periode er referenceåret 2010, og for hver efterfølgende periode, der er nævnt i artikel 3c, er referenceåret det kalenderår, der udløber 24 måneder inden begyndelsen af den periode, auktionen vedrører.«

Onsdag den 15. februar 2017

Ændring 34**Forslag til direktiv****Artikel 1 — nr. 1 a (nyt)**

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 3 d — stk. 4 — afsnit 1

Gældende ordlyd

Ændring

1a) Artikel 3d, stk. 4, afsnit 1, affattes således:

»4. **Hver medlemsstat fastsætter, hvad provenuet fra auktioner af kvoter skal anvendes til. Dette** provenu **bør** anvendes til imødegåelse af klimaændringer i EU og tredjelande, bl.a. til nedsættelse af drivhusgasemissioner, til tilpasning til virkningerne af klimaændringer i EU og tredjelande, særlig udviklingslande, til finansiering af forskning og udvikling med henblik på begrænsning og tilpasning, herunder navnlig inden for flyteknik og lufttransport, til at nedsætte emissionerne ved hjælp af transport med lav emission og til dækning af omkostninger til administration af **fællesskabsordningen**. Auktionsprovenuet **bør** også anvendes til at finansiere bidrag til Verdensfonden for Energieffektivitet og Vedvarende Energi og foranstaltninger til at forebygge skovrydning«

4. **Alt** provenu **skal** anvendes til imødegåelse af klimaændringer i **Unionen** og tredjelande, bl.a. til nedsættelse af drivhusgasemissioner, til tilpasning til virkningerne af klimaændringer i **Unionen** og tredjelande, særlig udviklingslande, til finansiering af forskning og udvikling med henblik på begrænsning og tilpasning, herunder navnlig inden for flyteknik og lufttransport, til at nedsætte emissionerne ved hjælp af transport med lav emission og til dækning af omkostninger til administration af **EU-ordningen**. Auktionsprovenuet **kan** også anvendes til at finansiere bidrag til Verdensfonden for Energieffektivitet og Vedvarende Energi og foranstaltninger til at forebygge skovrydning”.

Ændring 35**Forslag til direktiv****Artikel 1 — nr. 1 b (nyt)**

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 3 e — stk. 1 a (nyt)

Gældende ordlyd

Ændring

1b) I artikel 3e indsættes følgende stykke:

»1a **Fra 2021 og fremefter skal der ikke forekomme gratistildeling af kvoter i henhold til dette direktiv til luftfartssektoren, medmindre dette bekræftes ved en senere beslutning vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet, idet det i ICAO's beslutning A-39/3 forudses, at en global markedsbaseret foranstaltning vil skulle anvendes fra 2021. I denne forbindelse skal de to lovgivere tage hensyn til samspillet mellem den markedsbaserede foranstaltning og EU ETS.**«

Onsdag den 15. februar 2017

Ændring 36**Forslag til direktiv****Artikel 1 — nr. 2 a (nyt)**

Direktiv 2003/87/EF

Kapitel II a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

2a) Følgende kapitel indsættes:**»KAPITEL IIa****Inklusion af skibsfarten i mangel af fremskridt på internationalt plan****Artikel 3ga****Indledning**

Fra og med 2021 skal der i mangel af et sammenligneligt system under IMO afregnes for CO₂-emissioner, der udledes i EU-havne og under sejladser til og fra Unionens anløbs-havne, gennem den ordning, der er fastsat i dette kapitel, og som skal være operationel fra 2023.

Artikel 3gb**Anvendelsesområde**

Senest den 1. januar 2023 finder bestemmelserne i dette kapitel anvendelse på tildeling og udstedelse af kvoter for CO₂-emissioner fra skibe, som opholder sig i, ankommer til eller forlader havne i en medlemsstats jurisdiktion i overensstemmelse med bestemmelserne i forordning (EU) 2015/757. Artikel 12 og 16 finder anvendelse på aktiviteter til søs på samme måde som på andre aktiviteter.

Artikel 3gc**Ekstra kvoter til søfartssektoren**

Senest den 1. august 2021 vedtager Kommissionen i overensstemmelse med artikel 30b delegerede retsakter for at fastsætte det samlede antal kvoter for søfartssektoren i tråd med andre sektorer og fastlægge metoden til tildeling af kvoter for denne sektor gennem auktioner og de særlige bestemmelser med hensyn til den forvaltende medlemsstat. Når søfartssektoren er blevet indlemmet i EU ETS, øges den samlede mængde kvoter med et tilsvarende antal

20 % af de indtægter, der genereres fra de i artikel 3gc omhandlede auktioner over kvoter, bruges gennem den fond, som oprettes i henhold til samme artikel (»Den maritime klimafond«), til at øge energieffektiviteten og understøtte investeringer i innovative teknologier til nedbringelse af CO₂-emissioner i søfartssektoren, herunder for nærskibsfart og havne.

Onsdag den 15. februar 2017

Kommissionens forslag

Ændring

Artikel 3gd**Den maritime klimafond**

1. Der oprettes en fond på EU-niveau, som har til formål at kompensere for emissioner fra søfarten, øge energieffektiviteten og fremme investeringer i innovative teknologier til nedbringelse af CO₂-emissionerne i søfartssektoren.
2. Skibsoperatører kan på frivillig basis indbetale et årligt medlemsbidrag til fonden, svarende til deres samlede emissioner, der er rapporteret for det foregående kalenderår i henhold til forordning (EU) 2015/757. Med forbehold af artikel 12, stk. 3, returnerer fonden kvoter kollektivt på vegne af de skibsoperatører, der er medlemmer af fonden. Bidraget pr. ton emissioner fastsættes af fonden senest den 28. februar hvert år og skal som minimum ligge på et niveau svarende til markedsprisen for kvoter i det foregående år.
3. Fonden erhverver kvoter svarende til den kollektive samlede mængde emissioner fra medlemmerne i løbet af det foregående kalenderår og overdrager dem i det register, der oprettes i henhold til artikel 19, senest den 30. april hvert år for efterfølgende annullering. Bidrag skal offentliggøres.
4. Derudover skal fonden øge energieffektiviteten og fremme investeringer i innovative teknologier til nedbringelse af CO₂-emissioner i søfartssektoren, herunder for nærskibsfart og havne, ved brug af de i artikel 3gc omhandlede indtægter. Alle investeringer, som fonden støtter, offentliggøres og skal harmonere med målene for dette direktiv.
5. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 30b for at supplere dette direktiv vedrørende gennemførelsen af denne artikel.

Artikel 3ge**Internationalt samarbejde**

Såfremt der indgås en international aftale om globale foranstaltninger til nedbringelse af drivhusgasemissionerne fra søtransport, reviderer Kommissionen dette direktiv, idet den om nødvendigt foreslår ændringer for at sikre tilpasning til den pågældende internationale aftale.»

Onsdag den 15. februar 2017

Ændring 37

Forslag til direktiv

Artikel 1 — nr. 2 b (nyt)

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 5 — afsnit 1 — litra d a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

2b) I artikel 5, stk. 1, indsættes følgende litra:

»da) alle CCU-teknologier, der vil blive anvendt på anlæggene med henblik på at nedbringe emissioner«

Ændring 38

Forslag til direktiv

Artikel 1 — nr. 2 c (nyt)

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 6 — stk. 2 — litra e a og e b (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

2c) I artikel 6, stk. 2, tilføjes følgende litraer:

»ea) alle retlige krav om social ansvarlighed og rapportering for at sikre en lige og effektiv gennemførelse af miljøbestemmelser og sikre, at de kompetente myndigheder og interessenter, herunder arbejdstagerrepræsentanter og repræsentanter for civilsamfundet og lokalsamfund, har adgang til alle relevante oplysninger som fastsat i Aarhuskonventionen og som gennemført i EU-lovgivningen og national ret, herunder dette direktiv

eb) en forpligtelse til hvert år at offentliggøre omfattende oplysninger om bekæmpelse af klimaforandringer og overholdelse af EU-direktiver vedrørende miljø og arbejdsmiljø; disse oplysninger bør være tilgængelige for arbejdstagerrepræsentanter og civilsamfundsrepræsentanter fra lokalsamfund i nærheden af anlægget.«

Onsdag den 15. februar 2017

Ændring 39**Forslag til direktiv****Artikel 1 — nr. 2 d (nyt)**

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 7

Gældende ordlyd

Ændring

2d) Artikel 7 affattes således:

»Artikel 7

»Artikel 7

Driftslederen underretter den kompetente myndighed om alle planlagte ændringer i anlæggets art eller drift eller en eventuel udvidelse eller betydelig reduktion af dets kapacitet, som kan medføre, at drivhusgasemissionstilladelsen skal ajourføres. I påkommende tilfælde ajourfører den kompetente myndighed tilladelsen. Hvis anlæggets driftsleder udskiftes, ajourfører den kompetente myndighed tilladelsen med **den nye driftsleders navn og adresse.**«

Driftslederen underretter **uden unødigt forsinkelse** den kompetente myndighed om alle planlagte ændringer i anlæggets art eller drift eller en eventuel udvidelse eller betydelig reduktion af dets kapacitet, som kan medføre, at drivhusgasemissionstilladelsen skal ajourføres. I påkommende tilfælde ajourfører den kompetente myndighed tilladelsen. Hvis anlæggets driftsleder udskiftes, ajourfører den kompetente myndighed tilladelsen med **relevante oplysninger om og kontaktoplysninger på den nye driftsleder.**«

Ændring 142**Forslag til direktiv****Artikel 1 — nr. 3**

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 9 — stk. 2 og 3

Kommissionens forslag

Ændring

»Fra 2021 er den lineære faktor 2,2 %.«

»Fra 2021 er den lineære faktor 2,2 %, **og den skal overvåges med henblik på at hæve den til 2,4 % tidligst i 2024.**«

Onsdag den 15. februar 2017

Ændring 41

Forslag til direktiv

Artikel 1 — nr. 4 — litra a

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 10 — stk. 1 — afsnit 1

Kommissionens forslag

a) I stk. 1 tilføjes følgende tre nye afsnit:

Ændring

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Fra 2019 og derefter skal medlemsstaterne enten auktionere eller annullere alle kvoter, som ikke er tildelt gratis i overensstemmelse med artikel 10a og 10c, og som ikke overføres til MSR.«

Ændring 42

Forslag til direktiv

Artikel 1 — nr. 4 — litra a

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 10 — stk. 1 — afsnit 2

Kommissionens forslag

Fra og med 2021 er den andel af kvoter, der skal auktioneres af medlemsstaterne, 57 %.

Ændring

Fra og med 2021 er den andel af kvoter, der skal auktioneres eller annulleres, 57 %, og denne andel nedsættes højst med fem procentpoint i hele den tiårsperiode, der begynder den 1. januar 2021, jf. artikel 10a, stk. 5. En sådan tilpasning skal udelukkende finde sted i form af en nedsættelse af de kvoter, der auktioneres i henhold til stk. 2, første afsnit, litra a). Hvis ikke der finder en sådan justering sted, eller der er behov for mindre end fem procentpoint for at foretage en justering, annulleres den resterende del af kvoterne. En sådan annullering må ikke overstige 200 mio. kvoter.

Onsdag den 15. februar 2017

Ændring 43**Forslag til direktiv****Artikel 1 — nr. 4 — litra a**

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 10 — stk. 1 — afsnit 3

Kommissionens forslag

2 % af den samlede mængde kvoter, mellem 2021 og 2030 bortauktioneres **for** at oprette en fond, der har til formål at forbedre energieffektiviteten og modernisere energisystemerne i visse medlemsstater, jf. dette direktivs artikel 10d (»moderniseringsfonden«).

Ændring

2 % af den samlede mængde kvoter mellem 2021 og 2030 bortauktioneres **med henblik på** at oprette en fond, der har til formål at forbedre energieffektiviteten og modernisere energisystemerne i visse medlemsstater, jf. dette direktivs artikel 10d (»moderniseringsfonden«). **Den i dette afsnit fastsatte mængde indgår i den andel på 57 % af kvoterne, der skal auktioneres som fastsat i afsnit 2.**

Ændring 44**Forslag til direktiv****Artikel 1 — nr. 4 — litra a**

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 10 — stk. 1 — afsnit 3 a (nyt)

*Kommissionens forslag**Ændring*

Endvidere skal 3 % af den samlede mængde kvoter, der skal udstedes mellem 2021 og 2030, auktioneres for at yde kompensation til sektorer eller delsektorer, der er udsat for en reel risiko for kulstoflækage som følge af betydelige indirekte omkostninger, som faktisk skyldes omkostninger i forbindelse med drivhusgasemissioner, der videregives i elpriserne, jf. artikel 10a, stk. 6, i nærværende direktiv. To tredjedele af den i dette afsnit fastsatte mængde indgår i den andel på 57 % af kvoterne, der skal auktioneres som fastsat i afsnit 2.

Onsdag den 15. februar 2017

Ændring 45

Forslag til direktiv

Artikel 1 — nr. 4 — litra a

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 10 — stk. 1 — afsnit 3 b (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

Der oprettes en fond for retfærdig omstilling fra den 1. januar 2021 som et supplement til Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og Den Europæiske Socialfond, og denne finansieres gennem sammenlægning af 2 % af auktionsindtægterne.

Indtægterne fra disse auktioner forbliver på Unionsplan og anvendes til at støtte regioner, hvor der er en stor andel arbejdstagere i kulstofafhængige sektorer, og hvor BNP pr. indbygger samtidig ligger et godt stykke under Unionsgennemsnittet. Disse foranstaltninger skal respektere nærhedsprincippet.

De auktionsindtægter, der målrettes mod retfærdig omstilling, kan bringes i anvendelse på forskellige måder, f.eks.:

- oprettelse af celler til omplacering og/eller mobilitet
- uddannelsesinitiativer til erhvervelse af nye færdigheder eller opkvalificering for arbejdstagere
- hjælp til jobsøgning
- etablering af nye virksomheder, og
- overvågning og foregribende foranstaltninger for at undgå eller minimere de negative konsekvenser af omstrukturingsprocessen for den fysiske og mentale sundhed.

Da de kerneaktiviteter, der finansieres af fonden for retfærdig omstilling, har en stærk tilknytning til arbejdsmarkedet, inddrages arbejdsmarkedets parter aktivt i forvaltningen af fonden — ud fra en model baseret på Udvalget for Den Europæiske Socialfond — og deltagelse af lokale parter på arbejdsmarkedet vil være et centralt krav for at yde støtte til projekter.

Onsdag den 15. februar 2017

Ændring 46**Forslag til direktiv****Artikel 1 — nr. 4 — litra a**

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 10 — stk. 1 — afsnit 4

Kommissionens forslag

Den samlede resterende mængde af kvoter, der skal auktioneres af medlemsstaterne, fordeles i overensstemmelse med stk. 2.”

Ændring

Den samlede resterende mængde af kvoter, der skal auktioneres af medlemsstaterne, **efter fradrag af den i artikel 10a, stk. 8, første afsnit, omhandlede mængde kvoter** fordeles i overensstemmelse med stk. 2.

Ændring 47**Forslag til direktiv****Artikel 1 — nr. 4 — litra a**

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 10 — stk. 1 — afsnit 4 a (nyt)

Kommissionens forslag

Den samlede resterende mængde af kvoter, der skal auktioneres af medlemsstaterne, fordeles i overensstemmelse med stk. 2.”

Ændring

Den 1. januar 2021 annulleres 800 mio. kvoter, som er placeret i markedsstabilitetsreserven.

Ændring 48**Forslag til direktiv****Artikel 1 — nr. 4 — litra b — nr. ii**

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 10 — stk. 2 — litra b

Kommissionens forslag

b) 10 % af den samlede mængde kvoter, der skal auktioneres, fordeles til visse medlemsstater for at skabe solidaritet og vækst i Fællesskabet, hvorved den kvotemængde, som de pågældende medlemsstater auktioneres i medfør af litra a), øges med de procentsatser, der er anført i bilag IIa.” **og**

Ændring

b) 10 % af den samlede mængde kvoter, der skal auktioneres, fordeles til visse medlemsstater for at skabe solidaritet og vækst i Fællesskabet; herved øges den kvotemængde, som de pågældende medlemsstater auktioneres i medfør af litra a), med de procentsatser, der er anført i bilag IIa. **For få vidt angår medlemsstater, der er berettigede til støtte fra moderniseringsfonden i henhold til artikel 10d, overføres deres andel af kvoter, jf. bilag IIA, til deres andel af moderniseringsfonden.**

Onsdag den 15. februar 2017

Ændring 49**Forslag til direktiv****Artikel 1 — nr. 4 — litra b a (nyt)**

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 10 — stk. 3 — indledning

Gældende ordlyd

»3. Medlemsstaterne afgør, hvorledes indtægterne fra auktionering af kvoter skal anvendes. **Mindst 50 %** af indtægterne fra auktioneringen af de i stk. 2 omhandlede kvoter, herunder alle indtægter fra den i stk. 2, litra b) og c), omhandlede auktionering, eller en til disse indtægter svarende økonomisk værdi, **bør** anvendes til **en** eller flere af følgende:«

Ændring

ba) I stk. 3 affattes indledningen således:

»3. Medlemsstaterne afgør, hvorledes indtægterne fra auktionering af kvoter skal anvendes. **100 %** af **de samlede** indtægterne fra auktioneringen af de i stk. 2 omhandlede kvoter, herunder alle indtægter fra den i stk. 2, litra b) og c), omhandlede auktionering, eller en til disse indtægter svarende økonomisk værdi, anvendes til **et** eller flere af følgende **formål**:«

Ændring 50**Forslag til direktiv****Artikel 1 — nr. 4 — litra b b (nyt)**

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 10 — stk. 3 — litra b

Gældende ordlyd

»b) til at opfylde **Fællesskabets** tilsagn om at anvende **20 %** energi fra vedvarende kilder senest i **2020**, udvikle andre teknologier, der kan bidrage til overgangen til en sikker og bæredygtig økonomi med lave udledninger af drivhusgasser, og som medvirker til at opfylde **Fællesskabets** tilsagn om at øge sin energieffektivitet med **20 % frem til 2020**«

Ændring

bb) Stk. 3, litra b), affattes således:

»b) til at opfylde **Unionens** tilsagn om at anvende energi fra vedvarende kilder senest i **2030**, **samt til at** udvikle andre teknologier, der kan bidrage til overgangen til en sikker og bæredygtig økonomi med lave udledninger af drivhusgasser, som medvirker til at opfylde **Unionens** tilsagn om **senest i 2030** at øge sin energieffektivitet med **de niveauer, der er blevet aftalt i de relevante retsakter**:«

Onsdag den 15. februar 2017

Ændring 51**Forslag til direktiv****Artikel 1 — nr. 4 — litra b c (nyt)**

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 10 — stk. 3 — litra f

Gældende ordlyd

Ændring

bc) Stk. 3, litra f), affattes således:

»f) til at fremme overgangen til transportformer med små emissioner og offentlig **transport**«

»f) til at fremme overgangen til transportformer med små emissioner og offentlig **transport og fremme elektrificerede transportformer såsom jernbaner eller andre former for elektrificeret overfladetransport under hensyntagen til deres indirekte EU ETS-omkostninger, så længe CO₂-omkostninger ikke afspejles tilsvarende for andre former for overfladetransport**«

Ændring 52**Forslag til direktiv****Artikel 1 — stk. 4 — litra b d (nyt)**

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 10 — stk. 3 — litra h

Gældende ordlyd

Ændring

bd) i stk. 3 affattes litra h) således:

»h) til foranstaltninger til at øge energieffektivitet og isolering eller til foranstaltninger af social karakter for husstande med lav og middel indkomst«

»h) til foranstaltninger til at øge energieffektivitet, **fjernvarmesystemer** og isolering eller til foranstaltninger af social karakter for husstande med lav og middel indkomst«

Onsdag den 15. februar 2017

Ændring 53

Forslag til direktiv

Artikel 1 — nr. 4 — litra c

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 10 — stk. 3 — litra j

Kommissionens forslag

- j) til at finansiere økonomiske foranstaltninger til fordel for sektorer eller delsektorer, der er udsat for en reel risiko for carbon leakage på grund af betydelige indirekte omkostninger, som faktisk skyldes drivhusgasemissionsomkostninger, der videregives i elpriserne, forudsat at disse foranstaltninger opfylder betingelserne i artikel 10a, stk. 6

Ændring

- j) til at finansiere økonomiske foranstaltninger til fordel for sektorer eller delsektorer, der er udsat for en reel risiko for kulstoflækage på grund af betydelige indirekte omkostninger, som faktisk skyldes drivhusgasemissionsomkostninger, der videregives i elpriserne, forudsat **at højst 20 % af indtægterne anvendes til dette formål, og** at disse foranstaltninger opfylder betingelserne i artikel 10a, stk. 6

Ændring 54

Forslag til direktiv

Artikel 1 — nr. 4 — litra c

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 10 — stk. 3 — litra l

Kommissionens forslag

- l) til at fremme færdigheder og omfordeling af arbejdskraft, der er berørt af overgangen til job **i en mere kulstoffattig økonomi** i tæt samarbejde med arbejdsmarkedets parter.

Ændring

- l) til at **afbøde de sociale konsekvenser af dekarboniseringen af deres økonomier og** fremme færdigheder og omfordeling af arbejdskraft, der er berørt af overgangen til job, i tæt samarbejde med arbejdsmarkedets parter.

Onsdag den 15. februar 2017

Ændring 55**Forslag til direktiv****Artikel 1 — nr. 4 — litra c a (nyt)**

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 10 — stk. 3 — afsnit 1 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

ca) I stk. 3 indsættes følgende afsnit:

»Disse oplysninger skal afgives ved hjælp af en standardiseret skabelon, der er udarbejdet af Kommissionen, og omfatte oplysninger om anvendelsen af indtægter fra auktioner til de forskellige kategorier og additionaliteten af anvendelsen af midlerne. Kommissionen offentliggør disse oplysninger på sit websted.«

Ændring 56**Forslag til direktiv****Artikel 1 — nr. 4 — litra c b (nyt)**

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 10 — stk. 3 — afsnit 2

Gældende ordlyd

Ændring

cb) Stk. 3, andet afsnit, affattes således:

»Medlemsstaterne har opfyldt bestemmelserne i dette stykke, hvis de allerede har indført eller gennemfører skattemæssige eller økonomiske støttepolitikker, herunder navnlig i udviklingslande, eller nationale reguleringspolitikker, der udløser økonomisk støtte, er etableret til de i første afsnit nævnte formål og har en værdi svarende til **mindst 50 %** af indtægterne fra auktioneringen af de i stk. 2 omhandlede kvoter, **herunder alle indtægter fra den i stk. 2, litra b) og c), omhandlede auktionering.**«

»Medlemsstaterne har opfyldt bestemmelserne i dette stykke, hvis de allerede har indført eller gennemfører skattemæssige eller økonomiske støttepolitikker, herunder navnlig i udviklingslande, eller nationale reguleringspolitikker, der udløser **supplerende** økonomisk støtte, er etableret til de i første afsnit nævnte formål og har en værdi svarende til **100 %** af indtægterne fra auktioneringen af de i stk. 2 omhandlede kvoter, **og har indberettet disse politikker ved hjælp af en standardiseret skabelon, som Kommissionen stiller til rådighed.**«

Onsdag den 15. februar 2017

Ændring 57

Forslag til direktiv

Artikel 1 — nr. 4 — litra d

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 10 — stk. 4 — afsnit 1, 2 og 3

Kommissionens forslag

Ændring

d) Stk. 4, tredje afsnit, affattes således:

d) stk. 4, **første, andet og** tredje afsnit, affattes således:

»Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage **en delegeret retsakt** i overensstemmelse med artikel 23.«

»4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage **delegerede retsakter** i overensstemmelse med artikel 30b for at supplere dette direktiv ved at fastsætte de nærmere bestemmelser om auktioners tidsmæssige og administrative forløb og andre aspekter i forbindelse med auktioner for at sikre, at auktioner gennemføres på en åben, gennemsigtig, ensartet og ikke-diskriminerende måde. Med dette for øje skal processen være forudsigelig, navnlig hvad angår tidsplanen for auktioner og deres rækkefølge og de anslåede kvotemængder, der skal stilles til rådighed. Hvis en vurdering for de enkelte industrisektorer viser, at der ikke kan forventes nogen betydelig indvirkning på sektorer eller delsektorer, der er udsat for en betydelig risiko af kulstoflækage, kan Kommissionen under særlige omstændigheder tilpasse tidsplanen for den i artikel 13, stk. 1, omhandlede periode, begyndende den 1. januar 2013, for at sikre et velfungerende marked. Kommissionen foretager ikke mere end én sådan justering for et antal på maksimalt 900 mio. kvoter.

Auktioner udformes således, at:

- a) driftsledere og navnlig SMV'er, som er omfattet af EU ETS, har uhindret, retfærdig og lige adgang
- b) alle deltagere har adgang til de samme oplysninger på samme tid, og at deltagere ikke underminerer auktionens forløb
- c) organisationen af og deltagelsen i auktioner er omkostningseffektiv, og at unødige administrative omkostninger undgås, og
- d) små drivhusgasudledere får adgang til kvoter.«

Onsdag den 15. februar 2017

Ændring 58**Forslag til direktiv****Artikel 1 — nr. 4 — litra d a (nyt)**

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 10 — stk. 4 — afsnit 4 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

da) I stk. 4 tilføjes følgende afsnit:

»Hvert andet år underretter medlemsstaterne Kommissionen om nedlukning af elproduktionskapacitet på deres område på grund af nationale foranstaltninger. Kommissionen beregner det tilsvarende antal kvoter, som disse nedlukninger repræsenterer, og underretter medlemsstaterne. Medlemsstaterne kan annullere en tilsvarende mængde kvoter ud af den samlede mængde, der fordeles i overensstemmelse med stk. 2.«

Ændring 59**Forslag til direktiv****Artikel 1 — nr. 4 — litra d b (nyt)**

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 10 — stk. 5

Gældende ordlyd

Ændring

db) Stk. 5 affattes således:

»5. Kommissionen overvåger **det europæiske kvotemarkeds** funktion. Den forelægger en årlig rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om **kvotemarkedets** funktion, herunder om gennemførelsen af auktioner, likviditet og de handlede mængder. Medlemsstaterne sørger **om nødvendigt** for, at enhver relevant oplysning fremsendes til Kommissionen mindst to måneder før Kommissionens vedtagelse af rapporten.«

»5. Kommissionen overvåger **EU-ETS's** funktion. Den forelægger en årlig rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om **dets** funktion, herunder om gennemførelsen af auktioner, likviditet og de handlede mængder. **Rapporten skal også omfatte interaktionen mellem EU ETS og andre af Unionens klima- og energipolitikker, herunder disse politikkers indvirkning på ligevægten mellem udbud og efterspørgsel i EU ETS og deres overensstemmelse med Unionens klima- og energimål for 2030 og 2050. Rapporten skal også tage hensyn til risikoen for kulstoflækage og indvirkningen på investeringer inden for Unionen.** Medlemsstaterne sørger for, at enhver relevant oplysning fremsendes til Kommissionen mindst to måneder før Kommissionens vedtagelse af rapporten.«

Onsdag den 15. februar 2017

Ændring 60**Forslag til direktiv****Artikel 1 — nr. 5 — litra a**

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 10a — stk. 1 — afsnit 1 og 2

*Kommissionens forslag**Ændring*

a) Stk. 1, andet afsnit, affattes således:

a) Stk. 1, **første og** andet afsnit, affattes således:

»Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 23. Denne retsakt skal også omfatte bestemmelser vedrørende supplerende tildeling fra reserven for nyttilkomne til store **produktionstilvækster ved at anvende de samme tærskler og tildelingstilpasninger, som gælder for delvis driftsophør.**«

»**1.** Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel **30b for at supplere dette direktiv ved at fastsætte fuldt harmoniserede foranstaltninger i hele Unionen for tildeling af de i stk. 4, 5, og 7 omhandlede godtgørelser, herunder eventuelle nødvendige bestemmelser om harmoniseret anvendelse af stk. 19.** Denne retsakt skal også omfatte bestemmelser vedrørende supplerende tildeling fra reserven for nyttilkomne til store **produktionsændringer. Den skal navnlig sikre, at enhver stigning eller ethvert fald i produktion på mindst 10 %, udtrykt som et rullende gennemsnit af kontrollerede produktionsoplysninger for de to foregående år sammenlignet med den produktionsaktivitet, der er indberettet i overensstemmelse med artikel 11, justeres med et tilsvarende antal kvoter ved at lægge kvoter til eller frigive kvoter fra reserven, som omhandlet i stk. 7.**

Ved udarbejdelsen af den i første afsnit omhandlede delegerede retsakt skal Kommissionen tage hensyn til behovet for at begrænse den administrative kompleksitet og forhindre misbrug af systemet. Til dette formål kan den i givet fald anvende fleksibilitet i anvendelsen af de tærskler, der er fastsat i dette stykke, hvis dette er berettiget på grund af specifikke omstændigheder.«

Ændring 61**Forslag til direktiv****Artikel 1 — nr. 5 — litra a a (nyt)**

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 10a — stk. 1 — afsnit 3

*Gældende ordlyd**Ændring*aa) **Stk. 1, tredje afsnit, affattes således:**

Onsdag den 15. februar 2017

Gældende ordlyd

»De foranstaltninger, der er omhandlet i første afsnit, skal så vidt muligt fastlægge ex ante-benchmarks for hele **Fællesskabet** for at sikre, at tildelingen sker på en måde, der skaber incitamenter til reduktion af drivhusgasemissioner og anvendelse af energieffektive teknikker ved at inddrage de mest effektive teknikker, substitutter, alternative produktionsprocesser, højeffektiv kraftvarmeproduktion, energieffektiv genvinding af affaldsgasser, anvendelse af biomasse **og opsamling og lagring af CO₂**, hvor sådanne anlæg forefindes, og må ikke tilskynde til at øge emissionerne. Der tildeles ingen gratiskvoter i forbindelse med nogen form for elproduktion, undtagen i tilfælde, der falder ind under artikel 10c, og til el produceret fra affaldsgasser.«

Ændring

»De foranstaltninger, der er omhandlet i første afsnit, skal så vidt muligt fastlægge ex ante-benchmarks for hele **Unionen** for at sikre, at tildelingen sker på en måde, der skaber incitamenter til reduktion af drivhusgasemissioner og anvendelse af energieffektive teknikker ved at inddrage de mest effektive teknikker, substitutter, alternative produktionsprocesser, højeffektiv kraftvarmeproduktion, energieffektiv genvinding af affaldsgasser, anvendelse af biomasse, **CCS** og **CCU**, hvor sådanne anlæg forefindes, og må ikke tilskynde til at øge emissionerne. Der tildeles ingen gratiskvoter i forbindelse med nogen form for elproduktion, undtagen i tilfælde, der falder ind under artikel 10c, og til el produceret fra affaldsgasser.«

Ændring 62

Forslag til direktiv

Artikel 1 — nr. 5 — litra b

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 10 a — stk. 2 — afsnit 3 — indledning

Kommissionens forslag

Benchmarkværdierne for gratis tildeling skal justeres for at undgå ekstraordinære gevinster og afspejle det teknologiske fremskridt i perioden mellem 2007-8 og hver efterfølgende periode, hvor gratis tildelinger fastsættes i overensstemmelse med artikel 11, stk. 1. Ved justeringen begrænses de benchmarkværdier, der er fastsat i den retsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 10a med 1 % af den værdi, som blev fastsat på grundlag af data for 2007-8 for hvert år mellem 2008 og midten af den relevante periode med gratis tildeling, bortset fra i følgende tilfælde:

Ændring

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 30b for at supplere dette direktiv og for fastsættelse af de reviderede benchmark for gratis tildeling. Disse retsakter skal være i overensstemmelse med de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til stk. 1, og overholde følgende:

Ændring 63

Forslag til direktiv

Artikel 1 — nr. 5 — litra b

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 10 a — stk. 2 — afsnit 3 — litra -i (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

-i) For perioden fra 2021 til 2025 fastlægges benchmarkværdierne på grundlag af oplysninger indgivet i henhold til artikel 11 for årene 2016-2017

Onsdag den 15. februar 2017

Ændring 64

Forslag til direktiv

Artikel 1 — nr. 5 — litra b

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 10 a — stk. 2 — afsnit 3 — litra -i a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

- ia) På grundlag af en sammenligning af benchmarkværdierne baseret på disse oplysninger med den benchmarkværdi, der findes i Kommissionens afgørelse 2011/278/EU, fastlægger Kommissionen den årlige reduktionssats for hvert benchmark og anvender den på de benchmarkværdier, der gælder i perioden 2013-2020 for hvert år mellem 2008 og 2023 for at fastlægge benchmarkværdierne for årene 2021-2025

Ændring 65

Forslag til direktiv

Artikel 1 — nr. 5 — litra b

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 10 a — stk. 2 — afsnit 3 — litra i

Kommissionens forslag

Ændring

- i) Kommissionen fastslår på grundlag af de oplysninger, der fremlægges i henhold til artikel 11, om værdierne for hvert benchmark, beregnet efter principperne i artikel 10a, afviger fra den årlige nedsættelse, der er nævnt i det foregående, med mere end 0,5 % højere eller lavere om året i forhold til 2007-8-værdierne. Hvis det er tilfældet, justeres benchmarkværdien enten 0,5 % eller 1,5 % for hvert år mellem 2008 og midten af den periode, for hvilken den gratis tildeling indrømmes

- i) I tilfælde, hvor forbedringerne, på grundlag af oplysninger indgivet i henhold til artikel 11, ikke overstiger 0,25 %, reduceres benchmarkværdien derfor med den procentdel i perioden 2021-2025 for hvert år mellem 2008 og 2023

Onsdag den 15. februar 2017

Ændring 66**Forslag til direktiv****Artikel 1 — nr. 5 — litra b**

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 10 a — stk. 2 — afsnit 3 — litra ii

Kommissionens forslag

ii) Som en undtagelse for så vidt angår benchmarkværdier for aromater, hydrogen og syntesegas, justeres disse benchmarkværdier med den samme procentsats som procentsatsen for raffinaderibenchmarks for at sikre lige konkurrencevilkår for producenterne af disse produkter.

Ændring

ii) I tilfælde, hvor forbedringerne, på grundlag af oplysninger indgivet i henhold til artikel 11, overstiger 1,75 %, reduceres benchmarkværdien derfor med den procentdel i perioden 2021-2025 for hvert år mellem 2008 og 2023.

Ændring 67**Forslag til direktiv****Artikel 1 — nr. 5 — litra b**

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 10a — stk. 2 — afsnit 4

Kommissionens forslag

Kommissionen vedtager en gennemførelsesretsakt med henblik herpå i overensstemmelse med artikel 22a.

Ændring

udgår

Ændring 68**Forslag til direktiv****Artikel 1 — nr. 5 — litra b a (nyt)**

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 10 a — stk. 2 — afsnit 3 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

ba) I stk. 2 indsættes følgende afsnit:

»For perioden fra 2026 til 2030 fastlægges benchmarkværdierne på samme vis på grundlag af de oplysninger, der fremlægges i henhold til artikel 11 for årene 2021-2022 og med den årlige reduktionssats, der gælder for hvert år mellem 2008 og 2028.«

Onsdag den 15. februar 2017

Ændring 69

Forslag til direktiv

Artikel 1 — nr. 5 — litra b b (nyt)

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 10 a — stk. 2 — afsnit 3 b (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

bb) I stk. 2 indsættes følgende afsnit:

ii) Som en undtagelse for så vidt angår benchmarkværdier for aromater, hydrogen og syntesegas, justeres disse benchmarkværdier med den samme procentsats som procentsatsen for raffinaderibenchmarks for at sikre lige konkurrencevilkår for producenterne af disse produkter.

»Som en undtagelse for så vidt angår benchmarkværdier for aromater, hydrogen og syntesegas, justeres disse benchmarkværdier med den samme procentsats som procentsatsen for raffinaderibenchmarks for at sikre lige konkurrencevilkår for producenterne af disse produkter.«

Ændring 165

Forslag til direktiv

Artikel 1 — nr. 5 — litra b c (nyt)

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 10 a — stk. 3

Kommissionens forslag

Ændring

bc) I stk. 3 tilføjes følgende afsnit:

Med forbehold for stk. 4 og 8 og uanset artikel 10c foretages der ingen gratisdeling til elektricitetsgeneratorer, CO₂-opsamlingsanlæg, rørledninger til transport af CO₂ eller CO₂-lagringssteder.

Med forbehold for stk. 4 og 8 og uanset artikel 10c foretages der ingen gratisdeling til elektricitetsgeneratorer, CO₂-opsamlingsanlæg, rørledninger til transport af CO₂ eller CO₂-lagringssteder. **Elektricitetsgeneratorer, der producerer strøm fra spildgas, er ikke elektricitetsgeneratorer i henhold til artikel 3, litra u, i dette direktiv. Ved benchmarkudregninger skal der tages hensyn til det samlede kulstofindhold i spildgas, der anvendes til elektricitetsproduktion.**

Onsdag den 15. februar 2017

Ændring 70**Forslag til direktiv****Artikel 1 — nr. 5 — litra b d (nyt)**

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 10a — stk. 4

Gældende ordlyd

Ændring

bd) stk. 4 affattes således:

»4. Der tildeles gratiskvoter til fjernvarme og til højeffektiv kraftvarmeproduktion som defineret i direktiv 2004/8/EF til dækning af økonomisk berettiget efterspørgsel for så vidt angår produktion af varme eller køling. **Hvert år efter 2013 justeres den samlede tildeling til sådanne anlæg vedrørende varmeproduktion med den lineære faktor, der er omhandlet i artikel 9.**«

»4. Der tildeles gratiskvoter til fjernvarme og til højeffektiv kraftvarmeproduktion som defineret i direktiv 2004/8/EF til dækning af økonomisk berettiget efterspørgsel for så vidt angår produktion af varme eller køling.«

Ændring 71**Forslag til direktiv****Artikel 1 — nr. 5 — litra c**

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 10a — stk. 5

Kommissionens forslag

Ændring

For at overholde den auktioneringsandel, der er fastsat i artikel 10, skal for så vidt angår summen af gratis tildelinger i hvert år, hvor summen af gratis tildelinger ikke når op på det maksimale niveau, der svarer til en medlemsstats auktioneringsandel, de resterende kvoter op til dette niveau anvendes til at forhindre eller begrænse reduktionen af gratis tildelinger, således at medlemsstatens auktioneringsandel overholdes i senere år. Hvis det maksimale niveau ikke desto mindre er nået, justeres de gratis tildelinger i overensstemmelse hermed. En sådan justering skal foretages på en ensartet måde.

5. Hvor summen af gratistildelinger i et givet år ikke når op på det maksimale niveau, der svarer til en medlemsstats auktioneringsandel, jf. artikel 10, stk. 1, anvendes de resterende kvoter op til dette niveau til at forhindre eller begrænse reduktionen af gratistildelinger i de efterfølgende år. Hvis det maksimale niveau ikke desto mindre er nået, skal en kvotemængde svarende til en reduktion på op til fem procentpoint af den andel kvoter, der skal auktioneres af medlemsstaterne i hele den tiårsperiode, der begynder den 1. januar 2021, jf. artikel 10, stk. 1, fordeles gratis til sektorer og delsektorer i henhold til artikel 10b. Hvis denne formindskelse ikke desto mindre er utilstrækkelig til at dække efterspørgslen i sektorer eller delsektorer i henhold til artikel 10b, justeres gratistildelingerne i overensstemmelse hermed ved en ensartet, tværsektoriel korrektionsfaktor til sektorer med en handelsintensitet med tredjelande på mindre end 15 % eller en kulstofintensitet på under 7 kg CO₂ pr. euro af deres bruttoværditilvækst.

Onsdag den 15. februar 2017

Ændring 72

Forslag til direktiv

Artikel 1 — nr. 5 — litra d

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 10a — stk. 6 — afsnit 1

Kommissionens forslag

Medlemsstaterne bør vedtage finansielle foranstaltninger til fordel for sektorer eller delsektorer, der er udsat for en reel risiko for **carbon leakage** på grund af betydelige indirekte omkostninger, som faktisk skyldes drivhusgasemissionsomkostninger, der videregives i elpriserne, **under hensyntagen til eventuelle virkninger på det indre marked. Sådanne finansielle foranstaltninger, som delvis skal kompensere omkostningerne, skal være i overensstemmelse med statsstøttereglerne.**

Ændring

6. En centraliseret ordning på EU-niveau skal tilpasses for at yde kompensation for sektorer eller delsektorer, der er udsat for en reel risiko for **kulstoflækage** på grund af betydelige indirekte omkostninger, som faktisk skyldes drivhusgasemissionsomkostninger, der videregives i elpriserne.

Kompensationen skal stå i forhold til de drivhusgasemissionsomkostninger, der reelt videregives i elpriserne, og skal anvendes i overensstemmelse med de kriterier, der er fastsat i de relevante retningslinjer vedrørende statsstøtte med henblik på at undgå negative virkninger på det indre marked såvel som overkompensation for de afholdte udgifter.

Hvis kompensationen ikke er tilstrækkelig til at kompensere for alle støtteberettigede indirekte omkostninger, nedsættes kompensationen for alle støtteberettigede anlæg på ligelig vis.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 30b for at supplere dette direktiv med det i dette afsnit omtalte formål ved at indføre ordninger for fondens oprettelse og drift.

Onsdag den 15. februar 2017

Ændring 73**Forslag til direktiv****Artikel 1 — nr. 5 — litra d a (nyt)**

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 10 a — stk. 6 — afsnit 1a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

da) I stk. 6 indsættes et nyt afsnit:

»Medlemsstaterne kan også vedtage nationale finansielle foranstaltninger til fordel for sektorer eller delsektorer, der er udsat for en reel risiko for kulstoflækage på grund af betydelige indirekte omkostninger, som faktisk skyldes drivhusgasemissionsomkostninger, der videregives i elpriserne, under hensyntagen til eventuelle indvirkninger på det indre marked. Sådanne finansielle foranstaltninger, som delvis skal kompensere for omkostningerne, skal være i overensstemmelse med statsstøttereglerne og artikel 10, stk. 3, i nærværende direktiv. Disse nationale foranstaltninger i kombination med den i første afsnit nævnte støtte må ikke overstige den maksimale kompensation, jf. de relevante retningslinjer vedrørende statsstøtte, og må ikke skabe nye forvriddninger af markedet. De eksisterende lofter for statsstøtte skal fortsat sænkes i løbet af hele handelsperioden.«

Ændring 74**Forslag til direktiv****Artikel 1 — nr. 5 — litra e — nr. i**

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 10a — stk. 7 — afsnit 1

Kommissionens forslag

Ændring

Kvoter fra den maksimale kvotemængde, der er omhandlet i artikel 10a, stk. 5, i dette direktiv, som ikke tildeles gratis indtil 2020, sættes til side til nyttilkomne og betydelig produktionstilvækst, sammen med 250 mio. kvoter, der overføres til markedsstabilitetsreserven i henhold til artikel 1, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2015/...(*).

7. Der sættes 400 mio. kvoter til side til nyttilkomne og betydelig produktionstilvækst.

Onsdag den 15. februar 2017

Ændring 75

Forslag til direktiv

Artikel 1 — nr. 5 — litra e — nr. i

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 10a — stk. 7 — afsnit 2

Kommissionens forslag

Fra 2021, lægges kvoter, der ikke er tildelt anlæg på grund af anvendelsen af stk. 19 og 20, til reserven.

Ændring

Fra 2021 **og fremefter** lægges **alle** kvoter, der ikke er tildelt anlæg på grund af anvendelsen af stk. 19 og 20, til reserven.

Ændring 76

Forslag til direktiv

Artikel 1 — nr. 5 — litra f — indledningen

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 10a — stk. 8

Kommissionens forslag

f) Stk. 8, **første, andet og tredje afsnit**, affattes således:

Ændring

f) stk. 8 affattes således:

Ændring 77

Forslag til direktiv

Artikel 1 — nr. 5 — litra f — afsnit 1

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 10a — stk. 8 — afsnit 1

Kommissionens forslag

400 mio. kvoter stilles til rådighed **til støtte** for innovation inden for lavemissionsteknologier og -processer i de industrisektorer, der er opført i bilag I, og som hjælp til at fremme opførelsen og driften af kommercielle demonstrationsprojekter vedrørende miljømæssigt forsvarlig **opsamling og geologisk lagring (CCS) af CO₂** samt demonstrationsprojekter inden for innovative teknologier for vedvarende energi på **EU's** område.

Ændring

8. 600 mio. kvoter stilles til rådighed **som løftestang** for **investeringer i** innovation inden for lavemissionsteknologier og -processer i de industrisektorer, der er opført i bilag I, **herunder biobaserede materialer og produkter, der erstatter kulstof-intensive materialer** og som hjælp til at fremme opførelsen og driften af kommercielle demonstrationsprojekter vedrørende miljømæssigt forsvarlig **CCS og CCU** samt demonstrationsprojekter inden for innovative teknologier for vedvarende energi **og energilagring** på **Unionens** område.

Onsdag den 15. februar 2017

Ændring 78**Forslag til direktiv****Artikel 1 — nr. 5 — litra f**

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 10a — stk. 8 — afsnit 2

Kommissionens forslag

Kvoterne stilles til rådighed til innovation inden for industrielle lavemissionsteknologier og -processer og til støtte til demonstrationsprojekter med sigte på udvikling af en bred vifte af **teknologi til kulstofopsamling og -lagring og innovativ teknologi** vedrørende vedvarende energi, som endnu ikke er kommercielt rentable, **med en ligelig geografisk fordeling**. Med henblik på at fremme innovative projekter kan op til **60 %** af de relevante omkostninger for projekter støttes, hvoraf op til **40 %** ikke behøver at afhænge af dokumenteret undgåelse af drivhusgasemissioner, forudsat at de forud fastlagte milepæle nås, under hensyntagen til den anvendte teknologi.

Ændring

Kvoterne stilles til rådighed til innovation inden for industrielle lavemissionsteknologier og -processer og til støtte til demonstrationsprojekter med sigte på udvikling af en bred vifte af **innovative teknologier** vedrørende vedvarende energi **samt CCS og CCU**, som endnu ikke er kommercielt rentable. **Projekterne udvælges på grundlag af deres indvirkning på energisystemer eller industrielle processer i en medlemsstat, en gruppe af medlemsstater eller Unionen**. Med henblik på at fremme innovative projekter kan op til **75 %** af de relevante omkostninger for projekter støttes, hvoraf op til **60 %** ikke behøver at afhænge af dokumenteret undgåelse af drivhusgasemissioner, forudsat at de forud fastlagte milepæle nås, under hensyntagen til den anvendte teknologi. **Kvoterne tildeles til projekter alt efter behovene i disse projekter i forhold til at nå de forud fastlagte milepæle.**

Ændring 79**Forslag til direktiv****Artikel 1 — nr. 5 — litra f**

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 10a — stk. 8 — afsnit 3

Kommissionens forslag

Derudover skal 50 mio. ikke-tildelte kvoter fra den markedsstabilitetsreserve, **der er oprettet ved afgørelse (EU) 2015/...**, supplere eventuelle eksisterende ressourcer, som forbliver under dette stykke, til projekter, der er omhandlet i **det foregående**, med projekter i alle medlemsstater, herunder også mindre projekter, inden 2021. Projekterne udvælges på grundlag af objektive og gennemsigtige kriterier.

Ændring

Derudover skal 50 mio. ikke-tildelte kvoter fra den markedsstabilitetsreserve **som konsekvens af, at støttemidler fra NER300-kvoteauktionering for perioden mellem 2013 og 2020 ikke er udnyttet**, supplere eventuelle eksisterende ressourcer, som forbliver under dette stykke, til projekter, der er omhandlet i **afsnit 1 og 2**, med projekter i alle medlemsstater, herunder også mindre projekter, inden 2021 **og fra 2018 og frem**. Projekterne udvælges på grundlag af objektive og gennemsigtige kriterier, **samtidig med at der tages højde for deres relevans med hensyn til en dekarbonisering i de berørte sektorer.**

Projekter, der støttes under dette afsnit, kan modtage yderligere støtte under afsnit 1 og 2.

Onsdag den 15. februar 2017

Ændring 80

Forslag til direktiv

Artikel 1 — nr. 5 — litra f

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 10a — stk. 8 — afsnit 4

Kommissionens forslag

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage *en delegeret retsakt* i overensstemmelse med artikel 23.

Ændring

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage *delegerede retsakter* i overensstemmelse med artikel 30b *for at supplere dette direktiv og vedrørende de kriterier, der skal anvendes til udvælgelsen af projekter, der er berettiget til at nyde godt af de kvoter som er omhandlet i dette stykke idet der tages passende hensyn til følgende principper:*

- i) Projekterne fokuserer på forskning og innovation til design og udvikling af banebrydende løsninger og implementering af demonstrationsprogrammer.
- ii) Aktiviteterne gennemføres markedsnært i produktionsanlæg for at påvise de banebrydende teknologiers gennemførlighed med hensyn til at bryde både teknologiske og ikketeknologiske barrierer.
- iii) Projekterne leverer teknologiske løsninger, der har potentiale til at kunne anvendes på mange felter, og kan kombinere flere teknologier.
- iv) Løsninger og teknologier skal ideelt set have potentiale til at kunne overføres inden for sektoren og eventuelt til andre sektorer.
- v) Projekter, hvor de forventede emissionsreduktioner er betydeligt lavere end den relevante benchmarkværdi skal prioriteres. Støtteberettigede projekter skal enten bidrage til emissionsreduktioner, der ligger under de benchmarkværdier, der er nævnt i stk. 2, eller have fremtidsudsigter til i betydelig grad at sænke omkostningerne ved en overgang til energiproduktion med lave emissioner.
- vi) CCU-projekter afgiver en netto reduktion af emissioner og en permanent lagring af CO₂ gennem hele deres levetid.

Ændring 82

Forslag til direktiv

Artikel 1 — nr. 5 — litra i a (nyt)

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 10a — stk. 20

Gældende ordlyd

Ændring

ia) Stk. 20 affattes således:

Onsdag den 15. februar 2017

Gældende ordlyd

»20. I de foranstaltninger, der vedtages i henhold til stk. 1, medtager Kommissionen foranstaltninger til definition af anlæg, der delvist indstiller driften eller reducerer deres kapacitet væsentligt, og foranstaltninger til om nødvendigt at tilpasse mængden af de gratiskvoter, de er blevet tildelt, i overensstemmelse hermed.«

Ændring

»20. I de foranstaltninger, der vedtages i henhold til stk. 1, medtager Kommissionen foranstaltninger til definition af anlæg, der delvist indstiller driften eller reducerer deres kapacitet væsentligt, og foranstaltninger til om nødvendigt at tilpasse mængden af de gratiskvoter, de er blevet tildelt, i overensstemmelse hermed.

Disse foranstaltninger sikrer fleksibilitet for industrisektorer, hvor der regelmæssigt flyttes kapacitet mellem driftsanlæg inden for samme selskab.«

Ændring 83

Forslag til direktiv

Artikel 1 — nr. 6

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 10 b — overskrift

Gældende ordlyd

Foranstaltninger til støtte for visse energiintensive industrisektorer i tilfælde af **carbon leakage**

Ændring

Overgangsforanstaltninger til støtte for visse energiintensive industrisektorer i tilfælde af **kulstoflækage**

Ændring 85

Forslag til direktiv

Artikel 1 — nr. 6

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 10 b — stk. 1 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

1a. Efter vedtagelsen af revisionen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU (*) reviderer Kommissionen nedbringelsen af emissionerne i EU ETS og Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 406/2009/EF (). Yderligere nedbringelser takket være højere mål for energieffektivitet skal bruges til at beskytte brancher, der risikerer kulstof- eller investeringslækage.**

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 1).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 406/2009/EF af 23. april 2009 om medlemsstaternes indsats for at reducere deres drivhusgasemissioner med henblik på at opfylde Fællesskabets forpligtelser til at reducere drivhusgasemissionerne frem til 2020 (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 136).

Onsdag den 15. februar 2017

Ændring 144**Forslag til direktiv****Artikel 1 — nr. 6**

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 10b — punkt 1 b og 1 c (nye)

Kommissionens forslag

Ændring

1b) *I overensstemmelse med Parisaftalens artikel 6, stk. 2, vurderer Kommissionen i sin rapport, der udarbejdes i overensstemmelse med artikel 28aa, udviklingen af politikker til imødegåelse af klimaændringerne, bl.a. markedsbaserede tilgange i tredjelande og deres regioner, og virkningen af disse politikker på den europæiske industris konkurrenceevne.*

1c) *Hvis denne rapport konkluderer, at der fortsat er en betydelig risiko for kulstoflækage, skal Kommissionen, hvis det er hensigtsmæssigt, fremsætte et lovgivningsmæssigt forslag om indførelse af en CO₂-grænsetilpasning, som er fuldt ud forenelig med WTO's regler, på baggrund af en gennemførlighedsundersøgelse, der indledes efter dette direktivs offentliggørelse i EUT. Denne foranstaltning vil medtage importører af produkter, som produceres af sektorer eller delsektorer, der er fastlagt i henhold til artikel 10a, i EU-ETS.*

Ændring 86**Forslag til direktiv****Artikel 1 — nr. 6**

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 10 b — stk. 2

Kommissionens forslag

Ændring

2. Sektorer og delsektorer, hvor produktet, der fremkommer ved at multiplicere deres handelsintensitet med tredjelande med deres emissionsintensitet, overstiger **0,18**, kan omfattes af den i stk. 1 omhandlede gruppe på basis af en kvalitativ vurdering baseret på følgende kriterier:

a) hvorvidt de enkelte anlæg i den berørte sektor eller delsektor kan reducere emissionsniveauerne eller elforbruget

b) nuværende og fremtidige markedsken­detegn

2. Sektorer og delsektorer, hvor produktet, der fremkommer ved at multiplicere deres handelsintensitet med tredjelande med deres emissionsintensitet, overstiger **0,12**, kan omfattes af den i stk. 1 omhandlede gruppe på basis af en kvalitativ vurdering baseret på følgende kriterier:

a) hvorvidt de enkelte anlæg i den berørte sektor eller delsektor kan reducere emissionsniveauerne eller elforbruget **under hensyntagen til de dermed forbundne stigninger i produktionsomkostningerne;**

b) nuværende og fremtidige markedsken­detegn

Onsdag den 15. februar 2017

Kommissionens forslag

c) fortjenstmargenerne som en mulig indikator for langsigtede investeringer eller beslutninger om flytning.

Ændring

c) fortjenstmargenerne som en mulig indikator for langsigtede investeringer eller beslutninger om flytning

ca) varer der handles til en fælles referencepris på markeder i hele verden.

Ændring 87

Forslag til direktiv

Artikel 1 — nr. 6

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 10 b — stk. 3

Kommissionens forslag

3. **Andre sektorer og delsektorer** anses for at være i stand til at videregive en større del af kvoteomkostningerne i produktpriserne og vil få tildelt **gratis kvoter** i perioden frem til 2030 svarende til 30 % af den mængde, der er fastlagt i overensstemmelse med foranstaltningerne vedtaget i henhold til artikel 10a.

Ændring

3. **Fjernvarmesektoren** anses for at være i stand til at videregive en større del af kvoteomkostningerne i produktpriserne og vil få tildelt **gratis kvoter** i perioden frem til 2030 svarende til 30 % af den mængde, der er fastlagt i overensstemmelse med foranstaltningerne vedtaget i henhold til artikel 10a. **Andre sektorer og delsektorer vil ikke få tildelt gratis kvoter.**

Ændring 88

Forslag til direktiv

Artikel 1 — nr. 6

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 10 b — stk. 4

Kommissionens forslag

4. Senest den 31. december 2019 vedtager Kommissionen **en delegeret retsakt** i henhold til artikel **23** for **de foregående stykker for** aktiviteter på et 4-cifret niveau (NACE- 4-kode) for **så vidt angår stk. 1, baseret** på data for de **seneste tre** kalenderår, som der foreligger data for.

Ændring

4. Senest den 31. december 2019 vedtager Kommissionen **delegerede retsakter** i henhold til artikel **30b** for **at supplere dette direktiv med hensyn til punkt 1 vedrørende** aktiviteter på et 4-cifret niveau (NACE- 4-kode), **eller, hvor dette er begrundet på grundlag af objektive kriterier, der er fastsat af Kommissionen, på det mest relevante opdelingsniveau baseret på offentlige og sektorspecifikke data for at omfatte de aktiviteter, der er omfattet af EU ETS. Vurderingen af handelsintensiteten baseres** på data for de **fem seneste** kalenderår, som der foreligger data for.

Onsdag den 15. februar 2017

Ændring 89

Forslag til direktiv

Artikel 1 — nr. 6

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 10 c — stk. 1

Kommissionens forslag

1. Som undtagelse fra artikel 10a, stk. 1 til 5, kan medlemsstater, der i 2013 havde et BNP pr. indbygger i EUR i markedspriser på under 60 % af EU-gennemsnittet, midlertidigt tildele gratiskvoter til anlæg for elproduktion med sigte på modernisering af energisektoren.

Ændring

1. Som undtagelse fra artikel 10a, stk. 1 til 5, kan medlemsstater, der i 2013 havde et BNP pr. indbygger i EUR i markedspriser på under 60 % af EU-gennemsnittet, midlertidigt tildele gratiskvoter til anlæg for elproduktion med sigte på modernisering, **diversificering og bæredygtig omlægning** af energisektoren. **Denne undtagelse gælder ikke længere efter den 31. december 2030.**

Ændring 90

Forslag til direktiv

Artikel 1 — nr. 6

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 10c — stk. 1 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

1a. Medlemsstater, der ikke er støtteberettigede i henhold til stk. 1, men som i 2014 havde et BNP pr. indbygger i EUR til markedspriser på under 60 % af EU-gennemsnittet, kan også gøre brug af den undtagelse, der er omhandlet i dette stykke op til den samlede mængde, der er anført i stk. 4, forudsat at det tilsvarende antal kvoter overføres til moderniseringsfonden og indtægterne anvendes til at støtte investeringer i overensstemmelse med artikel 10d.

Ændring 91

Forslag til direktiv

Artikel 1 — nr. 6

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 10c — stk. 1 b (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

1b. Medlemsstater, som i henhold til denne artikel er berettiget til at foretage gratistildelinger til anlæg til elproduktion, kan vælge at overføre det tilsvarende antal kvoter eller en del heraf til moderniseringsfonden og tildele dem i henhold til bestemmelserne i artikel 10d. I så fald underretter de Kommissionen inden overførslen.

Onsdag den 15. februar 2017

Ændring 92**Forslag til direktiv****Artikel 1 — nr. 6**

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 10c — stk. 2 — afsnit 1 — litra b

Kommissionens forslag

- b) sikre, at kun projekter, der bidrager til en diversificering af deres **energimix** og forsyningskilder, den nødvendige omstrukturering, genopretning af miljøet og modernisering af infrastrukturen, rene teknologier **og** modernisering af energiproduktionen, transmissions- og distributionssektorerne, er berettigede til at byde

Ændring

- b) sikre, at kun projekter, der bidrager til en diversificering af deres **energimiks** og forsyningskilder, den nødvendige omstrukturering, genopretning af miljøet og modernisering af infrastrukturen, rene teknologier (**såsom vedvarende teknologier**) **eller** modernisering af energiproduktionen, **fjernvarmenet, energieffektivitet, energiopbevaring**, transmissions- og distributionssektorerne, er berettigede til at byde.

Ændring 93**Forslag til direktiv****Artikel 1 — nr. 6**

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 10 c — stk. 2 — afsnit 1 — litra c

Kommissionens forslag

- c) fastsætte klare, objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier for rangordningen af projekter for at sikre, at der bliver udvalgt projekter, som:

Ændring

- c) fastsætte klare, objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier for rangordningen af projekter **i tråd med Unionens klima- og energimålsætninger frem mod 2050** for at sikre, at der bliver udvalgt projekter, som:

Onsdag den 15. februar 2017

Ændring 94

Forslag til direktiv

Artikel 1 — nr. 6

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 10 c — stk. 2 — afsnit 1 — litra c — nr. i

Kommissionens forslag

- i) på grundlag af en cost-benefit-analyse sikrer en positiv nettogevinst, når det gælder emissionsreduktion, og når forud fastsatte betydelige CO₂-reduktioner

Ændring

- i) på grundlag af en cost-benefit-analyse sikrer en positiv nettogevinst, når det gælder emissionsreduktion, og når forud fastsatte betydelige CO₂-reduktioner, **der er proportionelle med projektets størrelse. Hvis projekter vedrører el-produktion, må de samlede drivhusgasemissioner pr. kilowatt-time el, der produceres på anlægget, ikke overstige 450 g CO₂-ækvivalenter efter afslutningen af projektet. Senest den 1. januar 2021 vedtager Kommissionen en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 30b for at ændre dette direktiv ved for projekter vedrørende varmeproduktion at fastsætte maksimale samlede drivhusgasemissioner pr. kilowatt-time af varme, der produceres på det pågældende anlæg, som ikke må overskrides.**

Ændring 95

Forslag til direktiv

Artikel 1 — nr. 6

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 10 c — stk. 2 — afsnit 1 — litra c — nr. ii

Kommissionens forslag

- ii) er af supplerende art, klart modsvares af udskiftnings- og moderniseringsbehov og ikke giver en markedsstyret stigning i energiefterspørgslen

Ændring

- ii) er af supplerende art, **omend de kan anvendes til at opfylde de relevante mål, der er fastsat i den klima- og energipolitiske ramme for 2030**, klart modsvares af udskiftnings- og moderniseringsbehov og ikke giver en markedsstyret stigning i energiefterspørgslen

Onsdag den 15. februar 2017

Ændring 96**Forslag til direktiv****Artikel 1 — nr. 6**

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 10c — stk. 2 — afsnit 1 — litra c — nr. iii a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

iii a) hverken bidrager til ny kulbaseret energiproduktion eller øget afhængighed af kul**Ændring 97****Forslag til direktiv****Artikel 1 — nr. 6**

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 10 c — stk. 2 — afsnit 2

Kommissionens forslag

Ændring

Senest den 30. juni 2019 skal en medlemsstat, der agter at gøre brug af fakultative gratisvoter, offentliggøre en detaljeret national ramme med udbudsproceduren og udvælgelseskriterier, så offentligheden har mulighed for at fremsætte bemærkninger.

Senest den 30. juni 2019 skal en medlemsstat, der agter at gøre brug af fakultative **midlertidige** gratisvoter **til modernisering af energisektoren**, offentliggøre en detaljeret national ramme med udbudsproceduren og udvælgelseskriterier, så offentligheden har mulighed for at fremsætte bemærkninger.

Ændring 98**Forslag til direktiv****Artikel 1 — nr. 6**

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 10 c — stk. 2 — afsnit 3

Kommissionens forslag

Ændring

Når investeringer til en værdi af under 10 mio. EUR støttes med **gratis tildeling**, skal medlemsstaterne udvælge projekterne på grundlag af objektive og gennemsigtige kriterier. Resultatet af udvælgelsen offentliggøres, **så offentligheden har mulighed for at fremsætte bemærkninger**. På dette grundlag udarbejder den pågældende medlemsstat en liste over investeringer og forelægger den for Kommissionen senest den 30. juni 2019.

Når investeringer til en værdi af under 10 mio. EUR støttes med **gratistildeling**, skal medlemsstaterne udvælge projekterne på grundlag af objektive og gennemsigtige kriterier, **der er forenelige med opnåelse af Unionens langsigtede klima- og energimål. Disse kriterier gøres til genstand for offentlig høring, så der sikres fuld gennemsigthed og tilgængelighed med hensyn til relevante dokumenter, og så der fuldt ud tages hensyn til kommentarer fra interessenter**. Resultatet af udvælgelsen offentliggøres **med henblik på offentlig høring**. På dette grundlag udarbejder den pågældende medlemsstat en liste over investeringer og forelægger den for Kommissionen senest den 30. juni 2019.

Onsdag den 15. februar 2017

Ændring 99

Forslag til direktiv

Artikel 1 — nr. 6

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 10c — stk. 3

Kommissionens forslag

3. Værdien af de påtænkte investeringer skal mindst svare til markedsværdien af den gratis tildeling af kvoter, men under hensyntagen til behovet for at begrænse hermed direkte forbundne prisstigninger. Markedsværdien er den gennemsnitlige pris for kvoter på den fælles auktionsplatform i det foregående kalenderår.

Ændring

3. Værdien af de påtænkte investeringer skal mindst svare til markedsværdien af den gratis tildeling af kvoter, men under hensyntagen til behovet for at begrænse hermed direkte forbundne prisstigninger. Markedsværdien er den gennemsnitlige pris for kvoter på den fælles auktionsplatform i det foregående kalenderår. **Op til 75 % af de relevante omkostninger til en investering kan støttes.**

Ændring 100

Forslag til direktiv

Artikel 1 — nr. 6

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 10c — stk. 6

Kommissionens forslag

6. Medlemsstaterne skal forlange, at **elproducenter** og netdriftsledere, der modtager kvoter, hvert år inden den **28. februar** aflægger beretning om gennemførelsen af de udvalgte investeringer. Medlemsstaterne skal aflægge rapport herom til Kommissionen, og Kommissionen skal **offentliggøre** rapporterne.

Ændring

6. Medlemsstaterne skal forlange, at **energiproducenter** og netdriftsledere, der modtager kvoter, hvert år inden den **31. marts** aflægger beretning om gennemførelsen af de udvalgte investeringer, **herunder balancen mellem gratistildelinger og påløbne investeringsudgifter, de typer investeringer, der støttes, og hvordan de har nået målene i stk. 2, første afsnit, litra b)**. Medlemsstaterne skal aflægge rapport herom til Kommissionen, og Kommissionen skal **gøre** rapporterne **tilgængelige for offentligheden. Medlemsstaterne og Kommissionen skal overvåge og analysere potentiel arbitrage med hensyn til tærskelværdien på 10 mio. EUR for små projekter og forebygge uberettiget opdeling af en investering i mindre projekter ved at udelukke mere end én investering i det samme støttmodtagende anlæg.**

Onsdag den 15. februar 2017

Ændring 101**Forslag til direktiv****Artikel 1 — nr. 6**

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 10c — stk. 6 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

6a. Såfremt der er begrundet mistanke om uregelmæssigheder eller en medlemsstats undladelse af at indberette i henhold til de i stk. 2 til 6 fastsatte bestemmelser kan Kommissionen foretage en uafhængig undersøgelse, eventuelt bistået af en tredjepart under kontrakt. Kommissionen undersøger også andre mulige overtrædelser, f.eks. manglende evne til at gennemføre den tredje energipakke. Den pågældende medlemsstat fremlægger alle investeringsoplysninger, der er nødvendige for undersøgelsen, og sikrer den nødvendige adgang, herunder adgang til anlæg og byggepladser. Kommissionen offentliggør en rapport om undersøgelsen.

Ændring 102**Forslag til direktiv****Artikel 1 — nr. 6**

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 10c — stk. 6 b (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

6b. I tilfælde af overtrædelser af Unionens klima- og energilovgivning, herunder den tredje energipakke, eller de i denne artikel fastsatte kriterier, kan Kommissionen kræve, at medlemsstaten tilbageholder gratiskvoter.

Ændring 149**Forslag til direktiv****Artikel 1 — nr. 7**

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 10d — stk. 1 — afsnit 1

Kommissionens forslag

Ændring

1. Der etableres en fond for perioden 2021-2030, som skal støtte investeringer i modernisering af energisystemer og forbedring af energieffektiviteten i medlemsstater med et BNP pr. indbygger på under 60 % af EU-gennemsnittet i 2013, og denne fond finansieres som fastsat i artikel 10.

1. Der etableres en fond for perioden 2021-2030, som skal støtte **og fungere som løftestang for** investeringer i modernisering af energisystemer, **herunder fjernvarme**, og forbedring af energieffektiviteten i medlemsstater med et BNP pr. indbygger på under 60 % af EU-gennemsnittet i 2013 **eller 2014, eller i 2015**, og denne fond finansieres som fastsat i artikel 10.

Onsdag den 15. februar 2017

Ændring 104

Forslag til direktiv

Artikel 1 — nr. 7

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 10d — stk. 1 — afsnit 2

Kommissionens forslag

De investeringer, der støttes, skal være i overensstemmelse med dette direktivs mål og målene for Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer.

Ændring

De investeringer, der støttes, skal være i overensstemmelse med **principperne om gennemsigtighed, ikke-forskelsbehandling, ligebehandling, forsvarlig økonomisk forvaltning og skal give mest værdi for pengene. De skal være i overensstemmelse med dette direktivs mål, Unionens langsigtede klima- og energimål og målene for Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer, og skal:**

- i) **bidrage til energibesparelser, vedvarende energisystemer, energilagring samt elsammenkobling samt transmissions- og distributionssektorerne; hvis projekter vedrører elproduktion, må de samlede emissioner af drivhusgasser pr. kilowatt-time el, der produceres på anlægget, ikke overstige 450 g CO₂-ækvivalent efter afslutningen af projektet. Senest den 1. januar 2021 vedtager Kommissionen en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 30b for at ændre dette direktiv ved for projekter vedrørende varme- og kraftproduktion at fastsætte maksimale samlede drivhusgasemissioner pr. kilowatt-time af varme, der produceres på det pågældende anlæg, som ikke må overskrides**
- ii) **på grundlag af en cost-benefit-analyse sikre en positiv nettogevinst, når det gælder emissionsreduktion, og nå forud fastsatte betydelige CO₂-reduktioner**
- iii) **være af supplerende art, omend de kan anvendes til at opfylde de relevante mål, der er fastsat i den klima- og energipolitiske ramme for 2030, klart modsvares af udsiftnings- og moderniseringsbehov og ikke give en markedsstyret stigning i energifeterspørgslen**
- iv) **hverken bidrage til ny kulbaseret energiproduktion eller øget afhængighed af kul**

Onsdag den 15. februar 2017

Ændring 105**Forslag til direktiv****Artikel 1 — nr. 7**

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 10 d — stk. 1 — afsnit 2 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

Kommissionen skal løbende overvåge de betingelser, som fastsættes i dette stykke, under hensyntagen til EIB's klimastrategi. Hvis en eller flere af betingelserne i dette stykke på grund af teknologiske fremskridt bliver irrelevante, vedtager Kommissionen en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 30b senest i 2024 med henblik på at ændre dette direktiv ved en skitsering af nye eller ajourførte krav.

Ændring 106**Forslag til direktiv****Artikel 1 — nr. 7**

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 10 d — stk. 2

Kommissionens forslag

Ændring

2. Fonden skal også finansiere mindre investeringer i modernisering af energisystemer og energieffektivitet. Med henblik herpå udarbejder **fondens** bestyrelse **retningslinjer** og udvælgelseskriterier specifikt for sådanne projekter.

2. Fonden skal også finansiere mindre investeringer i modernisering af energisystemer og energieffektivitet. Med henblik herpå udarbejder **dets** bestyrelse **investeringsretningslinjer**, og udvælgelseskriterier specifikt for sådanne projekter **i overensstemmelse med dette direktivs målsætninger og de i stk. 1 fastsatte kriterier. Disse retningslinjer og udvælgelseskriterier skal gøres offentligt tilgængelige.**

I dette stykke forstås ved små investeringsprojekter projekter, der finansieres via lån ydet af en national erhvervsfremmende bank eller via tilskud, der bidrager til gennemførelsen af et nationalt program rettet mod specifikke mål, som er i overensstemmelse med moderniseringsfondens målsætninger, forudsat at højst 10 % af medlemsstaternes andel, jf. bilag IIb, anvendes.

Onsdag den 15. februar 2017

Ændring 107**Forslag til direktiv****Artikel 1 — nr. 7**

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 10d — stk. 3 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

3a. Enhver støttemodtagende medlemsstat, som har valgt at tildele midlertidige gratiskvoter i henhold til artikel 10c, kan overføre disse kvoter til sin andel af moderniseringsfonden, jf. bilag IIb, og tildele dem i henhold til bestemmelserne i artikel 10d.

Ændring 108**Forslag til direktiv****Artikel 1 — nr. 7**

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 10d — stk. 4 — afsnit 1

Kommissionens forslag

Ændring

4. Fonden forvaltes af en bestyrelse og et direktion, der er sammensat af repræsentanter fra de støttemodtagende medlemsstater, Kommissionen, EIB og tre repræsentanter, der vælges af de øvrige medlemsstater for en periode på 5 år. Bestyrelsen er ansvarlig for at fastlægge en investeringspolitik på EU-niveau, passende finansieringsinstrumenter og kriterier for udvælgelse af investeringer.

4. De støtteberettigede medlemsstater er ansvarlige for forvaltningen af fonden og skal i fællesskab oprette en bestyrelse bestående af en repræsentant for hver støtteberettiget medlemsstat, Kommissionen, EIB og tre observatører fra interesseparter så som industrisammenslutninger, fagforeninger eller NGO'er. Bestyrelsen er ansvarlig for at fastlægge en investeringspolitik på EU-niveau, der er på linje med kravene i denne artikel og i overensstemmelse med Unionens politikker.

Der skal oprettes et rådgivende udvalg, der er uafhængigt af bestyrelsen. Det rådgivende udvalg sammensættes af tre repræsentanter fra de støtteberettigede medlemsstater, tre repræsentanter fra de øvrige medlemsstater en repræsentant for Kommissionen, en repræsentant for EIB og en repræsentant fra Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling (EBRD), som vælges for en periode på fem år. Det rådgivende udvalgs repræsentanter skal besidde omfattende relevant markedserfaring med projektkonfiguration og projektfinansiering. Det rådgivende udvalg skal bistå bestyrelsen med rådgivning og anbefalinger vedrørende støtteberettigelse for projekter, investerings- og finansieringsbeslutninger og anden form for projektudviklingsstøtte i fornødent omfang.

Direktionen er ansvarlig for den daglige forvaltning af fonden.

Der nedsættes en direktion. Direktionen er ansvarlig for den daglige forvaltning af fonden.

Onsdag den 15. februar 2017

Ændring 109**Forslag til direktiv****Artikel 1 — nr. 7**

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 10 d — stk. 4 — afsnit 2

Kommissionens forslag

Bestyrelsen **vælger en repræsentant fra Kommissionen som formand**. Bestyrelsen tilstræber at træffe beslutninger ved konsensus. **Hvis bestyrelsen ikke er i stand til at træffe afgørelse ved konsensus inden for en frist fastsat af formanden, træffer den afgørelsen** med simpelt flertal.

Ændring

Formanden for bestyrelsen vælges blandt dens medlemmer for en periode på et år. Bestyrelsen tilstræber at træffe beslutninger ved konsensus. **Det rådgivende udvalg vedtager sin udtalelse** med simpelt flertal.

Ændring 110**Forslag til direktiv****Artikel 1 — nr. 7**

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 10d — stk. 4 — afsnit 3

Kommissionens forslag

Direktionen **sammensættes af repræsentanter udpeget af bestyrelsen**. **Direktionens afgørelser træffes med simpelt flertal**.

Ændring

Bestyrelsen, det rådgivende udvalg og direktionen skal fungere på en åben og gennemsigtig måde. Referaterne fra begge møder offentliggøres. Sammensætningen af bestyrelsen og det rådgivende udvalg offentliggøres, og CV'er og interesseerklæringer fra medlemmerne offentliggøres og opdateres regelmæssigt. Bestyrelsen og det rådgivende udvalg kontrollerer løbende, at der ikke foreligger nogen interessekonflikter. Det rådgivende udvalg forelægger hver sjette måned Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen en oversigt over rådgivning, der er ydet til projekter.

Onsdag den 15. februar 2017

Ændring 111

Forslag til direktiv

Artikel 1 — nr. 7

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 10d — stk. 4 — afsnit 4

Kommissionens forslag

Hvis EIB anbefaler ikke at finansiere en investering og begrundes **denne anbefaling, vedtages en afgørelse** kun, hvis et flertal på to tredjedele af alle medlemmerne stemmer for. Den medlemsstat, hvor investeringen vil finde sted, og EIB har ikke ret til at afgive stemme i denne sag. **For små projekter finder de to foregående punkter ikke anvendelse, hvis disse projekter finansieres via lån ydet af en national støttebank eller via tilskud, der bidrager til gennemførelsen af et nationalt program rettet mod specifikke mål, som er i overensstemmelse med målene for moderniseringsfonden, forudsat at højst 10 % af medlemsstaternes andel, jf. bilag IIb, anvendes under programmet.**

Ændring

Hvis EIB anbefaler **det rådgivende udvalg** ikke at finansiere en investering og begrundes, **hvorfor det ikke er i overensstemmelse med investeringspolitikken, der er vedtaget af bestyrelsen, og de udvælgelseskrav, der er fastsat i stk. 1, kan en positiv udtalelse kun afgives**, hvis et flertal på to tredjedele af alle medlemmerne stemmer for. Den medlemsstat, hvor investeringen vil finde sted, og EIB har ikke ret til at afgive stemme i denne sag.

Ændring 112

Forslag til direktiv

Artikel 1 — nr. 7

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 10d — stk. 5 — indledning

Kommissionens forslag

5. De medlemsstater, der modtager støtte, skal årligt aflægge rapport til **direktionen** om de investeringer, der finansieres af fonden. Rapporten **offentliggøres** og skal omfatte:

Ændring

5. De medlemsstater, der modtager støtte, skal årligt aflægge rapport til **bestyrelsen og det rådgivende udvalg** om de investeringer, der finansieres af fonden. Rapporten **skal gøres offentlig tilgængelig**, og skal omfatte:

Ændring 113

Forslag til direktiv

Artikel 1 — nr. 7

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 10d — stk. 6

Kommissionens forslag

6. Hvert år skal **direktionen** aflægge rapport til Kommissionen om erfaringerne med evaluering og udvælgelse af investeringer. Kommissionen reviderer det grundlag, hvorpå projekter udvælges, senest den 31. december 2024 og fremsætter i givet fald forslag til **direktionen**.

Ændring

6. Hvert år skal **det rådgivende udvalg** aflægge rapport til Kommissionen om erfaringerne med evaluering og udvælgelse af investeringer. Kommissionen reviderer det grundlag, hvorpå projekter udvælges, senest den 31. december 2024 og fremsætter i givet fald forslag til **bestyrelsen og det rådgivende udvalg**.

Onsdag den 15. februar 2017

Ændring 114**Forslag til direktiv****Artikel 1 — nr. 7**

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 10d — stk. 7

Kommissionens forslag

7. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage **en delegeret retsakt** i overensstemmelse med artikel 23 **med henblik på at gennemføre denne artikel.**"

Ændring

7. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage **delegerede retsakter** i overensstemmelse med artikel 30b **for at supplere dette direktiv ved at fastsætte de nærmere ordninger for en effektiv funktion af moderniseringsfonden.**

Ændring 115**Forslag til direktiv****Artikel 1 — stk. 1 — nr. 8 a (nyt)**

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 11 — stk. 1 — afsnit 2 a (nyt)

Kommissionens forslag

*Ændring***8a) I artikel 11, stk. 1, indsættes følgende afsnit:**

»Fra og med 2021 sikrer medlemsstaterne desuden, at alle driftsledere hvert kalenderår indberetter produktionsaktiviteter med henblik på tilpasninger af tildelingerne i overensstemmelse med artikel 10a, stk. 7.«

Ændring 116**Forslag til direktiv****Artikel 1 — nr. 8 b (nyt)**

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 11 — stk. 3 a (nyt)

Kommissionens forslag

*Ændring***8b) I artikel 11 tilføjes følgende stykke:**

»3a. I tilfælde af begrundet mistanke om uregelmæssigheder eller en medlemsstats undladelse af at fremlægge listen og de oplysninger, der kræves i stk. 1 til 3, kan Kommissionen iværksætte en uafhængig undersøgelse, eventuelt bistået af en tredjepart under kontrakt. Den pågældende medlemsstat forelægger alle oplysninger, der er nødvendige for undersøgelsen, og sikrer adgang, herunder adgang til anlæg og produktionsdata. Kommissionen sikrer den samme fortrolighed med hensyn til kommercielt følsomme oplysninger som den pågældende medlemsstat og offentliggør en rapport om undersøgelsen.«

Onsdag den 15. februar 2017

Ændring 117

Forslag til direktiv

Artikel 1 — nr. 10 a (nyt)

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 12 — stk. 3 a

Gældende ordlyd

Ændring

10a) Artikel 12, stk. 3a, affattes således:

»3a. En forpligtelse til at returnere kvoter gælder ikke for emissioner, der er verificeret som opsamlede og transporteret med henblik på permanent lagring til et anlæg, der er omfattet af en gyldig tilladelse i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF af 23. april 2009 om geologisk lagring af kuldioxid¹«

»3a. En forpligtelse til at returnere kvoter gælder ikke for emissioner, der er verificeret som opsamlede og transporteret med henblik på permanent lagring til et anlæg, der er omfattet af en gyldig tilladelse i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF af 23. april 2009 om geologisk lagring af kuldioxid¹, **og heller ikke for emissioner, der er verificeret som opsamlet og/eller genbrugt i en anvendelsesform, der sikrer permanent binding af den pågældende CO₂ med henblik på opsamling og genanvendelse af kulstof.**«

Ændring 118

Forslag til direktiv

Artikel 1 — nr. 12

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 14 — stk. 1

Kommissionens forslag

Ændring

12) Artikel 14, stk. 1, **andet afsnit**, affattes således:

12) **Artikel 14, stk. 1, i affattes således:**

Onsdag den 15. februar 2017

Kommissionens forslag

Ændring

»Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage **en delegeret retsakt** i overensstemmelse med artikel 23.«.

»1. "Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage **delegerede retsakter** i overensstemmelse med artikel 30b, for at supplere dette direktiv ved at fastsætte de nærmere ordninger for overvågning og rapportering af emissioner og, hvis det er relevant, aktivitetsdata vedrørende de aktiviteter, der er opført i bilag I, overvågning og rapportering af tonkilometerdata med henblik på en ansøgning i medfør af artikel 3e og 3f, som baseres på de principper for overvågning og rapportering, der er anført i bilag IV og specifikationen af det globale opvarmningspotentiale for hver drivhusgas i kravene til overvågning og rapportering af emissioner af den pågældende gas.«

»Senest den 31. december 2018 tilpasser Kommissionen de nuværende bestemmelser om overvågning og rapportering af emissioner som fastlagt i Kommissionens forordning (EU) nr. 601/2012 (*) for at fjerne forskriftsmæssige hindringer for investering i nyere lavemissionsteknologier såsom CO₂-opsamling og anvendelse (CCU). Disse nye bestemmelser træder i kraft for alle CCU-teknologier fra og med den 1. januar 2019.

I samme forordning skal der desuden fastsættes forenklede procedurer for overvågning, rapportering og kontrol for små udledere.

(*) Kommissionens forordning (EU) nr. 601/2012 af 21. juni 2012 om overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (EUT L 181 af 12.7.2012, s. 30).«

Ændring 119

Forslag til direktiv

Artikel 1 — nr. 13

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 15 — stk. 4 og 5

Kommissionens forslag

Ændring

13) Artikel 15, femte afsnit, affattes således:

13) Artikel 15, **fjerde og** femte afsnit affattes således:

Onsdag den 15. februar 2017

Kommissionens forslag

»Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage **en delegeret retsakt** i overensstemmelse med artikel 23.«

Ændring

»Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage **delegerede retsakter** i overensstemmelse med artikel 30b for at supplere dette direktiv ved at fastsætte de nærmere ordninger for verifikation af emissionsrapporter på grundlag af principperne i bilag V og om akkreditering af og tilsyn med verifikatorer. Den skal angive de nøjere vilkår for akkreditering og tilbagekaldelse af akkrediteringen, for gensidig anerkendelse og fagsfællebedømmelse af akkrediteringsorganerne efter behov.«

Ændring 120

Forslag til direktiv

Artikel 1 — nr. 13 a (nyt)

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 16 — stk. 7

Gældende ordlyd

7. Når anmodninger som dem, der er omhandlet i stk. 5, sendes til Kommissionen, underretter denne de andre medlemsstater via deres repræsentanter i udvalget i artikel 23, stk. 1, i overensstemmelse med udvalgets forretningsorden.

Ændring

13a) I artikel 16 affattes stk. 7 således:

7. Når anmodninger som dem, der er omhandlet i stk. 5, sendes til Kommissionen, underretter denne de andre medlemsstater via deres repræsentanter i udvalget i artikel 30c, stk. 1, i overensstemmelse med udvalgets forretningsorden.

Ændring 121

Forslag til direktiv

Artikel 1 — nr. 14

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 16 — stk. 12

Kommissionens forslag

12. Der fastsættes i givet fald nærmere regler for de procedurer, der er omhandlet i denne artikel. Disse gennemførelsesretsakter vedtages i overensstemmelse med **den procedure**, der er omhandlet i artikel 22a.

Ændring

12. Der fastsættes i givet fald nærmere regler for de procedurer, der er omhandlet i denne artikel. Disse gennemførelsesretsakter vedtages i overensstemmelse med **undersøgelsesproceduren**, der er omhandlet i artikel 30c, stk. 2.

Onsdag den 15. februar 2017

Ændring 122**Forslag til direktiv****Artikel 1 — nr. 15**

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 19 — stk. 3

Kommissionens forslag

15) Artikel 19, stk. 3, **tredje punktum**, affattes således:

»**Det** skal ligeledes indeholde bestemmelser til at gennemføre regler om gensidig anerkendelse af kvoter i aftaler om sammenkobling af emissionshandelsordninger. **Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 23.**«

Ændring

15) Artikel 19, stk. 3, affattes således:

»**3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 30b for at supplere dette direktiv ved at fastsætte de nærmere bestemmelser om etablering af et standardiseret og sikkert system med registre i form af standardiserede elektroniske databaser, der indeholder fælles data til sporing af udlevering, besiddelse, overdragelse og annullering af kvoter, til sikring af henholdsvis offentlig adgang og den fornødne fortrolighed og til sikring af, at der ikke forekommer overdragelser, der er i strid med forpligtelser, der følger af Kyotoprotokollen. De delegerede retsakter skal også indeholde bestemmelser om anvendelse og identifikation af godkendte emissionsreduktioner (CER'er) og emissionsreduktionsenheder (ERU'er) i EU ETS og om overvågning af denne anvendelse. Disse retsakter skal ligeledes indeholde bestemmelser til at gennemføre regler om gensidig anerkendelse af kvoter i aftaler om sammenkobling af emissionshandelsordninger.**«

Ændring 123**Forslag til direktiv****Artikel 1 — nr. 15 a (nyt)**

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 21 — stk. 1

Gældende ordlyd

Ændring

15a) Artikel 21, stk. 1, affattes således:

Onsdag den 15. februar 2017

Gældende ordlyd

»1. Medlemsstaterne forelægger hvert år Kommissionen en rapport om anvendelsen af dette direktiv. I rapporten lægges der særlig vægt på foranstaltninger vedrørende tildeling af kvoter, registres funktionsmåde, anvendelsen af overvågnings- og rapporteringsretningslinjerne, verifikation og akkreditering og spørgsmål vedrørende direktivets overholdelse samt den eventuelle skattemæssige behandling af kvoter. Den første rapport tilsendes Kommissionen senest den 30. juni 2005. Rapporten udarbejdes på grundlag af et spørgeskema eller et forlæg, som udarbejdes af Kommissionen efter proceduren i artikel 6 i direktiv 91/692/EØF. Spørgeskemaet eller forlægget tilsendes medlemsstaterne senest seks måneder inden afleveringsfristen for den første rapport.«

Ændring

»1. Medlemsstaterne forelægger hvert år Kommissionen en rapport om anvendelsen af dette direktiv. I rapporten lægges der særlig vægt på foranstaltninger vedrørende tildeling af kvoter, **finansielle foranstaltninger i henhold til artikel 10a, stk. 6**, registres funktionsmåde, anvendelsen af overvågnings- og rapporteringsretningslinjerne, verifikation og akkreditering og spørgsmål vedrørende direktivets overholdelse samt den eventuelle skattemæssige behandling af kvoter. Den første rapport tilsendes Kommissionen senest den 30. juni 2005. Rapporten udarbejdes på grundlag af et spørgeskema eller et forlæg, som udarbejdes af Kommissionen efter proceduren i artikel 6 i direktiv 91/692/EØF. Spørgeskemaet eller forlægget tilsendes medlemsstaterne senest seks måneder inden afleveringsfristen for den første rapport.«

Ændring 124

Forslag til direktiv

Artikel 1 — nr. 15 b (nyt)

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 21 — stk. 2 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

15b) I artikel 21 indsættes følgende stykke:

»2a. Rapporten skal ved brug af data indberettet gennem samarbejde, jf. artikel 18b, indeholde en liste over de operatører underlagt kravene i dette direktiv, som ikke har åbnet en registerkonto.«

Ændring 125

Forslag til direktiv

Artikel 1 — nr. 15 c (nyt)

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 21 — stk. 3 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

15c) I artikel 21 tilføjes følgende stykke:

»3a. I tilfælde af begrundet mistanke om uregelmæssigheder eller en medlemsstats undladelse af at indberette i henhold til stk. 1 kan Kommissionen foretage en uafhængig undersøgelse, eventuelt bistået af en tredje part under kontrakt. Medlemsstaten skal forelægge alle oplysninger, der er nødvendige for undersøgelsen, og sikre nødvendig adgang, herunder adgang til anlæggene. Kommissionen offentliggør en rapport om undersøgelsen.«

Onsdag den 15. februar 2017

Ændring 126**Forslag til direktiv****Artikel 1 — nr. 16**

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 22 — stk. 2

Kommissionens forslag

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage **en delegeret retsakt** i overensstemmelse med artikel 23.

Ændring

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage **delegerede retsakter** i overensstemmelse med artikel 30b **for at supplere dette direktiv ved at fastsætte ikke-væsentlige elementer fra bilagene til dette direktiv, undtagen bilag I, IIa og IIb.**

Ændring 127**Forslag til direktiv****Artikel 1 — nr. 17**

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 22a — overskrift

Kommissionens forslag

17) **Som** artikel 22a **indsættes:**

»Artikel 22a

Udvalgsprocedure«

Ændring

17) **Følgende** artikel **tilføjes:**

»Artikel 30c

Udvalgsprocedure«

Ændring 128**Forslag til direktiv****Artikel 1 — nr. 18**

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 23 — overskrift

Kommissionens forslag

»Artikel 23

Udøvelse af de delegerede beføjelser«

Ændring

»Artikel 30b

Udøvelse af de delegerede beføjelser«

Onsdag den 15. februar 2017

Ændring 129**Forslag til direktiv****Artikel 1 — nr. 19 — litra a**

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 24 — stk. 1 — afsnit 1

Kommissionens forslag

Fra 2008 kan medlemsstaterne anvende handel med emissionskvoter i overensstemmelse med dette direktiv på aktiviteter og drivhusgasser, der ikke er anført i bilag I, idet der skal tages hensyn til alle relevante kriterier, herunder navnlig virkningerne for det indre marked, mulig konkurrenceforvridning, **fællesskabsordningens** miljømæssige integritet og pålideligheden af det planlagte overvågnings- og rapporteringssystem, forudsat at inddragelse af sådanne aktiviteter og drivhusgasser godkendes af Kommissionen.

Ændring

Fra 2008 kan medlemsstaterne anvende handel med emissionskvoter i overensstemmelse med dette direktiv på aktiviteter og drivhusgasser, der ikke er anført i bilag I, idet der skal tages hensyn til alle relevante kriterier, herunder navnlig virkningerne for det indre marked, mulig konkurrenceforvridning, **EU ETS'** miljømæssige integritet og pålideligheden af det planlagte overvågnings- og rapporteringssystem, forudsat at inddragelse af sådanne aktiviteter og drivhusgasser godkendes af Kommissionen. **En sådan ensidig medtagelse skal foreslås og godkendes senest 18 måneder før starten på en ny handelsperiode i EU ETS.**

Ændring 130**Forslag til direktiv****Artikel 1 — nr. 19 — litra a**

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 24 — stk. 1 — afsnit 2

Kommissionens forslag

I overensstemmelse med de **delegerede retsakter, som Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage** i overensstemmelse med **artikel 23**, hvis **inddragelsen** vedrører aktiviteter og drivhusgasser, der ikke er anført i bilag I.

Ændring

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med **artikel 30b** for at supplere **dette direktiv ved at fastsætte de nærmere ordninger for godkendelse af inddragelsen af aktiviteter og drivhusgasser, der er omhandlet i første afsnit, i ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner, hvis den pågældende inddragelse** vedrører aktiviteter og drivhusgasser, der ikke er anført i bilag I.

Ændring 131**Forslag til direktiv****Artikel 1 — nr. 19 — litra b**

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 24 — stk. 3

Kommissionens forslag

b) Stk. 3, **andet afsnit**, affattes således:

Ændring

b) Stk. 3 affattes således:

Onsdag den 15. februar 2017

Kommissionens forslag

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter for *en sådan forordning om* overvågning og rapportering *af emissioner og aktivitetsdata i henhold til artikel 23.*'

Ændring

»3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter *i overensstemmelse med artikel 30b for at supplere dette direktiv ved at fastsætte de nærmere ordninger for* overvågning og rapportering *i forbindelse med aktiviteter, anlæg og drivhusgasser, der ikke er anført som en kombination i bilag I, hvis den pågældende overvågning og rapportering kan udføres med tilstrækkelig nøjagtighed.*«.

Ændring 132

Forslag til direktiv

Artikel 1 — nr. 20 — litra a

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 24a — stk. 1 — afsnit 1 og 2

Kommissionens forslag

a) Stk. 1, andet afsnit, affattes således:

»Disse foranstaltninger skal være i overensstemmelse med retsakter, der er vedtaget i medfør af artikel 11b, stk. 7. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage *en delegeret retsakt* i overensstemmelse med artikel 23.«

Ændring

a) Stk. 1, *første og* andet afsnit, affattes således:

»1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage *delegerede retsakter* i overensstemmelse med *artikel 30b for at supplere dette direktiv- i tilgift til de indlæmmelser, der er omhandlet i artikel 24 — ved at fastsætte de detaljerede ordninger for udstedelse af kvoter eller kreditter til projekter, der forvaltes af medlemsstaterne, der reducerer drivhusgasemissioner, og som ikke er omfattet af EU ETS.*«

Ændring 133

Forslag til direktiv

Artikel 1 — nr. 22

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 25a — stk. 1

Kommissionens forslag

1. Hvis et tredjeland træffer foranstaltninger til at mindske klimapåvirkningen fra flyvninger, der afgår fra det pågældende tredjeland og ankommer til *Fællesskabet*, overvejer Kommissionen, efter at have ført samråd med det pågældende tredjeland og med medlemsstaterne i det udvalg, der er omhandlet i artikel 23, stk. 1, hvilke muligheder der er for at skabe optimalt samspil mellem *fællesskabsordningen* og det pågældende lands foranstaltninger.

Ændring

1. Hvis et tredjeland træffer foranstaltninger til at mindske klimapåvirkningen fra flyvninger, der afgår fra det pågældende tredjeland og ankommer til *Unionen*, overvejer Kommissionen, efter at have ført samråd med det pågældende tredjeland og med medlemsstaterne i det udvalg, der er omhandlet i artikel 30c, stk. 1, hvilke muligheder der er for at skabe optimalt samspil mellem *EU ETS* og det pågældende *tredjeland*s foranstaltninger.

Onsdag den 15. februar 2017

Kommissionens forslag

Ændring

Kommissionen kan om nødvendigt **vedtage ændringer** med henblik på, at flyvninger fra det pågældende tredjeland udelukkes fra luftfartsaktiviteterne i bilag I, eller med henblik på andre ændringer af de i bilag I opførte luftfartsaktiviteter, som kræves ved en aftale **i henhold til afsnit 4. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage sådanne ændringer i overensstemmelse med artikel 23.**

Kommissionen kan om nødvendigt **fremsette et lovforslag til Europa-Parlamentet og Rådet** med henblik på, at flyvninger fra det pågældende tredjeland udelukkes fra luftfartsaktiviteterne i bilag I, eller med henblik på andre ændringer af de i bilag I opførte luftfartsaktiviteter, som kræves ved en **sådan** aftale.

Ændring 134

Forslag til direktiv

Artikel 1 — nr. 22 a (nyt)

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 27 — stk. 1

Gældende ordlyd

Ændring

»1. Efter høring af driftslederen kan medlemsstaterne udelukke de anlæg fra **fællesskabsordningen**, som har rapporteret emissioner på mindre end **25 000** tons kuldioxidækvivalenter til den kompetente myndighed **og — såfremt de udfører forbrændingsaktiviteter — har en nominel indfyret termisk effekt på mindre end 35 MW**, når bortses fra emissioner fra fyring med biomasse, i hvert af de tre år, der går forud for den i litra a) nævnte meddelelse, og hvis der for deres vedkommende træffes foranstaltninger, som vil medføre et tilsvarende bidrag til emissionsreduktionerne; det forudsætter dog, at de pågældende medlemsstater:

a) giver Kommissionen meddelelse om hvert udelukket anlæg og beskriver de ækvivalente foranstaltninger, der finder anvendelse på dette anlæg, og som vil medføre et tilsvarende bidrag til emissionsreduktionerne, inden listen over anlæg i henhold til artikel 11, stk. 1, skal fremsendes, og senest når denne liste fremsendes til Kommissionen

22a) Artikel 27, stk. 1, affattes således:

»1. Efter høring af driftslederen **og efter driftsledernes tilsagn** kan medlemsstaterne udelukke de anlæg fra **EU ETS, der drives af en SMV, og** som har rapporteret emissioner på mindre end **50 000** tons kuldioxidækvivalenter til den kompetente myndighed, når bortses fra emissioner fra fyring med biomasse, i hvert af de tre år, der går forud for den i litra a) nævnte meddelelse, og hvis der for deres vedkommende træffes foranstaltninger, som vil medføre et tilsvarende bidrag til emissionsreduktionerne; det forudsætter dog, at de pågældende medlemsstater:

a) giver Kommissionen meddelelse om hvert udelukket anlæg og beskriver de ækvivalente foranstaltninger, der finder anvendelse på dette anlæg, og som vil medføre et tilsvarende bidrag til emissionsreduktionerne, **og udspecificerer, hvordan disse foranstaltninger ikke vil medføre højere efterlevelsesomkostninger for disse anlæg**, inden listen over anlæg i henhold til artikel 11, stk. 1, skal fremsendes, og senest når denne liste fremsendes til Kommissionen

Onsdag den 15. februar 2017

Gældende ordlyd

- b) bekræfter, at der er iværksat overvågningsordninger for at bedømme, om noget anlæg i noget kalenderår udleder **25 000 tons kuldioxidækvivalenter** eller mere, bortset fra emissioner fra fyring med biomasse. Medlemsstater **kan** for anlæg med gennemsnitlige årlige verificerede emissioner mellem 2008 og 2010, som er under 5 000 tons pr. år, **tillade forenklede overvågnings-, rapporterings- og verificationsforanstaltninger** i overensstemmelse med artikel 14
- c) bekræfter, at et anlæg vil blive genindsat i **fællesskabsordningen**, hvis det i noget kalenderår udleder **25 000 tons kuldioxidækvivalenter** eller mere, bortset fra emissioner fra fyring med biomasse, eller hvis de foranstaltninger, der finder anvendelse på dette anlæg, og som vil medføre et tilsvarende bidrag til emissionsreduktionerne, ikke længere gælder
- d) **offentliggør** de i litra a), b) og c) omhandlede oplysninger **for at give offentligheden mulighed for at fremsætte bemærkninger**.

Hospitaler kan også undtages, hvis de træffer ækvivalente foranstaltninger.«

Ændring

- b) bekræfter, at der er iværksat overvågningsordninger for at bedømme, om noget anlæg i noget kalenderår udleder **50 000 tons kuldioxidækvivalenter** eller mere, bortset fra emissioner fra fyring med biomasse. Medlemsstater **tillader på en driftsleders anmodning forenklede overvågnings-, rapporterings- og verificationsforanstaltninger** for anlæg med gennemsnitlige årlige verificerede emissioner mellem 2008 og 2010, som er under 5 000 tons pr. år, i overensstemmelse med artikel 14
- c) bekræfter, at et anlæg vil blive genindsat i **EU ETS**, hvis det i noget kalenderår udleder **50 000 tons kuldioxidækvivalenter** eller mere, bortset fra emissioner fra fyring med biomasse, eller hvis de foranstaltninger, der finder anvendelse på dette anlæg, og som vil medføre et tilsvarende bidrag til emissionsreduktionerne, ikke længere gælder
- d) **gør** de i litra a), b) og c) omhandlede oplysninger **tilgængelige for offentligheden**.

Hospitaler kan også undtages, hvis de træffer ækvivalente foranstaltninger.«

Ændring 135

Forslag til direktiv

Artikel 1 — nr. 22 b (nyt)

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 27 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

22b) Følgende artikel tilføjes:

»Artikel 27a

Udelukkelse af små anlæg, der ikke er underlagt foranstaltninger med tilsvarende virkning

1. Efter høring af driftslederen kan medlemsstaterne udelukke anlæg fra EU ETS, som har rapporteret emissioner til den kompetente myndighed på mindre end 5 000 tons kuldioxidækvivalenter, bortset fra emissioner fra fyring med biomasse, i hvert af de tre år, der ligger forud for meddelelsen i henhold til litra a), hvis den pågældende medlemsstat overholder følgende betingelser:

Onsdag den 15. februar 2017

Kommissionens forslag

Ændring

- a) Den giver Kommissionen meddelelse om ethvert sådant anlæg, inden listen over anlæg i henhold til artikel 11, stk. 1, skal fremsendes, eller senest når denne liste fremsendes til Kommissionen.
- b) Den bekræfter, at der er iværksat overvågningsordninger til at bedømme, om noget anlæg udleder 5 000 tons kuldioxidækvivalenter eller mere, bortset fra emissioner fra fyring med biomasse, i noget kalenderår.
- c) Den bekræfter, at et anlæg, såfremt det udleder 5 000 tons kuldioxidækvivalenter eller mere, bortset fra emissioner fra fyring med biomasse, i et givet kalenderår, vil blive genindlemmet i EU ETS, medmindre artikel 27 finder anvendelse.
- d) gør de i litra a), b) og c) omhandlede oplysninger tilgængelige for offentligheden.

2. Når et anlæg genindlemmes i EU ETS i henhold til stk. 1, litra c), tildeles det eventuelle kvoter, der er udstedt i henhold til artikel 10a, fra og med det år, hvor anlægget blev genindlemmet. Kvoter, der er udstedt til sådanne anlæg, trækkes fra den mængde, som den medlemsstat, i hvilken anlægget befinder sig, auktionerer i henhold til artikel 10, stk. 2.«

Ændring 136

Forslag til direktiv

Artikel 1 — nr. 22 c (nyt)

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 29

Gældende ordlyd

Ændring

22c) I artikel 29 foretages følgende ændringer:

»Rapport for at sikre, at kvotemarkedet fungerer bedre

»Rapport for at sikre, at kvotemarkedet fungerer bedre

Onsdag den 15. februar 2017

Gældende ordlyd

Hvis Kommissionen på grundlag af **de** regelmæssige rapporter om kvotemarkedet, der er omhandlet i artikel 10, stk. 5, kan bevise, at kvotemarkedet ikke fungerer tilfredsstillende, fremlægger den en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet. Denne rapport kan i givet fald ledsages af forslag, der har til formål at forbedre **kvotemarkedets** gennemsigtighed, og som er rettet mod foranstaltninger, der kan forbedre **kvotemarkedets** funktion.«

Ændring

Hvis Kommissionen på grundlag af regelmæssige rapporter om kvotemarkedet, der er omhandlet i artikel 10, stk. 5, kan bevise, at kvotemarkedet ikke fungerer tilfredsstillende, fremlægger den en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet. **Rapporten skal indeholde et afsnit dedikeret til samspillet mellem EU ETS og andre EU-politikker og nationale politikker på klima- og energiområdet for så vidt angår mængden af emissionsreduktioner og omkostningseffektiviteten af sådanne politikker samt om deres indvirkning på efterspørgslen efter EU ETS-kvoter.** Denne rapport kan i givet fald ledsages af forslag til **retsakter**, der har til formål at forbedre **EU ETS' gennemsigtighed og kapacitet til at bidrage til Unionens klima- og energimål for 2030 og 2050**, og som er rettet mod foranstaltninger, der kan forbedre **ordningens** funktion, **herunder foranstaltninger til at tage højde for virkningerne af supplerende EU-dækkende energi- og klimapolitikker på ligevægten mellem udbud og efterspørgsel i EU ETS.**«

Ændring 137

Forslag til direktiv

Artikel 1 — nr. 22 d (nyt)

Direktiv 2003/87/EF

Artikel 30 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

22d) Følgende artikel tilføjes:

»Artikel 30a

Tilpasninger efter global statusopgørelse under UNFCCC og Parisaftalen

Inden seks måneder efter den forberedende dialog under UNFCCC i 2018 offentliggør Kommissionen en meddelelse med en vurdering af, hvorvidt Unionens klimaændringslovgivning stemmer overens med Parisaftalens mål. I meddelelsen undersøges navnlig EU ETS' rolle og tilstrækkelighed i forhold til at nå Parisaftalens mål.

Senest seks måneder efter den globale statusopgørelse i 2023 og efterfølgende globale opgørelser derefter, forelægger Kommissionen en rapport, hvori den vurderer behovet for at opdatere Unionens klimapolitik tilsvarende.

Onsdag den 15. februar 2017

Kommissionens forslag

Ændring

I rapporten overvejes tilpasninger af EU ETS inden for rammerne af den globale modvirkningsindsats og den indsats, der gøres af andre større økonomier. I rapporten vurderes navnlig behovet for strengere emissionsreduktioner, behovet for at tilpasse bestemmelserne om kulstoflækage, og om, hvorvidt der er behov for supplerende politiske foranstaltninger og redskaber for at opfylde Unionens og i medlemsstaternes forpligtelser til at begrænse udledningen af drivhusgasser.

I rapporten tages der hensyn til risikoen for kulstoflækage, europæisk industris konkurrenceevne og investeringer inden for Unionen samt Unionens industrialiseringspolitik.

Rapporten ledsages af et lovgivningsforslag, hvis det er hensigtsmæssigt, og i så fald offentliggør Kommissionen sideløbende hermed en fuldstændig konsekvensanalyse.»

Ændring 138

Forslag til direktiv

Artikel 1 — nr. 22 e (nyt)

Direktiv 2003/87/EF

Bilag I — tabel 3

Gældende ordlyd

Ændring

22e) Bilag I, punkt 3, affattes således:

»3. Når et anlægs samlede nominelle indfyrede termiske effekt beregnes med henblik på at afgøre, hvorvidt det skal medtages i **fællesskabsordningen**, sammenlægges den nominelle indfyrede termiske effekt i alle anlæggets tekniske enheder, der forbrænder brændsel. Disse enheder kan bl.a. omfatte alle typer af kedler, brændere, turbiner, varmeaggregater, industriovne, forbrændingsovne, sintringsovne, brændeovne, tørreovne, motorer, brændselsceller, kemisk looping forbrænding, gasflaring og termiske eller katalytiske efterbrændere. Enheder med en nominel indfyret termisk effekt på under 3 MW og enheder, der udelukkende anvender biomasse, indgår ikke i denne beregning. »Enheder, der udelukkende anvender biomasse« omfatter enheder, der kun anvender fossile brændstoffer under opstart og nedlukning.«

»3. Når et anlægs samlede nominelle indfyrede termiske effekt beregnes med henblik på at afgøre, hvorvidt det skal medtages i **EU ETS**, sammenlægges den nominelle indfyrede termiske effekt i alle anlæggets tekniske enheder, der forbrænder brændsel. Disse enheder kan bl.a. omfatte alle typer af kedler, brændere, turbiner, varmeaggregater, industriovne, forbrændingsovne, sintringsovne, brændeovne, tørreovne, motorer, brændselsceller, kemisk looping forbrænding, gasflaring og termiske eller katalytiske efterbrændere. Enheder med en nominel indfyret termisk effekt på under 3 MW, **reserve- og nødenheder, der udelukkende anvendes til elproduktion til forbrug på stedet i tilfælde af nedbrud af elforsyningsnettet, samt** enheder, der udelukkende anvender biomasse, indgår ikke i denne beregning. »Enheder, der udelukkende anvender biomasse« omfatter enheder, der kun anvender fossile brændstoffer under opstart og nedlukning.«

Onsdag den 15. februar 2017

Ændring 139**Forslag til direktiv****Artikel 1 a (ny)**

Afgørelse (EU) 2015/1814

Artikel 1 — stk. 5 — afsnit 1 a og 1 b (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

Artikel 1a**Ændringer af afgørelse (EU) 2015/1814****I afgørelse (EU) 2015/1814 foretages følgende ændringer:****I artikel 1, stk. 5, første afsnit, tilføjes følgende punktum:**

»Som en undtagelse fordobles de i dette afsnit omhandlede procentsatser frem til den i artikel 3 omtalte evalueringssperiode. Ved evalueringen overvejes det, om tilførselsraten skal fordobles indtil markedsligevægten er genoprettet.

I tilgift indføres der med evalueringen et loft over markedsstabilitetsreserven og, hvis det er relevant, ledsages denne evaluering af et lovgivningsforslag.«

Torsdag den 16. februar 2017

P8_TA(2017)0046

Bekæmpelse af terrorisme ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 16. februar 2017 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om bekæmpelse af terrorisme og erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA om bekæmpelse af terrorisme (COM(2015)0625 — C8-0386/2015 — 2015/0281(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2018/C 252/43)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2015)0625),
- der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 83, stk. 1, og 82, stk. 2 c, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0386/2015),
- der henviser til udtalelse fra Retsudvalget om det foreslåede retsgrundlag,
- der henviser til artikel 294, stk. 3, og artikel 83, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til udtalelse af 17. marts 2016 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 1373(2001) af 28. september 2001, 2178(2014) af 24. september 2014, 2195(2014) af 19. december 2014, 2199(2015) af 12. februar 2015, 2249(2015) af 20. november 2015 og 2253(2015) af 17. december 2015,
- der henviser til Europarådets konvention af 16. maj 2005 om forebyggelse af terrorisme og dens tillægsprotokol af 19. maj 2015,
- der henviser til anbefalingerne fra Den Finansielle Aktionsgruppe (FATF),
- der henviser til kommunikéet fra topmødet om nuklear sikkerhed i Washington den 1. april 2016,
- der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 30. november 2016 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde
- der henviser til forretningsordenens artikel 39 og 59,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A8-0228/2016),
 1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. godkender Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæring, der er vedføjet som bilag til denne beslutning;
 3. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 177 af 18.5.2016, s. 51.

Torsdag den 16. februar 2017

P8_TC1-COD(2015)0281

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 16. februar 2017 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/... om bekæmpelse af terrorisme og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA og ændring af Rådets afgørelse 2005/671/RIA

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, direktiv (EU) 2017/541.)

Torsdag den 16. februar 2017

BILAG TIL DEN LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING

Fælles erklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen efter vedtagelsen af direktivet om bekæmpelse af terrorisme

Den seneste tids terrorangreb i Europa har understreget behovet for at gøre en øget indsats for at beskytte sikkerheden og samtidig fremme respekten for vores fælles værdier, herunder retsstatsprincippet og overholdelsen af menneskerettighederne. For at give et samlet svar på den terrortrussel, der hele tiden udvikler sig, skal en styrket kriminaliseringsramme til bekæmpelse af terrorisme suppleres af effektive foranstaltninger til forebyggelse af radikaliseringsprocesser, der fører til terrorisme, og af en effektiv udveksling af oplysninger om terrorhandlinger.

Det er i denne ånd, at EU-institutionerne og medlemsstaterne i fællesskab giver tilsagn om — inden for deres respektive kompetenceområde — at fortsætte med at udvikle og investere i effektive forebyggende foranstaltninger som en del af en samlet tværsektoriel tilgang, som inddrager alle relevante politikker, især hvad angår uddannelse, social inklusion og integration, og alle interessenter, herunder civilsamfundsorganisationer, lokalsamfund eller erhvervspartnerne.

Kommissionen vil støtte medlemsstaternes bestræbelser, navnlig ved at yde finansiel støtte til projekter, der sigter mod at udvikle værktøjer til håndtering af radikaliseringsprocesser, og gennem europæiske initiativer og netværk, såsom netværket til bevidstgørelse omkring radikaliseringsprocesser.

Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen understreger nødvendigheden af en effektiv og rettidig udveksling af alle relevante oplysninger mellem kompetente myndigheder i Unionen med henblik på forebyggelse, afsløring, efterforskning eller retsforfølgning af terrorhandlinger. I den henseende er det afgørende at gøre fuld brug af alle eksisterende EU-instrumenter, -kanaler og -agenturer for at udveksle oplysninger og sikre en hurtig gennemførelse af al vedtaget EU-lovgivning på dette område.

De tre institutioner bekræfter på ny behovet for at vurdere, hvordan EU's generelle ordning for informationsudveksling fungerer, og udbedre mulige mangler med konkrete tiltag, bl.a. i lyset af køreplanen til styrkelse af informationsudveksling og informationsstyring, herunder interoperabilitetsløsninger på området for retlige og indre anliggender.

Torsdag den 16. februar 2017

P8_TA(2017)0047

Styrkelse af kontrollen i relevante databaser ved de ydre grænser *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 16. februar 2017 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 562/2006 for så vidt angår en styrkelse af kontrollen i relevante databaser ved de ydre grænser (COM(2015)0670 — C8-0407/2015 — 2015/0307(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2018/C 252/44)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2015)0670),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 77, stk. 2, litra b), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0407/2015),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 7. december 2016 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og udtalelse fra Udenrigsudvalget (A8-0218/2016),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P8_TC1-COD(2015)0307

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 16. februar 2017 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/... om ændring af forordning (EU) 2016/399, for så vidt angår en styrkelse af kontrollen i relevante databaser ved de ydre grænser

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) 2017/458.)

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA